

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

D R A C O
MALFOY

HERMIONE
GRANGER

"RIFE WITH HISTORICAL INACCURACIES."
— S. SNAPE

"PURE SHIT."
— T. RIDDLE

Draco Malfoy
& THE MORTIFYING
ORDEAL OF BEING
IN LOVE BY ISTHISSELF
ART BY CATHERINE

BY ISTHISSELF CARE
ART BY CATHERINE7MK

[illegible]

Draco Malfoy ve Aşık Olmanın Ölümcül Çilesi tarafından isthissselfcare

Özet

Hermione, büyük bir keşif yapmak üzere olan bir tıp araştırmacısı ve Şifacı olarak Muggle ve Sihirli dünyaların arasında dolaşmaktadır. Draco ise onu bilinmeyen güçlerden korumakla görevli bir Seherbazdır - her ikisinin de hoşnutsuzluğuna rağmen.

Aşırı yetenekli, ateşli Hermione ve tembel ama tehlikeli Draco. Yavaş yanma.

Bölüm 1

Sportmenlik Dışı Bir Saldırı

Varlıklı bir adam olan Draco Malfoy, kendisinden önceki babası gibi boş zamanlarını değerlendirmeyi, siyasete karışmayı ve sıradan şantajlarla dolu bir hayat yaşamayı seçebilirdi. Ancak, Wizengamot tarafından aklanmasına, genç Bay Malfoy'un Kamu Yararı, Fedakârlık ve Halkın Gözünde Kefaret gibi övgüye değer uğraşlar için çabalaması yönünde güçlü tavsiyeler eşlik etti.

Böylece, Kıta'da birkaç yıl yaban yulaflarını (ve pek çok laneti) ettikten sonra, Draco Londra'ya dönmüş ve burada Seherbaz eğitim programını kısa sürede tamamlayarak - üç yılı bir buçuk yıla indirerek - o asil Büro'ya katılmıştı. Draco kariyer seçiminde stratejik davranmıştı elbette: Seherbaz olmak, gazetelerde olumlu bir şekilde yer almak için yeterli kahramanlık sunuyordu.

haberler ve işiyle ilgilenmesini sağlayacak kadar Bakanlık onaylı cinayetler.

Draco mükemmel bir Seherbazdı - kendisi de neredeyse bir Karanlık büyücü olacaktı ve bu ona yaramaz büyücü ve cadıların zihinleri hakkında oldukça faydalı bilgiler veriyordu. Ancak bu yetkinliğin sorunu, Seherbaz Bürosu'nun başındaki Madam Nymphadora Tonks tarafından giderek karmaşıklaşan davalarla ödüllendirilmesiydi.

Ve böylece, açılış sahnemiz: Ocak ayında bir Pazartesi sabahı. Seherbaz Bürosu'nun grileşen odacıklarının ortasında Tonks, kinci bir Noel Baba gibi üst düzey Seherbazlarına bu ayki A Sınıfı görevlerini dağıtıyordu.

"Montjoy - Hethpool'a gidiyorsun. Üç Muggle çocuk karaciğerleri alınmış halde ölü bulundu. Stow'daki cadı meclisi yeniden toplanmış olabilir." Davayla ilgili materyalleri içeren bir dosya Montjoy'un masasına bırakıldı.

"Buckley - büyücülük ve diğer faullü oyunlardan şüpheleniliyor, Man Adası." Buckley teklif edilen dosyayı yüzünü buruşturarak kabul etti.
"Humphreys'i alıp

seninle birlikte. İyi bir akıl hocası ol ve onu çok fazla travmatize etme."

Tonks köşeyi dönerek bir sonraki bölmeye geçti. "Potter, Weasley - Dales'teki vampirlerle uğraşmaya devam edeceksiniz, ama daha fazla ilerleme kaydedemezseniz, bizzat ben devreye gireceğim. Bu gidişle Yorkshire'ın yarısı kurutulacak. Goggin - salağın biri Glenluce'da Muggle fahişeler üzerinde Transmogrifian İşkencesi deniyor. Onu birkaç eksik uzantıyla getirirseniz fark etmem."

Tonks şimdi Draco'nun masasının önünde durdu. "Malfoy. Geçen hafta Lanark Lunatic'le çok iyi anlaştığına göre, zehrini seçmene izin vereceğim."

Draco ihtiyatla Tonks'a baktı - zehirin abartı olması pek mümkün değildi. "Seçeneklerim neler?"

Tonks Draco'nun masasına iki dosya bıraktı. "Birinci seçenek, trollerle uygunsuz davranışlarda bulunmakla suçlanan bir büyücü - duyular için gerçek bir zevk, bu. Ya da ikinci seçenek, Bakan'dan yüksek profilli bir hedef için Seherbaz koruması talebi."

"Uygunsuz davranışlar mı?" diye tekrarladı Draco, klasörleri kendine doğru çekerek.

"Sizin tahammül seviyenizi bilemem ama benim iştahım epey kaçtı." Tonks çenesini en sağdaki dosyaya doğru uzattı. "Sizi eğitmek için fotoğraflar var."

Draco trol dosyasını açmak gibi bir hata yaptı. Boğuk bir tiksinti sesiyle dosyayı tekrar kapattı. "Koruma görevini ben alıyorum."

"Pekâlâ," dedi Tonks, trol dosyasını ve iğrenç içindekileri Draco'nun masasından aşırarak. "Trol böceği Fernsby'ye gidecek. Fernsby! Buraya gel."

Fernsby uzaktaki bir bölmeden çıktı. Tonks dosyayı onun göğsüne yapıştırdı. "Morpeth'e gidiyorsun. Yılın bu zamanı Kuzey Denizi'nin çok güzel olduğunu duydum."

Fernsby'nin Kuzey Denizi kıyısında Ocak ayında yapılacak bir gezintinin güzelliği konusunda çekinceleri varsa bile, bunları kendine saklıyordu. Tonks nadiren tartışmaya değer biriydi.

"İlerleme raporları Pazartesi sabahına kadar masamda olsun," diye seslendi Tonks tüm ofise. Seherbazlardan gelen homurdanmalar bu isteği izledi.

Tonks, Draco'ya sert bir bakış attı. "Seninkini dört gözle bekliyorum, Malfoy. Bu konuda biraz meraklıyım - hedef çok gizli bir proje üzerinde çalışıyor. Bana ne hakkında olduğunu bile söylemediler."

Tonks ofisine doğru ilerlerken sadece bir kez masum bir meslektaşının ayağına basmayı başarmıştı.

Artık oldukça meraklı olan Draco dosyayı kendine doğru çekti. Koruma talebi doğrudan Bakan'ın Ofisi'nden gelmişti ve Shacklebolt bir güvenlik denetimi, savunma amaçlı koruma, büyücülüğün bildiği her türlü gizlilik artırıcı önlem, isterseniz eskortluk ve koruyucu gözetim talep etmişti - özetle, lanet olası her şey.

Draco önceden sinirlenmişti - bu kulağa oldukça fazla çaba gibi geliyordu. Peki bu abartılı muameleyi kim hak ediyordu?

Bakanlığın taleplerini içeren birkaç sayfa daha çevirdi ve sonunda Müdür'ü buldu. Ve bu Hermione'ydi. Lanet olsun. Granger'dı.

Fotoğrafı kısa bir biyografik notun üstüne ilıştırılmıştı - sanki bugün yaşayan herhangi biri onu ve saçlarını tanıımıyormuş gibi. Draco'ya ciddiyetle baktı, bir kez göz kırptı ve sonra çerçeveyi terk etti.

Draco dosyayı kaptığı gibi Tonks'un ofisine yöneldi. Onunla tartışmaya nadiren değerdı ama bu dosya özel bir çabayı hak ediyordu.

"Tonks - Bunu alamam. Başka birine vermek gerekecek."

Tonks tüy kalemle saldırmakta olduğu parşömenden başını kaldırdı. Saçları kuşkulu bir leylak rengine dönmüştü. "Neden olmasın?"

"Ben Granger. Bu müdür. Görmedin mi?" "Ve?"

"Pek iyi anlaştığımız söylenemez," dedi Draco büyük bir hafiflikle.

Tonks, "Bana on beş yıl önce okulda yaşadığın bir tatsızlığın bu görevi yerine getirmeni engelleyeceğini mi söylüyorsun?" diye sordu.

Arkasındaki Düşman Camı'nda, gölgeli silüetler sanki bu dramı dinlemeye hevesliymiş gibi kümelenmişlerdi.

"Oldukça mutsuz bir geçmişimiz var," dedi Draco. "Sen ve Potter'dan daha mı kötü?"

Draco bir an için bunu düşündü. Sonunda, "Bazı açılardan," diye cevap verdi.

"Peki," diye burnunu çekti Tonks. "Fernsby ile değiş tokuş yap. Trol meraklısı için rahat bir koruma işini değiştirmekten çok mutlu olacağına eminim."

"...Alabileceğim başka bir şey yok mu?"

Tonks ona sakinleştirici bir bakış attı, gözleri tehlikeli, şahin gibi bir sarıya dönmüştü. "Bu ayın görevlerini daha yeni belirledim, Malfoy,

ve Granger'la ilgili kompleksinizin tüm bu süreç boyunca domino etkisi yaratmasına izin vermeyeceğim."

"Granger'la ilgili bir kompleksim yok." "Güzel. O zaman iyi iş çıkaracaksın. Gidebilirsin."

Tonks elini salladı ve ofisinin kapısı yavaşça kapanarak Draco'yu dışarı çıkardı.

Draco masasına geri döndü, yarı yarıya Fernsby'den takası isteme niyetindeydi - ancak Fernsby'nin odasından yayılan dehşet homurtuları fikrini değiştirmeye yetti.

İyi. Granger şeyini yapardı. Her halükarda trol pornosu değildi.

~

Draco, Granger'a soğuk ve profesyonel bir not göndererek Bakan'ın koruma talebini görüşmek üzere en kısa zamanda kendisiyle buluşmaktan memnuniyet duyacağını belirtti.

Granger da aynı derecede soğuk bir not göndererek, Bakan'ın talebinin abartılı bir tepki olduğunu, kısa süre içinde bu konuyla ilgileneceğini ve lütfen dikkate almamasını rica etti.

Draco cevap vermedi ama Tonks'u bu talihli gelişmeden hemen haberdar etmek yerine öğleden sonra tatilinin tadını çıkardı.

Sonra Granger tekrar yazarak her şeyi mahvetti ve hayal kırıklığına uğramasına rağmen Bakan'ın fikrini değiştirmediğini ve bu (ona göre orantısız ve mantıksız) eylem planına devam ettiğini belirtti. Draco bu Perşembe saat dokuzda buluşmak için uygun muydu?

Granger Laboratuvarı. Trinity College, Cambridge.

Draco mektubu ateşe atarken, Cambridge, tabii ki, diye düşündü. Hermione Granger'dan daha azını nasıl bekleyebilirdik ki?

~

O Perşembe, Draco saat dokuz gibi korkunç bir saatte Trinity Koleji'ne vardı. Kapıdaki görevli cüppesine iki kere bile bakmadı - etrafta dolaşan Muggle'ların çoğu uzun siyah önlükler giyiyordu - ama Granger'ı görmek için orada olduğunu söylediğinde Draco'ya sert bir bakış attı.

"Doktor Granger," dedi kapıcı. "Randevunuz var mı, efendim?" "Evet."

"İsim?"

"Malfoy," dedi Draco.

Görevli bir çizelgeye baktı. Görünüşe göre aradığı şeyi bulmuştu, çünkü Draco Trinity Koleji'nin yemyeşil avlusuna doğru el salladı. ("Bu bir avlu değil, Cambridge'de onlara avlu diyoruz," dedi kapıcı bazı turistlere, ama Draco ona aldırmadı - bir avluyu gördüğünde tanıyordu).

Granger'ın notunda Kolej'in büyücülük bölümüne nasıl girileceğine dair birkaç talimat vardı ve bu da Draco'yu avlunun güney ucundaki sihirli bir şekilde gizlenmiş bir kapıya getirdi. Bir Muggle levhası bir zamanlar burada King's Hall'un bulunduğunu gösteriyordu, ama

on altıncı yüzyılda yok edilmişti. Draco, Granger'ın söylediği gibi asasıyla bronz levhaya dokundu ve görünüşte yıkılmış olan Kral Salonu önünde belirdi. Draco, Granger'ın ilk güvenlik değerlendirmesinde on üzerinden ikiye hak ettiğine karar verdi - en azından haydut Muggle'lar onu hemen bulamayacaktı. Ve bu cömert düşünceyle Büyülü Cambridge'e doğru ilerledi.

Hafta içi bir gün, saat dokuzda, Kral Salonu, büyü bilgileri iletirmek için yola çıkan akademisyen cadı ve büyücülerle dolup taşıyordu. Draco Simya lisansını ve Dövüş Büyüsü (Düello) ustalığını kazanmak için yıllarını Paris Üniversitesi'nde geçirmişti ama İngiltere'de bir yüksek öğrenim kurumuna hiç adım atmamıştı. King's Hall on altıncı yüzyıldan kalma ambiyansını koruyordu - karanlık, aşırı oymalı ahşap ve mum ışığı - ve dekorda saf Gotik ile erken Rönesans arasında bir yerde bocalıyordu.

Draco, önündeki kalabalığı (farklı şekillerde çalışkan ya da eksantrik görünümlü) incelerken, büyücü Britanya'nın beyin gücünün ne kadarının bu kutsal salonlarda bulunduğunu merak etti. Her neyse,

binada en az bir tane büyük beyin vardı. Birinci kattaki beş merdivenin arasında kaybolunca, o beyne doğru yol tarifi almaya karar verdi.

"Sen oradaki," dedi Draco, çenesini sivilceli bir gence doğru uzatarak. Çocuk yirmi iki yaşlarında, ciddi görünüyordu ve göğsünde İleri Teorik Aritmetik üzerine bir metin tutuyordu.

"Evet?" diye sordu genç.

"Granger'ı arıyorum," dedi Draco.

Çocuk ona kaşlarını çattı. "Profesör Granger. Ofisi üçüncü katta, diğer öğrencilerle birlikte."

"Şerefe," dedi Draco, değerli Granger'ın unvanıyla ilgili olarak bugün kaç kez daha düzeltileceğini merak ederek.

Merdivenleri tırmandı ve çeşitli ilginç şeylerin görüldüğü koridorlardan geçti: sınıflar, salonlar, okuma odaları, ofisler, bir

eczane, bir kafe ve küçük bir hayvanat bahçesi gibi görünen bir yer. Sonunda, üzerinde sadece "GRANGER" yazan bir kapıya geldi. Dikkat çekmek için çalın."

Gördün mü? İşte. Aşırı hevesli unvanlar yok. Draco dikkat çekmek için çaldı.

Sonra kapıyı çevreleyen dar pencereden içeri baktı ve neredeyse tekrar gitmek için arkasını dönecekti, çünkü ötesindeki laboratuvar kesinlikle Muggle'a ait görünüyordu ve bir yerlerde yanlış bir yola sapmış olmalıydı, sadece tam orada "GRANGER" yazıyordu.

Ziline, parlak beyaz bir ceket ve garip yarı saydam yüz örtüleri giymiş bir Varlık cevap verdi. "Size yardımcı olabilir miyim?" diye sordu Varlık.

"Granger'ı arıyorum," diye yanıtladı Draco.

"Şifacı Granger gelenleri kabul etmez," dedi Varlık, sırtı oldukça gerilmiş bir halde. "Sizi bekliyor muydu?"

"Öyle," dedi Draco, giderek saçmalaşan listeye bu yeni unvanı da ekleyerek.

"Pekâlâ," dedi Varlık, muhtemelen şüpheli bir bakışla, ama Draco gözlüklerinin arkasından bunu anlayamıyordu. "Ofisi aşağıda, sağda."

Varlık yolundan çekildi. Draco sesten onun bir insan dişisi olduğundan nispeten emindi ama giysiler bunu söylemeyi zorlaştırıyordu. Her halükârda, Draco içerideydi. Granger'ın güvenlik önlemleri hakkındaki ilk değerlendirmesi on üzerinden bire düşmüştü.

Granger'a hak ettiği kötü notu vermek onu memnun ediyordu ama burayı eski haline getirmek için yapılacak işleri düşünmek onu memnun etmiyordu.

Ofisin kapısını çaldı.

"İçeri gel," dedi Granger'ın sesi. Geçmişten bir esinti - keskin, titiz, sabırsız. Draco ofise girdi. Granger fazla yığılmış olsa da düzenli bir masanın arkasında oturuyordu.

Artık tam yetkili ve oldukça tehlikeli bir Seherbaz olan Draco'nun alışık olmadığı bir şekilde, kesinlikle Garip Bir An'da birbirlerine baktılar.

ve belki de, ağzının mutsuz duruşuna bakılırsa, Granger da öyle.

Zaman bütün yaraları iyileştirir ama Granger'la arasında iyileşmesi gereken çok fazla yara vardı ve şu anda, bir savaşın karşı taraflarında birbirleriyle savaşan çocuklar olmalarının üzerinden on beş yıl geçmiş gibi geliyordu. Draco onunla en son ne zaman doğrudan konuştuğunu hatırlayamıyordu ve onunla bir odada hiç yalnız kalmadığını kesinlikle biliyordu.

Granger ayağa kalkarak onu aşağıdaki belagat gösterisiyle karşıladı: "Malfoy." "Granger," dedi Draco, aynı belagatle.

Masanın karşısındaki sandalyeyi işaret etti. Draco sandalyeye doğru adım attığında kendini onun tarafından değerlendirilirken buldu. Bakışları saçlarından yüzüne, göğsündeki Seherbaz amblemine ve siyah cüppesinden botlarına doğru kaydı.

Nezaketi bir kenara bıraktıklarını gören Draco utanmadan onu değerlendirdi: saçları (tepesinde kıvrılmış bir yığın), yüzü (hatırladığından daha ince, daha sert), Varlık'la aynı tuhaf beyaz pelerin, siyah kot pantolon (tam Muggle'a göre), rahat spor ayakkabılar.

Draco birkaç belirsiz açılış konuşması yapmak için ağzını açtı - Cambridge, Potter ve Weasley ya da başka bir şey hakkında biraz gevezelik - ama Granger doğrudan konuya atladı.

"Bu Seherbaz kaynaklarının tamamen boşa harcanması demek."

İncelik eksikliği Granger için oldukça tipikti. Bazı şeyler değişmedi.

Draco sandalyesine yerleşti. "Bana biraz daha zaman verin, ben de Shacklebolt'a talebimi geri çekmesini söyleyeyim. Burada olmak için senden daha fazla istek duymuyorum."

Granger dudaklarını büzerek ona baktı. Draco, McGonagall'ın Granger'ın sandalyesine ne zaman ışınlandığını ve Granger'ın nereye gittiğini merak etti.

"Pekâlâ," dedi Granger uzun uzun. "İki hafta önce Shacklebolt'u belli bir araştırma projesinin ilerleyişi hakkında bilgilendirdim. Bakanlık'ın yetki alanında olmayan ve Bakanlık tarafından finanse edilmeyen bir araştırma projesi. Uzun zamandır dostum ve akıl hocam olan biriyle iyi bir haber olduğunu

düşündüğüm bir şeyi paylaşıyordum -

Sihir Bakanı olan kişi. Görünüşe göre, haberler çok iyiydi.

Shacklebolt, projenin nüfusun belli bir kesimini etkileyecek olması nedeniyle tepkilerden korkuyor."

"Hangi çıkarımlar?" diye sordu Draco. "Hangi bölüm?"

"Söylememeyi tercih ederim çünkü umarım bu toplantıdan daha fazlasına dahil olmazsınız. Shacklebolt aşırı tepki gösteriyor. Bu hafta onunla tekrar konuşacağım ve beni Seherbaz gözetimi altına almasının tamamen gereksiz olduğuna ikna edeceğim."

"Seherbaz koruması," diye düzeltti Draco. Onun kalibresindeki seherbazlar beş para etmez gözetleme işlerine atanmazlardı, teşekkürler.

"Ne derseniz deyin," dedi Granger.

"Shacklebolt'un kusurları var ama aşırı tepki verme eğilimi bunlardan biri değil," dedi Draco. (Bakan'la aralarında pek sevgi bağı yoktu ama belli bir saygı vardı).

"Hayır, bu onun eğilimlerinden biri değil. Bu yüzden ofisinizi karıştırma kararına oldukça şaşırdım - gerçekten dehşete düştüm."

"Aşırı tepki vermiyor olması mümkün mü?"

Granger'ın ona yönelttiği bakış kesinlikle düşmancaydı. "Hayır."

"Bu buluşunuzun ya da keşfinizin sizi yeni bir risk altına soktuğunu düşünmüyor musunuz?"

"Şu anda değil. Birincisi, bu gelişmeden Shacklebolt'un kendisi ve -değişik derecelerde- hepsi de çok güvendiğim personelim dışında kimsenin haberi yok. İkincisi, bir ilerleme kaydetmiş olsam da henüz sorunu tam olarak çözmüş değilim. Bu en az bir yıl daha sürecektir bir çalışma olacak. Yarın The Prophet'ın baş sayfasında öldürülmek istediğimi yazmayacağım."

Draco'nun kaşı yukarı doğru seğırdi. "Shacklebolt senin öldürüleceğini mi düşünüyor?"

"Bazı insanların benim bu atılımımdan memnun olmayacağını düşünüyor - muhtemelen haklı olarak -."

Draco, Shacklebolt'la konuşması gerektiğine karar verdi. Belki Granger'dan daha az ketum davranır ve ona atanan Seherbaz'a işe yarar bir şeyler anlatırdı. Şimdi kendini bu İyi Keşif'in doğası hakkında gerçekten meraklı buluyordu.

Bir sonraki sorusu dikkatle ifade edilmişti. Granger'ın mirasına gölge düşürmek istemiyordu (Tanrı korusun; bu konuda zaten her yerde ince buz üzerindeydi) ama Muggle doğumlu biri olarak Granger'ın bilmediği şeyler de olabilirdi. "Shacklebolt senin bilmediğin, endişelenmene neden olabilecek bazı büyücülük eğilimlerinin ya da önyargılarının farkında olabilir mi?"

Granger, kalan sabrını toplamak isteyen birinin yapacağı gibi bir nefes aldı. "Size dünyadaki kıtlığı çözdüğümü ya da aynı derecede harika bir şey yaptığımı söylesem, birkaç muhalifin eylemleri hakkında endişelenir miydiniz?"

"Tek bir muhalif, iyi niyetli bir araştırmacıyı, özellikle de laboratuvarını üçüncü sınıf bir kilitleme tılsımı ve biraz tavuk teliyle güvende tutan birini göndermek için yeterli olacaktır."

Granger'ın dizlerinden biri zıplamaya başladı. Aklına sıkıntı içinde kuyruğunu seğiren bir kedi getirdi. "Peki sen?" diye sordu Draco.

"Ne yaptım?" "Dünyadaki kıtlığı çözdüm."

"O kadar büyük bir şey değil. Bu bir örnekti."

"Bulduklarını nerede saklıyorsun?" diye sordu Draco.

Şimdi kaşlarını kaldırma sırası Granger'daydı ve verdiği yanıt da bundan ibaretti.

Draco etrafındaki ofisi ve kapının diğer tarafındaki laboratuvarı işaret etti. "Şimdiden bir düzine güvenlik açığı tespit ettim - ve bu sadece buraya gelene kadar geçen beş dakika içinde gördüklerim. Eğer bunu çözmek isteseydim, yapabileceğimi düşünüyorum."

"Öyle mi?"

"Evet."

Granger'ın sırttığını görmek... bir şeydi. Ancak bu gülümseme hızla kayboldu. "Fiziksel güvenlikten bahsediyorsak, yakın zamana kadar bunu olağan önlemlerin ötesine taşımak için bir nedenim yoktu. Sizi temin ederim ki laboratuvarımı bir kilit tılsımının ötesinde koruyabilirim - ve verilerimi güvende tutabilirim."

"Mükemmel," dedi Draco. "Bununla devam edin. Birkaç gün içinde sızma testi yapmak için geri geleceğim. Bunu başarırsanız - ve önerdiğim ek önlemleri uygularsanız - Shackbolt'u sizin ve araştırmanızın güvende olduğuna ikna edebiliriz ve bu olayı geride bırakabiliriz."

Draco bu meydan okumayı - oldukça övgüye değer, diye düşündü - minimum kibirle yapmıştı.

Granger'ın gözleri sertleşti: meydan okumanın farkındaydı ve kabul etti. "Peki. Peki bu sızma testi ne zaman gerçekleşecek?"

"Sana bir uyarıda bulunmuyorum," dedi Draco ayağa kalkarak. "Sence gerçek bir tehdit bunu yapar mı?"

"Zekice," dedi Granger da ayağa kalkarak. Alaycılık sözlerinin kenarını sertleştirmişti. "Sürprizleri severim."

El sıkışmadılar ve kadın onu uğurlamadı.

~

Draco o hafta Sihir Bakanı'yla bir görüşme ayarladı. Belirlenen günde Bakan'ın asık suratlı asistanının yanından geçerken, onun Pixie Puffs'ına kimin işediğini merak etti.

Shacklebolt da Granger gibi ayrıntılar konusunda suskun kalmıştı ama Draco'ya Granger'ın tüm büyücülerin yararına olacak projesini tamamlayabilmesi için güvende tutulmasının önemini vurgulamıştı. Her şey çok büyük ve son derece belirsizdi.

Tek olumlu şey Shacklebolt'un görevi Draco'nun almış olmasından duyduğu memnuniyeti belli etmesiydi. "Bu görevi almakta tereddüt etmeyeceğini biliyorum.

Kötü niyetli kişiler ona karşı bir harekette bulunacak olursa, Malfoy."

Draco elinin tersiyle yapılan iltifatı sahte bir selamla kabul etti. "İçimi ısıtıyorsunuz, Sayın Bakan."

Shacklebolt başını eğerek selamına karşılık verdi. Sonra hüzünlendi. "Yüzlerce - binlerce - kişinin hayatını daha iyi hale getirebilir."

"Yine de ne o ne de siz bana projenin ne içerdiğini söylemiyorsunuz. Bir şey açıklamadan önce sana gizlilik yemini mi ettirdi?"

Shacklebolt öyle ya da böyle cevap vermeyerek ellerini kaldırdı ve böylece Draco'ya cevabını vermiş oldu.

Draco bir avuç Floo tozunu Shacklebolt'un şöminesine atarken, "Öngörü sahibi olurdu," dedi. "Cambridge."

İşte bu kadar. Ona hazırlanmak için yeterince zaman vermişti.

~

Pazartesi akşamı geç bir saatti. King's Hall sessizdi. Draco, Granger'ın akşam yemeği yediğini ya da masum lisans öğrencilerinin gözünü korkuttuğunu tahmin ediyordu. Laboratuvarının kapısında durmuş, asasını düşünceli düşünceli çenesine vuruyordu. Ancak, herhangi bir ifşa büyüsü yapmadan ya da herhangi bir gözetlemeye başlamadan önce Granger köşeyi döndü.

"Malfoy," dedi, biraz dağınık ve nefes nefese görünüyordu. Draco onun tam zamanında gelişini ileride incelemek üzere bir kenara kaldırdı. Bunun tesadüf olamayacağı kadar zekiydi ama yine de varlığını belli edecek tek bir büyü bile yapmamıştı.

Granger yeşil Şifacı cüppesi için Muggle kıyafetlerini terk etmişti. Hem sinirli hem de sabırsız görünüyordu ve hemen sorarak bu iki durumu da doğruladı: "O çok övündüğün sınavın zamanı geldi, değil mi? Ne kadar sürecektir?"

Draco onun, bunun birkaç saatlik bir mesele olabileceğini ima eden ses tonundan hoşlanmamıştı. "Bu

Korunmanıza bağlı olarak değişir - üst sınırda çeyrek saat düşünüyorum."

Granger'ın kaşları bu yanıtın ukalalığı karşısında kalktı. "Güzel. Daha yeni A&E'de vardiya yaptım ve kesinlikle bitkin durumdayım."

Asasını salladı ve oldukça etkileyici bir Biçim Değiştirme gösterisiyle (Draco etkilendiğine dair bir işaret vermedi) saç tokalarından birini parlak ahşap bir sandalyeye dönüştürdü ve üzerine tüneyerek onu izlemeye başladı.

Draco'nun seyircilere aldırđıęı yoktu, özellikle de seyircilerin onu dışarıda tutma çabalarını sistematik bir şekilde ortadan kaldıracak ve ona biraz alçakgönüllölük öğretecekse.

Draco dikkatini tekrar kapıya çevirdi. "A&E MI? Senin araştırmacı olduğunu sanıyordum."

"MNHS'de kronik olarak personel yetersizliği var. Yardım etmek için St. Mungo's'ta vardiyalı çalışıyorum. İyileştirme becerilerimi keskin tutuyor."

"Çok iyisin." "Mm."

Birkaç vahiy büyüünden sonra, Draco Granger'ın hakkını teslim etmek zorundaydı - ev ödevini yapmıştı. Aslında sürpriz değildi. Şu anda laboratuvarının kapısını koruyan koruyucu büyüler çok sayıda, oldukça karmaşık ve iyi yapılmışlardı.

Draco işe koyuldu ama biraz dalga geçmeden de edemedi. "Caterwauling Büyüsü mü? Aşağılayıcı." "En düşük ortak paydadan yukarı doğru çalışmayı öğrendim," diye kuru bir yanıt verdi.

Ardından gelen temel davetsiz misafir tılsımları birkaç asa darbesiyle bertaraf edildi. Salvio Hexia iyi bir ısınma hareketiydi. Sonra Draco iyi şeylere başladı: Foribus Ignis, Custos Portae, doğrudan kafasını hedef alan ve ancak diğer iki korumayı kaldırdığında ortaya çıkan tüyler ürpertici bir Confundus, sadece kötü görünen sinsî bir Kör Edici Hex, kesinlikle sportmence olmayan bir Kel Uğursuzluk ve dokunacak kadar aptal olan herkes için kapının koluna gizlenmiş bir Confringo.

Draco ikincisini etkisiz hale getirdi -kabul etmek gerekir ki biraz zor oldu ve terledi- kendi kendine, en azından yüzü havaya uçarsa yakınlarda ona yardım edebilecek bir Şifacı olduğunu söyledi.

Kapının kilidi açıldı. Sadece dört dakika sürmüştü. Yine de Granger etkilenmemiş görünüyordu. Draco kapıyı açınca taş bir duvarla karşılaştı.

"Komik," dedi Draco.

Yüzünde hiçbir tedirginlik belirtisi yoktu ama zamanını kesinlikle kusursuz bir yemle harcıyordu. Asasını duvarın bir metre ilerisinde salladı ve laboratuvarın gerçek kapısı göründü.

Granger omuz silkti. "Ekibimin içeri girebilmesine ihtiyacım vardı. Onlar koşuuları etkisiz hale getirme konusunda uzman değiller ama bir Sonlu İnkantatem'in üstesinden gelebilirler."

Draco değerlendirmesine devam etmek için laboratuvara girdi, boynu oldukça tutulmuştu. İzleyicisi sandalyesini saç tokasına doğru salladı ve onu takip etti.

Granger, "Normalde Trinity'nin ıslak laboratuvar protokolleri uyarınca uygun KKD'leri giymemiz konusunda ısrar ederdim," dedi. "Ama bugünlük toparlandık. Kendinize bir zarar verebileceğinizi sanmıyorum."

Draco bir kez daha onun bu kez kazara kendini öldürebileceğini ima eden ses tonunu umursamadı.

Alanın çoğunu oluşturan steril beyaz ve çelik yüzeyleri görmezden geldi ve laboratuvarın bir ucundaki, aktif bir laboratuvarın veri depolaması için muhtemel bir yer gibi görünen raflara ve dolaplara doğru ilerledi. Ancak, iyi düzenlenmiş içerikler işe yaramazdı - Granger'ın kendi yayınlarından bazıları da dahil olmak üzere çoğunlukla Muggle bilimsel literatürüydü. Kelimeler anlamsızca Draco'nun gözüne çarpıyordu: sitokinler, monoklonal antikorlar, kimerik antijen reseptörleri, T-hücreleri...

"Bu testin amacının ne kadar ilerleyebileceğinizi ve araştırmam hakkında neler keşfedebileceğinizi görmek olduğunun farkındayım - ama eşyaları düzenli bir şekilde yerine koyun," dedi Granger'ın sesi, sözlerine sinirlenerek.

Draco sırtı ona dönük, gözlerini sağlıklı bir şekilde devirmesine izin verdi - bir yazı yarım santim yerinden çıkmıştı. Onu yerine itti. Asasını koleksiyonun tamamına doğru sallayarak şunları ortaya çıkardı

Transfigürasyonlar ya da gizleme büyöleri, ama hiçbirini yoktu. Sonra aynı şeyi sistematik olarak laboratuvarın geri kalanında da yaptı, herhangi bir saklanma deliğı ya da zula ya da - canı sıkıldıkça - herhangi bir büyölü iz aradı. Laboratuvarın çalışma masaları boyunca düzenli gruplar halinde kümelenmiş çeşitli şişelerin ve test tüplerinin içeriğı dışında büyölü hiçbir şey yoktu.

"Bunları çalsam ve analiz ettirsem, ne keşfederim?" diye sordu Draco.

Büyüsünün parıltısı ilgi çekici şişeleri aydınlattı. Granger onlara doğru yürüdü ve işaret etti. "Gama delta T hücreleri. Antijenler: MART-1, Tirozinaz, GP100, Survivin. Hepsi büyülü kökenli, bu yüzden büyünüz onları ortaya çıkarıyor, ancak başka türlü kayda değer değil."

"Anlıyorum," dedi hiç görmeyen Draco.

"Üzerinde çalıştığım şeyi ortaya çıkarmak için bunların çalınması durumunda varsayımsal analizinizin kim tarafından yapılacağını bilmiyorum, ancak Birleşik Krallık'ta çok az insanın bundan anlamlı sonuçlar çıkarabileceğini söylemeliyim."

Draco kelimelerdeki sahte alçakgönüllülüğü hissetti; çok az derken hiç demek istemiyordu - etrafım aptallarla çevrili ve bu korkunç şekilde adlandırılmış özlerden herhangi birini anlamlandırabilen tek kişi benim.

"Ya bunlar?" diye sordu Draco, arka sıradaki daha büyük, daha tanıdık görünen şişeleri göstererek.

Granger, "Varsayımsal analistleriniz mükemmel bir şekilde demlenmiş Sanitatem'i keşfedeceklerdir," dedi. "Bu bir iyileştirici iksir," diye ekledi, oldukça gereksiz bir şekilde.

"Bir Şifacının laboratuvarında kritik önemde bir bulgu," dedi Draco, sıkıntısı alaycılığa dönüşerek.

Granger'ın ağzının kenarında küçük bir kıpırdanma oldu - hızla bastırılan bir eğlence.

Draco da kendi boğulma hissini yaşıyordu ama onun durumunda bu bıkkınlıktı. Bir araya getirmek için yaklaşık on iki doktora sahip olunmadığı sürece laboratuvarın kendisinde gerçek bir işe yarayacak hiçbir şey olmadığını bildiği halde, o kapı koğuşlarıyla boşa zaman harcamıştı.

Ama bulguları kaydetmek zorundaydı - kaydetmeyecek kadar metodolojik ve titizdi.

Şimdi Draco laboratuvarın, doğal olarak görmezden geldiği bir köşesine döndü. Burası tüm mekândaki en Muggle'a özgü alandı - köşedeki masa parlayan ışık kutularıyla doluydu.

Granger da arsaya "Beni Fark Etme" atabilirdi. Yapmış mıydı? Hayır, tespit büyüleri hiçbir şey göstermedi. Bu kendi alışkanlıklarının bir özelliğiydi - gözleri neredeyse doğal olarak kendilerini büyülmeyen, Tamamen Mundane, Korkunç Muggle'dan uzak tutuyordu. Buna dikkat etmesi gerekiyordu - açıkça bir zayıflık.

Masaya doğru yürüdü. Ve Draco laboratuvara girdiğinden beri ilk kez Granger gerçekten de canlandı ve olan bitenle ilgilenmeye başladı. Şimdi bir yerlere varıyordu.

"Bilgisayarlar," dedi Draco, Muggle Çalışmaları'ndan uzak bir anıyı hatırlayarak.

"Aferin," dedi Granger, bir ahır hayvanını doğru teşhis eden özellikle yavaş bir çocuğu övmek için kullanılan bir tonla.

Draco ona karanlık bir bakış attı. Yüzü kayıtsızdı ama gözleri ona ihanet ediyordu - bir sonraki adımda ne yapacağını merak ediyordu.

Ve tabii ki, buradan nereye gideceğine dair en ufak bir fikri bile yoktu, uğursuzluk getirmekten başka

bilgisayarlara boyun eğdiriyordu - ama hatırladığı kadarıyla bu cihazlar bilinçli değildi. Üzerinde yavaş çizgilerin rastgele desenlerle hareket ettiği parlayan kutuların önünde durdu.

"...Muggle doğumlu birini getirmem gerekir," dedi Draco uzun uzun.

"Evet, bu da bir başlangıç olur," dedi Granger. Tırnaklarına baktı. "İyi bir hacker olan birini de bulmak istersiniz. Büyücüler arasında bunlardan pek olduğunu sanmıyorum ama belki İngiltere'de bir ya da iki tane vardır."

"Bir Hacker."

"Evet," dedi Granger, şiddet içeren terim hakkında başka bir açıklama yapmadan.

"Eğer -şüphelendiğim gibi- bulgularınız bu şeylerin içindeyse, beni, yani bir kötü adamı, hepsini yok etmekten ve araştırmanızı olduğu yerde durdurmaktan ne alıkoyabilir?" diye sordu Draco.

Granger omuz silkti. "Fark etmez. Her şey bulutun içinde." "Bulut."

"Evet. Ekipmanların maliyetini çıkarmış olurum, hepsi bu."

"Yani sizin standart Karanlık Büyücü'nüzün burada keşfedecek pek bir şeyi yok." "Korkarım yok," dedi Granger.

"Kapıdaki koşuşlar eğlenceli bir bulmacaydı. Vaktimi harcadığın için teşekkür ederim."

"Söyledikleri kadar iyi olup olmadığını görmek istedim."

Draco ona hızlıca bir bakış attı, kim olduklarını öğrenmek istiyordu, çünkü ne kadar iyi olduğunu duymak hoşuna gidiyordu.

Granger onu şımartmadı.

"Başka büyüler ve başka şeyler için birkaç fikrim daha vardı," dedi kapıyı işaret ederek, "ama zamanım yoktu."

"Yani, gizleme kanıtı yok, yazılı bulgu yok, bilgisayarlar, bulutlar..." Draco Granger'a baktı.

"Bilgiye ihtiyacı olan bir kötü adam olsam, sonra ne yaparım?"

Granger ona merakla baktı. "Sen ne iş yapıyorsun?" "Senin peşinden gidiyorum," dedi Draco.

Asasını kaldırdı ve bir saniye sonra yaptığı büyü kadının göğsüne isabet etti.

Bölüm 2

Draco Malfoy, Dahi Mucit

Lumos zararsız bir şekilde Granger'ın cüppesinin içinde dağıldı ama yine de yaşadığı şok belliydi. "Bu gereksizdi," diye soludu, bir eli göğsündeydi. Draco biraz ağır adımlarla Granger'ın ofisine doğru ilerledi. "Sana söz veriyorum, diğer büyüler bu kadar dostça olmazdı."

"Kimse bana sebepsiz yere düşmanca büyüler yapmayacak," dedi Granger, onu takip ederek.

"Şu anda bir sebepleri yok, ama eğer Büyük Buluşunuz Shacklebolt'un düşündüğü kadar önemliyse ve eğer - ne zaman - ortaya çıkarsa, o zaman..." Tekrar ona döndü, asasını kaldırdı.

Bu sefer daha hazırды ve bir Protego tükürdü.

"Daha iyi," dedi Draco. "Imperius Laneti'ne karşı direncin nasıl?"

Granger hareketsizleşti, eli asasını kavradı. "Eğer bunu kendi laboratuvarımda bana yaparsan, seni Sanitatem'de boğar ve ironinin tadını çıkarırım."

Draco yukarıya baktı. Sanitatem şişelerinin hepsi banklardan havalanmış ve başının üzerinde duruyordu. Gerçek bir durumda, hepsini yok eder ve Granger'ı yanak için iki duvara fırlatırdı. Ama yine de bu etkileyici bir sözsüz sihirdi.

"Araştırmamızın çoğu büyücü davetsiz misafirden fiziksel olarak az çok güvende olduğunu kabul ediyorum," dedi Draco. Şişeler tekrar yerlerine yerleşti. "Ama hepsi kafanızın içinde yaşıyor ve bu nedenle sizden ya da çalışanlarınızdan herhangi biri tarafından okunabilir - ya da işkence edilebilir."

"Söz konusu projede özel kalem müdürüyüm. Ekibim beş lisans ve sekiz yüksek lisans öğrencisinden oluşuyor ve bunların proje hakkındaki toplam bilgileri muhtemelen yüzde on beş ve on üç zihne dağılmış durumda. Pek de zayıf değiller."

Draco ona sert bir bakış attı. "O zaman güvenlik açığı sensin." Kız, tahmin edilebileceği gibi, gücenmiş görünüyordu. "Nasıl yani? senin Occlumency?" sordu Draco. Soruya elbette dostça bir Legilimency eşlik ediyordu.

Draco tam o anda Granger'ın kendisi hakkındaki algısını net bir şekilde görebildi - uzun boylu, güzel saçlı, kibirli bir pezevenk - ve sonra zihinsel olarak Granger'ın zihninden silindi.

Bir parmağını alnının ortasına bastırdı; bu cadı beynini sızlatıyordu. Bu arada,

Granger onu iki katına çıkarmak ve iyi bir önlem olarak maddi dünyasına tokat atmak ister gibi görünüyordu - ve bu sadece okul günlerine hoş bir geri dönüş olmaz mıydı?

"Laboratuvarımı değerlendirdiğimizi sanıyordum, beni değil," dedi Granger, gözleri parlayarak.

"Riskleri değerlendiriyoruz," dedi Draco. "Ve sizin önemli bir risk olduğunuz hızla ortaya çıkıyor. Eviniz korunuyor mu?"

"Orta derecede. Geliştirebilirim."

"Bunu geliştireceğim," dedi Draco. "Nasıl seyahat ediyorsun?" "Floo, Apparition..."

"Bunlar izlenebilir, biliyorsun. Süpürge?"

"Uçmaktan nefret ederim," dedi Granger.

Draco dudağını kıvırmamak için cesurca bir çaba gösterdi. Alınacak ne korkunç bir pozisyondu. Nefret etmek için ne korkunç bir şey. Büyülü olmanın en büyük zevklerinden birinin ne kadar üzücü bir şekilde engellenmesi. Granger'ın saygınlığı telafi edilemeyecek kadar azalmıştı.

Granger, "Ne zamandan beri İz'den başka bir şey takip edilebiliyor?" diye sordu.

"Çok gizli," dedi Draco, şimdi Granger'ın ofisindeydi. Çeşitli evrak ve kitap yığınlarını karıştırdı, yine o son derece uzmanlaşmış, tamamen anlaşılmaz Muggle jargonundan başka bir şeyle karşılaşmadı ve son gelişmeler, not alma, kayıt tutma ya da Granger'ın değerli bulgularına işaret edebilecek yararlı nitelikte herhangi bir şeye dair hiçbir işaret yoktu.

Ofiste başka bir bilgisayar daha vardı ve Draco bu bilgisayara sinirli bir şekilde baktı. Sokaktan geçen herhangi bir Muggle'ın muhtemelen çalıştırabileceği bir cihazla şaşkına dönmek ne kadar aptalcaydı. Belki de kapıdaki görevliyi kaçırıp yardım etmesi için içeri getirmeliydi - Gizlilik Yasası'na rağmen.

Günahlarını itiraf etmesini bekleyerek bilgisayara korkutucu bir şekilde baktı, ancak bilgisayar ona sadece şunları önerdi

sallantılı

Çizgiler.

Draco ofisin geri kalanında ilginç büyülü hediyeler ararken, Granger Şifacı cüppesini çıkarıp Draco'nun ilk ziyaretinde oturduğu koltuğa oturdu. Katıksız bir yorgunlukla iç geçirdi.

Draco ona baktı. Altında yine Muggle kıyafetleri vardı. Bu kez uzun kollu bir bluz ve adını bile hak etmeyen bir pantolon, daha çok opak siyah bir tayt. Muggle standartlarına göre bu halka açık bir kıyafet miydi? Şok edici. Baldırının kesin hatlarını ve dizinin tam şeklini görebiliyordu.

Muggle modasının zaaflarını düşünmek için çok uzun zaman harcamadı ama cadının kendisi biraz endişe vericiydi. Şimdi onun ne kadar zayıf olduğunu, köprücük kemiklerinin nasıl gölgede kaldığını, boynunun başına tutturulmuş bir yığın saç taşıyamayacak kadar narin görüldüğünü görebiliyordu. Solgun, solgun ve genel olarak aşırı zayıf görünüyordu.

"Programın nasıl, Granger?" Draco onun seyahat alışkanlıklarını sorgulamaya devam ediyormuş gibi sordu, ama aslında bu kadının her gün tam olarak ne yaptığını anlamak istiyordu.

Genellikle Granger'ın elinde renk kodlu ve saatine kadar planlanmış bir program hazır olurdu. Asasını masasına doğru salladı ve program Draco'ya doğru süzülerek onun ellerine bırakıldı. Draco asasını geçici bir tüy kalem gibi kullanarak, Granger'ın bir yerden diğerine geçtiği ve saldırıya en açık olduğu anların etrafına daireler çizdi.

Ve çok sayıda vardı - Granger her yerdeydi ve her şeyi yapıyordu. Kendini laboratuvara adamıştı.

saatler, klinik saatleri, ders saatleri, korkunç sayıda İyi Amaç için gönüllülük, özel ders seansları, mentorluk seansları, St. Mungo'da ve yerel bir Muggle muayenehanesi gibi görünen bir yerde şifa, Potter ve Arkadaşları ile iki haftada bir (1) bar gecesi, Kolej yemekleri, sabahın uğursuz saatlerinde "yoga" denen bir şey, her üç ayda bir tekrarlanan "Crooks Vet" denen bir şey ve sonra ara sıra burada ve orada sadece yıldız işaretiyle işaretlenmiş günler.

"Bunlar ne?" diye sordu Draco, üzerinde yıldız işareti olan bloklardan birini göstererek. "...Tatiller," dedi Granger.

"Okümeniz fena olmayabilir ama yalan söylemeniz değil."

"Onlar izin günleri." Granger küstahlaştı. "Ve özel hayatımla ilgili daha fazla ayrıntı vermeyeceğim, teşekkür ederim."

Draco konuyu ve programı tekrar Granger'ın masasına bıraktı. Granger için tükenmiş kelimesi bile doğru değildi: bitkin ya da tükenmiş olabilirdi. Draco, genç bir kızın Granger'ın

Granger'a Hogwarts yıllarında bir Zaman Döndürücü verilmişti.

okul günlerinde dersler. Potter ve Weasley, Seherbazların öğle yemeği saatindeki bu gevezeliklerini çabucak geçiştirmişlerdi.

Önündeki aşırı hevesli, aşırı başarılı ve aşırı yorgun cadiya bakınca Draco kendini bu hikâyeye inanmaya daha yatkın buldu.

Aramasına devam etti ama bulabileceği başka bir şey olduğundan şüpheliydi. Ofisin arka tarafındaki duvar çeşitli boyutlarda çerçevelerle kaplıydı, sertifikalar, diplomalar, ödüller...

"Güzel mozaik," dedi Draco.

Granger ona bir bakış attı. Granger komik bulmasa bile o kendini komik buluyordu.

Mozaik Draco'ya Granger'ın tam olarak on iki doktorası olmadığını, ama Muggle ve Sihir diplomalarının birleşiminin muhtemelen bu sayıya yaklaştığını bildirdi. Yine, Muggle olanlar bir gizemdi, adını duymadığı Muggle üniversiteleri tarafından verilmişti: Biyomedikal Bilimler Lisansı,

Mikrobiyoloji ve İmmünoloji alanında yüksek lisans, Onkoloji alanında ortak doktora, Genetik alanında küçük bir sertifika. En azından Şifacı Mührü'nü tanıdı (Cambridge, Sihirli Hastalıklar konusunda uzmanlık). Diğer büyü sertifikaları ise Başkalaşım Yüksek Lisansı (Edinburgh; muhtemelen savaştan hemen sonra, daha eski bir derece) ve Sorbonne'dan Şifa Uzmanlığı (Kan Büyüsü) idi.

Az sayıda başka sertifika ve yeterlilik Granger'ın eğitim geçmişini tamamlıyordu. Alçak bir raftaki kutudan birkaç tozlu eski çerçeve çıktı. Onu Hogwarts'taki parlak günlerinden tanıdığı şeyler - rekor kıran O.W.L.'ler, absürt sayıdaki N.E.W.T.'ler - yetişkin başarıları duvarında yer almayı hak etmiyordu. Birinci Sınıf Merlin Nişanı'nı gördü. Potter'da da benzer bir nişan vardı ve gururla odasının duvarına asılmıştı, ama Granger'ın odası yoktu anlaşılan.

Granger çay yapmak için izin istedi ve söze dökmesi biraz zor görünen bir nezaket gösterisiyle bir fincan isteyip istemediğini sordu. Draco hayır dedi. Granger rahatlamış görünüyordu.

O gittikten sonra, pragmatik ve sinsi bir insan olan Draco, bu andan yararlanarak birkaç kişisel eşyasını gizlice takip etme büyüü yaptı: masanın altındaki spor ayakkabıları, saç tokaları (her yerde saç tokaları vardı), yarısı bitmiş bir fincan çay. Masasının üzerindeki evrakları karıştırdı ve ilgi çekici hiçbir şey bulamadı (konferans davetiyeleri, Muggle burs başvuru sonuçları, öğrencilerden gelen notlar. İşe yaramaz şeyler).

Bilgisayar küçük bir ping sesine benzer bir ses çıkardı. Draco ona doğru döndü. Karanlık yüzeyi ve kıpırdayan çizgileri ona dokunması ve Elektik Şok'tan ölmesi için meydan okuyordu. Sonra Draco'nun nefesi kesildi ve, "Bekle!" dedi. "Ne?" diye sordu odaya yeni girmiş olan Granger.

"Burası o kadar Mugglevari ki sormak aklıma bile gelmedi ama - bu bilgisayarlar nasıl çalışıyor? Sihirli bir binadayız."

"Ah, şu," dedi Granger. Draco'nun sıradan bir omuz silkme olduğunu tahmin ettiği bir hareket yaptı (pek de sıradan değildi). "Bu sorunu aşmanın bir yolunu buldum."

"Nasıl?"

"Yollar," dedi Granger. "Hangi yollarla?" diye sordu Draco. Kadın baktı at onu olarak
Yine de değerlendirmek bu bilgiye
layık olduğunu düşündü. Onun açık göz teması karşısında Draco, Legilimency'yi tekrar denemeyi şiddetle arzuladı. Tam da bu düşünce zihninden geçti, gözleri biraz kayboldu ışıltı. Gizleniyordu.

"Bir çözüm buldum," dedi Granger yine belli belirsiz bir hareketle. "Sadece tüy kalem ve parşömenle çalışmam mümkün değil; bu kesinlikle arkaik. Yapmam gereken yüz binlerce hesaplama ve projeksiyondan bahsetmiyorum bile... Her neyse, kafanı bununla meşgul etmene gerek yok. Sizi temin ederim ki tehlikeli bir şey değil."

Draco bilgisayara yaklaştı ve çevresine uzun, pürüzsüz liflerle bağlı çeşitli aletleri inceledi. Sadece birkaç şey Ana Organ'a (parlayan kutu parçasını böyle adlandırıyordu) bağlı değildi; bunların arasında bu şeyin etrafına yerleştirilmiş üç küçük metalik disk de vardı.

Daha ziyade bir evre düzenlemesi gibi, gerçekten.
Bir Şeyleri içeride ya da dışarıda tutmak için.

Laboratuvardaki bilgisayar koleksiyonuna doğru yürüdü, Granger da kibar bir merakla onu takip etti.

Orada da metalik diskler vardı. Bu kez altı taneydiler ve sivri bir daire oluşturuyorlardı. Granger, "Ben olsam bunları tutarken dikkatli olurum," dedi.

Eli disklerden birinin üzerinde gezinen Draco geri çekildi.

"Tehlikeli değil ama bu hissi sevmeyeceksin."
Onun yanına geldi ve bir tanesini havaya kaldırdı.
"Daha iyi bir terim bulamadığım için buna Anti-Büyüsel G Alanı diyorum. Yaratması oldukça zor ama amaçlarıma hizmet ediyor."

Draco ona bakakaldı. Büyüyü engellemek zor bir işti - çoğunlukla abartılı teorik tartışmalara konu olan bir Şeydi. Duyduğu bir avuç sihir engelleyici eser, zamanın akışı içinde kaybolmuş, uzak efsanelere ait Őeylerdi. Ve yine de...

Granger, "Bu fikri kafelerdeki ve havaalanlarındaki kablosuz bağlantı noktalarından aldım, ama tabii ki bu tam tersi" dedi. Sonra adamın yüzünden bunun hiçbir şeyi açıklamadığını görünce şöyle dedi: "Boş ver."

"Bunların yasal olduğundan tam olarak emin değilim," dedi Draco, disklere bakarak. "Beni Shacklebolt'a rapor etsen iyi olur," dedi Granger.

Gözleri onunkilerle buluştu, düşmanca olmayan, korkusuzca. Draco, Granger'ın muhtemelen Tonks'un devasa çiftine rakip olacak kadar taşaklı olduğuna karar verdi.

Kafasında bir planın başlangıcı filizleniyordu.

"Programınızın bir kopyasına ihtiyacım var," dedi ve Granger'ın ofisine giden yolu gösterdi.

Hızlı bir Duplicatus bunu çözdü ve bir Protean Charm ile eşleştirilerek onun versiyonundaki değişikliklerin kendi versiyonuna yansıtılmasını sağladı.

"Tamam. Şifacı Granger'ın sağlığına kavuşması için bazı tavsiyeler içeren küçük bir rapor hazırlayacağım.

Draco birkaç not karaladı. "Ayrıca Shackbolt'u yarın öldürülmeyeceğine ve her gün senin bakıcın olmama gerek olmadığına ikna etmek için ne yapabileceğime bakacağım."

Granger, "Tüm taraflar için bir rahatlama," dedi.

"Birkaç gün içinde baykuşumu bekleyin. Ayrıca lütfen ona pekmezli tart vermeyi kes, onu asi yapıyor." "Anlaşıldı," dedi Granger, sadece biraz utanmış görünüyordu. "Sınav bitti mi o zaman?"

"Evet."

"Nihayet," dedi Granger. Sonra da normal, uyumlu bir birey olduğu için biraz daha çalışmak üzere masasına oturdu.

Draco onun tüm niyet ve amaçları için varlığının sona erdiğini gördü ve daha fazla tören yapmadan kendini göstermeye karar verdi.

Granger dalgın dalgın, "Kapının hemen önündeki karoya dikkat edin - Bataklık Laneti," dedi. "Kötüleri çıkarken yakalamak içindi."

"Gördüm, Granger." "Tabii ki gördün."

~

Shacklebolt'la aralarında birkaç konuşma geçti ve bu sırada Draco planını ana hatlarıyla anlattı ve Bakan'ı bunun doğru yaklaşım olduğuna, dahası Müdür'ün işbirliği yapmayacağı için başka hiçbir yaklaşımın işe yaramayacağına ikna etti.

Draco sessiz anlarda Granger'ın programını inceliyor, yıldız işaretli "tatiller" üzerinde kafa yoruyordu. İlk düşüncesi bu günlerin özel bir şeyin kişisel bir göstergesi olduğuydu. Regl dönemini hatırlatmak için fazla dağınıktı. Ay'a ait de değildi - Granger'ın gizli bir kurt adam olmadığını bilmek güzeldi.

Belki de romantik bir yakınlaşma için randevular? Bu yüzden mi ayrıntıları işaretlememişti? Granger'ın seks programına mı bakıyordu? Gerçekten bütün gün izin yapar mıydı? Draco bundan sorumlu olan adamın elini sıkması gerektiğini hissetti.

Ayrıca Seherbaz Bürosu'ndaki izin talepleri defterini de gizlice kontrol etti ve ne Gelincik'in ne de Çömlekkafa'nın yaklaşan tatilleri çakışıyordu. Gizem devam ediyordu.

Draco birkaç gününü planının kilit unsurunu kurcalayarak geçirdi. Ve 'kurcalamak' derken, elbette, dokunulmaması en iyisi olan kadim büyülerle uğraşmayı kastediyoruz.

~

"Tavsiyeler," dedi Draco, Granger'ın masasına bir rulo parşömen bırakarak. "Oldukça bariz güvenlik açıkları için oldukça standart şeyler. Bunları Shacklebolt'a ilettim. Eğer bunlara uyarsanız koruma talebini geri çekmeyi kabul etti."

Granger parşömeni açtı ve yere kadar uzandığını gördü. Ona yavaşça göz kırptı. "Zamandan tasarruf etmek adına özellikle dikkatimi çekmek istediğin bir şey var mı?"

"Evet," dedi Draco. "Madde elli altı."

Granger listede söz konusu satıra kadar ilerledi. "Müdür, Proje tamamlanana kadar Yüzüğü her zaman takmayı kabul etmelidir."

"İşte o," dedi Draco. "Hangi yüzük?" diye sordu Granger.

"Bu," dedi Draco, bir yüzüğü ona doğru fırlatarak. Küçük gümüş bant parşömenin üzerine düştü, bir kez döndü ve hareketsiz kaldı. "Seni Imperius ve Veritaserum direnci, kişisel korunma büyüleri ya da İleri Okklumans konusunda eğitmek ya da fiziksel savunma eğitimi vermek umurumda değil (Tanrı korusun; yumrukların en iyi ihtimalle bir sivrisineği sarsacakmış gibi görünüyorsun) - ve sanırım sen de bunlara katlanmak istemiyorsun."

"Doğru," dedi Granger, şüpheli bakışları yüzükten Draco'ya kayarken.

"Shacklebolt'un gerçekleşmesini beklediği her ne ise onun gerçekleşmesini bekleyerek, yüceltilmiş bir koruma gibi kapınızda nöbet tutmak da istemiyorum."

"Evet," dedi Granger coşkuyla. "Devam edin."

"Ben de Shacklebolt'a bu seçeneği sundum; bu sayede sana bir şey olması durumunda -aslında- uyarılabilecek ve anında yanına gelebileceğim. Ben zamanımı daha iyi kullanabilirim, siz de - bu arada üzücü bir şekilde dolu olan - programınıza engel olmadan devam edebilirsiniz."

Draco bu parlak çözümün basit zarafetinin övülmesini bekledi. Onun yerine Granger asasıyla yüzüğü dürttü.

"Bu seni öldürmeyecek," dedi Draco.

Granger onun gözlerine ciddiyetle baktı. "Veri kümem kuşkusuz oldukça küçük ama Draco Malfoy'un dağıttığı son mücevherin sonuçlarını gördüm ve bu endişe vericiydi. Bunu hemen takmazsam beni affetmeniz gerekecek. Analiz etmek istiyorum."

Ah, evet. Katie Bell Olayı. Eğer Draco'nun duyguları olsaydı, muhtemelen aptal bir çocuğun manipüle edilmesinden kaynaklanan bu güvensizlik gösterisi karşısında biraz incinirdi.

Yüzyılın en karanlık büyücüsü, on buçuk yıl önce. Ama yapmadı, bu yüzden konu tartışmalıydı.

"Kendini koruma içgüdülerine sahip olduğunu gördüğüme sevindim," dedi Draco. Elini yüzüğe doğru götürdü. "İncele bakalım."

Granger birkaç vahiy büyüü yaptı ve bu büyüler yüzüğü yavaş dönen, yarı saydam büyülerle ışıldattı. "Peki, bütün bunlar ne?"

"Sana söylemek eğlenceyi bozar, değil mi? Sen söyle," dedi Draco. Ve böylece sandalyesine oturup rahat bir poz verdi. Şimdi onun bir şeyi çözmesini izleme sırası ondaydı.

Büyüleri biraz ustalıkla gözden geçirdi ve daha kritik olanları hızla seçti. Draco bir Şifacı olarak teşhis büyüünün ona kolay geleceğini düşündü.

Bulduklarını sıraladı. "Bir Yer Belirleme Tılsımı, çeşitli koruyucu rünler (düşünceli, teşekkür ederim), bir tehlike sinyali, kalp atış hızı izleme..."

Şimdi dudakları bükülmüştü. "Komik olan ne?" diye sordu Draco. "Bir Büyücü FitBit'i icat etmişsin." "Pardon?"

Yanlış anlamadıysa, Granger onun olağanüstü eserinin bir Muggle şeyinin taklidi olduğunu mu ima ediyordu? Neyin taklidi?

"Boş ver. Bu bitmemiş karmaşa da neyin nesi?" diye sordu Granger, esasını Aritmantik hesaplamaların hayalet gibi yeşil bir düğümüne doğrultarak.

Draco burun deliklerinin sızladığını hissetti: o bitmemiş dağınıklık saatlerce süren sinir bozucu bir çalışmanın sonucuydu. "Onu henüz bitiremedim."

"Ne olması gerekiyordu?"

"Portkey. Işınlanamadığınız ya da Işınlanma Karşıtı Koğuş'ta mahsur kaldığınız anlar için. Hesaplamaları henüz yapmadım."

Granger hafifçe etkilenmiş görünüyordu. Draco her gün etrafının ülkenin en büyük büyülü beyinleriyle çevrili olduğunu ve kendisinin de öyle olması gerektiğini düşündü.

Sadece bir Seherbaz'ın önemsiz eserinden hafifçe etkilenmiş olmasına memnun oldu.

Granger, "İsteğe bağlı bir Portkey iyi olurdu," dedi.

"Portus bir büyüünün baş belası," dedi Draco, somurtkan değil de boyun eğmiş gibi görünmeye çalışarak.

"Bu yüzüklerden daha fazla yapmayı hiç düşündünüz mü? Bunlardan kolayca para kazanabilirsin," dedi Granger yüzüğü havada tutarak.

"Paraya ihtiyacım varmış gibi mi görünüyorum?" diye sordu Draco.

Granger ona dik dik baktı. Sırtını dikleştirdi. Medeni bir sohbeta girmeye tehlikeli bir şekilde yaklaşmışlardı ve Granger kiminle konuştuğunu unutmuş gibiydi. Cevap vermek yerine burnunu çekti.

"Her neyse, yüzüğün seri üretimini yapamam."

"Doğru." Granger yüzüğü avucunun içinde tartıyordu. "Çünkü bu sadece üzerine birkaç güzel tılsım taktığınız bir biblo değil."

"Hayır."

"Bu bir Eser." "Gerçekten

de."

"Tahmin yürütmem gerekirse, bir aile yadigârı."

"Evet."

Elbette yüzüğün düz gümüş bir bant gibi görünmesini sağlayan gizleme tılsımını fark etmişti. Şimdi asasına dokunarak yüzüğün gerçek görünümünü ortaya çıkardı - süslü gümüş bir ouroboros, sürekli kendi kuyruğunu yiyordu. Ve içinde de aile sloganı: Sanctimonia Vincet Semper. Sağlık her zaman fethedecektir.

"Bu yüzüğün hemen parmağımı kesmeye çalışmayacağından emin misin? Ne de olsa ben Saf değilim," dedi Granger.

Draco, Granger'ın ofisindeki sıcaklığın aniden düştüğünü hissetti.

"Kara büyü belirtisi gördün mü?" diye sordu Draco. Çok hızlıydı - sesi savunmacı çıkmıştı. Patladı. "Kara büyü varsa bile artık yok," dedi Granger. Yüzüğe tekrar dokunarak onu sade gümüş kordona geri döndürdü. Düşünceli görünüyordu.

"Bu son derece kapsamlı öneriler listesini gözden geçirmek için biraz zamana ihtiyacım olacak," dedi uzun uzun.

"İhtiyacın olan zamanı ayır," dedi Draco. "Ama alternatifin Shacklebolt'un benim için bir kamp yatağı kurması ve geceleri laboratuvarınızda kalmam olduğunu bilin."

Ona baktı, sonra şaka yapıyor olması gerektiğine karar verir gibi oldu. "Özellikle elli altı numaralı maddeyi düşünmem gerekecek. Bu arada yüzüğü geri ister misin?"

"Sende kalsın," dedi Draco. "Arkadaşlarına analiz ettir - Weasley kardeşlerden birinin bu işlerde iyi olması gerekmiyor mu? - ve tam olarak yerleştğinde

Şüpheniz varsa bana haber verin, biz de hayatımıza devam edelim."

Granger neşelendi, sanki Draco şeklinde bir midye olmadan hayatına devam etmek ona sunabileceği en nazik umutmuş gibi.

"Yapacağım," dedi.

Garip beyaz pelerinlerini ve gözlüklerini giymiş iki öğrencisi, yeni bir gelişmeyi sevgili Profesör Granger ile paylaşmanın heyecanıla kapıyı çaldı.

Granger kendi beyaz önlüğünü giyip laboratuvardaki öğrencilere katılırken Draco gitmek için ayağa kalktı. Yüzünde garip ve çelişkili bir ifade vardı.

Draco, işleri asla kolaylaştırmak istemeyen biri olarak, ona sadece bir kaşını kaldırdı.

"Sanırım size teşekkür etmek istiyorum. Sizin gibi bu işin üstesinden gelmeye çalıştığınız için. Shackbolt'un isteğine bir çözüm bulmaya çalışırken üzerime düşeni tam olarak yapamadım. Yüzük iyi bir fikir."

"Bence başka bir yerde ağırlığını fazlasıyla koyuyorsun," dedi Draco. Adam gitti; kız veda anlamına gelebilecek bir şeyler mırıldandı.

Bölüm 3

Dahi Mucitten Ev Ziyareti

Draco'nun kartal baykuşu önümüzdeki günlerde Draco ve Granger'ın Draco'nun yaptığı önerilerden birkaçı üzerinde ileri geri konuşmalarıyla epey bir egzersiz yapmıştı. Draco bazı önlemlerin son derece acımasızca olduğunu öne sürdü ("kelime oyunu yapmak istemiştin; beni affedin") ve özellikle kişiselleştirilmiş koruma için ev ziyaretine odaklanarak bunları geri püskürtmeye çalıştı.

Sonunda Draco en sert tüy kalemini çıkardı ve aşağıdakileri yazdı:

Granger - Shacklebolt'un Granger'ların evinin korunmasına ilişkin emirleri pazarlığa açık değil. Bu hafta koruma için ne zaman gelmenizin uygun olacağını bana bildirin. Eğer bildirmezseniz, varsayılan olarak uygunsuz bir zamanda uğrayacağım. - D (Draconian için)

Malfoy - Londra'dan gelen öfke dolu iç çekişimi duyup duymadığınızdan emin değilim, bu yüzden bilginiz olsun diye buraya kaydediyorum. Kendi mülkümdeki korumayı geliştirebilecek ya da bir koruma firması kiralayabilecek kapasiteye fazlasıyla sahibim. Ancak Shacklebolt sizin özel uzmanlığınızda ısrar ediyorsa, öyle olsun. Seçenekler için programıma bakın, yeni güncelledim. Not: Çok az seçenek var; Salı akşamı en umut verici olanı gibi görünüyor, ancak yerel muayenehanede nöbetçi doktor (Muggle Şifacı) olacağım ve yarıda ayrılmak zorunda kalabilirim. - H

Granger - Doktorun ne olduğunu biliyorum. - D

~

Peki, ulusal çapta ünlü bir akademisyenin / savaş kahramanının / Şifacının / Haklı Davaların Şampiyonunun / Tehlike Altındaki Araştırmacının evi neye benziyordu?

Cambridgeshire'da mütevazı bir kır evi. Draco'nun en iyi tahminine göre üç yatak odası vardı.

Granger kapıda duruyordu. O yaklaşırken

Görünme noktasını geçtikten sonra esasını sallayarak kurduğu ön korumaları geçmesine izin verdi.

Draco kapıya yaklaşıırken, "Yüzünün nesi var?" diye sordu. Granger her zaman açık sözlüydü. "Bludger," dedi Draco. "Kötü görünüyor."

(Muhtemelen de öyleydi; Zabini'nin sert bir vuruşu vardı.)

Kapıya yaklaştığında Draco, Granger'ın yarayı tecrübeli bir gözle incelediğini gördü. Bir an tereddüt etti, sonra görünüşe bakılırsa iyilik yapmaktan kendini alamayarak, "Bir bakmamı ister misin?" diye ağzından kaçırdı.

"Hayır, merhem sürdüm bile," dedi Draco parmaklarını yavaşça moraran çenesine sürterek. "Bu çok hoş bir hematoma oluşturacak."

"Ben iyiyim. Buraya evinizi korumaya geldim, danışmaya değil." Granger'ın ağzı ince bir çizgi halinde sıkıştı. "Beni içeri mi davet edeceksin?" diye sordu Draco. onu ayakta Orada, izliyor onu endişe gibi bir şeyle.

Şimdi kendini bir çeşit

. Vampir olta balıkçılığı için bir Davetiye üzerinde ve

Eşik.

Granger biraz sert bir sesle, "İçeri gel o zaman," dedi ve kapıyı çekerek açtı.

Draco onun beyaz önlüğün başka bir versiyonunu giymiş olduğunu gördü, bu kez boynuna dolanmış sarkan bir mekanizma ile süslenmişti.

"Otomatik boğulma cihazını açık bırakmışsın," dedi Draco, cihazı göstererek.

"Bu bir stetoskop," dedi Granger, cümlenin sonuna eklemiş olduğu "seni ahmak" sözüyle birlikte.

"Doğru," dedi Draco, açıklama istemeye tenezzül etmeden. "Bize bir tur attır ve yola koyulalım."

Onu kulübenin ön odasına götürdü, burası bir kitap patlaması olmasaydı bir oturma odası olabilirdi.

"Bir kitabı yarım santim yerinden oynattığım için beni azarlamıştın. Şu felakete bak," dedi Draco, bu adaletsizlikten çok etkilenmişti.

"Bu benim dijitalleştirme projem," dedi Granger. "Bu geçici bir felaket." Her şeyin ortasında duran, bilgisayarın düz bir versiyonuna bağlı Muggle makinesini işaret etti.

"Dijitalleştirme mi?"

"Evet. Devasa kitapları taşımaktan, yirmi yıl önce aptalın biri bir sayfaya çay döktüğü için onarılamayacak kadar hasar görmüş ya da kaybolmuş materyaller bulmaktan ve 1855'teymiş gibi eski kayıt kartlarında bir şeyler aramak zorunda kalmaktan yorulduğum için büyü bilgisiyi Muggle yöntemleriyle korumak. En nadir ciltlerim için bir evcil hayvan projesi. Ne yazık ki buna ayıracak istediğim kadar zamanım yok..."

Draco'yu mutfağa götürdü, pencere kenarlarını kaplayan çeşitli büyü bitkileri ve orada burada parlayan çeşitli iksirler dışında oldukça Muggle'a ait bir alandı. Ocaktaki kazanda yavaşça kaynayan sihirli bir şey olabilirdi ama Draco'yu kazanın yanından geçirdi.

"Konservatuar mı?" diye sordu Draco bir sonraki odaya geçerken.

Granger ona ne kadar havalı bir dangalak olduğunu doğrulamış gibi baktı. "Kış bahçesi mi? Burası Ascott Evi değil. Emlakçı ona güneş odası dedi."

Ocak karının cam tavana doğru çiselemeye başlamasını kuşkuyla izleyen Draco için bu iyimser bir yakıştırma gibi görünüyordu.

Sonra tuhaf, turuncu, kabak suratlı bir yaratık belirdi ve Granger'ın ayak bileklerine dolandı. Bir başka çılgın iyimserlik anında, Granger ondan kedi diye söz etti.

"Kedinin nesi var?" diye sordu Draco, yaratığa endişeyle bakmak için eğilerek.

"Onun hiçbir şeyi yok," dedi Granger. Hem o hem de yaratık Draco'ya büyük bir alınganlıkla baktı. "O yarı Kneazle ve çok zeki. Öyle değil mi, sevgilim? Benim tatlılarım? Benim melek oğlum?"

Kulaklarına Granger tarafından masaj yapılırken, kedi Draco'ya son derece küçümseyici bir ifadeyle baktı.

Sonra Granger'ın ilgisini yeterince çektiğine karar verdi ve Draco'nun kış deliğini tam olarak görebilmesi için absürt kuyruğunu havaya kaldırarak gitmek üzere döndü.

"Büyüleyici," dedi Draco.

Tur üst kattaki sıkışık alana doğru devam etti. Draco'nun tahmin ettiği gibi üç küçük yatak odası vardı ve bu odaların girişleri tahmin edilebileceği gibi korunmak zorundaydı.

İlk yatak odası çalışma odası olarak kullanılıyor gibiydi. Draco odanın ortasında bir tür kaide olduğunu fark etti. Üzerinde çok eski ve hasarlı bir büyü kitabı duruyordu, etrafı durağanlık tılsımlarının ışıltısıyla çevriliydi.

Granger onun dikkatini neyin çektiğini gördü. "Bir trajedi. Bana bunu sorma yoksa ağlarım."

Draco kitabı mızızlanmalarla uğraşmak istemediğinden konunun peşine düşmedi ama ileride merak etmek üzere nesneyi zihnine not etti.

İkinci yatak odası, yerde uzun bir hasır, mumlar ve bir küme orkide dışında oldukça çıplaktı. Granger burada hangi ritüeli gerçekleştirmeye hazırlanıyordu? Mumların dizilişini anlamaya çalıştı ama tanıdığı hiçbir şeyin geometrisine uymuyordu.

Sonunda Granger'ın yatak odasına geldiler, Granger ona belli bir tedirginlikle göz atmasına izin verdi. Draco kıpırdanmayı kes, sadece kötü adamların seni nasıl kaçırmaya çalışabileceğini görmem gerekiyor, buraya donunu karıştırmaya gelmedim, diyecek medeni bir yol bulamayınca hiçbir şey söylemedi.

Granger'ın çevresinde bir yerlerde iğrenç bir cıngıl çalmaya başladı. Cebinden avuç içi büyüklüğünde bir Muggle zimbirtısı çıkardı ve ona konuştu. Draco'nun anladığı kadarıyla, bu cihaz aracılığıyla ameliyata çağrılıyordu.

Draco'nun yanından hızla merdivenlere koşarak bunu doğruladı. "Gitmem gerekiyor. Sanırım kendini yönlendirmek için yeterince şey gördün - lütfen Crookshanks'in girip çıkmasına izin vermek için koğuşları ayarla. Dolaşmayı seviyor. Birkaç saat içinde döneceğim."

Granger merdivenlerden inerken Draco, "Crookshanks?" diye seslendi. "Kedi!" dedi Granger.

Dışarıda kayboldu, ama Draco Kayboluş'un çatırtısı yerine bir motor sesi duydu. Granger sürüyordu. Bir Muggle arabası.

Tam bir ucube.

Ya da belki de değildir, diye düşündü bahçeye geri dönerken. Eğer bir Muggle muayenehanesine gidiyorsa, Muggle yöntemleriyle gelmesi gerekirdi; kapıda aniden belirmesi soru işaretlerine yol açabilirdi.

Granger'ın yaşadığı aşırı dolu ikili hayatı düşünürken, Draco gözlerini dört açmaya başladı.

~

Yaklaşık iki saatlik bir çalışmadan sonra Draco tatmin olduğunu söyledi. Koğuşların her hafta yeniden yapılması gerekecekti ama Granger'ın izni olmadan kimse içeri giremeyecekti. Noktalar

Giriş ve çıkışların hepsi Seherbaz'ın standart donanımıyla ve Draco'nun kendi icatlarından birkaçıyla güçlendirilmişti; yeraltı yaklaşımları sağlam bir Depellens Penetrationem ile şaşkına çevrilecek ve hava saldırıları bir Caeli Praesidium tarafından geri çevrilecekti. Her zamanki davetsiz misafir alarmları etrafa saçılmıştı.

Açıkçası, en yakın iki arkadaşı Seherbaz olan Granger'ın göreceli şöhretine sahip bir cadı için koruma önlemleri önemsizdi. Ama barış zamanıydı ve o artık bir bilgindi - kötü bir büyücüyü yedi kez öldürmek için Karanlık Nesnelerin peşinde koşan bir çocuk değil.

Yarı-Kneazle karla karışık yağmurun içinden Draco'ya baktı. Draco yaratığın büyülü imzasını korumalara ekledi ve bunu ona söyledi. Yaratık ona göz kırptı. Draco'nun cesareti kırılmıştı.

Tam yağmur hafiflemeye başlamıştı ki, bir araba yoldan çıkıp kulübenin arkasına doğru ilerledi. Granger bir an sonra köşeyi döndü. "Hâlâ buradasın, değil mi?"

"Daha yeni bitirdim," diye nefes nefese kaldı Draco. Warding sihirsel olarak yorucu bir görevydi.

Draco yanında durup ıslak ve terli görünmemeye çalışırken yarı-Kneazle çirkin kafasına bir sürü öpücük kondurdu. Ve teşekkürü neredeydi,

Eğer

sen

Lütfen?

"Arabamı korumam gerekecek," dedi Draco. "Eğer onu çok sık kullanıyorsan. Ve Muggle muayenehanesini de, eğer düzenli olarak oraya gidiyorsan."

Granger kaşlarını çatı. "Arabam yepyeni. Onu tamir edemezsin; bir şeyleri mahvedersin."

Draco'nun şaşkın şaşkın bakması karşısında ekledi, "Artık arabaların içinde elektrikli parçalar var. Belki de sen Muggle Çalışmaları'ndayken yoktu."

Bunu söylerken Draco yaklaşık olarak 120 yaşındaydı ve en son arabalara atsız araba denildiği zamanlarda Muggle Çalışmaları almıştı.

"Torpido gözüne bir Sneakoscope koyacağım," dedi Granger. Bu kadar zeki biri için kesinlikle aptalın tekiydi.

"Mükemmel," dedi Draco. "Bu kesinlikle yirmi metre öteden bir Bombarda Maxima'yı savuşturacaktır. Kömürleşmiş kalıntılarınızı enkazdan çıkardığımızda Shackbolt'a sizi korumak için gerekli tüm önlemleri aldığımızı söyleyebileceğim."

Şiddet imgeleri başarılı oldu. Granger pes etti. "Peki. Onu koruyabilirsin. Ama düğmelerin olduğu orta kısımlardan uzak durmaya çalış. Direksiyonun yanında."

Draco'nun zafer anı, midesinden geldiği belli olan uzun ve yankılanan aç bir hırıltıyla mahvoldu (talihsizlik - kediye suçlamaya hazırdı).

Bir duraklama oldu. Granger'ın gözleri Draco'nun göbeğine kaydı. Ona karşı duyduğu doğal hisler ile terbiyesi arasında bocalıyor gibiydi. Sonra, nihayet: "Açlıktan ölüyor olmalısın. İçeri gelmek ister misin? Birkaç atıştırmalığım var. Tavsiyelerin üzerinden geçebiliriz - ve yüzüğün."

Neden evet, Draco açlıktan ölüyordu. İki saat boyunca gardiyanlık yapmak insanı gerçekten yoruyordu. Ancak: Malikânede onu bekleyen beş çeşit yemek vardı. Ancak (bis): bu işi bitirmek ve Granger'la bir sonraki iletişiminin yüzüğün geri dönüşüyle ilgili olmasını istiyordu, ancak bu aylar sonra olacaktı.

"Pekâlâ," dedi Draco.

Draco kendini yenilemek için tuvalete girdi ve bu sırada koltuk altlarını kırbaçladı (klasın zirvesi; annem gurur duyardı) ve

cübbesinde bazı kurutma tılsımları vardı. Saçlarının bu gece boşa gittiğini düşündü. Burada etkilemesi gereken biri olduğundan değil. Üstelik bu kulübede, İnsan Anemon Granger ve onun turuncu tuvalet fırçası tanıdığıyla birlikte, saçları yine de kolayca gösterinin en iyisi seçiliyordu.

Çenesi boyunca oluşmaya başlayan muhteşem morluk tüm görünümünü tamamlıyordu. Granger'ın yaranın ne kadar kötüleşeceği konusunda haklı çıkmasına sinirlenerek merhemi biraz daha bastırdı.

Granger'ın tavsiye mektubunu ve yüzüğü mutfak masasının üzerine koyduğu mutfağa doğru yürüdü. Beyaz ceketini çıkardı ve tezgâhın ucundaki Muggle makinesine (etrafındaki katlanmış yığılara bakılırsa bir çamaşır makinesi) tıktı. Altına da uzun kollu bir bluz giydi - Granger'ın dirseklerini göstermekten bu kadar hoşlanmadığını kim bilebilirdi?

Mutfak masası bir köşeye itilmişti. Draco bu nedenle Granger'ın yanına bir sandalye çekti. Bu açıdan bakınca, ona hiçbir zaman olmadığı kadar yakındı.

daha önce de belirttiği gibi - kadının düzgün bir çift memeye sahip olduğunu fark etti.

Ancak Granger o anı seçerek parşömeni çözdü, şimdi bol bol soru işaretleri ve karşı önerilerle karalanmıştı ve Draco Swot dalgaları tarafından boğulduğu için çekildiğini hissedemiyordu.

"Başlıca endişelerimden bazıları," dedi Granger, çenesini parşömene doğru sallayarak, uzun ve çetin bir tartışma akşamı vaat ediyordu. "Ama önce bir şeyler yiyelim."

Acınacak derecede boş bir dolabı karıştırdı ve masanın üzerine bazı seçenekler koydu.

Draco'ya göre diyetin ana maddesi kedi tüyüydü. Kedi (lanet olası yaratık) sandalyesinin bacaklarına dolanıp kendini beğenmiş bir şekilde ona bakarken ağzından birkaç turuncumsu tel çıkardı.

Granger bunu fark ettiğinde ona utanmış görünme nezaketini gösterdi.

"Özür dilerim!" Asasını Draco'ya doğru salladı ve tüylerin çoğunu yok etti. "Her yere bulaşıyor. Bazen onu gerçekten var edebileceğini düşünüyorum - tarif edilemez yerlere."

Draco saçını çekiştirerek "Pttht" dedi ama aslında söylemek istediği şeydu: Eğer bu gece taşaklarımda turuncu bir tüy bulursam o hayvanın derisini çıplak ellerimle yüzeceğim.

Granger bir şey paketini yırtarak açtı ve ona uzattı. "Bu nedir?" diye sordu Draco, paketlerden birini tutarak. "Peynirli Wotsits." Bu da her şeyi açıklıyordu tabii.

Granger ise doğrudan tenekeden ton balığı yedi. "Grim, Granger," dedi Draco.

"Bu protein," dedi Granger. Draco'nun kaşlarını çatarak baktığı vasat yemeğe baktı ve biraz savunmaya geçti. "Alışverişe gidecek vaktim olmadı."

"Neden bir ev-elf- göndermiyorsunuz?"

Kelimeler ağızından çıkarken Draco sözünü kesti ama artık çok geçti. Granger ona, o akşam ikinci kez ne kadar ayrıcalıklı bir serseri olduğunu onaylamış gibi bakıyordu.

Çay yapmak için çenesi gergin bir şekilde ayağa kalktı. Onun yakın çevresinden uzaklaşmak için bir bahane gibi görünüyordu. Ama her neyse - Draco buraya arkadaş edinmeye gelmemiştir.

Granger çaydanlığa vuruyordu. Belli bir miktar Draco odaklı kezzabı içinde tutuyor gibi görünüyordu. Gizlice ceplerini kontrol etti. Yanında bir bezoar vardı, belki çayında Kanunsuz Ev Cini'nin özel katkı maddeleri vardır diye.

Granger bardakları gereğinden fazla sertlikle masanın üzerine koydu. Zehre dair hemen hiçbir kanıt yoktu. Çayın yanında bir paket bisküvi bulmuştu. Draco açlıktan ölmek üzereymiş gibi çayın üçte ikisini yedi ve eğer zehirlendilerse, öyle olsun.

Sonra Granger parşömeni düzeltti, -bir çabayla- onu bölümlere ayırır gibi oldu

Draco'yla ilgili hislerini bir kenara bırakıp işine baktı.

Ona, sanki bunu incelemesi için göndermiş ve geri bildirim için minnettar olması gereken bir Seherbaz çırağıymış gibi öneriler hakkında sorular sordu. Ve böylece liste üzerinde tartıştılar: 14. maddede, laboratuvarın koşullarına bakıcı personel ekleyip eklemeyeceği (kabul etti); 26. maddede, şehirden ayrılırken ona gerçekten haber vermesi gerekip gerekmediği (evet) ve gerekiyorsa ne kadar haber vermesi gerektiği (24 saat); 33. maddede, neyin 'halka açık bir etkinlik' olduğu (40 kişiden fazla); 34. maddede, neden Muggle etkinliklerine katılacağını ona bildirmek zorunda olduğu? (çünkü o öyle söyledi); ziyaret etmek isteyebilecek Muggle arkadaşları varken evini izlenemez hale getiremez miydi? (hayır); ve 56. maddeye gelene kadar böyle devam etti.

Granger çaylarını yeniden doldurdu ve Draco stres içinde ilkinin tamamını yediği için bir paket bisküvi daha çıkardı.

"Yani yüzük," dedi Granger.

"Yüzük," diye tekrarladı Draco. İşin can alıcı noktası -hayatına Granger'sız, mutlu bir özgürlük içinde devam edebileceği ve Bakan'la Tonks'u hâlâ tatmin edebileceği anlamına gelen nesne.

"Birkaç uzmana incelettim. Oldukça güvenli görünüyor. Aslında oldukça etkilendiler."

Draco "Doğal olarak ben bir dahiyim" demek istedi. FitZit'in nerede şimdi?

Onun yerine kendini beğenmiş bir şekilde çayını yudumladı.

"Tonks'la da konuştum," diye devam etti Granger. "Muhtemelen bu fikri ne kadar beğendiğini sana da söylemiştir. Bu da beni uzaktan izlerken başka görevler de üstlenebileceğin anlamına geliyor. Sonuç olarak, her yönden olumlu eleştiriler aldım, eksileri de çok az ve devam etmeye hazırım. Ancak size bir sorum var."

"Evet?" dedi Draco, soruyu tahmin etmesine rağmen. Aslında kızın daha önce sormamış olmasına şaşırmıştı.

"Yüzük tarafından takip edilen bilgiler size nasıl geliyor?"

Draco elini kaldırıp asasını salladı ve oradaki Beni Fark Etme Büyüsü'nü iptal etti. "Ah," dedi Granger, Draco'nun parmağındaki gümüş yüzük ortaya çıkınca.

Bakışları Draco'nun yüzüğünden masanın üzerindeki kaydı. Sonra, Draco'ya göre oldukça akıllıca bir şekilde, o kocaman beyninde bazı özel tartışmalardan sonra şöyle dedi "Bu şeylerin orijinal kullanımları hakkında daha fazla soru sormayacağım. Daha fazla detayın beni bu işten soğutabileceğini hissediyorum."

"İyi bağırdın," dedi Draco.

Çünkü evet, bu kadim yüzükler Malfoy ailesindeki evli çiftler tarafından uzun zamandır takılıyordu. Annesi yıllar önce, Lucius Malfoy'un Azkaban'daki ölümünün ardından kendi yüzüğünü çıkarmıştı - yüzüğün sessizliği kaybın sürekli bir hatırlatıcısıydı ve artık onu takmaya dayanamıyordu.

Draco yüzükleri Granger'ınki ile kendisinininki arasında sadece tek yönlü iletişim olacak şekilde değiştirmişti. Ona kesinlikle ihtiyacı yoktu.

Sabah otuzbiri çekerken kalp atışları hızlandığında uyarılmak, teşekkürler.

Bu düşüncelerden habersiz mutlu bir şekilde yaşamaya devam eden Granger, "Özel bir şey gerekli mi yoksa sadece - sadece takacak mıyım?" diye sordu.

"Ben yaparım," dedi Draco. "Yüzüğü takan kişi tarafından yapılması gerekiyor - şey, arkadaşı."

Bu konuda huysuz ve iş adamı gibi davranmaya çalıştı ama dünyada bir erkeğin bir kadının parmağına yüzük takması kadar iş adamı gibi olmayan çok az şey vardır ve en iyi çabalarına rağmen bu garipti. Granger'ın da bunu kendisi kadar garip bulup bulmadığını merak etti. Granger mutfak duvar kâğıdını inceliyordu, yanaklarında pembe bir ton vardı.

Eli onunkinde küçük ve narindi. Yüzük zahmetsizce takıldı. Kendi elindeki yüzükte bir tür canlanma hissetti - artık konuşacak biri vardı.

"Tehlike sinyali parmağınızın etrafında üç kez döndürülerek etkinleştirilir," dedi Draco.

sessizliği bozdu. "Bunu yap ve ben de hemen sana ışınlanayım."

Granger duvar kâğıdına olan hayranlığını bir an için unuttu. "Pekâlâ."

"Bunu kritik durumlar için sakla Granger - kitabın üzerine çay döküldüğü için değil."

"Bunu hiç kullanmak zorunda kalmayacağımı umuyorum." Elinde parıldayan yüzüğe baktı. "En azından o şey beni hemen öldürmeye çalışmadı."

"Çok rahat olmayın. Uzun bir oyun oynuyor olabiliriz."

Draco durmadan tartıştıkları parşömene dokunarak ileri geri konuşmalarının karalanmış sonuçlarını temiz bir versiyona dönüştürdü. Sonra da onun için bir kopyasını yarattı.

"Artık bunu sonuçlandırdığımıza göre, buna sadık kalmalısın. Bir özen yükümlülüğü oluşturduk ve bu yüzden Wizengamot'un önünde sürüklenmeyi tercih etmem.

büyük Hermione Granger'ın ölümüyle sonuçlanan mesleki ihmal."

Büyük Hermione Granger'ın ciddi cevabı, "Anlıyorum," oldu.

"Güzel. Şimdi, gitmeden önce, son bir şey daha." Draco elini cebine attı. "İletişim kurmaya başladığımızdan beri baykuşum yarım kilo verdi, o yüzden ben-"

"Onu biraz daha pekmezli tartla besle," diye araya girdi Granger. Kedisi kucağında ton balığı konservesini bitiriyordu.

"-Ben de modaya uyup bunları almaya karar verdim," diye bitirdi Draco. Masanın üzerine bir çift Weasleys'in Jabbering Jotter'ını koydu. "Muhtemelen bunları duymuşsundur - genç nesil arasında çok moda. Baykuşlar artık pek moda değil. Yeterince ani değiller."

Draco'ya göre, uzun bir Büyücülük geleneği için üzücü bir son. Biri Jabbering Jotter'a sert ifadelerle dolu bir mektup yazamazdı - basitçe yazamazdı.

"Bunlara aşınayım," dedi Granger. Gülümsediği çok belliydi. Draco gülümsemenin ardındaki nedeni sormanın artılarını ve eksilerini tarttı. Karşı çıkmaya karar verdi: Granger ve kedi arasında, odadaki kendini beğenmişlik seviyesi yakında onu boğacaktı.

"Yani nasıl çalıştıklarını biliyorsun?" diye sordu Draco, küçük büyülü not defterini ona uzatarak. "O, evet," dedi Granger, nesneyi kabul ederek. "Teşekkür ederim. Baykuşun için üzüldüm." "İyileşecek ve yakında egzersiz yapmadığı için şişmanlayacak."

İşi burada biten Draco çay için teşekkür ederek ayağa kalktı. Granger da koruma için duyulmayan birkaç minnettarlık sözüyle karşılık verdi.

Kedi ona çelme takmaya ve mutfaktan çıkarken boynunu kırmaya çalıştı. Draco bunun tatsız bir akşam için uygun bir son olduğuna karar verdi.

Bölüm 4

Imbolc

Potter ve Weasley ile birlikte çalıştığı birkaç yıl içinde Draco onlarla soğukkanlı, profesyonel bir ilişki geliştirmişti ve Weasley ertesi sabah "Hey!

Sik kafalı!" diye bağıyor ve Draco'nun odasının duvarında kopuk bir kızıl kukla gibi asılı duruyordu.

"Ne istiyorsun, Sansar?"

Weasley, "Hermione'nin Seherbaz koruması olarak atandığını duyduk - ve herifin tam bir sersem olduğunu," dedi.

"Bu onun tarifi miydi, yoksa sizin mi?"

Felaket saçları ve canlı yeşil gözleri artık kabin duvarının üzerinden görünen Potter, "Bizimkiler. Oldukça profesyonel davrandığınızı söylüyor. Biz gerçeği biliyoruz."

"Şanslı herif," dedi Weasley. "Nasıl oluyor da Tonks bize vampirleri verirken sen Hermione'ye bakıyorsun? Ondan hoşlanmıyorsun bile."

"Bunun bir yeterlilik meselesi olduğunu anlıyorum," dedi Draco. "Tonks, İngiltere'deki en iyi zihni korumak için en iyi Seherbazı görevlendirmesi gerektiğini söyledi-"

Weasley alay etti; Potter güldü.

"-Ve baş belası vampirlerle uğraşacak baş belası Seherbazlar," diye bitirdi Draco.

"Ben öyle bir şey demedim," dedi Tonks, kısa boylu, kilolu bir adam şeklinde paytak paytak yürüyerek. "Hepinizin çalışıyor olması gerekmiyor mu, sizi boşboğazlar? Bana kalırsa hepiniz baş belası Seherbazlarsınız."

Potter ve Weasley kıkırdadı. Draco alınmıştı.

Weasley, "Hermione ne üzerinde çalışıyor ki, yaşlı Shack bu kadar heyecanlandı?" diye sordu. "Bize söylemiyor."

Draco burnuna vurarak, "Bu bilgi bilinmesi gerekenler arasında," dedi.

Onun da hiçbir fikri yoktu, ama Baş Belası Duo'yu kızdırmak her zaman iyi bir zamanlamaydı. İkisi de Draco'nun bilmedikleri bir şeyi biliyor gibi görünmesine uygun bir şekilde sinirlenmiş görünüyorlardı.

"Çalış!" diye bağırdı Tonks ofisinden. Weasley, "Evet, patron," diye yanıtladı.

"Aklını başına al, Malfoy," dedi Potter onlar ayrılırken. "Hermione'nin kedisine hakaret etme."
"Çok geç," dedi Draco.

~

Granger cephesinde her şeyin sakin olduğu iki hafta geçti. Yüzüğü Draco'yu acil bir tehlikeye işaret edebilecek aşırı fizyolojik ya da duygusal değişimlere karşı uyaracak şekilde ayarlanmıştı: korku, panik, acı ya da alışılmadık derecede yüksek bir kalp atış hızı.

Genel olarak Granger mucizevi bir şekilde dengeli görünüyordu. Bir gün Draco'nun yüzüğü sabah boyunca karıncalanarak Granger'ın nabzının çeşitli noktalarda yükseldiğine işaret etti - ama çılgınca bir paniğe işaret eden eşikte değildi.

Bunu aklından çıkardı ve göğüs göğüse dövüş seansı için Goggin ve birkaç genç Seherbaza katıldı. Tonks, Seherbazlarının Düello uzmanlıklarını sıkı bir çalışmayla sürdürmelerinin yanı sıra fiziksel savaşçı olarak da yeteneklerini korumaları konusunda ısrarcıydı. Birçoğu Muggle'lar gibi dövüşmeyi öğrenmek zorunda kalmaktan yakınıyordu. Tonks onları yola getirmişti. El ele dövüş eğitimi almış silahsız bir Seherbaz, eğer zekâsını kullanırsa, rakibine üstünlük sağlayabilir, onu etkisiz hale getirebilir ya da sakat bırakabilirdi. Bu özelliklere sahip olmayan bir seherbaz ölü bir seherbazdı.

Granger'ın nabzının yükselmesi -o sabahki dördüncü olay- Draco'nun atışmasını böldü. Bir anlık dikkat dağınıklığı ona Goggin'den sağlam bir aparkat kazandırdı.

Çenesini tutarak ara verdi ve Jotter'ı kullanarak Granger'a sinirli bir mesaj gönderdi,

sadece noktalama işaretlerinden oluşuyor: ???

Kısa bir notla yanıt verdi: Bir hastamı kaybediyorum.

Draco cevap vermedi, çünkü çoğunlukla ne söyleyeceğini bilmiyordu ama aynı zamanda Goggin molanın bittiğine karar vermişti ve şimdi onu sarsmaya çalışıyordu.

Bir süre sonra Granger'dan şu mesajı aldı: Bu arada - yarın sabah şehir dışına çıkıyorum, sadece bir günlüğüne. Anlaşmamızda ayrılışlar için 24 saat önceden haber verilmesi gerektiğini biliyorum ama bu daha çok 12 saat gibi. Kusura bakma, cehennem gibiydi.

Nerede? Draco'nun yanıtıydı.

Somerset, Granger'ındı.

Neden? Tatil.

Şu yıldız işaretli tatillerden biri

mi? Granger cevap vermedi.

Yani, evet.

O akşam Draco yemekten yüzüğü acı sinyali verdi. Ama bu fiziksel bir acı değildi. Bu kalp ağrısı . Keder, gelen bir yerde Cambridgeshire'da. Bu duygunun dokunaklılığı onu şaşırtmıştı. İçtenliği. Granger gerçekten de özünde bir iyilikseverdi. Onun da eve varmış ve hastasını kaybetmenin üzüntüsünü yaşıyordu.

"Draco? Her şey yolunda mı?"

Draco kendini Narcissa Malfoy'un düşünceli mavi gözleri tarafından izlenirken buldu. Hayaletimsi keder duyularını kapladığında yemek yemeyi bıraktığını fark etti.

"Ben iyiyim," dedi Draco. "Sadece iş hakkında düşünüyordum."

Draco annesine Malfoy yüzüklerine el koyduğunu söylememişti. Annesinin yüzükleri yeniden kullanmasını ya da alıcı seçimini kabul etmeyeceğinden emindi.

Tartışmak için güvenli bir konu aradı ve her zamankinden daha güzel olan çiçeğe dikkat çekti

masanın ortasındaki aranjman. iekilik annesinin hobilerinden biriydi.

"Beğendin mi?" diye sordu annesi, eğilip birkaç narin yaprağı dokunmak için. Dalgın bir ruh hali içinde görünüyordu. "Yarın Imbolc günü."

"Imbolc?" Bu kelime Draco'ya belli belirsiz tanıdık geliyordu - bir Pagan festivali ya da başka bir şey.

Narcissa zaten mükemmel bir şekilde yerleştirilmiş bir çiçeğı çekip aldı ve buketin içine daha da mükemmel bir şekilde yerleştirdi. "Evet - kışın sonunu işaret ediyor. Ben küçük bir kızken büyükannen bu eski geleneklere uyardı. Evin her yeri kardelenler ve nergislerle süslenirdi, ziyafet çekerdik - ve baharın nihayet gelmekte olduğunu bilerek kendimizi umutlu hissederdik."

Draco kibarca bir cevap verdi. Annesi ellerini kucağında kavuşturmuş, onun yemesini izliyordu. Söyleyecek başka bir şeyi vardı.

"Ne oldu?" diye sordu Draco.

"Yarın evde olacak mısın? Bazı arkadaşlarım çaya gelecek."

Draco birkaç hızlı hesap yaptı. Bu birkaç arkadaşın da şüphesiz çok güzel ve başarılı kızları olacaktı ve onlar da gelecekti. Otuz yaşına bastığından beri annesi çöpçatanlık konusunda daha az incelikli davranmaya başlamıştı.

Ne yazık ki Narcissa (ve uygun genç bayanlar) için, Draco'nun Paris'teki kirli hafta sonu kaçamaklarından daha uzun vadeli şeylere ilgisi sıfırdı. Uzun vadeli bir şeyi bir kez yapmıştı - Astoria'yla iki yıllık bir nişan - ve bu, cadı ne kadar saf kan ve iyi yetiştirilmiş olursa olsun, evliliğe hazır olmadığını doğrulamak için yeterli olmuştu.

Granger'ın o gün erken saatlerde yazdığı not uygun bir can simidi oldu. Draco yüzünü buruşturdu ve, "Çalışıyor olacağım. Yarın Somerset'te iş var."

Granger'ın kendisi de misafiri olacağını bilmiyordu ama onun için çok kötü oldu. Buna bir kontrol diyebilirdi. Ne de olsa Shacklebolt'un gerçek ya da hayali tehditlerine karşı Granger'ın güvenliği onun en büyük önceliğiydi.

Narcissa bu hazır mazeret karşısında şaşırmamış görünüyordu. "Yazık. Bir dahaki sefere o zaman."

Akşam yemeği sona erdi. Draco odasına çekilerek uzun bir banyo yaptı ve eğitim yaralarını sardı.

Not Defteri vızıldadı. Çağırdığında Granger'dan bir not buldu, daha önceki sorusuna gecikmiş bir yanıtı bu. Evet, yıldız işaretli tatillerden biri. Biraz gezeceğiz. Sana ihtiyacım olursa yüzüğü çeviririm.

Bu son cümle Granger dilinde "Sana ihtiyacım yok, gelme, davetli değilsin" demekti.

Adam ortaya çıktığında cilveleneceğine şüphe yoktu. Bu düşünce beklenmedik bir eğlence hissi uyandırdı.

Sonra akşam yemeğinden beri Draco'nun aklının bir köşesinde dolaşan bir şey yerine oturdu. Küvetten çıktı, asasını birkaç kez sallayarak kurulandı ve Granger'ın programını çağırdı.

Yarın - annesi ne demişti? Imbolc mu? Bu da Granger'ın yıldız işaretlerinden birine denk geliyordu. Böyle ilginç başka tesadüfler de var mıydı? Geri kalan tarihleri gözden geçirdi. Bir sonraki yıldız işareti Mart sonunda bir hafta sonuydu. Sonra bir tane de Mayıs başında. Sonra Haziran. Sonra Ağustos başı.

Draco zafer sarhoşluğuyla Malikâne'nin kütüphanesine inerek Kelt ve Cermen Pagan gelenekleri üzerine birkaç cilt çıkardı.

Haklıydı. Granger'ın tarihleri eski takvimlerle uyuşuyordu. Draco eski sözcükleri dilinde yuvarladı. Imbolc. Ostara. Beltane. Litha. Lughnasadh. Mabon. Samhain.

Granger neyin peşindeydi? Draco resmen meraklanmıştı.

~

Draco ona katılmadan önce Granger'a Somerset macerasına atılması için bir sabah verdi. Bu

Ona nefis bir uyku, Şubat rüzgârında canlandırıcı bir uçuş ve lüks bir brunch fırsatı verdi. Çayı kaçırdığı için samimiyetsiz bir pişmanlıkla annesinin yanağına bir öpücük kondurdu.

Somerset, Wiltshire'dan o kadar uzaktı ki Draco'nun Granger'ın yüzüğüne görünmeden önce Cannington'daki bir büyücü barına Floo ile girmesi gerekiyordu.

Hortlama normalden biraz daha uzun sürdü, son yarım saniyede sanki hedefe yetişmeye çalışıyormuş gibi garip bir esneme oldu. Oraya vardığında Draco nedenini anladı. Granger, arabasıyla bir taşra şeridinden aşağı indiği düşünülürse, oldukça hızlı hareket ediyordu.

Draco yanındaki koltukta belince Granger çığlık attı. Başı yolcunun ayak boşluğundaydı ve botları Granger'ın yüzüne değiyordu. Bu onun en zarif gelişi değildi.

Granger direksiyonu bir eşiğe kırdı ve arabayı durdurdu. Draco, ne halt olduğunu sandığı da dahil olmak üzere bir sürü soru yağmuruna tutulurken zorlukla sağa döndü

ne yaptığını, kim olduğunu sandığını, buna nasıl cüret ettiğini ve gerçekten deli olup olmadığını?

Granger'ın sesi oldukça tiz olabilirdi. Gerçekten delici.

"Az önce hareketli bir hedefe ışımlandın! Aklını mı kaçırdın? Yüzlerce farklı parçaya bölünüp A37'ye dağılabilirdin!"

"Hareketli bir hedef olmasını beklemiyordum," dedi Draco, üstü başı dağınık ve biraz da hasta hissederek. "Neden sürüyorsun?"

"Çünkü bana Görünüş ve Floo'nun izlenebilir olduğunu söylemişsiniz."

"İzlenebilir olmaları kimin umurunda? Tatilde olmanıza izin var. Bunun için güzel bir sabah, bu arada," diye ekledi, yağmur arabaya yağarken. "Tabii tatilinizin projenizle bir ilgisi yoksa?"

Granger ona ters ters baktı. "Aha," dedi Draco.

Arbedenin en kötüsünün yatıştığını gören Draco, Granger'ın başının hemen üzerinde bir ayna görerek aynayı kendine doğru çevirdi. Birinin saçını kontrol etmek için mükemmel bir yükseklikti. Muggle'lar gerçekten de iyi insanlardı - önceliklerini doğru belirlemişlerdi.

Granger kekeledi. "Az önce saçını düzeltmek için dikiz aynama mı el koydun?"

"Birazdan geri alabilirsin," dedi Draco.

Granger, daha küçük bir adamı bile sinirlendirecek kadar güçlü bir nefret ifadesiyle ona bakıyordu.

Aynayı kendine doğru çevirdi. "Buna ihtiyacım var. Ve o kocaman ayaklarını önümden çek."

"Arabanızın bu kadar sıkışık olması benim suçum değil," dedi Draco bacaklarını içeri çekmeye çalışarak.

"Mini'me ısınlanmaya karar vermiş bir adamın kuklası olman benim suçum değil."

Draco'nun bu haksız karşılaştırma karşısında gücenmesine fırsat kalmadan kız konunun özüne geldi: "Peki sen neden buradasın?"

"Yerinde bir kontrol yapıyorum," dedi Draco.

"Yerinde bir kontrol," diye tekrarladı Granger, hiç ikna olmamış görünüyordu. "Evet."

"Ve? Akıl ve beden sağlığımın yerinde olduğunu tespit ettiniz mi?"

Draco onu eleştirel bir gözle inceledi. Şapka, anorak, atkı ve Muggle yürüyüş botlarının altında görebildiği kadarıyla bedeni sağlam görünüyordu. Akıl sağlığını ölçmek daha az kolaydı - gözlerinde tehlikeli bir şeyin ışıltısı vardı.

"İyi misin?" diye itti. "Gördüğünüz gibi ben iyiyim. Artık gidebilirsin."

Draco doğru yolu seçmeye ve biraz dürüst olmaya karar verdi. "Bunu aynı zamanda bir bahane olarak kullanıyorum." "Ne için bahane?"

"Evdeki bazı tatsızlıklardan kaçınmak." "Ne tür bir tatsızlık?"

Acımasız bir cadı. "Annem hanımları çay içmeye çağırıyor."

Granger'ın beklediğı her neyse, o değildi. Yüzünde tuhaf bir ifade belirdi, sanki gülmemek için kendini zor tutuyordu. "Hanımlar ay içmeye mi?" diye tekrarladı.

"Evet. Bu kadar komik olan ne?"

"Daha korkunç bir şey olacağını düşünmüştüm." Geride tuttuğı kahkahası soldu. "Her neyse, bazı kadınlardan korktuğun için acı çekmek istemiyorum. Bugün etrafta dolanmana ihtiyacım yok, istemiyorum da. Yapacak işlerim var."

"Bugün Imbolc günü," dedi Draco konuşurcasına. "Biliyor muydun?" Granger hiçbir şey söylemedi ama yeni sinirlenmiş görünüyordu.

"Imbolc'ta Somerset'te ne yapıyorsun?" diye sordu Draco. "Eski Yollar'a bağı olduğunu bilmiyordum. Çiçekler ve direklerin etrafında dans edecek bir tipe benzemiyorsun."

Granger ona yine cevap vermeyince Draco koltuğına yerleştı. "Granger'ın

ve - belli ki tehlikeli projenizle ilgili olduğu için - kendi güvenliğiniz için bugün sizi izleyeceğim. Tavsiyelerimin on birinci maddesi uyarınca. Tartışmayın."

"Seni bu arabadan atacağım," dedi Granger. "Bunu yapamazsın."

"Yapabilirim. Bu düğme, burada," dedi Granger, gösterge panelindeki yuvarlak bir şeyi göstererek. "Bu Muggle'ların icat ettiği bir güvenlik özelliği."

Arabanın içinden bir ıslık sesi gelmeye başladı. Granger yerinden sıçradı. "O da ne?"

"Ah, şu," dedi Draco. "Büyücülerin icat ettiği bir güvenlik özelliği. Senin önerdiğin gibi torpido gözüne bir Sneakoscope koydum. Çıkarma düğmesi konusunda bana yalan söyledin ve canım yandı."

Granger onun üzerine eğildi ve torpido gözünü açarak ("Ah - dizlerim!") içinde gerçekten de bir Sneakoscope olduğunu gördü. Birkaç dakika daha ıslık çaldı ve parladı, sonra artık yalan söylenmeyeceğini anlayınca sustu.

Uzun bir sessizlik oldu. Granger koltuğuna geri çekildi, alnını direksiyona yasladı ve kendini toparlıyor gibi göründü.

"Peki," dedi sonunda. "Annenin bu üzücü çayı süresince kalabilirsin. Sadece yoluma çıkma."

Anahtarı çevirdi ve arabanın motoru çalışmaya başladı. "Emniyet kemerini tak. Ya da takma. Korkunç bir şekilde ölmen umurumda değil sanırım."

Sneakoscope yine feryat etti. Granger ona oldukça renkli bir şekilde küfretti. "O düğme gerçekten ne işe yarıyor?" diye sordu Draco.

Bu masum soru Granger'ı yeniden kızdırmışa benziyordu. "Eskiden stereo sistemiydi - ta ki biri onu bozana kadar. Şimdi sadece Avusturya halk şarkıları çalıyor." Draco düğmeye bastı. Avusturya halk şarkıları çalmaya başladı.

Yola geri dönerken Granger'ın elleri direksiyonda sımsıkı duruyordu. Ona göre asıl baş belası Seherbaz'ın Draco olduğu açıktı.

~

Muggle tabelaları mükemmeldi. Giderek daha rüzgârlı taşra yollarında ilerlerken, Draco son varış noktalarını bir dereceye kadar kesin olarak tahmin edebiliyordu.

"Glastonbury," dedi. "İlginç."

Granger hiçbir şey söylemedi. Onun varlığından duyduğu hoşnutsuzluk devam ediyordu ve bunu saklamıyordu. Draco için bunun pek önemi yoktu - öfkeli bir Granger'la İngiltere kırsalında yağmurlu bir yolculuk yapmak, her zamanki çok küçük sandviçlerden ve cilveli servet avcılarından ferahlatıcı bir değişiklikti.

Dürüst olmak gerekirse, dolambaçlı yol, Avusturya müziği, tütsülenen cadı - saçmaydı, eğlenceliydi, eğlenceliydi.

Draco meraktan arabanın orta panelindeki başka bir düğmeye basmak için uzandı. Granger onunkini tokatladı.

Elini çek.

Draco acıyan eklemine emerken, kızın iyi refleksleri olduğunu düşündü.

Granger, Glastonbury kasabasına giden caddeden aşağı inmek yerine, bir ormanın kenarındaki bir otoparka saptı.

Orada bir patika, yılın bu zamanında oldukça sıırıslıklam ve buz gibi görünen bir ormanlık alana doğru uzanıyordu. "Bu da ne?" diye sordu Draco.

"Mendip Yolu," diye cevapladı Granger, onun sorularına cevap vermeden cevap verme tarzıyla. Arabadan dışarı çıktı. "Ben yürüyüşe çıkıyorum. Sen arabada bekleyebilirsin."

Olabilir mi? Çok cömert. Draco -kolla kısa bir mücadeleden sonra- kendini araçtan dışarı bıraktı. Bacaklarında yeniden bir şeyler hissetmeye başladığında iniltilerini bastırdı.

Granger ellerini kalçalarına dayayarak onun Mini'den çıkışını izledi. Onun kıyafet seçimini (her zamanki takım elbisesi yerine Seherbaz cüppesi) ve ayakkabılarını (mükemmel işlevsel

ejderha derisi botlar). İŖe yaraması gerektiği sonucuna varmış olmalı - ya da aksi takdirde, iŖe yaramayacağı ve onu tehlikeye atacağı ve bunun mükemmel olduğu sonucuna varmış olmalı.

Her neyse, arkasını döndü ve ormana doğru yürümeye başladı.

Draco onun kendi üzerine yağmur tutucu ve ısıtıcı büyüler yaptığını gördü. Onu taklit etti; iyi bir fikir gibi görünüyordu.

Mendip Yolu'na girdiklerinde Draco birkaç tespit büyüsü yaparak büyülü ya da Muggle başka varlıklara dair kanıt aradı. Ama öyle görünüyordu ki sadece o ve Granger böyle bir günde gezintiye çıkacak kadar çılgındı. Yakındaki bir açıklıkta birkaç karaca dışında yalnızdılar.

Hiçbir delinin çıkıp Granger'a saldırmayacağından emin olan Draco birkaç uzun adımda ona yetişti.

Bunun sadece Granger'ın sağlığı için yapılan bir yürüyüş olmadığı hemen anlaşıldı. Bir Ŗey arıyordu. Ya da birkaç Ŗey. Gözlerini

çalıların arasında dolaştı, ağaçların gövdelerine dokundu, eğreltiotlarının yapraklarını avucunun içine alıp inceledi. Yine de hiçbir şey almadı ve böylece Draco'nun malzeme toplamayla ilgili aklına gelebilecek tüm teorileri boşa çıkardı.

Bu şekilde yarım saat kadar ilerlediler ve bu süre içinde solmakta olan Impervius cazibelerini tazelemek için ara verdiler.

Sonunda Granger durdu ve bir liste çıkardı. Draco utanmadan onun omzunun üzerinden baktı. Şarkı Söyleyen Saz

Büyük Mesane Otu

Kraliyet

Fern

Ophioglossun

vulgatum

Ağaçkakan Mellifluous

Honewort

Helianthemum

apenninum

Helianthemum

nummularium Dikenli Restharrow

Püsküllü Yosun

Granger esasını kullanarak listenin çoğunun üzerini çizdi. Geriye sadece Püsküllü Yosun kalmıştı. "Püsküllü Yosun nedir?" diye sordu Draco.

Granger irkilerek ondan uzaklaştı. Görünüşe göre kafası o kadar meşguldü ki Draco'nun orada olduğunu unutmuş, omzunun üzerinden sinsice yaklaştığını fark etmemişti bile.

Eli hızla atan kalbine gitti (Draco yüzüğün içinden belli belirsiz yankılarını hissetti). Azarlanmayı bekliyordu. Ancak kötü ruh hali yerini bu listeye ilgili geçici bir heyecana bırakmış gibiydi.

"İngiltere'nin bu bölgesinde nadir bulunan yosunlardan biri," dedi Granger. "Neden onu arıyorsunuz?"

Granger yeniden yürümeye başladı, dikkati bu kez ölü kütüklere, eski kütüklere ve diğer olası yaşam alanlarına odaklanmıştı. "Çünkü bu doğru yerde olduğumu doğrulayacak."

"Ne için doğru yer?"

Granger soruyu elinin tersiyle itti. "Ben sadece bir teoriyi doğruluyorum."

"Ne teorisi?"

(Draco da acımasız olabilirdi.)

Granger rahatsız edici bir belirsizlikle, "Projemle ilgili bir şey," dedi. "Yosunun senin Chimaera hücrelerinle ya da her neyse onunla ne ilgisi var?"

"Hiçbir şey - en azından doğrudan değil." Sanki ona anlatmaya değer ne olduğunu ölçmek istercesine dönüp yağmurun altından ona baktı. "Çalışmaları arasında - birçok şeyin yanı sıra - Britanya Adaları'ndaki bazı kutsal yerlerin tasvirleri de bulunan eski, uzun zamandır unutulmuş bir cadının adımlarını takip ediyorum."

"Demek Avalon Vadisi?"

"Özellikle Glastonbury'nin kuyuları. Ya da en azından benim tahminim bu yönde. Çalışmalarından pek bir şey günümüze ulaşmadı. Elimizde sadece parçalar var. Bitki örtüsü hakkında lirik bir şekilde ağlama eğilimindeydi, bu da daha nadir bitkilere çapraz referans vererek olası yerleri daraltmama yardımcı oluyor. Elbette, yüzlerce yıl önce yazıyordu, bu yüzden bazı şeyler değişmiş olabilir. Ancak adada çok az yerde hem Singing Sedge hem de Mellifluous Honewort bulunur. Şüphesiz sizin de bildiğiniz gibi bu iki bitki birbirinden tamamen farklı ekosistemlerde gelişir..."

Hayır, Draco bilmiyordu - aslında bu bitkileri hiç

duymamıştı bile - ama yine de başını salladı.

İtiraf ediyorum.

Draco başını kaldırıp baktığında, kalbi duracakmış gibi oldu, Granger ortadan kaybolmuştu - asasını kaptı - sonra Granger'ın patikanın kenarından kışını uzattığını gördü. Elleri ve dizleri üzerinde, oldukça ıslak bir hendeği inceliyordu.

Gözüne çarpan her neyse, aradığı şey o değildi. Yeniden ayağa kalktı. Ancak hayal kırıklığına uğramış gibi görünmüyordu, kararlı görünüyordu. Ve çamurluydu.

"Püsküllü Yosun hayal edebileceğiniz gibi görünüyor," dedi Granger. "Tepesinde küçük püsküller var. Bu sporangia - cins için alışılmadık derecede büyük. Yazın pembeye dönüşüyorlar - tabii bunun için biraz erken."

Bu kadın diğer her şeyin yanı sıra Bitki Bilimi konusunda da bir dahi miydi? Draco, Potter ve Weasley'nin sınırlı akademik başarılarının ne kadarının onun bilgilerini entelektüel ozmoz yoluyla özümsemelerinden kaynaklandığını merak etti.

Açıkçası, bunaltıcıydı.

Granger patika boyunca ilerledi, ara sıra çömelip etrafı gözlemledi. Tılsımların onu kuru tutması, yağmurun ve ara sıra öten cesur kuşların sesi ve Granger'ın çeşitli yosunları doğru yosun olmadıkları için azarlayan sözleriyle oldukça huzurlu bir gezintiydi.

Granger dosyasını Tonks'un elinden aldığından beri Draco ilk kez bu kararından memnun olduğunu hissetti. Bu kesinlikle Seherbaz olarak yaptığı işlerin çoğundan daha keyifliydi - başlangıç olarak yoluna daha az büyü ve iç çıkarma çıkıyordu.

Ve bonus olarak, onu hanımlarla çay içmekten alıkoydu ve bunu yapmak için daha birçok fırsat vaat etti. O takım çay fincanlarının üzerinden Granger'a dudak büküyordu - şapkası yamuk, yüzü kir içinde, kendine zengin bir koca bulmak yerine hendeklere tırmanan Granger. Ama görünüşe göre büyücülük için harika bir şey yapıyordu, peki ne elde etmişlerdi?

"Sanırım buldum!" diye seslendi Granger.

Draco alıllıkların arasından geçerek bir kez daha Granger'ın poposunu görebildi. Aşinalık düşkünlüğü doğurur - Draco buna karşı bir takdir geliştiriyordu.

Granger sadece kendisinin bildiğı nedenlerden dolayı yüzünü bir yosun parçasına bastırmış ve derin derin nefes alıyordu.

"Granger, ne-"

"Şekerleme gibi kokması gerekiyordu. Ve öyle de kokuyor!" dedi Granger, bir sıçrayışla ayağı kalkarak.

Burnunun ucunda kir vardı. Etraflarındaki büyük meşelerin gölgesinde, kara gözleri heyecanla parlıyordu. Bir tutam saç nemli bir şekilde dudağına yapışmıştı. Yanakları Şubat rüzgârının etkisiyle pembeleşmişti. Gülümsemesi ona doğru parladı, kısa ve nadir bir şeydi.

Draco şok içinde Granger'ın güzel olduğunu fark etti.

Sanki binlerce Galleon değerinde bir hazineymiş gibi ellerini birbirine ırdtı ve yosun kümesine doğru ciyakladı.

Draco daha ne olduğunu anlayamadan ormanın uzak bir köşesinden boğuk bir çığlık yankılandı. Granger hemen onun yanına sıçradı ve asasını kaldırdı.

Tuhaf çığlıklar devam etti. Granger onun tepki vermediğini ve telaşlanmış görünmediğini görünce, "Bu korkunç gürültü de ne?" diye sordu.

"Bu bir tilki," dedi Draco. "Ah."

"Cadalozun biri sırtının patlatılmasını istiyor."

"Anlıyorum," dedi Granger.

Bir ığlık daha. Draco gülmek istedi - Granger'ın ifadesi oldukça ilkelleşmişti.

Bitki listesini çıkardı ve son satırın üzerini çizdi. "Bu mükemmel bir gelişme. Yosundan bahsediyorum, cüruflu tilkiden değil. Hadi arabaya geri dönelim."

"Bu kadar mı?" diye sordu Draco. Oldukça kolay görünüyordu.

"Oh, hayır," dedi Granger. "Keşke. Bundan önce yapmam gereken yaklaşık üç bin şey daha var."

Onu tanıdığım kadarıyla, bu muhtemelen abartı değildi. Arabaya doğru yürüdüler. Granger'ın sürekli bitki örtüsünün içine atlaması olmasa, bu yol geldikleri yoldan daha hızlıydı.

"Bunu neden Imbolc'ta yapmak zorundaydınız?" diye sordu Draco. Ona göre, daha uygun bir havada, Beltane'de yapılması daha iyi olurdu.

Kendi sorusunu sormak için bu soruyu duymazdan geldi. "Sence annenin misafirleri gitmiş midir?"

Draco bir cep saati çıkardı. "Hayır," diye yalan söyledi. "Emin misin? Oldukça uzun bir çay, değil mi?"

"Sosyete çayları birkaç saat sürer. Annemin gözdeleri muhtemelen akşam yemeği ve içki için kalacaktır."

Granger'ın meşe ağaçlarının arasında gülümsediği an kayboluyor ve yerini Draco'nun varlığında kronik bir durum gibi görünen sıkıntıya bırakıyordu. "Neden başka bir yere gitmiyorsun? Senin kesinlikle çalışmadığını bilmeyecek."

"Bir yere gitmiyorum," dedi Draco. "Eğer dışarıda proje çalışması yaparken saldırıya uğrayacak olursan, Shacklebolt benim postumu alır."

"Beni neyden koruyorsun?" diye sordu Granger, etraflarındaki hiçliğe doğru geniş bir hareketle. "Randy tilkilerinden mi?"

"Bana ne yaptığınızı söylerseniz, potansiyel tehditleri daha iyi tespit edebilirim."

"Shacklebolt'a söylediğim o büyük hatadan öğrendiğim bir şey varsa, o da işimle ilgili tek bir kelime daha paylaşmayacağımdır." Granger kollarını kavuşturdu. Şapkasına takılı, rüzgârda dalgalanan tek yaprak duruşunu oldukça zayıflatıyordu.

"Harika. Ben de asamı sallayıp isimsiz kötülerini beklemeye devam edeyim, olur mu?"

"Hayır. En yakın bara ışınlanabilir, rahat bir içki içebilir ve kadınlardan kurtulduğunuzda evinize dönebilirsiniz."

"Güvende kalması gereken ben değilim," dedi Draco.

Granger hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı. "Sen gelemezsin. İşleri karıştırıyorsun."
"Nasıl karıştırıyorum? Yoldan uzak durabilirim - az önce yoldan uzak durmadım mı?"

"Sırada Kadeh Kuyusu Bahçelerini ziyaret etmek var. Bunun için bir Muggle gibi davranmak gerekiyor. Ki sen öyle değilsin."

"Ben de pekâlâ bir Muggle gibi görünebilirim," dedi Draco kızgınlıkla. "Seherbaz programı gizlenme ve kılık değiştirme üzerine önemli bir ünite içeriyor ve ben bu üniteyi üstün başarıyla geçtim, teşekkür ederim."

Acaba Granger'a bakmanın iyi bir karar olduğunu mu düşünüyordu? Neden her konuda onunla tartışmak zorundaydı?

Granger şakaklarını ovuşturdu. "Zaman kaybediyoruz - benim sahip olmadığım zaman." "O zaman gidelim," dedi Draco.

"Bana en iyi Muggle kılık değiştirme denemeni göster," dedi Granger. Gözlerinde umutsuz bir umut vardı, sanki saçma olacağını biliyordu ama ne olur ne olmaz diye görmek istiyordu.

Draco seherbaz cüppesini küçülterek bir mendil haline getirdi ve cebine koydu. Sonra takım elbisesini güncel Muggle modasına uyacak şekilde değiştirdi, terzilikte biraz daha rahattı. Botlarını parlak erkek ayakkabısı haline getirdi. Asasını bileğindeki bir kılıfın içine gizledi. Saçlarına dokunmadı: büyülü ya da Muggle, mükemmelliğin doruk noktasıydı.

"Ve?" diye sordu, Granger'ın eleştirel bakışları altında yavaşça dönerek.

Granger, "Akşam yemeği için Dorchester'a gidiyor olsaydık çok iyi olurdu," dedi. İç çekti. "Ama - kabul ediyorum. Belki seni yolunu kaybetmiş bir bankacı yerine şık ve genç bir profesör gibi gösterebiliriz..."

Yaklaştı ve kendi modifikasyonlarını yaptı, kravatını çıkardı ve ayakkabılarını Muggle spor ayakkabılarına dönüştürdü. Sonra uzanıp gömleğinin en st düğmesini açtı. (Granger'ın bunu yapması tuhaf bir duyguydu. Draco bunu daha sonra incelemek üzere dosyaladı).

Granger alaycı bir ifadeyle, "Bu kadarı yeterli," dedi.

"Eğzer birbirimizin görünüşünü eleştiriyorsak, senin bir kırbalanmaya ihtiyacın var," dedi Draco.

Granger arabasının camını bir aynaya dönüştürdü ve ne kadar çamur içinde olduğunu "aman tanrım" diyerek fark etti. Yaprakları ve kiri çabucak temizledikten sonra Draco'ya tuhaf bir bakış attı.

"Ne?" diye sordu Draco. "Hiçbir şey," dedi Granger.

"Söyle bana," dedi Draco. "Hayır."

"Evet."

"Ben sadece - senden çamurla ilgili bir şaka beklerdim," dedi Granger. Draco sustu. "O günler çoktan geride kaldı."

Granger şapkasını düzeltti ve omuz silkti.

Draco kaşlarını çattı. Bu konuşmanın zamanı değildi ama bir gün o iğrenç tavırların dehşetini ilk elden nasıl gördüğünü, gecenin köründe hâlâ kafasının içinde nasıl yaşadıklarını ve geri alabilmeyi ne kadar çok istediğini bilmesi gerekecekti.

"Ben artık o kişi değilim," dedi Draco.

Onun bu kadar ciddi olduğunu gören Granger da ciddileşti. "Pekâlâ. Bu konuyu açmamalıydım."

"İsrar etmemeliydim," diye kabul etti Draco.

"O da var." Granger asasını salladı ve eski aynası yeniden bir araba camına dönüştü. Hareketleri daha da hızlandı. "Gidelim mi?"

"Gidelim," dedi Draco.

Sonra arabanın kapısını açmak için yardıma ihtiyaç duyarak bu ciddi anı mahvetti. Granger aziz bir sabırla ona yardım etmek için yanına geldi.

Onun bir Muggle gibi davranma yeteneğine
herhangi bir gölge düşürmedi.

Bölüm 5

Bekçiler

Bir süre sessizlik içinde araba sürdüler. Granger dalgın görünüyordu. Başparmağı direksiyona vuruyor ve dudağını sıkıyordu.

"Bu öğleden sonra çok yoğun olacak," dedi Granger uzun uzun. "Yani Bahçeler'de. Dikkat çekmemeye çalışalım. İçeri girmek için bilet almak üzere hediyelik eşya dükkânından geçmemiz gerekiyor ama ondan sonra bahçelere girip kalabalığın en kötüsünden uzak durabiliriz."

"Dikkat çekmemeye çalışabilirim," dedi Draco.

Granger cevap vermek yerine ona yan gözle baktı.

"Suyun büyüğü özellikleri var mı?" diye sordu Draco. "Muggle'lar bunu neden biliyor ki?"

Granger daha dik oturup bir nefes aldı ve Draco bunun Swot Modu'nu etkinleştirdiğini fark etti.

Granger, "Bu bölgedeki kuyu kaynakları binlerce yıldır hem Muggle'lar hem de büyülü halk tarafından kullanılıyor," dedi. "Gizlilik Yasası'ndan sonra bu kadar çok kişinin zihninden her şeyi silmek çok zor olurdu sanırım. Ama sorunuza cevap vermek gerekirse, Muggle'lar Glastonbury'de sadece iki su kaynağı biliyor: Birine Beyaz Kaynak, diğerine de Kırmızı Kuyu diyorlar. Her ikisinde de gerçek bir büyülü özellik yok, ancak Muggle'lar her ikisine de kendi ruhani ve mitolojik önemlerini atfetmişler. Onları Kutsal Kase'ye, Kral Arthur'a (Glastonbury Manastırı'nda gömülü olduğu söylenir) ve diğer efsane parçalarına bağlayan hikayeleri vardır."

Şimdi şehrin dış mahallelerine yaklaşıyorlardı. Granger, Kadeh Kuyusu Bahçeleri'ni gösteren bir tabelaya doğru döndü.

"Ama," diye devam etti, "Muggle broşürlerinde bulamayacağınız üçüncü bir pınar daha var. Ona Yeşil Kuyu deniyor. Bunun gerçek büyülü özellikleri var. İhtiyacım olan-" burada Granger

tereddüt etti, ama Draco'nun bunu bir şekilde halledeceğine karar vermiş gibiydi "-Bundan bir örneğe ihtiyacım var."

"Projeniz için."

"Evet."

"Peki neden özellikle Imbolc'ta?"

"Fazla meraklı davranıyorsun," dedi Granger. Draco onun işgüzar demek istediğini hissetmişti ama daha kibar olan seçeneği seçmişti.

"Sanırım kuyu en yüksek büyü gücüne Imbolc'ta ulaşıyor," dedi Draco. Granger cevap vermedi.

"Haklıym, değil mi?"

Kadının torpido gözüne baktığını gördü, Sneakoskop oradaydı ve bariz yalanları ele vermeyi vaat ediyordu.

"Bu kadar meraklı olmayı bırak," dedi Granger.

"Bunu senden duymak biraz zenginlik."

Alay etti. "Meraklı olmak tam anlamıyla benim işim. Ben bir araştırmacıyım. Senin görevin beni Forces'tan korumak.

Bilinmeyen, son derece gizli, özel bir proje hakkında beni sorgulamayın."

Granger arabayı bir park yerine çekti, kontağı kapattı ve onun karşılık vermesini bekledi.

Bu cadı - bir şeydi. Draco daha önce hiç bu kadar amansız puanlara ve karşı puanlara katlanmamıştı. Skorun çetelesini tutuyor olsaydı, kaybeden tarafın kendisi olacağını düşünüyordu.

"Ben bir koruma değilim. Arkanda beyinsizce tepinmek için görevlendirilmedim," dedi Draco.

"Hayır. Sen son derece eğitimli, son derece yetkin bir Seherbazsın ve bu tamamen zaman kaybı." Granger bir nefes aldı ve tüm bu durum karşısında duyduğu kızgınlığı gözle görülür bir şekilde bastırdı.

Bu açılış iltifatı küçük bir sevinç kıvılcımı yarattı ama Draco tarafından hemen bastırıldı. Granger'ın onun hakkında ne düşündüğü umurunda değildi.

Bir grup Muggle arabanın yanından geçerek ikisinin de dikkatini dağıttı. Karşılıklı olarak konuşulmamış bir

Ateşkes - çok geçiciydi, Draco bundan emindi - arabadan indiler.

Otopark çok kalabalıktı. Aileleriyle Muggle'lar, çocuk arabası iten Muggle'lar, Muggle'lar için bile son derece tuhaf görünen kıyafetler giyen Muggle'lar.

Girişe doğru ilerleyen kalabalığa katıldıklarında Granger, "Sizi şimdiden uyarayım, burada çok fazla New Agey tipi var," dedi.

"New Agey?"

"Hippiler. Wiccans. Paganlar. Woo-woo tipleri." Granger bir tanım bulmakta zorlanıyor gibiydi. "Çok ruhani olan ve bir dereceye kadar büyüye - ya da daha büyük güçlere - inanan Muggle'lar. Hatta bazıları kendilerine cadı diyor. Gerçek cadıların, büyücülerin ve gerçek sihrin var olduğunun farkında değiller elbette. Kristaller ve benzeri şeyler topluyorlar ve eski kitaplarda okudukları ritüelleri gerçekleştiriyorlar."

"Ah," dedi Draco, gerçekten anlamamış olsa da. "Muggle'ların acımasızca mantıklı olmaları gerektiğini sanıyordum."

"Bazıları öyle," dedi Granger. "Bazıları - mantıklı olmaktan çok daha az mantıklı. Ya da belki içlerinden bir parça büyüü hatırlıyor. Ya da bilinçaltında var olduğunu biliyordur. Ya da belki sadece bir şeye inanmak istiyorlardır..."

Kalabalık hediyelik eşya dükkânına girdiler - hareketli, iğrenç derecede aşırı kokulu.

Granger, Draco'nun burnunu kırıştırdığını gördü ve şöyle dedi: "Uçucu yağlar olmalı. Yeni Çağcılar bunlara bayılır."

Draco, üzerinde 'Rahatlamak İçin' yazan, rahatsız edici derecede parfümlü mumları inceledi. "Neden kimse onlara bu şeylerin aşırı sentezlendiğini ve en ufak bir sihirli özelliğinin bile tamamen kaybolduğunu söylemiyor?"

Draco şimdi kendini Granger tarafından yönlendirilirken ve dükkânın bir köşesine Draco şeklinde bir Mini Cooper gibi park edilmiş halde buldu.

"Burada kal," dedi. "Bize bilet alacağım. Hiçbir şeyi kırmayın."

Bu son ipucu için Tanrı'ya şükür; aksi takdirde aşırı hevesle bir şeyleri un ufak etmeye başlayabilirdi. Draco ellerini ceplerine sokarak köşede durdu ve Granger'ın gidişini izledi. Etrafındaki kalabalık ona iki kez bile bakmadı. Gerçekten de ortama uyum sağlamıştı. Ona gelince, yukarı doğru birkaç bakıştan fazlasına maruz kalmıştı - boyu, beyaz-sarı saçları, 'şık' takım elbisesi.

Granger şimdi yavaş yavaş ilerleyen bilet kuyruğuna katılmıştı. Müdürünün kalabalık bir yerde kendisinden uzakta olması, Draco'nun tamamen profesyonel bir bakış açısıyla pek de istediği bir şey değildi. Dükkândaki insanlardan rastgele bir örneklem üzerinde gizlice Legilimency yaptı. Kalabalık çoğunlukla Muggle'lardan oluşuyordu. Bir büyücü çift vardı ama ne kötü bir niyetleri ne de Granger'ın burada olduğuna dair bir fikirleri vardı. Onu görseler tanırırlar mıydı? Belki - ama Draco bu mesafeden onların zihinlerini bu kadar kesin bir şekilde inceleyemezdi.

Granger'ın dikkat çekmeme talimatı, az önce kuyruktaki Muggle'larla sohbet ettiği düşünüldüğünde oldukça ikiyeüzlüydü

Arkasında. Sinirlenen Draco, kötü niyetli olup olmadıklarını kontrol etmek için ailenin üzerinde yüzeysel bir Legilimency etkisi yarattı. İlginç bir şey çıkmadı - onlar sadece dost canlısı turistlerdi.

Etrafında gizlenen, önce bir rafın, sonra da diğer rafın arkasından onu gözetleyen bir varlığın farkına vardı. Kokulu mumlarla ilgileniyormuş gibi yaptı.

Sonunda kendini gösterdi. Bir tezgâhtar yardımcısıydı, ağır, şeffaf eşarplarla örtünmüştü ve şişkin gözlerle Draco'yu izliyordu. Kazağına bir isim etiketi iliştilmişti: Eunice.

"Merhaba," dedi Draco'ya. "Bir şey bulmanıza yardım edebilir miyim?"

Draco onun bakışlarını yakaladı ve anlık düşüncelerini okudu. Onu korkunç derecede yakışıklı bulması dışında kaygı verici bir şey yoktu.

"Hayır, teşekkürler," dedi Draco, Granger'ı mumların arasından izlemek için geri dönerek. Sonunda sıranın önüne yaklaşıyordu.

Eunice bunu kesin bir kovulma olarak algılamak yerine Draco'ya daha da yaklaşıarak gözlerini onun yüzüne dikti.

"Auranız... rahatsız," dedi.

Draco, Trelawney'nin büyük bir güveyle çarpılmış Muggle versiyonu tarafından kendisine hitap ediliyormuş gibi hissetti.

"Bu mumların sana iyi geleceğini sanmıyorum," dedi Eunice. "Bu konuda sana katılıyorum," dedi Draco.

İğnelemeyi anlamamıştı. Kendi kendine başını salladı ve sanki bir şeye tutunuyormuş gibi Draco'nun etrafındaki havayı yokladı.

"Daha güçlü bir şey öneririm, mesela arındırıcı tütsülerimizden birini," dedi Eunice, aşağı inip başka bir rafı işaret ederek.

Draco, Granger'ın kafe bara doğru ilerleyişini izledi. Acaba acele edip onu güveden kurtarabilir miydi?

Eunice şimdi gözleri kapalı bir şekilde elini ona doğru tutuyordu. Başını ciddiyetle salladı. "Senin

kalp akrası az aktif." "Öyle

mi?"

"Sanırım Venüs Tütsüsü," dedi Eunice. Kadın bir paket aldı ve keskin kokulu şeyi Draco'nun burnunun dibinde salladı. "Yine de, topraklanma ihtiyacın için belki Satürn..."

Rafı karıştırdı ve enerji dönüştürmek ve göksel düzleme yükselmekle ilgili bir şeyler söyledi. Draco kalabalığın arasından Granger'ın şapkasının kendisine doğru sallandığını gördü.

"Gitmem gerek," dedi ve kaçmaya başladı.

"Oh, öyle mi?" Eunice sinirlenmiş görünüyordu. Draco'nun eline bir şey sıkıştırdı. "Kartım. akra düzenlemeleri yapıyorum. Elini uzat - enerjilerimiz oldukça uyumlu..."

Granger elinde kahvelerle geldiğinde Eunice de uçup gitti.

"Kimdi o?" diye sordu Granger, eşarpların geri çekilişini izleyerek. "Eunice," dedi Draco. "Bunu bana o verdi. Çakralarının yeniden hizalanmasına ihtiyacın var mı?"

Granger kahvelerinden birini uzatılan kartla değiştirdi. Üzerine alelacele bir şeyler karalanmıştı.

"Ooh, sana numarasını vermiş." "Bu ne demek oluyor?"

Granger eğlenmiş görünerek, "Eunice senden hoşlanıyor," dedi. "Çoğu kadın hoşlanır."

Granger homurdandı, sanki bu evrensel bir gerçek değil de hınzırca komik bir şakaymış gibi. Kendini tuttu, ayıldı ve yeni bir merakla ona baktı. "Çok komiksin, Malfoy."

"Ben hizmet etmek için yaşıyorum," dedi Draco kızgınlığını gizlemek için.

Granger kartı ona geri verdi. "Cep telefonunun ne olduğunu bile bilmemen çok kötü. Zavallı Eunice yanlış ağaca havlıyordu."

"Beni korkunç derecede yakışıklı buluyordu."

"Ayrıca akralarının yeniden hizalanması gerektiğini düşünüyor. Eunice'in yargılarının doğruluğuna fazla takılmayalım," dedi Granger sert bir sesle.

Bilysin ki, egosunun kontrol edilmesine ihtiyaç duyan biri varsa, Granger'la yapacağı basit bir konuşma onu yola getirecektir.

Draco, Granger'ın getirdiği kahveyi yudumladı. Dikkate değer bir şekilde berbat değildi. "Duble espresso sevdiğimi nereden bildin?"

Granger omuz silkti. "Senin tarzın gibi görünüyordu." "Cesur mu? Acı mı?"
"Pahalı."

Draco alayını bardağın içine sakladı.

Granger onları bahçelere doğru yola çıkardı. Yağmur dinmeye ve yerini geçici güneş ışığına bırakmaya başlamıştı. Sorumlu Muggle'lar büyücü bahçelerini kış boyunca böyle bir gösteri haline getiren ısıtıcı tılsımlara ve büyülü katkı maddelerine erişemeseler bile, bahçeler beklenmedik derecede güzeldi. Draco annesinin

burayı takdir bile edebilir. Şubat ayı olmasına rağmen, özenli bitki seçimleri sayesinde her yer renkliydi. Her yerdeki pınarlardan gelen müzikal su şırıltıları işitsel ilgiyi artırıyor ve her şey taşlık girintilere saklanmış yüzlerce mumla hafifçe aydınlatılıyordu.

Oradaki buradaki tabelalar, meditasyon yapanlara saygıdan dolayı ziyaretçilerden sessizliklerini korumalarını istiyordu. Granger konuşabilmeleri için ikisinin etrafına bir susturma tılsımı yerleştirdi.

Kızıl Kuyu'ya geldiler - pas rengindeki suyuyla uygun bir isim. Draco levhayı şöyle okudu

geçici bir ilgi. Granger'ın daha önce belirttiği gibi, Muggle'lar Kutsal Kase'nin burada gömülü olduğunu öne süren hayali bir Hristiyan mitolojisi uydurmuşlardı. Arthur efsanesine de birkaç gönderme vardı.

"Muggle'lar Morgan le Fay'i biliyor mu?" diye sordu Draco, böylesine ünlü bir cadının adının bir Muggle afişinde yer alması karşısında kaşları kalkmıştı.

"Evet - ama o bir efsane figürü," dedi Granger. "Çoğu onun gerçekten var olduğunu düşünmüyor." Draco dudak büktü. Hayal edin.

Daha sonra, Muggle'ların kaba taş duvarlarını mumlarla ve gerçek ya da hayali tanrılar için küçük tapınaklarla süslediği karanlık, ıslak kokulu bir yer olan Beyaz Kaynak'ın bulunduğu kuyu evini gezdiler: Aziz Brigid, Avalon'un Hanımı, Perilerin Kralı...

"İşte geldik," dedi Granger, kuyunun arka tarafındaki daha sessiz, daha az kullanılan patikadan aşağı doğru ilerlerken. "Bizi Yeşil Kuyu'ya götürecek bir tür platform olmalı. İçeri girmek için asalarımızı kullanmamız gerekecek - herhangi bir Muggle'ın geçme ihtimaline karşı kendimizi kandıralım."

Granger Şimdi Draco'nun önünde, zayıf Şubat güneŐinde parıldayan, Granger Şeklinde bir bahçe parçasıydı.

Durdular (daha doğrusu Granger durdu ve Draco ona çarptı), bir çalının altına yarıya kadar sokulmuş, rögar kapağına benzeyen bir Şeyin  n nde. Yıpranmış, dökme demir yüzeyinin üzerinde,  l  yapraklar ve yosunların altında keŐiŐen iki büyük daire vardı.

"Bu, fiziksel ve ruhani dünyalar arasındaki etkileŐimi simgeliyor," dedi Granger. Draco onun hayaletimsi asasının eliyle işaret ettiğini seçebiliyordu. "Şekli tanıyabilirsin - Kızıl Kuyu da aynı Şekilde inşa edilmiŐtir. Hadi binelim. Platform aşağıda."

Rögar kapağının üzerinde birlikte durdular, oldukça ezilmiŐlerdi.

"Büyü m ?" diye sordu Draco, bu zahmete karşılık Granger'ın görünmez saçlarından bir ağız dolusu aldı. "Vesica piscis," dedi Granger, bir asa dalgasıyla dairesel sembolü taklit ederek.

Rögar kapağı titredi. Granger ona doğru yaklaştı. Yağmur, ıslak orman, cappuccino ve sabunun muhteşem bir karışımı gibi kokuyordu.

Sonra, hiç beklemedikleri bir anda platform altlarından kayıp gitti.

Muhteşem kokulu cadı Draco'ya yapıştı ve çılgılığıyla her iki kulak zarını da deldi. O susturucu tılsımlar için Tanrı'ya şükürler olsun, diye düşündü Draco düşerken.

İnişin dibinde onları kalın bir yastıklama büyü karşıladı. Bu mükemmeldi, çünkü Draco bugün iki ayak bileğini de kırmaya niyetlenmemişti.

O ve Granger yere indiler, acı içinde birbirlerine çarptılar - Granger onun göğsüne dirsek attığından emindi; Granger da diziyile onun kasığından kıl payı kurtuldu - ve parlayan mantarlardan oluşan kalın bir yatağın üzerine iki büküm yığıldılar.

"Vay canına. Birinci sınıf bir yolculuk," diye söylendi Draco karanlıkta.

"Gah," diye cevap verdi Granger her zamanki zekâsından daha az bir şeyle.

Draco ayağa kalktı. Granger solunda bir yerdeydi. Onun kadar iyi anlaşıyor gibi görünmüyordu - oldukça şaşırmıştı.

"Havaya kaldırma tılsımı kuramazlar mıydı?" diye sordu zayıf bir sesle. "O şeyin bir asansör olduğunu sanıyordum. Ölümüne bir düşüş beklemiyordum."

Draco loşlukta el yordamıyla aradığı kahvenin boşa gittiğini gördü. Yazık oldu.

Hayal kırıklıklarını bir kenara bıraktılar ve Granger ayağa kalkmayı başardığında, büyük, biyolüminesan mantarların aydınlattığı bir geçitte yürümeye başladılar. Damlayan suyun sesi her yerde yankılanıyordu. Draco duvarların bile sürekli bir nem akışıyla ıslandığını gördü.

Bir tür uzun, alçak tavanlı mağaraya girdiklerinde Draco etrafta başka cadı ve büyücülerin de olduğunu gördü. Bir köşede, Granger'ın özlemle baktığı bir tür kitapçıya benzeyen bir yer vardı. Bir de kitapçı olarak hizmet veren bir tezgâh vardı.

eczane. Her yer sadece mantarların ışıltısıyla aydınlanıyordu; mantarlar her yerdeydi - yerde, duvarlarda, tavandan sarkıyordu.

"*Omphalotus luxaeterna*," dedi Granger. "Güzel, sümüksü bir şekilde."

Eğer "Senin gibi," diye eklerse Draco ona büyü yapacaktı - egosu bugün yeterince hırpalanmıştı. O yapmadı (Bu fırsatı kaçırmış olması neredeyse hayal kırıklığı yaratıyordu).

Sonunda Yeşil Kuyu'ya geldiler - fokurdayan yeşil ışıklı bir pınar, penumbradaki iki heykel tarafından çevrelenmişti. En azından Draco onların heykel olduğunu düşünmüştü - ta ki hareket edene kadar.

"Kuyunun Bekçileri," dedi Granger, gördüğü manzara karşısında şaşırمامış gibiydi. "Doğru. Sen burada kal. Konuşmayı benim yapmam gerek. Onlarla kibarca ilgilenilmesi gerekiyor. Ve saygıyla."

Draco kibar ya da saygılı olamayacağı imasına aldırmadan, "Sanırım gelmeyi tercih ederim," dedi.

Mantar benekli karanlıkta tam olarak neyin gizlendiğini anlamak için gözlerini zorladı.

Granger'ın öfkesi hemen alevlendi. "Yoluma çıkmayacağını söylemiştin. Senin burada olman bile gerekmiyor. Bu çok hassas bir konu. Ve kritik derecede önemli."

"İyi," diye tısladı Draco. "Ben burada kalacağım." Nasıl olsa büyü menzili içindeydi.

Granger ilerledi. Draco iki siyah örtülü, kambur sırtlı forma baktı. Cadı mıydılar? Karanlıkta bunu söylemek zordu. Eğer cadıysalar, aile ağacında bir yerlerde kesinlikle Hag kanı taşıyorlardı. Şüphesiz birkaç başka şeyle birlikte.

Etraflarındaki mantarlar kadar ısıltılı olan ikiz solgun bakışları onu rahatsız etti. Granger Bekçiler'den en yakın olanına doğru adım atarken kendini esasını kavrarken buldu.

Bu durumu düşünürken aklına gelen ilk şey, Granger'ın ya aptalca cesur ya da kesinlikle umursamaz olduğuydu. İkincisi, bu hiç hoşuna gitmemişti. Bu varlıklar Karanlık gibiydi. Eski.

Tehlikeli.

Evet Tonks, bir Hag tarafından öldürüldü. Evet, tam oradaydım. Evet, ona doğru yürümesine izin verdim. Evet, gözümün önünde bağırsakları deşildi. Bu kuyudan biraz su içmek için uğramak istemişti. Başka bir şey yapamazdı.

Bekçi Granger'a, "Doldurmak için mi buradasın, tatlım?" diye mırıldandı. Boğuk, kuru ses ürkütücü bir şekilde yankılandı.

"Evet - mümkünse? Bir adağım var," dedi Granger. Figürü, Yeşil Kuyu'nun ışıltısıyla arkadan aydınlatılmış hafif bir siluetti.

"Göster bana," dedi Bekçi.

Yaratık Granger'a doğru eğildi. Hareketlerinde aç bir şeyler vardı. Draco'nun asa eli seğirdi. Eğer yaratık Granger'a biraz daha yaklaşırsa, kafasını koparacak laneti serbest bırakmaya hazırdı.

Granger her zamanki gibi iyi hazırlanmıştı. Anorağının bir yerinden (nereden?!) üç büyük çanta çıkardı ve bunları yaratığın pençelerine geçirdi. "Tahıl, sakatat, altın."

İkinci Bekçi ayaklarını sürüyerek geldi, pençe gibi parmaklarını torbalardan birine soktu ve bir avuç dolusu parıldayan Galleon çıkardı. (Bu arada Granger koca bir çuval dolusu Galleon'u nereden bulmuştu?)

Altının kaynağı ikinci Bekçi'yi hiç de endişelendirmişe benzemiyordu. Memnuniyetini mırıldandı. "Çok güzel. Çok güzel. İyi kızın geçmesine izin verin."

Birinci Bekçi Granger'a ilerlemesini işaret etti. "Senin bir kabın yok mu, çocuk?"

Granger altın tıpası loş ışıktaki parlayan büyük bir şişe çıkardı. "Evet - bu olur mu?"

O şey hırıltıyla onayladı. Bekçi'nin bir işaretiyle Granger şişeyi Yeşil Kuyu'ya daldırdı.

İkinci Bekçi, Draco'nun sıkıca kavradığı asasının ve dilinin ucunda bekleyen iyi çalışılmış lanetlerin farkındaymış gibi ona baktı. Ona doğru havayı kokladı.

"Asayı bırak, küçük çocuk. Bu kız ölümüyle burada tanışmayacak."

Birinci Bekçi Granger'ın yanında durduğu yerden başını kaldırdı. "Büyücü endişeli, değil mi?"
"Endişeli."

İlk Bekçi'nin beyaz gözleri Draco'nunkilere takıldı. Gözlerinde kadim bir büyü vardı. Bu yaşlı zihin üzerinde Legilimency yapmaya cesaret edemedi.

Sanki yüksek sesle konuşmuş gibi kıkırdadı. "Doğru, yapmayacaksın. Aptal çocuk. Beyin çorbanı yapardım ve hala sıcakken içerdim, değil mi?"

"Ama gözlerine baksana," diye iç geçirdi diğer Bekçi. "Gözleri yağmurla kirlenmiş gökyüzü gibi..."

Yaratık doğrudan bir tehditte bulunmamış olsa da Draco'nun omurgasından aşağı soğuk bir korku süzüldü. Karanlık lanetlerinin bu şeylere karşı işe yarayıp yaramayacağını merak etti - belki de Aydınlık düşünmeliydi.

İlk Bekçi kız kardeşine, "Sakın kafiyele konuşmaya başlama," dedi. "Birbirimizle uğraşmak istemiyoruz."

kavununu."

"Ee - bitirdim," dedi Granger, Şimdi damlayan matarasını tutuyordu.

Bu kutsanmıŐ bir űnlemdi. Draco gerçekten de űrkműŐ ve tetikte hissetmeye baŐlamıŐtı. "Aferin kızaıma," dedi ilk Bekçi. "Bunu akıllıca kullanmayı unutma." "Kullanacađım," dedi Granger, ikisinden de uzaklaŐarak. "TeŐekkűr ederim." "Sevgi ve ıŐık, kızaım," dedi ilk Bekçi.

O ve kız kardeŐi, sanki bu Şimdiye kadar duydukları en Şamatalı Şeymiş gibi kıkırdadılar.

Granger onlara bir tűr selam verdi ve tekrar Draco'nun yanına geldi. Bekçilerin gűrűŐ alanından iyice uzaklaŐana kadar asasını bırakmadı. O zaman bile ikiz çift beyaz gűzűn baŐının arkasına dokunduđunu hissetti.

"Hayır," dedi, Granger yeraltı kitapçı dűkkânına dođru ilerlerken onu tutarak. "Ama ben-"

"Hayır," dedi Draco, kızın dirseğini hiç bırakmadan kavrayarak. "Hadi gidelim."

Granger, Draco'nun endişeli öfkesini sezmiş gibiydi ve daha fazla tartışmadı. Platforma giden alçak geçide doğru yürüdüler, Granger onun her bir adımına karşılık iki adım atıyordu.

Sonunda mağaranın ortasından çıktıklarında Draco onu kendisine çevirdi. "O da neydi öyle? Bana Karanlık yaratıklarla takas yapmaya gittiğini söyleyebilirdin!"

Granger'ın yüzü fosfor ışığında solgundu. "Bu kadar -bu kadar- olduklarını bilmiyordum."

"Haggish? Kadavra gibi mi? Ölümcül mü? İlki sana öyle bir bakıyordu ki, kanlı ciğerini söküp almak ister gibiydi! Ve sen ona doğru yürüdün! Asa yok!"

"Beni hırpalamayı bırak," dedi Granger ellerini sallayarak. "Ciğerimi sökecek değildi ya. Bana iyi davrandılar. Ve kesinlikle cadı değiller."

"Cadı değil mi?!" diye mırıldandı Draco. "Onlara sakatat sundun."

"Bu geleneksel bir hediyedir - Kuyu Bekçilerine getirmeniz gereken şey budur."

"Cadı gibi görünen, cadı gibi kokan ve cadı gibi yiyenler," diye sıraladı Draco sinirli bir canlılıkla.

"Cadılar gibi yemiyorlar!"

"Az önce onlara sakatat kuskusu için gerekli malzemeleri verdin! Eğer onlar cadı değilse, neydi o zaman?"

"Bilmiyorum! Onlar - ya da en azından onların birbirini izleyen enkarnasyonları - yüzyıllardır Yeşil Kuyu hakkındaki metinlerde tekrarlanır. Genellikle kocakarı figürleri olarak tanımlanırlar. Kötü değiller. Kadimdirler."

"Onlar lanet olası Dişi Ruh Emicilerdi ve bana söylemeden bir daha asla o tür yaratıklarla uğraşmayacaksın. Sana bir şey olursa, Shackbolt'un kafamı, Tonks'un hayalarımı alacağını, sonra da Potter ve Weasley'nin geri kalanını toplayacağını anlamamı istiyorum. Annem beni bir Marmite kavanozuna gömer. Anladın mı?"

"İyi. Ama aşırı tepki veriyorsun." Granger elindeki su şişesini ona doğru salladı. "Almak için geldiğim şeyi aldım. Hazırlıklıydım. Doğru şeyleri söyledim ve doğru hediyeleri getirdim." Şimdi adımlarını hızlandırdı ve saldırıya geçti. "Neredeyse işleri bozuyordun, o kadar düşmanca davrandın ki seninle alay etmeye başladılar. Sana yıllarca eziyet edecek şeyler söyleyebilirlerdi-"

"Ne gibi şeyler? Ne demek istiyorsun?" diye araya girdi Draco, yeni rahatsız olmuştu.

"Hiçbir şey," dedi Granger. Adamın kendisine ne kadar yoğun bir şekilde baktığını görünce geri adım attı. "Bu çok aptalca."

"Ne gibi şeyler, Granger?" diye tekrarladı Draco, şimdi ona doğru yaklaşarak.

Tereddüt etti ama adamın telaşı karşısında pes etti. "Sadece - Bekçileri çevreleyen efsanenin bir kısmı - bu aptalca ve açıkça uydurma - onların Kahin olduklarını öne sürüyor."

"Kahinler," diye tekrarladı Draco.

"Biri ne zaman öleceğini, diğeri de nasıl öleceğini biliyor." Draco kendine rağmen ürperdi.

Granger bir bukleyi kulağının arkasına sıkıştırdı ve gevezelik etmeye başladı. "Bunların hepsi spekülasyon tabii ki. Hikâye anlatımı. Eski büyümlü metinlerde çok yaygın bir kibir. Koruyucu figürlere sözde güçlerle gizem katmaya bayılırlar. Önsezi içeren hikâyelere pek itibar etmiyorum tabii ki-"

Draco onun saçmalamasını kesti. "Böyle bir efsane hakkında nasıl bu kadar rahat olabiliyorsun? Kehanetlerde bulunmuş, kehanetlerde bulunmuş, kehanetlerde bulunmuş, yaşamış en saçma çocukla en iyi arkadaşsın!"

Granger doğruldu ve bu yeni tartışmaya dişlerini geçirmeye hazır görünüyordu. "Bu son derece sıra dışı bir olaydı."

Draco bir elini saçlarında gezdirerek boşluğa baktı. "Sanırım o cadılardan biri de bir şey söylemek üzereydi. Kafiyele konuşmaya başladı. Sikeyim beni. Acaba hangisini biliyordu, nasıl ya da ne zaman-"

"Anlatılanlar tamamen asılsız," diye araya girdi Granger, tıpkı Baş Swot gibi. "Hiçbir şey bilmiyorlar. Bunu düşünmeye başlamayın."

"Çok geç. Ben de bunu düşünüyordum. Gökyüzü ile kafiye ne var?" diye sordu Draco. "Sinekler mi? Casuslar mı?"

Granger her nasılsa büyük kuyu suyu şişesini anorağının bir cebine sıkıştırıyordu. Bunun imkânsızlığı Draco'nun dikkatini hastalıklı varsayımlarından uzaklaştırdı.

"Bu da ne?! Bu ne, Bin Cepli Anorak mı? Bu oraya nasıl sığdı? Küçültmemişsin bile."

"Uzatma Büyüsü'nde çok becerikliyimdir," dedi Granger, fazla hafif bir sesle. "Yapabilir miyiz-"

"Demek Voodoo İkizleri için o kutsal olmayan sunuları bu şekilde taşıyordun," dedi Draco. Sonunda bir Granger gizemi daha çözülmüştü. "Bu büyülerin Bakanlık tarafından sıkı bir şekilde denetlendiğini biliyorsun, değil mi?"

"Farkındayım, teşekkür ederim," dedi Granger ters ters. "Herhangi biri tarafından ihbar edilirse - umarım şimdiki şirket değil, eğer kendisi için neyin iyi olduğunu biliyorsa - kolaylık karşılığında para cezası ödemeye hazırım."

"Oh, anlıyorum. Bu yüzden mi devasa çuvalar dolusu Galleon taşıyorsunuz? Para cezaları için mi?" "Hayır. Onları balast için taşıyorum."

Granger elini cebine attı ve Draco bir an için onun bir çuval dolusu Galleon çıkarıp kafasına indireceğini sandı. Ama hayır. Sadece asasını çıkardı ve saati söylemek için salladı.

"Ah - Geç kaldım! Yapmam gereken bir şey daha vardı ama beni programın çok gerisine attın..." Draco gözlerini mantarlı tavana kaldırdı. Elbette bu onun suçuuydu. "Ne şeyi?" O ve Granger, mantarların arasında yuvalanmış rögar kapağına doğru gıcırdayarak ilerlediler.

"Kendimi şımarttığım bir an," dedi Granger. "Uzun zamandır gitmek istiyordum ve şimdi o bölgedeyim ama..."

"Ama ne?"

"Buradasın," dedi Granger. "Ve burada olmanı istemiyorum."

"Çok yazık," dedi Draco. "Senin kararlarına duyduğum güven, acıktıklarında tek bir acil durum planı bile yapmadan cadılarla pazarlık etme kararınla yerle bir oldu."

Granger hırıltıdan çok hırıltıya benzeyen bir ses çıkardı. "Her neyse - ne zevk düşkünlüğü? Senin kötü alışkanlığın ne, Granger?" "Seni hiç ilgilendirmez."

"Yemin ederim daha kötülerini de gördüm, her neyse."

Granger onu görmezden gelerek ikisini de hayal kırıklığına uğrattırırken, Draco onun gizli tuhaflıkları hakkında tahminlerde bulundu. Genelev mi? Ceza almak mı? Sakatat kuskusu mu?

Platforma adım attılar. Draco görünmez Granger'ın derin, sakın bir nefes aldığını duydu. Yüzeye fırlatılmalarına eşlik eden uzun çığlık için bu ona iyi gelmişti.

Ve bir anda Kadeh Kuyusu Bahçeleri'ne geri dönmüş, güneş ışığında göz kırpmıyorlardı. Draco platformdan hemen inemedi - Granger ona boğulmakta olan bir yaratığın can simidine tutunması gibi tutunuyordu. Kalp atışlarının ve korkusunun yankısı Draco'nun yüzüğünde gürledi. Tutuşu titriyordu. Dehşete kapılmıştı.

Geri çekilmek istedi ama dizleri büküldü ve Draco'ya doğru savruldu. "Kahrolası - lanet - lanet - gah!" dedi Granger Draco'nun göğsüne doğru. "Zekice bir gözlem," dedi Draco.

Sesi onu kendine getirmiş gibiydi. Ona bir süre daha sarıldı, sonra titrek bir nefes aldı ve mırıldandığı bir özürle uzaklaştı. Draco etrafta Muggle var mı diye baktı ve kimseyi göremeyince Hayal Kırıklığı'nı iptal etti.

Görünür âleme geri döndüğünde Granger kansız görünüyordu. "Bu korkunçtu," dedi. "Oldukça eğlenceli olduğunu düşünmüştüm."

"Evet, sen de Quidditch'ten hoşlanan çeşitli deliler grubundan birisin." "Oi."

Bahçelerin girişine kadar kıvrımlı patikayı takip ettiler. Draco, Granger'ın ellerinin -daha doğrusu, anorağından dışarı taşan parmak uçlarının- hâla titrediğini görebiliyordu.

Ellerini kollarında birkaç kez gezdirdi. "Doğru. Voodoo İvizleri ile takas yapmak için geri dönmem konusunda endişelenmene gerek yok. O lm tuzağını bir daha asla kullanmak istemiyorum. Başka bir örneğe ihtiyaım olursa, seni gönderirim."

"Ben mi?" dedi Draco. "Hiç şansın yok - içlerinden biri beynimi kafatasımdan söküp almak istedi, yoksa o kısmı duymadın mı?"

"Oldukça kalın bir kamaşa ihtiyaı var," diye düşündü Granger. "Komik."

"Aşağı inerken kafa üstü dşebilirsin, bir dahaki sefere onun için biraz milkshake yap..."

Draco gözlerini Granger'a dikti. Belki de şıfacı mizahıydı, ama adrenalini yükseldiğinde tüyler ürpertici olabiliyordu. Belki de Quidditch oynamaması iyi bir şeydi. Yine de, diye düşündü Draco, olağanüstü bir Vurucu olabilirdi. Bludger yok

Danger Granger birkaç heceyle ruhları çökertebilirdi.

Hediyelik eşya dükkanından geçtiler (Eunice Draco'ya aşk dolu bir bakış attı) ve otoparktan Granger'ın Mini'sine döndüler.

"Seni uzaklaştırmak için söyleyebileceğim bir şey var mı?" diye sordu Granger. "Hayır," dedi Draco.

"Ya kibarca sorarsam?" "Hayır."

"Karanlık bir şeyle ya da herhangi biriyle etkileşime girmeyeceğim. Bunun benim projemle bir ilgisi bile yok."

Draco onu inceledi. Bugünün listesindeki üçüncü aktiviteyi de mahvedeceği için gerçekten üzgün görünüyordu. Hayırsever olmaya karar verdi. "Bana ne olduğunu söyle, tehlikeli olup olmadığına ben karar veririm. Belki arabada beklerim."

Granger Muggle cep cihazını kontrol etti. Görünüşe göre, diğer şeylerin yanı sıra saati de gösteriyordu. "Lanet olsun. Bir saat içinde kapanıyorlar. İçeri gir. Sana yolda söylerim."

Bir aksilik çıkmadan bindiler, Draco artık Muggle arabalarının kapılarını açma konusunda uzmanlaşmıştı.

"Gitmeden önce bir şey daha var, Bayan Uzatma Büyülerinde Becerikli," dedi Draco. "Kendi dizlerimle kafamı kesmeden önce şu ayak bölmesini uzat."

~

Anlaşıldığı üzere, Granger'ın saf kendini şımartma anı mı? Korkunç patavatsızlığı mı? Ahlaksızlığı mı? Bir kütüphaneyi ziyaret etmek.

"Bir kütüphane mi?" diye tekrarladı Draco. "Evet. Tynstesfield'da." Draco kahkahalarla bağırmak istedi ama bunun profesyonelce olmayacağını düşündü. Soluk soluğa, "Çöküş," demekle yetindi.

"Keşke çekip gitsen," dedi Granger içtenlikle.

"Bütün bunların mutlak günahı," dedi Draco.

"Lütfen eve, annenin yanına git-" "Bir kütüphane. Bunu bildirmek zorundayım."

"-Gördüğünüz gibi burada oldukça güvendedim; uzaktan kötü olan tek şey sizin mizah girişimleriniz." "Başka ne gibi yaramaz alışkanlıklarınız var? Kiliseye gitmek? Fırıncılık?"

"Olağanüstü bir kütüphane." "Elbette. Öyle olmalı."

"Ve Somerset'e ne zaman döneceğimi bilmiyorum."

"Evet."

"National Trust' ın sahip olduğu en büyük kütüphanelerden biri." "Mm."

"Arazide ayrıca, geç Viktorya döneminden günümüze ulaşan nadir örneklerden biri olan güzel bir limonluk bulunmaktadır."

"Emin olmak için bir heyecan."

"Bunların hepsi sensiz tadını çıkarmak istediğim şeyler."

Draco, Granger'ın kırılma noktasına geldiğini gösteren sıkılmış çeneyi fark etti - ya bir uğursuzluk ya da acı verecek kadar keskin bir söz yaklaşıyordu. Geri çekildi.

"Tamam. Sen olabilir ziyaret senin kutsanmış Titsfield-" "Tynstesfield."

"-Ve ben arabada bekleyeceğim. İçtenlikle söyleyebilirim ki size katılmak için en ufak bir arzum yok-"

Cümlesinin geri kalanı ani bir feryatla bastırıldı. Draco küfretti. Lanet olası Sneakoscope.

Granger gözlerini yoldan ayırıp ona şaşkınlıkla baktı. "Belli ki arızalı," dedi Draco.

"Belli ki," diye tekrarladı Granger kasvetli bir sesle. Draco torpido gözüne korkutucu bir bakış attı. "Kendi ipini kendin çektin," dedi Granger.

Önceki kızgınlığının tümü dağılmıştı. Kesinlikle bir sırtışa engel oluyordu. Feryat soldu.

"O lanet şeyi pencereden aşağı atacağım," dedi Draco. "Atma. Ona oldukça düşkün oldum."

Granger'ın oldukça hızlı sürüşü sayesinde ("Hız sınırları mı? Bir öneri, gerçekten," Sneakoscope'un söylediği gibi) kapanıştan yarım saat önce Tynstesfield'a varabildiler.

Granger kütüphaneyi ve portakal bahçesini gezebildi, Draco da kafeden aldığı haşhaşlı kekin tadını çıkardı, birlikte gün batımını izlediler ve sadece dört kez tartıştılar.

Bölüm 6

Dinginliğı Bulmak

Imbolc gezintilerinden sonra Granger Draco'nun hayatından neredeyse tamamen kayboldu. Haftada bir kez koğuşları yeniden düzenlemek için laboratuvarını ve evini ziyaret ediyordu ama programları nadiren çakışıyordu ve kedisini onu gördüğünden daha sık görüyordu.

Arada sırada not defteri çalışıyor ve Granger'ın Y lokasyonunda X halka açık etkinliğe katılacağını bildiriyordu. Kendisine atanmış Seherbaz olarak, Granger'ın katılımını kendi takdirine bırakmış, ancak varlığının en iyi ihtimalle gereksiz, en kötü ihtimalle de rahatsız edici olacağını açıkça belirtmişti.

Etkinliklerin çoğu güvenli büyülü mekânlarda gerçekleşiyordu - St. Mungos ya da Huntercombe'daki paneller, büyülü üniversitelerdeki sempozyumlar - bu yüzden Draco nadiren kendini zorlayıp katılma ihtiyacı duyuyordu. İçinde

Bir araştırma panelinin bir Duruma dönüşmesi gibi beklenmedik bir durumda, yüzükleri vardı.

Tonks, Draco'nun raporlarının ezbere dönüştüğünü ve Granger görevinin Draco'nun zamanının çok azını aldığını görünce neşeyle ek görevler yükledi. Yetkinliğin zalim ödülü daha fazla işti ve Draco, Potter ve Weasel ile onların genel beceriksizliklerinin daha iyi bir plan olup olmadığını merak etti.

Ve böylece Draco kendini Buckley ile birlikte Manchester'da, bir grup Karanlık eser kaçakçısı hakkında istihbarat topladıkları pis bir otelde yatarken buldu.

Buckley iyi biriydi. Yeni bir seherbazdı, aşırı hevesliydi ve kendini kanıtlamaya hevesliydi, bu da Draco'nun daha -yönetici diyebilirdi- bir rol üstlenebileceği ve gözetim vardiyalarının çoğunu delikanlıya devredebileceği anlamına geliyordu. Draco'nun Buckley'ye asil bir şekilde açıkladığı gibi, bu onun daha fazla uygulamalı deneyim kazanmasına izin verecekti. Buckley coşkuyla başını salladı ve Draco'nun aklına bir köpek yavrusunu getirdi.

Böylece sabahın üçündeki nöbeti gayretli genç meslektaşına devretti ve yatmaya gitti.

Yüzüğü onu yakarak uyandırdığında Draco uykuya dalmış gibi hissediyordu: Cambridgeshire'dan yankılanan acı ve kalp atışlarının hızlanması.

Dört buçuktu. Dört buçukta hiç iyi bir şey olmazdı. Draco yataktan fırladı ve pelerinin pijamasının üzerine çekti.

Granger'a doğrudan görünmek için ülkenin çok uzağındaydı. Otel fuayesinin tozlu ızgarasında bir ateş yaktı ve Floo ile Cambridge'deki bir bara gitti ve oradan Granger'ın yüzüğüne Göründü.

Draco, Granger'ın ayin odası olarak adlandırdığı boş yatak odasında cisimlendi.

Granger yerde korkunç, terli bir düğüm haline gelmişti. Draco bir Homenum Revelio ve Finite Incantatem telaşı içinde, ona Crucio uyguladığı belli olan görünmez saldırganı arıyordu.

"Malfoy?" Granger'ın boğuk sesi yerden geldi. Draco'nun ifşa büyüleri kesinlikle hiçbir şey göstermiyordu. "Ne halt ediyorsun sen?" diye sordu Draco.

Granger o korkunç karmaşanın içinden sıyrılıp dizlerinin üzerine çöktü. "Yoga. Ne halt ediyorsun sen?"

Draco bu gizemli terimi Granger'ın programında görmüştü. "Bu yoga mı? Ne tür bir kendi kendine verilen şehitlik-?"

Artık acil bir tehdit olmadığından emin olduğuna göre Draco etrafı kolaçan edebilirdi. Bir köşede mumlar titriyor ve hafif bir müzik çalıyordu. Granger'ın üzerinde o gülünç, vücuda oturan Muggle giysileri vardı, bu kez haki yeşiliydi. Saçları Draco'nun bileği kalınlığında bir Fransız örgüsüyle toplanmıştı.

Granger ona tam bir sersemmiş gibi bakıyordu. "Bir Taraksvasana deniyordum-"

"Bir ne?"

"Akrep amuda kalkma - haftalardır bunun için çalışıyordum ve sen gelene kadar neredeyse başarıyordum.

birdenbire ortaya çıktı ve beni korkuttu!"

Draco kendini giderek daha aptal hissediyordu. Pelerinini çekerek pijamalarını örttü. Çıplak ayakları için yapabileceği pek bir şey yoktu. "Yoga yapmanın amacı ne?"

"Esneklik. Güç. Denge. Dinginliği bulmak."

Draco son söylediğinde Granger'a alaycı bir ifadeyle baktı. "Buldun mu?"

"Hayır," dedi Granger. Belirgin bir kızgınlıkla ayağa kalktı. "Lütfen yüzüğünüzü yeniden ayarlayın, böylece sadece gerçek bir krizde ortaya çıkarsınız."

Elektik ışıklarını yaktı. Yanakları kızarmıştı. Boynundan aşağı bir damla ter akıyordu. Efor sarf ettiği için göğsü hâlâ kabarıktı. Draco tuz, kadın teri ve bir mumun yanık fitilinin kokusunu alabiliyordu.

Aptal beyni bu görüntüyü aldı ve hemen birkaç yeni sinir yolu oluşturdu.

Granger fikrini seksi kavramıyla birleştirerek daha önce hiç var olmamıştı.

Bu son derece istenmeyen bir gelişmeydi ve Draco kendini oracıkta lobotomize edip etmemesi gerektiğini düşündü.

akıllı bir miyavlama düşüncelerini böldü. Sivri bacaklı kedi içeri girmişti. Tırıs tırıs Granger'a yaklaştı ve sonra Draco'yu fark edince ona bir tıslama gönderdi.

Draco tıslayarak karşılık vermedi ama az kalmıştı. "O zaman ben gideyim, olur mu?" dedi Draco. "Yap," dedi Granger. "Güle güle." Draco ortadan kayboldu.

~

Draco, akli dengesi yerinde olmayan bir manyak gibi Granger'ın üzerine ullandıktan sonra ondan sinirli bir sessizlikten başka bir şey beklemiyordu (ve bunu arzuluyordu). Ancak, bir mesaj alınca şaşırdı

Ertesi gün ondan sadece bir mesaj değil, gerçek bir özür aldım.

Malfoy: Dünkü davranışım için özür dilerim. Bir sorun olduğunu düşündüğünüzde bu kadar hızlı geldiğiniz için daha minnettar olmalıyđım. Bir dahaki sefere Taraksvasana denediğimde seni uyaracağım. -Hermione

Özür dilemek Draco'nun doğal sözlüğünün bir parçası değildi. Hem evde hem de okulda aldığı terbiye bu tür davranışları teşvik etmiyordu. Özür dilemek bir kabahatin kabulü, bir suçluluk belirtisi, bariz bir zayıflıktı.

Yine de bir tane almanın güzel bir yanı vardı. İnsanın içini ısıtıyordu gerçekten. En çok hangisini sevdiğinden emin değildi - Granger'ın bunu bir gün boyunca düşünüp sonra özür dilemesini mi, Granger'ın hatalı olduğunu kabul etmesini mi, yoksa Granger'ın onu takdir etmesini mi?

Draco onun notunu Not Defteri'nden çıkarmak yerine arka sayfalardan birine kaydetmişti. Potter'a Granger zrlerinin ne kadar nadir olduğunu ve bunu ereveletmesi gerekip gerekmediğini sorması gerekecekti.

"Draco, sevgilim, dikkatin dağılmış."

Annesinin sitem dolu sesi onu gerçeğe geri çağırđı.

Gerçeklik talihsiz bir yerdi - Malikânenin en havasız salonunda, annesi, arkadaşı Madam Delphine Delacroix ve Madam Delacroix'nın kızıyla birlikte çay içmek.

Bugünün sosyeteye takdim edilen kızı Rosalie Delacroix'ydı. Beauxbatons eğitilmiş, Safkan, nesnel olarak güzel.

Draco not defterini kaldırdı. "Pardonnez-moi, mesdames. Que disiez-vous?"

"Vous avez un Jabbering Jotter!" diye haykırdı Rosalie. "Bunlar Manş Denizi'ni geçip Fransa'da bize ulaşmaya daha yeni başladı. Onlara doyamıyoruz. Çok gelenekçi olan annem bile kendininkine bayılıyor."

"Gerçekten de öyle," diye başını salladı Madam Delacroix. "Kocamın bir baykuşa cevap vermesini sağlayamazdım, ne aşk ne de para için - ama bunlar bunu çok kolaylaştırıyor. Gerçek bir

yenilik. İngiltere bunlarla gurur duymalı - Weasley'ler miydi? Bu Frères Belette'lerle mi?"

Konuşma ondan uzaklaştığında, Draco Granger'a bir yanıt gönderdi: Gelecekteki akrep sınavları için tavsiyede bulun. Not: Senden özür dilemek yeni tercihim olabilir. -D

Draco yüzünde belli belirsiz bir gülümsemeye başını kaldırdığında Rosalie'nin babasının düzenleyeceği gala hakkında konuştuğunu gördü. Draco galanın başlangıcını kaçırmıştı. Muhtemelen yetimlere destek ya da onun gibi bir şeydi.

"İkinizi orada görmekten çok memnun oluruz," dedi Rosalie, elleri yalvaran bir düğüm halinde kenetlenmişti. "Bu çok iyi bir amaç. Babama çok yardım ettiler, biliyorsunuz."

Yetimler Augustin Delacroix'ya yardım mı etmişti? Draco açıklama isteyecek kadar umursamadı. Not defteri çaldı. Masanın altına bakınca Granger'dan bir not gördü: Özür dilememi gerektirecek kötü şeyler yapmam gerektiğinin farkındasın değil mi?

Çok fazla kötü şey yapıyorsun. Yasadışı faaliyetlerinin bir listesini çıkardım, diye karşılık verdi Draco.

"...Qu'en pensez-vous, Draco? Bu sana uyar mı?"

Draco başını kaldırdı. Madam Delacroix ona sadece kısmen duyduğu bir soru sormuştu, Mart ayındaki programıyla ilgili bir şeydi. Olumlu cevap verdi - elbette, evet, böyle asil bir amaç için takvimini boşaltmaktan mutluluk duyacaktı. Annesi onun bu kolay kabulü karşısında gülümsedi ve kendisinin de gelmekten memnuniyet duyacağını belirtti.

Granger, "Keşke yasadışı uzatma tılsımları günahlarımın en kötüsü olsaydı," diye cevap verdi. Hayır, diye karşılık verdi Draco, ahlaksızlığının gerçek boyutunu biliyorum.

Onu bekliyordu. Görüyorum ki kütüphane ziyareti peşimi bırakmayacak.

Draco çay fincanına doğru sıırttı. Annesi gülümsemeyi gördü ve onun iyi ruh halinden cesaret alarak hanımlara bahçeleri görmek isteyip istemediklerini sordu. Rosalie reddetti.

biraz üşüdüm. Madam Delacroix ve Narcissa bahçeye gittiler.

Draco kendini Rosalie'yle zoraki bir baş başa görüşmenin içinde bulunca ayıldı.

Güzel cadı Draco'nun ilgisini çekebileceğini düşündüğü herhangi bir şey hakkında çekici bir şekilde konuştu - Quidditch, işi, hava durumu. Draco tek kulağıyla dinledi, çünkü cadıların kafatasını damlatmaz bardak olarak kullanmak istemesiyle ilgili değildi ve bu yüzden oldukça sıkıcıydı.

Kendini başka bir cadıyla sohbete devam ediyor olmayı dilerken buldu, yeni mesajı cebinde vızıldayan bir cadıyla.

Konuşma ortak arkadaşlara, yaklaşan yemeklere ve diğer anlamsız şeylere döndü. Rosalie, Draco'ya karşı argümanlarla karşılık vermek yerine, ne kadar anlamsız olursa olsun, onun her söylediğine coşkuyla katıldı. Draco'nun en hafif şakalarına bile karşılık vermek yerine gülüyordu. Ona meydan okumak yerine her sözüne - eleştirmeden, hevesle - sarıldı. Ona aşırı derecede iltifat etti.

Oldukça zayıf bir sohbet oldu.

Draco farkında olmadan kimi Rosalie'nin folyosu haline getirdiğini fark ettiğinde aşkına döndü. Ne zamandan beri Granger onun kadın arkadaşlarını ölçtüğü bir kıstas haline gelmişti?

Konuşma -nasıl olduysa- yirmi dakika sürdü. Sonunda Rosalie, gala için daha fazla ayrıntı gönderme bahanesiyle Draco'yu not defterine kendisi için bir sayfa eklemeye ikna etti. Draco dalgın bir şekilde omuz silkti. (Bu daha sonra pişman olacağı dikkatsiz bir andı çünkü Rosalie çok iyi bir Jotter'cıydı ve o günden sonra durmadan ona yazdı).

Hanımlar turlarından döndüler. Gülümsendi, vedalaşıldı ve ev cini Henriette ziyaretçilerine Floo salonuna kadar eşlik ettiğinde Draco rahat bir nefes aldı.

O gecenin ilerleyen saatlerinde Narcissa araştırmak için Draco'nun çalışma odasına girdi. "Rosalie tatlı bir kız, değil mi? İyi anlaşıyor gibiydiniz."

Sesinde öyle sessiz bir iyimserlik vardı ki, Draco yalan söylemenin daha nazik bir davranış olup olmayacağını merak etti. Ama bu annesine umut verirdi ve daha sonra bu umudu kırmak çok daha acımasızca olurdu.

"Sanırım yeterince iyi anlaştık," dedi.

Heyecan eksikliğini hemen fark etti. "Ama?"

"Oldukça yumuşak başlı bir kız." Narcissa'nın
ince eller kavradı önce onu
hayal kırıklığı içinde. "Oh."

Solgun, üzgün annesiyle tartışmak Draco'nun yapılacaklar listesinde hiçbir zaman üst sıralarda yer almamıştı. Onu uyarırken nazik olmaya çalıştı. "Bu konuşmayı daha önce de yapmıştık. Benim için cadıları senin seçmene ihtiyacım yok, bunu istemiyorum da."

"Ben sadece sana yardım etmek istiyorum."
Narcissa'nın ince parmakları birbirine kenetlendi. "Eğitilmiş, sevimli, sadık bir arkadaş olacak, sana çocuk verecek ve bu büyük boş evi yeniden kahkahalarla dolduracak birini bulmanı istiyorum. Rosalie bunların hepsi olabilir. Seni tanıştırdığım cadılardan herhangi biri bunların hepsi olabilir."

şeyler." Durakladı, sonra ekledi, "Sadece mutlu olmanı istiyorum, Draco."

"Ben mutluyum."

Narcissa'dan bir iç çekiş daha. "Senin yaşındayken baban evliydi, biliyorsun - ve seni doğurdu - o zamanlar dört ya da beş yaşındaydın..."

"Ben babam değilim."

Narcissa burada daha fazla ilerleme kaydedemeyeceğini anlayınca kapıya doğru süzüldü. Çıkarken omzunun üzerinden, "Onun var olduğunu sanmıyorum," dedi.

"Kim?"

"Görünüşe göre beklediğiniz mükemmel cadı."

~

Granger yaklaşık bir hafta sonra Draco'ya mektup yazarak bir Muggle konferansında konuşma yapacağını bildirdi.

Perşembe günü konferans.

Nerede? O sordu.

Magdalen Koleji, Oxford, dedi Granger. Perşembe 2-Akşam 5'te. Ben 2.30'da çıkıyorum. Öldürüleceğimden şüpheliyim ama katılımınızı uzman kararınıza bırakıyorum.

Evet, Granger, küstahlığın için teşekkürler: uzman kararını kullanacaktı.

Seyirci mi? diye sordu.

Muggle doktorlar, dedi

Granger. Kaç tane? diye

sordu Draco.

150, dedi Granger.

Draco'nun kaşları kalktı. Bazen büyücülük dünyasının ne kadar küçük olduğunu unutuyordu. Birleşik Krallık'ın tamamında muhtemelen yüzden az tam teşekküllü Şifacı vardı. Mediwitch'leri ve diğer saha sağlık görevlilerini de dahil ederseniz belki üç ya da dört yüz.

Ben bakarım, dedi Draco.

Şık profesör. Bakın lütfen, dedi Granger. Beni utandırmayın.

Draco ona cevap vermeye tenezzül etmedi.

Konferans günü gelip çatmıştı. Draco, Magdalen Koleji'nden biraz uzağa ışınlandı ve Granger'ın belirttiği saatte, onun belirttiği kıyafetleri giyerek konferans salonuna yürüdü.

Otoriter cadı Granger'dı.

Kayıt masasındaki gönüllü, Draco'nun kayıtlı bir katılımcı olduğunu düşünmesi için nazikçe ikna edildi ve bir yaka kartı ve bir programla içeri alındı. Muggle'lar bakmıyorken gizlice ifşa büyüleri yaparak binayı gözden geçirdi. Fuaye, vestiyer ve tuvaletlerde herhangi bir yaramazlık yoktu, arka odalar da öyle. Gizlice Legilimency büyüsü yaptığı bir avuç insan kim olduklarını biliyordu

Daha da zeki olmak için burada olan zeki Muggle'lar.

Draco salonu incelemek için salonun ön tarafına yakın gölgeli bir oyuk buldu. Sahneden yaklaşık yirmi metre uzaktaydı ve bu açıdan Granger'ın üç uzman arkadaşıyla birlikte uzun bir masada oturduğunu görebiliyordu. Kalabalık salona doluşurken onlar da kendi aralarında sohbet ediyorlardı.

Risk değerlendirmesi açısından bakıldığında, Granger gerçek bir spot ışığının altında oturduğu için daha açıkta olamazdı. Draco ön sıralardaki insanların zihinlerini karıştırdı ve sahnedeki doktorlara yönelik yüksek düzeyde hayranlık ve başlama hevesinden başka bir şey bulamadı. Sonra kendisi gibi salonun kenarındaki merdivenlerde aylak aylak oturan insanların zihinlerini karıştırdı ve sadece gönüllüler, gizlice içeri giren öğrenciler ve başlıca görevi içinden kablolar çıkan yanıp sönen kutuları idare etmek gibi görünen, büyük kulak koruyucuları takmış sakallı bir beyefendi buldu. Anlayabildiği kadarıyla tek bir cadı ya da büyücü bile yoktu.

Acil bir tehdit olmadığından emin olan Draco, sahnenin ön tarafına tedbir amaçlı koşuşlar yerleştirdi ve locasına yerleşti. Konferans başladığında programı çevirerek açtı. Program ona bugünkü panelde bağışıklık hücresi mühendisliği ve immünoterapi alanında uluslararası liderlerin yer alacağını bildiriyordu.

Elbette bu Draco'ya pek bir şey anlatmıyordu. Kanser kesinlikle bir Muggle hastalığıydı. Büyücüler nadiren bu hastalığa yakalanır, yakalandıklarında da çabucak iyileşirdi. Ancak Muggle'lar için durum böyle değildi, kanser ciddi bir hastalıktı ve bazı türleri neredeyse tedavi edilemezdi.

Granger ve onun beyin kohortuna girin. Bugünkü konuşmaları FL ve KLL: Yeni Bir Bakım Paradigması ve Hodgkin Lenfoma gibi heyecan verici soruları içeriyordu: Tedaviyi Korurken Toksisiteyi Azaltmak.

Draco, Granger'ı CLL'leriyle baş başa bırakmanın oldukça güvenli olacağına karar verdi. Bu odadaki tek tehdit belirsiz bir kısaltmayla gelen ölümdü. Tam çıkmak üzereyken - biraz kestirmeyi tercih ediyordu -

arabulucu sıranın Dr. Granger'ın sunumunda olduğunu duyurdu.

Draco onun sahneden geçişini izledi ve kalmaya karar verdi.

Sahnede ufak tefek bir figürdü, panelistler arasında açık ara en kısasıydı. Podyumdaki Muggle ses yükseltme cihazına yaklaşıırken seyircilere gülümsedi. Hareketleri kendinden emin ve dengeliydi. Elinde not yoktu ama arkasındaki büyük ekranlara diyagramlar ve madde işaretleri yansıtılıyordu.

Draco'yu tamamen aşan bir şakayı da içeren birkaç açılış konuşması yaptı ama salon kahkahalarla doldu. Sunumu, B-hücreli malignitelerinde CAR T hücre tedavileri adı verilen bir şeyin ilerlemelerine odaklandı. Herkesle göz teması kurdu, baştan sona sorular aldı, kendisine meydan okundu, meydan okuyanlara karşı meydan okudu ve tek bir adım bile atmadan pozisyonunu savundu.

Kendine güveniyordu, zekiydi ve bu odada önemliydi. Granger kendi elementinde

oldukça etkileyici bir şeydi.

Granger sunumunu bitirdikten sonra masaya döndü ve panelist arkadaşları konuşmasını tartıştı. EBV ve TNK hücreli lenfomalar ve bunların tanısal zorlukları ile sıvı biyopsi araştırmalarının mimarisi hakkında birbirlerini çapraz sorguya çekerken, Draco bir noktada Granger ve muhataplarının artık İngilizce konuştuklarından bile emin değildi. Granger, MALT1 bozunması hakkında bir kelime oyunu yaptı ve görünüşe göre bu çok komikti.

Draco panelistler üzerinde Legilimency yaparak kendini eğlendirdi. Tek bir kişi bile Granger'ın çekilmez bir ukala olduğunu düşünmedi. Sadece saygı, hayranlık ve solundaki erkek doktordan sürpriz bir hoşlanma gördü.

Draco kantitatif radyomik analitiği diye bir şeyin var olduğunu öğrendi. Bunların tahmin değerleri uzun uzun tartışılmıştı. Bu Muggle doktorları bambaşka bir şeydi, imkânsızı zekice çözüyor, tüm hayatlarını buna adıyorlardı. Muggle'ların basit ve cahil olduklarını nasıl düşünebilmişti? Draco başını salladı.

Granger onun beyaz-sarı saçlarının gölgelerdeki hareketini yakalamış olmalıydı. Gelenin Draco olduğunu görünce ona kısa bir gülümsemeyle onay verdi -bu tuhaf bir duyguydu- ve elleri bir şeyler anlatırken geniş kavisler çizerek mevcut tezine devam etti.

Sonunda sonuçlar çıkarıldı, kapanış konuşmaları yapıldı ve konferans büyük alkışlarla sona erdi. Katılımcılar, Granger ve panel kalabalığının merkezinde olmak üzere, etrafta dolaşıyordu.

Draco, yeni kelimeler ve uyguladığı Legilimency sayesinde beyninin oldukça pelteleştiğini hissederek (belki de Bekçi'nin o kadar kalın bir kamaşa ihtiyacı yoktur) artık burada kendisine ihtiyaç olmadığına karar verdi.

Çıkışa doğru yöneldi ama Granger onu sahneyi geçerken yakaladı.

Her zamanki gibi havadan sudan konuşulmadı. Bunun yerine, Muggle kılığının onun tarafından değerlendirildiğini, bakışlarının kalkık bir kaşla vurgulandığını gördü.

Kıyafet için "Fena değil," denildi. "Neden kaşın var?" diye sordu Draco.

Granger, Confunded gönüllüsünün Draco'nun yakasına iliştirdiği isim etiketini işaret etti. "Merhaba, Profesör Takahashi."

"Ah," dedi Draco. "Evet. O benim." "Peki yılın bu zamanında Tokyo nasıl?" "Çok güzel," dedi Draco.

"Profesör Takahashi Kyoto'dan," dedi Granger. Kollarını kavuşturmuştu ama gözlerinde eğlence vardı. "Japonya'nın en ünlü klinik onkologlarından biri olarak poz vermek oldukça cesurca."

Draco saçlarını savurarak, "Cesur değilsem ben bir hiçim," dedi. "Dr. Driessen'ın senden hoşlandığını biliyor muydun?"

Şimdi Granger'ın ikinci kaşı, saç çizgisindeki ilk kaşına katıldı. "Ne?" "Bu gece sana bir şeyler içmek için çıkma teklif edecek."

"Hayır."

"Evet. Eteği de beğendi," dedi Draco, yüksek belli, vücuda oturan giysiyi işaret ederek.

soru. (Bu arada oldukça da hoşuna gitmişti; Muggle modası ve onun kalçalara verdiği önem onu etkilemeye başlamıştı).

"Ah - yani, o çok hoş biri, ama - bekle - bunu nereden biliyorsun?" Granger'ın eli ağzına gitti. "Masum Muggle'lar üzerinde Legilimency yapmadın."

"Risk değerlendirme protokolümün bir parçası."

"Buna izin var mı? Biraz mahremiyet ihlali değil mi?"

"Seherbazların ayrıcalıkları vardır," dedi Draco. "Her neyse, Shackbolt seni güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapmam konusunda bana tam yetki verdi. Cinayet hariç - onun için izin almam gerekiyor. Bir form falan var."

Granger onun şaka yaptığından yüzde doksan emin görünüyordu, ama yine de ona, Bakanlık tarafından şimdiye kadar üretilmiş en ilkesiz, en ahlaksız Seherbazmış gibi bakıyordu ve onunla birlikte olmak sadece şansına kalmıştı.

Dr. Driessen uğradı ve Granger'ın bariz dehşetine rağmen, o gece bir şeyler içmek için kendisine katılıp katılamayacağını sordu. Draco bu yaklaşımın inceliğini olmasa da cesaretini takdir etti.

Birkaç şey çok çabuk oldu. Granger Draco'nun yanına gitti, eli Draco'nun göğsündeydi ve Draco'nun gülünç isim etiketini uygun bir şekilde saklıyordu ve maalesef o gece için çoktan konuşulduğunu, ama belki başka bir zaman?

Dr. Driessen başını kaldırıp Draco'ya, saçlarına (mükemmel), çene çizgisine (o da mükemmel), gözlerine (mükemmel, buz gibi ve mükemmel) baktı ve oldukça üstün olduğuna karar verdi.

Akıllı adam.

"Elbette," dedi, geri çekildi ve telaşlı görünüyordu. "Çok özür dilerim - fark etmemiştim. Siz ikiniz nereye gidiyorsunuz?"

"Er-" dedi Granger.

"The Turf Tavern," diye yanıtladı Draco.

"Klasik!" dedi Dr. Driessen. Sonra Draco'ya kaşlarını sallayarak, "Bodleian'ın tam karşısında. Hermione'nin tasmaını sıkı tutman gerekecek."

"Ah evet," dedi Draco, kolunu Granger'ın beline dolayarak. "Hep öyle yaparım."

Granger'ın göğsündeki elinin seğirdiğini hissetti.

"Seni görmek her zamanki gibi çok güzel, Hermione," dedi Dr. Driessen. Granger oldukça sabit bir gülümsemeye, "Hoşça kal Johann," dedi. Adam uzaklaşırken Granger gergindi - vücudu sarmallanmış ve Draco'dan uzaklaşmaya hazır hissediyordu.

"Yanmışsın gibi zıplama," diye mırıldandı Draco. "Seni izliyor. Doğal davran."

Granger boğazını temizledi ve elinin Draco'nun göğsünden aşağı kaymasına izin vererek isim etiketini de beraberinde götürdü. Yavaşça ondan uzaklaştı ve bunu doğalmış gibi göstermeye çalıştı. (Öyle olmadı.)

Draco'nun kendisi de kızın şaşkınlığı karşısında eğlenmekle, kalçasının kıvrımlarının ona ne kadar hoş geldiğini ve kızın (yine) ne kadar güzel koktuğunu görünce telaşlanmak arasında gidip geliyordu.

Granger Japon profesörün adını avucundan sıyırdı. Kafası karışık görünüyordu, bu da Draco'nun duygularını çok iyi yansıtıyordu.

"Özür dilerim," dedi. "Bir şey bulmam gerekiyordu ve sen de uygun bir şekilde oradaydın." "Beni istediğin zaman dekor olarak kullan," dedi Draco, ona bakmak yerine kalabalığı tarayarak.

Granger'ın Turf'a gideceğini duyan diğer meslektaşları ona yaklaştı ve onlar da gidiyorlardı, bu yüzden bu gece onu göreceklerdi ve ilk G&T'si onlardan olacaktı, pip pip, vs. Granger belli belirsiz gülümsedi ve onları el sallayarak uğurladı.

"Bu bir hata olabilir," dedi kasvetli bir şekilde. "Gidebilirsin. Senin için bir mazeret uyduracağım."

Küçük bir sorun dışında bu iyi bir öneriydi: sekiz saat süren titiz bir düşünme sonucunda

Draco gitmeyi tercih ettiğine karar vermişti.

"Ama ben bir G&T istiyorum," dedi Draco.

Granger hâlâ kendi kendine mırıldanıyor ve dinlemiyordu. "Onlara hasta olduğumu falan söyleyeceğim." "Hasta mı? Ben sağlık timsaliyim."

"Komik bir şey yediğini söyleyeceğim."

"Sanmıyorum. Burada yüzlerce Muggle doktoru var - hasta olduğumu söylersem hepsi üzerime çulllanır ve beni iyileştirmeye çalışır. Kimsenin kıcıma stetoskop sokmasını istemiyorum."

"Kimse kimsenin kıcına stetoskop sokmuyor," dedi Granger yüksek sesle öfkeyle. Oradan geçmekte olan iki konferans katılımcısı Granger'a şaşkın şaşkın baktı. Granger dehşet içinde onların gidişini izledi.

"Oops," dedi Draco.

Granger'ın çenesi gerilmişti. "Sen kesinlikle en kötüsüsün." Arkasını döndü ve hızlı adımlarla uzaklaştı.

Draco kendini sırtırken buldu.

Ve popo demişken, Draco'nun kesinlikle onunkine bakmadığını, manzarayı hiç hoş bulmadığını ve onu izlemek için bilerek yavaşlamadığını da belirtelim.

Granger'ın poposuyla hiçbir bağlantısı olmayan Draco, cüppelerin abartıldığı sonucuna vardı.

Turf Tavernası aptalca kalabalık bir yerdi, özellikle de konferans yüzlerce susamış katılımcıyı Oxford sokaklarına dökmüşken. Granger onlara içki getirirken Draco bir masa buldu (G&T'ler her yerdeydi) ve kendilerini dünyanın en iyi immünolog ve onkologlarından oluşan bir düzine insanın arasında bir bankta tıkış tıkış oturmuş, giderek daha da sarhoş olmuş halde buldular.

Draco'ya ne iş yaptığı soruldu. Soru sorulduğunda Granger oldukça endişeli görünüyordu (tch - hiç inancı yok muydu?) ama Draco'nun hazırda iyi çalışılmış bir örtbas hikâyesi vardı. Tonks her seherbazın birkaç Muggle biyografisi ve birkaç yedek büyücü biyografisi hazırlaması konusunda ısrar etmişti.

Onları tetikte tutmak için düzenli olarak kılıfları hakkında sorular soruyordu.

Draco en sevdiğini paylaştı. Bu akşam bir pilottu. Çok az Muggle u manın teknik özellikleri hakkında pek bir şey bilirdi, bu yüzden gerçek bir pilotla karşılaşmadığı sürece - etrafı çakırkeyif doktorlarla çevrili olduğundan pek olası değildi - güvendeydi. Ve tabii ki, büyücülükle ilgili uçma konusunda gerçek bir tutkusu vardı, bu da u ak kahramanlığı hik yelerine belli bir doğruluk katıyordu.

"Uçmak o kadar da zor değil, biliyorsunuz," dedi masadakilere. "Mavi tarafı yukarıda tutun."

Kahkahalar. Yanındaki doktor bu tür basit ilkelerin tıpta da geçerli olduğunu belirtti: bağırsakları içeride tutmak. Daha fazla kahkaha.

Draco, Granger'ın hoş bir şaşkınlık ve sen de kim oluyorsun karışımı, merak dolu bakışlarını yakaladı. Ona bir kaşını kaldırdı. Kız şaşkınlıkla başka tarafa baktı.

Oxford'a ne zaman geldiği sorulduğunda Draco, "Bu sabah," dedi. Oxford'da ne işi olduğu sorulduğunda ise "Doktor Granger" dedi.

Granger içkisini yudumlarken boğuldu. Daha fazla kahkaha. Draco bir kez daha ona baktığında, Granger onu ıssız bir sokağa çekecek ve orada, karanlıkta boğacakmış gibi görünüyordu.

Kim bilebilirdi ki yüzyılın züppesine sataşmanın bu kadar keyif verici bir aktivite olabileceğini.

Gürültülü hoş geldin çığlıkları arasında masalarına başka biri daha katıldı - gerçek Profesör Takahashi. Granger yer açmak için bank boyunca Draco'ya yaklaştı.

Draco eğildi ve fısıldadı, "Ona kaydıyla ilgili bir sorun yaşayıp yaşamadığını sor." Granger onu tekmeledi.

Profesörle kibarca konuştu - Draco Kyoto hakkındaki konuşmalarından parçalar duydu - ama dikkati sürekli Granger'ın omzunun koluna baskı yaptığı ve bacağının masanın altında onunkine dokunduğu hissine kayıyordu.

Daha fazla yiyecek ve içecek getiren bir garson geldi. Birisi kocaman bir tabak peynirli tost sipariş etmişti - yağlı, tuzlu ve soğanla servis ediliyordu

Hint turşusu. Narcissa Malfoy üç farklı çeşit peynirden oluşan bu yağlı şeylere bakarken bile kalp krizi geçirebilirdi.

Granger, Draco'nun Muggle bar yemeklerine burun kıvrmasını bekliyormuş gibi kararsız bir tavırla tabağı uzattı.

Draco bir tane aldı. Yediği en iyi pislikti.

Birileri, bir yerlerde, üçgen bir enstrümanı çaldı ve bu akşamki bar bilgi yarışmasına katılmak isteyenleri takım oluşturmaya çağırdı.

Masadaki doktorlardan bazıları bunu ayrılmak için bir işaret olarak algıladı. Diğerleri ise zamanlamadan dolayı eğlenmiş ve katılmaya hevesli görünüyordu.

"Bar sınavlarına bayılırım," dedi Draco'nun sağındaki gri saçlı kadın. "Eğlencenin yarısı devasa bir moron olduğunu öğrenmektir."

Karşısındaki doktor, "Bahse girerim birkaç yeni yetme tarafından alt edileceğiz," dedi.

"Saçmalık," dedi üçüncü bir kişi. "Hermione buradayken, bu çok kolay olacak. Sen kalıyorsun, değil mi Hermione?"

Granger Draco'ya baktı. "Sen ne düşünüyorsun? Yorulduysan otelimize geri dönebilirsin."

Draco ona bir kaçış sağlama girişimini takdir etti ama kabul etmedi. Kafası oldukça iyiydi ve bu bar bilgi yarışması olayını denemek istiyordu, ayrıca yanında bir kadının sıcaklığı vardı ve her şey oldukça güzeldi. "Saçmalık - tabii ki kalacağım."

"Harika!" çığlıkları atıldı ve ardından herkes kağıt ve kalem ararken genel bir kargaşa yaşandı.

Draco, Muggle siyaseti ve sporuna odaklanan ilk bir avuç soruda kesinlikle hiçbir işe yaramadı. Bununla birlikte, bir bebek kuyruklu piyanosunun kaç tuşu olduğunu (88), Cessna'nın hangi yıl kurulduğunu (1927) ve hangi ülkenin ulusal

marşının 158 dizesi vardı (Yunanistan; 158 dizenin tamamı son Quidditch Dünya Kupası'nda söylenmişti).

Birkaç biyoloji ve fen sorusu vardı ki doktorlar gereksiz ayrıntılara girerek bunları yerin dibine soktular. Draco Picolax'ın kolonoskopi hazırlığı denen bir şey için kullanıldığını öğrendi; doktorlardan biri suratsızca başını sallayarak "Bin şelaleli gece" dedi ve Draco açıklama isteyemeyecek kadar korktu. Sonra ev sahibiyile "deri altı "nın tanımı üzerine tartıştılar ve zavallı delikanlıyı, onlara noktayı koyana kadar oldukça korkuttular.

Tarih ve sanat soruları tüm ekibi bozguna uğratabilirdi ama Granger onları kurtardı. Sonra - genel bir homurdanma eşliğinde- matematik alıştırma geldi ve yanlarındaki gençlerden oluşan takım vızır vızır geçerek doktorları toz içinde bıraktı.

"Mühendisler," dedi doktorlardan biri. "Hiç şansımız olmadı." Hâlâ bir soruna takılıp kalmış olan Granger sinirli görünüyordu.

Sonra coğrafya, sonra müzik, sonra zooloji, ki Granger bunların üstesinden sağlam bir şekilde gelebiliyordu.

ara sıra meslektaşlarından yardım alıyordu. Draco yardım etmeye kalkışmadı bile; dördüncü içkisini içiyordu ve monotreme'in ne anlama geldiğini çözmek şu anda peşine düşemeyeceği kadar derin bir felsefeydi.

Sonunda takımları kazandı - büyük ölçüde Granger sayesinde.

Doktorlardan biri Granger'ın omzunu sıvazlayarak, "Hermione'yi İngiliz Mirası'na ulusal bir hazine olarak kaydettireceğiz," dedi.

Granger gülümsedi, ama bakışları hemen peçeteye karaladığı matematik problemine döndü.

Kazanan takıma bir tür parasal değeri olan kuponlar verildi. Doktorlar kendilerininkini ikinci gelen genç mühendisler verdiler ve bunun adil bir mücadele olmadığını, zira kendilerinin üniversitede geçirdikleri yılların toplamının zavallı mühendislerin hayatta geçirdikleri yıllardan daha fazla olduğunu söylediler.

Gece sona erdi. Kalabalığın çoğu bilgi yarışmasından sonra ayrıldıkça mekan daha da sessizleşti.

İçkilerin tadını çıkaran Draco ve hâlâ matematikle uğraşan Granger.

Sonunda yan masadaki gençlerden birini dürttü ve bir açıklama istedi. "Bu Borel'in paradoksu," dedi çocuk.

"Oh!" dedi Granger. "Belli ki..."

Gizem çözülmüştü ve çözümü peçetesine karaladı. Sonra son bir kararlılıkla kalemini yere bıraktı ve ayağa kalktı.

"Gidelim," dedi.

Draco dikkatle ayağa kalktı, içkilerin onu ne kadar etkileyeceğini görmek için bekledi. Düşünüldüğünde çok da kötü değildi. Peynirli tostların oldukça emici olduğu ortaya çıktı.

Barmen Granger'a göz kırparak, "İkinize de iyi geceler," dedi. Granger ona hastalıklı bir gülümsemeye karşılık verdi ve kapıya doğru koşmaya başladı.

Dışarıda ikisi de her zamanki içkisiz özgüvenleriyle yürümüyordu ama Granger kesinlikle Draco'dan daha iyi gidiyordu.

Bir noktada, tam bir lamba direğine çarpmak üzereyken onu kendine doğru çekti.

"Senin bana göz kulak olman gerekiyor," dedi. "Tam tersi değil." Draco Granger'ın saçlarına doğru, "O direk birdenbire ortaya çıktı," dedi.

Adamla arasında bir kol mesafesi kalana kadar ondan uzaklaştı. "Eve nasıl gidiyorsun? Ve sakın Görünüş deme. Denersen seni sersemletirim."

Draco o kıkırdayan haliyle bile ondan daha hızlı davranacağından emindi, ama yine de. "Floo, sanırım."

"Otelimde bağlantılı bir ocak var. Bu taraftan."

Draco onu Oxford'un gösterişli sokaklarında takip etti. İçkiler yatışıyor ve felsefe akmaya başlıyordu. Kendini cömert ve dünyaya karşı rahat hissediyordu. "Bugünkü Muggle'ların hepsi oldukça zekiydi."

"Evet," dedi Granger.

"Oldukça zekisin. Bütün o diyagramlar, maltlar, arabalar ve diğ er Şeylerle," dedi Draco. Bunu bilmesinin önemli olduğunu hissetmişti.

Karanlıkta ona yan gözle baktı. "Teşekkür ederim. Ve lütfen dur, iyi olduğun zaman korkutucu oluyorsun."

"Ben mi korkutucuyum?"

"Saçımlla dalga geçmeye devam et." "Tamam. İğrenç bir Şey. Kazıtmalısin." "Daha iyi," dedi Granger.

"Aslında yapma," dedi Draco. "Emin misin?"

"Evet."

"İŞte geldik," dedi Granger. Küçük bir büyücü hanının kapısını iterek açtı. Resepsiyon masası boştu ve ocaktaki ateş kısıktı.

Granger asasını k zlere doğru salladı ve sanki tam bir Incendio yapmış gibi k zler yeniden canlandı.

Draco bu gösteri karşısında, "Uzatma tılsımlarının yanı sıra ateş yakmakta da usta mısın?" diye sordu.

"Biraz," dedi Granger, inandırıcı olmayan sahte bir alçakgönüllülükle.

"Birinci sınıfta Snape'i ateşe verdiğini duydum," dedi Draco, "ama inanmadım." "İyi - bu tamamen saçmalık," dedi Granger, Draco'yla göz göze gelmeden. "Sen kötü bir yalancısın."

"Hadi git," dedi Granger, lafı geçirip şömineye doğru eliyle işaret ederek. "Paramparça oldum ve yatağa ihtiyacım var."

"Ama ben Snape'i ateşe verme hikâyesini istiyorum," dedi Draco. "Evine git, Malfoy."

Hiçbir yere varamadığını gören Draco şömineye Floo tozu attı. "Kesinlikle hiç eğlenceli değilsin. Malfoy Malikanesi."

Alevler yeşil renkte parlıyordu. Geriye dönüp baktığında son gördüğü Granger'dı, kollarını kavuşturmuş, yüzünde

Kalçası bir yana eğikti. Koyu renk gözleri onu çözülmesi gereken yeni bir matematik teoremiymiş gibi inceliyordu.

Bir yandan, Büyük Beyin'in ilgisini çekmiş olmak egosunu okşuyordu. Öte yandan, onun bir şeyleri çözme eğilimi göz önüne alındığında, bu onu oldukça korkutuyordu. Çözölmek istemiyordu.

"İyi geceler, Malfoy." Draco ateşin içine doğru adım attı.

Bölüm 7

Ostara; Granger'ın Karşıtlığı

Draco'nun Granger'ın evine yaptığı bir sonraki warding ziyareti, geriye dönüp baktığında hafif bir muhakeme hatasıyla gölgelenmişti. Haftalar geçtikçe ve Granger'ın araştırma projesinin doğasını keşfetme konusunda çok az ilerleme kaydettikçe, aklı onun çalışma odasındaki belirli bir ilgi Nesnesine döndü: kaidenin üzerindeki yırtık pırtık grimoire. Hani şu ağlamakla tehdit ettiği kitap.

Ve böylece, Mart başında bir sabah, Draco Granger'ın kulübesine her zamanki ziyareti için hazırlanırken, ona bir not göndererek, eğer sorun olmazsa evine gireceğini, çünkü pencereleri tek tek korumadığını ve bunun onu rahatsız ettiğini söyledi.

Granger kuru bir sesle, "Eğer gerçekten gerekli görüyorsanız," diye karşılık verdi.

Evet, öyle yaptı.

Draco ziyaretinin zamanlamasını Granger'ın Trinity'deki derslerinden birine denk getirdi, böylece gözetleme yaparken rahatsız edilmeyecekti. Draco geldiğinde, Granger'ın kedisi -belki de haince bir şeyler döndüğünü sezmiş olacak ki- çatıda güçlü bir pozisyon aldı ve Draco dışarıdaki koşuuları yeniden kurarken ona baktı.

"Sadece işimi yapıyorum, kedi," dedi Draco, büyük bir gösteri yaparak. Kedi ona alaycı bir tavırla baktı.

Kulübeye girdi ve birinci katın pencerelerini büyük bir hevesle sildi, sonra da diğerlerini yapmak için hızla üst kata çıktı. İlk önce Granger'ın yatak odası halledildi, kedi kapıda olduğu ve onu izlediği için etrafına çok az baktı. Sonra yoga odası. Son olarak da çalışma odasına geldi.

Grimoire hâlâ kaidesinin üzerindeydi, ortası açıktı ve hâlâ durağanlık tıslımlarının yeşil ışıltısıyla çevriliydi. Draco kedinin dikkatli bakışları altında pencereyi korudu ve kitaba doğru sürüklendi.

Kedinin bakışları daha da keskinleşti.

Draco görünen sayfalara baktı. Durağanlık büyüü yüzünden sözcükler bulanıklaşmış ve dans ediyor gibiydi. Yazı ağır ve yorucuydu. İngilizce değildi - aslında bazı kısımları Fransızcaya benziyordu - Anglo-Norman, belki de? O halde bu eski bir kitaptı - en azından beş yüzyıllık.

Anlayabildiği kadarıyla, bir manzaranın ayrıntılı bir tasvirine bakıyordu: dans eden çançiçekleri, pırıl pırıl devediken tüyleri ve Fali'nin Gossamer'ının kadife yumuşaklığındaki yaprakları altında yeşil bir tepe.

Draco'nun çıkarabildiği tek şey buydu, gerisi çok hasarlıydı. Granger'ın Mendip Yolu'ndaki bir anlık telaşını hatırladı, bitki örtüsü tasvirlerinin ona gizemli arayışı için ipuçları verdiğine dair bir şeyler söylemişti. Ancak burada bahsedilen bitkilerin hiçbirisi onun listesinde yer almamıştı. Burası farklı bir yer olmalıydı.

Kitabın kapağını görmeyi çok istiyordu.

Kediye baktı. Kedi başını salladı.

"Sadece hızlıca bir göz atacağım," dedi Draco kediye. "Belki ona yardım edebilirim, biliyorsun." Kedi onaylamaz bir tavırla kuyruğunu salladı.

Draco yine de yaptı. Asasını bir kaldıraç gibi kullanarak, kitaba hiç dokunmadan, kapağını ön tarafına bakabilecek kadar kaldırdı.

Başlığı "Vahiyler" idi.

Kedi öfkeli bir şekilde miyavladı.

Draco örtünün tekrar yerine düşmesine izin verdi ve kulübeden hızla çıktı.

~

Draco nasıl olduğunu bilmiyordu ama Granger bir şeylerden şüpheleniyordu. Önce not defteri bir dizi mesajla dolup taşı.

kitaba dokundu. Draco inkâr etti, biraz daha inkâr etti ve sonra Not Defteri'ni sersemleterek vızıldamasını durdurdu.

Sonra Granger bir şekilde Boethius'u ele geçirdi ve Draco'nun kendi baykuşunu kullanarak ona giderek daha ateşli sorular gönderdi. Draco Boethius'u İtalya'daki bir arkadaşına gönderdi, bu da onu en az bir hafta boyunca Granger'ın ellerinden uzak tutacaktı.

Sonra Tonks'la yaptığı brifingin ortasında kucağına bir Uluyan düştü. Draco onu yakmadan önce "MALFOY, YAPTIN MI-" demeye kadar gelmişti.

Tonks'un kaşları kalktı. "Hermione miydi o?" "Evet," dedi Draco.

"Bu her şeyi açıklıyor," dedi Tonks. Arkasındaki Düşman Camı'nı işaret etti. Gölgelerden biri oldukça tanıdık görünüyordu: ince bir kadın, başında bir yığın bukle, elleri kalçalarında, griye karşı siluet halindeydi.

Tonks, "Sanırım sana yakın olduğu için benim hakkımda şiddetli düşünceler besliyor," dedi. "Sen ne yaptın?"

"Hiçbir şey," dedi Draco, ki bu aslında doğruydu.

Tonks uzun bir süre ona baktı, parmakları masasına vuruyordu. "Her ne yaptıysan, Seherbaz olarak profesyonel sıfatınla, onun sürekli korunmasını sağlamak için yaptığını varsayacağım."

"Bu benim her zaman öncelikli hedefimdir," dedi Draco.

Tonks ona bir kez daha uzun uzun baktıktan sonra Karanlık eser kaçakçılarıyla ilgili raporuna döndü. "Dikkatli ol, Malfoy."

Böylece kovulan Draco odasına geri döndü.

Daha yeni oturmuştu ki gümüş rengi bir su samuru aniden üzerine atladı. Ona meraklı bir ahmak ve lanet bir yalancı dedi ve bir köprüden atlamasını tavsiye etti.

Draco kendi Patronus'unu geri göndererek Granger'dan gürültülü su samurlarını kendine saklamasını rica etti: çalışıyordu.

Kısa bir süre için, hepsi bu kadardı.

Draco gözünü Granger'ın programından ayırmıyordu, bu sırada gelip onu şahsen bulmaya karar verebilirdi. Gelmedi, muhtemelen hayat kurtardığı ya da buna benzer bir saçmalık yaptığı için.

İşte o zaman yıldız işaretli tatillerinden birinin daha çok yakında, hatta o hafta sonu yaklaştığını fark etti.

Ostara yaklaşıyor, diye not aldı o akşam gelişigüzel.

Konunun dışında olsa da cevabı anında oldu. O kitaba dokunmak sana düşmezdi. Ostara'da nereye gidiyorsun? diye sordu Draco.
Davetli değilsin, dedi Granger.

Davetiyeye ihtiyacım yok, dedi Draco.

Meraklı ahmakların gözetimine ihtiyacım yok, dedi Granger.

Yakında görüşürüz, dedi Draco. Kız cevap vermedi.

Granger bazen biraz asık suratlıydı.

~

Davetsiz Meraklı Ahmak Cumartesi günü Granger'a gitmek için hazırlanmadan önce güzel bir uyku çekti.

Açıkçası, Kuyu'nun Bekçileri'yle yaptığı saçmalıklardan sonra, Seherbaz gözetimine ihtiyacı olup olmadığı konusunda karar verme ayrıcalığını kaybetmişti. Draco'nun Granger'ın başka bir belirsiz şeyi ele geçirmek için kendini vampirlerin inine atmayacağına inancı yoktu.

Bu erdemli nedenler bir yana, Granger'ın hafta sonu kaçamaklarının zamanlaması Draco'nun amaçlarına hizmet etmeye devam ediyordu. Bugün Granger'ın eğlencesi, her ne idiyse, annesinin öğle yemeklerinden birine denk gelmişti. Annesi hiçbir art niyeti olmadığına ve genç, uygun cadıların varlığının tesadüfi olacağına söz vermiş olsa da, Draco uzakta olma bahanesinden memnundu.

Draco Floo'yla her zamanki Cambridge barı olan Mitre'ye gitti ve oradan Granger'ın yüzüğüne ışınlanarak onu mutfağına getirdi.

Ve bir de ne görsünler, yüzük oradaydı ama Granger yoktu. "Şaka yapıyorsun," dedi Draco mutfak masasının üzerindeki yüzüğe. Sadece kedi cevap verdi - sahibesinin yokluğunda acınası bir miyavlama. "Cadın tam bir baş belası, biliyorsun değil mi?"

Kedi Draco'nun ayaklarının dibinde üzgün turuncu bir somun gibi kıvrıldı.

Draco mırıldanarak Granger'ın yüzüğünü cebine attı. Sonra asasını çıkardı ve izleme büyüsünü yaptı. İyi ki acil durum planları yapmıştı.

Önünde bir harita parlıyordu ve bu haritada diğerlerinden daha parlak ışık noktaları vardı.

Görünüşe göre Granger'ın eski spor ayakkabıları Trinity College'daki laboratuvarında kalmıştı. Çay bardağı bu kulübede bir yerdeydi. Draco'nun büyülediği bir avuç dolusu saç tokası

Dağınık. Bazıları laboratuvarı, bazıları St. Mungo'da.

Tek bir saç tokası şu anda bilinmeyen nedenlerle Uffington'da dolaşıyordu. Draco'nun keşfetmeye oldukça hevesli olduğu nedenler.

Draco apar topar saç tokasına gitti.

Granger'ın önünde cisimlenirken, "Sürpriz," dedi.

Bir metre havaya zıpladı, bu tatmin ediciydi ve sonra ona küfretti, bu daha da tatmin ediciydi.

Draco etrafına baktığında kendini yeşil, rüzgârla savrulan bir tepenin zirvesinde buldu. Tuhaf bir oluşumdu: uzun ama tepesi düzdü. Ayaklarının altındaki çim zengin, yeşil ve lezzetli bir şekilde yaylıydı, ancak kireçli beyaz lekelerle kesintiye uğradığı yerler hariç. Etrafında zengin otlaklar, kıvrımlı çitler ve gezinen koyun yollarından oluşan hoş bir manzara dalgalanıyordu.

Draco Şimdi dikkatini Muggle yürüyüş kıyafetlerini giymiş olan Granger'ın kendisine çevirmişti. Saçları yüksek bir at kuyruğu Şeklindeydi ve bu da ona her zamanki bilimsel topuzunun üzerinde sportif bir hava katıyordu. Burnu Mart rüzgârının etkisiyle pembeleşmişti.

Elbette kaşları  atılmıŐti.

Granger, "Sen burada ne halt ediyorsun?" diye sordu.

"Neredeyiz?" diye sordu Draco. "Beni nasıl buldun?"

"Anorağında ne var?" diye sordu Draco, çünkü şüpheli bir şekilde kabarık görünüyordu.

Granger anorağın fermuarını biraz daha sıktı. Parlak gözleri ani bir oklüzyon perdesiyle donuklaştı. "Hiçbir şey. İşte - sorularından birini yanıtladım, şimdi sen de benimkini yanıtla."

"Ama bu bir yalandı."

"Benden alacağın tek şey bu," dedi Granger. Tepeden aşağı inmeye ve Draco'dan uzaklaşmaya başladı. "Seninle konuşmak istemiyorum."

"Değil mi? Çünkü not defterimi patlattın, baykuşuma el koydun ve sonra bana bir Howler ve kızgın bir su samuru gönderdin. Oi - nereye gidiyorsun?"

"Senden uzakta," dedi Granger.

Draco sinirlenmişti - buraya her ne için geldiyse kaçırmış mıydı? Ostara şeyini mi?

Öyle olmalı. Çok memnun görünerek ondan uzaklaşmaya çalışıyordu. Bu kadar lüks bir yatış yapmamalıydı.

"Granger! Buraya geri dön. Daha işimiz bitmedi," dedi Draco, onun arkasından tepeden aşağı zıplayarak.

"Burada işim bitti," dedi Granger abartılı bir ruh hafifliğiyle. "Seni bilemem."

"O lanet yüzüğü takman gerek," diye seslendi Draco Granger'ın zıplayan at kuyruğuna.

Onu görmezden gelerek tırmandı. Sonra en ufak bir uyarıda bulunmadan eğildi. Draco tam bir pelvik temasla ona çarpmaktan kıl payı kurtuldu.

Evet, Tonks. Bir tepeden düşerek boynunu kırdı. İçine çok sert girdim. Evet, bir kazaydı. Evet, o öldü. Lütfen bedenimi mümkün olan en az parçayla anneme geri verin.

Granger tekrar ayağa fırladı, elinde bir dal parçası tutuyordu. "Nedir bu?" diye sordu.

Draco o Şeye baktı. "Bir bitki."

"Özellikle gossamer. Ne tür bir gossamer olduğunu biliyor musun?"

"F-" diye başladı Draco, eski kitabı hatırlayarak. Kendini tuttu. "Açıkçası, hiçbir fikrim yok."
"Fali'nin. Bu Fali'nin Gossamer'ı."
"Fali için iyi oldu."

"Ama sen bunu biliyordun, çünkü kitabı okudun."
Granger'ın dış görünüşü çatırdıyordu. Maskesinin altında hafifçe manik görünüyordu.

Draco bitkiyi elinin tersiyle itti. "Yüzüğü çıkarmak anlaşmamızda yoktu. Onu her zaman takacaksın. Bütün mesele bu."

İnişine devam etmek için dönmüş olan Granger bir anda geri döndü. Atkuyruğu Draco'nun suratına bir tokat gibi çarptı ve Granger'ın özür bile dilemediği ağır bir yara açtı.

"Anlaşmamızda başka ne yoktu biliyor musun? Güvenimi ihlal ediyorsun ve eşyalarım dokunuyorsun!"

Ah, işte oradaydı: çığlık.

"Kitabınıza hiçbir şey yapmadım."

"En başta ona dokunmayacaktın! O kitap fiyatının ötesinde!"

Granger tekrar arkasını dönerek (ve saçını tekrar yüzüne vurarak) tepeden aşağıya doğru hışımla indi.

"Şu lanet yüzüğü geri tak Granger," dedi Draco.

"Hayır. Senin gözetleme cihazınla işim bitti."

"İyi," diye seslendi Draco geri çekilen kıza.

"Shacklebolt'a işimin bittiğini söyleyeceğim ve o da seni gerçekten gözetim altına aldıracak. Seherbazlar günün her saati seni izleyecek. Her hareketini, laboratuvarına doldurduğun her lanet olası şişeyi ve bilgisayarına girdiğin her kelimeyi!"

Granger durdu. Boğuk bir ses çıkardı. Draco bunu bir anlaşma olarak algıladı.

Ona doğru tepindi. "Elini uzat," dedi.

Granger elini uzattı.

Draco onu kabaca yakaladı. Ona ne kadar kızgın olduğunu göstermek için yüzüğü aynı sertlikte takmak istedi, ama parmağını kırmaktan korktuğu için yapmadı. Yüzüğü tekrar takarken bir an için feryatsız bir sessizlik oldu.

"Oh!" diye bir ses geldi.

Bazı Muggle yürüyüşçüleri tepenin yanından fırlamıştı.

Bunu sevinç çığlıkları izledi: "Nişan!" ve "Ne güzel bir çift!" ve "Tebrikler!" ve "Bunun için ne güzel bir yer!"

Her neyse, Draco Avada Kedavra'nın sadece gözler kullanılarak yapılabileceğini bilmiyordu ama Granger bunu oldukça ustaca yapıyordu.

Sonra Muggle'lara döndü ve onları harekete geçirmek için bazı anlaşılmaz ve sahte sevinç sesleri çıkardı. Draco katılmadı çünkü ölmüştü.

Yürüyüşçüler sonunda onlara evlilik hayatlarında iyi dileklerde bulunarak ve anlamsız bir şekilde

Draco'ya tavsiye.

Granger elindeki yosun dalını yıkıcı bir şekilde kavrıyordu. Muggle'lar gider gitmez onu yere fırlattı ve bunun neden onun hayatı olduğunu sordu.

Draco sorunun retorik olduğunu düşündü ve cevap vermedi. Asasını çıkardı ve Muggle'ların köşeyi döndüğü yere doğru yürüdü.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Granger.

"Hepsini Obliviate edeceğim," dedi Draco.

Granger beklenmedik bir sertlikle, "Yapma," dedi. "Hafıza tılsımları hafife alınacak şeyler değildir." "Ama-" Şimdi Granger onun yanındaydı. Elindeki asayı kaptı ve aşağı çekti. "Yapma. Önemli değil. Sana söz veriyorum, o Muggle'lar itibarınızı zedelemek veya Peygamber'e gitmek Bu sözde gelişme ile."

"Umurumda değil," dedi Draco, çünkü umurunda değildi. "Umurunda olduğunu sanıyordum. Az önce beni kendi

gözleri."

"Umurunda değil mi?" Granger hayatında ilk kez şaşkın görünüyordu. "Umurunda olur sanmıştım."

"Neden umursayayım ki? Onlar Muggle."

"Bilmiyorum. Boş ver. Burada işimiz bitti mi?"

"Burada işiniz bitti mi?"

"Evet," dedi Granger.

"Öyleyse ben de öyleyim," dedi Draco.

Granger bir öpücük kapısından geçerek bir otoparka girdi.

Draco onun arabayı çimenli yoldan çıkarıp virajlı köy yoluna sokmasını izleyecek kadar uzun süre oyalandı.

Arkasına bile bakmadan çekip gitti. Plakasında CRKSHNKS yazıyordu. Draco sinirli bir çatırtıyla ortadan kayboldu.

Birkaç gün sonra Draco, Malikâne'nin bakımlı sahasında düzenlenen Çarşamba gecesi Quidditch'i için hazırlandı.

Giyinmiş ve gitmeye hazır bir şekilde, her zamanki yaramazların beklediği sahaya doğru uçtu: Zabini, Davies, Flint, Doyle ve diğer eski okul arkadaşları ve bu geceki maç için topladıkları bir avuç oyuncu.

"Oi oi," diye el salladı Flint.

"Şef Toff geldi," diye duyurdu Doyle.

"Boynunu bük Doyle, yoksa ben yaparım," dedi Draco, süpürgesini onların bulunduğu yüksekliğe doğru eğerek.

Doyle dövücü sopasını alaycı bir tehditle Draco'ya doğru kaldırdı. "Kafa patlatmak için daha donanımlıyım." "Beşe beş mi?" diye sordu Davies, süpürgesini aralarına sokarak ve belli ki başlamak için can atarak. "Hadi başlayalım."

Oynadılar. Başladıklarında saat sekizi geçiyordu, ama saha sihirli bir şekilde aydınlatılmıştı ve şüpheli kural yorumları ve ölümün kıyısından dönmelerle dolu uzun bir oyuna izin veriyordu. Snitch o gece bulunması zor bir şeydi: Ne Draco'nun ne de rakip Arayıcı'nın şansı yaver gitti ve sonuç olarak ikisi de takımlarının alaylarına maruz kaldı.

Gece yarısı oldu ve Davies, bu kadar geç saate kadar dışarıda kaldığı için hanımının kafasını koparacağını söyledi. Arayıcılarının işe yaramazlığı ve skorun eşitliği göz önüne alındığında beraberlik olarak adlandırmaya ve gelecek hafta devam etmeye ve nihai kazananı çok fazla içkiyle kutlamaya karar verdiler.

Oyuncular evlerine dağılırken sahada patlamalar ve çatırtılar yankılandı ve Draco her şeyi kendi haline bıraktı.

Şimdi biraz eğlenebilirdi.

Uzun döngüler halinde tembelce yukarı doğru uçtu, daha da yukarı, ta ki saha aşağıda yeşil bir dikdörtgen, Malikâne de gecenin içinde usulca parlayan bir bebek evi olana dek.

Sonra süpürgesini aşağı doğru eğdi ve bir Wronski Feint'inin içine düştü. Dudaklarından fışkırmak isteyen sevinç çığlığını zorlukla zapt ederek son anda ayağa kalktı ve süpürgesini tekrar siyah gökyüzüne doğru döndürdü.

Bir kez daha, saha aşağıda küçük yeşil bir dikdörtgendi, ama Draco daha da yükseğe uçtu, ta ki yeryüzüyle arasında bulut parçacıkları olabileceğini hayal edene kadar.

Yüzündeki rüzgârın, düşüşün verdiği felç edici hissin, damarlarında patlayan adrenalinin tadını çıkararak tekrar düştü. Muhteşemdi. Özgürlüktü.

Dalıştan mümkün olan son anda çekildi, kalbi kulaklarında şarkı söylüyordu, ayak parmakları çimleri kesiyordu.

Bir Hayalet'in yumuşak ama ayırt edici sesi sahada yankılandı. Kim olduğuna baktı, Davies'i karısından kaçtığı için kızdırmaya hazırdı.

Ama o Davies değildi. Granger'dı.

O lanet kitap yüzünden onu azarlamaya mı gelmişti? Draco alçaktan uçtu ve süpürgesini çekerek onun önünde durdu. "Burada ne halt ediyorsun sen?"

Ama Granger kızgın görünmüyordu. Kafası karışmış görünüyordu. Asasını havaya kaldırmış, yeşil şifa kıvılcımları saçıyordu.

Aslında, yataktan yeni kalkmış gibi görünüyordu. Saçları kaçışan buklelerle dolu uzun bir örgü halindeydi. Muggle şortu ve büyük, yıpranmış bir Edinburgh Üniversitesi kazağı giymişti. Bacakları ve ayakları çıplaktı.

"Ben - seni hissettim-" diye kekeledi, şaşkınlıkla yeni çevresine bakıyordu. "Kalp atış hızın tavan yapmıştı, adrenalin yükselmişti ve bu korkunçtu, ben-"

"Hayır, çok kötüydü," diye düzeltti Draco, hâlâ nefesini tutmaya çalışıyordu. "-Ölmek üzere olduğumu sandım!" "Dur bakalım, nasıl hissettin? Sen nasıl burada olabiliyorsun?"

"Lanet olası yüzük!" dedi Granger, söz konusu yüzüğün olduğu elini onun yüzüne doğru sallayarak. "İmkânsız," diye alay etti Draco. "Sadece tek bir yolu var."

"O zaman ben nasıl buradayım, seni dangalak?!"

Bu haklı bir noktaydı ve Draco tılsımlarını yeniden gözden geçirmesi gerekebileceğini düşünmek zorunda kaldı. Yine de öfkesi arttı, çünkü arıza kesinlikle onun suçuydu. "Buradaki tek beceriksiz, istemediği halde yüzüğü çıkarıp bir şeylere zarar veren kişi. Bu büyü işi çok hassas."

Granger ellerini havaya kaldırdı, sanki konuşmanın absürt bir hal aldığına inanamıyormuş gibiydi. "Buraya kimin daha büyük çörek olduğunu tartışmaya gelmedim!"

"Sensin," dedi Draco. "Ve buraya pijamalarla gelip sağlığını kontrol ettiğine göre, iyi olduğumu teyit edebilirim. Gidebilirsin. Eminim yapacak daha iyi işlerin vardır."

Görünüşe göre bu gerçeği söylemek yanlış bir şeydi. Granger'ın çığlıkları arttı.

"Yapacak daha iyi şeyler mi var? Benim mi? O, hayır. Hayatım çok güzel geçiyor!"

"Granger-"

"Gecenin bir yarısı Quidditch sahasına inmeye bayılıyorum! Mart ayında! Yalınayak! Draco Malfoy'a hakaretler yağdırmaya! Kesinlikle bayılıyorum! Yapacak o kadar az şeyim var ki, çim bowlingi oynamayı düşünüyorum! Şişelerdeki gemiler-!"

Boynuna dokunan bir şey tarafından merhametli bir şekilde yarıda kesilmişti. İrkilerek uzaklaştı.
"Ne-"

Ense kökünde, Draco'ya alaycı bir şekilde parıldayan Snitch duruyordu.

Draco süzülerek yaklaştı ve onu koparıp aldı.
"Bütün gece bu hergeleyi aradım." "Harika. Yardım edebildiğime çok sevindim," dedi Granger.

Dişlerini sıkırmıştı ama Draco geç de olsa bunun öfkeden değil, soğuktan olduğunu fark etti.

Bir nefes aldı ve asaletinden geriye kalanları toparlıyor gibiydi. "Madem iyisiniz, beni en yakın Floo'ya götürebilir misiniz?"

Onu bir yere götürmesi için neden ona ihtiyacı vardı ki? Draco onun yanına indi ve sonunda Granger'ın iyi görünmediğini fark etti. Beyaz dudaklı, solgun ve titriyordu.

"Lanet olası Cambridgeshire'dan mı ışılandın?" diye sordu Draco şaşkınlıkla. "Birkaç s-set sürdü," dedi Granger sıkılmış dişlerinin arasından. "St. Petersburg'da çift vardiya çalıştım.

Bu sabah Mungo'ya gittim - yani bu ve uzun mesafeli Görünüş arasında oldukça bitkinim."

Draco ona ısıtıcı bir büyü yaptı, bu duruma duyduğu kızgınlık yerini öfkeye bırakmıştı. Onun yüzünden kendini çok fazla büyüyle tüketmişti, umursamaz aptal. "Neredeyse hiç büyü rezervin olmadan hayatımı kurtarmaya geldiğinde planın tam olarak neydi?"

"Yaranın üzerine yara bandı yapıştıracaktım," dedi Granger, ama omuzlarını sarsan şiddetli titreme alaycılığını köreltti. "Ders vermeyi bırak - düşünmüyordum. Uyuyordum

Sonra bir de baktım ki bu lanet yüzük bana senin ölmek üzere olduğunu haykırıyor."

Draco duygulanması gerektiğini hissetti ama kızın tedbirsizliğine duyduğu hoşnutsuzluk bunu gölgede bıraktı.

"Doğru ya. Yani ben bir Karanlık büyücüler çetesiyle düellonun ortasında olabilirdim ve sen de yalınayak, büyüsüz, jimjams'ınla gelmeye karar verdin. Çok zekice."

"Bu bir tepkiydi!" diye tısladı Granger. "Ölmek üzere olduğunu düşündüğümde durup seçeneklerimi değerlendirmedğim için özür dilerim! Ben bir Şifacıyım; senin - senin - hakkında bir şeyler yapabilme ihtimalim çok yüksekti."

"Var olmayan ağır yaram. Doğru." Draco tekrar süpürgesine atladı ve ona yaklaştı. "Atla. Seni Malikâne'ye uçuracağım. Oradan eve Floo'yla gidebilirsin."

"Hayır," dedi Granger, geri çekilerek.

Draco, hiç de azımsanmayacak bir kızgınlıkla, onun itirazının uçmak olduğunu düşündü.

"Peki." Süpürgesinden geri atladı ve dirseğini ona doğru uzattı. "Bizi Malikâne'ye Apparate'le götüreceğim. Hadi gidelim. Bayılacak gibi görünüyorsun."

Granger tekrar geri çekildi. Daha da solgun görünüyordu. "Hayır - Malikâne olmaz. Lütfen. Beni Swan'a götürün. Oradan Floo'yla geleceğim."

"Benim lanet olası Floo'mun nesi var?" diye sordu Draco, sabrı tükenmek üzereydi ve onu kolundan tutup yan yana oturmaya zorladı. "Annem bu hafta Fransa'da, eğer istediğin buysa."

"Hayır. Annen değil. Ben sadece oraya geri dönmek istemiyorum. Tamam mı?"

Kollarını kendine doladı. Şu anda, heybetli Hermione Granger küçük, solgun ve korkmuş görünüyordu.

Draco onun itiraz ettiği şeyin kendi evi olduğunu korkunç bir şekilde geç fark etti. Malikâne'nin hâlâ

Savaşın dehşeti. O

bir aptaldı.

Dirseğini tekrar uzattı. "Kuğu o zaman."

O aldı. Eli kolunda hafifti ve terden sıırılsıklam olmuş Quidditch takımına karşı soğuk hissettirdi.

Wiltshire Floo seyahati için bir yol noktası olarak hizmet veren şamatalı büyücülük barı Kuğu'nun vestiyer odasına girdiler. Barın müdavimlerinin sesleri duvarların arasından neşeyle gümbürdüyordu. Draco kendisine ve Granger'a Beni Fark Etme işareti yaptı, bu da pelerin odasından çıkıp ocağa doğru ilerlerken bakışları üzerlerinden uzaklaştırmaya yaradı.

Draco, Granger'ın hâlâ onun dirseğini tuttuğunu fark etti - aslında ona yaslanmaya başlamıştı.

Ateşe bir avuç Floo tozu attı ve Granger kulübesine en yakın büyücü barı olan Mitre'nin adını verdi.

"Oradan Aparey'le eve dönecek kadar bile cesaretin yok," dedi Draco.

"Benim evim Floo ağında değil. Yürüyecektim - sadece birkaç dakika sürer," dedi Granger.

Draco inanamıyormuş gibi bir ses çıkardı. "Bu gece bir kez aptal olduğunu kanıtladın, ama görüyorum ki ikiye katlıyorsun. Ben de seninle geliyorum."

Granger'ın yorgunluğunun gerçek seviyesinin kanıtı, bu noktayı tartışmamasıydı. Birlikte ocağa adım attılar ve Mitre'ye tükürülene kadar iki düzine şömine boyunca döndüler ve itilip kakıldılar.

Draco, ayakta durmak için cesurca bir girişimde bulunan, ama daha çok ona doğru yanlamasına yığılan bitkin aptal cadıdan daha çabuk ayağa kalktı. Bir kolunu onun beline doladı ve onları mutfığa ışınladı.

Draco'nun Görünüş'ünün çatırtısı yankılanırken odaya turuncu bir karaltı girdi. Kedi, sahibesinin Draco'nun yanına doğru sarkmış halini fark edince hemen endişeli bir miyavlama duydu.

"Hâlâ bizimle misin?" diye sordu Draco, Granger'ı itip kakarak. "Birini çağırayım mı? Seni St. Mungo'ya götüreyim mi? Bir şey söyle, yoksa Patronus'umu Potter'a gönderir ve büyük bir panik başlatırım."

"Yapma." Granger'ın onun kolundaki tutuşu sıkılaştı. "Bu sadece - sadece büyülü yorgunluk. Bütün günümü iyileştirmekle geçirdim. Uzun mesafeli Görünüşler aptalcaydı. Bana yenileyici bir iksir ver - tezgahın üzerindeki kırmızımsı şişe."

Draco Granger'ı bir sandalyeye oturttu, Granger da iç çekerek arkasına yaslandı. Söz konusu şişeyi onlara doğru uçurdu ve mumsu tıpasını kopardı.

"Ben tam bir çöreğim," dedi Granger, hepsini mideye indirmeden önce. Draco bunu yazılı hale getirmesi gerektiğini düşündü.

Kedi endişeli bir miyavlama korosuyla Granger'ın ayakları arasında dolanıyordu. "Katılıyorum," dedi Draco. "Dinlenmeye ihtiyacı var."

"Onu anlamıyorsun," dedi Granger, boş şişeyi zayıf bir hareketle masanın üzerine bırakarak. "Numara yapmayı bırak."

"Ön odadaki kitap yığınının altında bir yerde bir kanepenin olduğunu ve gidip üzerine uzanman gerektiğini söyledi."

"O kitaplara dokunma," dedi Granger, baygınlığına rağmen hırçın bir sesle. Kedi sürekli bir feryat kopardı.

"Yatak o zaman. Aynı fikirdeyim," dedi Draco.

Draco Granger'ın itiraz etmesine fırsat vermedi. Bir elini onun dirseğinin kıvrımına soktu ve ikisini de üst kata çıkarıp yatağına yatırdı.

Loş odaya baktığında, Granger'ın gerçekten de iddia ettiği kadar aceleyle ayrıldığı belliydi. Yatak darmadağınktı, sanki ayağa fırladığında üzerinde bir battaniye olduğunu unutmuştu. Başucu lambası, sanki ona çarpmış gibi yamuktu. Muggle mobil cihazı yüzüstü yere düşmüştü.

Draco birkaç asa darbesiyle bunları yeniden düzenledi. Peşlerinden merdivenlerden yukarı fırlayan kedi yatağın üzerine sıçradı ve sitem dolu bir sesle Granger'a katıldı.

Kedi Granger'ın koltuk altına tüylü bir su şişesi gibi yerleşti. Granger zayıf bir eliyle örtüyü üzerine çekti ve diğer eliyle kedinin başını okşadı.

Yenileyici iksirin istenen etkiyi yaratıp yaratmadığını -ve Granger'ın onun yüzünden ölmeyeceğini- görmek için bekleyen Draco aniden davetsiz misafir olduğunu hissetti.

Kapıya doğru bir adım attı. "Tamam. Şimdi gidiyorum. Bunu bir daha yapmamaya dikkat et." "Özür dilerim," dedi Granger. "Karmaşık olduğum için. Eviniz hakkında."

"Umurumda değil," dedi Draco. "Önemli değil."

"Orada yaşanan korkunç olayların çok eski tarihlerde kaldığını biliyorum."

"Sürekli özür dilemene gerek yok. Git uyu," dedi Draco, kapıya doğru daha büyük bir adım atarak.

Granger tavana doğru kararsız bir hareket yaparak, "Mantıklı olmadığını biliyorum," dedi. "Ama..."

"Düşünmeyi bırak, Granger," dedi Draco, bunun ne kadar tezat bir istek olduğunu bilmesine rağmen. Odadan çıkıp gitti. "Hoşça kal."

"Sadece Floo'yu kullanmak içindi," dedi Granger yumuşak bir sesle, şimdi çoğunlukla kendi kendine. "Biraz acınası, gerçekten."

Draco odaya doğru uzun bir adım attı. Bir şekilde, bunun geçip gitmesine izin veremezdi. "İşkence gördüğün yeri tekrar ziyaret etmek istememek acınası bir durum değil." (Seni aptal diye eklemek istedi ama bu gece bu konudaki kotasını en üst düzeye çıkarmış olabileceğini hissetti)

Granger dalgın bir şekilde, "Mm," dedi.

"Her neyse," dedi Draco, "Malikânenin büyük bir kısmı savaşın sonunda yok oldu. Şu yarısı tamamen gitmiş. Misafir odası gitmiş."

"Gitti mi?" diye sordu Granger tavana.

"Evet. Artık sadece bahçeler var. Seralar. Çiçekler, şifalı bitkiler..." "Ne otu?" diye sordu Granger. Neden her şeyi en ince ayrıntısına kadar bilmek zorundaydı ki? Çok yorucuydu.

"Bilmiyorum," dedi Draco. "Annem işe yarar şeyleri eczacılara bağışlıyor. Hadi uyu."

"Bu çok iyi." Granger'ın sesi daha yumuşak, daha dalgın bir hal almıştı. Yenileyici iksir işe başlamak için onu bayıltıyordu.

"Evet."

"Böyle bir olaydan iyi bir şey çıkabildiği için mutluyum..."

"Böyle korkunç bir yer mi?" diye ekledi Draco. "Evet."

Birkaç dakika boyunca başka bir şey söylemedi. Pencereden giren ay ışığı yüzünü yumuşak bir ışıkla aydınlatıyordu: narin, geniş gözlü, hâlâ solgun. Saçları yastığın üzerinde koyu bir sarmal halindeydi ve yavaşça açılıyordu.

Draco sanki çift görüyormuş gibi hissetti. Büyük boy kazağının içinde, yatağına uzanmış, elleri battaniyenin üzerinde, okuldan hatırladığı kıza benziyordu. Ama bu imgelem dağıldı ve Draco'yu, tehlikede olduğunu düşündüğü için ona ulaşmak için kendini tamamen büyüsel tükenişin eşiğine getiren sevimli, yorgun bir cadı portresiyle baş başa bıraktı.

Bunu kendine onun için yapmıştı. Tuhaf bir duyguydu.

Granger'ın göz kapakları aşağı doğru kaymaya başladı. Draco kapıya doğru ilerledi, dışarıda olabildiğince sessiz bir şekilde Kaybolmadan önce kulübeden yürüyerek ayrılmak niyetindeydi. Artık uyuyordu, kesinlikle - çok uzun süredir sessizdi.

"Malfoy?"

Draco bir lanet mırıldandı. "Senin uyuyor olman gerekiyordu."

Şimdi kelimeleri kenarlarından bulanıklaşıyordu. Bilincini kaybetmeye doğru sürükleniyordu ama hâlâ bununla mücadele ediyordu.

"Patronus'un çok güzel," dedi Granger. Gözleri kapalıydı. "Ee... teşekkürler."

"Ne oldu?"

"Uyu Granger." "Ama ne?" "Uyu."

"Bir tür köpek mi?"

"Evet. Uyu hadi."

"Ne tür?"

"Bir Borzoi."

"Ah. Eskiden Çarlarda bunlardan vardı."

"Onlar yaptı. Hadi uyu artık. Bu bir bar yarışması değil." "Güzel olmasına rağmen kaba bir şey."

"Ben artık gidiyorum," dedi Draco. "Kürkü çok yumuşak görünüyordu..." Sonunda sessizlik çöktü. Şimdi sadece kedi uyanıktı ve Draco'ya bakıyordu.

Draco sarı bakışların her zamanki gibi nefret dolu olmadığını fark etti. Aksine, onaylıyor gibiydi.

Bölüm 8

Parti / Yetimler, Ya da Başka Bir Şey

Mart ayı soğuk ve nemli bir şekilde sona ererken, Delacroix şenliği de beraberinde gelmişti. Öğleden sonra uykusu ev cini Henriette tarafından bölündüğünde Draco'ya bu olay hatırlatıldı.

Draco nefis bir rehavetle esnerken Henriette onu gece kıyafetleri konusunda sorgulamaya başladı.

"Bu mor size çok yakışır, Mösyö," dedi Henriette, Draco'nun incelemesi için zengin bir cübbeyi havaya kaldırarak. "Bir Roma imparatoru gibi, değil mi?"

"Siyah cüppeler lütfen," dedi Draco.

"Bu gümüş, belki? Senin gözlerinle çok çekici olurdu..." "Siyah, Henriette."

Henriette yılmadan siyah cübbenin yanı sıra takımyıldızlarla süslü gece mavisi bir cübbe de çıkardı. "Ya da belki?" diye sordu, mavi olanları daha yukarıda tutarak.

"Seni bu işe annem mi bulaştırdı?" diye sordu Draco, ısrarcı elfe bakarak.

Henriette'in iri kulakları geriye doğru seğırdi. "Madam başka bir şey denemeye uygun olabileceğinizi söyledi. Madam bir cenazeye katılıyormuş gibi görünmemenizi istiyor."

"Cenaze levazımatçısı gibi görünmeyi tercih ederim. Siyah olanları yatağın üzerine bırak." Henriette, "Nasıl isterseniz, Mösyö," diye içini çekerek cüppeleri yatağın üzerine yaydı. Reverans yaptı ve ortadan kayboldu.

Henriette iyi konuşan, iyi eğitimli bir Fransız elfiydi ama Draco'nun çocukluğunda alıştığı İngiliz elflerinden çok daha şımarık ve dik kafalıydı. Yine de annesi onu çok seviyordu ve Draco onun yemeklerinin İngiliz kardeşlerinin hazırladığı ağır yemeklerden çok daha iyi olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Draco duş aldı, saçlarını düzelitti, zor kazanılmış siyah cüppesini giydi, saçlarını tekrar düzelitti ve aynada kendini izleyerek fevkalade yakışıklı olduğunu teyit etti.

Öyleydi.

Bu harika bir şeydi, çünkü bu gece Draco Malfoy kendini dışarı atacaktı. Son sevişmesinin üzerinden çok uzun zaman geçmişti (en iyi hatırladığı kadarıyla Pansy'nin son doğum günü partisinde bir cadı) ve son haftalarda aksiyon eksikliğini hissediyordu.

Durumu düzeltmenin zamanı gelmişti. Delacroix partisi mükemmel bir fırsat olabilirdi. Bol bol cadı olacaktı - belki Matmazel Rosalie Delacroix'nın kendisi de ilgilenirse, diye düşündü Draco parfümünü sürerken.

Tuvaletini yaptıktan sonra Draco Floo salonuna indi.

"Henriette, annem gitti mi?" diye seslendi ocağa Floo tozu atarken.

"Oui, elle est partie," dedi Henriette. "Yaklaşık iki saat önce ayrıldı, Mösyö. Sanırım kısa bir süre sonra yola çıkacağınızı düşünüyordu."

Oops, diye düşündü Draco. "Seneca," dedi yüksek sesle ve alevlerin içine doğru adım attı.

~

Draco Seneca'nın ocağında, elinde tılsımlı bir tüy silgisi taşıyan gösterişli görünümlü bir gencin yardımıyla tozunu aldı.

Bir an sonra kendisini Theodore Nott'un karşısında buldu.

"Bir moda olarak geç kalmak var, bir de sen varsın," dedi Theo. "Bence kabalık sınırında: saat sekiz buçuk ve sen konuşmaları kaçırdın."

"Dikkatsizliğime verin," dedi Draco cüppesini düzelterek. "Özetle."

"Minnettarlığın Gerçek Büyüsü hakkında çok güzel sözler ve ayrıca lütfen para verin." "Böylesine önemli bir konuşmayı kaçırdığıma inanamıyorum." Bir koklama onları böldü. "Ah. Her zamanki alçaklar."

Zabini, Draco ve Theo'yu, güzel bir kalabalığın arasında kanepelerin dolaştırıldığı kalabalık Gül Odası'na doğru ilerlerken fark etmişti.

"Sizin gibi ayak takımının buraya girmesine izin verdiklerini bilmiyordum," dedi Zabini. Cüppesi kusursuz bir şekilde dikilmişti - muhtemelen Draco'nunkinden bile daha kusursuzdu.

Zabini'nin yüzü geniş bir sırıtışa dönüşene kadar Draco'yla birbirlerine sertçe baktılar. "İkinizi görmek güzel - evlenmeyen ve çocuk doğurmayan az sayıda cesur insan."

Theo zarif bir selamla, "Bu akşamki sefahatinize katılmak için buradayım," dedi. "Bu geceki planlarımız nedir beyler? Kaos ve kargaşa mı?"

"İçkiler, dans ve kucaklaşacak hoş bir hanım bulmak," dedi Zabini, bakışlarını kalabalık odada gezdirerek.

"Onun sahip olduğu şey, ama daha çok sevişme ve daha az sarılma," dedi Draco, bir yandan da etrafındaki kalabalığı gözlemleyerek.

"Oho," dedi Zabini. "Esmerleri bana bırak."

Draco belli belirsiz Rosalie ve benzerlerini düşünerek, "İyi," dedi. "Zaten sarışın bir şeylerden hoşlanıyorum."

"Benim için kızıl saçlılar o zaman." Theo garsondan üç kirli martini aldı ve elden ele dolaştırdı. "İçin - bunlar göğsünüze biraz kıl koyacak. Barmen votka konusunda cömert."

İçtiler, şakalaştılar, arkadaş ve eski düşman gruplarına girip çıktılar. Draco akşamki etkinliğin St. Mungo'daki yeni bir koğuşu desteklemek için olduğunu öğrendi - Delacroix Senior'un hayatının kurtarılmasıyla ilgili bir şey onun paralı asker zihnini daha hayırsever arayışlara yöneltmişti. Yani, yetimler için değil. Her neyse.

Işıklar karartıldı ve odanın ortasında dans pisti için yer açıldı. Draco Rosalie'yi buldu ve konuşmaya çalıştı ama Rosalie kıkırdıyordu ve Draco'nun adını hatırlayamadığı bir Fransız Safkan'ın koluna oldukça bağlı görünüyordu. Draco Rosalie'nin umutsuz vaka olduğuna karar verdi ve gezintisine devam etti.

Draco'nun tanıdığı iki ya da üç cadı daha, o etrafta dolaşırken onunla karşılaştı. Büyüleyiciydiler, kirpikleri titriyordu ve açıkça istekliydiler, ama Draco bir kıvılcım hissetmiyordu (ya da daha az romantik bir şekilde, pantolonunda en ufak bir kırıltı).

Onlardan teker teker kurtuldu, ne kadar çekici ve istekli olsalar da onları her şeyden çok yapışkan ve rahatsız edici bulduğunu uzaktan fark etti. Bayan Luella Clairborne özellikle inatçıydı; Draco kaçmak için annesinin onu çağırdığı yalanını söylemek zorunda kaldı.

Onun nesi vardı? Luella muhtemelen ona perde arkasında hızlı bir iş vermeye razı olurdu ama onun istediği bu değildi. Onu eve götürmek de istemiyordu. Ne de

Seneca'nın lüks odalarından birinde kalmasını istiyordu. Peki tam olarak ne istiyordu? En azından onu değil. Hiçbirini değil.

Draco yalanını kanıtlamak için annesiyle birlikte St. Mungo'nun üst düzey yöneticilerinin arasına katıldı. Narcissa, Rosalie'nin Fransız arkadaşına dikkatle baktı ve dudaklarını birbirine bastırarak, İşte, gördün mü? Bütün iyiler kapışıldı ve sen, oğlum, yalnız öleceksin.

Draco yalnız ölmekten memnundu. Şu anda tek istediği, içinde bir şeyler uyandıran bir cadı bulmak, bir ya da iki kez yatmak ve biraz olsun azgınlığını üzerinden atmaktı.

Odanın içinde dolaşırken, sırtı açık bir elbise giymiş ince bir şey sürekli gözüne çarpıyordu. Eski Hufflepuff'lar ve üst düzey Bakanlık çalışanlarından oluşan karışık bir kalabalıkla sohbet ediyordu ama konuşmacılar birbirine karıştıkça onun figürü gözden kayboluyordu. Işıklar o kadar azdı ki tek seçebildiği sırtının kıvrımı, bardak tutan bir elin zarif hareketi, askılı bir ayakkabının içindeki narin bir ayak bileğinin bakışıydı.

"Hey," dedi Zabini, Draco'nun yanında belirerek. "Bana esmerleri bırak dedim." "İlk tercihim bir Fransız pezevengi buldu," dedi Draco.

"Sanki odadaki en büyük Fransız pezevengi sen değilmişsin gibi konuştun." Draco Zabini'ye siyah bir bakış attı. "Her neyse - paylaşmak önemsemektir."

"Tamam. Onu benim için yumuşatabilirsin. Sen bir tanışma faslını atlattıktan sonra ben çok lezzetli göreüneceğim."

Draco bardağını boşalttı ve Zabini'ye uzattı. "Beni izle."

Grubun yanından geçerken birkaç tanıdığına selam verir gibi yaptı, Potter'a da hızlıca bir baş selamı verdi. (Potter neden buradaydı acaba? Yetimlerle ilgili bir şeydi herhalde).

Ernie Macmillan, sağ olsun, bir el salladı ve Draco'ya gösterişli bir şekilde işaret etti. Draco'nun Hogwarts günlerindeki tombul delikanlı büyümüş, geniş omuzlu, şişman bir adam olmuştu.

Uluslararası Büyülü İşbirliği Departmanı'nın başında.

"Macmillan," dedi Draco onun elini sıkarak.
"Nasılsınız? Beni arkadaşınla tanıştır-" Güzel kadın o konuşurken Draco'ya doğru döndü.

Kanlıydı. Lanet olsun. Granger.

avanesco'nun sanatı, Rusça çeviri ekibi tarafından yaptırılmıştır

Draco o kadar şaşırmıştı ki neredeyse martinisini havaya kaldıracaktı.

Ama bu oydu. Dağınık saçları ensesinde zarif bir topuzla toplanmıştı. Her zamanki kıyafetinin yerini, muhtemelen Muggle kökenli, ama yine de güzelce dikilmiş uzun yeşil bir elbise almıştı. Yoğun bakışları, gözlerinin etrafındaki kozmetik bir şeyin koyu lekeleriyle daha da belirginleşmişti.

"Burada ne işin var?" diye sordu Draco, yeni tedirgin olmuştu, çünkü son çeyrek saattir bu kadının sırtını ve poposunu her türlü ilginç açıdan hayal ediyordu ve bu Granger'ın ta kendisiydi.

Kelimenin tam anlamıyla. Sikeyim. Granger.

Sorusu kabaca sorulmuştu. Macmillan Granger'a bir adım daha yaklaştı (bu nedense Draco'yu daha da sinirlendirdi) ve, "Hermione, ona yardım eden tüm Şifacılarla birlikte Mösyö Delacroix tarafından bizzat davet edildi. Konuşmayı duymadın mı?"

"Ah," dedi Draco, kendini aptal gibi hissederek.

Granger sorgularcasına tek kaşını kaldırdı. "Ben de seni burada beklemiyordum. Sağlık hizmetlerinin ilgi alanlarınızla örtüştüğünü düşünmüyordum."

Aralarında arabuluculuk rolünü üstlenmiş gibi görünen Macmillan şimdi Draco'ya yaklaştı. "Anladığım kadarıyla Malfoylar yeni koğuşa oldukça önemli bir katkıda bulunuyorlar." Draco'nun omzuna işgüzarca bir tokat attı. "Ne de olsa Malfoylar iyi insanlar, değil mi?"

Granger Macmillan'a o sabit gülümsemelerinden birini verdi.

Bu arada Draco da bu büyük katkının tamamen farkındaymış gibi başını sallıyordu, düşününce, eğer dikkat etseydi annesinin iki ya da üç kez bahsetmiş olabileceği aklına geldi.

"Tabii ki," diye devam etti Macmillan, "gecenin gelirini Galleon'a Galleon ile eşleştirecek olan Anonim Katılımcı'nın kimliğini henüz bulamadık. Ben paramı Delacroix'nın çevresindeki yaşlı Fransızlardan birine yatırıyorum. Lemaitre Burgundy'deki üzüm bağlarının yarısına sahip..."

Macmillan gruplarının yanından geçen uzun boylu bir büyücüü görünce sözünü kesti. "Ah - Finbok'u gördüm. Lütfen beni bağışlayın. Onu zorladığı bazı yeni yasalar hakkında taciz etmem gerekiyor - belki ona biraz daha içirsem..."

Böylece Draco ve Granger geniş çemberin kenarında yalnız kaldılar. Granger hâlâ kaşlarını kaldırmış Draco'yu izliyordu, bu da Draco'nun ona bir aptal gibi baktığını fark etmesine neden oldu.

Ancak, daha da büyük bir ahmak gibi görünmeden, "Üzgünüm, sadece son çeyrek saattir seni arkadan götürmeyi hayal ediyordum" demenin bir yolu yoktu.

Draco sıkıntısını gizlemek için kızgın bir ifadeyle, "Halka açık etkinliklere katılacağın zaman bana haber vermen gerekiyordu. Şimdi eğlenemiyorum bile - sana dikkat etmek zorundayım."

Sinirlenme sırası Granger'daydı. "Bana bakar mısın? Bana kim saldıracak? Meslektaşlarım mı? Ölümün kıyısından dönmesine yardım ettiğim adamın ailesi mi? Delacroix paranın getirebileceği en iyi güvenliği getirdi.

Yoksa diğ er Seherbazları fark etmedin mi? Geldiğinizden beri serserilere bakmaktan başka bir şey yaptınız mı? Ve size katılacağımı bildirmiştim - iki hafta önce!"

Bu tiradda kendisine yöneltilen pek çok suçlama vardı. Draco seçerek birkaçına değindi. "Buraya serseri bakmaya geldim - burada olmamın tek sebebi bu. Ve serseri seçimi de çok az, bilesiniz diye söylüyorum, birkaçı hariç - her neyse, muazzam bir zaman kaybı oldu.

Ve kesinlikle bana katılacağını söylemedin. Hatırlardım, çünkü rahatsız olurdum, çünkü seninle ilgilenmek serserilere bakmayı engelliyor."

Granger kollarını kavuşturdu. "Sana kesinlikle söyledim. Not Defterine bak."

Draco onun sert bakışları altında not defterini çıkardı, aklında bir şüphe tohumu belirmişti. Bunu yapmakta biraz yavaştı. Granger sabırsız bir ses çıkardı ve sayfaları kendisi çevirmek için ona doğru eğildi. (Draco onun yine güzel koktuğunu fark etti; bu gece tatlı ve havadar bir şeyin hafif kokusunu alıyordu).

Granger haberleşmelerinin birkaç sayfasını çevirdiler, ta ki- "Ah," dedi Draco.

Aslında Granger bunu ona iki hafta önce, Jotter'ı sersemletip susturduktan kısa bir süre sonra söylemişti.

Jotter bir çırpıda kapandı.

Granger kızgın görünüyordu, ancak olay çıkarmamak için vücut dilini nötr tutmaya çalışıyordu.

"Gördün mü? Beni asi bir çocuk gibi azarlamaya nasıl cüret edersin?" diye tısladı sert bir fısıltıyla. "Burada olmam gerekiyordu. Ben bir onur konuğuyum!"

Melek ya da başka bir şey, Granger'ı Fransız Şifacılar'dan oluşan bir grupta buluşmaya çağırarak Draco'yu kurtardı. Granger gitti ama Draco'ya bu işin bitmediğine dair söz veren karanlık bir bakış atmadan değil.

Draco adımlarında her zamanki çalımından daha az bir şeyle Zabini ve Theo'ya doğru stratejik bir geri çekilme yaptı.

Zabini bir bıldırcın brochette'i özenle çiğnedi. "İyi gitmiş gibi görünüyordu." "Siktir git," dedi Draco. "Zavallı ihtiyarın biraz daha içkiye ihtiyacı var," dedi Theo, içkilerini tazelemesi için bir garsonu işaret ederek. "Al şunu Draco ve Granger'a gevşek çeneli bir aptal gibi bakmayı kes. Potter'ın buraya gelip Granger'ın onurunu savunması hiç hoşuma gitmiyor."

"Granger'ı siktiğimi fark etmemiştim," dedi Draco, tüm bu olanlardan dolayı kendini tamamen yanlış yönlendirilmiş hissederek.

"Ben de öyle," dedi Zabini. "Oldukça güzel bir kız oldu, değil mi?"

"Onunla birlikte çalışıyorum," dedi Draco. Theo'nun verdiği boğaz yakıcı maddeden güçlendirici bir yudum aldı.

"Öyle mi?" Theo meraklanmış görünüyordu. "Seherbazların Şifacılarla ne ilgisi var?" "Çok gizli, o yüzden sen de siktir olup gidebilirsin," dedi Draco.

"İlginç," dedi Zabini, Draco'yu biraz fazla yakından inceleyerek.

Dikkatini tekrar, şu anda Fransız şıfacılarla derin bir sohbeta dalmış olan Granger'a çevirdi. "Neden hâlâ evlenmedi ve çocuk doğurmadı? En genç gelincikle nişanlı değil miydi?"

"Sanırım öyle," dedi Theo. "Ama Granger'ın on dört yaşındayken uluslararası Quidditch oyuncularıyla öpüştüğünü de unutmayalım. Erkekler onun için erken zirve yapmış olabilir."

"Krum ve süpürgesinden sonra her şey yokuş aşağı," diye kıs kıs güldü Zabini. "Biz geri kalanların cehennemde buz küpü kadar bile şansı yok."

"Meydan okumayı severim," dedi Zabini. "Ve esmerlerden hoşlanırım. Zeki esmerler ise tamamen başka bir şey."

Draco konuşma boyunca sessiz kalmıştı. Nedenini bilmesine de konu onu derinden rahatsız ediyordu. Daha önce bu şakalaşmanın binlerce versiyonunu duymuş ve katılmıştı, ama bu gece...

Narcissa, Draco'yu Delacroix ailesinin bazı özel arkadaşlarıyla tanıştırmak için yanına çağırđı. A

Dost canlısı aile reisi, zarif eşı ve sırasıyla 26 ve 28 yaşlarındaki iki güzel kızları.

Draco kadınlarla konuşurken kızlardan birine ilgi göstererek annesini memnun edebileceğinin ve yatağı atacak bir cadı bulma amacını gerçekleştirerek kendini de memnun edebileceğinin farkındaydı.

Ne var ki, onların konuşmaları ilgisini çekmedi ve etrafındaki kalabalığı dalıp gitti; arada sırada koyu yeşil bir elbiseye göz ucuyla baktığını gördü. Kendi kendine, artık Granger'ın burada olduğunu bildiğine göre, onu bir kez daha müdürü olarak gördüğünü ve bu nedenle gözünü ondan ayırmadığını söyledi.

Draco'ya dans etmekten hoşlanıp hoşlanmadığı sorulduğunda dalgınca evet dedi ve kendini dans pistinde iki kız kardeşten daha genç olanıyla buldu, hala dalgındı.

Granger, Potter'la dans ediyordu.

"Senin güçlü, sessiz bir tip olduğunu bilmiyordum," diye kıkırdadı Draco'nun kollarındaki kadın. Adı neydi acaba? Amandine mi? Amandine'i seçerdi.

"Mm," dedi Draco, hâlâ Potter ve Granger'ı

izliyordu.

"Harry Potter mı o?" diye sordu Amandine, onun görüş alanını takip ederek. "Onun hakkında bir şeyler duymuştum, sanırım."

"Sadece biraz mı?" diye sordu Draco. (Fransızları ve İngiliz meselelerine olan ilgisizliklerini kutsa.) "Sanırım son savaşıza katılmıştı, değil mi? Bir kahraman."

"Evet. Onun gibi bir şey." "Ve yanındaki kadın da mı?" "Evet," dedi Draco.

"Birlikte oldukça güzeller," dedi Amandine, Potter'ın Granger'ın söylediği bir şeye gülmesini izlerken. "Aralarındaki bağlantıyı görebilirsin-"

"O evli," diye araya girdi Draco. "Birlikte değiller."

"Ah. Arkadaşlık da aynı derecede güçlü bir bağdır."

Draco, Amandine'in sevgi ve dostluk bağları hakkındaki görüşlerini anlatmasına izin verdi. Şarkı sona yaklaşıyordu. Eğer Amandine'in gece aktivitelerine olan ilgisini ölçmek istiyorsa, şimdi tam zamanıydı. Bir elini onun arkasına doğru kaydırabilir, yüzünü boynuna daldırabilir, partiden sonra planlarının ne olduğunu sorabilirdi.

Adımlar açıktı ve cadı, Draco'ya doğru bastırma şeklinden, onunla ilgilendiğini belli ediyordu. Ancak Draco bunu yapmaya hiç niyeti olmadığını fark etti.

Şarkı bitti ve daha yavaş bir parça başladı. Draco Amandine'in beline sarılmaktan vazgeçti. Akşam ve onlarla tanışmanın ne kadar güzel olduğu hakkında kibarca bir şeyler söyleyerek onu ailesinin yanına götürdü.

Theo ile bazı eski Slytherin ve Ravenclaw'ların kamp kurduğu bara doğru ilerledi.

Draco yaklaşırken Theo, "Zabini gitti," dedi. "Ablasını da yanında götürdü. Sana daha az deneyimli olanı bırakacağını söyledi. Ama bu da senin için pek işe yaramamış gibi görünüyor. Yeteneğini mi kaybediyorsun, dostum?"

"Kıvılcım yok," dedi Draco omuz silkerek.

"Her zaman Granger vardır," dedi Theo. "Seni ateşe vermek istiyor gibi görünüyor - bolca kıvılcım var."

Draco, Granger'ın diğer Şifacıların arasında durduğu yere doğru bir bakış fırlattı. Granger'ın ona doğru bakışlarının ateşli olduğu doğrudur.

"Ama sanırım bu gece ölmek istemiyorsun," dedi Theo. Barda Draco için yer açtı.

"Mazoşizme eğilimim olsa bile, yüz farklı şekilde sınırların dışında."

"Annenle arası nasıl?" diye sordu Theo. "Sebebi yok."

Draco'nun gözleri büyüdü. Omzunun üzerinden baktı. Theo kıkırdadı. Narcissa Malfoy'un küçük grubunun Granger'ın konuştuğu Fransız Şifacılar'a doğru sürüklenişini izlediler.

Draco annesiyle Granger'ın on beş yıl önceki duruşmalardan beri yüz yüze konuştuklarından emin değildi. O duruşmalar gergin geçmişti ama Granger'ın tanıklığı Narcissa Malfoy'un adının temize çıkmasına çok yardımcı olmuştu. Granger Malikâne'de geçirdiği zamanı anlatırken (son derece) dürüst davranmıştı ama

Narcissa Malfoy'un isteksiz, güçsüz bir seyirci olduğunu ve daha sonra yaptıklarının nihayetinde Harry Potter'ın hayatını kurtardığını açıkça ortaya koydu.

Ancak Granger, Lucius Malfoy'un savaş zamanındaki eylemleriyle ilgili ifadesinde daha az cömert davranmış ve bu konudaki ifadeleri, yaşlı Malfoy'un Azkaban cezasıyla sonuçlanan önemli kanıt yığınınına katkıda bulunmuştu.

Draco, Granger'ın, annesinin Lucius'un sonunda Azkaban'daki düşüşü ve ölümü için suçlanacak kişiler listesinde nerede yer aldığından emin değildi. Bunun Narcissa'nın ve Draco'nun özgürlüğüne karşı nasıl bir ağırlık taşıdığını da bilmiyordu; Granger'ın da bunda payı vardı.

Draco iki grup arasında konuşulanların çoğunu anlayamayacak kadar uzaktaydı. Narcissa'nın yaklaşmasıyla Granger'ın sırtının dikleştiğini gördü ama yüz ifadesi değişmemişti. Aynı şekilde annesinin de omuzları dikleşmişti ama her zamanki kibar gülümsemesi yerinde duruyordu. Birbirlerinin parmak uçlarını sıktılar ve hızla diğerleriyle sohbet etmek için döndüler.

"Psh." Theo bardağındaki buz küplerini döndürdü. "Daha ilginç bir şeyler umuyordum." "Kovalaman gereken bir kızıl saçlı yok mu?" diye sordu Draco, kışkırtıcı bir hareket yaparak.

"Var," dedi Theo. "Ama önce sıvı cesaret. Fransız delegasyonundan biri. Ve kesinlikle benim için fazla iyi."

Theo çenesini Granger'ın Şifacılar grubuna doğru uzattı. Narcissa yoluna devam etmişti ve kızıl saçlı güzel bir cadı şimdi Granger'ın yanındaydı.

"İngilizce konuştuğundan bile emin değilim," dedi Theo. "Try voulez-vous coucher avec moi," dedi Draco.

Theo, aksanı berbat olmasına rağmen büyük bir içtenlikle cümleyi tekrarlardı. "Sanırım biraz ileri gittim. Ama belki de yaparım. Her şey ters gittiğinde seni suçlayacağım. Bana güzel saçları olduğunu söylediğini söyleyeceğim."

"Granger'ın önünde adımı ağzına alma. Varlığımı unutmasını tercih ederim."

"Çok geç," dedi Theo, bardan uzaklaşarak. "Bu planı sevdim. Beni tatlı bir masum, seni de sik kafalı gibi gösteriyor-"

Draco onu durdurmak için elini uzattı ama Theo'nun kolu parmaklarının arasından kaydı. "- Her şeyin doğal hali bu zaten," dedi Theo omzunun üzerinden.

Draco kızıl saçlı hedefine yaklaşırken Theo'nun kafasının arkasına hızlı bir Dil Bağlama Uğursuzluğu yapmanın etik olup olmadığını tartıştı.

Ahlaki değerlerin sorunu, size zaman kaybettirmeleriydi. Theo şimdi kızıl saçlı cadının yanındaydı ve bir şekilde iki bardak

Şaraplardan birini ona, diğeri de hâlâ şampanyasını yudumlayan Granger'a ikram etti.

Theo iki Şifacıyı güldüren bir şey söyledi. Teatral bir şekilde sıkıntılı görünüyordu. Sonra döndü ve abartılı bir hareketle Draco'yu işaret etti. Kızıl saçlı cadı ona başını salladı; Granger etkilenmemiş görünüyordu.

Draco kendi adını korumak zorunda olduğunu hissetti. Kendi içkisini kaptı ve ona doğru yürüdü.

Onlara yaklaşırken, "Bu adamın ağzından çıkan tek bir kelimeye bile inanmayın," dedi.

"Draco bunun güzel saçlarınıza hayran olduğum anlamına geldiğini söyledi," dedi Theo, elini göğsüne götürerek. "Asla böyle centilmenlik dışı bir şey söylemem, Matmazel."

Kızıl saçlı cadı eğlenmiş görünüyordu. Bu arada Granger da Theo'ya sağlıklı bir şüphecilikle bakıyordu. En azından onun maskaralığını görebiliyordu.

"Nasıl 'dans etmek ister misin' derim?" diye sordu Theo.

"Voulez-vous danser avec moi," dedi Draco ve Granger aynı anda. "Onlar ne dediyse," dedi Theo. Kızıl saçlı cadı uzun bir süre Theo'ya baktı. Sonunda, "Anlaştık." dedi.

Theo cesurca kolunu uzattı, yabancı bir ülkedeki yabancılar hakkında güzel bir şeyler söyledi ve yeni arkadaşını dans pistine doğru sürükledi.

"Kibar sikik," diye mırıldandı Draco.

Granger, "Ağdalı, daha doğrusu," diye burnunu çekti. "Bunun Solange üzerinde işe yaradığına inanamıyorum." "Belki de Solange değişiklik olsun diye biraz İngiliz bifteği istiyordur," dedi Draco.

Granger, Theo'nun geri çekilen sırtına alaycı bir bakış atarak, "Sabah etin kalitesini gözden geçirmesini isteyeceğim," dedi.

"Vasat olup olmadığını bana söylemelisin," dedi Draco. "Neden?" diye sordu Granger.
"Mühimmat."

"Birbiriniz için berbat arkadaşlırsınız." Granger kadehinin üzerinden Draco'yu inceledi. Sonra kendini toparlamış gibiydi. "Sana hâlâ kızgınım. Git başımdan."

"Peki," dedi Draco. Bu odada onun arkadaşlığından hoşlanan bir düzine cadı vardı; bunu küçümseyen biriyle neden vakit kaybedeceğini anlamıyordu.

Ancak Granger kalabalığın arasına dalmadan önce Fransızca olarak "Ne zamandan beri Fransızca konuşuyorsun?" diye sordu.

Soru, sanki ona bu konuda bir açıklama borçluymuş gibi, sinirli bir şekilde sorulmuştu.

"Ne zamandan beri Fransızca konuşuyorsun?" diye cevap verdi Draco, o da Fransızca, çünkü birisinin bir açıklama borcu varsa o da oydu.

"Haute-Savoie'de bir ailem var," dedi Granger.

"Malfoylar Loire bölgesinden."

"Hm." Granger şampanyasından bir yudum aldı ve kısık gözlerle onu süzdü. "Ne?" diye sordu Draco.

"Bu çok şeyi açıklıyor," dedi Granger, tekrar İngilizceye dönerek. "Neyi çok fazla?"

"Sadece-" İşte Granger yapılmış a
jest Draco'nun genel varlığına doğru "-
Her şey."

Draco onun ne ima ettiğinden emin değildi ama bunun pek de iltifat olmadığını hissetti. "Haute-Savoie senin hakkında çok şey açıklıyor," diye karşılık verdi. "Bu da ne demek şimdi?" diye sordu Granger, hemen sinirlenerek.

Draco, sanki Granger tamamen raklet ve çok fazla vermuttan oluşuyormuş gibi ona doğru eliyle işaret etti.

Granger bir elini kalçasına koydu. "Bir şatonuz var mı?" "Evet," dedi Draco.

"İşte böyle," dedi Granger zafer kazanmış bir edayla, çünkü bu her şeyi açıklıyordu. "Psh - muhtemelen şu Muggle şeyini yapıyorsunuz - şu uzun ayak küreklerindeki şeyi." Granger Draco'ya yapay bir ifade boşluğuyla baktı.

"Aptalı oynamayı bırak. Bu sana yakışmıyor."

"Ama neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," dedi Granger. "Neden bahsettiğimi çok iyi biliyorsun. Ksiing? Sciing?"

Granger anlamaz görünmek için elinden geleni yaptı. (Bu onun alışık olduğu bir ifade değildi - bunu çok kötü yapıyordu).

"Kayak!" dedi Draco, sertçe Granger'ın yüzünü işaret ederek. Granger içkisiyle meşguldü.

"Biliyordum," dedi Draco. Alpler'deki pansiyonu ve génépi'yle ilgili sorular sorarak onun karakterini daha da kötülemek için ağzını açtı ama gevşek bir el dikkatini çekmek için ön kolunu okşadı.

Daha önce gördüğüm kirpikleri titreyen Safkan cadılardan biriydi: Luella. "Draco, neredeyse hiç dans etmedin."

Bu tam anlamıyla bir davetti ve iyi huylu bir büyücü olarak Draco'nun cevabı Luella'yı dansa kaldırmak olmalıydı. Ne var ki, Luella'nın durgun elini kolunda hissetmek

Gözlerindeki ay gibi bakış da sinir bozucuydu.

Sadece istemedi.

Draco'nun cevap vermekte gecikmesi Luella tarafından fark edildi ve omzunun üzerinden Granger'ı görmek için baktı. Granger analitik bakışlarından biriyle Luella'yı inceledi.

"Oh," dedi Luella Granger'ı görünce kibarca soluyarak. "Tabii sen zaten-" "Hayır," dedi Granger, aynı anda Draco da, "Evet - biz de tam yapmak üzereydik," dedi.

"Hayır, hayır," dedi Granger, geri çekilerek. "Siz ikiniz dans edin. Lütfen, keyfinize bakın."

Luella renksiz bir gülümsemeyle, "Ama ortağını senden alamazdım," dedi. "Böldüğüm için çok özür dilerim - ne kadar aptalım, sizi görmemiştim..."

"Ama-"

Luella, Granger'ın itirazlarını bir el hareketiyle kesti ve bara doğru ilerledi.

"Ne yapıyorsun?" diye tısladı Granger, Draco onun kolunu tutup kendi kolunun üzerine yerleştirirken. Onun yarım kalmış şampanya bardağını aldı ve yüzen bir tepsinin üzerine bıraktı.

"Bana borçlusun," dedi Draco. "Yoksa seni Dr. Whatsit'ten kurtarmamı unuttun mu?"

"Ödemenin bu olacağını bilseydim, Dr. Neyin Nesi'yle içki içerdim." Draco, Granger'ı dans pistine doğru yönlendirdi. "Beni onun pençelerinden uzak tutmak için bir dans." "Annen burada," dedi Granger, bariz bir tedirginlikle etrafına bakınarak. "Ve? İyi niyetli şeyler yapmam gerekiyor. Köprüler inşa etmek ve tüm bu saçmalıklar."

"Ama - ama normalde konuşmuyoruz bile - benimle çalıştığını biliyor mu?"

"Hayır. Ve sen de benimle çalışıyorsun," diye düzeltti Draco. "Benim için görevlendirildin."

"Aynen öyle."

Granger sanki Draco dünyadaki en sinir bozucu yaratılmış gibi sinirli bir ses çıkardı. Ancak yanıliyordu - bu unvan ona aitti.

Dans pisti göründüğünde bir sonraki itirazı "Harry burada," oldu.

"Harika. Potter'a sana daha yakından göz kulak olmak istediğimi söyleyeceğim. Birisi şüpheli davranıyordu."

"Kim?" diye sordu Granger, çünkü belli ki Draco'yu bu uydurma planın her yönü hakkında sorgulaması gerekiyordu.

"Theo," dedi Draco tereddüt etmeden.

Theo şu anda birkaç metre ötedeki kızıl saçlı cadıyla öpüşüyordu. Granger bu gerçeği gözlemledi ve ardından Nott'un bu kadar şüpheli olan tam olarak ne yaptığını sordu.

"Bu bir oyalama taktiği," dedi Draco. "Onu hafife alma."

"Hafife aldığım tek şey Solange'ın Lincolnshire sosisine olan düşkünlüğüydü," dedi Granger, Solange'ın Theo'nun kasıklarını ellemesini izlerken.

"Aval aval bakmayı bırakıp dans edecek misin?" diye sordu Draco. Ellerini kızın beline doğru kaydıldı ve onu sıkarak ellerinin omuzlarında olması gerektiğini hatırlattı. Belirgin bir isteksizlikle ellerini oraya koydu.

"İçine biraz samimiyet kat, Granger," diye homurdandı Draco nefesinin altından. "O barda altı saat boyunca senin için pilot taklidi yaptım. Bu da lanet olası bir dans."

Granger, "Pilot gibi davranmaktan zevk alıyordun!" diye fısıldadı. "Arkadaşın ve onunla oynadığın oyun her neyse, onun için her neymişim gibi davranmaktan zevk almıyorum."

Hakkını vermek gerekirse, duruşundaki bariz gerginliği azaltmaya çalışmıştı ama Draco kalçalarındaki sertliği hissedebiliyordu. "Rahatlayamaz mısın?"

"Hayır. Draco Malfoy'la dans ediyorum," diye hırladı Granger. "Bunun rahatlatıcı bir yanı yok."

Draco büyük ve dramatik bir iç çekişe izin verdi. "Ayrıca, bu bir oyun değil. Gerçek gibi görünmesini sağla. Eğer annem seninle hayali bir dans için Çok Uygun Bir Cadı'yla dansı reddettiğimden şüphelenirse, bunun sonunu duymak istemem."

Granger onu dans pistinin arka tarafındaki duvara doğru yönlendirdi ve diğer çiftleri onları gözden uzak tutmak için kullandı.

"Onu neden geri çevirdin?" diye sordu. "Senin tipin gibi görünüyordu." Bu çok küstahçaydı. "Benim tipim ne, Granger?"

"Zengin (tahmin ediyorum), Safkan (yine tahmin ediyorum), sarışın, şaşırtıcı derecede güzel... Muhtemelen Loire vadisinde birkaç şatoya da sahip..."

Bu listenin aşağı yukarı doğru olması Draco'yu rahatsız ediyordu. Draco'nun dikkat ettiği diğer bazı kadınsı özellikleri ihmal etmişti ama yine de nadiren kaba davranırdı.

Draco'nun kendisine cevap vermediğini gören Granger ona meraklı bir bakış attı. "Yanılıyor muyum? Bana korkunç varsayımlarda bulunduğumu söylemeyecek misin?"

"Hayır."

"O zaman neden?"

"Seni hiç ilgilendirmez," dedi Draco, çünkü ona hiçbir açıklama borcu yoktu. Ve ayrıca bunu kelimelere tam olarak dökemediği için.

"Hm," dedi Granger.

Draco bir kez daha kendini onun değerlendirme bakışlarından birinin öznesi olarak buldu, özellikle ilgi çekici sorunlara attığı aynı bakış.

"Bana bir matematik teoremiymişim gibi bakmayı kes," dedi Draco.

Draco'yu şaşırtacak şekilde, bu ona Granger'dan bir gülümseme kazandırdı. Gözleri parladı ve çukurlaştı.

Sol yanak. Ortaya çıktığı kadar çabuk kaybolmuştu. Draco gözlerini kırptırdı - bir güneş parıltısı gibi gelmişti.

"Malfoy'un Paradoksu," dedi Granger, ondan çok kendi kendine. "Anlayamadım?"

"Hiçbir şey."

Kollarındaki cadı sessizleşti ve düşüncelere daldı. Orada olmasına rağmen - belindeki ipek ellerinin altında sıcaktı, bilekleri omuzlarında küçük bir baskı oluşturunuyordu - aynı zamanda orada değildi. Gözleri uzaklara dalmıştı.

Granger oldu düşünmek. Hakkında
Onu. Bu endişe vericiydi.

En azından mutlu bir yan etkisi vardı, o da Granger'ın zihni başka bir yerde olduğu için vücudunun ona karşı biraz daha rahatlaması ve kendini bir kalas tutuyormuş gibi değil de bir kadınla dans ediyormuş gibi hissetmesiydi.

Bu da kendi içinde endişe vericiydi, çünkü bu cadı onun elleri altında o akşamki tüm cadılardan daha hoştu ve ara sıra

Hareket ettiklerinde ona doğru sürüklenen kokusunun çorbaları, Luella ve benzerlerine eşlik eden güçlü parfümlerden daha lezzetliydi. Her şey iyi güzeldi ama bu Granger'dı, Tanrı aşkına.

Draco kollarını düzeltti, böylece Granger tam anlamıyla kol mesafesindeydi. Sanki rahatsız edici bir düşünceyle uğraşıyormuş gibi kaşlarını çatarak kendine geldi.

"Merhaba," dedi Potter'ın sesi, hem Draco'nun hem de Granger'ın sıçramasına neden oldu. Bir an sonra Potter'ın dağınık başı ikisinin arasında duruyordu. "Affedersiniz ama burada neler oluyor?"

Draco, Granger'a cevap vermesi için zaman tanımadı. "Siktir git ve bırak da işimi yapayım, Potter."

İstediği zaman siktir olup gidecek biri olmadığından, Potter ısrar etti. "Onu neden bu kadar yakınında tutuyorsun? Bir şey mi gördün?"

"Bu-" diye başladı Granger.

"Kesinlikle - bu Nott," dedi Draco çenesini Theo'ya doğru uzatarak. "Şüpheli davranıyor. Etrafı kokluyor."

Potter, yüzü kızıl saçlı cadının boynunda bir yerde olan söz konusu büyücüye bakmak için döndü. Kaşlarını çattı. "Onunla ben ilgilenirim."

"Harry, o değil-" dedi Granger yeni bir hayal kırıklığıyla. "Nott, evet," diye araya girdi Draco yardımseverlikle.

"Ben ilgileniyorum, Hermione," dedi Potter, Theo'nun yanında göze çarpmayan bir pozisyon almak için geri çekilirken.

Granger'ın Draco'nun omuzlarını kavrayışı şimdi boynuna doğru kaymış ve boğulma düşüncelerini akla getirmişti. "Sen en kötüsüsün," dedi kızgın bir fısıltıyla.

"Sessiz olun - bunu izlemek istiyorum," dedi Draco, ikisinin de Potter'ı görebileceği şekilde aç vererek. "Neden Nott?" diye sordu Granger.

"Neden olmasın, gerçekten."

"Seni öldüreceğim."

"Pekâlâ," dedi Draco. "Ama önce intikamımın tadını çıkarmama izin ver."

Sonraki beş dakika içinde Draco, Potter'ın Theo'ya ters ters bakmasını, 'yanlışlıkla' ona çarpmasını, içkisini üzerine dökmesini ve nereye giderse gitsin adamın iki adım yakınında düşmanca bir varlık olmasını son derece keyifli bir şekilde izledi. Potter istediği zaman, bir savaş kahramanı ve Seherbaz olarak başarılarının efsaneleriyle de desteklenen, oldukça korkutucu bir figür çizebiliyordu ve Theo çok geçmeden onun gözlemcisini fark etmeye ve bu konuda ter dökmeye başladı.

Sonunda Theo Solange'ı tutmaktan vazgeçti ve ona bir bahane uydurdu. Sonra sarhoş bir halde Draco'ya doğru sendeleyerek yürüdü ve Draco'ya çok içtiği için dürüst olup olmadığını sordu, ama gerçekten de Fransız bir kızıl saçlıyla mı öpüşüyordu yoksa Potter'ın karısı Weasley kızıyla kazara mı birlikte oluyordu? Ve Potter arkası dönükken bir adamı lanetleyecek bir tip miydi, yoksa partiden zarar görmeden ayrılabilir miydi?

Draco büyük bir alicenaplıkla Theo'ya çıkışı işaret etti ve onu öfkeli Potter'dan korumakla ilgileneceğini söyledi, merak etme eski dostum.

Granger'ın yorumu, her şey bittiğinde ve Theo cadı olmadan ve mavi topları emzirerek ayrıldığında, "Korkunçsun," oldu.

Draco, "Aferin," dedi Potter'a. O da Draco'ya başparmağıyla onay verdi ve kalabalığın içinde kayboldu.

"Potter'ı seviyorum," diye iç geçirdi Draco. "Onu kızdırıp bir yöne yönlendiriyorsun ve-" "Umarım beni manipüle etmeyi daha az kolay bulursun," dedi Granger.

Draco bu kesin soruya cevap vermemeyi tercih etti. Kalçalarını önce bir yöne, sonra da diğer yöne doğru hareket ettirdi. "Çok kötü değil," dedi. "Biraz sert; belki de sana bir şampanya daha içirmeliyiz."

"Senin de çok iyi bildiğin gibi mecazi anlamda söyledim," dedi Granger, Draco'nun elleri altında daha da sertleşerek.

"Potter kadar hevesli olduğunu sanmıyorum," dedi Draco. (Ne yazık ki.) "Ama yine de aşırı heveslisin."
"Sinirli," diye önerdi Draco.

Granger gergin bir sesle, "Ben gergin değilim," dedi. Bir süre durakladıktan sonra, "Beni sen geriyorsun. Çileden çıkarıyorsun."

"Saçmalık," dedi Draco. "Ben çekici ve nazik biriyim. Manyak. Cadılar kucağıma düşmeden bir odanın içinde yürüyemiyorum bile."

"Tss."

"Bu doğru. Etrafa bir göz atın."

Granger etrafına bakındı ve bunun gerçekten de doğru olduğunu gördü, Amandine, Rosalie, Luella ve yakınlarda dans eden gecenin diğer cadılarından bazıları Draco'ya uzun bakışlar atıyordu.

Granger, "Adınızı mı, paranızı mı, yoksa sizinle birlikte olmanın tarifsiz zevkini mi istiyorlar?" diye sordu.

"Üçü de. Ben üçlü bir tehdidim."

"Kesinlikle öylesin," dedi Granger. Ancak Draco'nun gururunun okşanmasına fırsat vermeden parmaklarıyla üçe kadar saydı: "Gerginlik baş ağrıları, kalp çarpıntıları ve genel kaos."

Draco alay etti. "Eğer cadılarla uğraşmak için cebinde sakatatla dolaşmasaydın, bu kadar dayatmacı olmak zorunda kalmazdım. Bana gerilim baş ağrısı veriyorsun. Neden bu gezintilerin seni güvenli küçük çaylara ve yetimlerle ilgili toplantılara götürmüyor?"

Şimdi alay etme sırası Granger'daydı. "Güvenli küçük çaylar mı? Annenin son çayından mı kaçtın, yoksa unuttun mu?"

"Hayır," diye yüzünü buruşturdu Draco. "Bir cadı meclisinden doğrudan diğerine."

Granger düşünceli görünüyordu. "Ancak - eğer bir sonraki gezintim çay ve hanımlar içeriyorsa, bu sizin yokluğunuzu garanti eder ve sizden tamamen uzak durabilirim."

"Ne zaman?" "Beltane," dedi Granger. "Nerede?"
"Malfoy Malikanesi'nde. Çay Salonu'nda." "Malikânede çay salonu yok ki." "Yok mu?"
"Hayır."

Granger elini salladı. "Hanımların en çok sayıda yetimle bir araya geldiği yer. Sence bunun patentini almalı mıyım?" "Neyin patentini?"
"Malfoy Kovucu tarifim. Sanırım bunun için bir pazar olabilir."

"O pazar tamamen sizden oluşur. Malfoy Attractant için daha büyük bir talep olduğunu düşünüyorum ama formülü bulma konusunda iyi şanslar."

Granger, Draco'ya özlemle bakan cadı kalabalığına kaçamak bakışlar attı. "Haklı olabilirsin."

"Ben her zaman haklıyım." "Serseriler," dedi Granger. "Anlayamadım?"

"Çekici formülü için." "...Evet," dedi Draco. "Serseriler ve seni davet etmemek. Uğrayacağından emin olmak için iki temel bileşen. Ve izleme cihazlarını kaldırmak. Ve sana gitmeni söylemek. Sen en yüksek mertebeden bir karşıt görüşlüsün. Hala bilmek istiyorum

Uffington'da yüzük olmadan beni nasıl takip ettiğini, Bu arada."

"Dowsing

çubukları."

Granger'ın bu olasılığı hemen reddetmemesi Draco'yu eğlendirdi. Ancak bir an düşündükten sonra, "Yalancı," dedi.

"Bana Beltane'den bahset," dedi Draco.

"Gelmeye çok ama çok yoğun bir şekilde davetlisiniz. Orada olman için dünyaları verirdim. Hiçbir şey beni daha mutlu edemezdi," dedi Granger, bu yeni ters psikoloji teorisini uygulayarak.

"Mükemmel," dedi Draco.

"Varlığını garantilemek için yüzüğümü çıkaracağım." Draco burada sustu ama Granger'ın gözleri neşeyle parladı.

"Kendini komik sanıyorsun," dedi Draco. "O tek yönlü büyü işini bir daha bozarsan çok kızarım ve düzeltmem."

Granger ona sorgulayıcı bir bakış attı. "Bunu sanki korkunç bir tehditmiş gibi söylüyorsun." "Öyle."

"Nasıl?"

Draco, "Kalp atış hızımın her permütasyonunu o yüzük aracılığıyla hissetmeyi gerçekten istiyor musun?" diye sordu. "Sadece tehlikeli uçları hissedecek şekilde ayarladın sanıyordum?"

"Kendi tarafınızda nasıl kalibre edeceğinizi biliyor

musunuz?" "Hayır."

"Aynen öyle. Her çabamı hissetmek ve ne yaptığımı ya da kim olduğumu merak etmek istemezsin."

"Eurgh," dedi Granger, geri çekilerek. "Not edildi."

Az ya da çok dans ettikleri şarkı sessizliğe gömüldü. Augustin Delacroix'nın sihirli bir şekilde güçlendirilmiş sesi odanın ortasında bir yerden onlara doğru yankılandı ve katılımları için herkese teşekkür etti.

"Herifi neyden iyileştirdin ki?" diye sordu Draco.

"Şifacı-Hasta gizliliği," diye tersledi Granger. "Size söyleyemem."

Soruyu boş bir merakla soran Draco, Granger'ın gözlerinin ışıltısını kaybettiğini görünce meraklandı. Yine gizleniyordu.

Delacroix konuşmasına devam etti. Alkışlar arasında, ailesinin hayırsever katkıları ve geceden elde edilen gelirle başlangıçtaki hedeflerini iki katına çıkardıklarını belirtti. Delacroix Koğuşu gerçeğe dönüşecekti.

Yüzlerce şampanya kadehi, konukların havadan koparıp Şerefe! ve Santé! çığlıkları arasında kaldırmaları için baş hizasında belirdi.

Granger uygun bir şekilde yanında olduğu için Draco kendi bardağını onunkine dokundurdu.

Bir grup Şifacı Draco ve Granger'ı yuttu ve alkışlar, bisküvi ikramları ve kadeh tokuşturmalar başladı. Granger, diğ er aşırı heyecanlı St. Mungo's Şifacılarıyla birlikte bunun ne kadar harika olduğunu, yeni koğuşun ne kadar parlak olacağını, bunun ne kadar çok hayatı daha iyi hale getireceğini ve bunun gibi şeyleri haykırdı.

Draco sessizce gruptan ayrılarak Granger ve arkadaşlarını kutlamalarıyla baş başa bıraktı.

Granger'ı son görüşünde, başka bir Şifacıyla el ele tutuşup dönerken gülümsüyordu. Yumuşak ışıkların altında parlak gözlü, neşeli ve sevimliydi.

Bölüm 9

Beltane

Ertesi sabah kahvaltıda Narcissa'nın ilk sözü, "Seni Granger kızıyla dans ederken gördüm," oldu.

Draco için bu kahvaltıydı. Daha teknik bir ifadeyle, öğlen olduğu için öğle yemeğiydi. (Son gülen Theo oluyordu: Draco'ya ikram ettiği içkiler akşamdan kalma olmasına yol açmıştı).

"Evet," dedi Draco.

"Neden?" diye sordu Narcissa. Ses tonu hafifti. Sanki cevabı umursamıyormuş gibi tostuna tereyağı sürmüştü ama bu onun çok umursadığı anlamına geliyordu.

"Onu dans etmek istemediği biriyle dans etmekten kurtarıyordum," dedi Draco (Bu tersine çevrilmiş bir tür gerçektir ama sorun değildi. Annesi Legilimens değildi).

"Ah," dedi Narcissa. "Yapılacak en centilmence şey." "Evet."

"Bence bu iyi bir fikirdir," dedi Narcissa. Draco şaşkınlıkla onun gözlerine baktı.

Narcissa kendi kendine başını salladı. "Kamuoyu algısı çok önemli. Draco Malfoy'un Hermione Granger'la dans etmesi doğru mesajı verir. Bizler ilericiyiz ve eski önyargıların ötesine geçtik. Günceliz; eski moda değiliz."

Draco bir ağız dolusu omletin etrafında boğuk bir onay sesi çıkardı.

Narcissa çay doldurdu. "Bayan Granger savaştaki başarılarının çok ötesinde bir isim yapıyor. Dün gece Mösyö Delacroix'nın ondan bahsettiğini duydunuz - gerçekten olağanüstü bir cadı."

"Mff," dedi Draco omletinin içinden, çünkü omleti yoktu.

Narcissa ona sert bir bakış attı (ağız doluyken konuşmaya kesinlikle karşıydı). "Her halükârda, eğer kurtarma için sana bir iyilik borcu varsa, onu bazı etkinliklerime davet etmem için bana bir fırsat vermiş olabilirsin. Listemde birkaç Melez var ama Muggle doğumluların sayısı gerçekten çok az..."

Narcissa bu şekilde konuşmaya devam ederken pencerenin tıklatılmasıyla konuşması kesildi. Boethius, Draco'nun kartal baykuşu, elinde bir mektupla içeri girmek için ricada bulunuyordu.

Draco mektubu açtığında, "Mükemmel," dedi. "Nedir o?" diye sordu Narcissa. "Kaldıraç," dedi Draco.

Bir tüy kalem çıkardı ve bir yanıt karaladı.

~

Nisan sisli bir çiselemeye geldi ve geçti. Draco Granger'ı çok az görüyordu, hatta programı

daha önce olduğundan çok daha sıkıştı.

Mucizeler mucizesi kadının gündeminde hiçbir şey olmadığı bir Cuma akşamı bir etkileşime - aslında bir sağlık kontrolüne - zorladı. Uğramak ve kulübesinin koruyucularını yeniden düzenlemek için uygun bir zaman gibi görünüyordu.

Draco dışarıda çalışmak zorunda kaldığında her zaman olduğu gibi yağmur yağıyordu. Cephaneliğindeki en güçlü yağmur geçirmez tıslımları üzerine uyguladı ve işe koyuldu.

Işıklar yanıyordu - Granger evdeydi. Draco onun silüetini sıcak bir ışıkla aydınlanan kulübede, kanepeye kıvrılmış, elinde bir kitapla görebiliyordu. Sonunda, kedinin şekli Draco'yu izlemek için ön odanın penceresinde belirdi. Kedi bir ses çıkarmış olmalıydı, çünkü Granger'ın silüeti hemen ardından onu takip etti.

Dışarı baktı ve Draco'ya el salladı, sonra da büyük bir Muggle kazağına sarınmış halde kapının eşiğinde durmak için dışarı çıktı. Görünüşe göre Muggle'lar hâlâ Yunan zafer tanrıçasına tapıyorlardı; Nike'ın adı çok belirgin bir şekilde yer alıyordu.

Granger'ın göğsündeki harfler. Bacaklarında Muggley taytları vardı. Ayakları çıplaktı.

"Merhaba Malfoy," diye seslendi Granger yağmurun içinden.

Draco en son iyi şartlarda ayrıldıklarını düşündü - ilk sözleri gitme olmadığına göre öyle olmalıydı.

Asasını yükseğe doğrulttu ve Granger'ın kulübesinin üzerine gümüşü bir ışık ızgarası gönderdi.

"Bunun adı ne?" diye sordu Granger, geometrik filamentler tepelerinde yayılırken. "Çok güzel."

Draco büyü yapmaya odaklanmış, koğuş ayarlanana kadar cevap vermedi. "Caeli Praesidium," diye uzun uzun soludu. "Havadan girişi engellemek için."

"Hiç duymadım," dedi Granger, gümüşü parıltının yağmurlu gökyüzünde dağılmasını izlerken.

"Bu benimkilerden biri," dedi Draco. "Çoğu parabolik koğuşun tepesinde bir zayıflık noktası vardır. Bu

Biri zırh gibi - jeodezik polihedronlara dayanıyor. Güçlü ama dökümü gerçekten zahmetli."

Bu yetersiz bir ifadeydi - bu ölçekte, bütün bir konut için çok yorucuydu ama Draco gururlu bir büyücü olduğu için bunu kabul etmekten hoşlanmıyordu.

Alnından aşağı damlayan ter ve yağmur karışımını sildi ve Granger'a baktı. Onun hayatta olduğundan ve son bir hafta içinde yemek yemeyi hatırladığından emindi. Tonks'a vicdanı rahat bir şekilde rapor verebilirdi.

"Tamam - ben gidiyorum," dedi ve Kaybolmak için esasını kaldırdı. "Bekle," dedi Granger. Draco bekledi.

"Bitmiş görünüyorsun," dedi Granger. Bir an tereddüt etti ve sonra, "Size bir fincan çay ikram edebilir miyim?" diye sordu.

Draco ona baktı. "Şimdi de senin Imperiused olup olmadığını kontrol etmem gerekiyor. Nerede nişanlanmıştık?"

Granger'ın yumrukları Nike kazağının geniş kıvrımlarının altında bir yerde kalçalarını buldu. "Uffington, ve biz yapmadık. Ve sorduğumu da unut. Davet iptal edildi."

Bununla birlikte Granger elini kolunu sallayarak kulübeye girdi ve kapıyı arkasından kapattı. Draco onun ardından merdivenleri tırmanırken, bir tür ters vampir gibi açıkça davet edilmediği halde gelmesi konusunda haklı olduğunu düşündü.

"Evde kimse var mı?" diye seslendi içeri girerken.

"Git buradan," dedi Granger içinden bir yerden. "Sana bir daha asla iyi davranmayacağım." "Güzel. Bu benim dengemi bozuyor."

Draco, Granger'ın sesini takip ederek mutfağa gitti, mutfak tam anlamıyla felaket görünüyordu. "Eğer mutfağımın durumu hakkında yorum yapacaksan-"

"Tam bir kargaşa, Granger."

Granger'ın elinde bir pişirme eldiveni vardı ve kısa bir süre onunla ona tokat atmayı düşünür gibi oldu. Ancak bir nefes aldı ve ocaktan bir şey almak için arkasını döndü.

Draco ellerini ceplerine soktu ve içeri girdi. Krema topakları sıçrama tahtasına kadar tırmanmıştı. Sanki küçük bir mandıra patlamış gibi görünüyordu.

"Buraya yaptığınız şey hoşuma gitti," dedi Draco.

"İlla bilmen gerekiyorsa, aşırı hevesli karıştırma büyüğü. İşim bitene kadar temizlemeye zahmet etmeyeceğim."

Granger tencerenin içinekilere -bir tür kabuk-soğutma büyüğü yaptı ve üzerine bol miktarda yoğunlaştırılmış süt, şekerleme ve krema kaşıklamaya başladı.

Draco'nun ilgisini çekmişti. Ve acıkmıştı.

Granger esasını bir demet muza doğru salladı ve muzlar dağınık bir şekilde soyuldu. Başka bir hareketle onları dilimledi - oldukça düzensiz dilimler, ama yine de onları karışımına doğru süzdü.

"Dünyanın en güzeli değil ama... bir şey işte," dedi Granger, orantısız eserine şüpheyle bakarak.

"Ne oldu?"

"Banoffee turtası. Canım biraz çekti ama köy fırını bugün erken kapandı. Benim de muzum vardı."

"Mükemmel," dedi Draco. Asasını Granger'ın dolabının genel yönüne doğrulttu. "Accio kaşık."

Bir çekmece patlayarak açıldı ve büyük bir kaşık Draco'ya doğru uçtu. Kedi kulaklarıyla süslenmişti. "Gerçekten mi?" dedi Draco, kaşık eline doğru süzülürken.

"Bu yeni bir hediye idi," dedi Granger, kaşığı ondan kapmaya çalışarak.

Draco bir koluyla onu ulaşamayacağı bir yerde tutarken diğer koluyla turtaya doğru uzandı.

"Henüz hazır değil," diye itiraz etti Granger. "Hazır olması gerek!" "Sorun değil," dedi Draco. "Açlıktan ölüyorum."

Granger kaşığı almak için zorlamayı bıraktı. "Yapış yapış olduysa beni suçlama. Bir parça kesip tabağa koyamaz mısın? Bundan daha medeni olabilir miyiz?"

"Hayır. Ben her zaman medeniyim. Hadi barbar olalım."

Granger her şeye rağmen eline bir tabak tutuşturdu. Granger ona bir "parça" sunmaya çalıştığında güldü ve tabak bir krema ve karamel sosu yığınınına dönüştü.

Ne kadar çirkin olsa da turta çok lezzetliydi. Draco tabağı görmezden gelip doğrudan tepside yedi, Granger da kısa süre sonra onun dinsiz yollarını izledi ve tereyağlı bisküvi kabuğu, yoğunlaştırılmış süt, çırpılmış krema ve ara sıra da muz dilimlerinden oluşan cennet gibi bir karmaşayı paylaştılar. Draco sadece üç (3) kedi kılı yedi.

Draco hayatında pek çok günahkâr şey yapmıştı ama Granger'la birlikte omuzları birbirine değen, parmakları şekerlemeden yapış yapış olmuş bir banoffee turtasını parçalamak o kadar hoş bir yaramazlık gibi gelmişti ki, bu onu ürpertmişti.

Kedi, Granger'ın Scourgify'nin patlamaları arasında tezgahı yalayarak temizlemeye yardımcı oldu.

Granger çaydanlığı koyarken, Draco'nun aklına Narcissa'nın planları hakkında onu uyarması gerektiği geldi.

"Bu arada," dedi rahat bir tavırla, "annemden bir davet beklemelisin. Seni çaya davet etmek istiyor."

"Ne?" diye haykırdı Granger, hemen alarma geçmişti. "Çay mı? Ben mi? Neden? Ben ne yaptım ki?"

"Beni seninle dans ederken gördü ve çok sevilen Muggle doğumlu bir cadıyla yakınlık kurmanın iyi bir fikir olduğuna karar verdi."

"Ne kadar da stratejik bir kız," dedi Granger, bariz bir tedirginlikle kupaları getirirken. "Bu bir ceza değil."

"Evet, öyle. Sosyete işlerini sevmem."

"Psh, daha yeni sezonun Society Thing'indeydiniz ve çok iyi iş çıkardınız," dedi Draco.

Bu arada bu bir iltifattı ama Granger bunu anlamadı. "Delacroix etkinliği farklıydı - Şifacılar içindi. Kendimden olanların arasındaydım. Her yanlış adımına gülecek havalı Safkanlar değil."

"İstemiyorsan gitmek zorunda değilsin," dedi Draco. "Tabii ki."

"Gelecek yıl için programımda çakışmalar olacak; bunu annene söylersin, değil mi?" Draco Granger'a

En etkilenmemiş bakışıyla.

"Ne? Programımı gördün - doğru değil mi?"

"Kneazle bilgilendirme stantlarına ev sahipliği yapmak için zaman buluyorsunuz. Eminim bir bardak çay için de zaman bulabilirsin." "Ben Kneazle bilgilendirme stantlarına ev sahipliği yapmıyorum."

"Bayanların o kadar da korkutucu olmadığına söz veriyorum."

"Onlardan kaçmak için neredeyse kendinizi parçaladığınızı hatırlatabilir miyim?"

"Her şeker parçasıyla kutsal evlilik bağları tarafından tehdit edilseydiniz, siz de kendinizi içdiş ederdiniz."

Granger ciddileşti. "Ben de öyle yapardım."

"Annemin seni Delacroix'nın kızıyla evlendirmeye çalışmayacağına söz veriyorum."

Granger Draco'nun önüne bir fincan çay koydu.

"Seninle yapmaya çalıştığı şey bu mu? Rosalie iyi bir kızdır. Babasını tedavi ederken onu tanımıştım."

Draco elini salladı; bu konuşmanın onunla ilgili olmaması gerekiyordu. "Her neyse, annemin baykuşuna dikkat et. En azından katılmayı düşünün."

Granger'ın dikkati o kadar kolay dağılmadı. "Rosalie çok tatlı. Ondan hoşlanıyorum." "O zaman onunla evlen," dedi Draco. "Belki evlenirim," dedi Granger.

"Son gördüğümde bir Fransız asilzadesinin kolundaydı, bu yüzden şansını kaçırmış olabilirsin."

"Lanet olsun."

Çaylarını yudumladılar. Granger saati izlemeye başladı. Draco onun mola vermek ve sosyalleşmek için ayırdığı zamanın sonuna geldiğini hissetti. Onu çayıyla baş başa bırakmanın ne kadar kaba olacağını, okumaya dönmeyi ne kadar çok istediğini ve onun evinde gözetimsiz kalmasını ne kadar az istediğini hesapladığını neredeyse görebiliyordu.

Draco hiçbir zaman onun hayatını kolaylaştıran biri olmadı - aslında, ona eziyet etmek tercih edilen bir şey haline gelmişti

Eğlence ve hobi - ve bu nedenle çayını acı verici bir yavaşlıkla içti.

Granger'ın ayağı masanın altında zıplıyordu. Fincanı boştu ve bir süredir boştu. "Çok mu sıcak?" diye ağzından kaçırdı. "Soğutma büyüğü mü?" "Hayır, hoşuma gidiyor," dedi Draco ahlakçı bir tavırla, sanki baş belası değil de erdemli biriymiş gibi. "Bisküviniz var mı?"

Granger asasını sallayarak bisküvileri çağırdı ve paketi oldukça zorlayarak Draco'nun önüne koydu.

Eşsiz bir özen ve incelikle açtı.

Granger bir şeylerden şüphelenmişti. Draco'ya şüpheyile bakan bakışları, onun sırttığını görünce güvensizliğe dönüştü.

"Bunu bilerek yapıyorsun. Bunu biliyordum."

Ayağa kalktı, tüm nezaket gösterileri yok olmuştu. "Yapmam gereken şeyler var.

ay içiyormuş gibi yapmanı izliyor. Hiçbir şeye dokunma. Kendin ıkabilirsin."

Konser bittiğinde Draco yarım kalan çayını ve bisküvisini alıp Granger'ı ön odaya kadar takip etti. Onun da çay içiyormuş gibi yapmaktan daha iyi yapacak işleri vardı - Cuma gecesi idi ve arkadaşlarının hepsi dışarı çıkmış, onun da kendilerine katılmasını bekliyorlardı - ama doğruyu söylemek gerekirse, Granger daha da teşvik edici bir eğlence kaynağı olabilirdi.

Ön odada, Granger kanepedeki yerine oturmuştu. Dizinin üzerinde büyük bir kitap ve yanında da bir tür bilgisayar vardı. Ocakta bir ateş mırıldanıyor ve alev alev yanıyordu. Kedi kabarık bir halının üzerine uzanmıştı, o kadar düzdü ki halının nerede bittiği ve kedinin nerede başladığı hemen anlaşılmıyordu.

Oldukça sakin bir manzaraydı. Granger yeniden huzura kavuşmuş gibiydi.

İ ekti. "Yağmur yağarken ateşin başında kitap okumak, insanlık durumuna çare olabilecek en yakın şey."

Draco bisküvisini yüksek sesle çtırdattı.

Bu doğru bir yanıt değildi. Granger ona ters ters baktı. Sonra da kitabına döndü. Draco çayını höpürdeterek içti.

Granger inatla gözlerini sayfadan ayırmadı.

Draco hiç de davetsiz bir şekilde ona doğru yürüyüp kanepeye oturdu. Granger'ın gözleri bu küstahlık karşısında kısıldı.

"Ne okuyoruz?" diye sordu Draco. "Kitap mı?"

Granger ondan biraz uzaklaştı. "Hayır, kitap değil. Onu asla bu kadar gelişigüzel ele almazdım."

"Orkney Adaları'nda ne var?" diye sordu Draco. "Ne?" dedi Granger başını kaldırarak.

Draco, uzak İskoç adalarıyla ilgili bir paragrafın ekranda parladığı katlanabilir bilgisayarını işaret etti. Granger uzanıp bilgisayarını kapattı.

"Seni ilgilendirmez."

"Beltane halledildi o zaman," dedi Draco. "Güzel. Ben de nereye gideceğimizi merak ediyordum."

"Hayır, değil," dedi Granger, tamamen şeffaf bir yalan söyleyerek. "Onları sadece merakımdan araştırıyordum."

Draco kendini yüce gönüllü hissediyordu. "Tekrar dene, ama bu sefer daha fazla göz temasıyla."

Gerçekten de denedi. Gözleri onunkilerle buluştu ve bakışlarını onunkilere dikti, tekrar yalan söylemek için ağzını açtı ama ağzından çıkan tek şey "Ugh" oldu.

Draco dudak büktü.

Granger sinirli görünüyordu.

"Orkney Adaları'na hiç gitmedim," dedi Draco. Bilgisayar şeyisini tekrar açmaya çalıştı ama Granger elini itti. "Bunu dört gözle bekliyorum."

"Dört gözle bekleyecek bir şey yok. Sen gelmiyorsun." "Projenle mi ilgili?"

"Hayır," diye yalan söyledi Granger, Draco'nun sol kaşıyla güçlü bir göz teması kurarak. "Bu bir tatil için." "Gözler, Granger, gözler. Beni ruhuma ikna etmen gerek."

Gözlerini tekrar adamın gözlerine dikti ama ağzından sadece bıkkın bir gerçek çıktı. "Evet, projeyle ilgili." "O zaman ben de seninle geliyorum."

"Hayır. Orkney'e istediğin zaman gidebilirsin. Benimle gelmene gerek yok. Bu kesinlikle güvenli, zararsız bir yolculuk olacak. Sakatat yok. Cadı yok."

"Proje işi için İskoçya'nın kış ucuna tek başına gitmene izin vermeyeceğim. Şansım yaver giderse bir kelpie tarafından bağırsakların deşilir ve ben de büyücüler arasında şehit olurum."

"Saçmalama. Hiçbir su kütlesinin yakınında olmayacağım."

"Orkney Adaları'na gidiyorsun," dedi Draco, son kelimeyi yavaşça telaffuz ederek. "Bunu biliyorum, tabii ki. Ama benim işim orada ateşle, suyla değil." "Doğru. Beltane ateş festivallerinden biri," dedi Draco. "Öyle. Aslında, o-"

Granger sözünü kesti, konuşmaya devam ettikçe daha çok şey ifşa ettiğini geç de olsa fark etmiş gibiydi.

"Çayını bitirdin mi?" diye sordu konuyu değiştirmek ve aynı zamanda onu evden kovmak için açık bir girişimde bulunarak.

Draco boş olan bardağını kontrol etti. "Neredeyse."

Güvensizliği her halinden belli olan Granger uzandı, elini adamın bileğine doladı ve kendine doğru eğdi.

"Keşke senin yüzsüzlüğünün bir kısmıyla yalan söyleyebilseydim," dedi Granger boş kupayı düşünerek. Onun bileğini serbest bıraktı. Parmak uçları adamın teninde sıcak bir his uyandırmıştı.

"Pratik yapmakla olur," dedi Draco.

Granger ayağa kalkıp ortalığı biraz toparladı, bu da Draco'nun misafirlikte fazla kaldığının açık bir işaretiydi.

"Orkney'e nasıl gideceksiniz?" diye sordu Draco.

"Hogwarts Ekspresi," dedi Granger biraz hırlayarak.

"Thurso'da bir büyücü barı var," dedi Draco.
"Birkaç yıl önce orada bir kaçakçı yakalamıştım.
Bana hırlamayı kes. Yardımcı olmaya çalışıyorum."

"Floo seyahatinin izlendiğini sanıyordum." "Bunun
bir tatil olduğunu sanıyordum."
"Öyle."

"O zaman öyle görünmesini sağla. Floo'yu kullan."
"Tamam." "Pub'ın adı Cilalı Topuz." "Şaka
yapıyorsun." "Hayır." Draco ayağa kalktı. "Çay için
teşekkürler. Knob'da görüşürüz."

~

Granger gecikti.

Draco, barmenin dostça böğürtlenli sıcak şarap teklifine boyun eğmeden önce on dakika boyunca Knob'un kaldırım taşı fuayesinde bir ileri bir geri volta attı.

"S'fair jeelit oot," dedi barmen. Draco başını salladı, bu anlaşılmaz ifadenin saçma sapan dondurucu havayla ilgili bir yorum olduğunu varsayarak.

"Mayıs'ın ilk günü," dedi sıcak şarabı avuçlayarak.

"Neden lanet olası Ocak ayı gibi hissediyorum?"

"Kimi bekliyorsun?"

"Bir cadı," dedi Draco.

"Belli ki, yoksa şimdiye kadar gitmiş olurdun. Senin kız için biraz şarap şişeleyeceğim."

"Bir iş arkadaşı," diye belirtti Draco. "Ama teşekkür ederim."

Not defterini çıkardı ve Granger'a sabırsızca bir dizi ???????????? gönderdi.

Hiçbir yanıt alamadı. Yüzüğünün içinden kalp atışlarının zayıf yankılarını hissetti, panikle miyordu ama kesinlikle yükselmişti. Programına göre

Mungo's A&E'deydi - ya da en azından 4.30'a kadar orada olması ve 4.45'te Floo ile Knob'a gitmesi gerekiyordu, ancak burada değildi ve şimdi saat beşi çeyrek geçiyordu.

Bir on dakika daha geçti, Draco bu süre boyunca pencerenin yanında oturup yağmurun merhametle yerini gri gökyüzüne bırakmasını izledi. Orkney takımadaları arasında Granger'ın gitmesi gereken belirsiz ada her neyse, tümüyle Görünme'ye karşı korunuyordu, bu yüzden bir feribota bineceklerdi.

Yemek saati yaklaştığı ve Granger hâlâ kayıp olduğu için Draco barmenin kurutulmuş et ve peynir teklifini kabul etti.

Eğer on beş dakika içinde burada olmazsan, yakalandığını ve sana ışınlanacağımı varsayıyorum, Draco'nun Granger'a gönderdiği bir sonraki mesajdı. Aslında daha çok bir tehditti.

Boş tabağını düşündükten sonra, barmenden paket olarak ikinci bir porsiyon hazırlamasını istedi. Bu kadar düşünceli olmak onun normal davranışları arasında değildi ama Granger'ın bunu yapmayacağı da açıktı.

yemek için zamanları vardı ve onun yemek için koşturduğu bir anı bile boşa harcamak istemiyordu.

Holm of Eynhallow'a gidecek son feribot saat altıda kalkacaktı. Şimdi saat beşe geliyordu.

Draco barmene erzakların parasını ödedi, Granger'a rıhtımda olacağını not etti ve oraya doğru yola koyuldu.

5 dakika, Granger'ın cevabı geldi.

Draco son vapurun sisli denizde kayboluşunu izlemek için tam zamanında rıhtıma vardı.

İskeledeki delikanlı, feribotun neden tarifede belirtildiği gibi 6.00'da değil de 5.58'de kalktığı konusunda şiddetle sorgulandı. Omuz silkti ve babasının ayrılmak istediği zaman ayrıldığını söyledi ve ' taraflar, burada başka yolcu yoktu. Sosyetik beyefendi daha erken gelmeliydi. Yarın tekrar gelin.

"Buradayım," diye nefes nefese bir ciyıklama geldi.

Draco döndü. Granger rıhtım boyunca onlara doğru koşuyordu. Şifacı cüppesi altı galon kana benzeyen bir şeyle kaplanmıştı.

"Merlin'in memeleri," dedi Draco. "Az önce birini öldürmüş gibi görünüyorsun." "Crivvens," dedi rıhtım çocuğu, rengi solmaya başlamıştı. "Bu kan mı?" "Şah damarı kesilmiş - olduğundan daha kötü görünüyor - yaşıyor," diye nefes nefese kaldı Granger. Bir Evanescio edasıyla asasını kendine doğru salladı. "Tekne nerede?"

"Gitti, bayan," dedi delikanlı. Draco onun Granger'a kendisinden çok daha nazik bir şekilde hitap ettiğini fark etti - bir katil gibi görünmek saygı uyandırıyordu. "Yarın tekrar gelmeniz gerekecek."

"Yarın tekrar gelir misin?" diye tekrarladı Granger. Çılgılık atmanın eşiğindeydi ama kendini tutmaya çalışıyordu. "Yarın gelemem. Bugün olmak zorunda. Bugün Beltane."

Rıhtım çocuğu güçsüzce boş rıhtımı işaret etti. "Lütfen beni öldürmeyin bayan, bunu ben yapmadım. Uçmak isterseniz süpürgelerimiz var. En azından yağmur dindi mi?"

Draco konuşmaya yeni bir ilgi gösterdi. "Göster Ben ve süpürgeler."

"Süpürgeler mi?" diye tekrarladı

Granger, şimdi kesinlikle çılgılık atmanın eşiğindeydi. "Beni öldürmesine izin verme," dedi delikanlı Draco'ya bir kulübeyi gösterirken. "Bir tane kiralamak için iki Knut, ama bir Sickle için depozito."

Süpürgeler Draco'nun bu ücra karakolda umabileceği her şeye sahipti: yıpranmış, yorgun ve dayanıklılığı şüpheli.

"İki koltuklu var mı?"

Delikanlı karanlık bir köşede kayboldu ve eski bir model çıkardı. "Old Glory. Yorgun görünüyor ama hava şartlarına dayanıklı efendim. Babam bana bununla uçmayı öğretti."

"Kesinlikle müthiş bir destek. Nav'ı var mı?"

"İkel, efendim. Ama Holm'u tanıyor." Delikanlı asasını süpürgeye vurdu ve şöyle dedi: "Holm

Eynhallow'un." Süpürge eğilerek yükselme pozisyonuna geçti ve sürekli kuzeyi işaret etti.

"Tamamdır," dedi Draco ve bu süpürgelerden on beş tanesine bedel olan bir Orak uzattı.

Çocuk parayı cebine attı ve görünüşe bakılırsa Granger'la tekrar yüzleşmeye cesaret edemeyerek koşar adım uzaklaştı. Draco süpürgeyle birlikte Granger'a döndü.

"Hayır," dedi Granger.

Draco süpürgeyi yere dayadı ve büyük bir cömertlikle üzerine eğildi. "Pekâlâ. Çözümünüzü bekliyorum."

"Düşünüyorum," dedi Granger. "Bana bir dakika ver."

Granger'ın düşüncesi görünüşe göre soyunmayı da içeriyordu. Draco gözlerini kaçırdı. Şifacı cüppesinin altında Muggle kıyafetleri giymesine rağmen, izlemek için fazla mahrem hissediyordu. Muggle kotunun küçük bir cebinden anorağını, botlarını ve atkısını çıkardı. Topuzlu yün eldivenlerle tamamlanmıştı.

"SWOT analizi yapacağız," dedi Granger. "Seninle her konuşmamız bir swot analizi," dedi Draco.

"S.W.O.T." dedi Granger.

"Nasıl yazıldığını biliyorum."

"Hayır. S.W.O.T. - bu bir kısaltma." "Granger'ı hecelelemek için komik bir yol."

Granger derin bir nefes aldı ve kendi kendine yüksek sesle Draco Malfoy'un hayattaki temel amacının mükemmel bir baş belası olmak olduğunu ve onu cesaretlendirmeyi bırakması gerektiğini söyledi.

Draco teşvike gerek olmadığını, bunun onun doğal hali olduğunu söyledi.

Granger asasını salladı ve önünde, üzerinde aşağıdaki etiketlerin bulunduğu parlayan bir kadrân canlandı: Güçlü Yönler, Zayıf Yönler, Fırsatlar, Tehditler.

Üstünde "Denizde Süpürge Gezintisi" yazıyordu.

Granger bu tekniğe aşina olduğunu gösteren bir hızla kadrânı doldurdu. Zayıflıklar ve Tehditler bölümünü 'Deniz canavarlarının saldırıları', 'Hipotermi' ve 'Muhtemel ölüm' gibi şeylerle kolayca doldurdu.

Güçlü Yönler kısmına 'Araştırmayı bir yıl daha ertelememek' yazdı. Bunun bir önemi varmış gibi görünüyordu - kırmızı renkte parlamasını sağladı.

Draco onun 'Güçlü Yönler'in altına 'Malfoy'u da yazdığını görünce memnun oldu. "Çünkü," diye açıkladı, "gerçekten uçabiliyorsun."

Bununla birlikte, 'Tehditler'in altına 'Malfoy'u da yazdı: "Çünkü sen muhtemelen döngüler ve şeyler yapacak ve ikimizi de öldürecek bir manyaksın."

Draco Fırsatlar'a, "Granger'ı çığlık attır," diye ekleme cüretini gösterdi. Granger bunun üstünü çizdi ve "Kül elde et" yazdı.

"Kimden ve Beltane yangınlar?" sordu

Draco (gizlice Granger'ın çığlıklarını tekrar araya katarak). "Evet. Eninde sonunda çözecektin." "Çoktan çözdüm," diye alay etti Draco. "Ama iyi, biz gelene kadar külden başka bir şey kalmayacak. orada, bu hızla."

"Doğru, bugün aptal bir büyücünün kravat olarak Lebengo Viper takmaya çalışacağını hesaba katmamıştım."

Granger arkasına yaslandı ve birkaç dakika boyunca parlayan kadranı inceledi. Sonra Draco'nun elindeki 1965 yapımı Glorious Glider'a baktı. Sonra da fırtınalı gökyüzüne baktı.

'Araştırmayı bir yıl daha ertelememek' kırmızı renkte parlıyordu. Granger ihtiyatlı bir tavırla, "Siktir," dedi.

Draco sırttı.

"Hadi yapalım." Bunu çok cesurca söylemişti. Ancak Granger'ın yüzü solgundu. "O kadar memnun görünmene gerek yok," diye ekledi.

Draco daha sert sırttı. "Önden mi arkadan mı?" diye sordu süpürgeyi yatay tutarak. "Her iki durumda da direksiyonu ben kullanıyorum."

"Hangisi daha az korkunç?" diye sordu Granger süpürge önünde sallanırken.

"Eğer arkadaysanız, tutunmaktan yalnızca siz sorumlusunuz," dedi Draco. "Ama rüzgârın dışındasın ve hiçbir şey göremiyorsun, eğer yardımı olacaksa. Ön taraftaysan, vahşi maviyle aranda hiçbir şey yok. Ama sen şaftı tutabilirsin, ben de seni tutabilirim."

(Draco'nun o anda şaftlar hakkında yapabileceği on altı şaka vardı ama bunu yapmayacak kadar mantıklı davrandı. Kendini tuttuğu için tebrik edilmesi gerektiğini düşünüyordu).

Granger, "Bayılıp arkadan düşmeyeceğim konusunda kendime güvendiğimden emin değilim," dedi. "Beni ön tarafta mı tutacaksın?"

"Evet."

Bunun iyi mi yoksa kötü bir şey mi olduğu belli değildi. Granger ellerini ovuşturdu. "Can yelekleri ya da kaskları falan yok mu? Yanıma bir paraşüt almalıydım."

"Bir ne?"

"Boş ver. Ben ön tarafı alacağım. Tut beni. Eğer ölürsem - ölmeden önce yapmak istediğim çok şey var. Lütfen ölmeme izin verme."

Hem ölümcül derecede ciddi hem de ağlamaya hazır görünüyordu. "Ölmeyeceksin Granger."

"Uçmaktan nefret ediyorum."

"Biliyorum. Bin hadi."

"Belki de oraya vardığımızda beni sersemletip uyandırmalısın." "Bu rüzgarda senin paçavraya dönmüş cesedini tutamam Granger."

Granger cebini karıştırırken, "Bende var - bir Sakinleştirici İçki alacağım," dedi. "Sadece yarım doz, dikkat et, gerginliği azaltmak için. Sakinleştiricilerde aşırıya kaçıp devrilmek istemiyorum..."

Sakinleştirici İçki içildi ve sonunda Granger süpürgeye bindi. Süpürgenin üzerindeki oturuşu gergin ve sıkıştı. Eldivenleri beyaz parmaklarıyla kavıyordu. Gözleri kapalıydı. Sakinleştirici İçki'nin etkisini göstermesi belli ki birkaç saniyeden fazla sürmüştü.

"Hazır mısın?" diye sordu Draco, onun arkasına tırmanarak. Granger sıkılmış dişlerinin arasından, "Sadece uçacağım," diye mırıldandı.

Draco uçtu. Yaşlı Zafer'le tanışmak için onları kulübenin etrafında birkaç alçak tur attırdı. Süpürge sert, yaşlı bir cadalozdu ama ikisiyle birlikte kuzey rüzgârında ilerleyebilecek kadar da cesurdu. Havada sabit duruyordu, Draco'nun evdeki uçarı modellerinden çok daha fazla, parmağıyla dokunduğunda titriyordu. Bu kol üzerinde yapılacak bir yolculuk için

Kuzey Denizi, Old Glory iyi iş çıkarır. Yavaş ve istikrarlı.

Draco, Granger'ı rahatlatmak amacıyla bu gerçeği ona bildirdi. Granger'ın tek yanıtı bir homurtu oldu.

Granger'ın elleri süpürgeyi boğmakla meşgul olduğu için Draco birbirlerinin konuşmalarını duyabilmeleri için ikisinin üzerine rüzgâr kesici büyüler yaptı. Ayrıca Granger'ın ona karşı minnetle ürpermesine neden olan ısıtıcı büyüler de yaptı, bu ilginç bir histi.

Draco'nun son ayarı, kendisi için nadir bir durum olan bir yolcuya sahip olmaktı. Ağırlık farklı hissettirdi ve direksiyon aşağı doğru eğildi.

Süpürgelerde iki katına çıktığı birkaç sefer randevular içindi ve o uçuşları تنها bir yere iniş ve güzel bir öpüşme takip etmişti. Draco bu uçuşta kasıklarına karşı seksi kalça kıpırdanmaları olacağından oldukça şüpheliydi: Granger süpürgeye ölüm gibi yapışmış, sanki taşlaşmış gibi kıpırdamadan duruyordu. Sadece saçları bu sertlikten kurtulmuştu. Birkaç tel

Topuzundan çıkan bir parça usulca yüzüne dokundu. Şampuan ve antiseptik gibi kokuyordu.

Draco öne doğru eğildi ve ellerini Granger'ın önündeki süpürgenin üzerine koyarak gitmeye hazırlandı. Granger onun kolları arasında kendini küçük ve ince kemikli hissediyordu.

"Rahat," dedi Draco.

"Urk," dedi Granger dehşetini anlamlı bir şekilde dile getirerek.

Draco onları kuzeye doğru çevirdi ve hızlanmaya başladı. Granger gözleri kapalı olduğu halde değişimi hissetti ve Draco'nun bu dünyadaki ve öbür dünyadaki kaderiyle ilgili daha hassas bir adamı ağırlatacak şiddetli dileklerde bulundu.

Draco sadece, "Sakin ol Granger," dedi ve onları yüzde 0.01 oranında yavaşlattı. "Holm of Eynhallow'a, yaşlı kuş," dedi Draco süpürgeyi okşayarak.

Sonraki durak: deniz.

Bölüm 10

Orkney Adaları

Draco genç hayatında pek çok uçuşun tadını çıkarmıştı ama Kuzey Denizi boyunca yaptığı bu yolculuk, şimdiye kadar deneyimlediği en vahşi ve güzel uçuşlardan biriydi. Eski süpürgesine neredeyse sevinecekti - uçuşunda yeni süpürgelerinin göstermediği bir dikkati ve rüzgâra dikkat etmeyi zorunlu kılıyordu. Uçuş oldukça teknikti. Çapraz rüzgârlar çoktu ve hava kaprisliydi, bu yüzden Draco dalgalanmanın yaklaşık on metre üzerinde alçak bir uçuş yolu seçti.

Hava tuzlu ve soğuktu ve hayalet denizkızlarının öpücükleri gibi yüzlerine sıçırıyordu. Açık sulara ulaştıklarında, bir Büyük Skua da uçuşlarında onlara katıldı. Draco'yu boncuk gibi gözlerle izledi, kanat ucu yüzüne sadece bir metre uzaklıktaydı. Sonra denizin yüzeyine indi, koyu renkli sulu çiftiyle kanatlarını sıyırdı ve tekrar süzülerek uzaklaştı.

Kuzeye doğru uçarlarken, gökyüzündeki yıldızların kırılğan bir dağılımını ortaya çıkarmak için gökyüzü açıldı. Altlarında, yansıyan takımyıldızlar dökülüyor ve dalgaların içine dalıyordu. Bu manzara muhteşemdi. Draco'ya kendini küçük ve önemsiz hissettirdi.

Sakinleştirici İçki etkisini göstermiş olmalıydı, çünkü Granger kollarının arasındaki gerginliğin bir nebze azaldığını hissetti, ama eldivenleri hâlâ süpürgenin etrafına sıkıca sarılmıştı. Draco'nun söyleyebildiği kadarıyla gözleri hâlâ kapalıydı ve tüm bu nefes kesici manzaraları kaçıırıyordu. Ama bunu nasıl atlatırsa atlatsın, diye düşündü.

Altlarındaki suyu büyük bir şey kırdı.

"Granger - bak! Bir Hipokampus var! Hayır, onlardan iki tane var! Hipokampüsler! Hippocampi?"

"Oh!" diye soludu Granger, sonunda gözlerini açarak.

Aşağıya, at benzeri yaratıkların devasa, şık kafalarının dalgaları ikiye böldüğü yere baktı. Biri tekrar kayboldu, ama diğeri

devasa kuyruğu hemen altlarından kavis çizerek geçti, sonra da dalgalara çarpmadan gözden kayboldu.

Draco yavaşladı, geri dönüp onları gözlemlemek istiyordu ama ilk Hipokampus ileride tekrar belirmiş, hemen ardından da eşı gelmişti. Süpürgeyi yetişmesi için zorladı. Yaratıklar hızlandı ve Draco da onlara ayak uydurarak dalgaları yelelerinin yüksekliğinde sıyırdı.

Yarıştılar.

Draco süpürgeden daha fazlasını istedi. Görkemli yaratıklar, geniş burun deliklerinden fışkıran inci gibi buğu dışında hiçbir efor belirtisi göstermeden altlarında ve yanlarında hareket ediyorlardı.

Biri, biraz daha küçüktü, cam yeşili rengindeydi, yelesi etrafını saran köpükler kadar beyazdı. Diğeri daha iriydi, deniz dalgaları kadar maviydi ve bir o kadar da hızlıydı, eşine yakın duruyordu.

Tuzlu su onları ıslattı. Draco ilerledi, o bir dalgaydı, deniz atları da dalgaydı, uçtular, çarptılar, köpürdüler, ilerlediler, şimdi rüzgârdılar, şimdi de

Onlar tuzlu suydular ve şimdi fırtınadan önce deniz köpüğüydüler.

Dalga binicileri batıya, açık okyanusa doğru döndü. Solgun gözleri Draco ve Granger'a dikildi ve erkek, sanki onları bilinmeyen kıyılara doğru takip etmeleri için meydan okurcasına muhteşem başını geriye attı. Draco bunu yapamayacağını biliyordu.

İkili, hızlı yüzgeçli ruhlar gibi gözden kayboldular, anlaşılması zor denizde hızla kaybolan bir görüntü.

Sonra sadece nefes nefese kalmış Draco, titreyen Granger ve bulut köpüklü dalgalar kalmıştı.

İkisi de konuşmadı.

Süpürge yoluna devam etti.

Şimdi sağlarında ve sollarında kara parçalarının karanlık şekilleri belirliyordu. Orkney Adalarına girmişlerdi.

Rüzgâr daha az kesici ve denizler daha az dalgalı hale geldi.

Önlerinde, Beltane ateşleriyle yanan küçük bir ada, karanlık denizlerin arasında bir mücevher gibi parlıyordu. Süpürge, hedefinin yaklaştığını hissederek yeni bir hız patlaması yaptı.

Draco yıldız ışığında düz bir kaya parçası gördü ve inmek için yaklaştı. Granger yine gözlerini kapatmış olmalıydı, çünkü ayak parmakları yere değdiğinde ciyakladı ve Draco'nun kolu beline dolanmasaydı süpürgeden yuvarlanacaktı.

Draco atından indi. Granger'ın hareketini yosunların içine doğru sarkarak yuvarlanmak olarak tanımlamak daha doğru olurdu.

"Bu harikaydı!" Draco kollarını havada tutarak yıldızların altında döndü. "Heyecan verici. Lanet olası büyü."

Granger hiçbir şey söylemedi. Draco ona bir Lumos fırlattı. Granger toprağa sarılmış gibi görünüyordu. "Sen iyi misin?"

"Bir dakika," diye nefes nefese kaldı Granger.

Draco kendini toparlaması için onu yalnız bıraktı. İç kısımlara doğru birkaç büyü yaptı ve adada yaklaşık yüz cadı ve büyücünün, bir o kadar da irili ufaklı ateşin olduğunu öğrendi.

Granger ayağa kalkmıştı. Draco onun hâlâ ne kadar kansız görüldüğünü görünce bir tür centilmen otomatizmiyle ona kolunu uzattı. Kadın onu tuttu, kendi tutuşu da titriyordu.

Beltane ateşleri ve neşeli bir kemancının sesi onlara rehberlik ederken adanın merkezine doğru ilerlediler. Yürüdükçe Draco iki yanlarındaki devasa şekilleri fark etmeye başladı, sadece siyah oldukları için algılanabiliyorlardı.

opaklık, yıldızların ışığının geçmesine izin vermiyor.

"Dikili taşlar," dedi Granger.

"Bu kadar kuzeyde hendekler mi var?" diye sordu Draco.

Aslında bu kadar kuzeyde hendek olup olmaması umurunda değildi ama bu tür sorular Granger'ın içindeki cevheri uyandıracak ve dikkatini dağıtacaktı.

Haklıydı. Granger, ilerledikçe güç ve coşku kazanan zayıf bir sesle söze başladı. "Evet - burası İngiltere'deki en eski taş çemberlerden biri. Megalitlerin M.Ö. 3200'lere kadar uzandığı düşünülüyor. Boyları yaklaşık üç metre - gün ışığında kesinlikle nefes kesici olduklarını tahmin ediyorum. Bu henge Eynhallow Halkası olarak adlandırılıyor."

Kalabalığa sesleri duyabilecek kadar yaklaştıklarında Granger, "Sanırım eğlencenin çoğunu kaçıracamız," dedi. "Çok yazık. Bazı ritüelleri bizzat görmeyi umuyordum..."

"Hangi ritüeller?"

"Oh, eski koruma büyüleri. El düğümleri. Aos s'í'ye adaklar. Bir sürü ateşin üzerinden atlama ve diğer saçmalıklar da. Büyücüler neden bunun bir cadıyı etkileyeceğini düşünür bilmiyorum ama zaten büyücüler anlamadığım pek çok şey yaparlar. Engerek kravatları gibi."

Granger şimdi sessizliğe bürünmüş, bu aptallık nöbetini düşünüyordu. "Ama en azından buraya gelme nedenimi bulmuş olacağım."

Şimdi halkanın merkezine yakın bir yerdeydiler, birçok turba ateşinin ve eğlenen cadılarla büyücülerin arasında yürüyorlardı. Granger dizginlenmiş bir heyecanla ateşlere bakıyordu. Draco'nun kolunu sıkıca kavradı.

Granger'ın dikkati başka yerde olduğu için Draco asasını yoldan geçen birkaç kişiye doğrulttu ve sözsüz Legilimency büyüü yaptı. Bunun düşük riskli bir durum olduğundan emindi - genel hava şenlikli ve çakırkeyifti ve kimse kim olduklarını umursamıyordu.

Kutlamaların doruk noktası sona ermişti ve her şey neşeli bir sona yaklaşıyordu. Ateşlerin çevresine çadırlar kuruluyor, diğerlerinin etrafında ise gruplar viski eşliğinde felsefe yapmak için yerleşiyordu.

Draco ve Granger dost canlısı neşeliler tarafından karşılandı ve ateşlerine katılmaya davet edildi. Granger kibarca reddetti ve onları hendeğin daha sessiz bir ucuna, küçük bir ateşin yandığı yere yönlendirdi.

"Bunun için bekleyelim," dedi.

"Sanırım doğal olarak sönmesi gerekiyor?" diye sordu Draco. "Söndürme büyüsü yok mu?" "Söndürme büyüsü yok. En ilkel haliyle Beltane külü."

Granger iki kütüğü rahat sedirlere dönüştürdü ve Draco'yla birlikte onları ateşe doğru çekti.

Acı soğuk uçuştan sonra, sıcaklık kesinlikle muhteşemdi. Draco yakın oturuyordu ama Granger dizlerini kızartacak ve saçlarını ateşe verecek kadar yakındı. Eldivenlerini çıkardı ve ellerini alevlere yakın tuttu.

"Bu gece binlerce ve binlerce Beltane ateşi varken, neden özellikle bunlar? İngiltere'nin en ısız köşesinde?" diye sordu Draco yüzü zlmeye başlarken.

Granger'ın hazır bir cevabı vardı elbette - ve sorduğu için memnun görünüyordu. "nk bu Holm'daki ateşler çok özel bir ateşten geliyor - Cerridwen'in kazanı için kullandığı ateşin ta kendisi. Onun hikayesini hatırlıyor musun bilmiyorum..."

"Sadece ikolata Kurbağası kartında ne yazıyorsa," dedi Draco, hayal meyal koyu renk saçlı bir cadıyı hatırlayarak. "Düşündüm de, sana oldukça benziyordu."

"Psh," diye alay etti Granger. "Onun kadar cadı olmayı ancak hayal edebilirim. Pek çok şeyin yanı sıra Biçim Değiştirme'nin de sahibiydi - istediği zaman herhangi bir yaratığa dönüşebilirdi. Bugünün Animagi'lerini bile gölgede bırakırdı. Her neyse - sizi bu tezden uzak tutacağım - bu alevlerin normal ateşten biraz daha kırmızı göründüğünü fark etmiş olabilirsiniz?"

Draco başını salladı; alevler gerçekten de normalden daha kızarmıştı. "Turba yüzünden olduğunu düşünmüştüm."

"Hayır. Onun efsanevi ateşini bu adalarda nesilden nesile canlı tuttular. İnanılmaz değil mi?" Granger'ın gözleri parlıyordu. "Tanık olmak ne güzel şey. Kendi ellerimle hissettiğim bir şey. Bu gerçeküstü. Olağanüstü."

"Küle ne için ihtiyacın var?" diye sordu Draco, madem bu kadar açık sözlü davranıyordu. Granger ağzını kapattı.

Draco omuz silkti. Denemeye değerdi.

Thurso'dan gelen erzakları çıkarmak için pelerininin ceplerini karıştırdı. Kurutulmuş etleri ve peyniri Granger'a uzattı ve sıcak şarap şişesini tekrar ısınması için ateşe dayadı.

Granger şaşırmış görünüyordu, ama bu öngöründen mi yoksa beklenmedik nezaketten mi kaynaklanıyordu, Draco emin değildi. Paketi yırtarak açtı. "Aslında açlıktan ölüyorum. Teşekkür ederim. Çok düşüncelisin, ben-"

Draco daha fazla kabartmak için onun sözünü kesti. "O anorakta hiç Banoffee turtası getirmedi mi?"

"Hayır," dedi Granger. Ceplerinden birini karıştırdı. "Yine de birkaç protein barım var. Biraz ezilmiş olabilirler..."

Draco protein çubuğunun ne olduğunu bilmiyordu ama tadı ucuz çikolataya benziyordu ve onca deniz tuzundan sonra dilinde muhteşem bir tat bırakıyordu.

Yemek yediler. Granger bu konuda nazikti, Cerridwen hakkında daha fazla yorum yaparak küçük ısırtıklar aldı. Draco ilk kez Granger'ın ailesinin nasıl biri olduğunu ve Muggle'lardan olup olmadıklarını merak etti. İyi bir terbiye anlayışına ve doğuştan gelen bir asalete sahipti.

Granger, "Hippocampus, Hippocampus olarak çoğullaştırılırsa doğru olur sanırım," dedi. "Bence Hippocampi Latince'yi düzene sokmak için yanlış bir girişim olur - Hippocampus Yunanca bir kelime. Teknik olarak Hippocampodes diyebilirsiniz sanırım? Hippocampus artık İngilizce bir kelime olmasına rağmen

kelimesi, yani gerçekten de Hipokampüsler de oldukça doğru."

"Senin sözüne güveniyorum," dedi Draco, ısıtılmış sıcak şarabı getirirken. "Ben dilbilimci değilim, o yüzden inanmamalısın."

Draco şişeyi ona uzattı.

"Ben bize kadeh hazırlayayım," dedi Granger, Draco'nun kucağından protein bar paketlerini alırken. "Çok uygun," dedi Draco. Annesi Granger'dan gerçekten hoşlanıyor olabilirdi. "Bu

Şarap var olmuştur ısıtılmış
tarafından ve Alev Cerridwen'in. Onu
bir şişeden emmiyoruz.

Hog's Head'in arkasındaki on altı yaşındakiler."

Granger ambalajları yakışıklı altın kadehlere dönüştürdü.

Draco ona kendisinin de oldukça iyi bir Biçim Değiştirme ustası olduğunu söyleyebilirdi ama onun şişirilmiş bir egoya sahip olmasını istemiyordu. Yine de onun kadehlerin ağırlığını nasıl test ettiğini fark etti. Eşarbının içine gülümsedi.

"Altının üzerinde güzel bir parlaklık var," diye itiraf etti.

"Güzel bir yanılsama," dedi Granger, memnun görünüyordu. "Ama teşekkür ederim." "Simyayla ilgilendiğinizi duydum, bu yüzden onayınız sıradan bir büyücününkinden daha önemli," diye eklemeyen önce durakladı ve tereddüt etti.

"Benim onayım her konuda ortalama bir büyücününkinden daha önemli olmalı," dedi Draco, ateş ışığında kadehi incelerken.

Granger gözlerini gece gökyüzüne kaldırdı.

Draco kadehlerini sıcak şarapla doldurdu. "Hazır simya konusuna girmişken, projenizin her derde deva bir ilaç yaratmayı içerip içermediğini söylersiniz, değil mi?"

Granger sırtmasına rağmen, "Aceleci davranmayalım," dedi.

Draco ani bir heyecana kapıldı, çünkü son beş aydır bu cadı hakkında öğrendiklerine göre bunu yapabilecek biri varsa, o da muhtemelen oydu.

"Her Derde Deva mı yaratıyorsun?" diye sordu ona doğru eğilerek. "Shacklebolt'un bu kadar telaşlandığı şey bu mu?"

Kadın tereddüt etmeden adamın gözlerine baktı.

"Hayır. Saçmalama." "Hm."

"Korkarım benim hakkımda çok yüksek bir fikir geliştiriyorsunuz. Ben sadece bir Şifacıyım, Muggle yöntemlerim ve önemsiz sihir bilgimle idare ediyorum."

Draco alaycı bir ifadeyle, "Zavallı," diye tekrarladı.

"Biraz daha peynir ister misin? Bu benim için fazla keskin..."

Draco peyniri aldı ve sıcak şarabını yudumladı. Belki üzerinde çalıştığı düpedüz bir Her Derde Deva değildi ama kapsamının benzer olduğunu düşünüyordu. Yine de ondan bilgi koparmak için bir planı vardı. Sadece sabırlı olması gerekiyordu.

Ateş çıtırdayarak devam ediyor, kalan torfunu yiyip bitiriyordu. Gözlerini ateşe diktiler ve gece ilerledikçe kendilerini alevlerin dansıyla neredeyse hipnotize olmuş buldular. Kemancının şarkısı kederli ve hüzünlü bir hal aldı.

Ateş, turba dumanı, toprak - tarih gibi kokuyordu, yeninin eskiye, eskinin yeniye dönüşmesi gibi.

Belki şaraptan, belki saatin geç olmasından, belki de Beltane gecesinin kalıcı etkisinden, ama o an Draco için rüya gibi bir hal almıştı. Granger, rüzgârda savrulan saçları arkasındaki gölgelere karışan, gözleri kırmızı ateş ışığını yakalayan bir cadının chiaroscuro boyalı görüntüsüne dönüştü. Ellerini ateşe doğru uzatmıştı ve Draco'ya alevlerin onu çektiği ve eğer isteseydi onları okşayabileceği gibi geliyordu.

Granger esnedi ve büyü bozuldu.

Uykulu olması sürpriz değildi. Draco'nun her zamanki yatma vaktine yaklaşıyordu, bu da Granger'inkini çoktan geçmiş olduğu anlamına geliyordu.

Eldivenlerini tekrar taktı ve Draco'yla kendisinin etrafına bir ısınma büyüğü yaptı. Ateş kısıktı ama hâlâ yanıyordu.

Draco turba ateşinin sönmesinin çok uzun zaman aldığını fark etti. Granger onun omzunda uyuyakaldı.

Kendisi de yorulmaya başlamış olan Draco birdenbire kendini uyanık ve huzursuz buldu. Bu, başa çıkmaya hazır olmadığı tamamen yeni bir kırılganlık gösterisiydi. Nefes alış veriş i yavaş ve sabitti, eldivenleri kucağına kıvrılmış tı.

Draco'nun Biçim Değıştirme becerileri iyiydi ama kurutulmuş bir et paketinin kalıntılarından bir çadır yapacak kadar iyi değildi. Granger'ın sedirini uzatarak bir tür orantısız şezlonga dönüştürmekle yetindi. Granger uyanmadan yeni şekline girdi.

Sonra, açık gökyüzünün altında sırtüstü yatarken küçük ve daha da savunmasız görüldüğü için, pelerinini onun üzerine attı. Bunu, sönmekte olan ateşin sıcaklığı yerini kesinlikle gecenin soğuşuna bıraktığı için, ikisinin üzerine bir başka ısıtıcı tılsımla tamamladı.

Yorgunluğunun kendisini ele geçirmesi ve kendisinin de dünyaya yenik düşmesi ihtimaline karşı birkaç koruyucu büyü yaptı. Diğer kutlayıcılar çadırlarına çekildiği için bu kesinlikle aşırı ihtiyatlı bir davranıştı ama Draco bu kadar uzun süre dikkatsiz davranarak hayatta kalmamıştı.

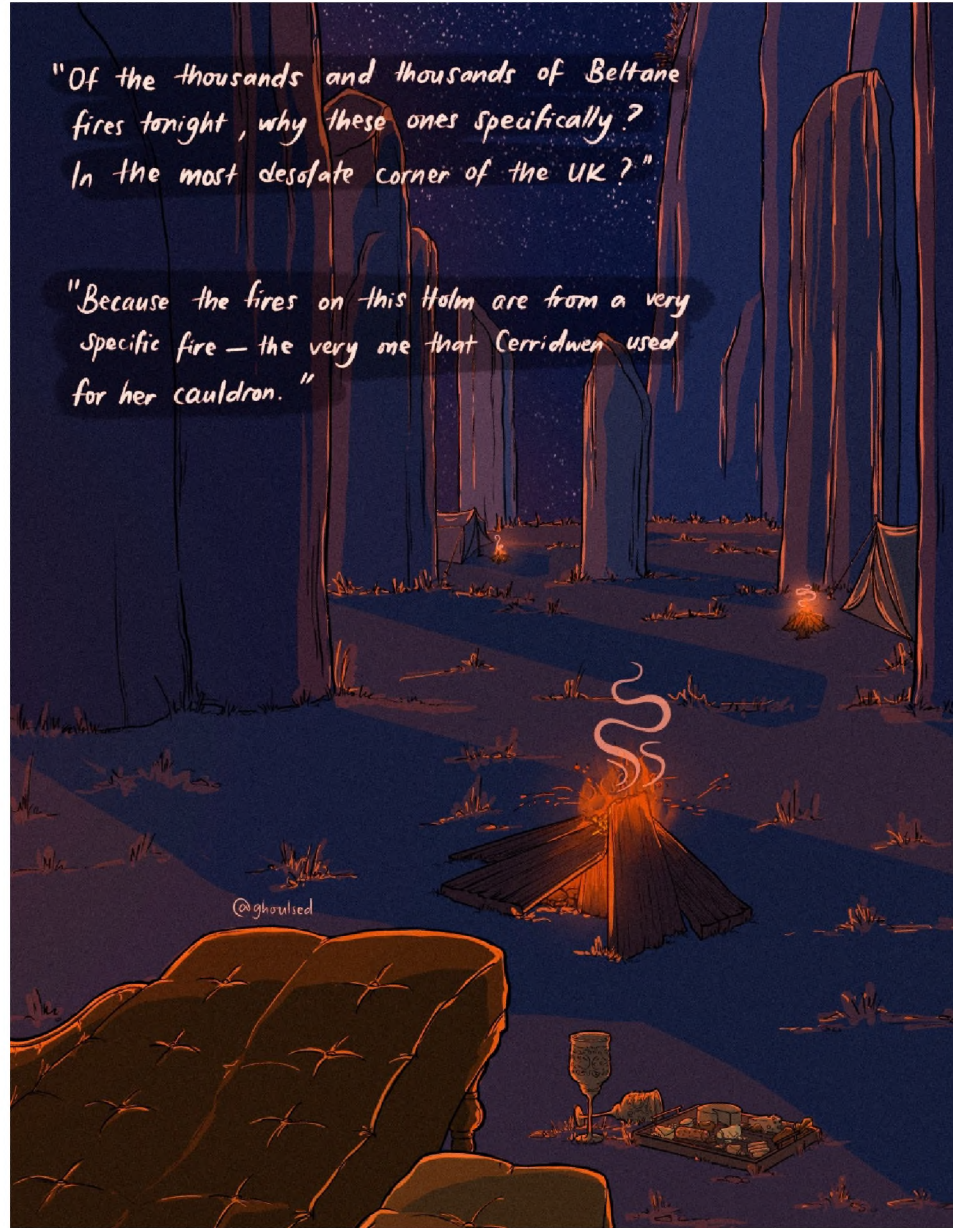
Sırtını Granger'ın şezlonguna dayayarak oturdu ve son alevlerin kora dönüşmesini izledi.

Bir saat sonra, çukurun kenarı küle dönüşmüştü. Sessiz esintide kıpırdadı, sonra duruldu,

beyaz

üzerine

Beyaz.

Şafak taze ve parlak bir şekilde söküyor, deniz kuşlarının çığlıkları altında Orkney Adaları'nın üzerine altın saçıyordu.

Draco boynunda bir sızı ve soğuktan uyuşmuş bir
burunla uyandı.

Granger'a gelince, onun pelerininin içine sokulmuş, gayet rahat görünüyordu. Draco ne zamandan beri bu kadar erdemli bir şehit olduğunu, onca insan arasında kendi rahatını kahrolası Granger için feda ettiğini merak ediyordu.

İşemek için donmuş ayaklarının üzerinde tepindi.

Geri döndüğünde Granger ayaktaydı ve Başkalaşım eserini inceliyordu. Şezlong gece boyunca dayanmıştı, bu da Draco için hoş bir sürpriz olmuştu.

Granger onun geldiğini gördü ve telaşlandı. "Beni uyandırmalıydın! Her şeyin üstüne bir de uşağım olmak için kaydolmadın. Bana bir şezlong mu yaptın? Çok güzelmiş. Teşekkür ederim. Harika bir uyku çektim, ki bu çok garip.

Oh - ve pelerinin. Al bakalım. Bana ödünç verdiğin için teşekkür ederim. Neyden yapılmış? Çok sıcak. Korkunç hareket ediyorsun. Boynun mu? Bakabilir miyim?"

Draco pelerinini aldı, Granger'ın ellerini boynundan uzaklaştırdı ve sıcak bir kahve içip bir an önce oradan ayrılmak istediğini söyledi.

Granger ellerini göğsüne doğru çekti. "Birkaç çadır ötede birinin bütün bir mutfağı açtığını gördüm. Onu bir fincan ayırması için ikna edebilirsin. Ben numunemi almaya gidiyorum."

Draco bu kurtuluşu aramaya gitti ve Granger'ı ateş çukurunun yanında diz çökmüş, test tüplerine kül doldururken bıraktı.

Görünüşe bakılırsa, mutfaktan çıkmayan büyücü, Draco'nun sözünü esirgemedi ona sunduğu Orak karşılığında iki fincan ve biraz tehlikeli kruvasanları bağışlamaya hazırды.

Sıcak kahve bu saçma ücrete değerdı. İlk yudumdan sonra Draco herkesi öldürmeye biraz daha az meyilli hissetti.

Granger onu bıraktığı yerde olmadığı için onu yeniden kızdırdı. Kısa bir değnekle aramadan sonra onu birkaç ateş yakmış, çadırlarını sökmekte olan bir çiftle konuşurken buldu.

Konuşmasını bir haberle geçiştirdi: Thurso'ya dönüş feribotu on beş dakika içinde burada olacaktı. Draco için bu sadece iyi bir haberdı, çünkü uykusuz haliyle bir uçuş daha yapmak istemiyordu. Granger içinse bu mükemmel bir haberdı. Hatta Old Glory'yi iskeleye kadar taşımak bile istedi, süpürgeyi feribot kaptanına geri vermek ve ondan sonsuza dek kurtulmak istiyordu.

Yıpranmış dikili taşların arasından geçerek körelmiş rıhtımlara doğru yürüdüler. Granger canlı ve neşeliydi ve Draco'ya Orkney'in Neolitik halklarının sorulmamış tarihini anlattı, süpürgeyi kullanarak monolitlerin ilgi çekici yerlerini işaret etti.

Draco'nun onun coşkusuna ayak uyduramadığını görünce, onu daha da neşelendirmek için kendi kahvesini ve kruvasanının çoğunu ona verdi.

Kıyıya yaklaştıklarında denizden esen rüzgâr hızlandı; tuz, kum ve yeni çimenlerin güzel bir karışımıydı bu.

Feribota bindiler. Old Glory efendisiyle yeniden bir araya geldi. Draco depozitoyu saklamasını söyledi. Granger'la ona borcu olup olmadığı konusunda anlaşmazlığa düşmüşler, Granger da ona borcunu ödemeye çalışmış. Süpürgeyi tamamen satın almakla ve gitmezse onu başka uçuşlar için kaçırmakla tehdit ederek onu durdurdu.

Sonra, feribot açık sulara ulaştığında, hak ettiği uykuya dalmak için bir banka çöktü.

Granger onun uyuyakaldığını düşündüğünde sessizce bankın ahşap üstünü pelüş kadifeye dönüştürdü.

~

"Knob'un böyle mükemmel bir kahvaltı sunacağını kim bilebilirdi?" diye haykırdı Granger, bir parça kızarmış ekmeğin üzerine çırpılmış yumurta yığarken.

Draco kahvesiyle boğuldu ve böyle şeyler söyleyeceği zaman kendisini uyarmasını istedi. Granger ilkel bir ifadeyle baktı ve Draco'nun masum sözleri olabildiğince kaba bir şekilde yorumlamasının onun suçu olmadığını söyledi. Ama trakeyi dışarı atmak için kullanışlı bir tılsım biliyordu, bu yüzden istediği gibi penisler hakkında kıkırdamaya devam edebilirdi - onu boğulmaktan kurtaracaktı.

Granger yemeğini ondan çok önce bitirmişti, bu da Granger'ın onun boynu yüzünden düzgün hareket edemediğini izlemek için bolca zamanı olduğu anlamına geliyordu. Servikal kas spazmları üzerine spontane bir konferansa başladı, omurga aksesuar sinirinin sağlığı üzerine kafa yordu, eğer izin verirse sterno-kleido-mastoidine neler yapacağını ayrıntılı olarak anlattı ve genel olarak artık yumurtalarının tadını çıkarmayana kadar onu rahatsız etti.

"Peki," diye hırladı Draco, pelerinini silkip boynunu ortaya çıkarmak için cüppesini kenara çekti.

Ona yardım etmesine izin vererek büyük bir hediye verdiğini düşünebilirdiniz. Kadın bankta ona doğru yaklaştı, gözleri parlıyordu. "Sonunda. Kımıldama. Bir dakika bile sürmez."

Asasının ucu boynunun omzuyla birleştiği yeri buldu. Bu Draco'nun hoşuna giden bir his değildi; aslında buna izin vermesi ona karşı yeni yeni oluşmaya başlayan güveninin gerçek bir göstergesiydi.

Bir sonraki his çok daha iyiydi: Granger bir Şifa büyüsü söylerken serinletici, anlık bir rahatlama.

"Bu daha iyi, değil mi? Bunun bir Muggle ilacı olduğunu ve yapmayacağınızı biliyorum ama yarın hâlâ hassas hissederseniz ısı terapisi tavsiye ederim. Kan akışına yardımcı olur."

Draco omuzlarını yuvarladı. Boynunu harika bir şekilde özgür hissetti.

"Benim yüzümden korkunç bir gece geçirdin, özür dilerim," dedi Granger. "Bırak da yiyeyim."

Granger kahvaltı ücretini ödemekte ısrar etti ve kendi evlerine gitmek üzere Floo'ya binmek üzere Topuz'un ocağına doğru yola çıktılar.

Granger, Draco'nun tam o anda Floo tozu kabına uzanmasıyla ellerin kayması ve iki tarafın da anında geri çekilmesiyle sonuçlandı. Sonra da şu aptalca şeyi yaptılar.

uzun ve sinir bozucu bir dakika boyunca diğlerinin önce gitmesi için ısrar ettiler.

Sabrı tüklenen Draco asasını tencereye doğru salladı ve tencereyi Granger'ın göğsüne doğru sertçe havaya kaldırdı. "Git."

"Ah," dedi Granger, tencereyi düşürmeden önce kendine sararak.

Kapağı açıp Floo tozunu ateşe atmaya ve hışımla oradan ayrılmaya hazır görünüyordu. Ancak durdu ve onun yerine Draco'ya döndü.

İfadesi belirsiz ve garip bir şeye dönüştü.

"Malfoy, sen olmasaydın örneğimi toplayamazdım. Sen orada olmasaydın projemi bir sonraki Beltane festivaline kadar ertelemek zorunda kalacaktım. O uçuşu asla tek başıma yapamazdım."

Draco hak ettiği övgüyü almaktan hiçbir zaman çekinmemişti - aslında

ama Granger'ın kuralsız samimiyeti ve minnettarlığıyla ilgili bir şey bunu korkunç derecede garip hale getiriyordu.

Ayrıca, Granger'dı. Kızın iyi davranması onu ürkütüyordu. "Evine git, Granger," dedi.

Granger alevlerin içine bir avuç barut attı. "Tamam. Geldiğine sevindim. Şimdi gidiyorum, teşekkürler, hoşça kalın. The Mitre."

Onunla göz göze gelmedi ve alevlere doğru döndü.

Birkaç dakika sonra Draco kendi salonunda pelerinindeki isin tozunu alıyordu. Banyo yapmayı ve yatmayı dört gözle bekliyordu. Onun gelişiyle birlikte ortaya çıkan Henriette'i banyoyu olabildiğince sıcak tutması için gönderdi.

Draco odasına doğru ilerlerken, banyonun ısı terapisi olarak sayılıp sayılmayacağını merak etti - Granger'ın Muggle terapilerini umursadığından değil ama.

Ona bunu soran bir not göndermeli mi?

Muhtemelen on iki sayfalık bir açıklama ve daha fazla okuma önerisiyle cevap verecekti. Pelerini hâlâ Granger ve turba dumanı gibi kokuyordu.

Ona notu gönderdi.

Bölüm 11

Draco Malfoy, Oblivious Idiot

Isı terapisi üzerine yazdığı teze rağmen, Draco neşeli Mayıs ayı boyunca Granger'la çok az temas kurdu. O ve Seherbaz arkadaşları, ülke çapında yeni ve heyecan verici suç davranışlarıyla meşgul oldular (bir Muggle köyünün tamamını Imperiused edip kralları gibi yaşayan bir büyücü; bebekleri hedef alan kurtadamlar; Gringotts'ta bir hırsızlık; çeşitlilik için birkaç adam kaçıрма).

Mayıs ayının ortalarında Draco, Sheffield'da "aşk medyumunu" kılığına girerek Muggle'lara aşk iksirleri satan bir esrarkeşin pis işlerini temizlerken buldu kendini. Draco bir zulaya el koymak ve bir Muggle'ı Obliviate etmek üzereydi ki asası ona bir alarm mırıldandı. Bu özel alarm, birinin Granger'ın koşuşlarını harekete geçirdiğini gösteriyordu. Ve ofisini ya da laboratuvarını değil, evini.

Draco Muggle'la işini hızlıca bitirdi ve en yakın Floo'ya doğru Kayboldu. Bu onu Mitre'ye, ardından da Granger'ın kulübesine götürdü; asasını çıkarmış ve hayal kırıklığına uğramıştı.

Draco, asasının alarmıyla onun gelişi arasında üç dakika geçtiğini tahmin etti. Ama üç dakika çok geçti; etrafı kurcalayan her kimse gitmişti. Draco'nun keşif büyüleri, Granger'ın uyuklamakta olan Muggle yan komşusu dışında yakınlarda hiçbir insan varlığını göstermiyordu.

Draco hassas bir büyü tespit büyüğü yaptı. Mülkün etrafındaki koruma kalkanı büyüünün etkisiyle parladı ama Granger'ın kulübesinin etrafındaki zemini incelemek için bunu görmezden geldi. Aradığı şeyi bulana kadar asasını havada tuttu: birkaç dakika önce burada büyü kullanmış bir varlığın havada bıraktığı, belli belirsiz görülebilen bir iz.

Belli belirsiz parlayan iz, Granger'ın kulübesinin arkasındaki tarlanın ortasında aniden sona erdi: belki de bir Kaybolma ya da Portkey.

Draco bundan hoşlanmamıştı. Sadece meraklı bir büyücü, hatta bir hırsız bile olabilirdi - en iyi senaryo buydu. Bu aynı zamanda birinin Granger'ı gözüne kestirdiğinin ve Shacklebolt'un paranoyasının boşuna olmadığının ilk göstergesi de olabilirdi.

Draco Granger'a hızlı bir not gönderdi: Biri korumalarını devre dışı bırakmış. Konuşmamız gerek.

Granger hemen yanıt vermeyince, programını kontrol etti. Şu anda Muggle Cambridge'de ders veriyordu.

Draco da ona katılmaya karar verdi - zaten hemen yan odadaydı.

Sana geliyorum, diye yazmış.

Hâlâ hayal kırıklığına uğramış bir halde Trinity Koleji'ne gitti.

Granger'ın dersi bitmek üzereydi. Draco'nun küçük sınıfın kapısının önünde sadece on dakika beklemesi gerekmişti. Yarım düzine öğrenci dışarı çıkarken, Muggle gözleri için neredeyse görünmez olan Draco onların arasından süzülerek odaya girdi.

Kara tahtada günün konusunun 'Konjuge monoklonal antikorlar' olduğu yazılıydı. Draco hiç değilse bu antikorların fiil zamanlarını biliyor olmasından memnundu.

Granger onun varlığından habersiz, evraklarını (asasız) bir çantaya yerleştiriyordu. Yüksek belli bir pantolonun içine ince çizgili bir bluz giymişti - Draco'nun hemen tamamlayıcı olarak düşünmeyeceği parçalar ama yine de Granger'ın üzerinde bu takım oldukça hoş duruyordu.

Son öğrenci de dışarı çıkarken Granger cebinden not defterini çıkardı. Not Defteri'ni çevirip açmasını ve ondan gelen bir mesaj olduğunu görünce gözle görülür bir şekilde ilgilenmesini izlemek Draco'ya garip bir zevk verdi.

Notu okudu ve kaşlarını çattı. Bir yanıt oluşturmaya başladı. Draco

Jotter'ından gelen yanıt vızıltısı yakında onu ele vereceğinden, kendini göstermesi gerektiğini düşündü.

Onun önünde durdu ve Hayal Kırıklığını bir kenara bıraktı.

Granger nefes nefese bir çığlık attı, geriye sıçradı ve sandalyesine takıldı.

Draco onu bileğinden yakalayarak düpedüz yuvarlanmasını önledi. Granger sandalyeye garip bir şekilde indi.

Draco masaya yaslandı ve sohbet eder gibi konuştu: "Biliyor musun, keşke asanı alıp çığlık atmak yerine bir lanet savursan. Mesajımı gördün mü?"

Granger mesaj hakkında konuşmaya hazır değildi. Yüzüğü ona kalbinin hızla çarptığını söylüyordu. "Beni çok korkuttun! Ne zamandır buradasın? Bir dahaki sefere beni uyar!"

"Geleceğim konusunda seni uyarmıştım," dedi Draco.

Bu doğruydu ama Granger yine de sinirli görünüyordu. "O mesajı, sen Kanlı Baron gibi karşımda belirmeden bir milisaniye önce okudum!"

"Antikorları konjuge etmekle meşgul olman benim suçum değil." Granger'ın ifadesi k sk nl kten şaşkınlığa dönüştü. "Ben - ne?" Draco çenesini kara tahtaya doğru uzattı.

Granger kara tahtaya baktı, onun yorumunu işledi, işaret parmağını kaldırdı ve "Bu o anlama gelmiyor-" dedi.

Draco onun sözünü kesti çünkü açıkçası hiç ilgilenmiyordu. "Kul benizin etrafında kimin dolaştığını konuşmak için buradayım. Ve nedenini."

Sözünü kesmesi ona sert bir bakış atmasına neden oldu. Ancak Granger derin bir nefes aldı ve uyandırdığı öfkeli dürtüleri bastırır gibi oldu.

Ellerini masanın üzerinde s k net taklidi yaparak kavuşturdu. "Otur. Ve bana neler olduğunu anlat."

Draco sınıfın kapısına doğru bir Colloportus gönderdi. Sonra bir sandalyeyi onlara doğru havaya kaldırdı ve Granger'ın karşısına oturdu. Bununla ilgili bir şey aralarındaki dinamiği değiştirdi. Sıranın öğrenci tarafındaydı ve kendini muayene edilecekmiş gibi hissediyordu.

Kollarını kavuşturdu ve gözlerini onun yüzüne dikerek bekledi. Büyük Granger beyninin tüm dikkatinin ağırlığı Draco'nun üzerindeydi, onun bilgilerini almaya ve anlamlandırmaya hazırıldı.

"Korumalarımın biri kulübenizin arka tarafında bir alarmı tetikledi," dedi Draco. "Birisi ya korumayı test ediyordu ya da etkisiz hale getirmeye çalışıyordu. Birkaç dakika içinde oraya vardım ama çoktan gitmişlerdi. Komşunuz dışında Hominem Revelio'dan hiçbir şey yok, ama onlardan büyülü bir iz buldum-"

"Nasıl?" diye araya girdi Granger.

"Sihirli bir tespit büyüğü," dedi Draco. "Benimkilerden biri."

Granger meraklanmış görünüyordu ama sorularını daha sonra tartışmak üzere paranteze almış gibiydi.

Draco devam etti. "Boyutuna bakılırsa, kesinlikle yetişkin bir cadı ya da b y c yd . İzleri evinizin arkasındaki tarlaya kadar takip ettim. Kişi Kaybolmuş ya da Anahtarı ile kaçmış; iz süpürgeyle gidilemeyecek kadar ani bir şekilde sona ermiş."

Granger ayağa fırladı, asası elindeydi. "İz hâlâ orada mı? Görmek istiyorum-"

"Hayır.  abucak dağılırlar. Ben sadece birkaç dakika sonra geldiğim ve büyüyü bildiğim için gördüm."

Granger yüzünü buruşturarak yerine oturdu. "Ve kesinlikle koğuşlarla etkileşime girdiler mi? Sadece postacı değil miydi?"

"Belli ki sadece postacı değilmiş. Büyülü etkileşimlere karşi uyarılmış durumdayım, aksi takdirde ne zaman bir kızılgerdan salkımınıza konsa alarm veriyor olurdu."

"Komşular bir şey görmüş olabilir mi?"

"Uyuyordu ve kulübenizin yanlış tarafındaydı. Ve eğer bu davetsiz misafirin bir değeri varsa, en azından Muggle Cambridgeshire'da bir gezinti için Hayal Kırıklığına uğramışlardı."

Granger'ın parmakları masaya vurdu. "Görünüşlerin takip edilebileceğini söylemişsiniz. Bunu izleyemez miyiz?"

Draco asi bir öğrenci gibi sorgulanmaktan yorulmaya başlamıştı ama Granger'dan bunu beklemesi gerektiğini düşündü. "Söylentiye göre - ki bunu benden duymadınız- Bakanlık bazı İlgi Çekici Kişilerin Görünüşlerini takip ediyormuş. Bir göz atacağım ama bu kişi özellikle yaramaz ya da ilginç biri değilse, kayıtlarda bir şey çıkmayacaktır."

"Keşke eve kamera yerleştirmeyi akıl etseydim," dedi Granger, kendine kızgın görünüyordu. "Laboratuarda birkaç tane var. Bunu hemen düzelteceğim. Başka bir şey gördünüz mü? Ayak izleri? Bir parça kumaş?"

Draco ona alaycı bir kaşını kaldırdı. "Hayır. Bu, şüphelilerin uygun ipuçları bıraktığı bir Muggle filmi değil. Şimdi, eğer tamamen bitirdiysen

Profesör, benim de bazı sorularım var. Yoksa mesai saatinize kadar beklemeli miyim?"

Granger, onun unvanını kullanması karşısında gözle görülür bir şekilde sertleşti. "Eurgh. Yapma bunu." "Neyi yapmayın, Profesör?"

"Bu son derece tedirgin edici," dedi Granger. "Ben biraz sevdim."

Profesör ona siyah bir bakış attı.

"Kızgın görünüyorsun. Bana ceza mı vereceksin?" diye sordu Draco.

"Burası üniversite - gözaltı yapmıyoruz. Sorularınıza geçebilir miyiz?"

Draco Granger'ın rahatsızlığını bir dahaki sefere onu sinirlendirmek istediğinde kullanmak üzere özel olarak not etti. Belki de bir sonraki Jot'unu onun işaretlemesi için bir ödev şeklinde gönderecekti.

Ama şimdilik iş. "En iyi ihtimalle bu, hızlıca bir Galleon kazanmak isteyen ve sizin korumanızdan korkan büyücü bir hırsızın tek seferlik ziyaretiydi. Ama biz şu şekilde devam edeceğiz.

Muhtemelen dűşman bir tarafın ilk teması olmasına rağmen. Son zamanlarda kimseye bir Keşif yaptığınıza dair bir ipucu verdiniz mi?"

"Hayır," dedi Granger, omuzlarını dikleştirek ve savunmacı bir tavırla. "Shacklebolt'un orantısız tepkisinden beri hiçbir şey söylemedim. Proje tamamen kendi kendini finanse ediyor ve bu nedenle her zaman radarın altında kaldı - bekle, radarın ne olduğunu bilmiyorsun - her zaman düşük profilli oldu. Arkadaşlarıma ya da meslektaşlarıma hiçbir şeyden bahsetmedim. Devam eden birkaç araştırma projem var - zamanımı boşa harcamak için fazlasıyla yeterli."

"Peki neden şimdi? Neden bugün?"

"Bilmiyorum," dedi Granger. "Bunu çözmek senin işin değil mi?"

"Ben de bunu yapmaya çalışıyorum, Profesör." Bu sözlerinden dolayı Draco bir ters bakışla ödüllendirildi. "Olay yirmi dakika kadar önce meydana geldi, o yüzden sözümü kesmek yerine bana biraz izin verirsiniz-"

Granger parladı. "Söz kesmekten bahseden tek kişi sensin." "Larsen kim?"

"...Gunnar? Nasıl yaptın-"

Draco, Granger'ın programını ona doğru salladı. "Programınıza talihsiz bir aşinalık geliştirdim ve son iki hafta içindeki tek yeni unsur o."

"Onunla ne zaman tanıştım, geçen Perşembe mi? Danimarkalı bir ilaç şirketinin başkanı. Yeni bir ilaç dağıtım sistemi geliştiriyorlar. Nanopartiküller. Potansiyel klinik uygulamalar benim alanım için son derece ilginç."

"Yani o bir Muggle mı?" "Evet."

Draco'nun parmak uçları Granger'ın masasına sabırsızca vurdu. Bu hiç yardımcı olmuyordu. "Aksi halde sağduyunun timsali olurdun."

"Evet. Beni koruyan Seherbaz'ın hiçbir şeyden haberi bile yok."

"Oh, bunun ve bu konudaki hayal kırıklıklarının farkındayım." Draco'nun parmakları masaya vurdu

Daha sert. "Bu da seni hangi cehennemden koruyacağımı bilmeyi çok daha zorlaştırıyor."

"Hiçlikten. Kimse bilmiyor."

"Yine de bugün kulübenizde biri vardı."

"Evet. Ama siz kendiniz de söylediniz, sinsice dolaşan bir ev hırsızı da olabilirdi." Bu varsayımı tekrarlarken bile Granger şüpheli görünüyordu.

"Ama neden özellikle sizin kulübeniz?"

"Bilmiyorum."

"Tesadüflere inanmam, hele ki işin içinde sen varsan."

"Ben de öyle." Granger da Draco'nun tüm bu olanlardan dolayı hissettiği kadar sıkıntılı görünüyordu. Sinirlendiği zaman yaptığı gibi ayaklarından birini masanın altında zıplatıyordu. Draco'ya yine bir kedinin kuyruğunun sinirli sallanışını hatırlattı.

"Eğer birisi bir şey sızdırdıysa ve etrafta koklayan insanlar varsa, bu durum artık Ocak ayındaki gibi değildir.

ihtiyati tedbirler. Buna tek seferlik diyeceğiz ama böyle bir olay daha olursa Granger, neyin peşinde olduğunu bilmek zorunda kalacağım. Gerekirse beni bir Gizlilik Yemini ile bağlayabilirsin."

"Anlıyorum. Umarım bir daha böyle bir olay yaşanmaz. Halka açılmaya hazır olana kadar kimsenin bir şey bilmemesini tercih ederim. Muhtemelen beni saklanmaya zorlayacaksınız ya da aynı derecede aşırı bir şey yapacaksınız."

Draco ona ciddiyetle baktı. "Eğer seni saklanmaya zorlayacağımı düşünüyorsan, o zaman bu şey Büyük olmalı." "Büyük. Ama aynı zamanda İyi. Ama bazı insanları üzecek."

Legilimency kullanma dürtüsü güçlüydü. Büyük ve İyi olan şey şu anda Granger'ın zihninde ön plandaydı. Occluding yapmıyordu, çünkü son birkaç ay içinde bir noktada ona güvenmeye başlamıştı.

Aslında şu anda Granger tamamen savunmasız bir durumdaydı ve bakışları açıkça onunkilerle buluşuyordu. Onun cevap vermesini ya da daha fazla soru sormasını bekliyordu. Granger'ın zihnine girebilir ve o daha Oklüzyon yapamadan o şeyi görebilirdi. Çok öfkelenir ve ona bir daha asla güvenmezdi ama o bilirdi.

Draco asasını cebinde tutarken bunu yapamayacağını fark etti. Kendi kendine bunun, ardından gelecek haklı ve öfkeli çıgıllara katlanmak istemediği için olduğunu söyledi. Ve bunun bu yeni güvenin ağırlığıyla, kıymetiyle hiçbir ilgisi olmadığını.

Granger sanki üşüyormuş gibi ellerini kollarında aşağı yukarı gezdirdi. "Tüm bu olanları rahatsız edici buluyorum. Bundan hoşlanmadım. Umarım aptal bir hırsızdır."

"Eğer aptal bir hırsız değilse, kötü adamlar artık iyi korunduğunuzu biliyorlar." "Bu iyi mi kötü mü?"

Draco omuz silkti. "Her ikisi de. Bu onlara sizin -ya da Bakanlığın- risklerin farkında olduğunuzu ve önlemler aldığınızı söyleyecek. Korunduğunuzu. Bu onları korkutabilir. Ya da onları daha çirkin manevralara sürükleyebilir."

"Ben daha çok ikincisini düşünüyordum," dedi Granger, kaşlarını endişeyle birbirine yaklaştıarak. "Yine de yüzük bende ve sen varsın. Bu da bir şeydir."

Hiç beklenmedik bir ciddiyetle karşılaşan Draco odadan kaçmak istedi. Neden ona bu kadar içten davranmak zorundaydı ki? Kıvranmak istedi.

"Ve ben tam olarak savunmasız bir embesil değilim," diye devam etti Granger. "Senin yüzünden çığlık atıp sandalyeleri devirmeme rağmen. Ve özel konutlar için mevcut olan en iyi korumaya sahibim. Yani çoğu özel konut için. Sanırım Loire vadisindeki malikaneler ve şatolar oldukça farklı bir tür."

"Eski evlerin avantajları vardır," dedi Draco. Kendini beğenmiş gibi görünmeye çalışmıyordu; bu doğrudu.

Granger'ın koruyucu önlemlerini sıralaması en azından onu sakinleştirmiş gibi görünüyordu - ta ki bir şeyi hatırlayıp "Kedimi gördün mü?" diye sorana kadar.

"Hayır," dedi Draco. "Ama bakmıyordum. Eminim herif iyidir."

"Ona böyle dediğini söylemeyeceğim," dedi Granger. "Onunla senin hakkında konuştuğumda tıslamayı daha yeni bıraktı."

"...Kedinle benim hakkımda mı konuşuyorsun?" diye sordu Draco, bunun dengesiz bir davranış mı yoksa Granger için normal mi olduğundan emin olamadan.

"Bilgilendirilmekten hoşlanıyor. Sana ne kadar kürk yedireceğine karar vermesine yardımcı oluyor."
"Ona iyi bir hayvan olduğunu düşündüğümü söyle."

"Yapacağım."

"Şimdiye kadar gördüğüm en etkileyici yarı-Kneazle örneği."

Granger'ın ağzı bu konuşma sırasında ilk kez bir gülümsemeye dönüştü. Ayağa kalktı ve öğrenci kâğıtlarını çantasına doldurmaya devam etti. "İşe koyulsam iyi olacak."

Draco da ayağa kalktı ve sandalyesini tekrar yerine bıraktı. "Aşk medyumunu nedir?"

Granger'ın anlamsız cümleler kurmasını izlemek, Granger'ı Rahatsız Etmek çatısı altında yeni ve eğlenceli bir alt hobiye dönüşüyordu.

Sanki onu doğru duymuş olması mümkün değilmiş gibi ona baktı. "Az önce aşk medyumunu mu dedin?"

"Evet."

"Bunları nereden duydun?"

"Yaramaz bir öncü, bir öncü gibi davranıyor. Nedir bunlar?"

"Zihin okuma, tarot kartları, çay yaprakları gibi her zamanki saçmalıklarla yalnız insanların aşkı bulmalarına yardımcı olabileceklerini iddia ediyorlar. Bunlar savunmasız insanları kandırarak paralarını alan dolandırıcılar."

"Pekala, Bu bir oldu almak Sonuçlar.
Sihirle desteklenmiş, dikkatinizi çekerim."

"Hayır. Aşk iksirleri mi?"

"Evet."

"Muggle'lar için

mi?" "Evet."

"Bu korkunç," dedi Granger. "Zavallı şeylere göz kulak olmak isteyeceksin. İksirlerin büyülmeyen insanlar üzerinde çok farklı etkileri vardır."

"Biliyorum. Kurbanlar önümüzdeki iki hafta boyunca sağlık görevlileri tarafından kontrol edilecek." "Güzel. Hangi iksirlerdi bunlar?"

"Hiçbir fikrim yok," dedi Draco, el konulan zulayı aceleyle içine tıktığı çantasını şingirdatarak. "Henüz envanterini çıkarmadım."

"Ooh, sende mi?"

Draco çantayı çevirip açtı.

Granger içeri baktı. "Kaçak mal! Ne heyecan ama!"

Draco koyu renkli, etiketsiz şişelerden birkaçını çıkardı. "Sanırım büyük olanlar Aşk Tanrısı'nın Demi. Daha küçükleri ise Amortentia?" Şişelerden birinin mantarını açtı ve Granger'a uzattı. "Bu sana sedef gibi görünüyor mu?"

"Söylemesi zor," dedi Granger, karanlık şişenin içine bakarak. Şişeyi burnunun altından geçirdi. "Bu bir şey değil."

Amortentia gibi kokuyor. Pahalı bir kolonya gibi kokuyor."

"Ne? Ver şunu," dedi Draco ve o da kokladı. Ona kolonya gibi kokmuyordu; tatlı, kahve ve şekerleme notaları ve sonrasında da dumanlı bir şey kokuyordu.

"Eee?" diye sordu Granger, bir eli eğik kalçasında. "Bir parfümeriyi basmadığına emin misin?" "Bana kahve gibi kokuyor," dedi Draco. "Bu Amortentia." Granger şişeyi tekrar kokladı. "Ama Amortentia bana çimen parçaları gibi kokuyor... bu bir erkeğin eau de toilette. Parıltıyı görelim."

Masanın üzerindeki kâğıtlardan birini düz bir tabağa dönüştürdü ve üzerine iksirden bir miktar döktü. Sıvı, koyu renkli şişeden sedef parlaklığında bir ışıltıyla çıktı. Havayla temas ettiğinde hafif bir buhar spirali tıslayarak bunun gerçekten de Amortentia olduğunun kanıtı oldu.

Granger kollarını kavuşturarak uzunca bir süre ona baktı. "Şey," dedi sonunda, "Bu Amortentia."

"Amortentia'yı en son ne zaman kokladın?" diye sordu Draco. "Ee - Slughorn'un sınıfında bir kez."

Draco'nun iksir deneyimine dair kendi anıları belirsizdi: belki turunçgil kokusunu hatırlıyordu. Bu yeni versiyon oldukça güzeldi. Bir nefes daha çekti: bu kez uçsuz bucaksız gökyüzü, deniz tuzu ve belli belirsiz temiz kokulu bir şey gibi kokuyordu.

Granger, "Amortentia çekici ya da cazip bulduğunuz şeyler gibi kokmak içindir," diye mırıldandı. "Peki neden...?"

"Neden ne?"

"Çim biçmelerime ve yeni parşömenime ne oldu?" diye sordu Granger. Sanki bu değişimden bizzat Draco sorumluymuş gibi suçlayıcı bir ifadeyle baktı.

"Erkek zevkiniz evrim geçirmiş," diye omuz silkti Draco. "Bahçıvanın yardımcısından daha iyisini bulabilirsin, elbette..."

Granger sinirlenmiş görünüyordu. "Büyüklük taslama. Seninki değişti mi?"

Draco bir süre Granger'ı izledi ve onun bu oldukça özel bilgiye layık olup olmadığına karar verdi. "Belki de."

"Daha önce neydi?"

"Hatırlamıyorum. Limonlu şeker ya da onun gibi bir şey." "Ve şimdi de kahve mi?"

"Evet," dedi Draco. "Ve şekerleme." "Hiç yemek düşünmeyi bıraktığın oluyor mu?" "Hayır."

"Romantizm öldü."

"Din değiştirenlere vaaz veriyorsun, Granger." Draco, Granger'ın döktüğü Amortentia örneğini yok etti. Sonra da şişeleri çantasına geri koydu. "Gidip bir kafe ve bu arada ruh eşimi bulacağım."

"Alt kattaki kafede şekerleme-kahve panna cotta var. Belki de ruh eşiniz bir muhallebidir." "Göster bana."

Sınıftan birlikte çıktılar ve birkaç kat aşağıya, zemin kata doğru yürüdüler. Granger asasını Draco'nun göğsüne doğru sallayarak Seherbaz ambleminin görünmemesini sağladı; siyah cüppesi Muggle Cambridge'de başka türlü ikinci bir bakışa yol açmıyordu.

Onu küçük kafeye götürdü. Vitrinde tek bir panna cotta kalmıştı. "Bu bir işaret," dedi Granger. Ona bunu aldı (Muggle parası yoktu) ve kendisi için de bir kapuçino.

"Bu özel günü ikinizle paylaşmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim," dedi Granger, tatlıyı büyük bir ciddiyetle Draco'nun ellerine koyarken. "Bir ömür boyu mutluluğa ve aşka içelim."

Sonra ona küçük bir plastik kaşık uzattı. "Mutlu çift için düğün hediyem." Granger bazen biraz alaycı olabiliyordu.

Binadan çıkıp ılık Mayıs güneşine doğru yürüdüler. Ruh eşini kaşığıyla yiyen Draco, intikamını çimleri biçen iri yarı bir delikanlının suretinde gördü.

"Bak Granger, bahçıvanın avluyu düzeltiyor. Senin için onunla konuşmamı ister misin?" "Onlar kort, dörtlü değil. Ve sakın-"

"Hey," dedi Draco iri yarı delikanlıya. "Cep telefonun var mı?" "Ee - evet?" dedi bahçıvan.

Draco Granger'ı omuzlarından kavradı ve arkasında durdu. "Biraz utangaçtır ama bu Profesör numaralarınızı ister mi?"

"Benim neyim?"

"Biliyorsun," dedi Draco, Granger'ın Muggle cihazını kullanmasını taklit ederek. "Ah!" dedi bahçıvan. "Benim numaram."

Granger Draco'nun ellerini yere vurdu. "Aldırma ona," dedi bahçıvana. "O bir embesil."

Bahçıvan şaşkın ama Draco'yu çok eğlendirecek şekilde umutlu görünüyordu. Granger'ı bir aşağı bir yukarı szd. "Yine de numaramı ister misin?"

"Hayır. Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim. Lütfen devam edin."

Bahivanın yüzü düştü. "Pekâlâ. Fikrinizi değiştirirseniz beni nerede bulacağınızı biliyorsunuz, Profesör...?"

"Granger," dedi Draco yardımsever bir tavırla.

"Buna gerek kalmayacak. Dediğim gibi, bu adam bir embesil."

Granger, Draco'nun dirseğini her şeyden çok bir çimdik gibi kavrayarak onları hayal kırıklığıyla bakan bahçivanın yanından uzaklaştırdı.

Kendini on iki yaşlarında hisseden Draco kendi kendine kıs kıs gülüyordu. "Zavallı adam korkunç derecede  zg n görünüyordu, biliyor musun?"

Görünüşe göre Granger ona cevap veremeyecek kadar kızgındı. "Berbat, Granger."

"Oh, sus."

"Nereye gidiyoruz?"

"Kaybolup senden uzaklaşabileceğim bir yere."

Çalılıkların arkasında uygun görünen gölgeli bir oyuk vardı. Granger asasını çıkardı ve Draco'ya son bir kez sinirli bir bakış atarak eve doğru gözden kayboldu.

Draco hâlâ kıkırdayarak kaşığını kahveli şekerlemesine daldırdı.

İşte o zaman Granger'ın onu Flobberworm sümüğüne dönüştürdüğünü fark etti. "Lanet olası cadı," dedi Draco.

Bölüm 12

Çay Partisi

Draco'nun Not Defteri sonraki birkaç gün içinde sessizliğe gömüldü. Granger'ın somurttuğunu ve bir sonraki yıldız tatilini sorana kadar ondan bir daha haber alamayacağını düşündü.

Bu nedenle, bir hafta geçmeden ondan bir mektup alınca şaşırdı.

Annenden çay daveti aldım. Bu Pazar. Nazik olup katılacak mısın? diye sordu Draco.

İyi davranmamı hak ettiğinden emin değilim, dedi Granger.

Benim yüzümden annemi cezalandırma, dedi Draco. Ayrıca, Flobberworm sümüğü yedim - yeterince acı çekmedim mi?

Gerçekten yedin mi? diye sordu Granger.

Evet, diye

yanıtladı Draco.

Yalancı, dedi

Granger.

Draco yanıt vermedi, çünkü kadın haklıydı.

Not defteri tekrar çaldı. Sadece sen de orada olacaksan gidiyorum. Yalnız acı çekmemek için. Gelemem. Kendim için bir program çakışması uydurdum bile, dedi Draco.

Çok kötü, dedi Granger. Çöz onu.

Ama bu biraz karışık, dedi Draco. Kızın bu sızlanmayı metnin içinden duyabilmesini umuyordu.

Malfoy Malikanesi'ndeki bir etkinliğe katılmak da öyle.

Draco koltuğunda doğruldu. Demek bu kartı oynuyordu. O zaman başka seçeneği olmadığını düşündü.

Anlaşıldı. Orada olacağım.

Cevap vermedi.

~

Pazar günü geldi çatı ve Narcissa'nın törenlerinden önceki olağan hazırlık telaşı da beraberinde geldi. Draco, Henriette ve elf arkadaşlarının yarattığı kasırga dinene ve ilk konuklar gelene kadar odasında kaldı.

Narcissa konuk listelerini onlarca yıldır mükemmel bir ev sahibesi olarak geliştirdiği bir strateji ve incelikle yönetiyordu. Bugünkü davetliler üst düzey Bakanlık çalışanları ve akademisyenlerin bir karışımıydı. Granger için bu grup tanıdık bir kalabalıkla rahatça kaynaşmaya izin verecekti. Draco içinse bu bir nimetti, çünkü yapışkan yeni yetmeler ve üst düzey Bakanlık çalışanları kategorileri normalde birbirini dışlardı.

Henriette'i yakaladı ve sessizce, Granger'ın ne zaman geldiğini kendisine bildirmesini istedi.

Sonra Narcissa'nın bu güzel Mayıs öğleden sonrasında batı terasına açtığı salona doğru ilerledi. Parmak sandviçler ve keklerle dolu, özenle işlenmiş gümüş masalar terasa yayılmıştı. Konuklar korunuyordu

Üzerlerinde süzülen dantel şemsiyeler güneşten korunmalarını sağlıyordu.

Draco bazı eski okul arkadaşlarını tanıdı ve Terry Boot (Sihirli Kazalar ve Felaketler Bölümü), Davies (Sihirli Ulaşım) ve Padma Patil (Edinburgh Üniversitesi) ile sohbet etmek için yanlarına gitti. Sohbet yaşanmayla ilgili karşılıklı şakalaşmalardan Falmouth Falcons'un son performansına ve çocuklara kadar uzandı, bu noktada Draco ilgisini kaybetti ve kaçış manevralarını düşünmeye başladı.

Kurtarma, Draco'nun kolunu çekiştirerek Şifacı Granger'ın az önce Floo ile geldiğini haber veren Henriette'le geldi.

Draco Granger'ı Floo salonunda toz alırken buldu. Bir noktaya dikkat çekmek için onun Muggle kıyafetleriyle gelmesini bekliyordu. Ancak o, bu durum için cüppe giyme zahmetine katlanmıştı. Fransız tarzında açık gri-maviydi, yaka kemiklerini ve ince boynunu vurguluyordu ve belden yüksek kesilmişti.

Granger solgun görünüyordu ama Draco'yu fark ettiğinde olağanüstü sakin görünüyordu ve "Neden yine buradayım?" diye sordu.

Draco parmaklarının ucunda olasılıkları sıraladı: "Köprü inşa etmeye karşı ani bir ilgi. Delacroix koğuşunu mümkün kıldıkları için Malfoylar'a teşekkür etmek için. Çünkü bizzat Narcissa Malfoy tarafından davet edildin ve kimse ona hayır diyemez. Çünkü seni zorladım. İsteddiğini seç."

"Kendini övme - beni hiçbir şeye zorlayamazsın."

"Bana meydan okuma, yoksa yanıldığını kanıtlamaya karar verebilirim."

O ve Granger karşılıklı olarak inatçı bakışlar attılar. Ancak Draco'nun daha çok ilgisini çeken, Granger'ın genellikle endişeli hallerine damgasını vuran el titremesi ya da diğer titremelerin belirgin bir şekilde olmamasıydı - konum göz önüne alındığında bugünkü olayın bunu tetiklemesi gerekirdi.

"Sakinleştirici bir içki içmişsin," dedi Draco.

"Nasıl atlatırsam atlatayım," dedi Granger. "Bu çatı altında geçirdiğim son günlerin nasıl olduğunu hatırlatmama gerek yok sanırım."

"Aynı çatı sayılmaz," dedi Draco, tepelerindeki büyük beyaz kavise bakarak. "Ne demek istiyorsun? Yeniden inşa ettiğinizi söylemişsiniz."

Granger da büyük tavana baktı. Bir an sessiz kaldı ve sonra, "Bir düşünce deneyi: orijinal bileşenlerinin hepsi değiştirilse yine aynı Malikâne olur mu?" dedi.

"Theseus'un Gemisi," dedi Draco. "Şey - Theseus'un Malikânesi, sanırım."

Granger dikkatini tavandan ona çevirdi. İfadesi şaşkınlıktan etkilenmişliğe, sonra tekrar nötr hale döndü. "Kesinlikle."

"Çözdüğün zaman bana söyle." Draco kolunu kapıya doğru uzattı. "Gidelim mi?"

"Hayır," dedi Granger, bir kolunu onun orta kısmına dolayarak. "Burada kalıp kimliğin metafiziğini tartışmayı tercih ederim."

"Bugün buradaki konukların yarısı beyin. Metafiziği gönlünüzce tartışabilirsiniz."

Edinburgh'da öğretmenlik yapan Patil ikizi burada."

"Ooh, Padma burada mı?"

Bu haber Granger'ı Draco'yu takip etmeye teşvik etti. giriş holüne açılan kapıya yöneldi. Eşikte durdu ve küçük, güçlendirici bir nefes aldı. Sonra da Malikâne'nin içine doğru yürüdü. Draco arkasından bakarken onun başını eğdiğini ve etrafına hiç bakmadığını fark etti.

Yazık oldu, çünkü son talihsiz ziyaretinden bu yana önemli değişiklikler yapılmıştı.

"Hayatımızdaki... karanlık anları hatırlatan her şeyden kurtulmak istedik. Voldemort'un burada kalışını." Draco'nun yorumu Granger'ın dikkatini kendi ayaklarının ötesine çekti. "Biraz değişti."

Granger büyük bir çabayla bakışlarını yukarı kaldırdı. "Oh - hatırladığımdan çok... çok daha parlak."

Bu başarıdan cesaret alan Draco, Granger'ın başını dik tutacak her neyse, değişiklikler hakkında gevezelik etmeye karar verdi. Salona dehşete düşmüş bir halde girmesi iyi olmazdı.

"Yeni pencereler taktık. O tavan penceresi bir patlamadan dolayı kocaman bir delikti. Ancak fuayeye güneş girmesi hoşumuza gittiği için çatı yerine camla kaplattık."

Doğu'ya bakan büyük, tuhaf şekilli bir başka pencerenin önünde durdular. "Bu bir grup seherbaz tarafından Bombarda'ya atılmış bir gruptu. Güneşin doğuşunu bu kadar güzel içeri alırken tekrar tuğla örmeye değmezdi."

Granger başını eğdi ve kesinlikle geleneksel olmayan mimari özelliği inceledi. "Biliyor musun, bunu oldukça beğendim."

"Yılanlara ve diğer grotesklere verilen zarar oldukça ilginç bir keşfe yol açtı," dedi Draco, üstlerindeki kemer pervazlarını göstererek. "Bunların melek ikonografisinin üzerine inşa edildiğini gördük. Burayı bir katedral gibi hissettirdiğini düşünmüştüm ama annem onları sevmiştir. Daha sağlam olanları sakladı."

Granger tavanın tepesine yakın bir yerde çeşitli şekillerde tünemiş ve süzülen yarım düzine meleği inceledi.

"Oh. Onların her zaman yılan olduklarını sanırdım."

"Biz de öyle. Görünüşe göre on sekizinci yüzyıldaki bir Malfoy atası, ailenin Salazar Slytherin'le olan bağları konusunda biraz heyecanlanmış ve yılan imgesini tüm kalbiyle benimsemeye karar vermiş."

Koridordan salona doğru ilerlediklerinde, ayaklarının altındaki parlak ahşap plakalar yerini aniden cama bıraktı.

"İşte bu ilginç," dedi Draco. "Zindanlar son savaşta tamamen yok edildi - ve altlarında-"

"Oh - harabeler!"

"Arkeologlar geldi. Buranın bir manastır yerleşimi olduğunu düşünüyorlar. Altıncı yüzyıl." "Kelt mi?"

"Evet. Bir rapor yazdılar - şey - bir yerlerde-"

Granger dizlerinin üzerine çöküp yüzünü cam zemine bastırmaya hazır görünüyordu.

büyülü bir şekilde aydınlatılmış kalıntılar parıldıyordu. "Bana bir kopyasını göndermelisiniz. Ne kadar büyüleyici."

Draco bunu yapacağına söz verdi. Tam Granger'ın ruh halini ustalıkla idare ettiği için kendini tebrik edecekti ki, bir sonraki zorluk Henriette şeklinde kendini gösterdi.

"Yumurtalı tere sandviçi mi?" diye seslendi bellerine yakın bir yerden. "Kaymaklı çörek?"

Granger ev cücesini gözlemledi. Henriette işlemeli bir yastık kılıfı içinde kusursuz bir şekilde giyinmişti, gülümsüyordu ve dikkatliydi. Granger hemen cevap vermeyince Henriette bir tepsi daha uzattı. "Ya da belki Matmazel için karamelli çay?"

Granger'ın içsel mücadelesi belirgindi, ama üstesinden geldi. "Evet, bir çay keki alacağım. Un grand merci."

"Cela me fait plaisir, Mademoiselle," dedi Henriette, kaybolmadan önce reverans yaparak. Granger

Draco ev cini ortadan kaybolurken onu izlerken yakaladı.

"Ne?" diye sordu.

"Manifesto'nuzu bekliyorum," dedi Draco.

Granger burnunu çekti. "Büyücülük toplumunun bazı kısımlarını asla anlayamayacağım gerçeğini kabullenmeye başladım."

"Ama onları kabul ediyorsunuz?"

"Hayır," dedi Granger. "Onlara tahammül ediyorum."
"Hm."

"Merak etmeyin, salonlarınızda bir ev-elf devrimi başlatmayacağım."

"Çok kötü," dedi Draco. "Henriette Fransız, biliyorsun. Doğası gereği bir Radikal."

Sonunda salona varmışlardı. Draco yanında küçük bir nefes alma sesi duydu. Granger'ın nefesi kesilmişti. Kendisi de annesinin süslemelerine karşı duyarsızlaşmıştı ama manzaranın oldukça güzel olduğunu düşündü - güneş ışığı, teras, şemsiyeler...

"Çiçekler," dedi Granger.

"Onayınızı aldıklarına çok sevindim," dedi Narcissa'nın sesi. "Hoş geldiniz Şifacı Granger. Gelebildiğinize çok sevindim."

Draco annesinin Granger'ın unvanını kullandığını fark etti ve Granger'dan Granger diye bahsettiğini duyarsa onu ne kadar azarlayacağını merak etti.

Narcissa, o muhteşem ev sahibesi, Granger'ı en abartılı çiçek aranjmanlarının arasından geçirerek odaya soktu. İkisi arasında, her cadının tarafsız bir nezaket gösterme çabasıyla yumuşatılmış bir sertlik vardı.

Narcissa, Granger'ı daha yaşlı bir Bakanlık kalabalığına doğru sürükledi. Draco, Granger'ın başarılarının büyük bir dikkatle anlatılmasını izledi. Bu çevrelerde Granger'ın tanıtılmaya pek ihtiyacı yoktu ama Malfoy Malikânesi'ndeki varlığı - Narcissa'nın umduğu gibi- sessiz fısıltılarla not ediliyordu.

Granger'ın korkudan bayılmayacağından ya da binadan kaçmayacağından emin olan Draco kaynaşmaya devam etti. Malfoy adının ve şöhretinin yeniden inşası, kendisi ve annesinin on buçuk yılını almıştı. Şimdi bunun meyvelerini görüyorlardı: Salon güç sahibi insanlarla doluydu, hepsi de bir Malfoy davetinde görölmekten memnundu ve Narcissa'nın misafirperverliğinin tadını çıkarıyorlardı. Draco kimin paraya, kimin nüfuza ihtiyacı olduğunu not etti.

Çay servisi yapıldı. Granger Hogwarts kalabalığının arasına karışmış, Patil ve Boot ile sohbet ediyordu. Draco onun çayını doğru bir şekilde, kaşığı porselene vurmadan ileri geri karıştırdığını fark etmekten memnun oldu. Annesinin de bunu fark edeceğinden emindi.

Evet - Narcissa az önce Granger'a bakmış ve gözleri kıpırdanmaya doğru kaymıştı. Bakışları daha sonra Granger'ın konuştuğu kişilere kaydı ve etkileşimlerinin doğasını gözlemledi.

Birkaç gün önce Narcissa, Draco'ya 'Granger kızının' çay davetini kabul etmesine şaşırdığını itiraf etmişti. Draco'nun çalışma odasında volta atmıştı.

ve faydalarını uzun uzun sıraladı: Muggle doğumlu, Potter'ın samimi bir arkadaşı, mükemmel bir üne sahip bir Şifacı - ve tabii ki savaşın diğer tarafında bulunmuş ve şimdi Malikâne'de onlara katılmaya tenezzül eden bir cadı. Aslında bunu daha önce düşünmeliydi ama Bayan Granger her zaman çok soğuk ve çekingen olmuştu. Draco'nun onunla dans etmiş olması ne büyük şanstı.

Narcissa, Granger'ın katılımını bir tür darbe olarak değerlendirdi. Şimdi de bu gelişmeyi bariz bir zevkle izliyordu. Granger olabileceği gibi soğuk davranmak yerine samimi davranıyor, tam bir hanımefendi ve cadı gibi davranıyordu. Bakanlık'taki önemli kişilerin zayıf şakalarına gülüyor ve pek çok konuda otoriter bir şekilde konuşuyordu. Yemekleri, odaları ve ev sahiplerini öve öve bitiremiyordu. Tam anlamıyla ideal bir konuktu.

Herkes somon füme, kek ve reçelle tıka basa doyduktan sonra teras merdivenlerinden bahçeye doğru bir akın başladı. Draco'nun sayımına göre sayıları kırkı bulan konuklar,

Güneş batmaya başlarken çitlerin ve bahar çiçeklerinin arasında dolaştı.

Botanikle özel olarak ilgilenenler Narcissa'yı seralara kadar takip etti ve Narcissa burada daha nadir ve narin örnekleri gezdirdi. Granger da elbette bu gruba katıldı. Draco belli belirsiz bu toplantının halka açık bir etkinlik sayılacağını ve bu yüzden de Bakanlığın en kötü şöhretli Seherbazlarından birinin huzurunda konuklardan birinin aklını kaybedip Granger'a saldırması durumunda kendisinin de hazır bulunması gerektiğini düşünerek arkadan geldi.

Granger, Narcissa'nın, annesinin yıllar önce Provence'taki bir büyücüden ithal edildiğini söylediği sinekkuşu sümbülünün kökeniyle özel olarak ilgilendi.

Narcissa grubun geri kalanıyla birlikte bir sonraki sıraya geçti. Granger durdu ve sümbülü inceledi; çiçek kümeleri, tıpkı kendi adlarını taşıyan sinek kuşları gibi titreyerek taç yapraklarını açıp kapatıyordu.

"Hayranlık mı duyuyorsun, yoksa bir şeyler mi planlıyorsun?" diye sordu Draco, dev bir eğrelti otunun arkasından fırlayarak.

Granger sıçradı. Sonra kızgın görünüyordu. "Sen aldırma." "İkincisi o zaman."

"Sadece düşünüyordum," dedi Granger.

Draco gelip onun yanında durdu. "Eğer çiçeğe bir şey için ihtiyacın varsa, eminim annem için bir sakıncası olmaz. Çabanız her neyse ona katkıda bulunmaktan büyük mutluluk duyacaktır." "Hayır." Granger'ın sesi belirsizdi ve gözleri odaklanmamıştı. "Hayır, o zaten yardım etti." "Nasıl?"

"Yok bir şey; önemli değil," dedi Granger, şimdiki zamana geri dönerek. Bu bir yalandı ama Draco üzerine gitmemeye karar verdi.

Grubun nereye gittiğini görmek için etrafına bakındı. Ancak bir şey onu duraksattı. Draco onun görüş hattını takip ederek seranın camından Malikâne'nin çatısına kadar geldi.

Farkına vardı. "Malfoy, burası eskiden misafir odasının olduğu yer mi?" "Burası."

Granger'ın içinden bir tür ürperti geçti. Sonra meydan okuma geldi: sırtını dikleştirdi, çenesini ayarladı. Sonra garip bir refleksle kollarından birini kavradı.

Şimdi yüzü asıktı ve nefesi kesik kesik geliyordu. Sakinleştirici Serum böyle talihsiz bir anda etkisini yitirmiş miydi?

"Hadi buradan çıkalım," dedi Draco. Kadının itiraz etmesine fırsat vermeden kolunu onunkine doladı ve onu seranın dışına doğru yönlendirdi. İzleyenler için, çamur birikintilerinin yanından geçen bir bayana eşlik eden bir centilmen gibi davranıyordu, ama tutuşu demir gibiydi.

Kendi kendine bu titizliğin, Granger'ın çaylarından birinde bayılıp olay çıkarmasının annesini mahvedeceği için olduğunu söyledi. Kolunu tutan, bir anda güçlü ve son derece kırılgan arasında gidip gelen cadıyı özellikle önemseydiği için değildi.

Granger sıkılmış dişlerinin arasından, "Malfoy, ben iyiyim," dedi. Kolunu çekmeye çalıştı. "Yalancı," dedi Draco, tutuşunu bırakmadan.

"Pekâlâ. Birazdan iyi olacağım. Böyle olmasını beklemiyordum..." "Eğer zayıf diyorsan, küserim," dedi Draco.

"Üstesinden gel o zaman." Granger elini alnına götürdü. "Eurgh, soğuk terler."

"Bir şey getireyim mi? Huzur içkisi?" diye sordu Draco. Ancak Granger tam ağzını açtığı sırada hatırladı: "Hayır, Sakinleştirici İçki'den sonraki 24 saat içinde kullanılması sakıncalı. Neredeyse unuttuyordum. Otur."

Granger, Draco'nun onu yönlendirdiği taş banka oturdu.

Ve nihayet titreyen eller de oradaydı. Onları cüppesinin kıvrımları arasına saklamaya çalıştı. "Ben iyiyim, gerçekten," dedi Granger.

"Kabadayılığın son derece rahatsız edici," dedi Draco.

Çikolatayı getirmesi için bir ev cini çağırdı; çikolata hemen gümüş bir tepside, devasa bir levha ve iki çikolata gâteaux şeklinde sunuldu.

Granger levhadan bir parça kopardı ve ağzında erimesine izin verdi. "Daha iyi mi?" diye sordu Draco.

"Mm, endorfin," dedi Granger. Bu ciddiyetsizlik çabası kansız yüzü tarafından yalanlandı.

"Annem ne olduğunu sorarsa, çeşmeyi görmek istediğin için yoldan saptığımızı söyleriz."

"Ne çeşmesi?" diye sordu Granger. "Şu çeşme," dedi Draco.

Granger ilk kez etrafını gözden geçirdi ve kendini çeşmeye bakarken buldu.

La Fontaine des Quatre Parties du Monde, Paris: bugünkü çeşme ilhamımız. (Fotoğraf: eutourring.com)

"Hipokampuslar!" diye soluk soluğa kaldı Granger.
"Er - Hippocampodes!"

Draco asasını fıskiye doğru salladı ve fıskiye'nin gerçekten canlanmasını sağlayan fıskiyelerin şırıltısını harekete geçirdi. "Şimdi onları bizzat gördüğüme göre, bu sadece soluk bir taklit gibi görünüyor."

"Saçmalama. Bu çok güzel. Kime ait?" "Fremiet," dedi Draco.
"Tabii ki."

Draco heykele eleştirel bir gözle baktı. "Ölçek doğru, orantılar mükemmel, hareket muhteşem - ama heybeti yakalamak zor."

Granger, "Bu deneyimi tamamlamak için gerçekten ihtiyacımız olan şey, buz gibi bir Kuzey Denizi rüzgârının bizi dondurması" dedi.

"Bahçivana dolu spreyleri ekleteceğim."

"Birlikte uçmak için eski püskü bir süpürge var mı?" "Muhtemelen," dedi Draco. "Getireyim mi?"
"Hayır."

"Ama annemin ne diyeceğini bir düşünsene?"

"Aynen öyle."

Draco avuçlarının üzerine yaslandı. "Şimdi sıcak şarap istiyorum."

Sadece fısıkiyelerin şırıltısıyla bozulan bir sessizlik içinde, suyun şaha kalkmış Hipokampuslar üzerindeki oyununu izlediler. Granger bir parça çikolata daha yedi. Draco keklerden birini yedi.

Çeşme hakkındaki hafif sohbet bir yana, Draco bazı rahatsız edici duygularla boğuşuyordu. Granger'ı annesini memnun etmek için gelmeye ikna etmişti ama bu onun için sadece eski bir düşmanın evinde bir öğleden sonra gezintisi değildi. O lanetli misafir odasının olduğu yerde dururken verdiği tepkiyi görmek Draco'nun bunun daha büyük ve çok daha zor bir şey olduğunu anlamasına yardımcı oldu.

Ona göre ev aynı ev bile değildi ve misafir odası artık mevcut bile değildi ama Granger için bu, bir acı sahnesine yapılan bir ziyaretti. Çığlıkları saatler boyunca bu topraklarda yankılanmıştı.

Bellatrix'in asasının altında. Daha huzursuz gecelerinde onları hatırladı.

Bu bir kabadayılık değildi - buraya gelmek gerçek bir cesaretti.

"Seni getirtmemeliydim," dedi Draco, Granger'a bakmadan, çünkü yanlış yaptığını kabul etmek ona kolay gelmiyordu. "Eve gitmek ister misin? Seni Floo salonuna geri götüreceğim. Hastalarından birinin sana ihtiyacı olduğunu söyleyebiliriz."

Granger sessiz bir şaşkınlıkla ona baktı. Sonra titremesi durmuş olan ellerine baktı. "Sanırım şimdi iyiyim."

Yüzüne renk gelmişti ve nefes alış veriş normalleşmişti. Ancak, buraya gelişine damgasını vuran olağandışı sakinlik seviyesine geri dönmemişti; Cerahat gerçekten etkisini yitirmişti.

Granger işkence gördüğü yerde duran seraya bakıyordu. "Sanırım

Geri dönmek güzel. Muhtemelen. Bu bir kapanış, değil mi? Korkunç bir bölümün sonunu işaret ediyor."

Su dans ediyordu. Güneş batarken, bahçenin büyüğü aydınlatması devreye girmeye başladı. Çeşme ışıkla yıkandı; Hipokampuslar nefes alıyormuş gibi görünüyordu. Sera altın renginde parlıyordu.

"Artık orada güzel şeyler yetişiyor," dedi Granger. "Eviniz bile... farklı. Sadece binayı kastetmiyorum. Işık tarafından dokunulmuş."

Draco hiçbir şey söylemedi. Kavga ve şakalaşmanın ötesinde garip, yeni bir bölgeye girmişlerdi ve Draco'nun ayakları yere sağlam basmıyordu.

"Bazen on beş yılın çok uzak olduğunu düşünüyorum," diye devam etti Granger. "Hayatımızın yarısı, gerçekten. Bir yaş. Ve sonra öyle anlar yaşıyorum ki - az önce yaşadığım gibi, sanki dünmüş gibi geliyor. Ve her şey çığ ve acıtıyor."

"Biliyorum," dedi Draco. Tam olarak biliyordu.

Uzun bir sessizlik oldu. Su dans ediyor ve şarkı söylüyordu.

Sonunda Granger tekrar konuştu. "En azından okul günlerimdeki zorba aptalı artık görmeyecek kadar değişmişsin."

"Öyle mi?"

"Evet." Granger küçük bir tebessüm etti. "Artık sadece bir aptalsın."

Granger gülümserken Draco da yumuşadığını hissetti. Tanıdık bir zemine geri dönmüşlerdi. "Vay canına," dedi Draco.

"Sen de çeneni büyötmüşsün," dedi Granger. "Teşekkürler."

"Ve ayaklarınız - aşağı yukarı." "Devam edin. Bu kataloglama işi heyecan verici." "Sırada ne var?"

"Henüz ellerime hakaret etmedin," dedi Draco.

"Göster bana." Adamın elini küçük elinin içine aldı ve eleştirel bir gözle üzerinden geçti. "Aşırı büyük. Belki de bir büyüme hamlesi daha yapacaksın."

"Belki."

"Olmasa daha iyi," dedi Granger, elini bırakarak.
"Zaten uzunsun. Gawky olmak istemezsin."

"Oranlarımla ilgili eleştirmek istediğin başka bir şey var mı?" "Sanırım en kötü suçluların envanterini çıkardım."

"Tch. Ben altın oranın kişileştirilmiş haliyim."

Granger ona sert bir bakış attı. "Fibonacci kesinlikle Chianti ile marine edilmiş olmalı."

Draco'nun içinden beklenmedik bir kahkaha patladı. Sonra kendini toparladı. "Temel ölçütünün yanlış olduğu hiç aklına geldi mi?"

"Nasıl yani?"

Draco, Granger'ı işaret ederek, "Genelde ufacık tefecik oluyorsunuz," dedi. "Bu karşılaştırma temeli geri kalanımızı devasa gösteriyor."

Granger kışkırtılmış görünüyordu. "Ben ufacık değilim." Bankta dimdik oturdu. "Ben ortalama, teşekkür ederim. Ya da biraz altında."

"Sanırım birkaç kıl. Biraz Pixie mirasına sahip olabilirsin. Bu tiz sesinizi açıklar." "Ben tiz değilim," dedi Granger, tizleşerek.

Draco işaret parmağıyla başparmağını kaldırdı ve aralıktan Granger'a baktı. "Yirmi santimetre yüksekliğinde - bu yaklaşık doğru. Ufacık tefecik."

"Ufacık tefecik mi?!"

"Mikroskobik, gerçekten. Sen nanoparçacıksın; Danimarkalı adamlarla konuşmalı ve klinik uygulamalarını sormalısın."

Granger ağzını açtı. Kızgınlık ve eğlence yüz hatlarında kısa bir süre savaştı, sonra kahkahalara boğuldu.

Parlak sesi avluda yankılanırken Draco, Granger'ı güldürmenin de peşinden koşmaya değer bir hobi olabileceğine karar verdi.

Granger'ın neşesi azaldı. Derin bir nefes aldı ve gözünün altındaki bir damla yaşı nazikçe sildi. "Harika. Soğuk terler ve şimdi de gözyaşları. Makyajıma karşı açtığın savaşta benden koparmak istediğin başka duygular var mı?"

"Bugün hangi duygulardan geçmedin?"

"Bir bakalım. Stresli, kızgın, korkmuş, affedici (kusurlarınızı), neşeli, şey..." "O zaman aşk," diye önerdi Draco.

"Bunu hissettim." "Hissettin mi?"

"Evet. Bu çikolata ile aramda bir şey var. Sakıncası yoksa onunla yalnız kalmak istiyorum."

"Kusura bakma, evime çikolata kabul ettiğinde varsayılan olarak üçlü bir ilişkiye girmiş oldun," dedi Draco, kendisi için bir parça kopararak.

"Bu çikolata tek eşli değil mi?" "Hayır."

"İyi," diye iç geçirdi Granger. "Sanırım paylaşacak kadar var."

Asasını çıkardı ve çikolatanın bir kısmını eritti. Sonra kalan çikolatalı gateau'dan bir parça kopardı ve erimiş çikolataya batırdı.

"Saf öküş, Granger, ama tarzını beğendim." Gateau'yu bitirdiler.

Granger daha sonra, "Kendimi gerçekten daha iyi hissediyorum," dedi. "Diğerlerine katılsak iyi olmaz mı?" "Sanırım," dedi Draco.

Gerçekten de bunu yapmak istemiyordu. Burada oturup gün batımının gökyüzünü yumuşak bir pembeye boyamasını izlemeyi, fıskiyei dinlemeyi ve sadece büyücü ikolatasının verebileceği iyi hissettiren vızıltının tadını çıkarmayı tercih ederdi. Belki de sırf eğlence olsun diye Granger'la bir iki tartışma çıkarırdı.

Onu en çok hangi konu kışkırtırdı? Kehanet mi? Oxford'un Cambridge'den üstün olması mı? Kedisi mi?

Projesini sorgulamak mı? Grup halinde arazide süpürgeyle gezmeyi mi öneriyorsun? Potter'a hakaret etmek? Ev elflerine?

Granger'ın çok sayıda düğmesi vardı.

Ancak Draco bir sonraki füzmesini fırlatma lüksüne sahip olamadan, avluda gezinen bir grup partili onlara katıldı ve fıskiye'nin güzelliği hakkındaki ünlemleriyle atmosferi mahvetti.

Draco, Granger'ın bankta kendisinden uzaklaştığını fark etti. Bu onu eğlendirdi - insanların onları bir bankta birlikte görüp bir tür sonuca varacaklarını mı sanıyordu? O Draco Malfoy'du ve o da Hermione Granger. Bu son derece gülünçtü.

(Kadının uzak durması yine de onu somurtkan hissettirdi. O da bankta ondan uzaklaştı). Bu, yeni gelen bir serserinin aralarına oturmak için kendini davet etmesine yetecek kadar yer açtı. "Zabini," dedi Draco. "Davetli olduğunu fark etmemiştim."

"Draco," dedi Zabini. "Grang - şey - Şifacı Granger? Profesör Granger?"

"Hermione iyi," dedi Granger, şimdi Zabini tarafından Draco'nun görüşünden tamamen korunuyordu. "Aynı fikirde değilim," dedi Draco, "Zabini'yle ilk isim bazında anlaşmayın."

"Çok Geç kaldın." dedi Zabini. "Ivarve hanımefendinin izniyle." "Akıllıca kullan," dedi Granger. "Hermione," dedi Zabini, telaffuz etmek ve yavaşça, ve sinir bozucu bokdışarı . Draco. "Shakespeare gibi, değil mi?"

"Öyle," dedi Granger. Sesi şaşırmış gibiydi.

Draco bu yüzden daha da sinirlenmişti. Peki Zabini bunu nereden biliyordu? Tam bir danganak.

Zabini daha sonra Draco'ya sırtını döndü ve Granger'la tatlı tatlı konuşmaya başladı. İş(ler)ini, araştırmalarını ve neden Draco gibi büyük bir budalayla zamanını harcadığını sordu. Gelip onunla kiraz ağaçlarının altında oturmalıydı. Narcissa şampanyayı çıkarmıştı.

"Ben buradayım," dedi Draco. "Ah," dedi Zabini. "Unutmuşum."

"Malfoy o kadar da ahmak değil," dedi Granger. Zabini sırıttı. "O zaman ne kadar budala?" "Ufak tefek ve sadece sinirlendiği zaman."

"Belli ki onu tanıımıyorsun," diye tersledi Zabini. "Bir aşinalık geliştirdim," dedi Granger.

Zabini şaşkınlıkla Draco'ya baktı. "Bir aşinalık mı dediniz?"

"İş," dedi Granger.

"Peki sen ve Draco hangi sıfatla birlikte çalışıyorsunuz?"

"Sizi sıkmayacağım sıkıcı bir Bakanlık meselesi." Granger ayağa kalktı, cüppesini düzelitti ve fıskiye'nin yanındaki misafir grubunun yanına gitti. "Affedersiniz - Padma'yla konuşmam gerek."

Granger giderken onun poposuna bakan Draco, Zabini'nin de aynı şeyi yaptığını görünce sinirlendi.

"Hmm," dedi Zabini.

Draco, "Neden böyle koca bir bela gibi davranıyorsun?" diye sordu.

"Hiçbir şey," dedi Zabini. "Güzel bir şey gördüm ve yanına oturmak istedim. Tıpkı senin yaptığın gibi - değil mi?"

"Yanına güzel bir şey olduğu için oturmuyordum," dedi Draco. Yine de bunun nasıl ve neden olduğunu açıklamak istemiyordu. "Birden oluverdi işte."

"Yani hiçbir şeyi bölmüyordum?"

"Tabii ki hayır. O Granger. Ne kadar içtin?"

"Hem de hiç. Ama - bu iyi. Bir an için biraz sahiplenici olmaya başladığını düşünmüştüm, eski dostum."

Draco alay etti. "Sahiplenici mi? O Granger."

"Bunu tespit ettik, evet," dedi Zabini. "Ve erken gelişmiş bir çocuktan oldukça ateşli bir cadiya dönüştü. Otoriter. Yetkili. Bu benim için bir şeyler ifade ediyor. Ama geçmişte yaşamayı tercih ediyorsanız - elbette devam edin. Ben mutlu bir şekilde eğlencemi şimdiki zamanda bulacağım."

Zabini ayağa kalkarak Granger ve Patil'in yanına gitti ve Draco'yu bunun üzerine düşünmeye bıraktı.

Kesin olan bir şey vardı: Eğer Zabini Granger'ın sadece bir eğlence olacağını düşündüyse, büyük bir şok yaşayacaktı. Her zamanki cilveleşmelerine katılan saf kan cadılar, Granger'ın yüzlerce düzeyde taban tabana zıttıydı. Eğlence mi? Zabini'nin neye bulaştığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Draco yanından geçen tepsiden bir kadeh şampanya kaptı.

Peki ya sahiplenici davrandığı iddiası? Gülünçtü. Draco kadehinin üzerinden Granger'ı izlerken kendi kendine, en kötü ihtimalle ona göz kulak olduğunu söyledi. Ve bunun tek nedeni, bilirsiniz, onu korumakla görevli olmasıydı. Zabini'nin de bilmediği bir şeydi bu.

Draco, Zabini'nin hiçbir şey bilmediği ve aptalın teki olduğu sonucuna vardı.

Bölüm 13

Gündönümü

Draco Granger'ı Haziran ortasına kadar bir daha görmedi. Trinity'deki laboratuvarına tam da Draco'nun koğuşlarını yeniden düzenlediği sırada geldi.

En az onun kadar terli ve daha telaşlı görünüyordu.

"Topallıyorsun," diye gözlemledi Granger, Draco'nun yanından geçerken, Şifacı cüppesi arkasından akıyordu.

"Sezgisel."

"Bludger?"

"Manticore."

Bu onu duraklattı. Döndü. "Baktırdınız mı?" "Elbette."

"Kim tarafından?"

"Şifacı Parnell."

"Oh, o harika. Mükemmel. Güle güle."

Bununla birlikte Granger ofisine kapandı.

Draco, Granger'ın gözlerindeki mesafeli bakışı - uzaktaki, bir şeyler düşünen, muhtemelen dünyadaki açlığı çözen bakış- fark etmeseydi, kendisine yapılan bu kibirli muameleye gücenebilirdi.

Draco iç korumayı iki kez kontrol etme bahanesiyle laboratuvara doğru yürüdü. Her zamanki gibi kusursuz bir şekilde düzenlenmişti. Ona eskisinden daha fazla Sanitatem şişesi ve gruplar halinde kümelenmiş, farklı güçlerde birkaç iyileştirici iksir daha varmış gibi geldi. Yine hiçbir yerde ne yazılı notlar ne de Granger'ın ne üzerinde çalıştığına dair gerçek bir belirti vardı.

Bir grup küçük şişenin üzerine eğilmiş, içlerinden herhangi birinin Yeşil Kuyu örneği, Beltane Külü ya da Ostara'da topladığı gizemli maddeyi içerip içermediğini anlamaya çalışıyordu ki, Granger'ın kafasını ofisinden çıkarmasıyla bölündü.

"Orada ilgini çekecek pek bir şey bulamayacaksın," dedi Granger, Draco'nun etrafı karıştırdığını görünce. "Bilgisayar'ı öğrenmem gerek," dedi Draco, bir eli çenesinde. "Yardıma olur."

"Öğret bana," dedi Draco.

O daha ziyade beklenen Granger için sıçramaat bu vesileyle. Ancak o, "Hayır." dedi.

"Hayır mı?"

"Stratejik nedenlerden ötürü seni işe yaramaz olarak tutmayı tercih ederim." "Çok cimrisiniz."

"Biliyorum," dedi Granger. "Bu arada, senden bir iyilik isteyeceğim."

"Cevabım hayır," dedi Draco.

"Harika," dedi Granger. "Bu iş halloldu o zaman."

Başını ofisine geri çekti ve kapıyı tekrar kapattı. Draco kapalı kapıya dönerek, "Sıralama nedir?" diye sordu.

"Hiçbir şey," dedi Granger içinden. "Söyle bana." "Hayır."

"Gündönümünün yaklaşmasıyla bir ilgisi var mı? Litha mı?" "Git başımdan - yardım etmek istemediğini söylemiştin." "Bu kapıyı açıyorum," dedi Draco.

"Yapma. Ben iyi biri değilim." "Yalancı."

"Bu doğru. Soyunuyorum," dedi Granger'ın sesi. Hafifçe boğuktu. Draco durakladı. "Biraz uygun, değil mi?"

"Bana sadece bir dakika ver." Draco ona bir dakika verdi.

Granger kapıyı tekrar açtı. Serinletici tılsımların soğuk esintisi ve (şaşırtıcı derecede baştan çıkarıcı) antiseptik ve ter kokusu ona eşlik etti. Saçları tepesinde dağınık bir topuz halindeydi. Şifacı cüppesini çıkarmış ve yerine Muggle kıyafetleri giymişti.

"Hâlâ düzgün değilsin," dedi Draco, şortunu ve dekolte üstünü (yine de uzun kollu) inceleyerek.

"Lütfen. Hava kavurucu olduğunda bu normal bir kıyafet. Bütün büyücüler gizlice rahibe mi, yoksa sadece sen mi rahibesin?"

Draco bunu maoluğuna yapılmış bir saldırı olarak değerlendirdi ve Granger'a ne kadar rahibe olmadığını göstermeyi teklif etmeyi ciddi ciddi düşündü ama bunu erkekçe, erkeksi bir şekilde nasıl ifade edeceğini bilemiyordu.

"İyilik konusunda fikrini mi değiştirdin?" diye sordu Granger, içeri girebilmesi için onun yolundan çekilerek.

Draco masasının önündeki her zamanki sandalyesine oturdu ve kibirli bir poz takındı. "En azından seni dinlemeye karar verdim."

"Beni hayırseverliğinizle şımarttığınız için teşekkür ederim."

Draco krallara layık bir tavırla devam etmesini işaret etti. Ayrıca kızın yüzüne odaklanmakta hiç zorlanmıyordu ve düşük yakası dikkatini hiç dağıtmıyordu.

Granger, "Bunu sana soruyorum çünkü ahlaken yozlaşmış olduğunu ve hiçbir etik standardın olmadığını biliyorum," diye söze başladı. "Sana sormak üzere olduğum şeyi başka hiçbir Seherbaz'a sormazdım."

"Güçlü bir önsöz," dedi Draco. "Gururum okşandı. Devam edin." "Hırsızlık hakkında ne düşünüyorsun?"

"Lehinde," dedi Draco.

"Ne çaldığımızı bile bilmiyorsun." "Ne yapıyoruz?"

"Ya bu - teorik olarak elbette - kritik dini öneme sahip değerli bir kalıntıysa?" "...Ne zaman gidiyoruz?"

"Gündönümü için herhangi bir planın var mı?" diye sordu Granger.

"Şaşırtıcı derecede yaramaz bir Şifacı ile dini bir eser hırsızlığı," dedi Draco. "Sen mi?"

Granger'ın yüzünde memnun bir ifade belirdi, sonra kayboldu. "Ahlaken iflas etmiş bir seherbazla planlarım var."

"İyi bir av gibi görünüyor."

"Öyle olduğunu düşünmeye başlıyorum," dedi Granger. Bastırdığı kahkahası gözlerini parlattı. "Öyleyse anlat bana."

"Beni yetkililere ihbar etmeyeceğine söz verir misin?" "Yetkili benim, Granger."

"Pekâlâ." Granger ellerini önünde gergin bir düğüm halinde kavuşturdu. "Bir kafatasının parçasını çalacağım."

"Bir kafatası."

"Evet."

"İnsan mı?"

"Evet."

Granger tepkisini görmek için Draco'yu endişeyle izledi. Draco ona tam yirmi saniye boyunca ifadesiz bir şekilde bakarak acı çekmesine neden oldu.

Nefesini tutuyordu. "Şeytani, Granger." Granger nefesini bıraktı.

"O kişi ölü mü yoksa yaşıyor mu?" diye sordu Draco. Granger skandala uğramış gibi görünüyordu. "Ölü, tabii ki." "Ben varsayımda bulunmam. Kimin kafatası?" "Mary Magdalene'in."

Granger yine nefesini tutuyordu. "Ne?"

Granger, "Size bunun dini bir önemi olduğunu söylemiştim," dedi.

"Muggle'lar için çok önemli değil mi? Hristiyan olanlar için? Kafatası nerede saklanıyor? Vatikan'a mı baskın yapacağız?"

"Sanırım bu iyi haber. Kafatası bir sandukada, bir mahzende yatıyor. Ve o mahzen Fransa'nın güneyinde küçük, sessiz bir manastırda."

"Peki kötü haber ne?"

"Rahibelerden bahsetmişken, manastır Kutsal Kalp Benedikten Rahibeleri tarafından yönetiliyor."

"Ve?"

"Onlar cadı."

"Ah," dedi Draco.

"Yüzyıllardır zulümden kaçmak için dini bir tarikat olarak gizleniyorlar. Magdalene Kutsal Topraklar'dan kaçtığında onu korudular. Onlardan bir şey çalmak, içeri girip en değerli kalıntıları çalmaktan biraz daha karmaşık olacaktır."

"Bir planınız olduğunu varsayıyorum," dedi Draco.

Granger sorduğu için bile gücenmiş görünüyordu. "Belli ki. Mümkün olan en az hareketli parçayla basit bir yaklaşım seçiyorum. Bu arada, bir Seherbaz olarak sizin görüşlerinizi de almak isterim."

"Anlat bana."

"Manastır ziyaretçilere açık - bölgedeki Muggle'lar için popüler bir yürüyüş yolu. Biz de beceriksiz Muggle yeni evliler olacağız."

"Beceriksiz olmak zorunda mıyız? Karakterimi korumakta zorlanacağım."

"Evet, gitmeliyiz. Yürüyüşümüz Benedikten Rahibeleri'nin yaz ortası kutlamalarıyla aynı zamana denk gelecek - ne yazık ki çok beceriksiziz."

"Yeni evli olmak zorunda mıyız? Birbirimizden nefret ediyoruz."

"Biliyorum, ama evet. Eğer rahibeler yaz ortası kutlamaları nedeniyle girişimizi engellemeye çalışırlarsa -muhtemelen engellemezler ama ne olur ne olmaz- bu ziyaretin balayımızın en önemli anı olduğunu, hac yolculuğunun evlilik yemini olduğunu ve tek istediğimizin Magdalene'e dua etmek olduğunu söyleyeceğiz ve lütfen bir istisna yapmayı düşünmezler mi? Ağlayacağım. Sen de ağlayabilirsin.

Umarım bu sümüklü salakları en az denetimle içeri alırlar." "Ya almazlarsa?" diye sordu Draco.

"Bu onların kalpsiz zavallılar olduğu anlamına gelir ve içeri girmeleri için onları sersemlettiğim için kendimi kötü hissetmem." "İşte ahlakla ilgili sorun da bu. Ben olsam Sersemletme'ye atlardım."

"Evet, ben sizden biraz daha gelişmiş bir etik anlayışına sahibim, bu yüzden onların bir şekilde bunu hak etmelerini isterim. Sadece birazcık. Paha biçilmez bir esere zarar vermek için yola çıktığım için çok asil olduğumu iddia edemem. Yine de, çok iyi bir amaç için - bu dengeyi sağlar mı? Her neyse, kuşluk vakti Rahibelerin çoğu köye inmiş olacak - orada kasaba halkının onlarla birlikte toplandığı bir bazilika var. Manastırda sadece iskelet bir ekip kalacak ve

Tabii bu cadıların kafatasını ve diğer kutsal emanetleri korumak için koydukları koğuşlar da cabası."

"Yüzyıllardır korudukları paha biçilmez emanetler. Birkaç tozlu Caterwauling Charms, eminim. Bu çok kolay olacak."

"İşte bu yüzden benimle gelersen çok memnun olurum," dedi Granger. "Koğuşlar hakkında biraz bilgim var ama seninki benimkini gölgede bırakıyor. Şimdi, işlerin ters gitmesi durumunda, masum beceriksiz turumuzu yaparken yerleştireceğim birkaç dikkat dağıtıcı şey hazırladım."

"Ne tür dikkat dağıtıcı şeyler?"

Granger asasını salladı ve aralarında parlayan bir rün canlandı. Asasını salladı ve iki ya da üç tane daha gösterdi. Her biri radikal Kenaz'ı içeriyordu: ateş. "Yangın çıkaran aletler mi? Bir manastırda mı?"

Granger dudağını ısırды. "Evet." "Sen bir tehditsin, Granger."

"Ama onları değiştirdim - gerçekte olduklarından çok daha kötü görünecekler. Sisters'a gerçek bir

sorun için Söndür, Gerçi. I entegre yanıcı metaller."

Bu simyacı içinde Draco oldu ilgimi çekti."Hangi metaller?" "Magnezyum, lityum, potasyum." "Aguamenti hiçbir işe yaramaz," dedi Draco. "Kuru bir yangın söndürme maddesi bulmaları gerekecek."

"Evet. Onlar bunu çözene kadar biz çoktan gitmiş olacağız. Her patlamaya çevresel bir sınır koydum; yangınlar çok büyük görünecek ama gerçek hasar bir metrekareyle sınırlı kalmalı."

"Ya kılık değiştirmeler?" diye sordu Draco.

Granger burada kararsız görünüyordu. "Seninkini sana bırakıyorum. Birkaç basit cazibe gösterisi yapacaktım. Fransa'da iki yıl okudum ve sadece bir kez, İngiliz bir öğrenci tarafından tanındım. Ülkenin en ücra manastırındaki rahibelerin Hermione Granger'ın en son görünümünden haberdar olacaklarını sanmıyorum."

"Adil."

"Manastıra doğru ilerleyeceğiz, gerektiğinde Sersemletme ve Obliviasyon (umarım hiç olmaz) yapacağız ve kafatasından o kadar küçük bir parça alacağım ki, gittiğini bile anlamayacaklar."

"Ve sonra? Kaybolup gidecek miyiz?"

Granger yüzünü buruşturarak, "Bütün bölge koruma altında," dedi. "Bu yüzden Muggle yürüyüşçüleri oluyoruz. Kaybolmak için koğuşun kenarına kadar tırıs gitmemiz gerekecek."

"Portkey?"

"Ringde denediğinizi tamir etmediyseniz çok takip edilebilir?"

"Yapmadım," dedi Draco. "O büyü tam bir baş belası. Portus uzmanlarına adanmış koca bir Departman olmasının bir nedeni var."

"Lanet olsun."

"Süpürge mi?"

Granger bu zekice öneriye beklenebilecek tüm minnettarlık ve hevesle karşılık verdi, yani hiç karşılık vermedi.

"Neden hep süpürgeler seninle?" diye sordu bir tür hırıltıyla.

"Çünkü çok kullanışlılar ve Kaybolana kadar patikadan yürüyerek geri dönmekten çok daha hızlılar. Tabii gizliden gizliye bir dağ keçisi Animagus'u değilsen?"

"Ama süpürgeleri nasıl dahil edeceğiz ki? Onları önceden yola mı saklayacağız?" "Genişletilmiş ceplerinize bir süpürge sıkıştırabilir misiniz?"

"Muhtemelen," dedi Granger kaşlarını çatarak. "Garip şekli göz önüne alındığında muhtemelen sadece bir tane."

"Anlaştık o zaman. Hayal kırıklığı ve hızlı bir süpürge yolculuğu. Bunu zor durumlardan kurtulmak için yüzlerce kez kullandım. Gökyüzüne çıktığınız anda sizi hiç göremezler ve onlar kendi süpürgelerini çağırana kadar kilometrelerce uzaklaşmış olursunuz."

Granger içini çekti. "Tamam. Parlama Önleyici Koğuş'u geçene kadar süpürge. Sonra da Kaybolacağız. Ancak talihsiz bir durumda bir koğuşu tetiklersek ya da bizi ellerimiz kafatasının üzerindeyken yakalarlarsa ve kovalarlarsa. Aksi takdirde, geldiğimiz yoldan gideriz."

"Yarışçılarımdan birini seçeceğim," dedi Draco, bu ihtimal karşısında oldukça heyecanlanmıştı. "İkinci bir koltuk ekleyebilirim."

Granger ise sinirli görünüyordu. "Bir yarışçı. Harika." "Önemli olan hızlı olmak. Bir yarış yapalım mı?"

S.W.O.T. analizi?"

"Hayır, bunun iyi bir fikir olduğunu biliyorum," dedi Granger. Yüzü asık görünüyordu. "Hoşuma gitmek zorunda değil."

"Güzel. Cebinize sıkıştırmanız için süpürge sopamı ne zaman getireyim? Süpürge sapının, uzatma tılsımı olsun ya da olmasın, önerdiğiniz küçük yarığa uyup uymadığını görmemiz gerekecek."

Granger cesurca yüzünü asmamaya çalıştı. "Ne?" diye sordu Draco, kendi yüzü de donuktu. Granger dizginlenmiş bir kıkırdamayla yere yığıldı. "Neden böyle ifade etmek zorundaydın ki?" Draco'nun poker suratı kusursuzdu. "Ne gibi?"

"Korkunç bir örtmece gibi - boş ver." "Ne için, Granger?"

"Boş ver dedim."

Draco durdu ve sırttı. "Şimdi kim penisler hakkında kıkırdıyor?"

Dalga geçtiğini anlayan Granger ona ters ters baktı. "En azından bunu yaparken omletin içinde boğulmuyorum."

"Knob'da karnını tika basa doyururken boğulmak bir geçiş töreni." Granger ağzından kaçan homurtuya engel olamadı. "Kes şunu."

"Şimdi, bir an için penisler hakkında konuşmayı bırakabilirsek-" "Ben penislerden bahsetmiyorum, sen bahsediyorsun."

"Süpürge sopaları ve barlardan bahsediyorum. Ben masumum."

"Hayır, sen çıldırtıcısın." Granger parmak uçlarını şakaklarına bastırdı. "Pekâlâ. Odaklanalım. Gitmem gereken yerler var."

"Nerede olman gerekiyor?"

"Yerlerinize," dedi Granger. "Bize gelince, önümüzdeki Cuma yola çıkıyoruz. Ayrıntıları sana not edeceğim ama kısaca, Floo'yla Aix-en-Provence'a gideceğiz. Bizi Saint-Maximin kasabasına götüreceğim, böylece Muggle'lar gibi varacağız."

"Tamam."

"Ve bu kaçamağı kendine sakla," diye ekledi Granger.

"Hayır," dedi Draco sinirli bir alaycılıkla. "Ben de gazeteye bir ilan vermeyi düşünüyordum. Peygamber."

"Sadece insanların soru sormasını istemiyorum-"

Draco hayali bir manşeti çerçevelemek için ellerini kaldırdı: "Çekici Seherbaz Harridan Şifacıyla Fransa'ya Gitmeyi Kabul Etti."

"Harridan mı?" diye tekrarladı Granger, harridan bir tavırla.

"Ya da Harpy - bunu mu tercih edersin? Aliterasyonu korumak istiyorum."

Granger'ın burun delikleri alevlendi. "Bu konuşmayı sonlandırmamızı tercih ederim." "Huffy Şifacı," dedi Draco cömertçe. Granger'ın çenesi sıkıştı.

Draco taşaklarına uğursuzluk gelmesini istemediği için çıkış yapmak üzere ayağa kalktı. "Raging

Araştırmacı?" diye omzunun üzerinden seslendi.
"Kızgın Profesör?"

Geri çekilen adamın arkasından "Malfoy!" diye tükürmesinde öldürücü bir şey vardı.

Draco, Kral Salonu'ndaki merdivenlerden inip uğursuzluk menzilinden iyice uzaklaştığında, Granger'ın programının kopyasını çıkardı ve onun olması gereken 'Yerleri' araştırdı.

Bir saat içinde bir İtalyan restoranıydı. Katılımcı(lar) belirtilmemiş. Draco onun programını tekrar cebine soktu.

Granger'ın bir randevusu olduğuna dair şüpheleri vardı.

Hiç umurunda değildi ve bu durum onu kesinlikle sebepsiz yere rahatsız etmiyordu.

Zabini'ye bir Jot göndererek o akşam için bir planı olup olmadığını sordu. Zabini hayır dedi, ama plan yapmaktan memnun olurdu; Macassar'da buluşabilirler miydi?

Draco onayını geri gönderdi. Theo da davet edilmiş, o da Pansy'yi davet etmelerini önermiş, Pansy de uzunbacaklı kocasını getirmiş, o da MacMillan'ı davet etmiş, MacMillan da üç Bakanlık meslektaşıyla birlikte gelmiş ve geceyi oldukça eğlenceli bir hale getirmişlerdi.

MacMillan'ın çömezlerinden biri, Draco'nun yıllar boyunca birkaç kez yattığı bir cadıydı. Cadı bütün akşam ona aşk dolu ilgisini göstermiş, Draco da bunları bir tür kayıtsızlıkla kabul etmişti - kalçasına dokunmalar, kolunu tutmalar. Ama kadın peşinden tuvalete giden karanlık koridora geldiğinde Draco onunla daha fazla devam etmek istemediğini fark etti.

Arkasında kırgın bakışlı bir cadıyla, hiç de rahatsız edilmeden geri döndüğünde, Zabini ve Ernie kaşlarını kaldırarak ona baktılar.

Her neyse. Ateş viskisini yudumlarken Draco en azından Granger'ın bu gece yakınlaştığı kişinin lanet olası Zabini olmadığını düşünerek rahatladı.

~

Londra'dan Fransa'ya yolculuk arzu edilebileceği kadar sorunsuz geçti. Draco, Granger'la Londra'daki Uluslararası Floo kalkışlarından birinde buluştu. Granger, Draco'nun tatilde giydiği Muggle kıyafetinden memnun olduğunu belirttikten sonra ("Oldukça akıllıca, gerçekten - bir teknen varmış gibi görünüyorsun.") ateşe doğru adım attılar.

Sonra, Floo'da Granger'ı yeşillendiren üç dakikalık uzun bir koşuşturmadan sonra, kendilerini Aix-en-Provence'daki Tournesol'un ocağında buldular.

Oradan Granger devraldı, onları bir araba kiralama yerine yönlendirdi ve sonra kırk kilometre boyunca Saint- Maximin-la-Sainte-Baume'un büyüleyici sahil kasabasına götürdü. Bavulları bagajdaydı, atıştırmalıkları arka koltuktaydı ve arabanın teybinde Avusturya halk müziği olmayan bir şeyler çalıyordu. Draco, zeytinlikler, üzüm bağları ve ortaçağ kalıntılarıyla dolu tepeler arasından geçen bu yolculuğun tamamen keyifli olduğunu düşünüyordu. Belki de Muggle'lar için söylenecek bir şey vardı.

Apparition'ın dolaysızlığından ziyade doğal rotalar.

Granger bir tür sinirsel enerjiyle doluydu ve bu enerji kendini şevkli bir sürüşle eşleştirilmiş bilgilendirici gevezelikler şeklinde gösteriyordu. Draco ilkin katlandı ve ikincisinden oldukça keyif aldı. Kiraladıkları Peugeot, Draco'nun tecrübesiz gözlerine sıkıcı bir araba gibi görünmüştü ama Granger bu arabanın içinde yaşama sevinci uyandırmıştı.

Granger kendisine meydan okuyacak birini bulana kadar, dolambaçlı Provençal trafiğini sorunsuz bir şekilde geçtiler: en büyük eğlencesi onlara yetişmek ve geçmek için yarışmak ve sonra da sidikli bir şekilde tekrar yavaşlamak olan siyah bir Citroën.

"Ahmak," dedi Draco, bu üçüncü kez oluyordu.

"Elbette bir Parisli," dedi Granger, plakayı inceleyerek.

Draco asasını parmaklarının arasında döndürerek, "Ona bir delik açmayı düşünüyorum," dedi.

"Bu hiç de sportmence olmaz," dedi Granger. Yol, geçmeyi deneyebileceği kadar dzleşmişti. Vites değiştirdi. "Pantolonunu sıkı tut."

Granger gaza bastığında Peugeot'nun motoru şaşkın bir protestoyla inledi. Araba şaşırtıcı bir hız patlamasıyla karşılık verdi. Draco'nun başı ve vücudu G kuvvetleri tarafından koltuğa bastırılıyormuş gibi hissetti - bu, onda haykırma isteği uyandıran hoş bir histi.

Lastikler gıcırdadı ve küçük arabaları Citron'in önüne geçti.

"şerefe, sik kafalı," dedi Draco, yanlarından geçen diğer sürücüye V işareti yaparak. Arabadaki adam da aynı şekilde dostça bir hareketle karşılık verdi. Yolda vızır vızır ilerlerken Draco, "Bu arabanın böyle bir canlılığa sahip olduğunu düşünmemiştim. Benzin olarak ne koydun içine, Pepperup? Oi - asanı ıkarmışsın!"

Granger cebine bir şey sıkıştırıyordu. Başladı. "Ne? Hayır."

"Ve sen bana sportmenlik dışı mı dedin?"

Granger dikiz aynasından diğerk arabaya muzaffer bir bakış atarak, "Ben sadece bizi biraz destekledim," dedi.

Draco onu gözlemledi. "Granger'ın Paradoksu."
"Anlayamadım?"

"Sen bir hız iblisisin ama yine de uçmaktan nefret ediyorsun."

"Ben hız şeytanı değilim," diye alay etti Granger.
"Sadece biraz sabırsızım."

"Siz de kayak yapıyorsunuz. Kayak oldukça ekstrem bir spor değil mi? Kendinizi yüksek hızda Alpler'den aşağı mı bırakıyorsunuz?"

"Sadece bu şekilde ifade edersen-"

"Bir dağın tepesinden," dedi Draco. "Havada binlerce metre yükseklikte. Süpürgeler sizi en fazla iki yüz metre yukarı çıkarır."

"Altınızda hiçbir şey olmadığında farklı oluyor."

Uzun bir tartişma başladı. Bu arada etraflarındaki arazi ağağlıklaşmıştı. Bir köy yoluna saptılar, geçitlerden aşağıya doğru kıvrıldılar ve sonra tekrar yukarı ıktılar. Ortaçağdan kalma şen şakrak köylerden geçip kıvrımlı bir köy yoluna girdiler ve sonunda lavanta tarlalarıyla kaplı geniş düzlüklere ve nihayet denize ulaştılar.

"Ah, ne kadar güzel," diye iç geçirdi Granger, alişılmadık bir yumuşaklıkla.

"Ruhun zerine bir merhem," dedi Draco, bunu kastettiği gerçeğini örtmek için alaycılık izlenimi verecek kadar keskin bir ifadeyle.

Pitoresk Saint-Maximin kasabası öğleden sonra güneşinin altında göründü.

"Bu gece otelde kalacağız," dedi Granger, "Yarın sabah da yürüyüşü ve -diğer etkinliği- yapacağız."

Draco onun kendisine yan gözle baktığını hissedince kaşlarını çattı. "Ne?"

"Daha iyi otellerin hepsi doluydu, o yüzden buranın kalitesi hakkında ahmaklık etmeyin. Eski bir yer. Restoran görünüşe göre çok güzel."

"Otel devler tarafından mı işletiliyor?"

"Tabii ki hayır - burası bir Muggle kasabası." "O zaman sorun olmaz."

"Devler tarafından yönetilen bir yerde mi kaldın?"

"Evet," dedi Draco. "Budle'da bir gözetleme. Sonuç olarak bir tahtakurusu yok etme büyüsü öğrendim, bu yüzden bu gece bacaklarında bir şey hissedersen halledeceğiz."

"Eurgh," diye ürperdi Granger.

Yolculuk boyunca bir tür canlı harita görevi gören Granger'ın cep telefonu, aniden sağ taraflarında Plaisance Oteli'nin yaklaşmakta olduğunu duyurdu.

Otel eski ve yorgundu ama güzel bir konuma sahipti. Küçük fuaye diğer gelenlerle doluydu ve hepsine tek bir kişi hizmet ediyordu,

Bir yumuşakçanın çevikliğiyle hareket eden, işitme güçlüğü çeken yaşlı kadın. Sonunda sıra onlara geldi ve kadın onlara odalarının anahtarını verdi ve akşam yemeği rezervasyonu için isimlerini yazdırdı.

Küçük odada yapısal bütünlüğü şüpheli bir yatak, bir lamba, çökmüş bir kanep ve sonradan düşünülmüş bir banyo vardı.

Odada, sanki birinin büyük teyzesi parfüm sıkmış ve sonra da üzücü bir şekilde orada ölmüş gibi belli belirsiz bir koku vardı.

"Her şey hazır, Granger," dedi Draco durumu değerlendirirken.

"Deniz manzarası, en azından?" dedi Granger, hava almak için panjurları vurarak açarken.

Draco üzerine oturduğunda yatak gıcırdadı ve sonra neredeyse yere kadar çöktü, o uyur uyumaz ağırlığının altında tamamen çökmeyi planladığını ima ediyordu.

Granger, Draco'nun oturduğu yerde dizlerini neredeyse çenesine dayayarak onu izledi.

"Yatak senindir," dedi cömertlik gibi görünmesini amaçladığına şüphe olmayan bir ifadeyle. Draco'nun kulağına oldukça stratejik gelmişti. Gözü kanepenin üzerindeydi. "Bunu kendim için kullanışlı bir şeye dönüştüreceğim."

"Kullanılabilir bir şey," diye tekrarladı Draco, Granger karmaşık, on dakikalık bir Başkalaşım alıştırması yaparak kanepeyi muhteşem bir bordo renginde, sevimli, rahat görünümlü bir yatağa dönüştürürken.

Granger şakayı kaçırdı. "Bu kadar yeter," dedi, büyülü efor yüzünden hafifçe nefessiz kalmıştı. "Şimdi bir duş almalıyım. Akşam için planlarınız neler? Akşam yemeği sekizde."

"Benim işim," dedi Draco, çoktan pencereyi korumaya başlamıştı. "Ben biraz dolaşacağım. Çeyrek kala burada buluşuruz."

"Pekâlâ," dedi Granger. Bir liste çıkarmıştı. "Nedir o?"

"Bu akşamki programım," dedi Granger.

"...Sadece üç saatiniz var," dedi Draco. Odanın diğer ucundan bile liste uzun görünüyordu.

"Biliyorum. Gitsem iyi olacak. Çok güzel küçük müzeler ve kitapçılar var - ve tabii ki bazilika."

Granger valizini karıştırdı, kıyafetlerini çıkardı ve banyoya girdi.

Draco onu kendi haline bırakıp otelin pis koridorlarında dolaşmaya başladı. Hiç kötü adam bulamadı. Sadece Muggle'lar vardı. Granger'ın planı, en azından Birinci Gün için, sorunsuz bir şekilde ilerliyordu.

Elbette yarın tamamen farklı bir hikâyeydi. Draco odasına dönüp yanında getirdiği koruma kitabını okumaya başladı.

Granger çoktan gitmişti - bir parça daha ders çalışabilmesi için çok daha iyiydi. Ayakkabılarını tekmeledi ve Granger'ın yatağına uzandı, sayfaları karıştırırken kitap üzerinde süzülüyordu.

Draco çalışmalarını kıtadaki koruma teknikleri ve özellikle de büyülü dini tarikatların çalışmaları üzerine yoğunlaştırmıştı. Cistercian ve Dominiken Rahiplerinin koruma sistemleri üzerine yaptığı okumaların, en azından yarın Benedikten Rahibeleri'nin çok sevdikleri kutsal emanetlerin etrafına ne rdklerini ortaya çıkardığında ona bir ipucu vereceğini umuyordu.

Söz verdiği gibi, Granger sekize çeyrek kala döndü. Onu kitap okurken gördü ve hemen yanına koştu. "Ooh, ne var orada?"

"Yarın için çalışıyorum," dedi Draco. "Bana bir dakika ver - ilginç bir şey buldum."

Granger kitabının başlığını okumak için yatağa yaklaştı. Draco göz ucuyla onun beyaz, esintili bir güneş elbisesi giydiğini gördü. Saçlarını rmşt ama yavaş yavaş zlmeye başlamıştı. Teni güneş ve tatlı bir şey gibi kokuyordu. Daha derin bir nefes aldı. Badem mi?

Bir şey çiğniyordu.

Draco elini uzattı, dikkati hâlâ kitaptaydı. "Hiç kalmadı," dedi Granger.

Draco onun gözlerinin içine bakabilmek için kitabı aşağı indirdi. "Yalancı."

Granger içini çekti ve buruşuk bir çanta çıkardı. "Datte fourrée à la pâte d'amande." Draco teklif edilen badem ezmesi dolgulu hurmayı aldı. Enfesti.

"Mm," dedi Draco. "Fransızları kutsa."

Okumaya devam etti, ama sadece bir anlığına, çünkü Granger kıskanç bir şekilde kitabın üzerinde geziniyordu.

Kitabı tekrar aşağı indirdi. "Evet?" "Bir göz atabilir miyim?" diye sordu Granger.

"Yemekten sonra alabilirsin," dedi Draco, kitabı tekrar havaya kaldırarak. Granger kalçasını yatağın kenarına dayadı.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu Draco, bu hareketliliği gözlemleyerek. "Hadi bakalım," dedi Granger. "İkimiz de okuyabiliriz."

"Hayır, yapamayız. Kişisel alan, Granger," dedi Draco, eliyle kışkırtıcı bir hareket yaparak. "Burası benim yatağım," dedi Granger haklı olarak.

Draco homurdanarak yana kaydı (kayacak fazla yer yoktu). "Yemeğe gitmek üzereyiz."

"Ama İlginç Bir Şey bulmuşsun," dedi Granger. Gözleri merakla parlıyordu. Onun yanındaki yatağa sıkıştı. Kitap üstlerinde süzülüyordu.

"Bu-" diye başladı Draco.

"Sessiz ol," dedi Granger. "Kitap okuyorum." Draco sinirli bir sessizliğe gömüldü.

Granger okumuyordu bu arada - Granger yutuyordu. Granger'ın okuma hızı Draco'nunkini en iyi tahminle yüzde elli aşıyordu ve kendisi de hızlı bir okuyucuydu. Yine de Draco onun hızına ayak uydurmak için sayfaları çevirmedi; bunun yerine ona Bilgiyi Özümsemenin ve Metnin Tadını Çıkarmanın önemi hakkında ahlaki bir ders verdi.

Uzun ve dramatik bir iç çekişle karşılık verdi. Draco onun göğsünün yan tarafına doğru genişlediğini hissetti. Bu, Granger'ın sabırsız varlığından farklı bir şekilde orada olduğunu fark etmesini sağladı. Bu

Çünkü bir kadınla aynı yatakta yatıyordu ve bu kadın Hermione Granger'dı. Eğer böyle bir sahneyi hayal edecek kadar delirmiş olsaydı, muhtemelen çocukluk düşmanıya olan bu yakınlık karşısında bir anlık bir geri çekilme, bir tiksinti hissederdı.

Onun yerine, sıcak hissediyordu, güneş ışığı ve badem gibi kokuyordu, saçları boynuna değiyordu ve bu samimi ve tuhaftı. Nefes almak istememekten, hareket etmeye cesaret edememekten ve yanlışlıkla ona çok fazla dokunmaktan ya da daha kötüsü, onun uzaklaşmasına neden olmaktan kaynaklanan bir tür zevkli felç hissetti.

Az önce ne okuduğuna dair hiçbir fikri olmadan sayfayı çevirdi.

Gözleri üstlerindeki kitaptan Granger'ın dizlerinden bükülmüş, bir bacağı diğerinin üzerinde çapraz duran bacaklarına kaydı. Elbisesi kalçalarına kadar kıvrılmış, ilgi çekici her şeyi örtüyordu -aslında uygunsuz hiçbir yanı yoktu- ama yine de Granger'ın bacaklarını buradan görmek yasak ve heyecan verici geliyordu. Yatakta ona katılmak için sandaletlerini çıkarmıştı. Granger'ın bacaklarındaki narin kavisi görebiliyordu.

Çıplak ayağı, güneşin onu öptüğü ve sonra kayışların etrafında işlediği bronz çizgiler, pembe boyalı ayak parmakları.

Narin ayak zıplamaya başladı.

"Bu kadar yavaş davranarak beni kızdırmak için bunu bilerek yapıyorsun," dedi Granger. Draco gözlerini tekrar sayfaya çevirdi. "Hayır, özenli davranıyorum."

Granger saati öğrenmek için asasını salladı - saat tam sekizdi. "Ugh. Gitmemiz gerek."

Ayağa kalktı ve sandaletlerini giydi. "Caleruega koruma tekniği kulağa son derece hassas geliyor. Sence Rahibeler bunu kullanıyor olabilir mi?"

"Olabilirler," dedi Draco (Beyninin bir tür ağır çekimde çalıştığını fark etti; hâlâ kızın kalçalarını ve kıvrılmış elbisesini inceliyordu ve henüz ona şimdiki zamanda katılmamıştı).

"Yarın çok dikkatli olmamız gerekecek, eğer bu şeyler bu metinde belirtildiği kadar tetikleyiciyse."

Granger saç örgüsünü yeniden yapıyordu. Draco onun şampuanının kokusunu aldı. Bu, beynini şimdiki zamana geri getirdi, çünkü hoşuna gitmişti.

Hâlâ az önce okudukları bölümden, Draco'nun daha fazla hazırlığa ihtiyacı olup olmadığından, planı tekrar gözden geçirip geçirmemeleri gerektiğinden ve eğer öyleyse hangi kısımları değiştirmeleri gerektiğinden bahsediyordu. Belki de Draco mahzene girerken Rahibeler'in dikkatini dağıtmak için manastırda hasta numarası yapmalı, böylece ona daha fazla zaman kazandırmalıydı. Ama hayır, Draco haritalar üzerinde onun kadar çalışmamıştı; labirent gibi yolları ezberlemesi haftalarını almıştı, vesaire vesaire.

Bu da Draco'ya kendini toparlaması için zaman kazandırdığı için mükemmeldi. Onun nesi vardı böyle? Yüzüne biraz soğuk su çarpmak için banyoya gitti ve umarım beynine biraz mantık girmiştir.

Akşam yemeği için alt kata indiler.

Restoran çok hareketliydi. Denize doğru uzanan uzun bir iskele üzerinde, olabildiğince çok masayla tıka basa dolu, hoş bir açık hava tesisiydi. Draco ve Granger diğer müşterilerin arasından geçerek iskelenin sonunda iki kişilik bir masaya oturdular.

Yaz ortası olduğu için, güneş bu geç saatte hâlâ ufukta asılı duruyor, denizi altın sarısı ve turuncuya boyuyordu. Son derece muhteşem bir Haziran akşamıydı; esinti saçlarıyla tembelce oynuyor, deniz müzikal küçük dalgacıklar halinde iskelenin kenarına sıçrıyor, deniz kuşları yukarıda tekerleklerini sallıyordu.

Rezervasyonlarını alan yarı sağır yaşlı bayanın isimlerini yaratıcı bir şekilde yorumladığı ortaya ıktı.

Levhada masanın Hormone et Crotch için ayrıldığı belirtiliyordu.

Ciddi bir garson masadaki mumları yakmak için geldi. Granger'ın dudakları birbirine sıkıca bastırılmıştı. Draco rahatsız edici bir neşe fokurdaması hissetti.

"Mösyö, şarap listesi," dedi garson ve Draco'ya uzattı. "Mersi," dedi Draco.

Garson kırmızıyı tavsiye etti; Draco da onu seçti, çünkü tüm beyin gücü kahkaha çığlıkları atmamaya odaklanmıştı.

Granger'ın gözleri tekrar pankarta kaydı. Bir tür öksürüğe dönüştürdüğü bir hırıltı çıkardı.

Garson akşamki menüyü sıraladı. Granger tereyağlı dil balığını başıyla onaylarken, Draco fileto mignon için mırıldanarak evet dedi.

Granger parmak eklemlerinden birini ısıırıyordu. Draco onun derin bir nefes alma egzersizi yaptığını duydu. Sonunda garson gitti.

Granger masanın üzerine yığıldı. Nefes almaya çalışarak, "Kasık," diye soludu. "H-Hormon mu?" diye hırıldadı Draco.

Granger kemiksiz bir kahkaha kütlesine dönüşmüştü. Omuzları titriyordu. Draco sandalyesine geri çöktü ve gerçekten de neşeyle parçalandığını hissetti.

"Tanrım," diye nefes aldı Granger. "Aman Tanrım... neden... neden..."

Draco ayılmaya çalıştı, ama sonra tekrar pankarta baktı ve Crotch güzel, akıcı bir yazıyla ona baktı ve kendini susturmak için peçetesini ağzına götürdü.

Granger derin bir nefes aldı. "Bizim için hangi şarabı sipariş ettin, C-Crotch-"

Sesi tizleşti ve çığlık çığlığa kıkırdaması yüzünden cümlesini tamamlayamadı. Etraflarındaki masalardan birkaç kafa ona doğru döndü. Yüzünü ellerinin arasına sakladı.

"Zaten kızgın olduğumuzu düşünüp bizi kapı dışarı edecekler," dedi Draco, cesurca doğrulup kontrolü yeniden ele almaya çalışarak.

"Doğru." Yüzü hâlâ ellerinin arasında saklı olan Granger nefes aldı. "Pankartı sakla. Onu bir daha göremem. Öleceğim."

Draco yazı tahtasını yüzü aşağı bakacak şekilde çevirdi. "Bitti, H-" "Sakın söyleme," dedi Granger. Garson ekmek, tereyağı ve şarap getirerek geri döndü. Granger bir damla gözyaşını silerek, "Mersi," dedi.

Draco ise yanaklarını hissetmekte zorlanıyordu. Şarap şişesini bırakması için garsona eliyle işaret etti.

Biraz daha nefes aldıktan sonra, ikisi de kendilerini yeniden kontrol etmeye başladılar - yani çoğunlukla. Granger yazı tahtasına yakın bir yere bakmaktan kaçınıyordu.

Deniz, altlarındaki iskelenin kayalık kenarlarını okşuyordu. Patronlar da martılar gibi gevezelik ediyordu. Güneş alçaldı. Ekmekler bölünüp tereyağlandı ve Draco şarabı doldurdu.

"Şerefe," dedi Granger.

"Yarınki başarıya," dedi Draco bardağını onunkine doğru eğerek.

Granger'ın yüzündeki son eğlence izi de kayboldu. Ciddileşti. Draco ona baktı. Etraflarına bir susturma büyüü yaptı. "Gerginsin."

"Evet," dedi Granger. Endişe ağzının kenarlarını sıkılaştırdı. "Pek çok şey ters gidebilir ve dürüst olmak gerekirse bu beni çok korkutuyor. On yıldan uzun bir süredir böyle bir şey yapmadım. Artık yasalara uyan bir vatandaşım, biliyorsun."

"Çoğunlukla." Draco, Ocak ayında Granger'ın yanına atandığından beri onun çiğnediği en az yirmi yasa sayabilirdi.

"Çoğunlukla," diye kabul etti Granger.

"Yarın plana göre gidecek. Ve eğer gitmezse, burayı ateşe verirsin ve biz de daha iyi bir kafatası çalmaya gideriz. "

Granger bu kibirli tavır karşısında eğlenerek ofladı. "En ufak bir endişen yok, değil mi?"

"Yemin ederim, bir rahibe sürüsünden çok daha sinir bozucu görevlerle karşılaştım," dedi Draco. "Ya sen?"

"Belli ki."

"Anlat bana."

Draco ona öyle söyledi. Kendi kahramanlıklarını ve zekâsını öne çıkaran iki ya da üç favori hikâyesini paylaştı. Ne var ki Granger, Draco'nun genellikle bu hikâyeleri paylaştığı tutsak, kirpikleri titreyen dinleyiciler gibi değildi. Analitik ve meraklı biriydi ve oldukça etkileyici sorular sordu. Neden önce Sirenleri susturmamıştı? Bıçak dövüşü heyecan vericiydi ama ilk etapta silahsız kalmasına nasıl izin vermişti? Acil durum çantasında neden kan tazeleyici iksirler yoktu? Tüm Seherbazların Aconite'in özellikleri hakkında temel bilgilere sahip olması gerekmez miydi?

Trol üzerinde neden sinir gazı kullanmamıştı?

Neden, gerçekten mi? Draco, Granger tatmin olana kadar savuşturdu, karşılık verdi, haklı çıkardı ve savundu.

Sorgulamadan sonra kendini oldukça bitkin ve susamış hissederek kendine ikinci bir kadeh şarap doldurdu. Anlattığı hikâyeler genellikle övgü ve övgü dolu sözlerle, cesareti ve zekâsıyla ilgili yıldızlı gözlerle karşılanırdı. Granger'la mı? Hiç şansı yoktu.

"En azından birimiz kendinden emin olacak, bu hiç olmamasından iyidir," diyerek sözlerini tamamladı.

Şarap kadehini boşalttı. Draco yeniden doldurmayı teklif etti ve o da duygusal destek için buna ihtiyacı olduğunu söyleyerek kabul etti.

Garson siparişleriyle birlikte geldi. Vakti gelmişti; Draco çok acıkmıştı. Araba atıştırmalıkları ve tek kişilik dolma randevusu çok uzak görünüyordu.

Granger, "Afiyet olsun," dedi ve Draco da aynı şekilde karşılık verdi.

Mignon filetoyu iştahla bir kenara koydu. Granger ise dikkati dağılmış bir şekilde tabağını karıştırıyor, dalgın bakışlarını onlardan uzaklaşan sahil şeridine dikiyordu.

Beş dakika böyle devam ettikten sonra Draco onun dalgınlığına karşı sabrını yitirdi. Bıçağıyla tabağına vurdu. "Önce yemek, sonra düşünmek."

Granger gözlerini kırptırdı. Sonra onun arkasında bir yeri işaret etti. "Sanırım manastırı görebiliyorum."

Draco sandalyesinde dönerek ağaçların arasında, uzaktaki bir uçurumdan çıkıntı yapan kum grisi çıkıntıya baktı. "Vay canına. Oldukça yüksek, değil mi?"

"Neredeyse iki saatlik bir tırmanış."

"Öyleyse ye. Eğer bayılacak gibi olursan, süpürgeyle yukarı çıkarsın." Bu tehdit yeterliydi. Granger yedi.

Draco'nun not defteri cebinde vızıldadı.

"Annem," dedi cevap yazarken. "Sağ salim geldiğimi bilmek istiyor." "Burada benimle olduğunu biliyor mu?" diye sordu Granger. "Hayır," dedi Draco. "Sadece iş için olduğunu biliyor." "Güzel." Granger şarabından bir yudum aldı.

Draco annesine her şeyin yolunda olduğuna ve Fransız haydutlar tarafından kaçırılmadığına dair güvence veren bir yanıt gönderdi.

Granger tabağını bitiriyordu. Tarafsız bir ifade takınmakta zorlanıyordu; yüz hatlarında sürekli bir eğlence ifadesi belirliyordu.

"Ne?" diye sordu Draco.

"Oh - hiçbir şey." Granger çatalıyla ittiği bir havucun üzerinde yeni bir odak noktası buldu. "Annenin Jotter kullandığını bilmiyordum."

"Almadı. Fransa'ya giden baykuşlar çok uzun sürdüğü için onu geçen hafta bir tane almaya ikna ettim."

Granger saklamaya çalıştığı ama başaramadığı bir ilgiyle başını kaldırıp baktı. "Beğendin mi? Onunkini beğendi mi?"

"Öyle. Neden bu kadar ilgini çekti?"

"Hiçbir şey," dedi Granger, Draco'nun çenesiyle samimi bir göz teması kurarak.

"Bu gerçekten de en iyi denemen miydi?" diye sordu Draco bu sefil başarısızlık karşısında.

Granger dikkatini dağıtmak için ona biraz daha şarap ikram etti, ama bu sadece onu daha da sabitleştirdi

daha fazla araştırma yapmadı. (Ancak şarabı kabul etti.)

"Granger." "Evet?"

"Anlat bana."

"Yarın için planlarımızı gözden geçirmeliyiz," dedi Granger bir başka yan yol denemesiyle. "Onları bıkmadan usanmadan gözden geçirdik. Jotter'larla ilgili ne var?"

Granger havucu tekrar itmekle meşguldü.

Draco uzandı ve bıçağıyla onun çatalını engelledi. "Lanet olası baklagilleri sağa sola savurmayı bırak da bana cevap ver."

"Havuç bir baklagil değildir," dedi Granger. Ancak Draco'nun bakışları karşısında ekledi, "Kesinlikle önemli değil - annenin oldukça geleneksel olduğunu sanıyordum, bu yüzden bir Jotter'ı denemesine bile şaşırdım. Hepsi bu kadar."

"Hepsi bu kadar da değil," dedi Draco.

Granger, Draco'nun bıçağına çatalıyla vurarak tabağından çıkarmasını istedi. O yapmadı.

Granger içini çekti. "Son derece acımasısın. Biliyor muydun?" "Evet. Şimdi söyle bana."

"...Az önce havucumu mu çaldın?" Draco çiğnedi. "Evet."

"Vay canına."

"Onu yemiyordun, çatallı bir atlıkarıncanın üzerinde itiyordun. Şimdi söyle bana."

Granger boyun eğmiş bir iç çekişle koltuğunda geriye doğru kaydı. "Şimdiye kadar çözmüşsündür diye düşünmüştüm."

"Neyi çözdün?"

Granger kendini toparlamak istercesine durakladı. Sonra sordu: "Jabbering Jotter'ı kimin icat ettiğini biliyor musun?"

"...Weasley ikizleri değil miydi?"

"Hayır. Onlar sadece mucide seri üretim ve pazarlama konusunda yardımcı oldular."

Draco'nun üzerine yavaş yavaş bir aydınlanma çöktü. Karşısındaki cadı şimdi sıırtmamak için kendini zor tutuyordu.

"Lanet olası Jotter'ların mucidi sen misin?" "Evet," dedi Granger.

"Hayır."

"Evet."

"Hayır."

"Evet." Granger çok eğlenmiş görünüyordu. "Açıkla," dedi Draco.

Granger, Draco'nun ancak profesörce olarak tanımlayabileceği bir poza yerleştı. Bacak bacak üstüne attı ve görünmez bir kara tahtayı işaret etmeye hazır bir şekilde çatalını havaya kaldırdı. "Anlık iletişim sistemleri Muggle dünyasında yaklaşık

10 yıl önce. Yirminci yüzyılın tamamında telefon sayesinde sihirbazlara karşı zaten bir üstünlükleri vardı, ancak e-posta yaygınlaştığında ve mesajlaşma ve daha sonra anında

mesajlaşma, büyücülük iletişim yöntemleri eski moda olmaktan çıkıp tamamen arkaik bir hal aldı. Çocukken ilkel Büyülü iletişim yöntemlerini zaten denemiştim - savaş sırasında şu Kalyonlar - ama daha zarif, parşömen veya defterin dokunsal hissini koruyan, ancak Baykuş'tan çok daha hızlı olacak bir şey olması gerektiğini biliyordum."

Burada Granger'ın konuşması garsonun boş tabakları almasıyla kesildi. Tatlı menüsünü aldı, sonra devam etti. "Baykuşları severim; onları çok ilginç ve sevimli buluyorum ama çok yavaşlar. Kızma, onlar yavaş - biraz önce kendin de söyledin. Ve Flooing sadece bağlı bir ocağın yakınındaysanız kullanışlıdır. Jotter'ları bu iletişim araçlarını tamamlamak için yarattım, onların yerini almak için değil - iyi bir mektup yazmayı seviyorum. Bu kadar popüler olmalarını hiç beklemiyordum. İkizler onları piyasaya sürmemde bana yardımcı oldular ve kârdan pay alıyorlar."

Draco yüz hatlarını nötr bir şekle soktu. Diğer seçenek ise böcek gözlü bir bakıştı. Bu kadın sadece korkutucu derecede zeki değildi, aynı zamanda

o da kesinlikle basılmıştı. Herkesin bir Jotter'ı vardı. Kendi annesinin de bir Jotter'ı vardı ve cebindeki vızıltıya bakılırsa hızla ustalaşıyordu. Granger kalyonlar içinde yüzüyor olmalıydı. Bir çuval dolusu kâğıdı hiç düşünmeden bir cadaloza vermesine şaşmamalı.

"Demek lanet projeni bu şekilde finanse ediyorsun," dedi uzun uzun.

"Diğer şeylerin yanı sıra, evet. Bağımsızlığın tadını çıkarmak için bağış ajanslarının zorbalığı altında yeterince zaman geçirdim."

"Ama herkes Jotter'ları Weasley kardeşlerin icat ettiğini düşünüyor. Sen neden sahip çıkmıyorsun? Onlar devrim niteliğinde."

"Aslında değiller," dedi Granger. "Muggle muadilleri çok daha gelişmiş durumda - birbirlerine fotoğraf, medya ve her türden veri gönderebiliyorlar. Yüzlerce katılımcıyla canlı görüşme yapabiliyorlar. Jotter'lar ise ilkel. Bir gelişme ama ilkel." Granger burada omuz silkti. "Bar oldukça

Düşük. Övgüye gelince, benim de ilgi odağı olduğum zamanlar oldu.

Ben bu işe şan şöhret için girmedim. Düzeltileceğim kapasitede bir sorun gördüm."

"Projenizin konusu da bu mu?" diye sordu Draco. "Düzeltilme kapasiteniz dahilinde olan bir sorun mu?"

"Kesinlikle." Granger şimdi ona ciddiyetle bakıyordu. "Jotter'lar hakkındaki gerçeğin aramızda kalmasını tercih ettiğimi söylememe gerek yok sanırım. Sana söyledim çünkü korkunç derecede ısrarcı davranıyordun."

Draco ona baktı. "Kesinlikle bir iş adamısın. Bir iş adamısın."

Granger güldü ama bu acı bir gülüştü. "Hayır. Yeni terapiler geliştirmek son derece pahalı." "Öyle mi?" "Evet." Granger parmaklarıyla maliyetleri saymaya başladı, ta ki parmakları bitene kadar. "Malzemeler, alan, laboratuvar personeli, tıbbi liderler, hukuk personeli, protokol yazarları, veri bilimcileri, istatistikçiler... güvenlik ve etkililik testleri de elbette masraflı - farmakokinetik çalışmalar, klinik öncesi toksikoloji testleri, biyoanalitik testler ve klinik deneyler

kendileri. GCP, GMP, GLP, MHRA ve EMA'nın tüm gerekliliklerini karşılamak için yapılan mali harcamalar ise göz yaşartıcı."

Gözleri büyük ölçüde kaymış olan Draco, "Ah," dedi.

Granger hoşnutsuz bir şekilde koltuğunda kıpırdandı. "Projem, ticari açıdan cazip olmayan ve büyü araştırmaları için ulusal cüzdan iplerini elinde tutan muazzam derecede aptal büyücüler için neredeyse anlaşılmaz olan karmaşık biyolojik maddeler içeriyor. Bu yüzden tek başımayım. Tek başıma ve açıkçası embriyonik bir aşamadayım. Hala in vitro araştırmalar yapıyorum, hedefimin ilk etapta dışsal bir bileşik tarafından gerçekten etkilenebileceğini doğrulamaya çalışıyorum. Ne yazık ki para tüm sorunları çözmiyor."

Garson tatlı siparişlerini almak için geri döndü. Granger menüye bakmayı bile unuttuğu için özür dileyerek irkildi ve gelişigüzel bir krem karamel seçimi yaptı.

Bu sırada Draco, Granger'ın paradoksal olgusunu anlamakta zorlanıyordu. O

zengin olabilirdi, hem de abartılı bir şekilde. Yine de, boş bir hayatın tadını çıkarmak yerine araştırmasını finanse etmeyi seçti. Yaklaşık on iki işte çalıştı. Kendine ait bir kır evi olabilirdi ama Cambridge'in dış mahallelerinde sıkışık bir kulübede yaşadı. Tam kadro bir ev elfine sahip olabilirdi ama dolaplarında sadece bir kedi ve bir kutu ton balığı vardı.

Hiç mantıklı gelmiyordu. Yine de Draco karşısındaki cadı hakkında bildiklerini düşününce, bir şekilde mantıklı geliyordu. Boş bir hayat için fazla azimliydı. Büyük evlerin ve ev cinlerinin savurganlığı için fazla ayakları yere basan biriydi. O parayla iyilikten başka bir şey yapamayacak kadar iyilikseverdi. Hepsi son derece övgüye değerdi. Korkunçtu, gerçekten.

Granger boğazını temizledi. Draco ona baktığını ve garsonun da ona baktığını fark etti.

"Mösyö'nün tatlı seçimi?" "O ne yiyorsa," dedi Draco.

"Une crème caramel pour Monsieur Crotch," dedi garson, bu değerli bilgiyi not defterine özenle yazarak.

Granger, Draco ile göz göze geldi. Bir elini ağzına götürdü. Garson gitti.

Granger bir kıkırdama çıkardı, kontrol etmeye çalıştı, geniş bir nefes aldı ve hareketsiz kaldı. "Hormon," dedi Draco.

Granger kontrol edemediği bir kıkırdama nöbetine kapıldı.

"Sana bunu yapmamamı söylemiştim," diye soluk soluğa geri döndü. "Seni tamamen kaybettirmenin tatmin edici bir yanı var."

Granger burnunu çekti ve peçeteyle kirpiklerini sildi. "Nadir bir manzara, umarım kıymetini biliyorsunuzdur."

"Öyleyim," dedi Draco.

Ve öyleydi. Granger'ın kara gözleri gülmekten parlıyordu. Yanakları kızarmış, dudakları şaraptan kızarmıştı. Gevşek örgülü saçları beline kadar iniyor, beyaz elbisesinin üzerinde koyu bir çizgi oluşturuyordu. Bacakları altında kıvrılmıştı; narin ve kırılgan görünüyordu ve bir erkeğin kucağına mükemmel bir şekilde sığacak kadar küçüktü, eğer bir erkek böyle şeyler düşünüyorsa. (Draco kesinlikle düşünmüyordu.)

Ve mum ışığı onu seviyordu. Alnından öptü ve köprücük kemiğinin üzerinde sıcak dokunuşlar yaptı. Gözlerinde dans etti.

Etkisi büyüleyiciydi.

Draco farkında olmadan yumuşak bir hayranlık duygusuna kapıldı.

Otelin yakınlarında bir yerde bir akordeoncu havayı romantizmle doldurarak çalmaya başladı. "Mösyö, krem karameliniz."

Gerçeğe dönüş sarsıcıydı.

"Mersi," dedi Draco, lanet olası krem karamel yerine.

Tanrılara şükür, Granger tatlısını yiyordu ve Draco'nun hayallere daldığından habersizdi. Bu gece onu böyle aptal, ay gözlü bir ahmak yaptığı için şarabı suçlamaya karar verdi. Hayatındaki onca cadı arasında Granger'la ilgili hayallere dalıp gidecekse bu şarabın ve son zamanlarda çok az sevişmiş olmanın da payı vardı.

Bu gece Artemis'in maiyetine katılmak üzere olan güzel bir Grek kurbağası gibi görünmemesinin yardımı olabilirdi.

Granger ne zamandan beri güzel? Ne sinir bozucu bir gelişme. "İyi misin?" diye sordu Granger.

"Neden?" diye sordu Draco, kesinlikle normal görünmek için heceye biraz kızgınlık katarak.

"Tatlına neredeyse hiç dokunmadın," dedi Granger, kaşığıyla Draco'nun krem karamelini işaret ederek. "Pek de karakteristik değil."

Alışılmadık başka şeyler de oluyordu ama Beyin'in farkına vardığı tek şey buysa, Draco için sorun yoktu.

"Tadını çıkarıyorum," dedi Draco. Göstermek için yavaşça bir ısırık aldı. Granger'ın kaşı seğirdi. "Kes şunu."

"Neyi durdurmayı?" diye sordu Draco. "Kaşıkla uygunsuz davranmayı."

"Kaşığı kullanıyorum. Başka her şey hayal gücünüzün bir ürünüdür."

Granger gözlerini ona dikti. Draco yavaşça bir ısırık daha aldı ve iğrenç bir göz temasını sürdürdü. Granger başka tarafa baktı.

"Şimdi de seninkini yemiyorsun," dedi Draco.

"Çatal bıçak takımıyla öpüşmeni izlerken iştahım kaçtı," diye burnunu çekti Granger. "Bitirmeyecek misin?"

"Hayır. İstiyor musun?"

"Bunu yutmanı ve manastır için güç toplamanı tercih ederim. Rahibeler huysuzlanırsa, yarın sihirli bir şekilde konuşursak, oldukça yorucu olabilir."

Granger krem karamelini hevesle olmasa da inatla bitirdi.

Draco kendini şimdi onu eleştirel bir gözle izlerken buldu. Onunla ilk tanıştığında, uzun zaman önce Ocak ayında, yüzünü sert ve cılız yapan bitkin zayıflığı dikkatini çekmişti. Şimdi ise ona biraz daha sağlıklı görünüyordu.

şimdi - ama sadece biraz. Biraz daha az kemikliydi, yanakları biraz daha pembe.

Granger hesap için garsona eliyle işaret etti. "L'addition, s'il vous pla t."

Kaldırdığı kolu Draco'nun elbisesinin kollarını çıplak bıraktığını fark etmesine neden oldu, bu Granger'ın kıyafet seçiminin normalde karşı olduğu bir şeydi. Ve şimdi, tam da onun dikkatini çekmemeye çalıştığı için, sol ön kolu dikkatini çekti - orada bir Beni Fark Etme tılsımı vardı.

Kasıtlı olarak yandaki masaya baktı, Granger'ın ve kolunun çevresel görüşüne girmesine izin verdi. Orada: kolunun iç kısmındaki deride bir bulanıklık vardı.

Midesindeki mide bulandırıcı bir düşüş hissiyle büyüünün neyi örttüğünü fark etti. Bellatrix'in Granger'ın tenine karşı yaptığı el işinin canlı bir anısı geri geldi. Granger'ın, salonun zemininde ölü bir şey gibi yatan, gevşek ve yıpranmış hali. Yeni oyulmuş harflerden sızan kan.

Draco o olaydan sonra bir daha asla amurkan kelimesini kullanmamıştı.

Granger'ın uzun kollu giyme alışkanlığında son derece kederli bir şey vardı. Güzel bir elbise giyebilmek için yaptığı gizli cazibede. Draco kendi kolundaki utancı dünyadan saklıyordu ama Granger'ın, onca insan arasından, onunkini iyileştirebileceğini düşünebilirdi. Belli ki hâlâ Bellatrix'in bıçağının izini taşıyordu.

"Malfoy?"

Draco gözlerini kırptırdı. "Hm?" "Sessizleştin."

Granger hesabı Muggle parasıyla ödemişti. Sandalyesinden kalkıyordu. Draco da onunla birlikte kalktı. "Sadece yarını düşünüyordum."

Ama aslında uzak bir dünü düşünüyordu, bu cadının evinin koridorlarında sakat bırakıldığı günü. Yara izi hâlâ üzerindeydi ve onu hem ondan hem de herkesten saklıyordu ama hâlâ oradaydı. Zulmü ve hastalıklı nefreti ona her gün hatırlatıyordu. Ölüme ne kadar yaklaştığını. Dünyalarının geri dönüşü olmayan bir noktaya ne kadar yaklaştığını.

Ona bir şeyler söylemek istiyordu - üzüntü ya da özür sözcükleri - ama bu tür sözcükler ona kolay gelmiyordu ve böyle bir konuşmanın zor, garip yerlerden başka bir yere gittiğini göremiyordu.

Rıhtımın arkasındaki masaların arasından geçerken Draco bunun tam olarak o an olmadığı sonucuna vardı. Ama kız yürürken eteklerine değen parıltının bulanıklığını izlerken, o anın geleceğine ve kelimeleri bulacağına karar verdi. Bu gece değil ama başka bir gece.

Güneş nihayet batıyordu, durgun, tembelce, bu muhteşem akşamda, yaz ortasında bir gün bile yoktu.

Granger kayalık sahil boyunca hüzünle bakıyordu. "Magdalene'in Fransa'ya ilk ayak bastığı yerde bir işaret olması gerekiyordu."

"Sanırım programınızda bu da vardı?" "Öyleydi ama zamanım kalmadı."

"Gidelim," dedi Draco.

Granger ona şaşkınlıkla baktı. "Gelir miydin?"

Draco ona en umursamaz omuz silkişini yaptı.
"Biraz yürümek istiyorum."

Granger'ın şaşkınlığı ihtiyatlı bir sevince dönüştü.
"Pekâlâ, bu şekilde yaklaşık on beş dakikalık bir
gezinti. En azından rehber kitap öyle diyor."

Büyük kayalardan tırmanarak ve kayarak kayalık
sahile indiler ve burada bir tür sahil yolu buldular.
Granger, Draco'ya yol göstererek ilerledikçe
jeolojik ya da tarihi açıdan ilgi çekici noktaları
işaret etti. Otelin bulunduğu sığ koydan ayrılıp
burnun etrafında ilerledikçe manzara giderek daha
dramatik bir hal alıyordu.

Akıntı gelmeye başlamıştı. Draco pantolonunu ve
gömleğinin kollarını sıvadı (son noktada kendi
büyüsünün yerinde olduğundan emin oldu), sonra
ayakkabılarını birbirine bağlayıp omzuna astı.
Granger sandaletlerini parmaklarının arasından
geçirdi. Banyo suyu kadar sıcak olan tuzlu kaya
havuzlarında su sıçrattılar. Suyun sesi

İskeledeki akordeon sustu; şimdi sadece dalgaların kalp atışları vardı.

Yüzlerce deniz kuşundan oluşan bir sürünün içine daldılar, onlar da etraflarında havalandılar ve kanat çırpışları ve deniz çığlıkları arasında gökyüzüne doğru açıldılar. Bu, ruhlarının bir parçasını da beraberinde götüren şaşırtıcı bir yücelik anıydı. Granger kuşların mavilikte kayboluşunu yumuşak bir iç çekişle izledi, parmak uçları köprücük kemiğindeydi, dudakları aralanmıştı.

Granger "Güzel," dedi, Draco da "Evet," dedi ama aynı şeyden bahsetmiyorlardı.

Devam ettiler. Magdalene'in varış noktasını gösteren işaret, burnun ucunda yarısı kuma gömülü mütevazı bir taşı. Birkaç kesme çiçeğin yanı sıra esintide yanmaya devam etmek için mücadele eden mumlar da etrafa saçılmıştı.

Granger, Draco'ya Mecdelli'nin Kutsal Topraklar'dan kovulması efsanesi, yanında hangi müritlerin olduğu ve bu kıyıya ne zaman ulaştığı hakkında pek çok ayrıntı verdi. Draco ayrıntılarla pek ilgilenmiyordu, ama ona anlattıklarından memnundu.

Dikkatini ona, rüzgârın saç örgüsünü bir o yana bir bu yana savuruşuna, deniz suyunun damlattığı çıplak bacaklarına vermesi için bir bahane. Bir noktada, ıslak taşların üzerinde neredeyse dengesini kaybediyordu ve parmakları adamın koluna değdi. Parmaklar hemen geri çekildi.

Draco inmek için Provence'tan daha kötü yerler olduğunu düşündüğünü söyledi. Granger da öyle düşündüğünü söyledi. Draco Magdalene'in buradayken badem ezmesiyle doldurulmuş hurma yiyip yemediğini sordu. Granger tarifi Kutsal Topraklar'dan getiren kişinin kendisi olduğunu düşündü. Draco böylesine yüce bir mutfak yaratımının övgüsünü çalmanın klasik bir Fransız işi olduğunu söyledi. Granger da aynı fikirdeydi.

Sonra sessizliğe gömüldüler ve karanın denizle buluştuğu yerde durup tatlı havayı soludular ve tuzlu esintiyle gıdıklandılar. Küçük dalgalar, tuzlu suya dönüşmeden önce dizlerine kadar ulaşmaya çalışıyordu.

Draco bir deniz yıldızı buldu. Granger bu keşfe çok sevindi ve ona bakmak için çömeldi ve

Draco'yu hangi tür olduğu konusunda sorguya çekti ve Draco hiçbir fikri olmadığını söyledi.

Otele geri dönmek için döndüler, ılık gelgit havuzlarında sıçradılar, dalgacıklar ayak bileklerine yapıştı. Elleri bir iki kez birbirine değdi, özür dilediler, birbirlerinden uzaklaştılar ve yürümeye devam ettiler, sonra dirsekleri birbirine değdi, kazara, çünkü tekrar birbirlerine sürüklenmişlerdi.

Rıhtımın yakınındaki büyük kayalar Granger için yukarı çıkarken aşağı inmekten daha fazla zorluk çıkarıyordu; kararsız bir şekilde durup cebindeki asayı kavradı, ama etrafta Muggle'lar vardı ve bir merdiveni Dönüştürme planları yarıda kaldı.

Draco arkasından yaklaşp onu tek bir yumuşak hareketle kaldırdı ve kızgın bir ciyaklamayla birlikte yüzünü kumlu eteklerle doldurdu. Kızın beli avuçlarının arasında dar, gergin ve sıcaktı.

Arkasından tırmanmak için onun yardımına ihtiyacı yoktu ama yine de küçük elini kabul etti.

ona doğru uzandı ve çekişine harcadığı ciddi çabayla eğlendi.

Otele doğru geri döndüler.

Güneş ufukta altın sarısı bir ışık saçıyordu. Arkasındaki parlaklıkla birlikte Granger üzerinde ışıktan başka bir şey yokmuş gibi görünüyordu.

Bölüm 14

Seni bir rahibe manastırına götürelim

Otele döndüklerinde Granger, Draco'nun yatağını şimdikinden daha sağlam bir şeye dönüştürmeye çalışmasını izledi. Ne var ki, Başkalaşım ölçek büyüdükçe katlanarak daha da zorlaştı ve Draco'nun tek yapabildiği yatağı eğri büğrü ve çarpık bir hale getirmek oldu.

Granger onun başını okşayarak, "Çok iyi bir deneme," dedi. (Öfkelenemeyecek kadar şaşırmıştı.)

"Bana acımanı bekliyorum," diye nefes nefese kaldı Draco.

Granger abartılı bir iyilikseverlikle başını salladı. On dakika boyunca çökmekte olan iskeleti rahat bir yatak haline getirmeye çalıştı, bunu yaparken ne yaptığını ve Draco'nun bu kadar büyük bir Başkalaşım için hangi İlke ve Yasaları tam olarak doğru uygulamadığını açıkladı.

"Neden Biçim Değiştirme'de kalmadın?" diye sordu Draco dersi bölmek için. "Neden Şifa?"

Granger yıpranmış örtüyü pelüş bir battaniyeye dönüştürdüğü yerden başını kaldırdı. "Biçim Değiştirme'nin pratik uygulamaları Ustalık seviyesinde zirveye ulaşır - Doktora çalışmaları soyut ve teorik olana yönelir. Şifa, gerçek dünyada insanlara yardım etmek için daha fazla alan sunan bir büyü dalıydı. Ve elbette Şifa, Muggle tıbbındaki çalışmalarımı daha kolay uyum sağlıyordu."

Hüzünlü, grileşmiş yastıklar kabarık beyaz yastıklara dönüşmüştü. Granger Draco'ya hızlı bir bakış attı. "Hogwarts'tan sonra eğitimine devam ettin mi?"

Soru kendinden emin bir merakla sorulmuştı. Draco onun kendisine ilk kez kişisel bir şey sormuş olabileceğini düşündü.

"Simya alanında lisans ve Düello'da ustalık," diye yanıtladı Draco.

"Oh! Aferin. Harry ve Ron'a hep Düello gibi bir şeyi düşünmeleri gerektiğini söyledim. Ama, şey-" Draco'nun alaycı bir şekilde kaldırdığı kaşları karşısında Granger zayıf bir sesle, "-Akademiye hiç sevmeyenler," diye bitirdi.

"O iki mankafanın NEWT'leri bile yok. Bir gün bile hayatta kalamazlardı," dedi Draco, onları kendi kalibresinde görmeye cüret etmesine sinirlenerek.

"Onlar mankafa değil," dedi Granger, yumruğu kalçasında.

"Programın temel yılının tamamı dövüş majilerinin teorisi ve felsefesi idi.

Pot ve Wheeze en son ne zaman kitap okudu?"

"Bu retorik bir soru mu?" diye sordu Granger.

"Hayır. Cevap ver."

"Lanet olsun." Granger düşünürken sessizliğe gömüldü, bir parmağı dudağındaydı. Sonunda, yakın zamanda hiçbir anısını hatırlamadığı için, "Bana kitap okuduklarından bahsetmemiş olmaları, kitap okumadıkları anlamına gelmez," dedi.

Draco bunu bir alayla geçiştirdi.

"Quidditch dergileri sayılıyor mu?" diye sordu Granger çaresizlik içinde. "Hayır."

"Yıllar," diye kabul etti Granger isteksiz bir iç çekişle.

"O iki serseriden daha iyi yapardın," dedi Draco.

"Pratikler hariç. Çok fazla çığlık, yetersiz küfür. Maître Toussaint sizi canlı canlı yerdı."

"Fransa'da mı yaptınız?" "Université de Paris."

"Mm. Fransız hocalarım beni neredeyse canlı canlı yiyorlardı. Onların pedagojik yöntemleri

esas olarak göz korkutmak. Sorbonne'da bir konsantrasyon çalışması yaptım. Her gün ağladım."

"Her gün kan kaybetmekten iyidir," dedi Draco, kahramanca bir umursamazlıkla. (Kendisini savunmak gerekirse, bu pek de abartı sayılmazdı).

Granger dudağını ısırıldı. "O zaman sızlanmayı bırakayım, olur mu?"

Draco neredeyse ona daha gösterişli yara izlerini göstermeyi teklif edecekti ama tam zamanında Granger'ın da kendi yara izleri olduğunu ve bu konuda bir yarışa girmenin doğru olmayacağını hatırladı.

Artık yatmak için hazırlanma vakti gelmişti. Bir gariplik odayı yakın ve sıcak hissettiriyordu. İkisi de bunu hissetmiyormuş gibi devam etti.

Granger banyoda uyku kıyafetlerini giydi. Belli ki bu hafta sonu kaçamağı için gardırobundaki en iğrenç pamuklu pijamaları seçmişti.

"Ne?" diye sordu Draco'nun bir kez daha bakışı karşısında.

"Bunlar aklıma McGonagall'ı getirdi," dedi Draco. "Kulağımı çimdikleyip bana yaramaz mı diyeceksin?"

"Muggle şortlarını uygunsuz buluyorsun, unuttun mu?" dedi Granger. "Diğer seçeneğim bir sabahlıktı, o da senin hassasiyetlerini kesinlikle rencide ederdi."

Draco bu sabahlığı görmeyi tercih ederdi diye düşündü. Yüksek sesle, "Üzerindeki bu piknik örtüsünden daha mı fazla? İmkânsız."

"O, evet." Granger yatağına tırmandı. Draco onun koğuşlarla ilgili kitabına el koyduğunu fark etti. Ona bir el salladı. "Hadi o zaman, git üstünü değiştir de senin haute couture jimjamlerine bir göz atalım."

Draco dişlerini fırçaladı ve her zamanki siyah ipek pijamalarını giydi. Uyku seçimi konusunda Granger'ın vereceği kararı beklemek tuhaf bir duyguydu

kıyafet. Kızın ne düşündüğünü umursadığından falan değil.

Banyodan geri döndü. "Dikkatli ol Granger: Siyahlar içindeyken çok çekici oluyorum." Granger kitabın üzerinden onu izledi.

"Dayanılmaz," dedi sertçe. "Bittim ben." İğneleyici bir üslup kullanmıştı.

Draco omzundaki var olmayan tozu silkeledi. "En azından Hogwarts Ekspresi'nden kalma bir koltuk kılıfı değil."

"Mm, oldukça huysuz, gerçi." "Anlayamadım?"

"Korkunç, gerçekten," diye burnunu çekti Granger.

"Kim öldü?" "Senin zekân, yaklaşık bir dakika önce."

"Daha önce esprili miydim?" "Sınırlı bir dereceye kadar."

Granger'ın ağzının kenarlarında bir gülümseme belirdi. Bunu saklamak için kitabı kaldırdı. "Senin hakkında söyleyebileceğimden çok daha fazlası."

"Yüzüne dikkat et, yoksa okuma ayrıcalıklarını geri alırım." Granger ellerini kaldırdı. "Pax. Ateşkes mi?"

"Kabul ediyorum."

~

Draco, Granger'ın o nefret dolu sabah insanlarından biri olduğuna dair bir şüphe besliyordu. Ertesi gün beş buçuk gibi uğursuz bir saatte kendini yataktan fırlatarak bunu kanıtladı.

Bu gündönümü sabahında güneş de onunla birlikte doğdu ve Draco'nun sabah 11'e kadar tercih ettiği güzel, sağlıklı yatışını reddetmeye eşit derecede kararlı görünüyordu.

Sinirini daha da arttırmak için Draco sert bir şekilde uyandı. Granger bavuluyla uğraşırken, uykusunu alamadığından yakınıırken ve sonunda duşa girerken Draco kıpırdamadan yatağın üzerinde yüzükoyun yattı.

En son ne zaman böyle bir öfkeyle uyandığını hatırlamaya çalışarak asasıyla ahlaksızlığını savuşturdu. Lanet olsun, bir sevişmeye ihtiyacı vardı.

Granger hemen duşa girdi. Sonra sabun ve sıcak ten kokusuyla Draco'nun yatağının yanında durup boğazını temizledi.

"Ne," dedi Draco sinirli bir şekilde yastığa doğru. "Uyandın mı?"

Draco, yapmadığı şakalar yüzünden kendisini azizlik mertebesine aday göstermesi gerektiğini düşünüyordu.

"Git buradan," dedi Draco.

"Hemen yola çıkmalıyız," dedi Granger. "Sekiz demiştin," dedi Draco.

"Saat neredeyse sekiz," dedi Granger.

Draco yatağın yanındaki saate bakmak için bir gözünü araladı. "Saçmalık. Saat altı. Kibarca siktir git."

Endişeli bir enerjiyle dolu olduğu her halinden belli olan Granger iç çekti. "Pekâlâ. İyi o zaman. Gidip bize kahvaltı bulacağım."

"Sekizden önce gelme," diye hırladı Draco uyarırcasına. Bu tehdit Granger'ın tepkisini çekti.

"Yoksa ne olur?"

"Kafanı koparacağım."

"Sen kurt adam mısın?" diye sordu Granger.

Draco, "Bu amaç için ben de bir tane olabilirim," dedi.

"Peki. Ne istiyorsun?"

"Gitmen için. Belli ki." "Yemek için yani."

"Umurumda değil. Bırak uyuyayım." "Tamam."

Granger biraz sinirli bir şekilde ayrıldı.

Draco uyumaya devam etmeye çalıştı. Bunun yerine, ikinci bir ereksiyon onu ziyaret etti ve sinir bozucu bir şekilde küçücük duşta halletti. Tatmin edici değildi ve bunu yaparken dirseğini duvara çarptı ama bu bir rahatlamaydı.

Granger tam sekizde döndü - ara sıra talimatlara uyduğu için ona şükürler olsun - kahvaltı getirdi. Bu kahvaltı tereyağı, reçel ve bir baget ekmekten oluşuyordu, içecek olarak da iki kahve.

"İkisi de senin için," dedi Granger, iki fincanı da Draco'nun ellerine bastırarak. "Umarım sabahın geri kalanında daha az sinirli olursun."

Hâlâ huysuz olan Draco ikramları sözsüzce aldı ve huzur içinde tadını çıkarmak için küçük balkona çıktı.

Odaya döndüğünde (Granger'ın kafasını koparmaya daha az meyilli hissediyordu), Granger yürüyüş takımını giymişti. "Kılık değiştirelim mi?"

"Gidelim," dedi Draco.

Draco yeni evli, beceriksiz Muggle yürüyüşçü kıyafetini giyerken Granger diğer tarafa döndü. Daha az Malfoyvari görünmek için saçlarını güzelleştirdi. Granger

yaptı ve Aynı, için bak daha az Grangery.

"Hazır mısın?" diye sordu Granger. "Hazır," dedi Draco. Dönüp birbirlerine baktılar. "Komik," dedi Granger. "Çok komik," dedi Draco.

Granger saçlarını beyaz-sarı ve düz yapmayı ve gözlerini soğuk bir griye dönüştürmeyi seçmişti.

Draco bir tutam koyu bukle ve kahverengi gözler seçmişti.

"Korkunç görünüyorsun," dedi Draco. "Gülünç görünüyorsun," dedi Granger. "Bir Veela kadavrası gibi görünüyorsun." "Saçların bir merkin gibi görünüyor."

Bu hoşbeş faslı tamamlandıktan sonra Granger, "Devam edelim mi?" diye sordu.

Draco başıyla onayladı ve o gün için satın aldığı güneş gözlüklerini taktı. Kalp şeklinde, pembe ve harika bir şekilde kitsch'ti. Granger uzun bir süre onlara baktı, sonra kendisinin de istediğini söyledi ve ona uygun bir çift gözlük yarattı.

Böylece manastıra doğru yürüyüşe başladılar; paha biçilmez bir kutsal emanetin saygısızca ihlali için güzel, terli bir başlangıç.

Granger'ın söz verdiği gibi, yukarı çıkış biraz zorlu bir yoldu. Günün sıcağı onları tamamen dümdüz etmeyecek kadar erkendi. Yukarı doğru ilerledikçe, ışığı filtreleyen bir ağaç katedrali tarafından güneşin en kötüsünden korunuyorlardı

serin yeşilliklere dönüştü. Beyaz sümbüller çalılıkları süslüyordu. Toprak ve mantar kokuyordu.

Granger nefes nefese kalışları arasında Draco'ya bu yolda yürümüş olan çeşitli hacıların ve onları takip ettiği iddia edilen Mucizelerin hikâyelerini anlattı.

Draco, bu hikâyeler ne kadar sürükleyici olursa olsun, ona nefesini tırmanışa saklamasını ve konsantre olmasını tavsiye edeceğini söyledi. Draco onun tavsiyesine kulak asmadı. Dik bir yokuşun yarısına geldiğinde, verdiği ders dikkatini çok fazla dağıttı ve ayağı patikadan dikenli çalılar ve çamurla dolu bir hendeğe takıldı. Dikenli otları temizlemek için kullandığı asası Draco'yla birlikte patikada kaldı.

Draco, Granger'ın hendeğin dibinde yara almamış olduğunu görünce omzunu bir ağaca yaslayarak düşünceli bir pozisyon aldı. "Orada yaptığın şey, Granger, kışını memenin üzerine koymaktı."

"Bu öğretici yorum için teşekkür ederim." Granger nedense çok sinirliydi.

Draco daha sonra ona hangi fizik ilkelerini ve yasalarını tam olarak doğru uygulamadığını cömertçe açıkladı.

Granger dışarı tırmanmaya çalıştı ama bu onu çalıların arasında daha da batırmaktan başka bir işe yaramadı. Draco büyük bir ilgiyle onu izledi. "Sarışınlar gerçekten daha çok eğleniyor." Granger verdi yukarı üzerinde ve tırman, sahip olmak giysilerinin dikenli çalılar yüzünden yırtılmış hali dikkatini dağıtmıştı. "Ugh. Bunlar yeniydi."

"Jack Russell'la bir kare kaybetmiş gibi görünüyorsun," dedi Draco. Granger yaban arısı gibi baktı. "Kalkmama yardım edecek misin?" "Senin bir süpürge var," dedi Draco.

"Hayır," dedi Granger. "Asamı uzatır mısın?"

"Ama süpürge orada. Senin yanında. Cebinde."

"Hayır. Delirdin mi? Bu senin en hızlı süpürge. Kendime travmatik bir beyin hasarı vereceğim." Draco alay etti. "Uçmakta o kadar da kötü değilsin. Değil mi?"

Granger iki eli kalçalarında, ona ters ters baktı. Sonra tavrını değiştirdi. "Bacağın nasıl?" "...İyi." "Yalancı. Son çeyrek saattir onu tercih ediyorsun." Bu doğruydu ama Draco onun fark etmemiş olmasını umuyordu. "Bir bakmamı ister misin?" Granger'a sordu. "Hayır," dedi Draco.

"Manticore ısırıkları çok kötüdür," dedi Granger. "Parnell'in sana verdiği egzersizlere devam ediyor musun?"

"Seni ilgilendirmez," dedi Draco, çünkü cevap hayırdı, çünkü o bir ertelemeciye ve sonra unuttu.

"Bu senin PCL'n, değil mi? Yürüyüşünden anlayabiliyorum."

"Süpürgeyi kullanmamak için bana bir Şifa ile rüşvet vermeye çalışıyorsun, değil mi?" "Evet. İşe yarıyor mu?"

Draco çukurun dibindeki çamurlu cadıyı düşündü. Sonra Granger'ın süpürgesine binmeye çalışmasını izlemenin komikliğini düşündü. Sonra dizindeki acıyı düşündü.

Acı galip geldi. Manastırın onlara atacağı her şey için çevik olması gerekiyordu. Talihsizlik.

Draco Granger'ın asasını ona doğru fırlattı.

Bundan sonra kaçışını hızlı bir şekilde gerçekleştirdi. Önündeki toprak bir platforma dönüştü ve bu platform kalın kökler tarafından itilerek onu patikaya geri taşıdı.

Granger asasını tekrar eline aldığı anda, hendekteki asası halinden çok daha tehlikeli görünüyordu. Draco'nun ona karşı kıkırdamasına pek de nazik olmayan bir tavırla bakıyordu. O anın sıcaklığı intikam vaat ediyordu.

Ancak anlaşma anlaşmaydı (Tanrı onu korusun, bu konuda ona her zaman güvenebilirdiniz) ve Granger'ın asası çok geçmeden Draco'nun dizine doğrultuldu ve Şifa'nın rahatlığı dizine yayıldı.

"Egzersizleri yapmalısın," dedi Granger, tozunu alırken. "İyileşme ancak bu kadarını yapabilir. Tembellik etme. Sadece iki dizin var."

"Evet, evet, haklısın, elbette. Hadi yola koyulalım. Senin hendeklerde oyalanmanla yeterince zaman kaybettik."

Artık vücudu sağlam olan Draco patikada ilerlerken Granger ona yetişmek için arkasından koşturuyor, arkasından kaba şeyler mırıldanıyordu.

Sonunda manastıra geldiler. Granger buranın Magdalene'in ilk sığındığı mağaranın girişinde inşa edildiğini ve şimdi bir şapel olarak hizmet verdiğini açıklamıştı.

Draco ve Granger asalarını üzerlerinde kamufle etmek ve karşılıklı düşmanca vücut dillerini Beceriksiz Muggle Yeni Evliler'inki gibi yeniden düzenlemek için bir an durdular. Yan yana yürüdüler, Granger'ın kolu Draco'nun koluna dolanmıştı.

Önlerine çıkan ilk engel manastırın kapısındaki rahibeydi; yaşlı bir kadın, yaklaşımlarını asık bir yüz ifadesiyle izliyordu.

"Ah non non non. Aucune visite aujourd'hui; le monastère est fermé," dedi Rahibe. Granger,

Alnındaki teri silerek şok olmuş gibi yaptı ve neden kapalı olduğunu sordu.

Rahibe yaz ortası olduğunu ve herkesin aşağıdaki Bazilikada olduğunu açıkladı. Oradaki kutlamalara katılabilirlerdi. Bugün manastır şapelinde ayin yapılmayacaktı.

Granger sıkıntısını yaklaşık olarak belli etti. Draco araya girerek rahibeye manastıra yaptıkları hac ziyaretinin her ikisi için de manevi bir önem taşıdığını ve balayına özellikle burayı ziyaret etmek için geldiklerini açıkladı. Bir istisna yapmayı düşünmez miydi?

Granger tek yapmak istediğinin bir mum yakıp Magdalene'e dua etmek olduğunu, çünkü Tövbekâr bir Günahkâr olduğunu ve onun kutsal kutsamasına ihtiyacı olduğunu söyledi.

Draco hıçkırarak ağlayan karısını teselli etmek için büyük bir gösteri yaptı. (Granger'ı kucaklamak ve nefesini gömleğinin içinden göğsünde hissetmek ilginç bir histi. Şaşırtıcı derecede... hoş hissettirdi. Hoş ile devam ederdi).

Adam teatral bir şekilde kadının poposunu okşadı; kadın kaskatı kesildi ve adamın kolunu sıkıca kavradı. Rahibe bu manzarayı izlerken dudaklarını büzdü.

Draco hafif bir Legilimency dokunuşuyla rahibenin zihninin ön tarafını tarayarak Çarpıcılık'a başlaması gerekip gerekmediğini anlamaya çalıştı. Başlarında duran güneş gözlüklerinin karar verici faktör olduğunu keşfetti: Rahibe onların aptal oldukları ve Başrahibe'nin talimatlarına rağmen kısa bir ziyaretin zarar vermeyeceği sonucuna vardı.

Lütfen kıskanmayın.

Rahibe onları küçük manastıra ve Magdalene mağarasına götürdü. "Quinze minutes," dedi

sert bir parmak sallamasıyla söyledi.

On beş dakika hain planları için kesinlikle yeterli değildi ama Draco ve Granger minnettarlıklarını dile getirdiler.

Rahibe giderken Draco, "Sersem ihtiyar sidik torbası," dedi. "Şşşt," dedi Granger. "Bizi dışarı atacak." "Nunchuck bizi, diyebilirsin."

Granger alaycı bir yüz ifadesi takındı. "Olmayabilirim." Draco onun üzerinde boşa harcandığı sonucuna vardı.

"En azından yalan söyleme konusunda iyi iş çıkardın," dedi Draco.

"Yalan söyleyebilirim," dedi Granger. "Bir keresinde Gringotts goblinlerini blöf yaparak atlatmıştım, biliyorsun. O göz dediğiniz mızraklar tarafından büyülenmediğim zaman gayet iyiyim."

"Şaşkın mı dediniz?"

"Delinmiş. Hatta kazığa oturtulmuş. Beni parçalara ayırmadan önce başka tarafa bak."

Draco eğlenerek başka tarafa baktı. Ona gözlerinin tam tersi bir etkisi olduğunu söylemedi - insanı

içine doğru çekiyordu. Bazen, eğer temkinli değilse, onunla göz göze gelmek düşmek, baş aşağı çakılmak gibi geliyordu.

Ama gözler hakkında bu kadar saçmalık yeter.

Mağaranın durumunu gözden geçirdiler. Draco'nun hayal ettiğinden çok daha büyüktü - daha çok bir mağaraya benziyordu - içinde koca bir şapel vardı. Duvarlar adak mumlarıyla doluydu. Mağaradaki çatlaklar vitrayla kapatılmıştı, bu da mekânı koyu kırmızılar ve mavilerle aydınlatıyordu.

Etrafta kimse yoktu. Mağaranın karanlık bir köşesinde Granger iki heykeli kendisinin ve Draco'nun diz çökmüş kopyalarına dönüştürdü ve önlerine bir küme mum koydu. Nöbetçi rahibe onları kontrol ederse, siluetleri mağaranın uzak ucunda sessiz bir tefekkür içinde kambur duracaktı.

Granger ayrıca yangın çıkaran rünlerinden ilkini Magdalene'in heykelinin dibine yerleştirdi. "Ama çok yakın olmasın," diye fısıldadı sembolü canlandırırken. "Ona gerçekten zarar vermek istemiyorum..."

Bu sırada Draco tespit büyülerini yapıyordu ve bu da ona binada yaklaşık beş rahibe olduğunu söylüyordu. "Daha fazlası da olabilir. Bu kaya onu

Söylemesi zor. Yani beş cadı ve sayısız koğuş var."

Granger, "Her zamanki elli cadıdan çok daha iyi," dedi.

Taş ikizlerinin düzeninden memnun olan Granger mağaranın kenarından dolandı ve başını mağaradan mahzene giden geçide soktu.

Bir an sonra tam o yönden ayak sesleri yankılandı. Daha genç bir rahibe belirdi ve şaşkınlık ve kızgınlıkla Granger'ın ne yaptığını sandığını sordu.

Granger, "Pardon, tuvaletlerimi arıyorum." dedi.

Rahibe parmağını kaldırarak kapının üzerindeki son derece net ACCÈS INTERDIT yazısını işaret etti ve Granger'ın o aptal gözlüklerle görüp göremediğini sordu. Sonra neden burada olduklarını ve onları kimin içeri aldığını sordu; manastır kapalıydı? Ve (aniden taştan Doppelganger'ları fark ederek), bu da neydi?

Rahibe Bumbling'i oynamak için fazla heyecanlanmıştı. Draco onun bilgi toplama görevini kısa kesti ve tantana yapmadan onu sersemletti.

"Kahretsin," dedi Granger. "Ama ne yazık ki gerekli."

Granger tüm Yükümlülüklerden kendisinin sorumlu olması konusunda ısrar etmişti. Son beş dakikayı rahibenin zihninden, kuşkusuz Draco'nun yapacağından çok daha dikkatli bir şekilde çıkardı.

Granger, "Sersemleticin en az yirmi dakika daha dayanır mı?" diye sordu. "Trol kanı almadığı sürece yarım saat."

"Güzel." Granger rahibeyi bir sıraya dönüştürdü ve duvara yasladı. "Hadi gidelim."

Draco onları hayal kırıklığına uğrattırken Granger ikisinin etrafına bir Susturma büyüü yaptı, ardından da iyi bir önlem olarak Beni Fark Etme büyüü yaptı. Mağaradan mahzene giden geçide doğru ilerlediler.

Planlandığı gibi Draco önden gitti, Granger'ın onu takip etmesine izin vermeden önce her köşede küçük bir keşif yaptı.

Onlar giderken iki r n daha d    rd .

Mahzene inen merdivenlerde ilk alarm ko u larıyla kar ıla tılar. Draco bunları sorun çıkarmadan atlattı ama daha sonra daha yavaş ilerledi - şimdi i lerin ilgin le ebilece i yere yakla ıyorlardı.

Oubliette'lere çıkan iki hayali merdivenle kar ıla tılar. Draco basınçla tetiklenen bazı kötü tuzakları etkisiz hale getirdi (bir Veba Küresi ve bir   r me R n ). Granger kalplerini hedef alan bir Yakıcı Küfür' n icabına baktı.

"Rahibeler pek hoş değil," dedi. Draco onun sesindeki  atık ka ları duyabiliyordu.

Ta  merdivenin dibinde hava bayatlamı  ve k flenmi ti. Mahzenin kapısına ve onunla birlikte ilk gerçek meydan okumalarına geldiler: bir Kan Kilidi.

"Bu Dark," dedi Draco. "Bu rahibeler sa malamıyor." "O sersemletilmi  rahibeye ihtiyacımız var," dedi Granger. "Yukarı geri dönmeliyiz-"

"Zamanımız yok. Accio," dedi Draco ve asasını, üzerlerinde bir yerde, sırtüstü yatan Dönüşüm geçirmiş rahibeye doğru salladı.

"Ama bu bir Çağırma için çok ağır...?"

Granger'ın Draco'nun yetenekleri hakkında hiçbir fikri olmadığı açıktı. Cevap vermedi, iradesini şu anda üstlerindeki geçitten vızıldayarak geçen hantal sıranın uçuşuna odakladı. Yoluna çıkacak kadar talihsiz bir rahibe olursa, derhal un ufak edilecekti.

Sıra merdivenden onlara doğru inerken bazı gümbürtüler duyuldu. "Vay canına," dedi Granger bu saçma ama etkileyici gösteriyi görünce. "Onu gerçek bir sıranın kanlı ağırlığına dönüştürmek zorundaydın," diye soludu Draco sıra görüş alanına girdi.

Granger doğruluğun önemi hakkında mırıldanarak sersemlemiş rahibenin üzerindeki Biçim Değiştirme işlemini geri aldı. Sonra Draco, Granger'ın Hayal Kırıklığına uğramış şeklinin kararsızca gevşek bedeninin üzerinde gezinmesini izledi.

Draco, Granger'ın kirli kısmı yapacak şişeye sahip olmadığını görünce bıçağını çıkardı.

"Hafif bir kesik," dedi Granger. Sesinde endişe vardı. Başkalarına bedensel zarar vermek uzak, en kötü ihtimalle F planıydı.

Draco rahibenin elini kaptı ve avucunu açtı. Kanlı Kilit'in pürüzsüz obsidyen yüzeyine bastırdı. "Umarım bunu açmak için izni vardır, yoksa Başrahibe'yi avlamaya gideriz."

"Umarım değildir - muhtemelen köye geri dönmüştür." Uzun bir süre hiçbir şey olmadı. Sonra Kan Kilidi altın renginde parladı ve açıldı.

Granger rahatlayarak iç çekti. Draco kapının ötesinde başka koğuşlar olup olmadığını kontrol ederken, sersemlemiş rahibenin elini iyileştirdi, sonra onu tekrar dönüştürdü - bu kez duvar boyunca uzanan diğerleriyle uyumlu bir meşaleye dönüştürdü.

"Bunu en başta yapamaz mıydın?" diye sordu Draco.

"Yukarıda meşale yoktu!" diye hırladı Granger.
"Kamufle olması gerekiyordu!"

Islak duvarlı, küflü ve yüzyıllardır ölüm kokan mahzene doğru ilerlediler. Granger, Draco'nun arkasına saklanmış, onlar ilerlerken ona yönleri mırıldanıyordu. Elindeki eski metinlere dayanarak labirent gibi alanın tamamını hafızasına kazımıştı. Bir geçitte ilerlemeleri engellenirse, hazırda üç alternatifi olacaktı.

Draco giderek daha kötü niyetli hale gelen bir dizi nöbetçiyi etkisiz hale getirdi - aslında bu ismi hak etmeyen nöbetçilerdi; bunlar lanetti. Onları yavaşlattı.

"Lanet olsun, bir Gutting Glifi mi?" diye mırıldandı bir sonraki koğuşu yakalarken. "Bu rahibeler canı."

Granger'ın omzunun üzerinden baktığını ve onu izlediğini hissetti. onun yarı saydam
değnek silahsızlandırmak ve
şey.

Granger, "Bunlar beklediğimden daha karanlık," dedi.

"Zaman konusunda ne durumdayız?"

"Girişteki bonne sœur bizi rahatsız etmeye gelene kadar beş dakika. Dindar kafalarımızı görünce geri çekilirse belki on dakika."

"Bu iş istediğimden çok daha yavaş ilerliyor," dedi Draco, hızını artırarak, esasını yeni tehditleri tespit etmek için yukarı kaldırmıştı.

"Biliyorum," dedi Granger, sesi endişeyle titreyerek.

Gittikçe daralan geçitlerden geçerek, yüzyıllar boyunca üst üste yığılmış kemikleri ve zamanın geçmesiyle mumyalanmış bedenleri aştılar. Draco'nun asası başka bir şeyle meşgul olduğundan, Granger Lumos'uyla birlikte yolu aydınlatmak için etraflarında mavi alevlerden bir çember oluşturdu.

Şüpheli bir şekilde uzun bir süre boyunca başka bir kesinti olmadı.

Sonra geçidin ortasında yüzen, sırtan bir keçi kafatasına geldiler. Zararsız ve hareketsiz görünüyordu, sadece yerinde asılı duruyordu. Altındaki tozlu zemine oyulmuş bir pentagram vardı.

Draco dişlerini sıktı: Dominiken keşişlerle ilgili metinde okumuştu bunu. "Ne oldu?" diye sordu Granger, Draco'nun arkasından.

"Beelzebub'ın Bariyeri," dedi Draco. "Onunla karşılaşmayacağımızı umuyordum." "Neden? Onu tetiklersek ne olur?"

"Oldukça ciddi bir şeytani ele geçirme vakası. Bu arada ikimiz de bununla başa çıkacak kadar dindar değiliz," dedi Draco.

"Ugh. Nasıl yap Biz silahsızlandırmak Bu mu?"
sordu Granger. "İnsan kurbanı."

"Ne?"

"Rahibeyi çağırayım mı?"

"Hayır. Başka bir yol bulacağız. Bekle biraz. Bir dolambaçlı yol düşüneyim. En kestirme yol buydu elbette..."

Granger birkaç dakika düşündükten sonra -bu sırada Draco'nun sırtına zihinsel haritalarını çizip onu ürpertti- onları başka bir geçide yönlendirdi. İkisi de zamanın akıp gittiğinin farkındaydı.

Granger yangın çıkarıcı rünlerinden birini daha heceledikten sonra, "On beş dakikayı geçtik," dedi.

"Dönüş yolunda düşmanlık bekleyebiliriz," dedi Draco. "Umarım sadece dört rahibe."

"Rünler dikkat dağıtıcı olmalı," dedi Granger ama sesine endişeli bir sinirlilik hâkimdi: Bu iş plana göre gitmiyordu.

Yeni yol, her ikisi de Draco tarafından etkisiz hale getirilmiş olan bir Bulaşma Bulutu ve bir Carcerem sine fine koğuşuna çıkıyordu. O çalışırken, Granger zamanın nasıl geçtiğini anlayamadan bir adım önüne geçip köşeden baktı.

Granger'ı savunmak gerekirse, Draco da bu ikisinden hemen sonra başka bir koğuş beklemiyordu - ama işte oradaydı. Granger ona çelme taktı ve her yönden üzerlerine bir Arcanist Okları yağdı.

Sadece Draco'nun refleksi onları kazığa oturarak ölmekten kurtardı; ateşli oklar vızıldarken Granger'ı duvara itti ve Obice circum yaptı. Oklar onun yerine kalkanının parıltısına saplandı.

"Seni aptal!" dedi Draco, yüzü Granger'ın görünmez saçlarının arasındayken. "Bu sefer tam anlamıyla bir taşak düşürdün. Her zaman arkamda duracaktın!"

"İki metrekareye üç koğuş mu koymuşlar?" diye göğsünün bir yerinden soludu Granger. "Belli ki öyle. Ve şimdi güzel bir turşunun içindeyiz," dedi Draco oklar kalkana doğru patlarken. "Turşu mu?! Bu cehennem manzarasına böyle mi diyorsun?"

"Kalkanımı indirmeden önce şu lanet ateşle ilgili bir şeyler yapın!"

Granger harekete geçerek asasını Draco'nun kolunun altına soktu ve runik harflerle yazılmış karmaşık bir komut salladı.

Ateşli oklar söndü.

"Bunu bana öğretmen gerekecek," dedi Draco ondan uzaklaşarak.

"Başka zaman," dedi Granger. Sesinde bir titreklik vardı ama bunun sinirden mi yoksa yorgunluktan mı kaynaklandığından Draco emin değildi. Kullandığı her yakıcı rün ve büyü onun büyüsunü tüketiyordu, tıpkı Draco'nun bozduğu her lanetin onunkini tüketmesi gibi. İkisi de bu kadar zorlanmayı beklemiyordu. Draco'nun sayımına göre, çeyrek saat içinde yirmiden fazla laneti bozmuşlardı.

"Yaklaşıyoruz - bu son koridor," dedi Granger onlar yaklaşırken. İlerledikçe tavan alçalıyordu.

"Kanlı bir mezar odasına girmediğimizden emin misin?" diye mırıldandı Draco ilerlemeye devam etmek için yarı eğilirken.

"Evet. Doğru yol bu. Eminim bilerek sıkılaştırmışlardır-"

Draco aniden durdu. Granger onun kışına doğru yürüdü, küfretti, sonra birbirlerini görebilmek için Hayal Kırıklıklarını çıkardı.

Draco, Granger'ın asasının ışıltısı altında taş zeminde neredeyse görünmez olan kırmızımsı parıltıyı görebilmesi için yerinden kaydı.

"Şu lanet rahibeler," dedi Draco. "Nedir bu?"

"Carthusianlar tarafından icat edilen İşkencelerden biri. Onlar aradı o Ruhani Kutsallaştırma. Satirik herifler."

"Ne işe yarıyor?"

"Etki alanı geniş bir Crucio. Sürekli atmaktan daha kolay. Zindan zeminleri için harika." "Bir Crucio halısı mı?"

"Esasen."

"Korkunç," ürperdi Granger. "Herhangi bir alternatif rotalar?"

"Beezlebub ana arteri kapattı. Onunla yüzleşmeli ya da bunu geçmeliyiz-"

O konuşurken, Draco'nun çevresel görüşünde mor bir kıvılcım parıldadı. Kıvılcım bir kırbaç darbesine dönüşürken Granger'ı yolundan çekip aldı.

menekşe rengi bir ışık. Lanet, Granger'ın başının olduğu duvara doğru tısladı.

"O da neydi öyle?" Aşındırıcı mor sızıntının taş duvarı kemirmesini izleyen Granger'ın ağzı açık kalmıştı.

"Zihin Avcısı," dedi Draco ayağa kalkarak. "Gecikmeli başlangıç. İğrenç."

Granger da ayağa fırlayarak, "Akıl Avcısı mı?" diye tekrarladı. "Bu lanet rahibeler..." "Süpürge," dedi Draco, dikkati tekrar Azap'ın üzerindeydi. "Yere dokunmamalıyız. Ve sakın onun yerine Wingardium Leviosa'yı önerin."

"Yapmayacaktım," diye tersledi Granger, süpürgesini uzattığı cebinden çıkararak. "Bu kadar yakın mesafede kendime güvenmezdim, hele de senin gibi koca bir vücuda sahipken..."

İkisi de bacaklarını alışılmadık derecede sıkı tutarak süpürgeye bindiler. Tavan burada o kadar alçaktı ki, başları yukarıdaki taşa değdiğinde bile Draco'nun dizleri Azap'tan birkaç santim uzaktaydı.

"Şu lanet olası rahibeler," diye mırıldandı onları beş metre uzunluğundaki acı dolu alanın üzerinde son derece hassas bir şekilde yönlendirirken.

Granger elleri ve bacaklarıyla süpürgeyi boğmaya odaklanmıştı.

Kırmızı lekeyi geçtiler. Draco attan inmeleri için onları indirdi. Geçidin sonunda altın bir şey parlıyordu: Granger'ın ona tarif ettiği kutsal emanete benziyordu. Sonunda.

"Bekle!" diye tısladı Granger. "Bak!"

Üstlerinde, sadece Granger'ın mavi alev çemberi sayesinde görülebilen, tavana oyulmuş bir rün vardı.

Draco süpürgeyi tekrar havaya kaldırdı. "Ne oldu?"

"Ethos?" dedi Granger başını eğip kendi kendine konuşarak. "Raidhu? Ama neden...? Oh! Ama bunu yapabildiğini bilmiyordum? Ne?! Bu kullanım hiçbir hecede yok... "

"Bu da ne böyle?" diye tekrarladı Draco.

"Sanırım - son derece ön bir analize dayanarak - bu - sanırım buna Tersine Çevrilmiş Etik Rünü diyebilirsiniz?"

"Tersine çevrilmiş... Etik mi?" diye tekrarladı Draco. Daha ölümcül bir şey bekliyordu. Ters Çevrilmiş Bağırsaklar, belki de.

Granger, "Normal ahlaki bakış açınız neyse onu tersine çevirecektir," diye devam etti. "Sanırım. Niyetinizi tersine çevirir."

"Yani İşkence Halısı'ndan rahibelerden nefret ederek, hepsini öldürmek ve her yeri yok etmek isteyerek çıktınız ve sonra bu size çarptı ve..."

Granger, "Onları sevmek, onlara yardım etmek ve yapmayı planladığın yaramazlıkları yapmamak, evet," dedi. "En sona koymak için parlak bir fikir. İzin verin bununla ben ilgileneyim. Bizi daha yakına uçurabilir misin?"

Draco süpürgeyi yukarı kaldırdı ve Granger karşı rünleri çizerken mümkün olduğunca sabit tuttu. Bu alıştırma sonsuzluk kadar uzun sürdü. Draco arkalarından tespit büyüleri yapmaya devam ediyordu, artık Beceriksiz Muggle'ların neredeyse kesinlikle aranacağını farkındaydı.

Sesler duyduğunu hayal etti.

Tavan çatırdadı ve rün parçalanarak toz haline geldi. "Halledildi," dedi Granger. "Sonunda."

Süpürgeden indiler. Draco tekrar öne geçti, gecikmelerden o kadar sinirlenmişti ki tüm koğuşları yeniden çalıştırıp rahibeleri kanlı labirentin içine sürükleyerek kendi ilaçlarının tadına bakmayı düşünüyordu.

Sonunda Mecdelli'nin kutsal emanetine ulaştılar.

Her şey saf altından yapılmış gibi görünüyordu.
Parılıyordu. içinde ve karanlık,
Kaydet için ve

Magdalene'in kafatası, siyah bir şekilde dışarı çıkmıştı. Her iki yanda daha fazla altın yığılıydı - haçlar, kadehler, heykelcikler ve parayla dolup taşan kasalar.

Draco başka kötü niyetli büyü tespit edemeyince yaklaştılar. Kutsal emanetin altında bir yazı parıldıyordu.

"Noli me tangere," diye okudu Draco. "Bana dokunma. Bu harika." "Onu sadece biraz teğet geçeceğiz," dedi Granger dudağını ısırarak. "Yanındaki şişe de ne?"

"Sainte Ampoule. İçinde İsa'nın kanıyla ıslatılmış toprak olduğu ve Mecdelli tarafından çarmihın altından toplandığı iddia ediliyor."

Kutsal emanete yaklaştıklarında Draco bir ısıklık çaldı. "Bu birkaç Knut eder herhalde." Boğuk bir ses Fransızca konuştu. "Birkaç mı? Arsız küçük haylaz."

Draco ve Granger'ın ikisi de yerlerinden sıçradı. Onlar Hominem Revelios'ları kullanırken duvarlara çarpıp sekti ama hiçbir işe yaramadı. Draco, Granger'ın etrafına bir Protego fırlattı.

Ses tekrar konuştu: "Yüzyıllardır tek ziyaretçilerim, bu yüzden, elbette, telafi edilemez

aptal." "Aman Tanrım," diye soluk soluğa kaldı
Granger, "Bu kafatası."
Draco ona baktı.

"Merhaba," diye seslendi kafatası Draco'ya. "Çok
güzelsin." "Merlin'in memeleri," dedi Draco.
"Senden hoşlandım." Kafatası ona doğru sıırttı.
"Bize bir öpücük ver."

Bölüm 15

Noli Me Tangere

Draco hayatında pek çok tuhaf ve harika şey yaşamıştı ama uzun zaman önce ölmüş bir azizin kafatasıyla sohbet etmek kesinlikle en tuhafları arasındaydı.

Kafatası, "Bana davetsiz misafirler hakkında iyi Rahibelere feryat etmemem için iyi bir neden söyleyin," dedi.

"Eğer denersen seni paramparça ederim," dedi Draco. "Sözler, sözler," dedi kafatası.

"Lütfen - siz Magdalene misiniz?" diye sordu Granger, şaşkınlığı yerini geniş gözlü bir meraka bırakmıştı.

"Bir zamanlar bu isimle bilinen bir kadının yankısı," dedi kafatası. "Bir hayalet mi? Ruh mu?"

"Pek çok Varoluş Hali vardır." Draco Granger'a dirsek attı. "Zamanı değil."

"Pekâlâ, senin gibi güzel bir delikanlının böyle bir yerde ne aradığını tartışalım." "İyi bir niyetim yok," dedi Draco. "Belli ki öyle."

"Ooo la la, kötü çocuk," dedi kafatası.

Granger kafatası karşısında şaşkınlıktan donakalmıştı. Draco ona tekrar dirsek attı. "Ne yaparsan yap

yapmak için geldim. Gitmemiz gerekiyor."

Granger kendine gelir gibi oldu. "Doğru - yapmak zorundayım - ama-"

Geçitten gelen sesler vardı. "Misafirimiz var," diye araya girdi Draco. "Patlayıcılarınızı hazırlayın."

Granger asasını kaldırdı ve eski rünik yazılardan oluşan sert sözler mırıldandı. Granger'ın büyüğü içinden akıp giderken Draco kollarındaki tüylerin diken diken olduğunu hissetti. Asasından beş parlak kıvılcım fırladı ve geçitten aşağıya doğru vızıldayarak karşıtlarını patlattı.

Bir an saf, mükemmel bir sessizlik oldu.

Sonra mahzen, geçitler ve mağara patlamalarla sarsıldı. Çığlıklar uzaktan yankılandı. İnce bir taş tozu Draco'yu, Granger'ı ve Magdalene'in emanetini kapladı.

Geçitten başka ses gelmedi.

Granger ellerini dizlerinin üzerine koymuş, büyü­l­ü efordan nefessiz kalmıştı. "Ne yaptın sen?" diye sordu kafatası.

"Zaman kazandım," dedi Granger.

"Yap şu işi," dedi Draco, geçitte nöbet tutarak. "Çabuk ol!" Granger telaşlanmıştı. "Ama o duyarlı! Duyarlı olması gerekmiyordu!" "Duyarlı oldukça iyimser bir terim," dedi kafatası.

"Ama algılayabilirsin!" dedi Granger. "Ben sadece - sadece-" "Tam olarak ne?"

"Senden küçük bir parçaya ihtiyacım var," dedi Granger.

"Tch. Sen ve dünyanın geri kalanı. Yüzyıllar ve yüzyıllar boyunca benden parçalar çalındı, biliyorsun."

"Kımıldayın lan!" dedi Draco.

Granger cebinden oldukça kötü görünümlü bir osteotom çıkardı.

"Evet. Çenem 700 yıl Roma'da yaşadı; daha yeni bir araya geldik." "Öyle mi?"

"1295 yılında. Papa Sekizinci Boniface sağolsun, sivri kafasını kutsasın."

Granger şimdi kafatasına doğru ilerliyordu. "Oksipital kemiğinizin çatlamış olduğunu görüyorum. Biraz düzeltmemin sakıncası var mı?"

Draco gözlerini göğе doğru devirdi. Granger kanlı kafatasından onay almaya çalışıyordu. "Noli me tangere," dedi kafatası.

Granger, bir elinde osteotom, diğеrinde asası, "Bunun için üzgünüm," dedi. Kutsal emanetin camını ortadan kaldırdı. "Çok üzgünüm - ama bu iyi bir amaç için, söz veriyorum..."

Granger'ın eli yaklaşırken kafatası "Noli me tangere," diye tekrarladı. "Buna pişman olacaksın." Kafatasının ses tonundaki bir şey Draco'nun dönmesine neden oldu.

Uzanıp Granger'ın kolunu tuttu ve kafatası - lanet olası bir Portkey - onları dışarı taşıırken ona katılmak için tam zamanında geldi.

Yerden on metre yükseklikteki bir zindanda cisimlendiler ve aşağıya doğru düşmeye başladılar. Sanki ağır çekimdeymiş gibi, ikisi de dönerek aşağıdaki taş zeminde kırmızı bir parıltı gördüler: Ruhsal Kutsallaştırma.

Düşerken ikisini de kurtaran şey, asalarını çıkarmış olmalarıydı. Granger Draco'ya bir Wingardium Leviosa fırlattı, o da aynısını ona fırlattı ve sonra tamamen birbirlerinin iradesinin merhametine kalmış bir halde, Azap'ın birkaç santim ötesinde asılı kaldılar.

Granger onun 'büyük kanlı bedenini' havada tutmakta iyi iş çıkarıyordu ama büyüünde ateşli bir şeyler vardı; onu uzun süre tutamayacaktı. Draco'nun kendisi de baş dönmesi hissetmeye başlamıştı: Günün büyü gücü onu yakalamaya başlamıştı ve Granger'ın kıvrak vücudunu ayakta tutmak bile yorucuydu.

"Süpürge!" diye soludu Draco.

Granger kafatasını Draco'ya fırlattı, o da kemikli bir tür Quaffle gibi yakaladı. Süpürgeyi çıkardı. Garip, havada süzülen akrobasi hareketleriyle

bir bacağını üzerine attı. Sonra, tecrübesiz ellerinin altında, sallantılı, belirsiz sarsıntılarla Draco'ya doğru hareket etti. Granger yeterince yaklaştığında, kuyruk ucunu kendine doğru çekti ve arkasından üzerine çöktü.

"Kahretsin!" diye pufladı Granger, nefes nefese kalmıştı.

Draco öfkeden kuduruyordu. "Bu lanet olası, Tanrı'nın belası rahibeler!"

"Aman Tanrım," dedi kafatası onu Granger'a geri uzatırken. "Karanlık Çağlardan beri böyle bir şey olmamıştı. Ne heyecan verici!"

Draco süpürgesini dar zindanda bir aşağı bir yukarı süzüyor, esasını havaya kaldırmış, bir çıkış yolu arıyordu.

"Bu taş metrelerce kalınlıkta olmalı," dedi Granger, Draco yanlarından süzülerek geçerken duvara Biçim Değiştirme büyüleri yapıyordu. "İç katmandan öteye bir şey yapamıyorum."

"Birkaç Bombardas'a kaba kuvvet uygulamayı deneyebiliriz," dedi Draco. "Ama bu ikimizi de tüketir - ve kim

diğer tarafta ne olduğunu bilir."

"Ah, yaklaşık elli öfkeli Kızkardeş," diye yanıtladı kurukafa. "Şimdiye kadar alarmı çalmış ve hepsi Gündönümü'nden geri dönmüş olmalılar. Oooh, umarım Başrahibe'yle karşılaşmazsın canım, güzel yüzünü tanınmaz hale getirir."

"Bir giriş olmalı - mahkûmları başka nasıl getirebilirler ki?" Draco araştırmasını iki katına çıkardı. "Onu bulmalıyız - zayıf nokta orası olacak."

"Bahse girerim yoktur. Muhtemelen Görünmezlik Koğuşu'nu kaldırıp işkence görmüş cesetleri Crucio Halısı'ndan almak için içeri dalmışlardır," diye düşündü Granger karanlık bir sesle.

"Zekice bir şey," dedi kafatası.

"Sessiz ol, burada olmamız senin suçun."

"Seni uyarmaya çalıştım," dedi kafatası. "Latince bilmiyor musun?"

Granger şimdi elini cebine atmıştı. "Ceplerimde milyonlarca şey var - ama onlarla ne yapacağım? Tuzak mı kuracağız? Patlayıcı mı yapacağız? Gelip bizi almadan önce yıllarca burada şürümemize izin verebilirler. Aylarca yetecek kadar yiyeceğim var, belki? Azap'ta nasıl uyuyacağız? Bize hamak yapabilirim?"

Granger ellerini sallaya sallaya konuşurken istemeden de olsa bir çözüml sundu. Draco onu bileğinden yakaladı. Ortak asa ışığında yüzüğü parlıyordu.

Granger onun görüş açısını takip etti. "Ama - Portkey'i bitirmediğini söylemiştin." "Bitirmedim."
"Peki, ne düşünüyorsun?"

Draco parmaklarını Granger'ın bileğine vurdu. "Bilmiyorum. Bir olasılık. Son varış noktasını istediğim yere sabitleyemedim. Aritmetik tamamen doğru, sadece son kısımda çözemediğim aptalca bir hıçkırık var."

Granger artık heyecanlanmaya başlamıştı. Süpürgenin üzerinde ona doğru döndü. "Yani diyorsun ki

ama nereye gideceğimiz konusunda hiçbir fikrimiz yok."

"Evet."

Granger elini ona doğru uzattı. "Etkinleştir."

"Anlamıyorsunuz. Sonumuzun nereye varacağı hakkında hiçbir fikrim yok," diye tekrarladı Draco. "Dünyanın derinliklerinde olabilir. Bir volkanın içi ya da Atlantis'in derinlikleri olabilir. Oraya vardığımız anda ölebiliriz - ezilerek, yanarak ya da boğularak."

Granger onun gözlerini aradı, kendisi gibi şaşkın görünüyordu. "Kutsal bir öfkeyle üzerimize inen elli kızgın rahibe mi, yoksa boğulma mı?"

Draco bir elini yüzünde gezdirdi. "Hay sikeyim. Buraya nasıl geldik lan biz?" "Ooh, Portkey'i yap, Portkey'i yap! " dedi kafatası. "Dünyayı görmek istiyorum!" "Sen seç," dedi Draco Granger'a, kafatasını görmezden gelerek.

Granger süpürgenin üzerinde ondan uzaklaştı ve düşündü.

"SWOT analizi yapıyorsun," dedi Draco, parmaklarının seğirmesini izleyerek. "Şşşt."

"Swot analizi nedir?" diye sordu kafatası.

"En iyi yaptığı şeyi," dedi Draco. (Granger'ın dinlememesi iyi olmuştu; ifadeye istemeden bir düşkünlük karışmıştı. Eurgh.)

Granger kararlı görünerek işleminden çıktı. Süpürgenin üzerindeki Draco'ya doğru döndü. "Portkey. Asaları çıkarın, Öteki Yer'de cisimlendiğimiz anda Kaybolmaya hazır olun. En düşmanca ortamda bile, o bir saniye içinde alacağımız her türlü hasar iyileştirilebilir olmalı."

"Lav bile mi? Büyük bir risk alıyoruz."

"Kafatası bizde. Ve daha iyiye doğru değiştirmem gereken hayatlar var. Şu aptal şeyi izleme büyüsü için kontrol edelim; nereye gidersek gidelim Kardeşlik'in bizi takip etmesine gerek yok."

Kafatası hem Granger'ın hem de Draco'nun teşhis büyülerine maruz kaldı. İkisi de bu konuda nazik değildi ama kafatası pek bir şey hissetmiyor gibiydi.

"Gıdıklanıyorum," dedi kafatası ikisinin arasında asılıp üzerine büyüler püskürtülürken. "Temiz," dedi Draco uzun uzun. "Sadece Portus'un yankıları var."

"Ki bu harika bir fikirdi. En sonunda kötü niyetli olmayan tek bir büyü. Zindana doğru. Lanet rahibeler."

"Pekâlâ," dedi Draco. "Gidelim. Ama önce Kutsal Taşakların Benedikten Rahibeleri'ne birkaç teşekkür bırakmak istiyorum."

Draco taş işçiliğinin içine birkaç beddua, lanet ve başka şeytani şeyler sıkıştırırken kafatası, "Ooh, yaramaz," dedi.

Yorgunluğunun canı cehenneme. İntikama ihtiyacı vardı.

"Hazır mısın?" diye sordu Draco, esasının ucunu Granger'ın yüzüğüne dayamış, Portkey'i aktive etmeye hazırlanıyordu. Granger karşıladı

gözleri ve başıyla onayladı. Gergindi ama korkmuyordu.

Lanet olası cesur

cadı. "Portus," dedi

Draco.

~

Portkey onları uzun ve mide bulandırıcı bir sürüklenmeyle Görünmezlik Koğuşu'nun içine çekti. Draco neyi daha sıkı kavradığından emin değildi: asasını mı, Granger'ın belini mi, yoksa bacaklarının arasındaki süpürgeyi mi?

Yerden yaklaşık altmış metre yukarıda -süpürge için tanrılara şükürler olsun- garip, gerçeküstü bir sahnenin üzerinde cisimlendiler. Bir marinada demirlemiş gibi gruplanmış bir grup teknenin üzerinde uçuyorlardı - ama su yoktu. Draco'nun gözünün görebildiği kadarıyla, kum tepeleri ufukta dalgalanarak uzayıp gidiyordu.

Granger'ın başı da dönerek etrafı inceledi, merakı kaçma korkusunun önüne geçmişti. Yüzüğünden bir tutam duman çıktı - kusurlu Portus'un sonuncusu da sönerek yok oldu.

Sıcak rüzgâr gözlerine kum üfledi ve dudaklarını çatlattı. "Tabii ki Kent'e gitmeyeceğiz," dedi Draco. "Bu çok uygun olurdu," dedi Granger. "Ama bunu bir yanardağın merkezine tercih ederim - ve kötü uygulanmış bir Aritmetik yüzünden Parçalanmadık. Aferin."

Draco alçaktan uçarak gemi mezarlığına doğru tespit büyüleri yaptı. İçinde yaşayan hiçbir şey yoktu.

"Bizi aşağı indireceğim. Dinlenmemiz gerek - ikimiz de bittik."

"Anlaştık."

Paslanan gövdelerin arasından karaya çıktılar ve daha küçük bir geminin gölgesinde bir yer buldular.

Granger o hantal haliyle süpürgeden yuvarlandı, uzun bir süre yerde dört ayak üzerinde kaldı ve sonra yeniden ayağa kalktı.

Muggle cihazını bulana kadar el yordamıyla cebini karıştırdı ve zafer kazanmışçasına çıkardı. Ancak bu zafer kısa sürdü. Granger volta attı, telefonu yukarı kaldırdı, aşağı indirdi, birkaç düğmeye bastı - ama her ne yapması gerekiyorsa, yapmıyordu.

"Telefon çekmiyor," diye iç geçirdi Granger. "Muggle telekomünikasyonunun kapsama alanı dışındayız. Ben de isterdim ki

nerede olduğumuzu biliyor."

"Bunun gibi büyük bir çöl mü? Benim tahminim Afrika'da bir yer olurdu."

"O da benimkiydi," dedi Granger. "Namibya'da İskelet Sahili diye bir yer var, kum tepeleri arasındaki gemi enkazlarıyla ünlü. Ama denizin göze çarpan yokluğu bu teoriyi çürütüyor. Belki de tekneler bize bir ipucu verebilir."

Spekülatif bir şekilde, altında barındıkları geminin pruvasına doğru yürüdü. Bir zamanlar geminin adını heceleyen soluk harfler etrafa saçılmıştı.

Granger'ın elleri kalçalarını buldu. "Kiril alfabesi mi?" "...Rusya'da olduğumuzu mu ima ediyorsun?" "Hiçbir fikrim yok," dedi Granger, sesi hayatında ilk kez tamamen şaşkın çıkıyordu.

Güçlerini tazelemek için içinde bulundukları durumun gizemlerini bir kenara bıraktılar. Draco dinlenmek istiyordu - rahibelerin bir şekilde onları bulacağından endişe ediyordu ve

Ŗu anda elli tanesiyle çatıŖmaya giremeyecek kadar yorgunlar.

"Kafatası nerede?" diye sordu birdenbire, son on dakikadır onun cırlak sözlerinden kurtulmuŖtu.

"Cebimde," dedi Granger. "Ŗakak kemiklerinin etrafında bir Muffliato ile. Onun yorum yapmasından bıktım."

"İyi bağırdın. Cebinde yiyecek bir Ŗey var mı?"
"Tabii ki var."

Paslanmış tekne parçaları minimal bir Ŗekilde derme çatma alçak bir masa ve taburelere d n Ŗt r lm Ŗt . Draco, Granger'ın her zamanki süslemelerinden -ya da doğruluk kaygısından- hiçbirinin sergilenmediğini fark etti. Taburelerin diplerindeki eski deniz boyası soyulmuŖtu; masa ise akŖam yemeklerinin yanında tetanos tehdidi yaratıyordu. Granger yorgundu.

Yine de onu ŖaŖırtmayı baŖarmıŖtı. GeniŖletilmiş cebinden bir Ŗeyler çıkararak masanın üzerine gerçek bir yemeğin malzemelerini yerleŖtirdi. Bir baget, ezme ve  eŖitli peynirler yerleŖtirildi.

Ardından şarküteri çeşitleri, biraz kornişon ve zeytin geldi. Ardından bir kap baharatlı patlıcan salatası geldi.

Masayı gözden geçirdi. "Neyi kaçırıyorum? Oh! İçkiler."

Ardından şişe su ("Aşırı pahalı") ve bir şişe beyaz şarap ("İyi olup olmadığı hakkında bir fikrim yok; şişe güzeldi") geldi.

Granger şarabı Draco'ya uzattı. "Şunu soğutur musun? Bu işi düzgünce yapsak iyi olur."

Draco şişenin üzerinden birkaç soğutma büyüğü geçirdi. "Pekâlâ. En azından bu ziyafete bir katkım olmuş gibi hissedebilirim."

Laf olsun diye söylenmiş bir sözdü ama Granger bunu ciddiye aldı. Ona kaşlarını çattı. "Bir katkıda mı bulundun? Malfoy, sen olmasaydın bugün imkansız olurdu. İlk halüsinasyon merdiveninde yanlış bir dönüş yapar ve kendimi sonsuza dek bir oubliette'de bulurdum. Ve eğer yapmasaydım, şeytani bir şekilde ele geçirilmiş ya da çoktan ölmüş olurdu. Yaptığımız her şeyin karşı büyüünü biliyordun.

karşılaştı. Karanlık Çağlardan beri girilmemiş bir labirenti lanetleyerek geçtin. Bu yüzük için yarım yamalak bir Portus yaptın ve işe yaradı, senin sayende buradayız ve hayattayız. Sen-"

Burada durakladı, sözcükleri aradı ve kendine gelir gibi oldu. "Sıradışydınız," diye bitirdi sessizce. Boğazını temizledi, onun gözlerinden kaçtı ve asasıyla meşgul oldu. "Birkaç bardak getireyim, olur mu?"

Draco'ya gelince, o hiçbir şey söylemedi, çünkü bu iltifatlar silsilesi karşısında bir zevk kabarması, Granger'ın şaşkınlığı karşısında bir eğlence ve yanaklarında kızarmanın sıcaklığına benzeyen bir hisle boğuşuyordu, ama kızarmadı, çünkü o Draco Malfoy'du, bu yüzden muhtemelen bu lanet çölden kaynaklanan güneş yanığıydı.

"Sakıncası yoksa yemeğe başlamadan önce son bir şey daha," dedi Draco, konuyu şiddetle değiştirmeyi tercih ederek.

Granger başını kaldırdı. "Ne?"

"Finite incantatem," dedi Draco asasını ona doğrultarak.

Uzun sarı bir at kuyruğu olan saçları, dolgun kahverengi buklelerine geri döndü. Büyüsü azaldıkça koyulaşan ve sıcaklaşan gözleri ona eğlence dolu bakışlar fırlattı. "Seninle yatayım mı?"

"Yap."

"Mükemmel. Merkin'den bıktım. Finite incantatem."

Draco onun büyüsünün saçlarında yarattığı titremeyi ve gözlerini okşayışını hissetti. Belki de bir dokunuştan bile daha samimi hissettiriyordu.

Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Daha az kasık peruğu mu?"

"Eh," diye omuz silkti Granger, ama gülümsemekten de geri durmuyordu.

"Saçlarımın muhteşem olduğunu söyleyebilirsin, biliyorsun," dedi Draco.

"Az önce bir mahzene girip rahibelerden kaçan bir büyücü için yeterli. Yemek yiyelim mi?"

Yediler, içtiler, dinlendiler ve tükenen büyülü enerjilerini yenilemeye başladılar. Draco, Granger'ın ton balığı ve Cheesy Wotsits'ten oluşmayan bir yemeği bir araya getirebilmesine şaşırdığını paylaştı. Granger cebinde sadece onun için bir paket Cheesy Wotsits olduğunu, çünkü onun ruhunda çok güçlü bir şekilde yer ettiklerini söyledi. Draco, deneyimi tamamlamak için birkaç kedi tüyü de olup olmadığını sordu. Granger tabii ki dedi ve cebinden iki tane çıkarıp Draco'ya doğru salladı. Draco teşekkür etti, artık kendini evinde hissediyordu, ayrıca tatlı olarak Banoffee turtası da var mıydı?

Granger'ın bir tane üretmesini bekliyordu ama Granger karşı çıktı: "Köydeki dükkanlarda bunlardan bulunmuyor."

Tatlı ikramları daha çok badem ezmesi ile doldurulmuş hurma, kuru incir ve kayısıdan oluşuyordu.

"Biliyor musun," dedi Draco bir randevuyu çiğnerken, "Magdalene'e bu tarifi getirip getirmediğini sorabiliriz."

"Oh!" diye soluk soluğa kaldı Granger. Ve sonra, yarım anlık bir düşünceден sonra: "Hadi!"

Kafatası Granger'ın cebinden çıkarıldı ve Muffliato'nun görevine son verildi.

"Merhaba, bu nedir?" diye sordu kafatası, gölgeli göz delikleri geminin gövdesine bakarken. "Denizde miyiz?"

"Hayır," dedi Granger. "Ama bizim için bir soru sorabilir misiniz? Badem ezmeli hurma tarifini Fransa'ya Kutsal Topraklar'dan mı getirdiniz?"

Açıklayıcı olması amacıyla kafatasının önünde bir hurma tutuldu. "Nedir bu? İstiridye mi?"

"O zaman anlaştık," dedi Granger, hurmayı yerken.

"Bütün bir ulusun onurunu geri getirdiniz," dedi Draco kafatasına.

Kafatasının dikkati ona döndü. "O, sensin. Biliyor musun, ben de tam sarışın olarak daha iyi görüneceğini düşünüyordum."

"Teşekkür ederim," dedi Draco.

O ve Granger birbirlerine farkına varmış gibi baktılar - kafatası artık onları kılık değiştirmeden görmüştü. "Kafatasları Obliviate edilebilir mi?" diye sordu Draco. "Onların beyni yok."

"Artık bizi gördüğüne göre denemek zorundayız," dedi Granger ciddi bir ifadeyle. "Nasıl olsa bir aklı var."

Granger'ın değerlendirmesini tamamlamakta olan kafatası, "Sana gelince, eskisine göre daha az cesursun," dedi.

"Bunu senden duymak biraz zenginlik."

"Ben harika bir güzeldim," dedi kafatası.

"Hâlâ muhteşem elmacık kemiklerin var," dedi Draco. Kafatası kıkırdadı - hafif rahatsız edici bir ses.

Draco, Granger'ın osteotomunu geri çektiğini fark etti - sonunda o örneği alacaktı. Kafatasını Draco'ya doğru eğdi. Saçlarını savurup baştan çıkarıcı bir şekilde bakarak dikkatini dağıttı.

Granger elindeki aletin eğimli kenarını kafatasının zaten sivri olan bir kısmına bastırdı.

Bir parça koparken hafif bir çıtırtı duyuldu ve bir test tüpüne aktarıldı. "O da neydi?" diye sordu kafatası. "Bir şey mi duydun?"

"Hayır," dedi Draco.

Granger bir çuval çıkardı ve artık onları görmemesi için kafatasının üzerine attı. Sonra asasını torbanın içindeki yumruya doğrulttu. "Obliviate."

Kafatasının boğuk ve şaşkın sesi çuvalın içinden geldi. " Rahibe Sophia? Siz misiniz? Neden bu kadar karanlık?"

Granger, Muffliato ve Silencio'yu çuvalın üzerine fırlattı ve tekrar cebine koydu. Baktı

pişman. "Din tarihçileri onunla sohbet etmek için gözlerini kırpmazlardı. Düşünebiliyor musunuz-"

"Hayır," dedi Draco.

"Biliyorum, biliyorum," dedi Granger, eksik bilginin acısı göğsünü sıkmasına neden olsa da. "Medeniyete ulaşır ulaşmaz onu manastıra geri göndereceğim. Umarım sağ salim dönmesi rahibeleri bizden uzak tutar."

"Başrahibe ile bir düello yapmayı tercih ederdim. Sesi öfkeliymiş gibi geliyordu."

Yemek bittikten sonra rahatsız taburelerden sürünerek kalktılar ve gerindiler. Granger kumun üzerine serdiği büyük, kabarık bir battaniye çıkardı. Üzerine uzandı ve Draco da kendisini onun yanına uzanmaya davet etti.

"Sesi öfkeliymiş gibi geliyordu," dedi Granger. "Seherbazların ve Tarikat'ın canı cehenneme - Voldemort'un peşine Fransız rahibeleri göndermeliydik."

"Şu labirenti gördün mü? İyi Rahibeler onu beş dakika içinde devirirdi. Yeni, rahibelere özgü bir dünya düzeninde yaşıyor olurduk."

"Herkes alışkanlıklarını takardı," dedi Granger, sesinde bir kahkaha vardı. "Kesinlikle başarılı olurdun." "Ben sadece Muggle ten gösterisine şaşırdığımı ifade ediyorum," dedi Draco hışımla. "İtiraz değil." "Daha ziyade dehşet." "Şaşkınlık. Kültür şoku."

"Cüppeler serserilerin kontrol edilmesini engellemiyor mu?" diye sordu Granger. "Onlar tüm sporun yüz karası." "Sonra?"

"Yakın zamana kadar alternatifler hakkında pek düşünmemiştim."

Granger bilgece başını sallayarak, "Bilmediğin şeyi bilemezsin," dedi.

"Aynen öyle. Muggle modasına yeni bir saygı duymaya başladım - kıçlarını nasıl yapacaklarını biliyorlar." Granger güldü. Draco asasını tembelce kaldırdı ve şarap şişesini onlara doğru uçurdu.

"Biliyorsun, burada güneş batıyor." Granger'ın sesi düşünceliydi. "Manastırda kuşluk vaktiydi. Bu da ekvatora yakınlığımıza bağlı olarak sekiz ya da on saat dilimi ileri atladığımız anlamına geliyor."

"Bu bizi nereye koyar? Batı Çin'e mi?"

Granger yüzüstü dönmüş ve battaniyenin yan tarafına doğru eğilmişti. Kuma bir harita karalıyordu. "Muhtemelen. Kaç bölge atladığımıza bağlı olarak herhangi bir yer. İran... Umman... 'Stan'lardan herhangi biri..."

Draco kuru incirlerin üzerinde süzüldü ve Granger tahminlerini yürütürken onları çiğnedi. "Ah!" dedi Granger.

"Ne?"

İncelemesi için ona bir şey uzattı: beyazımsı, uzun bir deniz kabuğu.

"Burası eskiden bir deniz yatağıydı," dedi Granger kuma bakarken. "Ne kadar ilginç."

Şimdi parmaklarını kumda gezdiriyor, daha fazla kurumuş deniz canlısı parçası çıkarıyordu. Gözleri merakla parlıyordu. Günün tüm sıkıntıları - lanetler, ölüme yakın deneyimler - bu taze gizemin ışığında solup gitmiş gibiydi. Mahzen tozuyla dağılmış saçları, yanağındaki morumsu Zihin Avcısı kalıntısı çizgisi ve yırtılmış yürüyüş takımıyla, sonsuz kumların arasında cevaplar arayan vahşi gözlü bir arkeoloğa benziyordu.

Etkisi oldukça çekiciydi. Aylar önce biri Draco'ya kumu eşeleyen, üstü başı kir pas içindeki bir cadıyı çekici bulacağını söyleseydi, alay ederdi. Ama işte oradaydı.

"Bu bir Scaphopoda," dedi Granger, Draco'nun elindeki kabuğa atıfta bulunarak. "Ama hangi tür olduğunu bilmiyorum, bu yüzden konumumuzu daraltmamıza yardımcı olmaz."

Draco kabuğu inceledi, gerçekten de bir kabuk olduğu sonucuna vardı ve ona geri uzattı. Parmakları birbirine dokundu. Onunki sıcak, onunki soğuktu.

"Deniz keşanesi," dedi, beyazımsı ama yuvarlak başka bir şeyi tutarak. "Büyüleyici."

Granger, artık kabuk parçalarıyla dağılmış olan eski haritasını incelemeye geri döndü. "Eski denizler hakkında bu yaratıklara dayanarak mantıklı bir varsayımda bulunacak kadar bilgim yok. Gezegenin neresinde olduğumuza dair hiçbir fikrimiz olmadığı için herhangi bir yere ışınlanmamız tehlikeli olacaktır. Bence bir sonraki eylem planımız, uygarlık bulup bulamayacağımızı görmek için bir keşif uçuşu ve umarım uluslararası bağlantılı bir Floo olmalı."

Draco kendini dirseklerinin üzerine attı. "Pardon, az önce uçuş mu dedin?" "Evet."

"Süpürgeyi kullanmak gibi mi?" "Evet."

"Sen mi? İsteyerek mi? Süpürge kullanmak ister misin?"

Granger kızgın ve tacize uğramış karışımı bir ifadeyle baktı. "Evet, tamam mı? Sonunda çok faydalı oldu. Bu konuda kendini beğenmişlik yapma."

"Çok geç."

"Bunu görebiliyorum."

Evet, kendini beğenmişti. Her konuda kesin fikirleri olan Granger, uçmakla ilgili fikrini değiştirmişti. Bunu yüzüne vurmayı çok istiyordu ama kendini kontrol etmek galip geldi. "Güneş batıyor. Ufkun altına inene kadar bekleyelim ve sonra yukarıdan küçük bir keşif yapalım. Etrafta yerleşim yerleri varsa, ışıklandırılmış olacaklar ve onları kilometrelerce uzaktan görebileceğiz."

Granger tam başıyla onaylarken, kum tepelerinden onlara doğru garip bir inilti yankılandı.

"Az önce bir inek sesi mi duydun?" diye sordu Granger.

"İnek mi? Gelincik tuvaletteymiş gibi geldi."

"Eurgh - yapma - oh! Bak!"

Kum tepelerinin üzerinden bir şey sürüsü göründü.

Onlar baktı gibi ceylanlar kim vardı olmuştur
yarı- Tapirlere dönüştü.

Granger ayağa fırlayarak, "Bunlar hakkında bir şeyler okumuştum - bunlar Saiga antilopları!" dedi.

Hayvanlar ani hareket karşısında duraksadılar. Granger'a sanki kendileri değil de yarı Dönüşüm geçirmiş bir tuhaflikmiş gibi baktılar. Sonra garip bir yürüyüşle yollarına devam ettiler.

"Tuhaf görünümlü şeyler," dedi Draco. "Büyülü mü?"

"Sıradan." Granger parmak uçlarında durmuş, sürünün geçişini izliyordu. "Yine de son derece nadir." En öndeki hayvan kendine özgü böğürmesiyle inledi ve sürü bir kum tepesinin ardında gözden kayboldu.

Granger battaniyeye döndü ve kumlu haritasının önünde diz çöktü. "Bu yerimizi belirlememize yardımcı olacak. Bu antilopların menzili dar. Orta Asya'da bir yerdeyiz." Granger dudağını ısırdı. "Nüfus merkezleri az sayıda ve birbirinden uzakta olacaktır."

"O zaman güneye ya da batıya uçacağız," dedi Draco. "Kesinlikle kuzeye değil." "Katılıyorum - o tarafta Rusya'nın bozkırlarından başka bir şey yok."

"Ben olsam bir saat daha verirdim," dedi Draco,

kum tepelerinin ardında batmakta olan güneş
bakarak. "O zaman uçabiliriz."

Granger onun yanında sırtüstü uzandı ve ellerini başının arkasında birleştirdi. Bir sonraki konuşmasında sesinde bir gülümseme vardı. "Bir Saiga antilobu gördüğüme inanamıyorum."

"Mary Magdalene'in kafatasıyla çene çaldığımıza inanamıyorum." "Ve neredeyse rahibeler tarafından alt ediliyorduk."

"O rahibeler vahşi yaşlı kuşlardı. Bir sonraki korumam ilham verici olacak. Laboratuvarınıza Beelzebub'ın Bariyeri'ni atayım mı?"

"Olabilir. Bir parça şeytani ele geçirme Trinity'nin salonlarına biraz canlılık katacaktır."

Çok geçmeden güneş, gökkubbede yansıyan altın bir hatıradan başka bir şey değildi. Çölde kuş sesleri yoktu; paslanmış gövdeler arasında rüzgârın ağlamaklı ıslığı dışında her şey sessizdi.

Dünya kararırken rüzgâr da sessizleşti. Ay ortaya çıktı ve kum tepelerini gümüşü bir beyaza boyadı. Sonra, üzerlerindeki siyah durgunlukta, takımyıldızlar birbiri ardına parıldadı, galaksiler ve sayısız nebular oluştu.

Draco daha önce hiç böyle bir gökyüzü görmemişti, kendi parlaklığıyla böylesine ışıldayan, uzak dünyaların kudretli gizemleriyle parıldayan bir gökyüzü.

Draco ve Granger birlikte, şaşkın bir sessizlik içinde, gökyüzünde dönen ışıltıyı izlediler. Böylesine canlı bir gökyüzünün altında kalpleri garip bir şekilde dolu, dertleri ise küçük ve uzak hissediyordu.

~

Ne Draco ne de Granger kestirmeyi planlamıştı ama büyü lü yorgunluk etkisini gösterdi ve ikisini de iki saat boyunca bayılttı.

İyi tarafından bakacak olursak, Draco uyandığında kendini yenilenmiş ve şartlar gerektirirse yüz rahibeyle kapışmaya hazır hissediyordu. Granger da kendini açarken yeniden canlanmış görünüyordu.

Birkaç canlı değnek dalgası geçtiklerine dair tüm izleri sildi ya da yok etti. Ve sonra uçu ma zamanı

geldi.

Draco'nun yüzünde bir heves olmalı, çünkü Granger süpürgeyi ondan aldı ve, "Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmem bundan zevk alacağım anlamına gelmiyor. Bu alıştırmanın amacı beni dehşet içinde bağdırtmak değil."

"Asla yapmam," dedi Draco, tam da bunu yapmak için hain planlarını bir kenara bırakırken gücenmiş gibi yaparak. Granger derin bir güvensizlik ifadesiyle süpürgeyi ona uzattı. Draco süpürgeye bindi ve sonra

atlaması için ona doğru ilerledi. Ellerini birbirine doladı, bir nefes aldı, kanlı süpürgeler hakkında mırıldandı ve sonunda üzerine tırmandı.

Granger bacaklarının arasına sıkışırken Draco, "Bunu düşünecek vaktin olmadığında daha iyi yapıyorsun," dedi. "Mahzende olduğu gibi."

Granger gergin bir çeneyle, "Yakın ölüm, biraz daha az yakın ölümü aklımdan çıkarıyor," dedi.

Draco her zamanki gibi rüzgâr kesici ve ısıtıcı büyüler yaptı. "Hazır mısın?" "Hayır," diye boğuk bir yanıt geldi. "Sadece git."

Draco ikinci kez söylenmesini beklemedi. Milyonlarca yıldızın bulunduğu bu gökyüzünde kaybolmak için büyük bir istekle yola koyuldu.

Aşınmış tekne filosunun kıyamet sonrası görüntüsü gittikçe küçüldü, ta ki gövdeler aşağıda sadece birer leke haline gelene kadar.

Uçuş yüksekliğine ulaştıklarında Draco manzaranın tadını çıkardı. Burada deniz yoktu, ama bir okyanus vardı.

gümüş kumullar, etraflarında sonu gelmeyen dalgalar. Yukarıda, uzun yıldız şeritleri uzanıyordu - garip sonsuzluklara açılan kapılar. Kelimenin tam anlamıyla müthişti ve Draco'nun içini derin bir merakla dolduruyordu.

Şaşırtıcı bir şekilde Granger'ın gözleri açıldı. Sersemlemiş bir halde tek bir "Vay canına," dedi ve sonra sustu.

Draco güneydoğu rotasına yöneldi. Süpürgesi altında uğulduyor, onlar uçarken başının verilmesini istiyordu. Ama bu süpürge, en yeni model Étincelle, Draco'nun koleksiyonundaki en hızlısıydı ve olduğundan daha hızlı gitmeye cesaret edemiyordu. Rüzgârı kesen tılsımlara rağmen Granger'ın atkuyruğu yarı yarıya çözülmüştü ve yüzüne doğru yol alıyordu. Ve tabii ki cadının kendisi de yere indiğinde onu öldürecekti.

Bir süre sonra Granger, "Süpürge neden bize doğru vızıldıyor?" diye sordu. Sorusunda bir arıza olduğuna dair dile getirilmemiş bir korku vardı.

"Hızlı gitmek istiyor," dedi Draco.

Bir duraklama oldu. Sonra Granger çekingen bir tavırla sordu: "Ne kadar hızlı?"

Draco bir an için soru şeklini alan cevabını düşündü: "Araban ne kadar hızlı gidiyor?"

"Saatte iki yüz kilometre hıza ulaştım - Almanya'da, unutmayın." (Draco Almanya'nın bu ifadeyle ne ilgisi olduğunu anlamamıştı.) "Süpürgeyle iki yüz yapabiliriz," dedi Draco. "Eğer istersen."

Draco artık Granger'ın vücut dilini, yüzünü görmese bile, kararsız olduğunu anlayacak kadar iyi biliyordu. Biraz düşündükten sonra, "Burası çok büyük bir çöl," dedi.

"Öyle."

"Yirmi dakikadır uçuyoruz ve insan yerleşimine dair tek bir işaret bile görmedik."

"Doğru."

"Hızla çok daha fazla yol kat ederiz." "Kat ederiz."
Granger, Draco'nun kolları arasında doğruldu.
"Hadi yapalım şu işi. Birkaç rüzgâr kesici daha at -
ben saçımla bir şeyler yapacağım."

Bu mükemmeldi, çünkü Granger ve kedisi arasında
Draco artık bir hafta yetecek kadar saç yutmuştu.
Granger atkuyruğunu bir örgü haline getirip
üstünün içine sokarken, Draco büyülerini yapmak
için onları yavaşlattı.

Granger'ın sesi sinirden gerilmişti. "Çok hızlı gitme
yoksa düşerim." "Düşmeyeceksin. Seni
tutuyorum."
"Biliyorum."

"Tıpkı senin arabadaymışız gibi olacak," dedi Draco
süpürgeyi hızlandırarak. "Benim arabamda emniyet
kemerleri var ve her zaman yere sağlam basıyor-"
Süpürge ilerlerken Granger'ın ifadesi yerini bir çığlığa
bıraktı. Draco, Granger'ın
yavaşlamalıydı - ve sonra fark etti ki
Çığlık, mutluluk ve adrenalin dolu bir kahkahaya
dönüşmüştü.

Bu hız Granger'ı yarı eğlendiriyor, yarı korkutuyor ve tutarlı düşünmesini engelliyordu.

Kum tepeleri altlarında gümüşü bir bulanıklığa dönüşürken Draco, "İşte şimdi bir yerlere varıyoruz," dedi. "Aman Tanrımdd-"

"Işıklara dikkat ediyorsun, değil mi?" "Ughfrlp."

"Güzel."

Çölde meteorik bir hızla ilerliyorlardı. Draco kayan bir yıldız diledi, böylece onunla yarışabileceklerdi. Granger çok iyi gittiği için süpürgeye başını verdi ve o da daha da hızlı bir şekilde ileri fırladı, şimdi kum tepeleri aşağıda gümüş bir parıltı, yıldızlar da göz kamaştırıcı bir girdaptı.

Granger'ı sıkıca tuttu, kısmen onu güvende tutmak için, kısmen de istediği için, çünkü bu his zevkliydi - hafta sonlarını mahzenlerde gezinerek geçiren ve her fırsatta onu kışkırtan bu hafif deli, parlak cadıyı tutmak.

Kollarının arasında sıcacık ve seyahat tozu, macera ve heyecan gibi kokuyordu.

Her şey çılgıncaydı - Granger'ı sanki istiyormuş gibi tutması, bu huzursuz vahşî doğanın üzerinde uçması, Dünya'nın neresinde olduklarına dair hiçbir fikre sahip olmaması, yasadışı ve tamamlanmamış Portus, konuşan kafatası, hepsi. Kesinlikle delice.

Her dakikasını çok sevmişti. "İşte!" dedi Granger aniden.

İşaret etmek için kolunu uzatmak gibi bir hata yaptı. Bu hızla geriye doğru savruldu ve Draco'nun şakağına çarptı.

"Üzgünüm!" diye geveledi Granger. "Ama - bak!"

Güneylerinde Muggle ışıklarının sarı ışıltısı parlıyordu. Önce kumların üzerinde, şurada burada belirdiler, sonra da uzun, paralel şeritler oluşturmaya başladılar. Yollar.

"Bir şehir!" dedi Granger.

Draco onları daha alçaktan ve daha yavaş uçurdu. Yavaşladıklarında Granger, böyle bir gecede bir Muggle yıldızları seyrediyor olmasın diye ikisinin üzerine Hayal Kırıklığı büyüü yaptı.

Bulundukları yer hakkında daha fazla ipucu bulmak için çatıları gözden geçiriyorlardı. Dükkân vitrinlerindeki tabelalar Kiril alfabesi ve tuhaf bir şekilde Arapçaydı; kayıp cadı ve büyücülerin kafasını olabildiğince karıştırmak için araya Kore Hangul'u gibi bir şey de eklenmişti.

Granger Draco'dan biraz daha yavaşlamasını istedi, böylece artık medeniyete ulaştıklarına göre cep telefonuna bakabilecekti.

"Taşkent," dedi. "Tanrı seni korusun," dedi Draco. "Hayır, bulunduğumuz yer orası. Özbekistan'dayız."

"V a y c a n ı n a , " dedi Draco. "Bu alışılmışın dışında bir adım."

"Bu mükemmel. Burada bir İngiliz elçiliği var. Onların yanında bir de Sihirli Konsolosluk olacak. Floo ile eve dönebileceğiz."

Bunun üzerine Granger'ın cep telefonu Draco'ya yol tarif etmeye başladı ve onları gece boyunca kapalı olan İngiliz elçiliğinin çatısına götürdü. Draco onları içeri soktu ve

Konsül'ün odaları (tüm binadaki tek büyü izi onunkiydi) ve zavallı büyücüyü ürkütüp uyandırdılar.

Draco, ellerinde hiçbir belge olmamasına rağmen Konsolos'un gözünü korkutarak uluslararası Floo bacasını yaktı ve Granger onu Obliviate etti, Draco da ona bir Uyku Büyüsü yaptı ve sonra mavi alevlerle Londra'ya geri götürüldüler.

Draco, Granger'la oldukça iyi bir takım oluşturduklarını düşündü.

Yirmi dakika sonra, ikisinin de tecrübe ettiği en uzun ve en baş döndürücü Floo yolculuğundan sonra Britanya topraklarına tükürülmüşlerdi. Draco yuvarlanarak çıktı; Granger kemiksiz bir şekilde yere yığıldı.

Sonra, Londra'da Varış platformu olarak kullanılan deponun soğuk zemininde Granger kendini yere bıraktı ve kıpırdamadı.

Dönen her şeyde genellikle ondan daha başarılı olan Draco etrafına bakındı. Dizleri

Betona iniş şeklinden memnun olmadığı için ona acı veriyordu.

Granger'ın cansız bedenine dönerek, "Bir sıra ev Floo ocağı koymuşlar," dedi. "Her birimiz doğruca eve Floo yapabiliriz."

"Yapma," dedi Granger.

Draco onun yanına geldi ve yeşilimsi suratını inceledi. "Hasta olmaya hazır görünüyorsun."

"Hissediyorum," dedi Granger.

"Floo'da küçük bir dönüş daha."

"Git ve beni ölüme terk et," dedi Granger'ın cılız sesi.

Sıcak bir duş alıp biraz kestirmek isteyen Draco'nun canı biraz çekmişti ama Müdür'ünü midesi bulanmış ve tamamen yüzükoyun bir halde yerde bırakmak ne yazık ki protokole aykırıydı. "Mide bulantısı için içecek iksiriniz yok mu?"

"Eğer bir iksir kokusu alırsam, bu zemini patlıcan ve-"

"Şşş," dedi Draco.

Ayak sesleri depoda çınılıyordu.

Draco, Granger'ın yanında diz çöktü. "Bir ajan geliyor ve Taşkent'ten nasıl olup da elimizde ne bir belge ne de Konsolos'tan bir mühür olmadan kovulduğumuza dair bir açıklamamız yok. Gitmek zorundayız."

"Kahretsin," dedi Granger, başını güçsüzce yerden kaldırarak. "Eğer bizi ararlarsa Uzatma tılsımlarımı bulacaklar."

"Ve o lanet kafatası hâlâ elimizde. Bu çalıntı bir eser - uluslararası bir olaya yol açacak kadar değerli olduğundan bahsetmiyorum bile."

"Birinin geldiğini duydum, size söylüyorum," diye bir erkek sesi geldi.

"İmkansız," geldi Bir başkası. "Orada İstanbul'a kadar hiçbir şey planlanmadı." Granger kolunu uzattı ve fısıldadı, "Bizi ortadan kaldırın." "Nereye?"

"Lanet olası her yerde!"

Draco onun kolunu kavradı ve olabildiğince sessizce ortadan kayboldu.

Bölüm 16

Seneca

Draco'nun zihninin ön saflarında yer alan banyo ve şekerleme, gideceği yeri seçmesinde ilham kaynağı oldu. Granger'la birlikte Londra'nın en seçkin büyücü oteli olan Seneca'nın fuayesinde belirdiler.

Draco Granger'ı ayağa kaldırdı. Seneca'daki çalışanlar, resepsiyonun arkasından çıkıp kirli kıyafetlerine aldırış etmeden nezaketle oda mı yoksa otelde yemek mi aradıklarını soran cadı da dahil olmak üzere, sağduyunun timsaliydi.

Yemekten söz edilmesi Granger'ın tehlikeli bir şekilde yeşillenmesine neden oldu.

Draco onu bir bankın üzerine oturttu ve resepsiyondaki cadıya bir oda ayarlattı. Kadın, otelin olanakları hakkında sohbet etmekten çok bir oda istediklerini sezerek süslü bir anahtar çağırdı, onları asansörlere götürdü ve bagajları olup olmadığını sordu (Hayır, hiçbir şey ve kesinlikle yasadışı kafatasları yok, teşekkürler).

Ve böylece Draco bu tuhaf günün sonuna, Seneca'nın ünlü sütlerinden birinde, deniz manzaralı bir odada ulaştı.

Kensington Sarayı'nın bahçesinde, bir şezlonga dekoratif bir şekilde atılmış sarkık bir Granger.

Yanındaki alçak masanın üzerinde sihirli bir şekilde bir sürahi su ve bir kova belirdi. Ön bürodaki cadı ne kadar da düşünceli.

Granger'ın ihtiyacının yeterince karşılandığına karar veren Draco duş almaya gitti. Bu çok hoş bir deneyimdi, Hotel Plaisance'ın sağladığı küçük klozetten çok daha keyifliydi. Draco mevcut olan tüm fıskiyeleri açtı, sabun seçenekleriyle eğlendi ve dirseklerini bir kez bile duvara çarpmadı (ki bu iyi bir şeydi, çünkü o sabahki aktiviteler yüzünden sol dirseğinde güzel bir morluk oluşmuştu).

Artık iyice temizlenmiş olan Draco biraz acıkmış olduğuna karar verdi ve aynaya hafif bir akşam yemeği siparişi verdi. Sonra da, üstünden çıkardığı kokuşmuş yığından başka giysisi olmadığı için kabarık beyaz bir sabahlık ve ona uygun terlikler giydi.

Sabahlığı bağlarken, açıklıktaki V'nin en güzel yerlerini düzgün bir şekilde ortaya çıkardığından emin oldu.

Göğsünü (özellikle Granger yüzünden değil, genel olarak gösteriş yapmayı sevdiği için). Su damlacıkları göğüs kasları boyunca ve karın kaslarının üst kısmının görüldüğü yere kadar ustaca parlıyordu.

Sonra saçlarını düzeltti, böylece duş sonrası o lezzetli görünüm için uygun bir şekilde, seksi bir şekilde karıştırıldı.

Ayna onun oldukça ilahi görüldüğü yorumunu yaptı. "Biliyorum," dedi Draco.

Duştan iyi olma hali, seksilik ve sabun sisi içinde çıktı.

Ve gerçekten de bunların hiçbirleriyle uğraşmasına gerek yoktu. O buharlı ihtişamıyla banyodan çıktığında Granger başını bile kaldırmadı. Telefonuna dalmıştı.

Su içilmişti ve kova kullanılmamış görünüyordu - en azından kendini daha iyi hissediyordu.

"Aral Denizi!" diye haykırdı Granger, gözleri cep telefonuna takılmıştı. "Biz de oradaydık. Sovyet sulama projeleri yüzünden 60'lı yıllarda neredeyse tamamen kurumuştur..."

Bunu, Deniz'in ortadan kayboluşunun en ince ayrıntısına kadar anlatılması ve Granger'ın bunun ne kadar büyük bir ekolojik felaket olduğuna dair öfkeli yorumları izledi. Bu arada, Draco'nun göğüslerinden süzülen seksi su damlacıkları hiçbir izleyici tarafından görülmeden kurumuştur. Aral Denizi'nin canı cehenneme; Granger'ın Draco'nun kurumuş göğsü için duyduğu endişe neredeydi?

"Sürükleyici," dedi Draco.

Granger, onun bilgi dökümü konusunda hevesli olmadığını fark ederek telefonunu indirdi.

Ustaca savrulmuş saçlarının uçlarından terlikli ayaklarına kadar onu baştan aşağı süzdü. Tek yorumu: "Hiç kıyafetin yok mu?"

"Hayır, valizim şu anda sizinkiyle birlikte Provence kıyılarında bir gezintinin tadını çıkarıyor."

"Ugh." Granger bitkin bir sıkıntıyla başını şezlonga yasladı. "Geri gönderilmesi için gerekli ayarlamaları yapacağım. Ve araba! Yaklaşık on iki park cezası yiyeceğiz, arabayı geri almak için çıkacak kargaşadan bahsetmiyorum bile. Neden hiçbir şey basit olamıyor? Tamam. İşin bittiyse duş almam lazım. Leş gibi kokuyorum ve şimdi bu konuda utanıyorum çünkü sen sabun gibi kokuyorsun."

Bununla birlikte Granger ayağa kalktı ve duşu tam bir saat boyunca tekeline almaya devam etti. Draco'nun oda servisi alçak masanın üzerinde parıldayarak belirdi.

"Granger," diye seslendi banyo kapısından, "yemek var - ister misin, yoksa hepsini ben mi yiyeyim?" Püskürtme seslerinin arasından Granger'ın sesi, "Hepsini ye," diye geldi. "Ben sadece çay istiyorum."

"Aynaya sor," dedi Draco. "Aynaya mı?"

"Evet, çay için."

Draco aynanın çayın birazdan hazır olacağını söylediğini duydu. Granger teşekkür etti. Granger'la çıplakken konuşuyor olmak ilginç bir duyguydu.

Granger banyodan çıkmadan önce Draco tatlıya (çikolatalı bonbonlar) kadar gelmişti. O da şimdi üzerinde gülünç derecede büyük bir sabahlık vardı. Draco, Granger'ın stratejik olarak önden bir V açık bırakmadığını fark etti - daha ziyade, her iki tarafı birbirine öyle bir geçirmişti ki bornoz onu çenesine kadar örtüyordu. Başının üstünde ıslak bir yığın halinde duran ve asasıyla sabit tuttuğu saçlarını da seksi bir şekilde karıştırmamıştı.

Çok büyük terliklerle ayaklarını sürüyerek geldi.

"Ne?" dedi Draco'nun gözlemini not ederken. Sonra kendine baktı. "Daha ziyade bir

Ev ceketı giymiş bir cüce, değil mi? Bu kayak gibi terliklerin kimin ayakları için tasarlandığını bilmek isterdim?"

Granger yaklaşırken alçak masanın üzerinde dumanı tüten bir demlik çay belirdi. Yatağın üzerinden birkaç yastık aldı ve yatağın yanındaki zeminde kendine rahat bir yuva yaptı.

"Kıyafetlerinle ne yapıyorsun?" diye sordu, banyoda onunkilerin yanına bıraktığı yırtık, lekeli yığını işaret ederek. "Uzatılabilir cebimin dikişlerini söktüm. Onları çamaşırhaneye göndermeye değer mi karar veremiyorum? Yetimlere bağışlayalım mı?"

"Yakın onları," dedi Draco.

"Peki ya yetimler ne olacak?"

"Yetimler evlerini ısıtmak için onları yakabilirler. Kokan kıyafetler hakkında konuşmayı kes. Beni çikolatalı bonbonlarımdan soğutuyorsun."

Granger ona içini çekti, sanki ona korkunç biri olduğunu söylemek istiyordu ama buna değmezdi, çünkü o bunu zaten biliyordu. Sonra masanın üzerinde bir not fark etti. "Nedir bu?"

"Otelden bir hoş geldin notu," dedi Draco. Granger notu aldı, "Bayan Hormon ve Bay Kasık," diye yazıyordu Granger.

Onu yere bıraktı. Yavaşça elleri yüzünü örtmek için kalktı. Sonra, uzun bir dakika boyunca omuzları titredi ve ellerinin boğduğu küçük sesler çıkardı.

"Gülüyor musun yoksa ağlıyor musun?" diye sordu Draco uzun uzun, çünkü eğer ikincisiyse bir şeyler yapması gerektiğini düşünüyordu.

"İkisi de," diye hıçkırdı Granger. Burnunu çekti, sonra bir mendil almak için ayağa kalktı.

Döndüğünde gözleri parlıyordu, kenarları biraz kızarmıştı ve burnu pembeydi. Alçak masadaki yerine oturdu ve kendine çay doldurdu. "Bunu bana tekrar yaptığına inanamıyorum."

"Aşağıda isim istediler," diye omuz silkti Draco.
"Gerçi cadının kim olduğumuzu bildiğinden
şüpheleniyorum."

"Sizce de öyle mi? İçeri girdiğimizde bir çift Muggle
kabadayısı gibi görünüyorduk; biri halsizdi, diğeri
de Deli-Göz gibi topallıyordu."

"Deli-Göz gibi topallamıyordum."

"Evet, öyleydin. Hâlâ öylesin ama düşün sıcaklığı
sana yardımcı oldu. Tekrar iyileştirmemi ister
misin?"

Draco bunu düşündü, sonra gururunu bir kenara
bırakıp yere, onun yanına kaydı. Dizini ortaya
çıkarmak için sabahlığı çevirerek açtı.

"Beni bu kadar yakından gözlemlediğini fark
etmemiştim," dedi Draco (Çünkü kesinlikle onun
gözlemlemesini istediği şeyleri gözlemlemiyordu,
sinir bozucu yaratık).

Granger'ın asası dizinin üzerinden geçerken bacak
kollarını gıdıkladı. "Kendini övme; o geliyor

işimle ilgili. Herkesi gizli bir suikastçıymış gibi değerlendirmeniz çok hoşuma gidiyor."

Draco alay etti.

"Doğru," dedi Granger. "Boyunlarını en iyi nasıl kırabileceğine karar veriyormuş gibi herkesi süzüyorsun. Legilimency'yi sinsice kullanmandan bahsetmiyorum bile." Bir şifa büyüsü mırıldandı, sonra da ekledi: "Bu bir şikâyet değil. Senin kalibrende birinin etrafta olması daha güvenli hissettiriyor. Özellikle de bugün - tek başıma deneseydim bugün tam bir felaket olurdu."

Draco ona kendisinin de bu alanda oldukça yetkin bir performans sergilediğini ve birkaç gösterisinden çok etkilendiğini söyleyebileceğini düşündü ama Granger Şifayı tamamladı ve o an geçti.

Sanki öfkeli bir Manticore'un saldırısına uğramış bir Seherbaz değil de ağaçtan düşmüş yaramaz bir çocukmuş gibi dizini okşadı. "İşte oldu. Şimdi, bir hafta boyunca beton üzerinde dramatik yuvarlanmalar yok. Parnell benim kadar iyi olmayacak."

Sonra Draco'nun cüppesinin kenarından çekip zorla kalçasının altına sıkıştırdı.

"...Söz veriyorum, hiçbir sivri uç izinsiz kaçmayacak," dedi Draco bu hareketliliği gözlemleyerek.

"Bunu riske atmayacağım, özellikle de Crotch adında bir adamla."

Draco burnunu acıtacak kadar güçlü, beklenmedik bir eğlence homurtusu çıkardı. Granger ilkel görünüyordu. "Bugün tam bir hatalar komedisi oldu."

"Doğru. Kaderleri kışkırtmayalım," dedi Draco.

Bu koca bir yalandı, çünkü Draco'nun aklına hiçbir neden yokken çılgınca baştan çıkarıcı görünerek Kader'i baştan çıkarmak ve bunun nereye varacağını görmek gibi belirsiz, tam olarak şekillenmemiş bir fikir gelmişti (hiçbir yere varmamıştı). Sıcak duşlarda, lüks bir otel süitinde ve bir cadıyla çırılçıplak olmanın ilginç bir potansiyeli vardı.

Ama hepsi buydu - potansiyel; olasılıkta var ama gerçekte yok. Başka bir cadıyla, evet. Bu cadıyla mı? Hayır. Bu Granger'dı ve Granger da Granger'dı.

Şimdi büyük boy terliklerini tekmeledi ve pencereye doğru ilerledi. Saçlarını ıslak yığınınından kurtardı ve parmaklarıyla çözdü. Yaklaştığında perdeler sihirli bir şekilde açıldı, Kensington Sarayı bahçelerinin seçkin manzarasını göstermek istiyordu. Saçlarını tararken Granger manzarayı hayranlıkla seyretti ve Draco'ya buranın Muggle ve büyü tarihiyle ilgili bilgiler verdi.

Güneş, saatler önce çöldeki gemi mezarlığında battığı gibi Britanya Adaları'nın üzerinde batıyordu.

"Bir günde iki gün batımı," dedi Granger iç çekerek. "Oldukça büyülü, değil mi?"

Ve kırmızı ışığın içinde, sanki ateş dokunmuş gibi büyülenmiş bir halde durdu. Ve büyük Londra şehrinin üzerine kasvet çöktü, gökyüzü mora döndü ve sonunda gece geldi.

Draco bir an saçları sırtından aşağı dökülen bir büyücü kadın gördü - sonra saçlarını topladı ve yine Granger oldu.

Draco da pencerenin önünde ona katıldı. "Gemilere kıyasla daha az yıldız var."

"Aksine," dedi Granger, yukarı doğru bakarak. "Bir sonraki büyük büyücülük gözlemevinin nerede inşa edileceği konusunda bizden tavsiye isteyen olursa, bir cevabımız olacak."

"Bu size sık sık oluyor mu? Gözlemevlerinin nerede inşa edileceği soruluyor mu?" "O, her gün. Hatta saat başı. Sizin de başınıza gelmiyor mu?"

"Elbette. Yetimlerle ilgilenirken sürekli sorularla karşılaşıyorum." "Ne kadar iyisiniz."

"Noblesse oblige."

Granger ona tam bir ukala olduğunu söyleyen bir bakışla baktı. Yanılmıyorsa, çok ama çok derinlerde olsa da, bu bakışta bir tür gizli düşkünlük vardı.

Bornozunu kendi etrafında daha sıkı çekti. "Sence şu ayna bizim için birkaç giysi gönderir mi? Bu kıyafetlerle fuayeye Floo'ya gitmeye hiç niyetim yok."

"Floo'yla bu kadar çabuk tekrar yüzleşmeye hazır mısın?" diye sordu Draco.

Bu huzur, lüks çöküş ve -iyi arkadaş ortamından- oldukça keyif alıyordu. Bir maceradan sonra gelen bir yumuşamaydı bu. Eğer tamamen kendisine kalsaydı, kabarık yataklarda geçireceği saatler, birkaç nefis yemek, spa ziyareti ve belki de bir masaj planlardı. Tonks'a, Granger'la birlikte bir Çile'den kurtulduklarını açıklayarak, Pazartesi gününe kadar kesinlikle devam ederdi.

Ancak Granger, tembellik etmek için bu lezzetli potansiyeli düşünmüştü bile benzemiyordu. Granger o tür bir kadın değildi. Granger sizi vahşi bir maceraya sürükleyecek, saatlerce lanet okuyarak beyninizi haşlanmış püre haline getirecek, yıldızların altında size yorucu aşkın anlar dayatacak, sizi uçuracak

Onu bir çölden geçirin ve sonra çay içerken Sovyet sulama projeleri hakkında akıllıca bir fikir oluşturmanızı bekleyin.

Canavar gibi.

"Hazır mıyım? Hayır. Ama devam etmeliyim. Parça elimde olduğuna göre yapacak çok işim var. Ve Crooks bekliyor olacak, biliyorsun."

Draco hafif hayal kırıklığını örtmek için aynaya doğru yürüdü. "Pekâlâ. Kıyafetler için ayarlamalar yapalım."

Uzun boylu bir büyücü ve yaklaşık bir peri boyunda bir cadı için cüppe talebinde bulunuldu. (Granger kafasını banyoya soktu ve bu hatayı düzeltti.)

Kıyafetlerin gönderilmesi yaklaşık çeyrek saat sürdü - Draco bu alışılmadık talebin otelin ev cinlerini telaşlandırmış olabileceğini düşündü. Sonunda akşam yemeği eşyaları masadan kalktı ve iki düzenli paket ortaya çıktı.

Ağırbaşlı kurum aynı derecede ağırbaşlı kıyafetler göndermişti. Kıyafetler geleneksel tarzdaydı.

Draco için bir sürü düğme, Granger içinse bir sürü bağcık.

"Eh," dedi Granger, lacivert cüppesine bakarak, "beni Floo'ya götürecektir nasıl olsa."

"Bak - iç çamaşırları," dedi Draco, hiç de seksi olmayan bir çift külotu havaya kaldırarak. "Büyük teyzem Auriga gibi görünebilirsin."

"Ugh - hayır."

Draco yetim yakma yığınınına çiçekli donları da ekledi.

Granger üstünü değiştirmek için banyoya giderken, Draco yeni kıyafetini nispeten hızlı bir şekilde hazırladı, asasını kullanarak bağlayamayacağı kadar ince olan düğmeleri saymazsak. Düğmeleri boğazının yarısına kadar ilikledi ve sonra daha fazla ilikleyecek kadar önemsemediğine karar verdi. Ne de olsa sadece fuayeden geçip Floo'ya doğru yürümek için kendilerini uygun hale getiriyorlardı.

Granger da benzer bir sorunla banyodan çıktı ama onunki kurdeleler ve bağcıklardan ibaretti. "Bu cüppelerin, giyen kişinin bekleyen bir leydisi olacağı varsayımıyla geldiğini görüyorum. Yardımcı olabilir misiniz?"

Draco bir hanımefendinin cüppesine nasıl düğüm atılacağını bilmediği için kurdelelerden bir avuç alıp elbisenin arkasına sokmayı tercih etti. Ve bir an bile Granger'ın nasıl iç çamaşırı giymediğini düşünmedi, teşekkürler.

Kurdeleler yerleştirilirken Granger, "Bu pek doğru gelmiyor," dedi. "Hayır. Bu tamamen saçmalık." "Yaramaz kısımlar örtüldü, önemli olan da bu."

Fuayeye inmeden önce bir göz atmak için aynanın önünde durdular.

Draco, Granger'ın 1961'de King's Cross'a yavrularını bırakmaya giden saf kan bir eşe çok benzediğini söyledi.

Granger, Draco'nun 1825 yılında Scotland Yard'dan yeni çıkmış gibi göründüğünü söyledi.

Ayna da "Son derece yakışıklı bir çift," diye görüşünü belirtti. Granger ürperdi; Draco kaçtı.

Seneca'nın fuayesi rahatsız edici derecede kalabalıktı. Draco iki gün batımını içeren zihinsel bir aritmetik yaparak Londra'da sadece Cumartesi gecesi olduğunu fark etti. O halde kalabalık daha mantıklıydı; Seneca'nın yemek salonları Londra'nın büyücü sınıfının belli bir kesimi için bulunmaz bir yerdi.

Floo ocağı fuayenin tam karşısındaydı ve asansörden çıktıklarında neşeyle çığırdayarak onları selamladı. Granger'ın adımları uzadı. "Sonunda bu gerçeküstü günü geride bırakabiliriz-"

Sonra durdu ve Draco'nun kolunu sıkıca kavrayarak onu kendine doğru çekti. "Ne-"

"Sus," dedi Granger, kendini duvara yaslayıp Draco'yu önünde durması için manevra yaparak.

"Orada dur."

"Biz neyiz-"

"Büyük ol. Sana ihtiyacım olduğu zamanlar dışında neden hep büyük ve ayak altındasın?" diye sordu Granger.

huysuz bir fısıltı. "Koru beni."

"Kimden?" diye sordu Draco, arkasını dönüp Gizli Suikastçı'yı değerlendirmeyi ve belki de onu soğukkanlılıkla öldürmeyi çok istiyordu.

"Cormac."

"McLaggen?"

"Başka kaç tane Cormac tanıyorsun?" diye sordu Granger. Ellerini Draco'nun cüppesine doğru kaldırdı ve sanki kanatlar ona daha fazla mahremiyet sağlayacakmış gibi yakasını yukarı çekti.

"O ne yaptı?"

"Oh, o sadece yıllardır bana aşık. İnatçı bir adam. Yapışkan. Viskoz, gerçekten. Orada kal, grubu yemek odalarına girmek üzere. Hayır - bekle - hala konuşuyorlar. Beni Fark Etme'yi atacağım. Olamaz, Derrick seni fark etti sanırım. Aptal saçın yüzünden. Lanet Pennines boyunca bir fener gibi. Hayır. Bu taraftan geliyorlar. Ben hiç burada değildim.

Güle güle."

Bunun üzerine Granger Draco'nun kolunun altından sıyrılıp asansöre doğru geri dönmeye çalıştı ama asansör açıldı ve akşam yemeğine hazır olan hanımefendiler ve beyefendilerden oluşan gerçek bir sel dışarı akarak Granger'ı bir gemi parçası gibi yana savurdu.

Granger hayal kırıklığına uğradı ve asansörün neden lanet olası bir palyaço arabası olduğunu sordu.

Rolünün artık dikkat dağıtmak ve saptırmak olduğunu anlayan Draco arkasını dönerek yaklaşan Derrick'i el sıkışarak ("Peregrine, benim küçük kuzu pırzola, nasılsın?") ve McLaggen'ı da çok uzun bir çift el sıkışmayla selamladı: "Merhaba; tanıştığımızı sanmıyorum, Draco Malfoy - evet, tanıtılmaya ihtiyacım olmadığını biliyorum - bu alçakla akşam yemeği için mi buradasınız? Sanırım seni Hogwarts'tan hatırlıyorum. Hâlâ Quidditch oynuyor musun? Sahada bize katılmalısın.

Peregrine ara sıra geliyor, hala iyi bir dövücü, ancak salınımı eskisinden daha az güçlü - omzunda bir miktar artrit olduğunu sanıyorum, zavallı herif. Bize katılın. Çarşamba geceleri Manor'da. Beş yılda sadece bir ölüm oldu. Hepsi iyi eğlenceler, gerçekten..."

McLaggen uzun boylu bir delikanlı olmuştı, Draco kadar uzun ve oldukça yakışıklıydı, bu yüzden Draco ondan hoşlanmadığına hemen karar verdi.

Adam, Draco'nun muhtemelen Draco'nun genel şöhretine ters düşen bu coşkulu selamlaması karşısında fena halde şaşırmış görünüyordu. Ancak McLaggen elini yeniden tuttuğunda Granger ortadan kaybolmuştu.

"Pekâlâ," dedi Draco, "gitmeliyim."

"Yemek yemiyor musun, Malfoy?" diye sordu Peregrine. Ağzında bir sırıtış belirdi. "Yoksa yapman gereken başka bir iş mi vardı?"

"Başka bir iş mi?" diye tekrarladı Draco masum bir göz kırpışla.

"Hermione'yi seninle gördüğüme yemin edebilirim," dedi McLaggen, Draco'nun yanından geçip asansörlere doğru bakarak. "O cadıyı nerede görsem tanırım."

"Hermione? Hermione Granger mı? Benimle mi?" dedi Draco, kaşları saç çizgisindeydi.

McLaggen hâlâ Draco'nun omzunun ötesine özlemle bakarak ona doğru iki adım attı. "Ah - şey - sanırım bir şeyler görüyor olabilirim."

Peregrine alay etti. "Bahse girerim konuşmaktansa birbirlerini öldürmeyi tercih ederler."

McLaggen'ın bakışları Draco'nun yarım düğmeli cüppesine, sonra da son beş dakika içinde bir kadın tarafından kavranmış gibi görünen eğri büğrü yakasına kaydı. "Sanırım," dedi ama sesinde şüphe vardı.

Draco bu şüpheyi ölçmek için bir parça Legilimency yapmanın uygun olacağına karar verdi. Ve ayrıca,

Granger kendini güvende hissetmemiş ve bu adamdan kaçmıştı ve müdürü de kendini tehdit altında hissettiğine göre Draco'nun bunu araştırmaya hakkı vardı.

Bu sağlam muhakeme tamamlandıktan sonra Draco, McLaggen'ın zihnine dokunarak bu serserinin en ufak bir Okklumans eğitimi alıp almadığını anlamaya çalıştı.

O yapmadı.

Draco, Kestrels'in Cannons'a karşı son galibiyeti hakkında birkaç yorum yaptı. Her iki muhatabı da konuyla meşgulken, McLaggen'ın beynine bir göz attı.

İncelemesini yüzey seviyesinde tutarak adamın en son düşüncelerini gözden geçirdi. Kendisini, McLaggen'ın onu fuayede gördüğü gibi, lacivert cüppeli, siyah saçları başına dökülmüş bir kadın figürüne yaslanmış olarak gördü. Sonra kadının asansöre doğru kayarken sırtını gördü, çözölmüş kurdeleler arkasından akıyordu. McLaggen, Draco'nun biriyle öpüştüğünden emindi ve bu kişinin Granger olduğundan da neredeyse emindi. Sadece resmi cüppesi onu yanıltmıştı - bir de Granger'ın Draco Malfoy'la birlikte olduğu gerçeğı. Son noktanın bilişsel uyumsuzluğu hafızasında çınılıyordu.

Sonra Draco ilişkili anıları buldu: Granger'ın bir ya da iki yıl önce Bakanlık'ta yaptığı konuşma ve ardından McLaggen'in aşk dolu ilgisinden kaçışı; Granger'ın McLaggen'in elini tuttuğu bir akşam yemeği randevusundan kaçmak için telaşlı bahaneler uydurması; Granger'ın arkadaşlarıyla bir barda, McLaggen tarafından tuvaletin yanında köşeye sıkıştırılması ve gözlerinde korkuya benzer bir şeyle onun sarhoş öpücüğünü savuşturması. Her anı McLaggen'in artan hayal kırıklığı, özlem ve Granger'a karşı süregelen tüyler ürpertici takıntısıyla renkleniyordu.

Draco, McLaggen'in yakışıklı çenesini kırmak için çok gerçek bir dürtüyle savaştı.

Büyücünün anılarını daha fazla kurcalamak, keşfedilme riskini de beraberinde getirecekti. Draco onun zihninden çekildi ve Kestrels'in Kovalayıcıları'nın performansıyla ilgili alaycı bir yorumla sohbete sorunsuzca yeniden katıldı. Bu arada McLaggen'i da kara listesine ekledi.

Vedalaştılar. Draco, McLaggen'in elini sıkarken sırtıttı. "Afiyet olsun. Sahada görüşürüz, umarım."

Derrick ve McLaggen gittiler.

Draco, Granger'ı aramaya koyuldu.

Draco asansörleri geçerken tanıdık bir fısıltı, "Burada," diye tısladı.

Granger'ın sesi koridorun hemen dışındaki bir tür konferans odasına yönlendirdi. Karanlıktı. "Gitti mi?" diye sordu Granger.

"Yakında," dedi Draco. "Rezervasyonları saat yarımında. Sen neredesin?" "Buradayım." Granger Hayal Kırıklığı'nı çözdü. "Neden bu kadar canı görünüyorsun?" "Ne? Bu benim her zamanki yüzüm."

"Hayır, gözlerin parlıyor."

"Quidditch hakkında tartıştık."

Granger'ın karanlık bakışları yarı gölgedeki Draco'yu inceliyordu. Bir eli kalçasındaydı. "Quidditch." "Evet."

Granger onun gözlerini incelemeye o kadar odaklanmıştı ki, Granger bir Legilimens olmasa bile Draco refleks olarak Occluded oldu.

Granger değişimi gördü ve dikkati daha da
yoğunlaştı. "Yalan söylüyorsun." "Hadi Floo'ya
gidelim." Granger reddedildi için olmak
Dikkatim dağıldı. "Ne oldu?"

"McLaggen'in seni terörize etmesine daha ne
kadar izin vereceksin?"

"Biliyordum," dedi Granger zafer ve kızgınlık
karışımı bir tiz sesle. "Onun zerinde Legilimency
kullandın.

Bunu yapamazsın." "Yapabilirim ve yaptım."

"Bunlar zel meseleler. Sizinle hiçbir ilgisi yok." "O
sizin için bir tehlike."

"Tam olarak ne gördün?" "Onun bir tehdit
olduğuna karar verecek kadar."

"Tehdit mi?" diye tekrarladı Granger. "O sadece
elleri olan bir aptal. Onunla en uygun gördüğüm
şekilde başa çıkabilirim ve her zaman da ıktım.
Taşaklarına büyü yapmanın doğru bir yaklaşım
olduğunu düşünseydim, sizi temin ederim ki bunu
yapardım."

"Neden yapmadın?"

"nk işin içinde daha büyük şeyler var."

"Hangi büyük şeyler?" diye sordu Draco. "Ve sakın penisi deme."

"İğrenç. Hayır. Kendisi MNHS Vakfı Vakfı'nda ve St. Mungo's Yönetim Kurulu'nda. Bırakın cinsel organına doğrudan saldırmayı, onu ihbar etmenin bile dikkatli bir şekilde dengelemem gereken yansımaları olacaktır."

"Seni tuvalette köşeye sıkıştırıp sersemletmesine bir Firewhisky kaldı," dedi Draco.

Granger düz bir reddetme hareketi yaptı. "O çizgiyi asla aşmaz. O kadar aptal değil. O çizgiyi aşar, hepsi bu. Fuayedede onunla düello yapacakmışsın gibi bakmayı kes."

Draco alay etti. "O bir düelloya layık değil; onu seve seve arkasından lanetlerim."

"Küfür yok. Hiçbir şey yok. Bunların hiçbirinin seninle bir ilgisi yok. Bunların hiçbirini görmemeliydin."

"Benimle ilgisi yok mu?!" diye tekrarladı Draco yeni bir öfkeyle. "Seni güvende tutmakla görevlendirildim. Tam da bu yüzden şu anda burada, labirentlerle dolu bir günün ardından Viktorya döneminden kalma bir avukat gibi giyinmiş haldeyim!"

"Bir araştırmacı olarak faaliyetlerim kapsamında beni güvende tutmak için - özel hayatımı değil!"

"Bu sizi şok edebilir, ancak özel hayatınızda yaralanır ya da iş göremez hale gelerseniz, araştırma yeteneğiniz üzerinde kesin bir etkisi olacaktır. Yoksa katılmıyor musunuz?"

Granger gözlerini karanlık tavana kaldırdı. "McLaggen beni lime lime edecekmiş gibi davranıyorsun."

"Kafasının içinde miydin?" "Hayır."

"O zaman ne yapacağına ben karar veririm," dedi Draco, kendi göğsüne gereksiz bir güçle vurarak.

Granger onu inceledi. Sonra ihtiyatla sordu: "Beni lime lime etmek istediğini gördün mü?" "Hayır," dedi.

Draco kabul etti. "Ama onu yıllardır çıldırtıyorsun."
"Biliyorum."

Tartışma kendi kendine sönüyordu. Granger'ın elleri artık kalçalarında toplanmak yerine bir sandalyenin arkalığına asılmıştı ve Draco fuayeye doğru ölümcül bir şekilde bakmayı bırakmıştı.

"Haberdar olmam gereken başka azgın talipler var mı?" diye sordu Draco bir süre sonra. Granger parmağının ucunu dudağına götürüp düşündü. Sonunda, "McLaggen'inki kadar değil," dedi. "Bu pek güven vermiyor."

Granger başını salladı. "Ne diyebilirim ki; ben çekiciyim. Büyücüler kucağıma düşmeden bir odanın içinde bile yürüyemiyorum."

Draco, Delacroix'nın partisinde -aslında tam da bu otelde- yaptıkları dans sırasındaki bazı iddialarının yankısını fark etti. Onu etkileyen şey abartılı aksanıydı. "Sesim o kadar da havalı gelmiyor, Granger."

"Evet, öyle. Masum bir çekim gününden sonra operaya gitmek üzereymişsiniz gibi konuşuyorsunuz.

vahşı yaşam. Muhtemelen keklikler."

"Daha ziyade yetimler diyeceğinizi düşünmüştüm."

"Korkunçsun ama o kadar da değil. Şimdi bana gidip McLaggen hakkında aptalca bir şey yapmayacağına söz ver."

"McLaggen hakkında aptalca bir şey yapmayacağıma söz veriyorum," dedi Draco dürüstçe.

Granger'ın gözleri gölgeli odada ona dikildi ve talebini akıllıca yeniden ifade etti. "McLaggen hakkında hiçbir şey yapmayacağına söz ver, nokta."

"Hayır," dedi Draco. "Lütfen."

"Hayır."

"Malfoy."

"Tamam. Söz veriyorum."

"Keşke sana inansaydım." "Keşke ben de inansaydın." Granger şakaklarına masaj yaptı.

"Pekâlâ. Sözüne inanacağım. Başka seçeneğim yok." Draco

bu hatanın ciddiyetine işaret etme zahmetine girmedi.

Granger konferans odasının kapısına doğru ilerledi ve başını dışarı uzattı. "Sanırım ortalık temiz."

Draco da aynı şeyi tespit etmek için kapıda ona katıldı. "Doğru. Bu sefer beni fark etmeyin ve hızlı adımlarla gidin."

Bu şekilde donatılmış olarak, kalabalık fuayeyi geçtiler ve daha fazla kesintiye uğramadan ocağa ulaştılar.

"Mitre," dedi Granger, Floo tozu atarak.

Alevler yeşile döndü ve Granger'ın yaklaşmasını bekledi. Granger omzunun üzerinden Draco'ya baktı, yüz ifadesinde yeni bir tereddüt vardı.

"Zavallı sevgilim. Cesur ol," dedi Draco sahte bir cesaretlendirmeyeyle.

Granger doğruldu. "Bugün için teşekkür ederim diyecektim ama neyse."

"Sadece işimi yapıyorum," dedi Draco, sanki bugün Fena Tehlikeli Bir Çile değilmiş gibi, içine enjekte edebildiği kadar şeytani bir umursamazlıkla.

"Doğru. Ama belki de biraz daha fazla." "

"Saçmalık."

Granger iç çekti. "Tüm Doğru. Güle güle, o zaman." "Granger."

"Ne?"

"Kedine pspsp dediğimi söyle."

Gülümsemesi aydınlıktı. Döndü ve ateşin içinde kayboldu. Ve kısa bir süreliğine, odada daha az yerçekimi varmış gibi hissettim.

Bölüm 17

Akşam Yemeği / Draco Malfoy
Neredeyse Bir Sonraki Cinayet
Sansasyonuna Neden Oluyordu

Draco'nun sinsi zevkine göre, McLaggen birkaç hafta sonra sahaya uğrama davetini kabul etti.

Draco ile kesinlikle hiçbir ilgisi olmayan talihsiz bir dizi olay meydana geldi - ıslak koşullar, korkunç derecede agresif Bludger'lar, huysuz süpürgeler - McLaggen'in 30 metre yükseklikten süpürgesinden yuvarlanmasıyla sonuçlandı.

Davies, McLaggen'in sağlık görevlileri tarafından sahadan çıkarılışını izlerken, "Bence de," dedi. "O Bludger herifin içine işlemiş."

"O kadar sert vurmadım bile," dedi Zabini.

"Zavallı yaşlı yumurta," dedi Draco. "Anladığım kadarıyla bir süredir ilk kez süpürgeye biniyor." "Belki de Bludger'lar korkunun kokusunu alabiliyordur," diye önerdi Zabini.

"Umarım bu onu spordan soğutmaz," dedi Davies. "İyi bir kaleciye ihtiyacımız var. Bickford İspanya'ya taşınıyor."

Kazadan sonra genel hava biraz durgundu. Oyuncular geceyi sonlandırmaya karar verdiler, vedalaştılar ve duş almak üzere gözden kayboldular.

Draco hariç herkes, tam tersine, kazanın morali üzerinde canlandırıcı bir etkisi olduğunu fark etti. Sahayı oldukça canlanmış hissederek terk etti.

~

Granger'ın dile getirmesi gereken bir şikâyeti vardı. Bu gelişme, ertesi akşam Draco'yu bulan gümüşi su samuru tarafından müjdelendi. Zamanlama korkunçtu; Draco Fowlmere'de hassas bir gözetleme görevindeydi ve kötü şöhretli Thomas Talfryn'i yakalamak üzereydi.

"Sen! Bir şey yapmayacağına söz vermiştin!" diye haykırdı Granger'ın su samuru Draco'nun yüzüne doğru. "Sen en kötüsüsün!"

Granger'ın tiz sesi Draco'nun saklandığı ara sokakta yankılandı.

Çarpma menzilinin hemen dışında, bir kapı aralığında sigara içmekte olan Talfryn başladı - ve Kayboldu.

"Lanet olsun!" diye tısladı Draco.

Su samuru mesajını ilettikten sonra gözden kayboldu.

Draco hırlayarak Granger'ın programını çıkardı. Evdeydi. Bu mükemmeldi çünkü onu öldürecekti.

Son derece kötü bir ruh hali içinde onun kulübesine göründü. Koruyucuları bir kenara itti ve hışımla ön kapıya doğru ilerledi ve kapıyı kırdı.

Granger kapıyı, onun da savaşa hazır olduğunu belli eden bir hiddetle açtı. "Sen lanet olası bir aptalsın," dedi Draco selamlama amacıyla.

"Ben mi?" dedi Granger. Gözler konusunda çılgına dönmüştü. "Ben mi?! Aptal olan sensin! McLaggen'a dokunmayacaktın!"

"Aptal su samurunla lanet Talfryn'i yakalamak için en iyi şansımı mahvettin!" "McLaggen'ı A&E'ye gönderdin!"

"Lanet olası üç aydır Talfryn'in peşindeyim!" diye hırladı Draco. "Bilin bakalım dün gece A&E'de vardiyada kim vardı?!" diye bağırdı Granger.

"Talfryn'e karşı kolumdan daha uzun suçlamalar var! Canavar yemleme! Sahtecilik! Kan sporları! Racketeering! Sihirli Yaratıklara Zulüm! Gasp!"

"O troglodite dört saat boyunca bakmak zorunda kaldım! Bütün uzuvlarını kırdın!" "-Dolandırıcılık! Saldırı! Kaçakçılık! Ve sen bunu tamamen mahvettin! Şimdi yine gitti!"

"McLaggen dün gece tüm ateşli hemşire fantezilerini senin sayende yaşadı!" dedi Granger, parmağını Draco'nun göğsüne saplayarak.

Draco onun elini kaptı ve aşağı çekti. "Lanet olası duygularını kontrol altında tutabilseydin, adamımı zincire vururdum! Ama hayır! Kuduz su samurunu göndermek zorundaydın!"

"Benim duygularım mı?!" diye öfkелendi Granger. "McLaggen için kendini yırtan sendin!"

"Çıglıklarınla gözetlememi feci şekilde mahveden sensin!" "Eğer sözünü tutmuş olsaydın, bunların hiçbiri olmazdı!"

"Ben hiçbir şey yapmadım bile - adam içi boş kafalı bir ahmak gibi süpürgesinden düştü!"

"Sana bir an bile inanmıyorum!"

"Neye istersen ona inan!"

"Yapacağım - sen fırsatçı bir hortlaksın!" "Sen kavgacı bir şirretsin!"

"Sana katlanamıyorum!"

"Sana katlanamıyorum!"

Sonra durdular, öfkeleri alevlendi, dudakları ayrıldı, nefesleri hızla geliyordu ve birbirlerinin kafalarını koparmaya devam edebilmek için diğerinin bir karşılık vermesini beklediler. Her nasılsa, bağırış çağırışları ve parmaklarını birbirine vurmaları sırasında, birbirlerine yakın durmaya başlamışlardı. Granger kapının eşiğinde duruyordu, böylece ilk kez boyu neredeyse Draco'nunkine denk geliyordu. Draco onun nefesinin çenesine değdiğini hissetti.

Öfkesi onu parlattı; bakışları inancının ateşiyle yanıyordu; yanakları kızarmıştı.

Adamın onu boğazlamak istediği kadar, o da adamı boğazlamak istiyordu. Öfke ve tutku arasındaki dayanak noktasının dalgalandığı ve eğildiği bir delilik anı vardı ve onu boğazlayabilirdi ya da duygu yoğunluğuyla bir şeyler yapmak için ağzını onunkine sertçe bastırabilirdi; onu susturmak için; bir noktayı kanıtlamak için.

Çılgınca bir olasılık bulaşıcıydı - gözleri adamın ağzına kaydı. Sonra gözlerini kırıştırdı ve trans halinden uyanan bir şey gibi uzaktan şok olmuş gibi baktı.

Hâlâ Granger'ın elini tuttuğunu fark eden Draco onu bıraktı ve büyük bir adım geri çekildi. Granger da büyük bir adım atarak uzaklaştı ve orada olmaktansa mahzene geri dönüp kendini Crucio halısının üzerine atmayı tercih edecekmiş gibi görünüyordu. Yüzünün kızarması yanaklarından burun köprüsüne kadar uzanıyordu.

Draco, o anın etkisiyle kendini tamamen sarsılmış hissederek boğazını temizledi, söyleyecek bir şey aradı (hiçbir şey bulamadı) ve sonra hava kararmaya başladığı için gitse iyi olacağını söyledi.

Granger ona değil de başka bir yere baktı ve "Doğru," dedi.

Tartışmalarının bu olgun ve sağlam sonucundan karşılıklı olarak memnun, birbirlerinden daha da uzaklaştılar ve Granger kapıyı kapatacakmış gibi yaptı.

Bahçede bir yerden uzun, sürekli bir miyavlama sesi geldi. Gölgelerin arasında turuncumsu bir leke onlara doğru ilerledi.

Kedi Draco'nun ayaklarının dibinde durdu ve sonra sanki ona büyük bir armağan veriyormuş gibi botlarına dolanarak pantolonunu turuncuya boyadı.

Draco bu olay karşısında en az Granger'la yaşadığı an kadar şaşırmıştı. Ne yapacağını bilemiyordu. Ancak kediyi okşamak için eğildiğinde kedi ona tısladı ve karanlık bahçeye doğru kaçtı.

"Sadece ve sadece onun şartlarına göre," dedi Granger. "ekingen yaratık."

"Öyle."

Granger kapı direğindeki bir parça soyulmuş boyayı inceledi. Draco salkım söğütlere baktı.

Granger dudağını ısırdı. "Gözetlemeni gerçekten mahvettim mi?" "Evet. McLaggen dün gece gerçekten seninle birlikte mi oldu?" "Evet."

Kulakları inanılmaz derecede keskin olan bir dinleyiciye özür gibi gelebilecek bir şeyler mırıldandılar, temelde mırıldanma ve boğaz temizleme sözcüklerinden oluşan bir dilde. İçlerinde kaynayan öfke şimdi yerini, Draco'nun saklamakta Granger'dan daha usta olduğu belli bir utanç duygusuna bırakmıştı.

"Gerçekten de bütün uzuvları kırılmış mıydı?" diye sordu Draco. "Hepsi. Ve bir de beyin sarsıntısı."

"Ah. Zavallı çocuk."

"Kan sporları mı?" diye sordu Granger, sesine biraz iyilikseverlik kaygısı karışmıştı. "Nundu-yemleme," diye başını salladı Draco. "Talfryn de bu işten büyük bir servet kazandı."

"Nundu?! Nasıl oluyor da birini esir tutabiliyor?"

"Emin değiliz - sakinleştirici bir kokteyl, şüphesiz. Bayıltıcı." "Kahretsin," dedi Granger, yeni suçlu görünüyordu.

"Gerçekten."

Konuşma sona erdi. Morsalkımın uzun yaprakları rüzgârda dalgalanınca Draco entelektüel bir merakla onlara tekrar baktı. Granger eşikteki bir çatlağa güçlü bir ilgi gösterdi.

Draco yine gitmesi gerektiğini söylemek üzereydi ki Granger'ın duruşu değişti. Artık Draco'nun boğazına saldıracak pozisyonda değildi - yarı dönmüş, bir şey üzerinde tereddüt ediyordu.

Normalde Draco onu kaba bir şekilde uyarırdı ama bugün kabalık hakkını kullandığını düşünüyordu.

Granger boğazını temizledi ve kısık bir sesle konuştu. "Sana göstermek istediğim bir şey vardı." "Neymiş o?"

Granger kulübede kayboldu ve elinde bir gazete kupürüyle döndü. Draco'ya uzattı.

Peygamber'in yedinci sayfasındaydı ve başlığı "Provence'ta Yağma!" idi.

Makale, Draco'nun hayatında hiç duymadığı bir manastırdan bir kutsal emanetin çalındığını anlatıyordu. Hırsızlar, 1008'den beri kırılmamış, neredeyse aşılmaz güvenlik önlemlerini alt etmiş, kundakçılığa meraklı, benzersiz derecede güçlü kişiler olarak tanımlanıyordu.

Okuyucularımız, değerli kalıntının - bir azizin kafatası - hırsızlıktan birkaç gün sonra isimsiz olarak manastıra iade edildiğini öğrendiklerinde araştırmacılar kadar şaşıracaklar. Müfettişler, hırsızların bir meydan okuma arayan heyecan düşkünleri olabileceğinden şüpheleniyor. İzinsiz girişin ardından rahibelerden birkaçı hayati tehlike arz etmeyecek şekilde yaralanmıştır. Soruşturmanın devam edip etmeyeceği sorulduğunda Fransız yetkililer "Quelle question idiote, la relique est de retour, non?" cevabını verdi ki muhabiriniz bu cevabı 'Hayır' olarak algıladı.

"Aliteratif başlığımı buldum," dedi Draco.

"Sen yaptın." Granger ellerini birbirine doladı.
"Kesinlikle istemediğim bir şeyi elde ettim, o da tanıtımdı."

"Kesinlikle baş şüpheli sen olacaksın," dedi Draco.
"Herkes sevgili Şifacı Hermione Granger'ın gizliden gizliye bir heyecan düşkünü ve kundakçı olduğunu bilir."

Granger ona azarlayıcı bir bakış attı. "Ciddi ol."
"Ciddiyim. Sen tehlikeli bir cadıydın."

Granger makaleyi Draco'nun elinden aldı, esasını çıkardı ve kupürü yaktı. "Gördün mü? Daha fazla kundakçılık," dedi Draco. "Ve suç listene kanıt yok etmeyi de ekleyebiliriz." "Bu sorunlu yolda ilerlemeye devam edersem beni tutuklamak zorunda kalacaksınız."

"Zaten bunu düşünüyorum. Kafatası işe yaradı mı? Lütfen bana bu zahmete değdiğini söyleyin."
"Değdi," dedi Granger. "Son derece. Önemli adımlar attım."

"Güzel."

Granger kapı direğine yaslandı, garip gerginliğinin küçük bir kısmı gitmişti. "Bir sonraki eğlencem buna kıyasla son derece sıkıcı olacak."

"Gördüğüm zaman inanacağım."

"Bu doğru. Sadece Hogwarts'a gideceğim."

"Ne için?"

"Bir ortaçağ metni. Snape'inkilerden biri."

"Ah," dedi Draco. Snape kütüphanesinin tamamını Hogwarts'a miras bırakmış ve böylece okulun nadir kitap koleksiyonunu bir çırpıda neredeyse çoğu üniversiteninki kadar geniş bir hale getirmişti.

"Bu ancak yazın ilerleyen zamanlarında, Lughnasadh'da olacak. Büyülü güçler devrede olduğu için değil, dikkatinizi çekerim. Bu sadece benim bir sonraki hafta sonu iznim-"

Tiz bir ses onu böldü. Draco'nun ilk aklına gelen bir koğuş alarmı oldu. Yaralamak niyetiyle asasını sallayarak etrafına bakındı.

Granger nefesini tuttu, "Ocağı açık bırakmışım!"

Draco yanan bir şeyin kokusunu almıştı ama bunun bir gazete parçası olduğunu düşünmüştü.

Granger evin içine daldı. Draco da gelecek olan eğlenceye tanık olmak için onu takip etti.

Ocaktan bir şey çıkardı - oldukça siyah bir şey. Draco pencereyi açtı ve içeriği havalandırmak için sert bir esinti yarattı.

"Şey," dedi Granger, bakıyor Üzgün. "Bu akşam yemeğiydi." "Mm mm," dedi Draco, kömürü inceleyerek. Draco safça onun öfke kaynağının tükendiğini düşünmüştü. Ama yanılmıştı. Granger'ın her zaman fazladan bir öfke kaynağı vardı.

"Bu senin hatan," dedi Granger, bir eli kalçasında ona doğru dönerek. "Dikkatimi dağıttın."

"Neydi o?" diye sordu Draco, kendini kötü hissetmesi gerekip gerekmediğini anlamak için.

Granger çöp kutusunu işaret etti. İçinden bir kutu çıkmıştı, bu da onun Bayan Mabel'in kutusu olduğunu gösteriyordu.

Dondurulmuş balık turtası.

"En ufak bir pişmanlığım yok," dedi Draco.

Granger kararmış yığını kutuyla birlikte çöp kutusuna attı, Draco'ya göre en başta ait olduğu yer orasıydı.

Granger şimdi iki kutu ton balığı, kuru fasulye ve bir paket bisküvinin bulunduğu dolapları karıştırıyordu. "Paket servis o zaman. Genelde hafta sonları alışverişe giderim. Bu kadar yargılayıcı bakmayı kes."

Draco, kuru fasulye konusunda gerçekten de çok önyargılı hissederken, aklına acelecî, çılgın, vahşî bir fikir geldi.

"Granger." "Ne?"

"Benimle yemeğe gel."

Bayat bir kutu kraker almak için Narnia'nın yarısına kadar kaybolmuş olan Granger dolabından çıktı. "Ne?"

Draco kızın anlayabilmesi için yavaşça, yorumlayıcı hareketlerle tekrarladi. "Sen. Ben. Akşam yemeği."

Önerisinin yarattığı şok nedeniyle bir çocuk hastanesini ateşe vermeyi de önerebilirdi.

"Benimle yemek yemek ister misin? Bu gece mi? Bilerek mi?"

"Hayır," dedi Draco, üstüne kalın bir alaycılık katmanı sürerek. "Kazara. Ağzımız açık masaya kadar gidip ordövrleri ezeceğiz."

Granger hâlâ ona kuşkuyla bakıyordu.

Draco gözlerini tavana kaldırdı. Bu işi öyle bir hale getiriyordu ki. "Söz veriyorum, seni zehirleyecek olsaydım bunu şimdi değil, geldiğimde yapardım. Malikânede beni bekleyen oldukça büyük miktarda yiyecek var. Ve bu elfleri memnun edecektir. Ve," diye ekledi aceleyle, "Annem Floransa'da."

Kollarını tipik Granger savunma duruşuyla kavuşturmuş, hâlâ kuşkulu bir şaşkınlıkla ona bakıyordu. "Neden?"

"Karton turtanı yakman benim hatam."

Granger'ın kaşlarını kaldırması, daha önce hiç telafi etmeye çalışmadığı pek çok şeyin onun hatası olduğunu, bu yüzden onun kuşkularını bağışlaması gerektiğini düşündürdü.

"Gidelim mi?" diye sordu Draco, bu oldukça haklı endişeleri görmezden gelerek.

Granger kıpırdamadan durmuş, sanki onun gizli niyetini anlamaya çalışıyormuş gibi kuşkuyla onu inceliyordu. Bu, Draco Malfoy'dan gelen bir yemek davetine tipik bir cadının verdiği, genellikle soluksuz evet ve bir sürü kıkırdama şeklindeki tepkiyle tam ve sinir bozucu bir tezat oluşturunuyordu.

Onu bu tür bir yemeğe davet ettiğinden değil. Sadece aradaki farkı gözlemliyordu.

Yanık balık turtasının kokusu çöp kutusundan yayıldı ve etraflarına nazik, trajik bir hava yaydı.

Bu Granger'ı harekete geçirdi. Çöp kutusunun kapağını sıkıca kapattı, döndü ve merdivenlere yöneldi.

Genel bir kural olarak kadınlar Draco'dan kaçmazdı - tam tersi. Bu alışılmadık ve nahoş bir duyguydu.

"Oi," dedi Draco, sinirlenerek.

"Üstümü değiştireceğim," diye seslendi Granger.
"Malikâneye evdeki eşyalarımınla gitmeyeceğim.
Ayrıca yanık gibi kokuyorum."

Draco onun kısa Muggle şortuyla merdivenleri koşarak çıkmasını izlerken belli belirsiz, evdeki şeylere itiraz etmediğini, yemekte sadece o ve kendisinin olduğunu, bu yüzden önemli olmadığını, ayrıca kızın sık sık mum dumanı gibi koktuğunu ve bunun onu hiç rahatsız etmediğini söylemek istedi.

Ancak Granger üst kattaydı, bu yüzden Draco bu munis duygularını kendine sakladı.

Onun üstünü değiştirmesini bekledi, bu da yaklaşık iki iş günü sürdü. Sonra üzerinde kırmızı bir yazlık elbiseyle merdivenlerden yuvarlanarak indi. "İşte, şimdi şık olacağım."

"Kimin için prezentabl?"

"Bilmiyorum," dedi Granger, saçlarını bir şekilde hem zarif hem de dağınık olan düşük bir yan topuz haline getirerek. "Seninle olmak kaosu çekiyor; Shacklebolt'un sohbet etmek için uğramaya karar vermesini bekliyorum."

Draco kaos çekicisinin o olduğunu hissetti ama yine de. "Umarım öyledir. Tonks'a Müdürümle yakınlık kurduğumu ve korkunç bir zorba olmadığımı söyleyebilir."

"Sen zorba değilsin. Sadece ısrarcısın," dedi Granger, askılı sandaletlerini giyerken. "İsrarcı mıyım?"

"Biraz otoriter, gerçekten." "Oh, bu çok zengin."

Mitre'ye gittiler ve oradan Kuğu'ya uçtular ve oradan da

Malikane. Bu, Granger'ın Malikâne'nin Quidditch sahasında ortaya çıktığı o uğursuz gecede izledikleri yolun aynısıydı, sadece tersten ve daha az çılgınca koşullarda.

Malikâneye geldiklerinde bu düşünce Granger'ın da aklından geçmiş gibiydi. Draco tam ona bir bakış atacakken Granger onun gözleriyle karşılaştı. Sonra elini kaldırdı. Hafifçe titriyordu.

"İlerleme var," dedi Granger.

Draco sessiz bir içtenlikle, "Aferin," dedi.

Yaklaştıklarında Malikâne'nin büyük ön kapıları açıldı. Genç ev-elflerinden biri tiz bir hoş geldin sözcüğüyle giriş holünü koşarak geçti - ve sonra Granger'ı gördü.

Şaşkınlıkla ciyakladı, Kayboldu ve sonra yüksek sesi mutfaklardan yankılandı: "Efendi geldi! Ve bir hanımefendi getirdi! Krem şanti yapın!"

Sonra elf, sanki hiçbir yere gitmemiş gibi, tekrar önlerinde belirdi. "Hoş geldiniz, Beyefendi ve Hanımefendi."

"Teşekkür ederim, Tupey. Mutfaklara akşam yemeğinde meslektaşım Şifacı Granger'ın da bana katılacağını söyler misiniz?"

Draco bu açıklamayla ev cininin kalbini de kırabilirdi. "Elbette efendim," dedi, iri gözleri ani bir yıkımla dolmuştu.

"Ve güney terasında yemek yemek istiyoruz," diye ekledi Draco.

Tupey başıyla selam verdi ve ortadan kayboldu. Uzaktan, tiz sesi krem şantiyi iptal etme isteğiyle yankılandı.

Granger şaşkın görünüyordu. "...Krem şanti mi?"

"Boş ver onu," dedi Draco. "Başlamak için bir operatif alalım. Sanırım az önce mutfakta bir panik başlattık."

Granger son ziyaretinde olduğu gibi ayaklarının üzerinde sabitlenmiş değildi. Etrafına bakındı, beyaz duvarlara, birkaç adımda bir süzülen büyülmum kümelerine, birçok ocakta yanan ateşlere baktı. Yeni Malikâne eskisinden daha az kasvetli bir görüntüye sahipti.

Draco onu her türlü atıştırmalıkla dolu salonlardan birine yönlendirdi. Tupey ne içmek istediklerini öğrenmek için tekrar ortaya çıkmadan önce oturacak bir yer seçip zeytin seçmeleri için yirmi saniyeleri vardı.

"Benim için bir konyak," dedi Draco.

Tupey, "Peki ya meslektaşınız Şıfacı Granger için?" diye sordu. "Kırmızı şarap, lütfen."

"Cabernet Sauvignon? Merlot? Pinot Noir? Malbec?" diye sordu Tupey.

Granger seçenekler karşısında felç olmuş gibiydi. "Malbec'i deneyeceğim. Teşekkür ederim." Tupey başıyla selam verdi ve ortadan kayboldu.

Ardından heyecanını gizlemekte biraz daha başarılı olan Henriette geldi (sadece titreyen kulakları onu ele verdi).

"Matmazel Granger," dedi bir reveransla, bir tepsi uzatmadan önce. "Roulades de courgettes, noix épicées au piri-piri, blinis de saumon et de chèvre au pesto."

Amuse-gueules tepsisi Granger'ın yanında asılı duruyordu. Henriette ortadan kayboldu.

Granger bir şey söylemek için ağzını açtı ama bir çatırtı daha duyuldu ve Tupey içeceklerle birlikte göründü. Draco'ya her zamanki kibarlığıyla içkisini verdi ama Granger'ınki büyük bir özenle eline tutuşturuldu. Tupey ortadan kayboldu.

Draco konuşmak için ağzını açtı ama üçüncü bir elf mutfaktan görünerek Meslektaşım Şifacı Granger'ın mutfakların bilmesi gereken herhangi bir alerjisi ya da tercihi olup olmadığını sordu. Yoktu. Mutfak elfi ortadan kayboldu.

Granger bir yorum yapmaya çalıştı ama Henriette elinde peçeteler ve küçük çatallarla ortaya çıktı ve tekrar kayboldu.

Draco ve Granger salona sessizlik çökerken birbirlerine ihtiyatla baktılar, yarı yarıya bir sonraki konuşma girişimlerini yarıda kesecek başka bir gürültülü çatırtı bekliyorlardı.

"Biraz gerginler, değil mi?" dedi Granger.

"Misafir ağırlamak için can atıyorlar," dedi Draco.
"Annem yokken ev sahipliği yapacak bir davet yok ve besleyecek sadece ben varım."

"Bu tepsinin tamamı akşam yemeği için yeterli," dedi Granger, bir somon blini seçerek.

"Hayır. İştahınızı saklayın."

Güney terasına doğru ilerlediler. Enfes bir yaz gecesi idi, ılıktı ama tatlı, şakacı bir esintiyle kutsanmıştı. Esinti Granger'ın saçlarının kaçmış dallarıyla oynadı ve elbisesinin eteklerini çekiştirdi. Draco ona bakmıyordu.

Arazi geceleri büyülu mumlar ve her ağacın dibindeki fenerlerle aydınlatılıyor ve tüm patikalar boyunca diziliyordu. Bazı açılardan, bu etki gündüz olduğundan daha da muhteşemdi - çeşmeler ve su yapıları parlıyor ve çiçekler sanki içlerinden parlıyormuş gibi ışık saçıyor.

Draco Granger'ı bahçenin manzarasını seyretmesi için bırakırken kendisi de masanın hazır olup olmadığına bakmak için ilerledi. Ev cinlerinin bu kadar kısa sürede bir araya getirdikleri şey onu tatmin etmişti: gümüş bir masa ve iki sandalye, gece havasına parfümlerini katan bol miktarda yaz çiçeğı, fenerler ve peri ışıklarından oluşan gerçek bir savurganlık.

Yine de son derece romantikti. Draco'nun bir iş arkadaşı olduğunu söylediğı düşünülürse, Henriette bunu oldukça abartıyordu. Yaz boyunca iş arkadaşları ve ortaklarıyla açık havada sayısız yemek yemiş ve içki içmişti ama Henriette bir kez olsun güllerle süslemeyi uygun görmemişti. Kırmızı güllerle.

"Henriette?" diye seslendi.

"Oui?" diye cevap verdi Henriette, onun yanında varlığını hissettirerek. "Sen bir haylazsın."

"Je ne connais pas ce mot," dedi Henriette, anlamadığı için omuz silkerek. "Güller, Henriette."

"Peki ya onlar, Mösyö?" "Onlar çok fazla."

"Çok fazla ne, Mösyö?"

"Her şey çok fazla, Henriette."

"Il faut se laisser ensorceler, Monsieur."

Aslında Draco'nun istediği de tam olarak buydu - büyülenmeye izin vermekle ilgili talep edilmemiş mistisizm.

"Götür onları, Henriette."

"Çiçeklerinin zirvesinde, Mösyö. Onları ziyan etmek yazık olur." "Yine de, istiyorum-"

"Oh!" dedi Granger'ın sesi. "Güller!"

Henriette, Draco'ya her zamanki gibi en iyisini kendisinin bildiğini ve eğer durursa

Onu ikinci kez tahmin ettiğinde, aptal çocuk kendini aptal durumuna düşürmeyi de bırakacaktı.

Granger ellerini birbirine kavuşturmuş, masanın önünde duruyordu. "Ne kadar güzel! Bu çeşidi hiç görmemiştim - çift çiçekli mi? - ve rengi, çok derin!"

"Bu Apolline," dedi Henriette. "Gül bahçesi onlarla dolup taşıyor, Matmazel. Yemekten sonra yürüyüşe çıkmalısınız. Eminim Mösyö, Madam Malfoy'un yokluğunda size eşlik etmekten memnuniyet duyacaktır."

Söz konusu Mösyö, bu yeni küstahlık karşısında Henriette'e sakinleştirici bir bakış attı. Ancak Granger bu fikirden büyük bir zevk duydu ve buna bayılacağını söyledi ve Apolline'in nereden geldiğini, ne zamandır ellerinde olduğunu vs. sordu.

"Önce yemek, sonra da gül bahçesiyle ilgili kadınsı coşkular," dedi Draco.

Granger ve Henriette ona soğukkanlılıkla baktılar ve Draco'ya alçak seslerinin ağırlığını hissettirdiler.

Onun hakkındaki görüşüm.

Henriette ilk yemeklerini getireceğini belirtti.

Granger burnunu çekerek sandalyesine oturdu.
"Kadınsı coşkularımın senin erkeksi iştahının önüne geçmesini istemem elbette."

Draco konyağının içine bir gülümseme gizledi.
"Peki sen benim erkeksi iştahım hakkında ne biliyorsun?" "Sadece amansız olduklarını."
"Doğru."

"Ve muhakeme yeteneğinizi zayıflatır." "Bazen."
"Tek umudumuz Henriette'in giriş yemeğinden memnun kalmaları, o zaman belki güller hakkında kesintisiz, medeni bir sohbet yapabiliriz."

"Kısmen memnunum, muhtemelen."

Granger sanki çifte imayı sezmiş ama onun bunu kastettiğinden pek emin değilmiş gibi kısık gözlerle ona baktı. Draco onun bu kararsızlık içinde kalmasına izin vermeye karar verdi.

"Tourteau frais, décortiqué par nos soins," diye duyurdu Henriette, Tupey ile birlikte yengeç ve otlu tereyağıyla geldiklerinde.

Yemek yediler. Granger her zamanki gibi bu konuda da nazikti ve terasın ötesine, mum ışığıyla aydınlatılmış bahçeye uzun uzun bakarak dikkatini kolayca dağıtabiliyordu. Şimdi çenesini elinin arkasına dayamış, genç yaprakları gümüşü madalyonlar gibi esintide titreyen bir sıra kavağın uçup giden güzelliğine bakıyordu.

Draco yarı yarıya sözünü kesip onu önemli şeylere (kendisine) geri döndürmek istiyordu ama aynı zamanda arkadaşça bir sessizlik içinde oturup içkilerini yudumlamak da oldukça güzeldi. Malikânedeki akşam yemekleri normalde gündem odaklı olurdu, ya misafirin ya da Draco'nun kazanacak ya da kaybedecek bir şeyleri olurdu. Bu seferki o baskılardan yoksun olduğu için eşsizdi; Draco'nun yapması gereken bir manevra yoktu ve kendisine karşı manipüle edilmediğini biliyordu. Sadece birlikte yemek yiyorlardı ve Draco yanmış balıklı turtasının küçük bir telafisini yapıyordu. Granger'ın onun servetinde ya da şahsında gözü yoktu.

Bazen onunla birlikte olmak kolaydı.

"Risotto au basilic," dedi Henriette, yengeçlerini süpürüp yerine önlerine tumbul bir risotto koydu. Üzerinden nefis bir fesleğen kokusu yayılıyordu. "Güller hakkında bu kadar çok şeyi nereden biliyorsun?" diye sordu Draco.

"Annem yetiştirirdi onları," dedi Granger, bir tür zahmetli soğukkanlılıkla. "Eskiden mi? Hobiyi bıraktı mı?"

"Bilmiyorum. Ailemi birkaç yıldır görmedim."

"Oh."

Etkilenmemiş görünmeye çalıştığı için Draco onu bu konuda daha fazla sorgulamadı ve bunun büyük bir incelik olduğunu düşündü.

Ancak Granger devam etti. "Savaş sırasında ikisini de yok ettim. Onları güvende tutmak için Avustralya'ya gönderdim. Onları tekrar bulduğumda, zihinlerine zarar verme riski olmadan büyüü tersine çevirmek için çok geçti. Adelaide'de oldukça mutlu yaşıyorlar ve bir kızları olduğuna dair hiçbir fikirleri yok."

Ah, evet, tam da Draco'nun umduğu şey. Savaş zamanı trajedileri hakkında biraz neşeli anılar.

Sempati sözcükleriyle uğraşmadı çünkü bunları gerçekten yapmazdı ve zaten kız da onun samimi olduğuna inanmazdı.

"Bu Obliviate konusunda ne kadar dikkatli olduğunu açıklıyor," dedi Draco.

"Ah, evet. Öğrenmesi zor bir dersti. Zihinler - anılar - hafife alınacak şeyler değildir. Ve ben on sekiz yıllık birikimi sistematik olarak parçaladım. Bunun yansımaları oldu."

"Annenle babanı hayatta tuttu," dedi Draco.

"Oldu. Bir bedel karşılığında." Granger şarabını bitirdi. "Her neyse - hüzünlenmek için fazla güzel bir akşam. Başka şeylerden konuşalım."

Draco boş kadehi yalnız hissetmesin diye konyasını bitirdi. Bu konuda çok hassastı. O

Granger'a baktı. "Aklınızda bir konu varmış gibi görünüyorsunuz."

"Kırık vaatler," dedi Granger. Suçlama oyalandı içinde ve yükseltilmiş Açıklama. Draco bir

kaşını kaldırdı, kendini hedef alınmış hissetti.

"Verdiğim sözü tutmadım mı?" "Evet."

"Var mı? Aydınlat beni."

Granger tam konuşmak üzereyken Tupey ortaya çıkıp, balık olduğu için bir sonraki yemek için Sauvignon Blanc önerdi. Draco ve Granger kabul ettiler. Tupey şarabı servis etti ve ortadan kayboldu.

"Arkeologların Kelt kalıntıları hakkındaki raporu," dedi Granger. "Zindanların altında buldukların. Onu bana hiç göndermedin."

Draco teatral bir şokla arkasına yaslandı. "Haklısın. Hiç yapmadım. Alenen suç işlerken yakalandım."

"Je sais," dedi Granger, ciddi bir ifadeyle. "Korkunç bir güven ihlali."

"Beni hiç affedecek misin?"

"Hayır. Bu konuda korkunç bir kin beslemek istiyorum. Belki de topyekûn bir kan davası başlatmayı." "Bunu sanki Granger ve Malfoy evleri zaten kan davalı değilmiş gibi söylüyorsun," dedi Draco. "Doğru," dedi Granger.

Granger bu yeni karmaşıklığı düşünürken Draco Henriette'i onlara doğru salladı ve arkeologların raporunu getirmesi için gönderdi. Henriette elinde kalın bir parşömen rulosu ve yüzünde şaşkın bir ifadeyle döndü.

Daha sonra yaz akşamına daha uygun başka okuma materyalleri getirmeyi teklif etti, örneğin bazı Fransız şiir kitapları gibi?

"Hayır, teşekkür ederim Henriette - hepsi bu kadar," dedi Draco. "Matmazel'in kendine özgü edebi zevkleri var ve ölü keşifler hakkında okumayı tercih ediyor."

Henriette başını sallayarak gözden kayboldu.

Granger parşömeni dudaklarında bir gülümsemeye kabul etti. "Böyle söyleyince kulağa kesinlikle tuhaf geliyorum."

Draco omuz silkti. "Tuhaf olan en azından sıkıcı olmamasıdır."

Granger parşömeni açarak, "İltifat yerine kötü bir şekilde, elinin tersiyle yaptığın bahaneyi kabul ediyorum," dedi.

"Kibirli olmanı istemem, biliyorsun." "Hayır. Bu konuda hiç yanılmıyorsun."

Granger rapora gömüldü ve risotto'sunu tabağında soğumaya bıraktı. Ara sıra Draco'nun varlığını hatırlıyordu, bu da bir "Oh!" ve ardından büyüleyici bir parçanın paylaşılmasıyla işaret ediliyordu.

Henriette bir sonraki yemekle birlikte göründü ve durumu anladığında Granger'a azarlayıcı bir bakış attı.

"Mademoiselle! Masada olduğunuzu hatırlatmak isterim."

Granger sıçradı ve ağzından bir özür **kaçırdı** ve parşömeni sakladı. Utanmış gibi görünüyordu.

Henriette risottoyu (artık katılaşmış bir topak) aldı ve yerine balık koydu.

"Turbot poêlé, artichauts poivrade et citron confit." Henriette, Granger'ın balığını ve enginarlarını, hepsini tüketmezse, başka bir şeyler yiyebileceğini ima ederek, özel bir sertlikle bıraktı.

Henriette'in tehditkâr bakışlarının etkisi, burnunun masanın üzerine neredeyse hiç çıkmaması nedeniyle biraz azalmıştı. Yine de Granger gözlerini dört açarak kalkan balığının son derece lezzetli görüldüğünü söyledi ve Henriette'in dikkatli bakışları altında ağzına birkaç çatal tikiştirdi.

Memnun olan Henriette ortadan kayboldu.

Granger balığını biraz şarabın da yardımıyla mideye indirdi.

Draco gülmemek için kendini zor tutuyordu. "Tam anlamıyla dehşete düşmüş görünüyorsun."

"Korkutucu biri." Granger omzunun üzerinden kaçamak bir bakış attı ve sonra tekrar ona baktı. "Ve özür dilerim - bu benim için çok kabaydı. Kendimi kaptırmışım ve - fark etmedim."

Draco lokmaları arasında, "Etrafta bir Böcürt aramak isterdim," diye düşündü. "Belki de boş odalardan birinde."

Granger gözlerini kırptırdı. "Bir Boggart mı? Ne için?"

"İçimden bir ses seninkinin seksen yaşında bir Fransız ev cini şeklini alacağını söylüyor ve ben de bu teoriyi doğrulamak istiyorum."

Granger gülümsememek için dudağını ısırды. "Kendini çok komik sanıyorsun." "Öyleyim," dedi Draco. "Boggart avına çıkarsak seninki nasıl bir şekil alır?"

Draco arkasına yaslandı ve parmaklarını birbirine geçirdi. "İşte bu bir soru. Savaşta beri bir tanesiyle karşılaşmadım. Artık Voldemort'un sinirleri alınmış bir kadavra gibi karşıma çıkmayacağını düşünmek isterdim."

"Peki, son zamanlarda seni ne korkuttu?" "Sana karşı dürüst olmamı ister misin?"

"Bunu tercih ederdim ama beklemiyorum," diye burnunu çekti Granger.

"Bugün kapınızın önünde, beni bir böceğe dönüştürüp üzerime basacakmış gibi görüldüğünüz bir an vardı."

Granger sanki bu yeni fikri özellikle not ediyormuş gibi baktı. "Ne tür bir böcek?" "Bilmiyorum - sanırım iğrenç küçük bir hamamböceği."

"Neredeyse öldürülemez," dedi Granger başını sallayarak. "Kötü bir seçim. Ben olsam daha yumuşak bir şey seçerdim. Yine de seni öldürecek olsam, Biçim Değiştirme'yi kullanmayacağımı bilmeni isterim."

"Oh, güzel. Bu sportmence olmazdı. O zaman nasıl yapardınız?"

"Belki de seni bağlar ve Crookshanks'in denemesine izin veririm. O zaman sadece cinayete suç ortağı olurum." "Bu cümlelerin ilk kısmı umut vericiydi, ta ki sen kediye getirene kadar."

Granger bu hafif flörtöz yaklaşımı hiç dikkate almadı. Anılarını anlatıyordu. "Bir keresinde Ron'u neredeyse boğuyordu. Uyurken yüzüne doğru uzandı. Bunun kasıtlı olduğuna dair içimde özel bir korku var."

"O zaman anlaştık: Yeni Böcürt'üm senin kedin."

Granger ona kahkaha atma şerefini vermedi ama bir yudum şarabın arkasına bir gülümseme sakladı. Henriette, Granger'ın ilerlemesini denetlemek için geri döndü. Granger her şeyin çok lezzetli olduğunu, özellikle de enginarların o güne kadar yeme zevkine eriştiği en mükemmel şekilde hazırlanmış enginarlar olduğunu söyledi.

Henriette, "Parfait. Enginarın sağlık açısından pek çok faydası var, bilirsiniz." "Öyle mi?" "Evet, evet, çok fazla besin maddesi ve vitamin var. Aynı zamanda afrodisyaktırlar." Henriette bu hayati bilgiyi aktardıktan sonra ortadan kayboldu.

Granger boş tabağını bir tür şaşkınlıkla inceledi. Draco içten içe gülmek istiyordu. "Elini kaldırırsan neyle suçlayacağımı bilirim," dedi Draco.

Granger bakışlarını onun aynı derecede boş olan tabağına çevirdi ve "Ben de öyle" dedi. Tupey ve Henriette boş tabakları ortadan kaldırdı ve tatlı servisini yaptı.

"Millefeuille à la vanille de Bourbon," dedi Henriette, son yemeğı büyük bir gösterişle sunarak. Tupey yanına tatlı bir Sauternes şarabı önerdi, Draco ve Granger da kabul etti.

Granger çatalını yumuşak milföye bastırdı. "Henriette, Tupey, size teşekkür etmeliyim. Bu yemek bu akşam yiyeceğimden çok daha iyiydi."

Henriette reverans yaptı ve Tupey eğildi.

"Bayan Mabel'in harika balık turtası yaptığına eminim," dedi Draco.

"Pardon? Bayan Mabel kim?" diye sordu Henriette. "Sizin ev cini mi, Matmazel?"

"Hayır," dedi Granger. "O, şey - dükkanlardan satın alabileceğiniz balık turtaları yapıyor. Aslında onun gerçek bir varlık olduğundan emin değilim; muhtemelen tamamen pazarlama..."

"Dondurulmuş balık turtası," dedi Draco Henriette'e. "Matmazel'in dondurulmuş olarak sakladığı, sonra da karnını doyurmayı düşünecek bir an bulduğunda fırına attığı dondurulmuş turtalar."

Henriette bu açıklama karşısında nefesi kesildi. Tupey'nin elleri ağzına gitti.

"Bu da işe yaramazsa, Matmazel'in iki kutu ton balığı ve biraz kuru mercimeği var. Dolaplarının tüm içeriği bunlar." Draco ciddileşti. "Hayatımda pek çok sıkıntılı şey gördüm Henriette, ama Matmazel'in dolapları bambaşka bir şey."

Henriette'in elleri kalbinin üzerindeydi; gözleri kocaman açılmıştı. "Hayır!" "Oh, evet. Kendi gözlerimle gördüm."

"Mösyö biraz abartıyor," dedi Granger, elfleri rezil etmekten vazgeçmezse Draco'yu çatalıyla dürtecekmiş gibi çatalını tutarken.

"Haklısın," dedi Draco. "Bir kutu da kraker vardı, sadece birkaç yıllık. Biraz tozlu ama yine de iyi."

Henriette ve Tupey Granger'a baktılar ve ağlamaya hazır görünüyorlardı.

"Bu hafta henüz alışverişe çıkmamıştım," dedi Granger, kendini rahatlatmaya çalışarak. "Bu yüzden dolaplarım o kadar boştu. Biraz meşguldüm."

"O, evet," dedi Draco. "Çünkü genellikle ağzına kadar doludurlar, değil mi?"

Granger'ın masa altından atacağı tekmeyi bekliyordu ve o da geldi. Bileğini avucunun içine aldı ve dudak büktü.

Granger ayağının kontrolünü yeniden ele geçirmeye çalıştı, ama Draco ona kicky olmanın ayak ayrıcalıklarını kaybettiği anlamına geldiğini söyledi.

Henriette bu alışverişten habersizdi, neden kimsenin Matmazel'e ve onun boş dolaplarına yardım etmediğine üzülmekle meşguldü. Tupey hiperventilasyonun eşiğinde görünüyordu.

"Mütevazı bir önerim var," dedi Draco.

Granger'ın bacağı seğıirdi. Draco'nun tutuşu sıkıydı. Ve hepsi bu kadardı - bir kavrama. Granger'ın ayak bileğı avucunun altında çıplak ve yumuşacıktı; parmakları Granger'ın kemiklerinin narin şeklini ve onların izini sürmenin nasıl bir his olduğunu merak ediyordu ama o buna katılmadı. Bu bir kavrama olarak kaldı. Çünkü o Granger'dı. Ve onun ayak bileğini okşamakla hiç ilgilenmiyordu.

Ve eğer bunu yapmakla ilgileniyor olsaydı - ki ilgilenmiyordu - bu enginarların suçu olurdu.

Granger, Henriette'in önünde ayağını yüksek sesle geri istemeye cesaret edemiyor gibiydi, çünkü bu, yemek masasında Mösyö'yü neden tekmelemeye kalkıştığına dair rahatsız edici sorulara yol açabilirdi ki bu, okumaktan çok daha büyük bir gaftı.

"Ne Teklifi?" diye sordu Granger, ensesinden yakalanmış bir kedi gibi hırlayarak.

"Ev-elfleri annem ve şenlikleri olmadan çok sıkılıyorlar - neden yılda bir ya da iki kez uğramalarına izin vermiyorsun?"

ve dolaplarını doldurur musun? En azından annem dönene kadar?"

"Kesinlikle hayır-"

Draco, elfleri harap etmeden önce Granger'ın bileğini sıktı.

Henriette ve Tupey o konuşurken Granger'a doğru döndüler, boş kilerinin ilgi beklediğini düşündüklerinde kalpleri yerinden çıkacak gibiydi. Henriette'in elleri göğsüne bastırılmıştı; Tupey'ninkiler ise bir tür yalvarış şeklinde katlanmıştı. Yüzme bilmeyen gözleri pırıl pırıl parlıyordu.

Granger'ın sesi kesildi.

"Kesinlikle gerekli, sanırım Matmazel de öyle diyecekti," dedi Draco elflere.

Granger ona ikinci bir tekme atacağını ima eden bir bakış attı, keşke diğer ayağının da kontrolünü kaybetmekten korkmasaydı. Elfere en iyi gülümseme denemesini yaptı. "Belki de Mösyö ve ben detayları özel olarak konuşabiliriz?"

Tupey nefesi kesilmiş bir halde, "Yani evet mi, Bayan?" diye sordu.

Henriette gözleri parlayarak, "Tabii ki evet," dedi. "Matmazel asla Mösyö'nün teklifini geri çevirecek kadar kaba olmaz. O çok bien élevée."

Granger'ın gülümsemesi oldukça sabitti.

Elfler yarım düzine kez eğilip reverans yaptıktan sonra iyi haberi paylaşmak üzere mutfaklara doğru gözden kayboldular.

"Bir azizin sabrını zorlayacaksın," dedi Granger sıkılmış çenesinin arasından. "Seni o hamamböceğine çevirmeden önce ayağımı geri ver."

Draco muhtemelen gereğinden biraz daha yavaş bir hareketle kızın ayağını bıraktı, bırakırken parmaklarının ucu kızın bileğine değiyordu.

Fark etti. Elmacık kemiklerinde bir pembelik vardı. Muhtemelen şaraptan. Muhtemelen başka şeyler.

"Sadece bir azizle konuştum ve o da benden oldukça hoşlandı," dedi Draco elini saçlarında gezdirerek.

Granger'ın yüzü kızarmış olsa da öfkelenmişti. "Değerli arkadaşlığınızda sadece beş dakika geçirdi, ne kadar sinir bozucu olduğunuzu keşfedecek kadar uzun değil. Onca insan arasından bana ev cinlerini dayatmak gibi. Bu kararın arkasındaki düşünce süreci neydi, eğer varsa?"

"Benim çözebileceğim bir sorun gördüm," dedi Draco. "Bu oldukça zeki bir cadıdan öğrendiğim bir hayat felsefesi."

Granger ona bakakaldı. Kendi sözlerinin ve gerçek iltifatın çifte darbesi onu tamamen alt üst etti. Geriye yaslandı ve küs kalmamak için mücadele etti. "Sen - sen sadece -"

"Tarif edilemez, biliyorum," dedi Draco. "Her zaman son sözü sen söylemek zorunda mısın?"

"Sadece sizin izin verdiğiniz nadir durumlarda."

Granger süregelen kızgınlığı ve eğlencesiyle mücadele ediyordu. Gözleri parlıyordu. Oldukça hoş bir görüntü oluşturunuyordu.

"Annen İngiltere'ye ne zaman dönüyor?"

"İki hafta daha değil," dedi Draco. "O zaman elflerden kurtulmuş olacaksın. Ama bu arada onlara yaşama sevinçlerini geri vermiş olacaksın."

Granger mutfakların olduğu yöne doğru bakıyordu. "Pekâlâ. Ama sadece Henriette'in teklifinizi reddettiğim için beni kötü biri olarak görmesini istemediğim için. Sanırım kişisel olarak alınacaktır."

"Henriette'in yetiştirilme tarzınızla ilgili endişeleri olsaydı, sizi en baştan terslerdi. Kendisi oldukça inatçı bir elftir. Şimdi milföyünü ye, yoksa seni yine azarlayacak."

Granger dikkatini tabağına çevirdi. Draco tatlı şarabını yudumladı. "Krem şanti ne içindi?" diye sordu Granger.

"Bu özel bir mesele ve unutmanız sizin için en iyisi olur." "Hm," dedi Granger, kadehinin üzerinden onu inceleyerek.

Tatlılarını bitirdiler.

Henriette ortaya çıktı ve kibarca Mösyö'ye Matmazel'i gül bahçesinden geçirmesi gerektiğini hatırlattı. Sonra ayağa kalktı, küçük elleri kemikli kalçalarının üzerinde kıvrıldı ve ayağa kalkıp Granger'a kolunu uzatana kadar ona korkutucu bir şekilde baktı.

Granger'ın koluna dokunuşu ilk başta hafifti ama birkaç adım sonra tutuşu sıkılaştı. "Kahretsin. Yer biraz sallanıyor mu yoksa tamamen hırpalanmış mıyım?"

"İkimiz de bademciklerimize kadar şaraba batmış durumdayız," dedi Draco. "Tupey'nin ilgisi - amansızdı."

Henüz ikisinin de çakırkeyif ve aptalca bir şey söylememiş olması bir mucizeydi - ama gece henüz yeni başlıyordu ve bahçelere giden yol çağırıyordu ve aptallık olasılıkları yolu kaplayan mumlar gibi parıldıyordu.

Çiçeklerle dolu çift sıra leylakların arasından geçtiler. Sağ taraflarında, sıcak ışıltısı leylak rengi çiçeklerin cümbüşüyle gölgelenen sera duruyordu. Esinti, çiçeklerin kelebek titremesi gibi titremesine neden oluyordu; ışık patika boyunca parıldıyordu.

Birbirine karışan gölgeler arasında Granger elini seranın ışığına karşı siluet oluşturacak şekilde kaldırdı.

Sabitti.

Havaya kaldırdığı sol eliydi. Kolu çıplaktı ve kolunun iç kısmındaki deride o bulanıklık yatıyordu.

Granger dönüp yola devam etmek niyetindeydi ama Draco gecenin ilk aptallığını yaparak sözünü kesti. Daha sonra suçu şaraba atacaktı.

Adam kızın bileğini tuttu - nazikçe, ama kız yine de irkildi - ve kendine doğru çekti. Granger şok olmuştu. "Sen ne-?!"

"Bunun hâlâ sende olduğunu fark etmemiştim," dedi Draco.

Bileğini çevirdi, böylece büyüünün bulanıklığı kararsız ışığı yakaladı.

"Şey - ben biliyorum." Sesi kararsızdı. Geniş gözlü bir temkinlilikle adama baktı - vahşi bir şey hakkında

çekip kaçmak için. Sauternes'in tatlılığı gibi kokuyordu.

Draco'nun Provence'tan beri taşıdığı iki ağır kelime güçlükle ortaya çıktı. " z r dilerim."

"Deli teyzen yaptı, sen değil." "Onu durdurmak için hiçbir şey yapmadım."

Granger buna cevap vermedi.

"Sanırım bunu iyileştirmenin bir yolu olsaydı sen bulurdun," dedi Draco. "Bulurdum. Pek çok şey denedim ama..."

"Bazı şeyler iyile mez."

"Hayır, yok." Granger bir an sessiz kaldı. Sonra kelimeyi ortaya çıkarmak için büyüyü salladı. " irkin şey."

Eski yara, oyulduğu günkü kadar çiğ bir şekilde cildinde açık bir şekilde duruyordu. H    parlıyordu. Draco'nun ağzı pamuksu ve kuruydu. Bir an için 17 yaşındaydı, salonun zemininde, durdukları yerden sadece birkaç metre ötede  l  gibi yatıyordu. Sonra tekrar Granger oldu, yakıcı bir zekâ, bir dünya-

değiştirici, ama yine de, her şeye rağmen, işaretlenmiş. Draco'nun bileğindeki tutuşu biraz daha sıkılaştı - utanç ve keder.

"Hâlâ acıyor mu?" diye sordu Draco, çünkü acımayacak kadar çiğ görünüyordu. "Bazen. Artık alıştım. Ya da unutuyorum."

Draco'nun ona kendi iç kol utancını göstermeye hiç niyeti yoktu - daha da utanç vericiydi çünkü bu utancı isteyerek edinmişti.

Yine de kendini manşetlerinin düğmelerini çözerken ve kollarını sıvarken buldu.

Kolunda kalan şey çarpıtılmış, yarı solmuş bir işaretti. Siyah et ve kabarık yara dokusunun grotesk bir karışımıydı, şimdi, onu çıkarmak için yapılan başarısız girişimlerden dolayı.

"Oh," diye soluk soluğa kaldı Granger.

"Benimki daha çirkin. Her yönden, Granger. Bunu ben istedim."

Nefes alış verişi dehşetten çok çoktu. Bükülmüş eti bir şifacı gözüyle inceliyordu,

Daha kötü şeyler görmüş biri.

Granger uzun bir süre sessiz kaldı. En sonunda, "Ama artık istemiyorsun," dedi. "Hayır." "Önemli olan da bu."

"Bu geçmişi silmez," dedi Draco. Aralarında tuttuğu kirlenmiş kol bunun açık bir kanıtıydı.

"Hayır. Ama o zamandan beri yaptığınız seçimler sizi o zaman yaptıklarınızdan daha fazla tanımlıyor." "Öyle mi?"

"On altı yaşındaydınız. Sen - hepimiz - bir savaşın içine fırlatılmış, bize doğru olduğu öğretilen şeyi yapmaya çalışan çocuk askerlerdik. Sevdiklerimizi korumaya çalışıyorduk."

"Bu kadar bağışlayıcı olmak zorunda mısınız?"

"On beş yıl oldu," dedi Granger. Kendi kolunu indirdi. Yorgun görünüyordu. "Sizi temin ederim ki bu konu üzerinde uzun uzun düşündüm. Bunu hak edenleri affettim."

"Kendimi suçlayarak yuvarlanmamı engelliyor."
"Yuvarlanmak üretken değildir."

Şimdi bileğini tutma sırası Granger'daydı. Gölgelelerin arasındaki ışık üçgenine doğru çekti ve Mührü daha yakından incelemek için eğildi. Draco geri çekilmek istedi ama Granger onunkine bakmasına izin verecek kadar cesurdu, o yüzden şimdi korkak olmamalıydı.

Parmağı, başka bir elin dokunuşunu hiç hissetmemiş olan yara izli çıkıntıların ve yarı erimiş etin üzerinde gezindi.

Kalbi kırık görünüyordu. "Onu lanetlemeye mi çalıştın?"

"Evet," dedi Draco. Diğer şeylerin yanı sıra. "Yıllar önce, şimdi."

Kadının bakışları altında kolu seğirdi. Mührü tekrar bir kenara koymak istedi: o kadar çirkin, o kadar şekilsiz, o kadar iğrenç anılar ve utançla doluydu ki.

"Bununla da yapabileceğim pek bir şey olduğunu sanmıyorum," dedi Granger. "İyileştirme açısından yani." Bu düşünce onu üzmüş gibiydi.

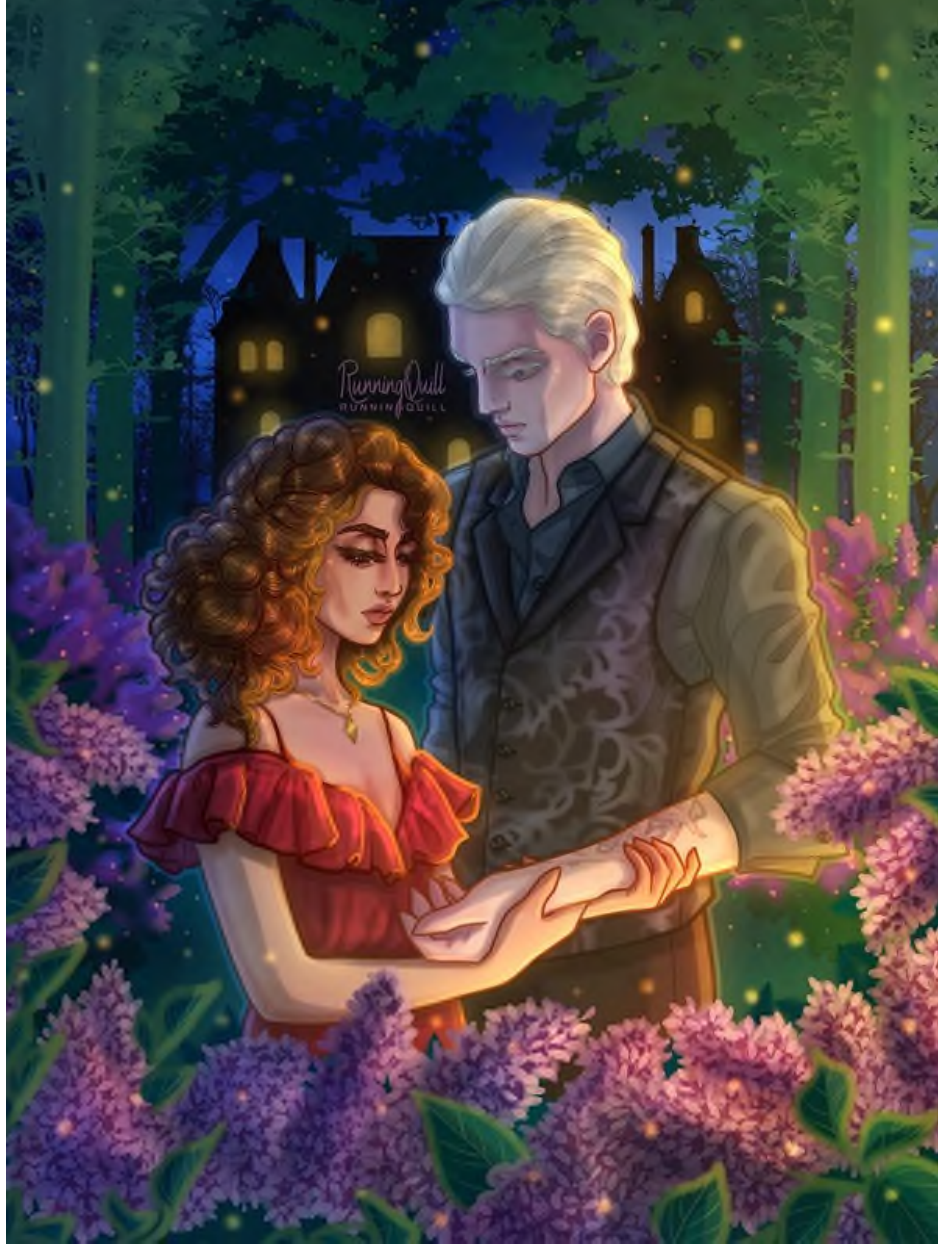
"Benimki bazı korkunç kararların bir hatırası. Bunu hak etmiştim. Sizinki ise sefil bir trajedi."

"Öyle," dedi Granger. Sonra da ekledi: "İkisi de farklı şekillerde trajediler." Daha haklı bir bağışlama. Draco'da kaçma isteği uyandırdı.

Sessizce durdular. Artık kadın onun kederlerinin bir kısmını, o da onunkilerin bir kısmını biliyordu. Aralarında bir yakınlık vardı. Görülmenin. Tanıdık olmayan, dokunulduğunda hassas, sinir bozucu bir şeydi.

Sessizlik içinde durdular ama yine de sessizlik değildi bu, kalın, yoğun ve dönüyordu. Üzerine ağırlık çöktü

Kulak zarlarına ve göğüslerine bir baskı gibi.

"Özlü bir sonuç ya da bilgece bir söz istiyorum," dedi Draco, konuyu kesmek için. "Evet, lütfen," dedi Granger. Rahatlamış görünüyordu.

"Senden demek istedim."

Granger ellerini önünde kavuşturdu ve sanki orada bir öz bulabilecekmiş gibi yıldızlara baktı. "Bize bu yara izlerini veren Ennervated kadavrası tamamen öldü."

"Ve hayattayız."

"Bence bu yeterince iyi."

Draco kolunu tekrar aşağı sardı ve kol düğmelerini taktı. Granger yara izini tekrar gizemli bir bulanıklığa dönüştürdü.

"Hüzünlü olamayacak kadar güzel bir akşam," dedi Draco. "Sesim o kadar da havalı gelmiyor," dedi Granger. "Öyle. Güllere bir göz atalım mı? Kadınsı coşkularınız hazır olsun."

Gül bahçesine ulaşana kadar mum ışığında kıvrılan patikada dolaştılar. Ayaklarının dibinde, hilal şeklindeki ayın cezbediği Gece Yarısı Menekşeleri bir oraya bir buraya bakıyordu.

Adımları yavaş, sarhoş ve lezzetli bir şekilde amaçsızdı. Mükemmeldi; Draco güller hakkında gerçek bir tur atamayacak kadar az şey biliyordu ve Granger plansız ve amaçsız bir şekilde birinden diğerine dolanmaktan, gevşekçe kaplanmış yapraklarına dokunmaktan memnundu. Birkaçını tanıdıkça dudaklarından güzel isimler döküldü: Annabelle, Wildfire, Apolline, Düşes, Ivory Kiss, Claire, Crimson Romance.

Peri ışıkları gül çalılarının arasında parılıyordu. Yapraklar patikaya sürüklendi. Bir bülbül şakıyor ve fiskiyeleler çağılıyordu. Granger, hülyalı gözlerle bakarak, bunun büyülu bir korulukta olmak gibi olduğunu söyledi.

Draco duygusal olduğu için ona çıkışmak istedi ama kendini aynı zamanda yumuşak, yumuşak bir ruh halinde buldu. Bir cadiya, evet, güller tatlıydı ama bahçedeki en tatlı şey de oydu, diyebileceği türden bir ruh hali, sırf kızardığını görmek için.

Yapmadı, çünkü o daha güçlü bir malzemedен yapılmıştı.

Narin ve anlaşılması zor kokular burunlarını okşuyordu. Granger kokuları adlandırmaya çalıştı ve

Draco'ya gülleri uzattı, o da deneyebilsin diye yanında durdu, gereğinden fazla yaklaştı ve birlikte şam bezlerinin arasından elma, vanilya, karanfil, mür, bal gibi boş tahminlerde bulundular.

Şarapla ıslanmış zihni izlenimleri topladı. Nefis bir yakınlık. Onun sıcaklık yaydığını hissedecek kadar yakın olmak. Yüzüne doğru tuttuğu gül, dudakları yapraklarına değecek kadar yakındı. Tenindeki ay ışığı. Ensesindeki kaçmış saç bukleleri. Ağzının köşesi. Dudağının ısırılışı. Kirpiklerin yanağa değmesi.

Bir sonraki güle geçtiler. Granger bu gülün kayısı koktuğuna ikna olmuştu. Draco onun arkasında durdu ve omzuna doğru eğildi. Ona göre bu mandalinaydı. Granger tekrar kokladı ve hayır, kesinlikle kayısı, dedi. Draco daha da yaklaştı ve hayır, mandalina, saçmalama, dedi. Granger bir Amortentia gülü bulmuş olabilecekleri teorisini ortaya attı; bu tutarsızlığı açıklayabilirdi. Draco bu keşfi mutlaka kaydedeceğini söyledi.

Bir sonrakine geçtiler, görkemli beyaz bir gül. Granger ağır başını kavradı ve

Dışarı. Draco tekrar arkasından geldi ve ikisi de aynı anda kokuyu aldılar ve yanağı Draco'nun çenesine değdi.

Elini kızın beline koymak üzereyken kendini tam zamanında yakaladı. Bu yol çılgınlıktı.

Kadının eteklerinin kıvrımları adamın pantolonunun ön kısmına sürtündü. Saçları yüzünün yan tarafını gıdıklıyordu.

Granger bunun hindistancevizi olduğunu söyledi ve karşı çıkması için ona meydan okudu. Draco doğal olarak aynı fikirde değildi - kiviydi.

Kivi mi?! diye tekrarladı Granger. Kivi, dedi Draco. Granger, bu saçmalığa bir son vermezse onu bir kulak burun boğaz uzmanına göndereceğini söyledi. Draco buradaki tek saçmalığın kulak burun boğaz uzmanı kelimesi olduğunu söyledi.

Yine o tatlı felç geliyordu üzerine, hareket etmek istememe, damarlarındaki hafiflik, uzuvlarının ağırlıksız, göz kapaklarının ağır hissetmesi. Çenesini boynunun omzuyla birleştiği yere koymak ve orada öylece durmak istiyordu. Kulağına bir şeyler söylemek ve onun kendisine karşı ürperdiğini hissetmek istedi. O

burada oyalanmak, kivi hakkında aptallık etmek istedi, bir ya da iki yaş için. Süzölmek istedi.

Kesinlikle şaraptı. Ve enginarlar.

Bir sonraki güllere geçtiler, demet halinde büyüyen ve güve otu gibi kokan küçük yabancı şeylere. Granger bir tane koparıp koparamayacağını sordu. Draco bunu onun için yaptı; yapmamak nezaketsizlik gibi görünüyordu. Draco gülü ona verdi, kolu arkadan Granger'a sarıldı, parmak uçları birbirine değdi, bir gülün üzerinde parmak uçlarını birbirine değdirmeye ancak bu kadar yaklaşabilirlerdi.

Teşekkür etmek için omzunun üzerinden ona baktı ve gözleri buluştu; onunkiler karanlık ve meraklıydı, onunkiler ise aydınlık ve hevesliydi ve bu evrenlerin çarpışmasıydı. Aydınlık ve Karanlık, Muggle doğumlu ve Safkan, Tarikat ve Ölüm Yiyen ve korkunç uyumsuzluk üstüne korkunç uyumsuzluğun tüm o çelişkileriydi. Onları oldukları kişi yapan şiddetli kutupluluklardı.

O çarpışma anında biraz birbirlerine düştüler, biraz sarhoş, biraz ruhları birbirine karıştı. Kadın

saçlarına doğru yükseldi ve arkasını döndü.

Çitlerin en sık olduğu ve aptallıkların en rahat söylenebildiği gül bahçesinin sonuna gelmişlerdi. Korkunç uyumsuzlukların çok fazla anlam ifade etmediği yere, çünkü burada, yeşil dalların ve hışırdayan esintinin arasında, sadece bir bahçede dolaşan ve güller hakkında aptallık yapan bir adam ve bir kadındılar.

Tombul Cupid'lerle süslü bir çeşmenin yanındaki taş bankta bir yer buldular. Granger bacaklarını kendi altına kıvırdı. Saçındaki gül yamuktu, Draco onu düzeltmek için uzandı, bunu kibarca yapmayı umuyordu, ama bunun yerine gençliğinden beri hissetmediği türden bir gerginlik duygusuna kapıldığını fark etti. Granger teşekkür eder gibi bir nefes aldı. Yanakları pembeleşmişti.

Güller, dolaplar, yaralar, savaş, enginar ve balıklı börek gibi önemsiz ve önemsiz olmayan şeylerden konuştular. İçten içe yanan yıldızlara baktılar, gece kuşları doğaüstü ritimlerini öttürdü ve güller güzel bir melankoli içinde yapraklarını döktü. Bir saat geçti, sonra iki saat, sonra üç saat - sanki sadece

Güllerin arasındaki bu nemli bankta yan yana oturup akşamı boş boş geçirdiler.

O gecenin anısı Draco'da uzun süre kalacaktı, ay öpücüğü ve tatlı. Gözlerindeki ışık, şarabın tadı, çeşmedeki yıldız ışığının parıltısı, güllerin yavaşça baştan çıkarması.

Il faut se laisser ensorceler.

Bölüm 18

Değişiklik

Sizin için bir şeyim var. Bir hafta sonra Granger'dan bir not geldi. Sanırım siz buna bir ipucu diyebilirsiniz. Nundu-baiter hakkında.

Eee???, diye cevapladı Draco.

Ders vermeye gidiyorum. 6'da buluşabilir miyiz?

dedi Granger. Nerede?

Trinity'deki kafe, dedi Granger. Az önce orada başka bir toplantım vardı. Eğer geç kalırsam, süpürgeler hakkında bağırarak içeri dalma. Bir Muggle ile.

Draco talimatlar için minnettardı, çünkü genellikle erken gelir ve kafelere dalıp süpürgeler hakkında bağırıp çağırırdı. Granger'ın programını kontrol etmek için not defterini bir kenara bıraktı. Söz konusu Muggle, Skjern Pharmaceuticals'in başkanı Gunnar Larsen'di.

Hayal kırıklığına uğramış bir Draco saat 17:55'te Trinity College'daki Muggle kafesine doğru ilerledi.

Granger'ın Talfryn'deki görünürdeki lideri.

Onu kafenin penceresinden gördü, hâlâ bir adamla derin bir sohbete dalmıştı. Draco bir adamla Larsen denen adamın zihnindeki görüntüsü rahat: ufak tefek, zayıf bir bilim adamı tipi, muhtemelen kel ve gözlüklü.

Onun yerine, masada Granger'ın karşısında oturan, 1.80 boylarında, on sekiz taş iriliğinde bir adam vardı. Saçları, oldukça etkileyici sakalı gibi kırmızımsı sarıydı ve gözleri delici bir maviydi.

Üç parçalı takım elbise giymiş bir Viking gibiydi. Yakasının üstünden görünen kıvrıkcık göğüs kılları muhtemelen Draco'nun ergenlikten beri uzattığından daha fazlaydı.

Draco ondan hoşlanmadığına karar verdi.

Hâlâ hayal kırıklığına uğramış bir halde, çıkan bir müşterinin ardından kafeye girdi ve kulak misafiri olmak için duvara yaslandı. Granger ve Viking çoğunlukla jargonla (onunki hafif aksanlı) sohbet ediyorlardı. Granger o tutkulu üslubuyla, adaptif bağışıklık sistemleri hakkında bir şeyler açıklıyordu.

mikro ortamlar. Larsen, Granger'ın büyük bir heyecanla yanıtladığı kontrol noktası inhibitörü tedavisi hakkında bir şeyler söyledi.

Viking'in gözleri Draco'nun hiç hoşlanmadığı bir şekilde Granger'a dikilmişti. Yırtıcı bir şey vardı - aç bir şey. Granger ise el kol hareketleri yapıyor ve nanobiyoloji konusunda heyecanlanmaktan fark edemiyordu. Şüpheler süzölmeye başladı: Bu etli Muggle onun fikirlerini çalmaya mı çalışacaktı? Onun üzerinden para mı kazanacaktı? Onu gerçekten yiyecek miydi?

Bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı.

Draco'nun adamın zihnine yaptığı dalış başlar başlamaz sona ermişti. Kendini son derece sofistike zihinsel bariyerlerle karşı karşıya bulmuştu; bu bariyerlerin benzerleri ancak yüksek eğitimli bir Okklumen'de olabilirdi.

Yani Granger yanılıyordu. Adam bir Muggle değildi.

İzinsiz girme teşebbüsünü hisseden Viking, Draco'nun Hayal Kırıklığına uğradığı yere döndü. Delici gözleri

kalabalık masalar arasında dolaşarak saldırganı seçmeye çalıştı.

Granger ona "Her şey yolunda mı?" diye sordu.

Larsen tekrar Granger'a döndü. "Evet - özür dilerim, Profesör. Bir şey duyduğumu sandım."

Konuşmaya devam ettiler, ancak Larsen'in yanıtları dikkati dağılmış tek hecelere indirgenmişti.

Draco'nun ilk tepkisi - adamı masaya yatırıp neyle oynadığını sormak - kalabalık yüzünden zorlaştı. (Draco'nun aslında onu fırlatabileceğinden emin olmadığı gerçeği de cabası).

İkinci düşüncesi Larsen'i sersemletmek ve tasarımlarının ne olduğunu öğrenmek için zihnini parçalamaktı ama yine kalabalıktı ve ayrıca adam bir Occlumens'ti. Önce onu yumuşatması, sonra da beynini püre haline getirmesi gerekecekti.

Granger saate baktı ve toplantının bitmesi için acele etti. Larsen onun elini sıktı (aslında tüm kolunu) ve masaların arasından geçti. Draco onun kapiya doğru yürürken kafedeki her müşteriye sistematik olarak gözlemlediğini gördü. Bu sadece yüzleri hatırlamak için miydi, yoksa o da bir Legilimens miydi?

Draco, Larsen'i sokağa kadar takip etti ve arkasına bir sersemletme ve dostça bir sohbet için bir Seherbaz nezarethanesine götürme gibi belirsiz düşünceler içindeydi. Ancak Larsen Muggle halkının göremeyeceği bir kapı bulur bulmaz ortadan kayboldu.

Draco bundan hiç hoşlanmamıştı.

Granger'la kafede yeniden buluştuğunda şaşkınlık ve sinirlilik karışımıydı, Hayal Kırıklığı ortadan kalkmıştı. Granger'ın ise az önce olanlardan haberi yoktu ve ona neşeli bir el sallayarak yaklaştı. Ona bir kahve ve şu şekerlemeli panna cottadan ismarlamıştı ama hiç sırası değildi.

Draco selam vermek yerine, "Laboratuvarına gidelim," dedi. "Özel olarak konuşmamız gerek." Granger'ın neşesi soldu. "Ah - ama ben-"

"Özel olarak," diye tekrarladı Draco.

Draco onu kafeden dışarı çıkarırken Granger kahve ve panna cotta'yı kaptı.

Granger'ın ofisine vardıklarında Granger masasına oturdu ve Draco küçük odanın bir ucundan diğerine fırtına gibi koşmaya başladı.

"Bana sorunun ne olduğunu söyleyecek misin?" diye sordu.

Draco volta atarken durakladı, seherbaz cüppesi botlarının üzerinde dramatik bir şekilde sallanıyordu. "Larsen. O bir Muggle değil."

Granger'ın kaşları saç çizgisine kadar yükseldi. "...Ne?"

Draco volta atmaya devam etti. "Kafede seninle konuşurken Occluding yapıyordu. Sana her ne olduğunu söylediyse, o değil."

Granger bakakaldı. "Seninle hiçbir ilgisi olmayan bir toplantıda neden misafirimi gözetlediğin sorusunu bir kenara bırakıyorum-"

"Güzel, önemli olan bu değil."

"-Ama Larsen'i araştırdım. İşbirliği yapmayı düşündüğüm herkesin geçmişini araştırırım. Söylediği gibi biri." Granger ayağa kalktı ve bir dosya dolabını karıştırarak birkaç sayfa kâğıt çıkardı. "LMU Münih'ten doktorası var, Avrupa Komisyonu tüm patentlerini onayladı, firması geçen yıl halka açıldı ve varlığını sürdürüyor - hatta beni ziyarete davet etti..."

"Seni ziyarete mi davet etti? Gitmeyeceğini şimdiden söyleyebilirim. Neden bir Muggle gibi davranıyor?"

"Bilmiyorum. Belki de cadı olduğumu bilmiyordur? Onunla bir Muggle konferansında tanıştım; o tür etkinliklerde kendimi Cadı Doktor Granger olarak tanıtmam. O da aynısını yapıyor olabilir."

Granger, Draco'ya boşuna konuşuyormuş gibi bakıyordu. Draco aynı fikirde değildi. "Peki ya Oklüzyon?" diye sordu Draco.

"Hiçbir fikrim yok," diye itiraf etti Granger, düşünürken bir parmağını dudağına bastırdı.

"Senin bir cadı olduğunu biliyor," dedi Draco. "Bilmek zorunda. Büyücülük dünyası Hermione Granger'ı hiç duymamış olması için çok küçük, tabii nano beyinlerinin üstünde nano kulakları yoksa."

"Nano-beyinler mi? Oldukça zeki bir bilim adamı."

"Ve ayrıca zeki bir Occlumens. Eğer onun zihnine bir göz atacak olursanız-"

"Ki bunu asla yapmam - ben bir Legilimens bile değilim-"

"-Eğer yapsaydın, hiçbir şey göremezdin. Bir şeyler saklıyor." Draco neredeyse duvara çarpıyordu ve tekrar ileri doğru adım atmak için döndü.

"Pinpon topu gibi zıplamayı bırak." "Onu sorgulamak istiyorum," dedi Draco. "Sorgulamak mı?"

"Arkadaş canlısı."

"Lütfen bana Draco Malfoy tarafından dostça sorgulanmanın ne olduğunu söyleyin; gülmek isterim."

"Onu bara çekmek için seni kullanacağız. Birkaç bira içiririz. Adamın cüssesine bakılırsa birkaç taneden fazla. Bir parça Veritaserum, çünkü nasıl Occlude yapılacağını biliyor. Onu arka tarafa götür, bağla, gözlerini aç ve işte. Cevaplar. Biraz baş ağrısıyla uyanır ve neşeye yoluna devam eder."

"Peki ya sen? Otuz kadar yasayı çiğnediğin için iyi bir para cezası ve işini kaybetmek mi?" Draco bu küçük, can sıkıcı endişeleri elinin tersiyle itti.

Granger, "Onunla bir sonraki görüşmemde sadece ona sormamı önerebilir miyim?" dedi. Draco bunu düşünmek için adımlarına ara verdi. "Ve sana karşı dürüst olacağını mı düşünüyorsun?" "Bilmiyorum. Ama bu bir başlangıç - ve seninkinden daha az sert bir yaklaşım." "Onunla bir daha ne zaman buluşacaksın?"

"Görüşmelere iki hafta içinde devam edeceğiz." "Pekâlâ. Ama ben de orada olacağım." Granger konuşmak için ağzını açtı.

"Hayır," diye araya girdi Draco. "Bu adam, birinin senin koruyucularını test ettiği hafta tanıştığın adam. Muggle olduğu konusunda sana yalan söyleyen. Ve içeri girmeye çalışırken beynimi zedeleyecek kadar sert Occluding yapan adam. Benimle tartışma."

"...Eğer aynı odada olacaksanız, Hayal Kırıklığına uğramış olup olamayacağınızı soracaktım. Böylece bir refakatçim olduğu konusunda hemen şüphelenmez."

"Ah. Evet." Draco ofisin diğer ucuna doğru ilerledi. "Ama ben yakın olacağım. Sana bakışı hoşuma gitmedi."

"Bana nasıl baktı?" "Çok sert. Çok fazla."
Granger'ın kaşlarından biri ona doğru kıvrıldı. "Gözleri diğer insanlarınkinin yarısı kadar bile nüfuz edici değil, sizi temin ederim."

"Doğru kokmuyordu," dedi Draco, tekrar dönmek için cüppesini savurarak. "Bu da ne demek şimdi?"
"Bilmiyorum. İçgüdüler, Granger. Keşke sen de kendininkilerle daha fazla temas halinde olsan."

"Kural olarak katı gerçekleri tercih ederim."
Granger burnunu çekti. "Larsen'in gizemini bir an için bir kenara bırakıp mahkûmunuz hakkında konuşabilir miyiz? Dönüp durmanız beni hasta etmeden önce oturur musunuz?"

Draco oturdu. "Yargılanıp hüküm giyene kadar o bir mahkûm değil. Ama evet. Lars the Arse bekleyebilir. Bana neler yaptığını anlat - elbette izinsiz olarak. Bu arada onaylamadığımı belirtmek isterim."

Granger'ın ona attığı bakış hiç de etkilenmişe benzemiyordu. "O, çünkü sürekli hayatıma girmek için benden izin istiyorsun."

"Bu tamamen farklı bir mesele."

"Şiddetle katılmıyorum. Ama konuyu dağıtmayalım, yoksa asla asıl meseleye gelemeyiz."

Draco ona devam etmesini işaret etti. Kız ona sert bir bakış atarak bu konuda onun iznine ihtiyacı olmadığını söyledi.

"Adamının Nundu'yu nasıl zapt ettiği hakkında söylediklerini düşündüm. Esaret altında tutulmaları imkânsız gibi bir şey."

"Doğru."

Granger bir zarfın içinden bazı belgeler çıkardı. "İlginç bir şey bulup bulamayacağınızı görmek için Birleşik Krallık'taki Sihirli ya da Muggle tüm sakinleştirici tedarikçilerini veya üreticilerini zaten kontrol ettiğinizi varsaymıştım."

"Doğal olarak."

"Düşünceme göre denizaşırı ülkelerde - karaborsada - etkisiz hale getirici madde tedariki buluyor, aksi takdirde sipariş ettiği miktarların çokluğu dikkat çekecektir. Ayrıca aklınıza gelebilecek tüm uzaktan ilaç dağıtım sistemlerini de araştırmış olduğunuzu varsayıyorum."

"Belli ki." Draco sabırsız bir hareketle elini yuvarladı. "Bulgulara geçelim lütfen."

Granger ona uzun bir bakış atarak, bulguları oraya vardığında ele alacağını ve sabırsız ahmakların itirazları varsa siktirip gidebileceklerini söyledi.

Draco'nun elleri onun yerine panna cotta ile meşguldü.

Granger devam etti. "Adamınızın bir büyücü olduğunu düşünürsek, bir dart projektörünü tercih etmesinin pek olası olmadığını düşündüm - silah kullanmayı bilmez. Kullandığı hareketsizleştirici bileşik için sofistike bir buharlaştırıcı sistem de kuramazdı, hele bu zavallı hayvanla ülkeyi hoplaya zıplaya geçiyorsa. Özellikle de Nundu yemek yemeyi reddediyorsa, yutturmak çok zor olacaktır."

"Hepsi mükemmel çıkarımlar."

"En taşınabilir, hatasız sistem, nereden temin ederse etsin, tercih ettiği sakinleştiriciyle doldurulmuş balistik bir şırınga kullanmak için modifiye edebileceği sihirbazca bir şey olacaktır. Ve ortaya çıktığı üzere, dünya çapında çok az sayıda balistik şırınga üreticisi var. Bunu biliyor muydunuz?"

"Hayır," dedi Draco.

"Ben de öyle. Uygun bir keşif oldu - aramayı oldukça daralttı." Granger elindeki belgeyi Draco'ya doğru itti. "Bu bir

İngiltere ile en çok iş yapan bir Alman şirketi. Bu şeylere büyük bir talebimiz yok, çoğunlukla bir avuç Muggle hayvanat bahçesi. Ancak son üç aydır tekrarlanan büyük alımlar yapan özel bir alıcı var. Üreticinin dosyasında bir sevkiyat adresi olacak. Bu bilgiyi nasıl elde edeceğinizi size bırakıyorum."

Draco belgeyi aldı, hangisinin onu daha çok etkilediğinden emin değildi - Granger'ın çalışması mı, yoksa mevcut işlerinin arasına bir şekilde bunu yapacak zamanı sıkıştırmış olması mı?

"Teşekkür ederim," dedi ve belgeyi inceledi.

"Telafi etmek için bir girişim," dedi Granger. "Ayrıca, Nundu için kendimi çok kötü hissediyorum."

Bu Draco'nun dişlerinin arasından iç geçirmesine neden oldu. "Eğer bu iş bir yere varacaksa, McLaggen'in gönlünü almam gerekecek."

"Bunun mümkün olduğundan emin değilim," dedi Granger burnunu kırıştırarak. "Bir şeyler gördüm. Bir şeyler duydum."

"Size bir Obliviate önerirdim ama..."

Kapı çalındı. Granger'ın öğrencilerinden biri, hafif sızıntılı bir soğutma maddesiyle tıslayan ve imzalanması gereken bir paket getirmişti.

Granger, Draco'nun sorgulayıcı bakışlarına karşılık, "Bir başka evcil hayvan projesi," dedi. "Çok fazla olanlardan biri."

"O zaman bırakayım da sen devam et," dedi Draco ayağa kalkarak.

Draco kapıya yöneldiğinde Granger, "Malfoy?" diye seslendi. "Ne?"

"Dikkatli ol, olur mu?"

Draco omzunun üzerinden el salladı ve gitti.

~

Granger'ın liderliği oldukça sağlam bir liderlikle sonuçlandı. Başka ne olabilirdi ki? Granger'dı. Nakliye adresi Draco'yu sıradan bir yere götürdü.

İthalatçı, malları bilinen küçük çaplı bir suçluya aktarıyor, o da bunları bir depoya naklediyor, depoya uygunsuz saatlerde bir avuç başka bilinen suçlu giriyor, onlar da malları

Norfolk'ta yıkık bir kale. Kale, terk edilmiş bir yer için şüpheli derecede iyi korunuyordu. Ve yakınlardaki Muggle'lar yakın zamanda gürültü şikayetlerinde bulunmuşlardı - görünüşe göre, bir şey sabahın ikisinde ara sıra kükrüyordu.

Draco Tonks'u bilgilendirdi ve üç gün içinde tam kapsamlı bir baskın için hazırlanmak üzere Seherbazlar ve Büyüzoologlardan oluşan karma bir ekip oluşturmaya başladılar.

Ve Draco kendi hatasını telafi etmek için ne yapacağını düşünmek zorunda kaldı. Şimdi Granger'a borçluydu. Bugger ve patlama.

Yarın akşamı boş tut, diye not düştü. Bırakmam gereken bir şey var. Eğer bu McLaggen'ın kellesiye, sende kalabilir, dedi Granger.

Ben asla bu kadar kaba olmazdım, diye

karşılık verdi Draco. Hayır mı?

Biraz daha zarif bir Şey olabilirdi. Onu bahçede gübre olarak kullanır, sonra da sana bir buket gönderirim.

Centilmenlik ve psikopatlığın büyüleyici bir karışımı, kuru bir cevaptı. Sekizden sonra evde olurum.

Draco sekizden sonra Granger'ın kulübesine usulüne uygun bir Şekilde göründü, elinde McLaggen'in kesik başı olmayan değerli bir Şey vardı.

Granger alışılmadık derecede yorgun görünüyordu. Draco programından o hafta laboratuvarda uzun saatler çalıştığını biliyordu ama gözlerinin altındaki gölgeleri görünce ne kadar geç kaldığını düşündü.

Ancak, onu masada gerçek bir yemekten arta kalanlarla - bir çeşit güveç, ekmek ve bir kase yoğurtla - bulmaktan memnun oldu. Yorum yapmadı; fikrinin iyi bir fikir olduğunu anlaması için bir "sana söylüyorum "a ihtiyaı yoktu.

Granger ona ve dikdörtgen şeklindeki paketine ihtiyatla baktı. "Sanırım McLaggen'ın kafası için yanlış şekil."

"Belki de seni kandırmak için onu bir kutuya koymuşumdur." "Oldukça büyük bir kutu."

"Belki de onun yerine bir koldur."

"Eurgh." Granger'ın elleri önünde kenetlenmişti ama gergin bir şekilde - sanki mantıken bunun bir vücut parçası olmayacağını biliyordu ama Draco'yu da bu konuda çok emin olmayacak kadar iyi tanıyordu.

Draco paketi masanın üzerine özenle yerleştirdi. "Öncelikle, bunu bulmanın tam bir baş belası olduğunu bilmeni isterim."

"Oh?"

"İkinci olarak, aslında bunu sana şantaj yapmak için bir koz olarak kullanacağımı bilmeni isterim." Bu söz Granger'ın kollarını kavuşturmasına neden oldu. "Bana şantaj mı yapacaktın?"

"Şey - rüşvet, belki de daha doğru."

Şimdi Granger'ın kolları kavuşturulmuş ve kalçası eğilmişti. Onaylamama ve eğlence öncelik için savaşıyordu. "Bana rüşvet mi verecektin?"

"Evet."

"Ne karşılığında?!"

"Bana projenizin ne hakkında olduğunu söylemeniz için," dedi Draco, nesneyi saran kalın sateni gevşeterek.

"Sen tamamen utanmazsın." "Ama yapmadım, değil mi?"

"Hayır. Sanırım bu gerçek bir karakter gücü gösterdi," dedi Granger.

Draco kenara çekildi ve Granger'a ilerlemesini işaret etti. Granger masaya yaklaştı, gözlerinde merak ve endişenin karışımı vardı. Saten sargılar, süslü bir şekilde oyulmuş bir kutuyu ortaya çıkarmak için düştü.

Granger ona baktı. "Eğer bu bir kafaysa, çılglık atacağım." "Aç ş u n u . " Draco kendini bir anda

bir sırtış.

Granger kutunun kapağını kaldırdı.

İçinde, en ince ipekten kıvrımların arasında bir kitap duruyordu. Başlığı yıpranmış altın harflerle parlıyordu: Vahiyler.

Granger'ın nefesi kesildi ve geri adım attı, elleri köprücük kemiğindeydi. Sonra nefes nefese bir çığlık attı: "Nasıl?!"

"Bir arkadaşın arkadaşısı."

"Ama - ama hasar görmemiş son kopya Glyndwr yandığında yok oldu-"

"Öyle miydi?" Draco baş dönmesini daha iyi algılayabilmek için masaya yaslandı. "Emin misin?"

Granger tekrar kutuya yaklaştı ve sanki çok kalabalık hissederse kitap kaybolacakmış gibi üstünden baktı.

Sonra tek kelime bile etmeden Draco'nun üzerine atıldı, yüzünü kavradı ve bir öpücük kondurdu

yanaklarının her birinde. Adam bir tepki bile veremedi, kadın onu tekrar serbest bıraktı.

Şimdi tekrar kutunun başındaydı, elleri ağzında kenetlenmişti. "Bu olamaz! Rüya görüyorum."

Bu sırada Draco vücuduna yapılan neşeli saldırının etkisinden kurtulmaya çalışıyor ve Granger'ın ona doğru bastırıldığında kendini oldukça iyi hissettiğini, güzel koktuğunu ve dudaklarının yumuşak olduğunu düşünüyordu. Kız, Draco'nun daha fazla değerlendirme yapmasına fırsat vermeyecek kadar hızlıca uzaklaşmıştı. Açıkçası bu da ona çok yazık gelmişti.

Ama hüzünlendiği kişi Granger'dı ve bu yüzden o da rüya görüyor olmalıydı. Şimdi dar bir daire çizerek yürüyor ve yanan bir manastır hakkında mırıldanıyordu.

"Bunu saklayamam," dedi uzun uzun. "Çok değerli. Üzerinde çalıştıktan sonra - umarım kaçırdığım kısımlar bunda da vardır - kütüphanelerden birine vermek zorunda kalacağım. Onu kendime saklayamam."

"Onunla ne istersen yap. O senin," dedi Draco umursamaz bir omuz silkmeye. Bu umursamaz omuz silkme onun soğukkanlı ve etkilenmemiş

olduğunu göstermek içindi,

Onun bu kadar mutlu olmasından aptalca bir memnuniyet duymak yerine.

"Tanrım," dedi Granger, ellerini pembeleşmiş yanaklarına götürerek. "Sanırım bana bununla rüşvet vermeye çalışsaydın işe yarardı."

"Öyle mi olurdu? Hepsinin canı cehenneme." Draco bir kolunu Granger ile kutunun arasına koydu. "Geri alıyorum. Onu alamazsın."

Granger ona son derece sitemkâr bir bakış attı, tabii ki bu hiçbir etki yaratmadı. "Sen bana bunu yapmazdın," dedi Granger.

"Yapmaz mıydım?"

"Hayır. Sadece gerçek bir karakter gücüne sahip olduğunuzu tespit ettik." "Yalan söyledim. Ben iki yüzlü bir korkağım."

"Geçtiğimiz birkaç yıl boyunca aksi yönde kanıtlar sunmamış olsaydınız buna inanabilirdim."

"Ne kanıtı? Her şeyi inkâr ediyorum."

"Tonks'un favorisisin ve bunun nedeni kötülerden kaçman değil." "En sevdiğim ben miyim? Tss. Bunu sana o mu söyledi?"

"Lupin."

"Saçmalık," dedi Draco, yine de oldukça memnun olmuştu.

Granger tek bir parmağını eline bastırdı ve o güçlü dayanak noktasından kolunu indirdi. "Sanırım bu tarif edilemez derecede değerli hediye, Talfryn'le ilgili ipucumun seni bir yere ulaştırdığı anlamına geliyor olmalı?"

"Öyle oldu. Nerede olduğunu biliyoruz."

"Onu getirdiğinizde selamlarımı iletin. Nundu'ya ne olacak?"

"Baskında bize birkaç Magizoolog da katılacak. Canavarı değerlendirip ne yapacaklarına karar verecekler."

Granger başıyla onayladı. Sonra dikkati tekrar oymalı kutunun içindeki kitaba yöneldi. Draco kibarlığı gördü,

Duruşunda, saç örgüsünün ucunu çevirişinde ölçülü bir sabırsızlık vardı.

"İkinizi yalnız bırakayım, olur mu?" dedi Draco. Granger ona bir bakış attı ama gülümsedi.

"Bir dahaki sefere Larsen'le buluştuğunda beni not et," dedi Draco. "Onunla işim henüz bitmedi."

"Anlaşıldı." "Ve eğer beklenmedik bir anda ortaya çıkarsa -herhangi bir beklenmedik, tesadüfi buluşma- tehlike işaretini etkinleştir. Yüzüğü üç kez çevir."

Granger dikkatini kitaptan ayırıp ona şaşkınlıkla baktı. "Gerçekten mi?" "Evet."

"Süt almak için dışarı çıktığımda onunla karşılaşsam bile mi?"

Draco onu durdurmak için elini kaldırdı. "Her şeyden önce, yılda bir kez süt almak için dışarı çıkmayı başarıyorsun-"

"Hey."

"-İkinci olarak, evet, özellikle de bu türden hazırlıksız bir toplantı. Ona güvenmiyorum. Önemli bir şey saklamadığı sürece hiçbir büyücü bütün bir konuşma boyunca gizlenmez."

"Pekâlâ, pekâlâ," dedi Granger. "Tesco'ya Seherbaz kıyafetleriyle girmene tanık olmak çok eğlenceli olurdu zaten..."

Onu kapıya kadar geçirdi ve Draco kaybolmak için asasını hazırlarken çerçeveye yaslandı. Granger - kollarını gevşekçe kavuşturmuş, gözleri sıcak, dudaklarında bir gülümseme anısı- neredeyse ondan gerçekten hoşlanıyor gibi görünüyordu.

"Teşekkür ederim sen tekrar," o dedi.
"Çünkü ve kitap." "Özür dilerim,"
diye omuz silkti Draco.

"A adil ve sadece TAZMİNAT için ve
neden olduğu zararlar." "Kafayı bir dahaki
sefere saklayacağım."

Granger güldü. "Buket olsun, daha doğrusu." "Peki."
"Hoşça kal, Malfoy."

Kayboluş'a her zaman genel bir hafiflik eşlik etmiştir,
değil mi?

Bölüm 19

Nundu / Draco Malfoy için Zor Zamanlar

Draco kendini iyi hissediyordu. O ve diğer dört Seherbaz, kalenin yarım kilometre uzağında, merkezinde eski harabenin bulunduğu geniş bir Kehanet Önleme Koğuşu kurmuşlardı. Ekip, kendilerine eşlik eden Magizoologlar tarafından Nundu'nun tehlikeleri hakkında bilgilendirilmişti - bilinen bir panzehiri olmayan ölümcül zehri, saldırganlığı, hain çevikliği.

Seherbazlar yaramaz büyücülerle, Magizooloqlar da canavarla ilgilenecekti.

Draco'nun işaretiyle kaleye gizlice saldırmaya başladılar. Magizooloqlar iyi eğitimli bir gruptu ve talimatlarına göre Hayal Kırıklığına Uğramış Seherbazların oldukça gerisinde kalıyorlardı.

Yarı uykulu iki bekçi sersemletildi, susturuldu ve kelepçelenerek hareketsiz hale getirildi. Sonra Seherbazlar, Draco'nun kapıdaki korumaları kaldırması ve Buckley'nin de oldukça karmaşık olan Sihirli kilit mekanizmasını halletmesinin ardından kaleye girdiler.

Buckley bu kadar uzun sürdüğü için özür dilemek amacıyla "Alman yapımı," diye mırıldandı.

Şimdi de kötü yerleştirilmiş koğuşlarla dolu, zayıf ışıklı koridorlarda ilerliyorlardı. Buckley esasını bir tespit büyüsuyle kaldırırken Draco ikincisinin icabına baktı. İlerideki iki muhafıza daha işaret etti, Goggin ve genç Humphreys de onların icabına bakmak için sürünerek ilerlediler.

Eski mobilyalar, yeni uyku tulumları, eski yiyecekler ve Talfryn'in izini sürmek için çok önemli olduğu kanıtlanmış balistik şırıngaların yığın yığın olduğu bir nöbetçi odasına rastladılar.

Draco ve diğerleri şırıngaları ve içindekileri incelemek üzere Büyübilimcileri içeri çekerken iki Seherbaz nöbet tutuyordu. Bunun bir Muggle opioidi olan etorfin hidroklorür olduğu sonucuna vardılar.

Magizoologların en kıdemlisi, Ridgewell adında bir cadı, "Çok etkili," dedi. "Muggle'lar bunu gergedanları devirmek için kullanıyor. Bunun bir fiskiyesi bir insanın kalbini yarım dakika içinde durdurur."

"Vay canına, burada iki düzine gergedana yetecek kadar var," dedi genç ortağı. "Ya da çok büyük bir Nundu."

Karanlık bir köşede küçük arbaletlerden oluşan bir zula keşfettiler. Kısa bir görüşmeden sonra iki Magizoolog bunlarla kendilerini donattı: "Bizim kendi sakinleştiricilerimiz var," dedi Ridgewell, "ama bizimkiler işe yaramazsa bunların işe yarayacağını biliyoruz."

"Burada bekle," dedi Draco bir sonraki geçidin kapısını açarken. "Biz önden gidip yolu temizleyeceğiz. Bu lanet koku da ne? Bu...?"

Ridgewell havayı kokladı, işaret etmek üzere olan bir İngiliz Setterine benziyordu. Odanın içine kötü ve keskin bir koku sızıyordu. "Bu Nundu olmalı," dedi Ridgewell. "Erkek, gücüne bakılırsa. Onu görürseniz göz teması kurmayın, yavaşça hareket edin ve bize geri dönün. Hayal Kırıklığının Büyülü kedigiller üzerinde işe yaradığından emin değilim."

Nundu'dan çok Talfryn'le ilgilenen Draco, Buckley ve Humphreys'in yanında, Goggin'in de arkasından geldiği koridora süzüldü. Fernsby Magizoologları korumak için bırakılmıştı.

İlerledikçe, tespit büyüleri kalede üç insan varlığı daha olduğunu gösterdi - ve önlerindeki metrelerce kayanın arkasında başka kimler olabilirse. Ve onların altında-

"Büyük bir şey," dedi Humphreys, yere diz çökerken asasını kulağına götürerek. "Hırıldıyor da - acaba yemek vakti mi?"

Buckley ürpererek, "Magis'in o herifle ilgilenmesine izin vermekten mutluluk duyarım," dedi.

İleriden bir hüsrân çığlığı geldi. Seherbazlar birinin küfrettiğini duyacak kadar yaklaştılar. "Kaybolamıyorum lan ben," dedi sert bir ses. "Sen dene."

"Aptal," diye bir ses geldi. Bir an sessizlik oldu ve sonra "Ben de yapamam" dedi.

"Kahretsin!" diye üçüncü bir ses geldi - Talfryn'in. "Görünmezlik Koşuşu. Lanet alarmı çal, seni aptal! Accio süpürge!"

Hayal kırıklığına uğramış Seherbazlar bir tür iç avluya girdiler. Goggin, esasını alarm vermek için kaldırdığı anda, çekingen büyücüye bir Sersemletme darbesi indirdi. Karanlıkta bir süpürge Draco'nun yanından vızıldayarak geçti. Ona bir Incendio ile vurdu; Talfryn'in bekleyen eline ulaştığında yanan bir çubuktu.

"Buradalar!" dedi Talfryn, yarı yıkık bir sütunun arkasında bir köşeye çekilerek. " Finite incantatem! Finite incantatem! Hominem Revelio!"

Büyüleri Seherbazların çıktığı geçidin genel yönüne doğru yapıyor, birine isabet edip Hayal Kırıklığını kırmayı umuyordu. Diğer yardımcısı da sütunun arkasında ona katıldı ve aynı şeyi yaparak Seherbazları moloz yığınlarının arkasında savunma pozisyonu almaya zorladı.

Talfryn davetsiz misafir alarmını çalıştırmak için esasını havaya savurdu. Arkalarındaki bir odadan ayak sesleri geldi ve sonra birden avlu iki düzine büyücüyle doldu.

"Kahretsin," diye tısladı Humphreys.

İşler daha yeni ilginçleşmeye başlamıştı.

Draco, Humphreys ve Buckley'ye, "Ben Goggin'le sol tarafı alacağım," diye mırıldandı. "Siz ikiniz burada kalın ve dikkat dağıtın - hareket etmeye devam edin ki sizi sıkıştırmassınlar."

Artık sayıca çok üstün olduklarına göre, iyi dövüşmek diye bir şey olmayacaktı. Bu da mükemmeldi çünkü Draco kirli dövüşmeyi tercih ederdi - Hayal kırıklığına uğramış ve Legilimency'yi bolca kullanarak. Goggin mükemmel bir ortaktı; İrlandalı özünde bir kavgacıydı ve ortalığı karıştırma fırsatını seviyordu.

Goggin'in Hayal Kırıklığına uğramış şekli arkasında sallanırken, Draco Talfryn'in etrafında oluşan düzensiz adam hattına doğru ilerledi. Goggin arkasını temizlerken o da önden giderek sersemleticilerle safları yumuşattı.

Draco, sıradan Sersemletmelerden ve Petrificus Totalus'tan sıkıldığında, biraz baharat ekledi. Gözlem ya da Legilimency yoluyla daha iyi dövüşçüleri belirledikten sonra, sihir gerektiren Turncoat jinx'lerinden birkaçını kullandı - ve kısaca

Rakipler Seherbazlar için savaştı, ta ki meslektaşları onları lanetleyene kadar.

Buckley ve Humphreys, Talfryn'in hattını patlayıcı büyülerle dövüyor ve düşmanlarının dikkatini avlunun ön tarafında tutuyordu. Bir şeylerin (ya da insanların) alev aldığı yerlere Aguamenti püskürtülüyor ve atmosfere ağır bir buhar ekleniyordu. Bu, içeride fark edilmeleri daha da zor olan Draco ve Goggin için idealdi.

Talfryn'e doğru ilerlemeye devam ettiler. Goggin Draco'nun arkasından gelerek onun geçişinden sonra hâlâ seğirmekte olanları sersemletti. Kelepçelerin tatmin edici tıkırtısıyla onları emniyete aldı.

Draco'nun Legilimency'si ona bir adamın Buckley ve Humphreys'in saklandığı köşedeki bir sütunu yıkma niyetini gösterdi. Tekrarlanan Sersemletmelerden yorulmuş olan Draco işi değiştirdi - asasının bir hareketiyle büyücüyü dizlerinden vurdu. Sonra onu kör etti. Sonra da Aşıl tendonlarını kopardı. Elbette hepsi ölümcül olmayan önlemlerdi; Draco oyunu kuralına göre oynuyordu. Çoğunlukla.

Draco ve Goggin ilerlerken, Buckley ve Humphreys onları düşmanca bir büyü yağmuruna tutarken, rakipleri yavaş yavaş sol kanatlarında giderek artan bir durgunluğun farkına vardılar.

Şanssız bir Finite Incantatem Goggin'e çarptı ve onu açığa çıkardı. Draco iri adamı on beş metre ötedeki bir noktaya havaya kaldırırken, tam da durduğu yerde bir Bombarda patlamadan hemen önce Goggin kendini tekrar hayal kırıklığına uğrattı.

Goggin'in gırtlaktan gelen fısıltısı "Şeref," oldu.

Onlar devam etti onlarınilerle. Sersemlet,
lanet, Legilimens, kaçmak Sonlu,
Sersemletme, Turncoat Jinx, Impedimenta,
kaçmak, kör, Legilimens, Sersemletme.

Sayıları endişe verici bir şekilde azalan Talfryn'in kalan adamları da Protego! diye bağırarak kendilerini hayal kırıklığına uğrattıyor ve avluya dağılıyorlardı. İstedikleri zaman Sonlu Büyücüler'i ateşleme sırası Seherbazlar'daydı.

Bu Anti-ApparasyonKoğuş oldu a iki ucu keskin kılıç. Draco içtenlikle Apparate olabilmeyi diledi.

Talfryn'in yanına gidip onu aldı ama daha yolun üçte ikisindeydi.

Draco'nun hesabına göre, Talfryn'le birlikte sadece dört rakip kalmıştı.

Buckley, Draco'ya yakın bir yerden yayılan bir Sonlu ile vuruldu. Birdenbire görünürler alemine giren Buckley, avlunun doğu tarafından gelen dostane bir Hayal Kırıklığı onu tekrar gözden uzaklaştırmadan önce kaya yığınlarının arkasına kaçmak zorunda kaldı: Humphreys.

Draco, Buckley'ye vuran Hayal Kırıklığına uğramış büyücüyü yakalayana kadar Petrificus Totalus'la sistematik olarak yakınındaki toprağı eşeledi. Geriye üç kişi kaldı.

Goggin, "Adamın zincire doğru gidiyor," diye soluk soluğa bağırdı.

Draco dönerek Talfryn'in kendini eski bir makaraya bağlı, sarkan bir zincire doğru fırlattığını gördü. Makara, yerdeki bir deliğin üzerinde uzanan büyük bir ızgaraya bağlıydı.

"Kahretsin!" dedi Draco.

Her iki Seherbaz da Talfryn'e umutsuzca uzun menzilli Sersemleticiler doğrulttu. Bir mucize eseri Goggin adamın bacağına, Draco da omzuna isabet ettirdi ama Talfryn kollarını çoktan zincire dolamıştı ve sersemlemiş bedeni zinciri aşığı çekti.

Izgara yerinden kaydırılırken bir ızgara sesi duyuldu. Sonra gümbürdeyen bir hırıltı ayaklarının altındaki taşları sarstı.

Nundu yeraltındaki hapishanesinden dışarı fırladı ve şimdi avluda serbestçe dolaşıyordu. Ona, midesi zayıf olanları öğürtmeye yetecek kadar kötü bir koku eşlik ediyordu.

Seherbazlar geri çekilmelerini söylediler; bu canavarla başa çıkacak donanıma sahip değillerdi. Geçide doğru koşarlarken Draco, Goggin'in nefes nefese koştuğunu duydu.

Nundu onlara döndü.

Anlaşıldığı üzere, Hayal Kırıklığı Sihirli kedigiller üzerinde işe yaramıyordu. Draco, Ridgewell'le konuşacak kadar uzun süre hayatta kalırsa, ona söylemek için bir not aldı

tekrar. Canavar onların hareketlerini ve avluda onlar için görünmez olan diğer birkaç figürün hareketlerini takip ediyordu.

Nundu'nun gözleri üzerinde gezinirken, Draco hayatında ilk kez av olmanın nasıl bir şey olduğunu hissetti - sarı bakışlar felç edici bir etkiye sahipti. Yaratığın hareketleri o kadar kolay ve kıvrımlıydı ki hipnotize ediciydi. Zehirli dikenlerle kaplı, büyü tutmayan yaralı derisi yürüdükçe dalgalanıyordu. Draco'nun asası elinde bir dal kadar işe yaramaz hissediyordu.

O ve Goggin, Ridgewell'in onlara öğrettiği gibi durup yere baktılar. Bu Draco'nun şimdiye kadar yaptığı en zor şeylerden biriydi. Tüm içgüdüleri ona kaçmasını ya da yaratığın suratına bir Bombarda fırlatmasını söylüyordu.

Goggin'in nefesinin altında sürekli küfür ettiğini duyabiliyordu.

Çıkışa giden geçitte bir itiş kakış vardı. Talfryn'in iki adamı diğerinden önce geçmek için mücadele ediyordu. Nundu sıçradı ve avluyu iki zarif adımda geçti. Adamların

Öldüklerinde hayal kırıklığı dağıldı, biri yaratığın ağırlığıyla ezildi, diğerinin kafası bir pençe darbesiyle gelişigüzel kesildi. Kafası kanlı bir Quaffle gibi Draco'nun ayaklarının dibine yuvarlandı.

Geçit Nundu'nun giremeyeceği kadar küçüktü. Dikkatini tekrar avluya çevirdi, burun delikleri iyice açılmıştı, ağzından zehir damlıyordu. Bir şey kokluyordu.

Talfryn'in Hayal Kırıklığına uğramış adamlarından biri daha kaçmaya çalıştı. Bir ısırıkla kanlı bir şekilde ikiye bölünerek öldürüldü.

Draco'nun en iyi sayımına göre, Talfryn'in mürettebatının sonuncusuydu. Artık geriye sadece Seherbazlar kalmıştı.

Nundu burnunu tekrar rüzgâra çevirdi. Koklamakta olduğu şeyi buldu: Talfryn'in sersemlemiş bedenini.

Talfryn kapıldığı gibi bir çocuk oyuncağı gibi havaya fırlatıldı. Müzikal bir çıtırtıyla duvara çarptı. Sonra yaratık kolay bir hamleyle onun içini boşalttı ve yemeye başladı.

Draco ve Goggin, Talfryn'in iç organlarının ıslak sesleri arasında yavaşça geçide doğru ilerlediler. Draco, Hayal Kırıklığına Uğramış Buckley ve Humphreys'in de aynı şeyi yaptığını umuyordu - ani bir hareket yok, göz teması yok, sadece güvenli bir yere doğru ilgisiz bir sürüklenme.

Nundu başını kaldırdı. Avlunun doğusuna baktı.

Humphreys.

Yaratık tembel bir bekleyişle doğru köşesine doğru ilerledi.

Draco genç seherbazın canavara doğru yaptığı büyü patlaması için onu suçlayamazdı; köşeye sıkışmış olsaydı o da aynısını yapardı. Yüzüne kesici bir şey gönderdi; canavar iki metre çapındaki bir alana zehir saçan bir hapsirikle onu savuşturdu.

Draco asasını kaldırdı; Goggin'in yanındaki Hayal Kırıklığına uğramış kolu da aynısını yaptı. "Confrigo, gidebildiğin kadar sert," dedi Draco.

Asalarını aynı zamanlamayla aşağı doğru savurarak büyülerinin ikizlenmesine ve canavarın böğrüne doğru bir ateş topu gibi fırlamasına neden oldular. Büyü çarpmanın etkisiyle patladı ve kulaklarını çınlattı. Humphreys patlamanın vurucu gücünden etkilendi; bir duvara çarptı ve Hayal Kırıklığı'nı kaybetti. Draco onun dumanların arasından sürünerek uzaklaştığını görebiliyordu.

Peki ya Nundu? Patlamanın etkisiyle yana savrulmuştu ama şimdi ayağa kalktı ve sanki bu ölümcül bir büyü değil de eğlenceli bir itiş kakışmış gibi yelesini salladı.

Dikkatinin hatırı sayılır bir kısmını Draco ve Goggin'e yöneltti. "Kahretsin," dedi Goggin.

Asalarını kaldırdılar. Canavar sıçradı. Goggin açık ağzından bir Bombarda'yla vurdu, bu da onlara bir anlık soluklanma fırsatı verdi, çünkü onlardan sadece birkaç metre uzağa inmiş ve zehirle ıslanmış bir öksürük çıkarmıştı. Sırada Draco'nun Kör Edici Jinx'i vardı, neredeyse yakın mesafeden gözlerine nişan almıştı.

Bir gözünü kapatmaktan ve o şeyi kızdırmaktan başka bir işe yaramadı.

Draco ve Goggin havayı dolduran pnömatik vızıltılarla geriye doğru kaçıştılar.

Magizoologlar gelmişti. Geçitten dışarı baktılar ve canavarı balistik şırıngalarla ve kendi sakinleştiricileriyle vurdular. Bu mesafeden şırıngaların yarısı Nundu'nun derisinden sekiyordu.

Kötü bir şekilde topallayan Buckley, Humphreys'i güvenli geçide doğru sürüklüyordu. Fernsby Magis'in önünde nöbet tutuyor ve Buckley'e yardım etmek için dışarı fırlamadan önce Protego'larla havayı yoğunlaştırıyordu.

Ridgewell zıplayan küçük şeylerden oluşan bir sürü yarattı ve bunlar canavarın etrafında dans ederek bir süreliğine dikkatini dağıttı, ta ki canavar zehrini kusup hepsi yok olana dek. Bu Draco ve Goggin'e kendilerini bir kayanın arkasına çekmeleri için yeterli zamanı kazandırdı.

Nundu'nun dikkati Humphreys ve Buckley'e çevrildi.

Omzuna ve boynuna bir düzine şırınga yerleştirildi - şu ana kadar küçük bir etki yarattı. Magizoologlar yarım ölü bir geyiği havaya kaldırıp

sakinleştiricilerle yaratığa doğru yöneldi. Tutsaklığı sırasında kendi öldürdükleri dışında hiçbir ete güvenmemeyi öğrenmiş olan geyiği kenara itti.

Magizoologlar, canavarın ayaklarının dibinde patlayan, soluk yoluyla alınan sakinleştiricilerle dolu mermiler fırlattılar. Bu onların son çare planıydı, çünkü solunan ilaç Seherbazlar için de canavar için olduğu kadar tehlikeli olacaktı. Draco ve Goggin birbirlerine Baloncuk-Kafa Büyüsü yaptılar ve sendeleyerek uzaklaştılar.

Nundu bir tıslamayla morumsu bulutun içinden geçti ve sonunda yavaşlama belirtileri gösterdi - bir gözü kapalı, ağzından kan akıyor, kan dolaşımında ve ciğerlerinde yatıştırıcılar vardı. Diğer gözü ise tökezleyen Humphreys ve Buckley'e sabitlenmişti; ikisi de Fernsby tarafından sürükleniyordu.

Draco kuyruğun havalanışını ve arka ayakların inişini gördü, bu da yaklaşan bir atlayışın işaretiydi. Asasını zincire ve makaraya doğru savurdu ve zinciri tam sıçradığı sırada Nundu'nun arka bacağına doladı. Goggin de ona katıldı.

Sihir gücüyle zinciri geriye doğru çekerken asa çabayla çatırdadı. Nundu geri çekilmeye zorlandı, pençeleri kayalık zeminde derin oyuklar açtı.

Yaralı üç Seherbaz geçidin görece güvenli kısmına yığıldılar ve Draco ile Goggin'i canavarla yüzleşmek üzere bıraktılar. Magizoologlar yaratığın dikkatini dağıtmak için uğraşıyorlardı: Dişi bir Nundu (görmezden gelindi), daha fazla et (kenara itildi), av hayvanları (görmezden gelindi), etrafına bir kafes (paramparça edildi) ve son olarak on iki gergedanı sakinleştirmeye yetecek kadar hareketsizleştirici madde fırlattılar.

Draco artık tek bir Nundu'nun Doğu Afrika'daki tüm köyleri yok ettiğine dair hikâyelere inanıyordu.

Nundu yarı baygındı - sakinleştiriciler nihayet işe yarıyordu. Kalan gözleri kan çanağına dönmüş, ağzı açık kalmış, bacakları kemiksizleşmişti. Draco ve Goggin'e doğru dişlerini gösterdi ve üzerlerine sıcak bir zehir akıntısı fışkırdı. Kaçtılar ve tıslayan siyah-mor bir akıntıyla birbirlerinden ayrıldılar.

Draco canavarın kalan sağlam gözünün yanındaydı. Canavar tam gözünü çıkarırken bir Kör Edici Uğursuzluk daha nişan aldı.

ağır başını ona doğru çevirdi ve dişlerini tekrar gösterdi.

Canavarı gözünden vurdu, canavar da onu yakıcı bir zehirle boğazından vurdu.

Bunun acısı sistemini şok etti. Balon Kafa Büyüsü yok oldu. Nefes almak için soluk soluğa kaldı ve yatıştırıcı dolu havayı ciğerlerine çekti.

Nundu sonunda çöktüğünde, Draco da çöktü.

~

Draco uyandığında beyaz bir tavanın yanından hızla geçtiğini gördü, sanki kendisi ya da tavan yüksek bir hızla hareket ediyordu. Yükselen sesler, belirsiz kelimeler ve genel kaos sesleri vardı. Koşan ayaklar, takırdayan ekipmanlar, tekerleklerin vızıltısı.

Sonra keskin bir komut sesi duyuldu. Bu ses her nasılsa güven vericiydi. Yetkinlik ve Düzenin sesiydi ve İyiydi.

Bedeni artık kendi bedeni değildi; esas olarak acıdan oluşan bir şeydi. Çığlık atamıyordu.

Kulakları kelimeleri yakaladı ve onları uyuşmuş beynine iletti. Envenomated. Solunum depresyonu. Diyafram felci. Öldürücü doz.

Ve sonra, uzaktan, bir çığlık duydu. Ama bu onun değil, annesinin çığlığıydı.

"Onu dışarı çıkarın," dedi Yetkinliğin Sesi. "Bunun hayatını kurtardıktan sonra onunla konuşacağım."

~

Draco başka bir beyaz tavana uyandı. Bu kez inanılmaz bir hızla geçip gitmiyordu. Bu gelişmeyi iyi haber olarak kabul etti.

Diğer iyi haber: hiç acı hissetmedi. Aslında, kendini mükemmel hissediyordu. Hayatında hiç bu kadar harika hissetmemişti. Canlılıkla doluydu. Neşe doluydu.

"Ağrı kesicilerle dolu," diye nazik bir ses geldi. "Ağzına kadar onlarla dolusun, çocuğum. Ayağa kalkmaya çalışma. Şifacını getireyim."

Nazik ses, açık yeşil St. Mungo cüppesi giymiş bir cadıya aitti. Bir hemşireye. Draco onun gidişini izledi, görüşünde oluşan ve kadının serseriliğini komik bir şekilde büyük gösteren garip balık gözü efektine kıkırdadı. Sonra gözlerini kırptırdı ve duvarlar içe doğru sıkışmaya başladı. Gözlerini kapattığında kaleydoskoplar gördü. Turuncu bir kedi ve bir Nundu, birbirlerinin içinde dönüyor, eşmerkezli spiraller halinde birbirleriyle dövüşüyorlardı.

Gözlerini tekrar açtı. St. Mungo'daydı. Yaşıyordu. Ölmüş olması gerekmez miydi? "Ölmeliydin," diye geldi Düzenin Kesik Sesi.

"Düşündüğüm her şeyi söylüyor muyum?" diye sordu Draco derin bir felsefi merakla tavana.

"Evet ve en azından birkaç saat daha öyle olacak. Nörotransmisyonu etkileyen küçük bir kokteyl kullanıyorsunuz. Prosedür sırasında ağrınızı kontrol altına almanın tek yolu buydu. Muhtemelen halüsinasyonlar göreceksiniz - tabii henüz görmediyseniz."

Swot bu sefer çok güçlüydü.

Draco yavaş bir hareketle başını çevirip Şifacı'ya baktı. Koyu yeşil cüppesi gözünün önüne geldi. Ağzı düz bir çizgi halindeydi ama koyu renk gözleri endişeyle ışıldıyordu. Çok güzeldi. Arkasındaki ışık kör edici bir hale şeklinde parlıyordu. İlahi sesleri duyduğunu sandı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

"Kesinlikle üst delik," dedi Draco. "Sen melek misin?"

Melek-Şifacı gülmemek için elinden geleni yaptı - ki bu meleklerle özgü bir şeydi ve gizli kimliğini daha da kanıtlıyordu.

"Bana güvenebilirsin," dedi Draco. Burnuna dokunmaya çalıştı ama onun yerine kendi gözünü dürttü. "Sırrını saklayacağım."

Melek-Şifacı yanıt vermedi; bir çizelge okuyordu.
"Ameliyat mı oldum?" diye sordu Draco.

"Bunu daha sonra konuşuruz. Biraz uyuduktan sonra." Otoriterliğinde son derece tanıdık gelen bir şeyler vardı. "Kim olduğumu biliyorum," diye soluk soluğa kaldı Draco.

"Bu çok iyi."

"Sen Hermione Granger'sın."

"Doğru." Ayağa kalktı. Cübbesi yeşil bir renk cümbüşü içinde dans ediyordu. "Annen içeri alınmak için can atıyor. Haber gönderir göndermez İtalya'dan Floo ile geri döndü. Ama önce senin uyumanı istiyorum. Onu görmeden önce ağzını kontrol altına almanı tercih ederim. Tamam mı?"

"Peki," dedi Draco.

"Mükemmel. Biraz kestir. Uyandığında tekrar konuşuruz." Draco büyük bir çabayla yatağı okşadı. "Bana katıl," dedi Draco. "Hayır."

"Neden olmasın?" diye sordu Draco uzun bir mızızlanmayla.

"Çünkü ne dediğini bilmiyorsun," dedi Granger. Sesinde ölçülü bir eğlence vardı. "Kendi iyiliğin için umarım bunu hatırlamıyorsundur."

Draco uzaktan gelen bir korku heyecanıyla, "Seni öpmek istiyorum," dediğini duydu. "Hayır, istemiyorsun."

"Gel ve kucağıma otur." "Git uyu, Malfoy." Granger artık uzak bir figürdü, koridordaki gölgelerin arasına girip çıkıyordu. Kapıyı arkasından kapattı.

Draco gözlerini kapattı. Nundu ve kedi döne döne savaşımaya devam ettiler.

düştü

Uyuyor.

Draco tekrar uyandı. Pencereden içeri süzülen güneşle ilgili bir şey ona ertesi gün olduğunu söylüyordu.

Ne yazık ki Granger'la yaptığı konuşmanın her kelimesini hatırlıyordu. Nundu neredeydi? Gelip onu öldürme işini bitirebilir miydi?

Nazik hemşire geri dönmüştü. Draco'nun çarşaflarıyla biraz oynadı ve sonra boynuna ağır çam kokan bir macun sürdü.

"Dittany?"

"Vahlia. Yara izlerine iyi gelecektir."

Hemşire ona birkaç teşhis büyüğü yaptı ve sonuçlardan memnun görünüyordu. "Her şey göz önüne alındığında oldukça iyi gidiyorsunuz Bay Malfoy. Anneniz burada. Onu görmek ister misiniz? İstemiyorsanız görmenize gerek yok."

Draco başını salladı.

Birkaç dakika sonra annesi koşarak geldi ve onu incecik kollarıyla kucakladı. Korkunç derecede sarsılmış, solgun ve yorgun görünüyordu. Yatağın yanına tünedi ve nasıl hissettiğini, boynunun nasıl olduğunu, nefes alıp alamadığını, yutkunup yutkunamadığını, nasıl olduğunu sorarak uzun uzun onunla ilgilendi.

Draco'nun ağız kuruyup su istemek zorunda kalana kadar böyle devam etti.

Draco ekibinin kaleden çıkmayı başardığını öğrendi ama hiçbirisi onunki kadar vahim değildi. Bu onun St. Mungo'daki üçüncü günüydü.

Nundu kurtulmuş ve Tanzanya'nın vahşi doğasına geri götürülmüştü. Peki ya kötüler? Canavar, Talfryn ve arkadaşlarından kana bulanmış intikamını almıştı. Birçoğu ölmüştü. Avludaki katliamdan kurtulanlar yargılanmayı bekliyordu.

Narcissa Draco'nun elini sıktı. Gözlerinde yaşlar vardı. "Ama onlardan bu kadar bahsettiğimiz yeter. Seni iyi gördüğüm için çok mutluyum. Seni neredeyse kaybediyordum. Ne yapardım bilmiyorum."

Narcissa durdu ve hıçkırıklarını bastırmak için derin bir nefes aldı. Ağlamaktan hoşlanmazdı. "Ben iyi olacağım anne," dedi Draco.

Narcissa doğruldu ve gözlerini sildi. "Bu konuda ukalalık etme. Neredeyse iyi değildin. Neredeyse ölüyordun. Granger kızı - Şifacı Granger

- O bir araçtı. Kimse ne yapacağını bilmiyordu. Bu zehrin bilinen bir panzehiri yok. Şifacıların çoğu Nundu'nun ne olduğunu bile bilmiyordu. Ben de bilmiyordum - sizi böyle bir yaratığın peşine düşmeye iten neydi, asla anlayamayacağım. Ölü sayılırdınız. Ama o bir şeyler biliyordu. Muggle şeyleri, sanırım. Seni dört saatliğine alıp götürdü - kafamda koca bir methiye yazdım - ve geri döndüğünde yaşayacağını söyledi."

Draco annesinin elini sıktı. Espri yapmaya çalıştı. "Benim için bir methiye yazar mısın? Okumayı çok isterim."

Narcissa burnunu çekti. Ayağa kalktı ve sırtı Draco'ya dönük bir şekilde pencereye doğru yürüdü. İnce omuzları titriyordu. "Masa başı bir iş bulamaz mısın?" diye sordu nefes nefese. "Bu korkunç Seherbazlık işini bırakamaz mısın?"

Kapı çalındı.

Narcissa gözyaşlarını sildi. Sırtını dikleştirerek ve her zamanki sert ifadesini geri kazanarak cevap vermeye gitti.

Granger'dı. Bugün Şifacı cüppesini giymemişti - profesörlere özgü Muggle kıyafetini giymişti. Şu yüksek belli eteklerden ve ipek bluzlardan bir tane daha.

"Ah - şey, böldüğüm için özür dilerim," dedi Granger. "Daha sonra gelebilirim."

Draco daha sonra ne olduğunu tam olarak göremedi - annesi kollarını iki yana açarak koridora fırladı ve tek duyduğu Granger'ın, muhtemelen oldukça sert bir şekilde sarılırken çıkardığı oof sesiydi.

Ağlama sesleri geliyordu. Bazı garip teselli sözleri. Sonra annesinin topuklu ayakkabıları koridorda tıkırdadı. Sesi her zamankinden daha kalındı, tuvaletin nerede olduğunu sordu.

"Solun," diye seslendi Granger. "Hayır, diğer solun." Bir kapı çarpıldı. Sonra sessizlik.

Granger kafasını Draco'nun odasına soktu. "Peki biz nasılız?" "Ondan çok daha iyiyiz," dedi Draco.

"Oldukça sıkıntılı birkaç gün geçirdi. Kendini o sen vardıgidiyor için ölmek."

"Yani Anladım."

"Hizmetçilerimden biri onu bayıltmak zorunda kaldı." "Annemi bayılttınız mı?"

"Evet. Sizi sedyede görünce çılgına döndü. Kendisi ve hastane personeli için tehlike arz ediyordu."

"Buna şahit olmak zorunda kaldığınız için çok üzgünüm."

Granger'ın yüz ifadesi oldukça hüzünlü bir hal aldı.
"Bu seni çok sevdiği anlamına geliyor. Buna sahip olduğun için şanslısın."

"...Doğru."

Granger biraz soğuk davranıyor, kapının önünde dikiliyordu. "İçeri gelmiyor musun?" diye sordu Draco.

"Oh, bugün görevde değilim. Sadece nasıl olduğunu görmek için uğramıştım. Çeyrek saat içinde Trinity'de olmam gerekiyor."

"Öğretmenlik mi?"

"İnceleme. Bir doktora vivası." "İyi davranacak mısın?"

"Adayın tezinin gücüyle doğru orantılı olarak."
Granger koridora geri döndü ve aşağıya baktı.
"Anneni kontrol etmesi için birini göndereyim mi?"

"Hayır. Bırak kendini toparlasın. Ağlamaktan ve herkesin önünde sevgi gösterisinde bulunmaktan nefret eder ve sana karşı ikisini de yaptı."

Granger, "Belki de o geri gelmeden gitmeliyim,"
diye düşündü. "Kucaklaşmanın rezilliğini bu kadar erken yaşamak zorunda kalmaz."

Draco da aynı fikirdeydi ama Granger gitmeden önce özel olarak konuşmak istediği bir şey vardı: anesteziyenin kaynaklanan aptallığı.

"Asanı ödünç alabilir miyim?" diye sordu. "Ne için?"

"Dün söylediğim şeyleri -ne yazık ki- hatırlıyorum."
"Oh."

"Kendimi Obliviate etmeyi tercih ederim."

"Kendini suçlamak yok. Herkes gibi sen de Ateşbuharı kullanabilirsin." Granger bazen biraz arsız olabiliyordu.

"Doğru," dedi Draco. "O zaman mümkün olan en kısa sürede bara gideceğim. Ne zaman çıkabilirim?"

Granger sonunda kapıdaki görevini bırakıp odaya girdi. Draco'nun yatağının üzerine çeşitli şekillerde tutturulmuş ya da havada asılı duran belgeleri inceledi. Sonra da göğsünün üzerinde anlaşılmaz yeşil şemalar halinde parlayan bir dizi teşhis büyüü yaptı.

"Açıkçası yarın sabah sizi taburcu edebilirim," dedi Granger. "Ama korkarım en az iki hafta boyunca alkol yok. Ölümcül bir toksin atlattınız, bir tane daha içmeden önce vücudunuzun toparlanmasına izin verin lütfen."

"Bir Butterbeer bile mi?"

"Hayır."

"Ama unutmam gereken şeyler var." "Benim de öyle." Granger'ın ağzı buruştu.

"Lanet olsun," dedi Draco, elini yüzünde gezdirerek. "Bu her zaman olur," dedi Granger.

"Her zaman."

Evet."

"Sana her zaman melek mi diyorlar?"

"Gerçekten."

"Ve kestirmeye mi davet
ettin?" "Evet."

"Ve kucakta oturmak?"

"O kadar sık oluyor ki artık fark etmiyorum."

"Kahretsin," dedi Draco, anıyı yeniden yaşayarak.

"Ben artık gidiyorum," dedi Granger. Sesinde
kahkahanın eşiğinde olduğunu gösteren bir tını
vardı.

Gitti. Draco o uzaklaşırken kızın poposuna bakmadı
-tekrar ediyorum, bakmadı-. Tek bildiği, kokteylin
etkisiyle aptalca bir şey söyleyeceğiydi.

Pekâlâ, o zaman Narcissa odadan çoktan
çıkılmışken bir bakış attı. Narcissa geri döndü, burnu
pudralıydı, gözleri kırmızıdan ziyade parlak olacak
şekilde büyülenmişti.

"Zeki bir kız," dedi Granger için. "Oldukça zeki.
Ama Tanrı aşkına bugün ne giyyordu?"

Draco bundan hoşlandığını ona söylemedi. Narcissa zaten pek çok şoka katlanmıştı.

Sonunda tek oğlunun, hazinesinin, gözbebeğinin, takunyalarını patlatmak üzere olmadığına ikna olan Narcissa, Malikâne'ye çekildi.

Draco ertesi gün ona katıldı ve annesi ile endişeli ev elflerinin ortak ilgisinden neredeyse boğulacaktı. Sonraki bir hafta boyunca, sürekli bir arkadaş ve iyi dilek akını arasında attığı her adım ya bir elf ya da Vahlia merhemi, onarıcı çorbalar ya da sıcak kompresler taşıyan Narcissa tarafından takip edildi. İlk birkaç gün onların bakımı altında nefis bir rehavet içinde kıvrandı, sonra bundan sıkıldı ve iyileşmesinin geri kalanında Malikâne arazisinin uzak köşelerinde saklanmaya başladı.

Bir sabah Draco kendini yeterince sosyal hissedip annesiyle yemek salonunda kahvaltıya oturduğunda, onu gerçekten nefes kesici bir çiçek aranjmanı üzerinde harıl harıl çalışırken buldu. Hareketlerle canlıydı - sinek kuşu sümbülleri çırpınıyor, yakut gelinciklerin ışıltısı, halla sarmaşıklarının dansı.

"Kendini aşmışsın anne," dedi Draco. "Beğendin mi? Güzel. Umarım o da beğenir." "O mu?" diye tekrarladı Draco.

Narcissa arkasındakinin gerçekten de oğlu olduğunu, habersizce içeri dalan aptalın teki olmadığını kontrol etmek istercesine omzunun üzerinden ona bir bakış attı. "Evet, o. Şifacı Granger. Başka kim olabilir?"

"Eminim buna bayılacaktır." "Bugün daha sonra teslim edilecek."

"Elflerden biri mi? Henriette'i öneririm, o-"

Narcissa ciddiyetle araya girdi. "Bir ev cini mi? Gerçekten mi? O cadı senin hayatını kurtardı. Bunu ona götüreceksin, iletebildiğin kadar çok teşekkür ederek."

Aranjmanın dibindeki kurdelenin altından kalın bir zarf çıkardı. "Teşekkür sözcüklerimi yazdım. Daha fazla histeriye kapılmadan onları söyleyebileceğimden şüpheliyim. Bu konuda kendimi yeterince utandırdım."

Narcissa Şimdi ellerinin tozunu aldı ve çiçeklerden uzaklaşarak onları eleştirel bir gözle inceledi. Daha fazla kurdele getirmesi için Tupey'yi çağırdı. "Ve senin diğer görevin Draco, Şifacı Granger'ın kalbine yakın ve değerli olan her neyse onu ortaya çıkarmak ve adımızın ve Galleonlarımızın derhal bu davayı desteklemek için sıraya girmesini sağlamak olacak."

"Ben de aynı Şeyi düşünüyordum," dedi Draco.

"Tabii ev elfleriyle ilgili o hileli oyunlardan biri değilse."

"Doğru."

"Ya da Muggle Şeyleri. Muggle Şeyleri yok. Şey - belki de Muggle Őeylerine evet. Yetimleri var mı? renmeye alıŐ."

"Tabii ki."

KonuŐmada bir durgunluk oldu. Narcissa boğazını temizledi ve rahat bir tavırla, "Elflerden bahsetmişken, ben yokken akşam yemeğinde çok sayıda misafirin olduğunu söylediler. Onları meşgul edebilmenize sevindim."

"Memnuniyetle," dedi Draco, aynı ölçüde soğukkanlılıkla. "Çok iyi iş çıkardılar." "Şifacı Granger'ın uğradığından bahsettiler," dedi Narcissa.

Draco, meselenin asıl can alıcı noktasına geldiklerini hissetti. ve konuşma. "O yaptı gel tarafından, Evet." "...Tartışma konusu hakkında bilgi alabilir miyim?" Demek annesi bu konuda meraklı davranacaktı. Hiç şaşırmadım.

"Telafi etmek zorundaydım - ona bir turta yaktırdım," dedi Draco. "Ona turta yaktırdın."

"Evet. Onun su samuru hakkında tartışıyorduk." "Onun su samuru."

"Evet. Kısmen haklıydı ama McLaggen'ı ben sarstım."

"McLaggen'ı sen mi sarstın?"

"Diğer şeylerin yanı sıra. Zaten pek de zeki sayılmazdı. Sınavı bitirdik mi?"

"İtiraf etmeliyim ki cevaplardan çok sorularla baş başa kaldım," dedi Narcissa. "Henriette ayrıca bana Şifacı Granger'ın kilerini doldurduklarını söyledi?"

"Ah, řu. Evet - hayatımı kurtaracak olan cadının kuru gıdalar ve ton balığı konserveleriyle beslendiğini görmek beni oldukça dehşete dűřürdü. Bu da elflere yapacak bir řey verdi."

Narcissa son derece şaşkın görünüyordu ama, "Elbette," dedi.

Draco kayıtsızlığını bir kademe daha artırdı. "İş arkadaşım la bir akşam yemeğiydi, başka bir şey değil."

"Bir iş arkadaşısı mı?"

"Bakanlık işleri; son derece sıkıcı ve aynı zamanda çok gizli. Bunu tartışamam."

"Anlıyorum," dedi Narcissa. "O halde daha fazla burnumu sokmayacağım." "Bu en iyi hareket tarzı olacaktır."

Narcissa'nın spekülatif bakışı bir çatırtıyla kesildi.

Henriette ortaya çıktı ve reverans yaptı. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim, Madam, Mösyö. Mösyö Draco, Madam Tonks sizin için Flooing yapıyor."

Draco annesini şaşkın memnuniyetsizliğiyle baş başa bıraktı.

Tonks'un kafası Floo salonundaki şömineden dışarı çıkıyordu.

"Wotcher" olabilecek bir şey söyledi ama hapşırık da olabilirdi. "Geçmek ister misin?" diye sordu Draco.

"Hayır, vaktim yok. Sadece boncuk gözlerimle seni gözlemlmek istedim" derken gözleri boncuk gibi büyüdü "-ve Nundu zehrinden kurtulduğundan emin olmak istedim. Söylentiler doğru. Bana yararı göster; dramatik olmalı."

Draco Vahlia merhemiyle yapış yapış olmuş yakasını çekiştirdi. "Aman Tanrım! İyileşeceğini mi söylüyorlar?"

"Muhtemelen," dedi Draco yüzünü buruşturarak, tasmayı hâlâ ham olan boynuna yerleştirirken. "Olmaması daha iyi - yara izi oldukça gösterişli olurdu."

"Diğerleri nasıl?"

"O, bilirsiniz, biraz daha kötü durumda, biraz topal, biraz morarmış. Goggin ve Buckley hala öksürüyorlar.

Bir dahaki sefere balon kafa büyüünden daha iyisini bulmamız gerekecek."

"Ya Humphreys?"

"Kedilere karşı bir fobi geliştirmiş, zavallı şey." Şimdi Tonks'un kolu şömineden dışarı çıkıyordu. Bir parşömen çıkardı. "Ama şuna bakın: Yirmi yaramaz büyücüyü kelepçelemişsiniz, hepsi bu - ölü olanlar hariç yani. O gece bir gösteri planlıyor olmalılar, bu yüzden orada bu kadar çok vardı."

Draco listeyi incelemek için çömeldi. "Kahretsin - Hawkes elimizde mi? Kerr orada mıydı? Onu tanıyamadım."

"Ve Royston. Güzel hasat. Son yılların en iyilerinden biri. Sana maaş artışı teklif ederdim ama bilirsin işte." Tonks, Draco'nun görkemli çevresini işaret etti. "Düşünüldüğünde çok küçük bir ikramiye gibi görünüyor. Sana ödül olarak başka bir şey teklif etmeyi düşündüm."

"Öyle mi?" diye sordu Draco, her şeye sahip olan bir adamın nasıl ödüllendirileceğini merak ederek. "Bir sonraki görevinde mutlak özgürlük - sürprizler kutumdan seçimini yaparsın." "Güzel."

"Ve seni Granger koruma görevinden alacağım, çünkü ben böyle yufka yürekli, minnettar bir kuzenim. Buna hiç hevesli olmadığını biliyorum."

Draco hesaplanamaz bir şekilde gerildiğini hissetti. "Ne?"

Tonks, büyük ve cömert bir jest yaptığı izlenimine kapılarak kaşlarını ona doğru oynattı. "Biliyorum. Ben Humphreys'i düşünüyordum. İyi anlaşılardı, değil mi? Her halükarda ikinizden daha iyi."

"Humphreys yapamazdı - Granger'ın bir kedisi var," dedi Draco. Bu mazeretin zayıflığı kulaklarına Floo salonunda utanç verici bir şekilde yankılandı.

Tonks alay etti. "Humphie bunun etrafında çalışırdı. Saçmalama. Ya da belki burnu biraz kırılmasın diye işi Goggin'e veririm; adam her görevde bir yumruklaşmaya giriyor..."

Tonks başını alevlerden çekti. Draco onun, "Biri şu lanet şeyi öldürsün!" diye bağırdığını duydu.

Başı tekrar ortaya çıktı. "Özür dilerim. Weasley bir kriz yaşıyor: Bir örümcek var."

Verilen ara Draco'ya bir bahane bulması için zaman kazandırmıştı. "Granger için Goggin değil," dedi sesini ilgisiz ve tarafsız tutarak. "Aslında hiçbirisi değil. Aile yüzüklerim oyunun oldukça önemli bir parçası. Sanırım bu oyunda kalmam benim için en iyisi olacak."

Tonks bir kaşını kaldırdı. "Gerçekten mi? Emin misiniz?" "Evet, bir denge bulduk," dedi Draco. "Bir denge," diye tekrarladı Tonks gereksiz bir kibirle. Alaycılığın ardında kurnaz bir bakışla onu süzüyordu. "P e k â l â . Teklif g e ç e r l i ,
Eğer fikrini değiştirirsen. Sonra görüşürüz.
hafta?"

"Daha önce, hiç şüphesiz. Boğuluyorum."

Tonks dudak büktü. "Zavallı sevgilim. Nekahat döneminin geri kalanının tadını çıkar. Narcissa'ya selamlarımı ilet." Tonks'un kafası bir patırtıyla şömineden kayboldu.

Ocaktaki alevler normal renklerine dönerken, Draco'nun aklından geçenleri düşünmeye devam etti.

Granger görevini kaybetme düşüncesine verdiği tepkinin beklenmedikliği. Tepkisi neredeyse fiziksel, neredeyse kıskançtı. Tonks'un bunu fark etmemiş olmasını umuyordu.

Ayrıca Granger işini neden bırakmadığına dair rahatsız edici soruyu da düşündü. Aklına hemen bazı nedenler geldi. Aslında tam olarak nedenler değil - daha ziyade belirli anların anıları: sahilde altın bir akşam; gülmek istemediğinde dudağını ısırması; güller ve büyüleyici etkileri; neşeli öpücüklerinin verdiği his. Ama bunlar neden değildi ve bu nedenle anlamsız duygular olarak kolayca göz ardı edilebiliyordu.

Draco daha sağlam argümanlar bulmaya çalıştıktan sonra, ki bu çok uzun sürdü, bunun gururlu bir seherbaz olmasından, işinin doğru yapılmasını istemesinden ve bu işi sonuna kadar götürmek istemesinden kaynaklandığı sonucuna vardı.

İşte. Bu daha iyiydi. Her şey anlam kazanmıştı. Ve eğer küçük bir parçası Granger'ın gülünç 'tatillerinden' hoşlandıysa, ya da onun arkadaşlığından zevk aldıysa, ya da onu görmeyi dört gözle beklemeye başladıysa, ya da herhangi

gibi saçmalıklar, bu sağlam gerekçe tarafından büyük ölçüde bastırılmıştır.

Annesi onu yemek odasına çağırarak çiçek aranjmanının tamamlandığını ve en kısa zamanda Granger'a teslim edebileceğini söyledi.

Draco Granger'a bir not göndererek o akşam müsait olup olmadığını sordu. Potter ve Arkadaşları'yla barda olacaktı ama saat dokuzda evde olacaktı. Bu uygun muydu? Draco uygun olduğunu söyledi.

Dokuza kadar evde. Granger vahşi biriydi.

O gece Draco duş almak ve tıraş olmak için odasına çekildi. Bileklerine bir damla kolonya sürerken garip bir şekilde kendini bir randevuya hazırlanıyormuş gibi hissetti. Bu aptalcaydı, çünkü aslında tek yaptığı annesinin ayak işlerini yapmaktı.

Giyinirken, yakasının yarı açık kalmasına dikkat etti, böylece göz alıcı yarasını göstermiş oldu. Ama sadece çok gösterişli olduğu için, Granger'dan herhangi bir telaş ya da ilgi görmek istediği için falan değil.

Bölüm 20

Ayakçı Çocuk Draco Malfoy, Hayatı ve Zamanları

Draco'nun Granger'ın telaşlanması konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Şifacıların sorunu buydu; çok fazla şey görmüşlerdi ve ölümcül bir zehirlenme gibi küçük bir sorun, iyileşme sürecindeyken pek de ilgi çekici değildi.

Granger kapıyı açtı, kibar bir mesafeden boynunu inceledi, bu kadar güzel iyileşmesinden memnun olduğunu söyledi ve sonra ona ne istediğini sordu.

Granger hakkında romantizm yoktu. Onu nazlı tahminlere ya da kirpiklerini titreten varsayımlara sürüklemek yoktu. Son derece pragmatikti.

"Eee?" diye sordu Granger. "Bir sorun mu var?" Draco çiçekleri çıkardı.

"Ah!" diye soludu Granger, Draco'nun artık bağımlılık yapmaya başladığı o şaşkın sevinç ifadesiyle.

"Ve hayır - McLaggen'in cesedinden filizlenmediler."

Granger buketi kabul ederken, "Tabii ki yapmadılar," dedi. "Çok güzeller."

Draco ona küçük bir selam verdi. "Annemin övgüleriyle. Size bir mektup ilıstırdi. Ben de hayatımı kurtardığınız için size coşkulu teşekkürlerimi ileticeğim. Eğer sorarsa lütfen ona bunu yaptığımı söyleyin."

"Neşeniz ayaklarımı yerden kesti." "Mükemmel."

"Onları suya mı koyayım?" diye sordu Granger, hafifçe çırpınan buketi yüzüne tutarak. "Annemin onları kalıcı olmaları için büyülediğine inanıyorum - ama sanırım zararı olmaz."

Granger kulübenin içinde kayboldu. "İstersen içeri gelebilirsin," diye seslendi, "başka bir planın yoksa?"

"Diğer tek planım elfler tarafından boğulmak."
Granger dudak büktü. "Zavallı sevgilim."

Bugün ikinci kez bir kadın Draco'yla yaşadığı zorluklar yüzünden alay ediyordu ve Draco kendini oldukça aşağılanmış hissediyordu.

"Size çok standart bir fincan çay ikram edeceğim," dedi Granger. "Katlandığın onca şımartmadan sonra bu ferahlatıcı olur mu?"

"Oldukça. Hatta vasatın altında olsun." "Suyu kaynatmayı unutacağım."

"Mükemmel," dedi Draco, oturma kendisi üzerinde bir mutfak sandalyesi.

Granger bir bardaktan bir vazoyu dönüştürdü. Çırpınan, ışıltılı buketi mutfak tezgahının üzerine gururla yerleştirdi. Kedisi yanına sıçradı ve meraklı bir patiyle hareket eden yapraklara dokundu.

"Harika!" dedi Granger. "Hangi odada olduğuma bağlı olarak beni takip etmesi için onu nasıl etkileyeceğimi bulmam gerekecek, böylece sürekli ona bakabilirim."

"Anneme haber vereceğim. Bu onun gururunu okşayacaktır."

Granger zarfı buldu. "Mektubunu şimdi mi okuyayım, sonra mı?"

"Sonra lütfen," dedi Draco. "Değerli oğlunun hâlâ hayatta olmasından duyduğu rahatlama hakkında yeterince şey duydum."

Granger mektubu usulünce bir kenara koydu. "Seherbazlık işini bırakmanı istiyor, biliyorsun. Bu işten oldukça öğreniyor."

"Biliyorum. Başından beri hiç sevmemişti. Nundu olayı iş başında ölmeye en çok yaklaştığım andı. Onun için biraz şok oldu."

Boş boş sinekkuşu sümbüllerine dokunan Granger suçluluk duygusuyla yüzünü buruşturarak ona döndü. "Bu konuda kendimi çok kötü hissediyorum."

"Sen mi? Neden? Beni kurtardın."

"Evet, ama Talfryn'i yakalamak için yaptığınız ilk girişimi engellemeseydim, bunların hiçbiri olmayacaktı."

"Doğru," diye kabul etti Draco. Sonra da ekledi,
"Su samurunuzdan bir özür bekliyorum."

Granger'ın bakışı belirsizlik ve eğlence karışımıydı.
Draco kaşlarını kaldırarak onun bakışlarını tuttu.

Granger içini çekti, sonra asasını çıkardı ve
Expecto Patronum büyüsünü yaptı. Su samuru
Draco'ya doğru süzüldü ve bir su samuru ne kadar
pişman olabilirse o kadar pişman görünüyordu.
"Özür dilerim," dedi su samuru.

"Affedildin," dedi Draco büyük bir iyilikseverlikle.

Su samuru gözlerini devirdi ve sonra gözden
kayboldu.

"O yaratığın mutlak yüzsüzlüğü," dedi Draco.
Granger'a geri döndü. "Aklınızda bulunsun, ilk
girişimimi batırmasaydınız sadece Talfryn'i
yakalayabilirdim. Sonunda yirmi kötü adamı
kelepçeledik. Belki de eşitlenir."

"Yirmi mi? Tonks çok memnun olmalı."

"Öyle. Ödöl olarak bir sonraki görevim için bana bir sürü vermeyi ve beni bu koruma görevinden almayı teklif etti."

Draco son kısmı, Granger'ın bu habere ilginç bir tepki verip vermeyeceğini görmek için bir tür merakla, sohbet eder gibi ekledi.

Çay işleriyle meşgul olan Granger sustu. "Öyle mi yaptı?" "Evet."

Granger çaydanlığı çalıştırdı. Sırtı Draco'ya dönüktü ama omuzlarında bir gerginlik vardı. "Ve? Ne dedin?"

"Hayır dedim."

Omuzları serbest kaldı. "Oh, öyle mi?" dedi, çalışılmış bir umursamazlıkla. "Evet. Memnun oldun mu? Bilemiyorum."

Granger döndü. Yüzü dikkatle nötr bir hal almıştı. "Sanırım bu iyi bir haber," dedi Draco'nun başının üzerinde bir yere hitap ederek. "Başka birinin her saat etrafta dolanmasına alışmak zorunda kalmayacağım, biliyorsun. Ayrıca, sen - sen çok iyisin. Yaptığın işte. Meslektaşlarının da senin kadar iyi iş çıkaramayacağını düşündüğümünden değil."

Kedinin tezgahtan Draco'nun kucağına sıçramasıyla bölündüler. "Er-" dedi Draco.

Granger şaşkın görünüyordu. "Crooks, ne yapıyorsun, seni aptal şey? Her tarafına saç bulaştıracaksın."

Sanki hayatındaki bu temel zorunluluk kendisine hatırlatılmış gibi, kedi Draco'nun göğsüne doğru birkaç adım attı ve onun ince siyah cüppesine sürtündü. Kuyruğu çenesinin altından geçti.

"Bu - bu mırıldanma mı?" diye sordu Draco, kediden güçlü bir gümbürtü yayıldığını hissederek. "Ah - evet. Bunu yaptığında Richter ölçeğine göre ölçülebilir."

"Onu okşayabilir miyim, yoksa elimi ısırıp koparır mı?"

"Deneyebilirsin," dedi Granger, ama sesinde şüphe vardı.

Kedi çenesinin altını kısa bir süre kaşımaya izin verdi. Sonra Draco'nun göğsüne, omzuna ve yukarıdaki raf için bir fırlatma noktası görevi gören kafasına tırmandı. Yerleşti, aylak-

Bir kavanoz un ve birkaç kuru otun arasında, sarı gözleriyle onu izliyordu.

Draco hiç bu kadar rezilce kullanılmamış olan saçlarını düzeltti.

"Suyu kaynatmayı unutmuşum," dedi Granger, dumanı tüten iki fincandaki çayı servis ederken. "Ya sen - memnun musun? Koruma görevinin ikimiz için de tercih edilen bir sonuç olmadığını biliyorum. Bunu sürdürmeye karar vermene şaşırdım doğrusu."

Draco çayına süt karıştırdı, bu da ona güzel ve tarafsız bir yanıt düşünmesi için zaman kazandırdı. "Aile yüzüğümü başka bir Seherbaz'a devretmezdim - bu da korumayı sizin için en az müdahaleyle sürdürmenin tek yolu."

"Oh - evet. Bunu çok takdir ediyorum."

"Ve... Sanırım bu işi sonuna kadar götürmek istiyorum," dedi Draco. "Madem buraya kadar geldim."

"Bir tamamlayıcı."

"Ara sıra."

"Son çok uzakta olabilir." Granger çayını yudumlarken üstü örtülü bir endişeyle onu izliyordu. "Her şey yolunda giderse altı ay daha."

Draco omuz silkti. "Temmuz ayındayız. Altı yıl daha ne ki?" "Gerçekten de altı ay oldu mu?"

"Evet. Görevi Ocak ayında aldım."

Granger çenesini elinin üzerine koydu. Düşünceli görünüyordu. "Tam altı ay. Zaman nereye gitti? Ve birbirimizi sadece iki ya da üç kez öldürmeye çalıştık. İyi gidiyoruz."

"Son girişimin bugüne kadarki en başarılısıydı," dedi Draco boynunu işaret ederek. "Eğer bunu bilerek yapmış olsaydın, seni temin ederim çoktan ölmüş olurdun," dedi Granger.

"Nasıl iyileştirdin? Annem Muggle tarzı şeyler yaptığınızı söyledi."

Granger açıklamasını ne kadar basitleştirmesi gerektiğine karar verircesine ona baktı. "Şey. Sen bundan bahsettiğin anda

İngiliz topraklarında bir Nundu olduğunu öğrenince biraz araştırma yapmanın faydalı olacağını düşündüm."

"Tabii ki yaptın."

"Birleşik Krallık'taki ya da Avrupa'nın tamamındaki hiçbir büyülmüş hastane Nundu zehriyle başa çıkabilecek donanıma sahip değil - hele hele küçük St. Bir şeylerin ters gideceğini düşünmüyordum ama bir şey olursa da ne kadar hazırlıksız olacağımızı biliyordum. Bu yüzden bir zehir örneği getirttim."

Draco gözlerini kıstı. "O örnek ben senin ofisindeyken mi geldi?"

"Evet."

"Evcil hayvan projesiymiş, kışımın kenarı."

"Bu bir evcil hayvan projesiydi. Bildiğim kadarıyla hiçbir yere varmayacaktı. Ne de olsa bilinen bir panzehir yok."

Masada oturmakta olan Granger masadan kalktı ve asasını sallayarak derse ısınmaya başladı. Diyagramlar, şişeler ve

moleküller onun etrafında canlandı.

"Nundu zehri Alorexin olarak bilinen güçlü bir nörotoksindir - bu mor olan. Etkilerini okuduğumda, Phenytoxin adlı büyülmeyen bir biyotoksinle neredeyse aynı geliyordu - bu

Turuncu olan. Yırtıcı bir zehir. Eş anlamlı olduğunu doğrulamak için bir laboratuvar çalışması yaptım."

"Bir parça laboratuvar çalışması mı?"

"Laboratuvarım bu tür şeyleri araştırmak için alışılmadık derecede iyi bir donanıma sahip. Ben de merak ettim. Oldukça yakındı - neredeyse ayırt edilemezlerdi. Bu toksinlerin her ikisi de - çok basitleştirmek gerekirse - motor sinirlerdeki sodyum kanallarını bloke ederek çalışıyor. Bir dozdan sonra dakikalar içinde neredeyse tamamen motor felce ve solunumun durmasına neden olabilirler."

"Magizoologlardan biri bize tek bir miligram Nundu zehrinin bir yetişkini saatler içinde öldürebileceğini söyledi."

"Doğru. Ekibiniz sizi St. Mungo'ya bu kadar çabuk ulaştırdığı için şanslısınız. Her neyse - Fenitoksin için oluşturulmuş deneysel Muggle tedavi protokolleri var ve ya bu ya da yakın ölümünüz olduğu için onları uyguladım. Neostigmin, Kolinesteraz inhibitörleri, Alfa-adrenerjik agonistler."

Granger, Draco'yu eğitmek için daha fazla diyagram yarattı. Ardından, beyaz-sarı saçlarıyla onu temsil eden küçük bir figür ortaya ıktı. "Teknik olarak bir panzehir değil ama zehir parçalanıp sisteminizden atılana kadar vücudunuz tekrarlanan Alorectin saldırılarına karşı koyabilir."

Şimdi minik Draco terliyordu ve- "Çişini mi yapıyor?" diye sordu Draco. "Evet," dedi Granger. Minik bir hemşire yanından geçti ve minik Draco'nun başını okşadı. Draco ayağa kalktı ve minik bir sevinç dansı yaptı. Sonra ikisi de gözden kayboldu.

Yavaşça dönen bir Alorectin molekülü Granger'ın yanında hâlâ mor renkte parlıyordu. Onu incelerken parmağı dudağının üzerindeydi. "Muggle ve Sihirli tedavi yaklaşımları arasındaki kesişimin büyüleyici bir parçası daha. Bu arada kalanlar ne yazık ki keşfedilmemiş. Ama sadece bir tane ben varım. Yine de - Nundu zehriyle savaşmak için yapay bir antijen hayal edebiliyor musunuz? Antitoksik bir serum? Her iki dünyaya da hizmet eder..."

Düşüncelere daldı. Sonra gözlerini kırptırdı ve Draco'nun odada olduğunu hatırlar gibi oldu,

ve sandalyesine yeniden oturdu. "St. Mungo's'a bir tedavi protokolü için notlar bıraktım. Tanzania'daki meslektaşlarımızla paylaşacaklar. Ancak benim umudum, İngiliz topraklarında Nundu zehirlenmesinin nadir görülen bir olay olarak kalması."

"Sen gerçekten vardır bir şey başka," dedi Draco, gözlemliyor onu ile onun Çene destekli üzerinde parmak eklemleri. Granger elindeki kupadan başını kaldırdı ve onun bakışlarını yakaladı. "Bana öyle bakmayı kes." "Ne gibi?" dedi Draco, gözlerini daha da yumuşatarak ve yüz hatlarına belli belirsiz bir gülümsemenin yayılmasına izin vererek.

"Sanki hepinizin gözleri kamaşmış gibi." "Neden?"
"Bu beni rahatsız ediyor."

"Herkes senden etkilenmiyor mu? "Evet, ama sende bu tedirgin edici."

"Ama gözlerim kamaştı. Büyülendim, hatta-"
Granger ona sinirli bir bakış attı.

"-Profesör."

Granger sinirli bir sesle ayağa kalktı ve kupasını yeniden doldurmaya gitti. Draco onun telaşlı görüldüğünü düşündü. Bu da ilginçti.

"Her neyse, tarihe bir Nundu'yla savaşıp hayatta kalan Seherbaz olarak geçeceksin," dedi Granger dökülen suyun sesi üzerine.

"Bir ödöl almam gerektiğini hissediyorum. Ya da bir plaket." Draco duraksadı, sonra ekledi, "Hayır - plaket alacak biri varsa o da siz olmalısınız. Kaynağından yeni çıkmış bir zehir akıntısına doğru yürümekten başka bir şey yapmadım."

"O kadar çok plaket var ki onlarla ne yapacağımı bilmiyorum. Ukalanın biri bir keresinde koleksiyonuma mozaik demişti."

"Ne kadar zekice ve eğlenceli bir gözlem," dedi Draco. "O da öyle düşünüyordu."

Granger, Draco'nun sinir bozucu bakışlarının yeterince hafiflediğine karar vermiş olacak ki masaya döndü.

"Size destekleyeceğiniz yetimler ya da başka soylu amaçlar olup olmadığını soracağım," dedi Draco. "Benim annem

ve kalbinize yakın ve değerli olan her konuda hatırı sayılır gücümüzü eklemek istiyorum."

Granger, Narcissa'yı kızdıracak bir kararlılıkla, "Buna hiç gerek yok," dedi. "Ben sadece işimi yapıyordum."

"Yanlış cevap. Bir şeyler düşün." "Bir Kneazle bilgilendirme standı aç." "Ciddi ol."

Granger ona baktı, kendisinin de ciddi olduğunu gördü ve içini çekti. "Tekrar ediyorum, ben sadece işimi yapıyordum."

"Doğru. Ama belki de 'biraz yukarıda ve ötesinde'," dedi Draco, Granger'ın duygularını uzaktaki bir fuayede yankılayarak.

"Psh."

"Hayır mı? Hiç mi? Bir yandan da ders dışı araştırma mı yapıyorsun?"

"Belki biraz," dedi Granger gülümsemesini tutarak. "Kendi sözlerim bana karşı kullanılmasın diye sana karşı dilime dikkat etmem gerektiğini görüyorum."

"Aynen," dedi Draco, çünkü bu doğruydu. "Peki ne olacak? Araştırma fonunuza katkıda bulunmaktan memnuniyet duyarız. Bir laboratuvar işletmenin göz kamaştırıcı derecede pahalı olduğunu duydum."

"Daha ziyade St. Mungo's'a bağışta bulunun. Eğer gerekiyorsa." "Kendi araştırmanıza değil mi?"

"Hayır. Sanırım St. Mungo's'da daha çok işe yarar." "Özellikle herhangi bir koğuşta mı?"

Granger düşünmek için durakladı. "Cömert Malfoylar'ın aklında ne tür bir meblağ var?"

"Büyük," dedi Malfoy. "Hayatımı kurtardınız." "'Büyük' kelimesini sayısallaştır."

"Öğreneceksin."

Granger gözlerini ona dikti. "O zaman lütfen hastanenin uzun süreli sakinlerinin kaldığı Janus Thickey Koğuşu'na yönlendirin. Son derece yorgun ve pis bir yer."

"Tamamdır."

"Genel bir yorum olarak, daha fazla pencere olsaydı iyi olurdu."

"Pekala."

"Daha fazla özel sit de. Egzersiz için bir stüdyo. Bir piyano. Küçük bir kütüphane. Bir yüzme havuzu?" Son madde bir tür sorgulayıcı tereddütle önerildi.

Draco ona bir kaşını kaldırdı.

Granger ellerini kaldırdı. "Ne? Büyük dedin ama tanımlamadın."

"Büyük tanımımın hayal kırıklığına uğratmayacağına söz veriyorum."

Granger, "Somut bir şey görene kadar karar vermeyeceğim," dedi. "Biliyorum - somut kanıtları tercih ediyorsun."

"Aynen yle."

Birbirlerine baktılar.

Sonra Draco, "Hâlâ paradan mı bahsediyoruz?" diye sordu.

"Belli ki," dedi Granger, ilkel bir ifadeyle. Bir an için bir sırtış hayaleti gördüğünü sandı ama eğer sırttıysa bile Granger bunu çabucak bastırdı.

"Bütün isteklerinizi not ettim," dedi Malfoy. "Lanet olası yüzme havuzu hariç; sanırım odaları yok. Ne diye yüzme havuzu istiyorsunuz ki? Hastalar arasında yüzmek için mi?"

"Benim için değil," dedi Granger. "Hidroterapi, kronik ağrı, ameliyat sonrası egzersiz, sinir hasarı veya omurilik yaralanmalarının tedavisi gibi pek çok rahatsızlık için harika bir yöntem. Ve önemli ölçüde kondisyon kaybı olan uzun süreli sakinler için, onları fiziksel bir aktiviteye geri döndürmenin mükemmel bir yolu, ancak nazikçe. Rüya gördüğümü biliyorum. Ama büyük dedin."

Granger şimdi hayallere dalmış, düşünceleri çok uzaklarda, neşeli hastaların egzersiz stüdyosunda hoplayıp zıpladığı, piyano çaldığı ve havuzlara kuğu dalışları yaptığı, gerçek olmayan bir Janus Thickey Koğuşu'ndaydı. Gözleri parlıyordu, elleri çenesinin altında kenetlenmişti, dudaklarında bir gülümseme vardı.

Kendi araştırmasını finanse etme teklifini bile kabul etmemiştir. Bu kadar iyi olmak zorunda mıydı? Bu kadar verici? Bu kadar saf?

Şaşırtıcı olduğu kadar epifanik bir anda, Draco onun kendisi olmadığını fark etti - ya da herhangi

bir

Safkan olan diğer Safkanlar. Granger önemli olan her yönden onlardan daha saftı. Kalbi ve aklıyla. Amaç olarak. Soy ağacı, karmaşık evlilikler ya da duvar halıları yok, sadece niyetin saflığı var.

Etrafına bakındı, yarı yarıya bir tek boynuzlu at sürüsünün onun tarafından okşanmak için kulübesine inmesini bekliyordu.

Granger günümüze dönerek, "Açıkçası, bu noktada, Şifacı Crutchley'e yeni bir kat boya ve bir Neşe Büyüsü bile büyük bir gelişme olurdu," dedi. "Onu pusuya düşürüp bunu kendim yapmalıyım."

Draco'nun sessiz bakışlarını fark etti. "Ne?" "Tek boynuzlu atların gelmesini bekliyorum," dedi Draco. "Tek boynuzlu atlar mı?" "Hiçbir şey," dedi Draco. "Boş ver."

Granger boş fincanları lavaboya götürmek için ayağa kalktı, omzunun üzerinden ona şüpheyle bakıyordu. Draco da kaşıklarını getirmek için ayağa kalktı, her ne kadar onları kolayca havaya kaldırabilecek olsa da. Ama kadın bunu eliyle yapıyordu ve o da onun evindeydi, bu yüzden

onun yaptığı gibi yaptı ve bu onun yakınında kalmak için bir bahane değildi.

Bu ince muhakeme sona erdiğinde Draco yeni bir sohbet konusu aramaya koyuldu. "Kitap sonunda işe yaradı mı?"

Son derece başarılı bir seçim oldu.

"Evet!" Granger ellerini birbirine vurdu. "Öyle oldu!" "Çok sevindim-"

Bir coşku selinin kilidini açmıştı. Granger, o cümlesini tamamlayamadan onu ön odaya sürükledi. Vahiyler'in yeni kopyası bir kaidenin üzerindeydi, üzeri durağanlık tılsımları ve küçük bir alarm koğuşu envanteriyle kaplıydı.

Granger şimdi heyecanla konuşuyordu. "Kendi kopyamın ne kadar hasarlı olduğunu gördünüz (yalan söylemeyin, gördüğünüzü biliyorum) - metnin belki de yüzde otuzu bütün haliyle elimdeydi. Bazı eğitilmiş çıkarımlar yapabildim ama çok geçmeden çıkmaza girecektim."

Tılsımları elinin tersiyle itti, eline bir tür koruyucu büyü yaptı ve kitabı açtı.

"Bu kopyada, ikinci yarı neredeyse tamamen sağlam. Bak. Bakın! Muhteşem. Başka bir kopyanın var olduğunu ya da bu kadar iyi korunmuş olacağını hayal bile edemezdim. Her şeyin elimde olması bir hediye oldu. Bir hediye! Size ne kadar teşekkür etsem az! Senin canını çıkarabilirim," diye bitirdi sözlerini, ellerini sıkarak.

Sözcükler Draco'nun ağzından, o onları durduramadan çıkmıştı. "Yapabilirsin, biliyorsun."
"Ne yapabilirim?"
"Hayatımı söndür."

Onun bu kadar güçlü bir şekilde fırlayacağını tahmin etmemişti. Boynuna ulaşmak için sıçradı, kollarını ona doladı ve onu içten bir minnettarlıkla kucakladı. Adam da dengesini korumak için kibarca tek bir kolunu ona doladı. Çay ve şeker gibi kokuyordu ve ona karşı kendini çok hoş hissediyordu.

"Bir gün," dedi Granger, boynunun bir yerinde, "bunun neden bu kadar önemli olduğunu sana açıklayacağım."

Draco dilinin ona esprili bir yanıt vermesini bekledi ama kendini

mutlak bir sözcük boşluğu. Esprili bir şey çıkmadı. Nükteli olmayan bir şey de. Sersemlemiş kadar iyiydi.

Aşağıya bakarak taktiksel bir hata yaptı ve sonra onun sıcak gözlerini ve gülümsemesini gördü ve oh hayır. Şimdi kollarını ona dolamak istiyordu - gerçekten, şu yarım yamalak yaptığı şey değil - ve onu yukarı kaldırmak. Gerçek bir sarılma, tüm vücutla, tam cepheden temas - istediği buydu. Ve belki de onu kanepenin arkasına yatırmak; doğru yükseklikte görünüyordu. Ve sonra - başka şeyler.

O bunları yapmadı. Çünkü o bir aptal değildi. Ve çılgılık atarak kaçırdı. Ve muhtemelen onu tokatlardı. Granger'dı.

Granger sıkıştırmasından memnun, onu serbest bıraktı ve Draco dili tutulmuş bir budala gibi sözsüzce dururken hiç rahatsız olmadan kitabına döndü.

Sayfaların kenarlarındaki bazı izlere işaret ederek, coşkuyla rehberlik ettiği kitap turuna geri döndü. "Kenar yazıları bile zarar görmemiş - bu birkaç yüz yıllık yorum demek,

Bilirsin işte. Katmanlar ve katmanlar. Büyüleyici. Bak. Bak. Bak. Malfoy, bakmıyorsun."

"Bakıyorum," dedi Draco.

O bir yalancıydı; evrenin en uzak köşelerinde bir yerlerde mutlu bir sersemlik içinde yüzüyordu.

Granger gösterisine devam etti. "Bu sayfadaki tezhipler gerçekten görkemli. Sence bu gerçek gümüş varak mı?"

"Olabilir," dedi Draco.

Kan dolaşımı iyi hissettiren hormonlarla dolup taşıyordu. On üç yaşındaydı ve bir kız ona sarılmıştı. Zaman değişiyordu. Olay bununla ilgiliydi. Aptalca bir kucaklaşma yüzünden bu kadar sersemlemiş olmasının başka bir açıklaması olamazdı.

"Muhteşem!" dedi Granger, başka bir aydınlatmayı, yeşil bir ejderhayı işaret ederek. "Bu Aziz George efsanesinden. Ve işte onun haçı - kırmızı ve beyaz olan."

"Doğru."

Granger dinleyicilerinin dikkatini kaybettiğini hissetmiş gibiydi. Küçük, mutlu bir iç çekişle kitabı kapattı. "Her şeyi dijital ortama aktarmayı neredeyse bitirdim. Sonra bu kopyayı King's Hall'daki kütüphaneye göndereceğim. Baş kütüphaneci sandalyesinden düşecek. Bunu senin adınla sunacaktım."

"Ortak bir hediye olsun, daha doğrusu," dedi Draco.

"Tamamdır," dedi Granger. Staz tılsımını kitabın etrafında sallayarak onu hayata döndürdü. "Baş kütüphaneciye sandalyesinden düşmesi için bir neden daha vereceğiz."

"Nasıl yani?"

"İsimlerimiz mi? Birlikte mi? Bir hediyein üzerinde mi?" "İkimizden birinin bahsi kaybettiğini düşünecek."

"Bırak onu. McLaggen'ın hemşire fantezileri için şantaj ve tazminatla ilgili korkunç gerçeklerden daha iyidir."

Draco yüzünü buruşturdu. "En azından Malfoy-Granger'ın kulağa hoş gelen bir tınısı var."

"Anlayamadım? Eğer bir şey olacaksa Granger-Malfoy olacaktı. Alfabetik..." Granger'ın cümlesi, geniş bir esnemeyi bastırmaya çalışırken dağıldı. Draco ipucunu aldı. "Gitmem gerek."

"Özür dilerim," dedi Granger, tekrar esneyerek. Ona kapıya kadar eşlik etti. "Kesinlikle bitkin düştüm." "Öyle görünüyorsun."
"Büyüleyici. Teşekkür ederim."

Draco yorgunluğun nasıl bir şekilde ona dönüştüğüne dair gizli bir gerçeği dile getirebilirdi. Gözlerinin altındaki lekeler nasıl da parlak bir zihnin yorulmak bilmeyen çalışmasından bahsediyordu. Gelişigüzel ördüğü saçlarının nasıl da sanatsız görüldüğünü ve kaçan dallar arasında parmakların oynaşmasını davet ettiğini.

Yapabilirdi. Ama yapmadı. O aptal değildi.

Granger ön kapıyı açtı. Draco onun yanından geçerek dışarı çıktı ve kolunu kısa bir süreliğine Granger'ın omzuna dokundurdu. Ayın yıkadığı, yazın mis gibi kokan Temmuz gecesine adım attı.

"Kendini çok zorladığını söyleyen oldu mu?" diye sordu Draco. "Evet. Bir saat önce bile değil, barda."

"Güzel."

"Harry ve Ron seni mesajlarını pekiştirmen için mi gönderdi? Ya da Neville? Ginny mi?"

Draco alay etti. "Onların habercisi olarak hizmet etmezdim. Fark ettikleri ve işe yaramaz arkadaşlar olmadıkları için mutluyum."

"O, çünkü sen ve arkadaşların özverili sevgi ve desteğin özüsünüz," dedi Granger kaşlarını kaldırarak.

"Kesinlikle mükemmeller, Granger." "Tss."

Granger, arkasındaki kulübenin altın ışıltısı tarafından çerçevelemişti - yumuşak ışıklar ve ocaktaki ateş. Gölgesi sahanlıkta titreşiyordu. Draco'nun gölgesi daha karanlıktı, arkadan atılmıştı, ay gölgesi onunla nazikçe kesişiyordu.

Granger zayıf bir pozisyona geçerken gölge benliklerinin sarmalını ve çözülmesini izledi.

Ve bu garip bir şeydi, çünkü kadın yorgundu ve adam da çıkmak üzereydi ama yine de ikisi de oyalanıyormuş gibi hissediyordu.

Oyalanmak istedi. Oyalanmak güzeldi. Solan salkımların altında durmak, birbirine karışan gölgelerini seyretmek ve önemsiz şeyler hakkında tartışmak. Bunda son derece değerli bir şey vardı. Belki de gereksiz olduğu için. Zevk içindi. Sırf bu yüzden.

Bir kayma, bir sabırsızlık belirtisi için onu izledi ama hiçbir şey yoktu. Sadece kalçasını kapı pervazına dayamış, bir kolunu gevşekçe belinde tutuyordu. Şimdi annesinden bahsediyor, ona çiçekleri çok sevdiğini söylemesini istiyordu. Adam bir şeyler söyledi

karşılık verebileceği, anı uzatmaya devam edebileceği bir şey.

Bir şeye güldü. Gözleri buluştu. Draco kendini sersemlemiş ve belirsiz hissetti. Yine narkozun etkisiydi, dünyanın akış halinde, yavaşça döndüğünü hissediyordu. Granger boş boş birkaç salkım söğüt koparıyordu. Çiçek düzenlemesinin bu kadar olup olmadığını sordu. Evet dedi, etkilendi mi? Ve ona sarkık buketi uzattı.

Hayatında gördüğü en güzel şey olduğunu söyledi. Onu almak için uzandı. Parmak uçlarını onunkilere değdirdi.

Damarlarında kan değil, hafiflik vardı.

Dokunuşu muhtemelen çok uzun süre oyalandı. Bu şeye, bakışların, dokunuşların ve anların çalınmasına ne ad vereceğini merak ediyordu. En platonik kucaklaşmaların ittiği baş döndürücü baş dönmesi. Yakın olma isteği. Buna aşk diyecek kadar aptal değildi ve şehvet için de fazla hassastı ama hiçbir şey de değildi. Bir şeydi.

Evet. Çok fazla yanılmıyorsa, Granger'la arasında bir şey vardı. Ve bu çok büyük bir felaket olmaz mıydı?

Bölüm 21

Ölümcül Çile Başlıyor

Draco keyifli birkaç günü uçarcasına bir keyif içinde geçirdi. Hiçbir şey onu kızdıramazdı. Küçük, mutlu bulutların üzerinde sürükleniyordu. Annesiyle, onu katılmaya zorladığı etkinlikler konusunda tartışmadı. Zabini'yi bir sonraki görüşünde ona tüm kalbiyle sarıldı. Bir Gringotts goblinini küçük bir politika ihlali yapması için büyüledi. İş yerinde Potter ve Weasley'i o kadar hoş bir şekilde karşıladı ki, Imperiused olduğuna ikna olarak onu yere yatırdılar.

İşte o zaman - yüzü Potter'ın koltuk altındayken - Draco tehlikeli bir şeylerin döndüğünü fark etmeye başladı. Draco Malfoy'a yakışmayan bir şey.

Sonra iyi hissetme duygusu azalmaya ve mantık akmaya başladı. Draco, yüzü Potter'ınkinden

Rahatsız edici derecede nemli koltukaltı, zamanının önemli bir kısmını neyin yanlış olduğunu düşünmeye ayırdı. Eğer kendine karşı dürüst olacaksa -hoş olmayan bir his- bu Granger'la olan Bir Şey'di. Birkaç haftadır beslediği bir şeydi bu. Belki de birkaç aydır.

Ne zaman başlamıştı? Emin değildi. Şimdi geriye dönüp baktığında ve tarafsız olmaya çalıştığında, bazı önemli anlar vardı. Belki de dans ettikleri zaman. Belki Provence'ta. Belki de Mark'ın yara izlerine dokunduğu zaman. Belki de onu Quidditch sahasında var olmayan bir tehditten kurtarmak için kendini büyüsel olarak tükenme noktasına getirdiğinde. Ya da SWOT analizinde onu güçlü olarak nitelendirdiğinde. Yosun konusunda çılgınca heveslendiği zaman da olabilirdi. O bunu bilmiyordu. Kademeli, yavaş ve kolayca görmezden gelinebilirdi.

Ancak. Kendisi ve Granger arasında herhangi bir şey olması tehlikeli ve kabul edilemezdi. Geçmişleri, yükleri ve genel husumetleriyle ilgili bariz - korkunç - aşılamaz - sorunlar bir yana, Granger onun Müdürüydü ve Seherbazlar ile meslektaşları arasında bir şeyler olması kesinlikle yasaktı.

suçlamalar. Cazibe bir şeydi, ama duygular (eğer o şeye bir terim verecekse) Davranış Kuralları'nın ve sağduyunun ihlaliydi. Draco pek çok kuralı çiğnemişti ama bu, çiğnemeye istekli olduğu kurallardan biri değildi. Duygular muhakemeyi gölgeliyor ve hem Seherbaz'ı hem de Müdür'ü tehlikeye atıyordu. Özensizdi. İhmalkârlıktı.

Ve dahası - dahası! - Draco duygulardan nefret ederdi. En iyi zamanlarda sinir bozucu ve dikkat dağıtıcı, en kötü zamanlarda ise iğrenç bir kırılganlıktı. Başarılı bir şekilde

Astoria'yla nişanlanması da dahil olmak üzere, güzel kadınlarla olan tüm ilişkilerinde duygularından kaçmıştı. Geliştirmek için iyi bir alışkanlıktı. Her şeyi temiz ve düzenli tutuyordu. Onu fethedilmemiş ve özgür tutuyordu.

Ve şimdi onlara sahipti. Granger'ın kapısında oyalanmak ve salkım söğütlerin arasında onun gözlerinde kaybolmak, Pandora'nın korkunç bir kutusunu açmıştı. Duygular. Hafif olanlar ama yine de. Düşünceler. Gündüz düşleri. Hiç beklemediği bir anda, kahvaltı ederken, bir Karanlık Büyücü'yü tutuklarken ya da bir Bludger'dan kaçarken karşısına çıkıyorlardı. Kafasının içinde olmalarına kesinlikle gerek yoktu ama yine de vardılar.

Günde yaklaşık iki yüz kez hüzünle iç geçiriyordu. Granger'la yaptığı eski konuşmaları, bazen şakayla karışık, bazen de kılıçların çekildiği o ileri geri konuşmaları tekrar tekrar hatırladı. Güllerin kokusu gözlerini kamaştırıyor ve onu aptallaştırıyordu. Yanaklarına kondurulan öpücükleri ve sarılmanın verdiği hazzı hayal etti. Sert bir şekilde uyandığında, Granger'ın başka şeyler yaptığını düşünüyordu - sonradan gurur duymadığı canlı hayallerdi bunlar, ama lanet olsun, bu hayallere dalmak kolaydı.

Her gün Granger'dan gelen cevapsız mesajlar için not defterini kontrol ediyordu. Acınası. Ona mesaj atmak için aptalca nedenler arıyordu. O da acınası. Yüzüğe her zamankinden daha fazla dikkat etti. Daha da acınası. Onun programını kontrol etme ve bulunduğu yere uğrama dürtüsüne direndi, ancak bu dürtüye sahip olması bile dayanılmaz derecede acınasıydı.

Salkım söğütlerin altındaki geceden beri acınacak haldeydik. Acilen düzeltilmesi gerekiyordu. Draco, Theo ile acil bir toplantı düzenledi.

Draco'nun Granger'la kapı aralığında oyalanmasından birkaç gün sonra Nott malikanesinde buluştular. Draco salonda volta atarken dramatik bir görüntü çiziyordu, siyah cüppesi arkasından akıyordu. O ana kadar kendini epeyce yormuştu.

Bu sırada Theo, aylak bir adam olarak (çalışkanlık şampiyonu Draco'nun aksine) bir şezlonga uzanmış, elinde bir kadehle oturuyordu. Her zamanki gibi işe yaramazdı.

"Bana onun kim olduğunu söyleseydin, sana daha iyi tavsiyelerde bulunabilirdim," dedi Theo. "Senin tavsiyeni istemiyorum."

"O zaman benden ne istiyorsun?"

"Yüzüme bir kova soğuk su istiyorum - ihtiyacım var - bilmiyorum -"

Theo اساسına bir fiske vurdu. İçi buz gibi suyla dolu bir kova yaratıldı. Draco onu keserek uzaklaştırdı. "Gerçek anlamda değil, seni mutlak anahtar."

Theo zorlanmış görünüyordu. "Bana çok karışık mesajlar veriyorsun. Ben sadece yardım etmek istiyorum."

"Aşk karşıtı bir iksire ihtiyacım var." Draco aniden durdu. "Öyle bir şey var mı? Bir nefret iksiri."
"Kimden nefret etmek istiyoruz?" diye sordu Theo.
"Zaten herkesten nefret etmiyor muyuz?"
"Biliyoruz. O hariç. Ama ondan nefret etmem gerekiyor. Şey - belki nefret değil. Hoşlanmamak. Ya da - daha doğrusu, rahatsız olmaya devam etmeliyim. En azından hoşlanmıyorum."

Theo şarabını yudumladı. "Neden?"

"Çünkü ben lanet olası Draco Malfoy'um ve lanet olası küçük duygusal karışıklıklarla işim olmaz."

"Kim?"

"O."

"Belki de yapmalısın. Bunları ruhsal açıdan her zamanki hızlı sevişmelerinden daha zenginleştirici bulabilirsin." "Ruhsal zenginleşmeye ihtiyacım yok."

"Mm. Katılmıyorum."

Draco alay etti, biraz daha volta attı, sonra bir elini saçlarında gezdirdi. "Durum kötü." "Ne kadar kötü?" diye sordu Theo. "Kötü. Hayal kurmak. Hayal kurmak. Ben!"

"Ooh," dedi Theo keyifle kıvranarak. "Bana gündüz düşlerinden bahset." "Hayır."

"Ay ışığında öpüşmek gibi hayaller mi? Ya da onun yataktaki yaramaz fantezileri mi? Ya da - gasp! - düşünler ve çocuklar?"

"Kapa çeneni."

"Yukarıdakilerin hepsi o zaman," dedi Theo. Bir üzüm yedi ve memnun görünüyordu.

"Hiçbiri. Siktir git." Draco odanın bir köşesine çekildi, bir süre somurarak durduktan sonra Theo'ya doğru yürüdü. "Bu duyguların hiçbirini hissetmemem için yüzlerce -binlerce- neden var."

"Sebepleri sırala." "Hayır."

"Ama geçerli olup olmadıklarını bilmek istiyorum."

"Onun kim olduğunu hemen anlarsın. Hayır."

Theo, "Olayı çoktan daralttım," dedi. "Şimdi tek yapmam gereken teorimi doğrulamak." "Teorin nedir? Aslında bilmek istemiyorum. Cevap verme."

"Occluding mi yapıyorsun?" diye sordu

Theo. "Evet." "Yapma şunu. Ben bir Legilimens değilim."

"Bu aptallıklar hakkında - öffh - duygular olmadan düşünmeyi kolaylaştırıyor."

"Seni mutlu eder miydi?"

"Hayır. Birbirimizi görmeye bile tahammül edemiyoruz. Temelde uyumsuzuz."

Theo ellerini göğsüne bastırdı. "Oh, bu çok lezzetli. Her zamanki iğrenç hikâyelerinden çok daha ilginç. En azından ilk üçte."

"Ben Üzgünüm, I yapmadı
Gerçekleştirmek o Biz rütbe
cilveleşmelerim."

"Var." Theo bir üzüm daha yedi. "Sırf entelektüel meraktan soruyorum, anneni mutlu eder miydi?"

Draco durdu ve bir an düşündü. Sonunda, "Hiçbir fikrim yok," dedi. "Hm," dedi Theo. "Bu benim teorimi zayıflatıyor."

"Güzel."

Draco salonda tedirgin adımlarla yürümeye devam etti. Dönen cüppesi Theo'nun şarap şişesini yakaladı ve şişe duvara çarparak kırıldı.

Theo ıslık çaldı. "Bunun çoğunu içtiğim için şanslısın. Bir çeşit zigot olduğumdan beri yaşılanıyorum. Ve şimdi şuna bakın - Draco Malfoy aşık olduğu için ölümüyle tanışıyor."

Draco cam parçalarını yok etti. "Bu bir aşk değil."

"O zaman nedir?"

"Bu - iyi. İyi, iyi. Lanet olası bir aşk."

"Onu bir daha ne zaman göreceksin?"

"Bilmiyorum. Görüşmek istemiyorum. Bence onu hiç görmemem daha iyi. Bırakalım da etkisi geçsin." Theo, "Yokluk kalbin daha da büyümesini sağlar," dedi.

"O zaman ne öneriyorsun? Onu bir daha görmek istemiyorum; sadece onu bulmaya çalışan ay gözlü bir aptal olacağım."

saçına çiçek takmak için bahaneler."

"Dikkatinizi dağıtacak başka birini bulun derdim ama içimden bir ses bunun ilk saldırı planınız olduğunu ve başarısızlıkla sonuçlandığını söylüyor."

Theo'nun haklı olması Draco'yu derinden rahatsız etti. "Peki bunu nereden biliyorsun?"

"Söz uçar yazı kalır. Son birkaç ay içinde pek çok cadıyı başından savdın, biliyorsun. Duygular incindi."

"Ah."

"Görünüşe göre seçici olmuşsun. Bazıları seni dizginlediği için Narcissa'yı suçluyor. Bazıları da bir eş aramaya başladığını düşünüyor. Luella ani başlayan iktidarsızlığı öne sürüyor."

"Büyüleyici bir cadı."

"Bir dahaki sefere adınızın lekелendiğini duyduğumda ne diyeceğim?" "Annem gerçekten de uygun bir mazeret."

"Tamamdır." Theo başka bir şarap şişesi çağırdı ve Draco'dan uzağa koydu. "Sen içmiyor musun? Yoksa bu geceki içki tercihin dramatik volta atmak mı?"

"Yapamam," dedi Draco. "Şifacım iki hafta boyunca sostan uzak kalmam gerektiğini söyledi. Salı gününe kadar beklemek zorundayım."

"Zavallı sevgilim. O zaman senin için bir tane alacağım. Bana Şifacınızdan bahsedin - Granger'dı, değil mi? Görünüşe göre yaptığı şey oldukça bilimsel bir darbeymiş, senin postunu kurtarmış."

"Öyleydi." Draco soğukkanlı görünmeye çalıştı. "Açıklamaya çalıştı ama tek kelimesini bile anladığımı iddia edemem. Muggle yöntemleri, bilirsiniz. Gözlerim fal taşı gibi açıldı."

"Ona minnettar olmalısın."

Draco Theo'ya baktı ama Theo masum bir şekilde bu sorguyu sürdürüyor gibiydi. "Elbette. Teşekkür olarak St. Mungo's'a bir bağışta bulunacağım."

"Hâlâ birlikte mi çalışıyorsunuz?"

"Evet," dedi Draco. "Bununla nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Hiçbir yerde," dedi Theo. "Sadece onun olağanüstü biri olduğunu duydum."

"Doğru."

"Onu bir sonraki partime davet etmeliyim," diye düşündü Theo. "Herkesi Draco'nun hayatını kurtaran cadıyla tanıştırmalıyım."

Draco artık kendisine yem atıldığından oldukça emin, sadece burnunu çekti. "Eğer züppe bir Şifacının her zamanki kalabalığa heyecan verici bir katkı olacağını düşünüyorsanız."

"Bence olabilir. Ve bir düşünsene - dans edebiliriz ve Granger'ın sana kur yaptığını görerek Luella'yı şok edebiliriz..."

Draco cümlelerin geri kalanını duymuyordu; zihinsel fonksiyonları tamamen Granger'ı kollarında tutmanın güzel fikriyle meşguldü. Yine sırtı açık bir elbise, kesinlikle. Yeşil iyiydi. Ya da siyah? Muhtemelen siyahın içinde bir hayal olurdu. Ve topuklu ayakkabılar onu tam da-

Hayır. Siktir.

"Pekâlâ," dedi Draco sertçe, embesilce hayallere daldığını gizlemek için. "Ben gidiyorum. Oldukça işe yaramaz olduğunu kanıtladın."

"Nefret iksirinin bir versiyonunu temin etmenize yardımcı olabilirim. Ama etkilerinin sadece geçici olacağını biliyorsun."

"Dediğim gibi: işe yaramaz."

"Şahsen onun şanslı bir cadı olduğunu düşünüyorum," dedi Theo, koltuğuna geri yerleşirken. "O her kimse. Bir cadıya karşı, göğüslerinin üzerinde zıplama arzusundan daha romantik bir şey geliştirdiğini hiç görmedim."

"Ya sen?"

"Sevdim ve kaybettim," dedi Theo trajik bir iç çekişle. "Ve tükendim."

"O, evet."

Draco parmaklarını kaşlarına bastırdı. "Kayıp kısmına geçip hayatıma devam etmem gerekiyor."

"Eğer ikinizin arası söylediğiniz kadar bozuksa, eminim ki yakında sizi affedilmez bir şekilde aşağılayacak ve göğsünüzde yanan geçici alevi tamamen söndürecektir. Bu erken aşamada duygular hassastır."

"Bana fırsatçı bir gulyabani dedi ve neredeyse onu öpüyordum."

"Tanrım."

"Onun gözler vardı Ateş; o oldu anlar beni boğmaktan alıkoydu. Şaşırtıcı derecede tahrik ediciydi."

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Theo. "Gözler hakkında ağdalı sözler söylüyorsun. Bu çok tehlikeli."

"Öyle mi?"

"Korkunç. Bir dahaki sefere soneleri deneyeceksin. O zaman bu artık bir hoşlantı değil, aşk olacak." Draco ürperdi. "Lanet olsun, hayır."

Theo kadehini büyük bir kararlılıkla yere bıraktı. "Eğer öyle bir şey olursa, şiirlerini okumayacağım. Sana şimdi söylüyorum,

Reddediyorum. Ruhu buruşturacak kadar korkunç olacaklar."

"Lanet olası şiirler olmayacak," dedi Draco. "Bu işi kaba kuvvetle halletmek zorunda kalabilirim. Düşünceler ortaya çıktığında, onları bastırın."

"Onları durdurun."

"Evet."

Theo bir üzüm soyarak, "Bu bana pek sağlıklı gelmedi, ihtiyar delikanlı," dedi. "Ama ben ne bilirim ki."

"Hiçbir şey, bu konuşmanın da açıkça ortaya koyduğu gibi. Ben gidiyorum. Bunu kendinize saklamanızı istememe gerek yok."

"Belli ki."

"Her ihtimale karşı seni Obliviate etmeliyim."

"Ama Luella'nın iftiralarına karşı seni nasıl savunacağımı hatırlamayacağım." "Bah," dedi Draco salondan çıkarken.

"Hermione'ye selamlarımı ilet," diye seslendi Theo. "Siktir git."

~

Sonraki birkaç hafta boyunca Draco kendinden memnun kaldı - bastırma işe yaramıştı. Akli ne zaman Granger'a takılsa, düşüncelerini şiddetle başka şeylere yönlendiriyordu. İşe.

Yatırımlar. Cemiyet yemekleri. Nundu zehri. Voldemort. Tonks. Şüpheli düşüncelere saldırmak için gerçek bir konu cephaneliği geliştirdi; karanlık gözlerin anıları, parmak uçlarının fırçalanması ya da güllerle kaplı masalardaki şakalaşmalar gibi.

Granger'la çok az konuşturlardı; Granger arada bir, Granger'ın halka açık etkinliklere katılacağını ya da şehir dışına çıkacağını bildiren bir not gönderirdi. Larsen hakkında başka bir şey duymamıştı. Granger adamın giderek soğuklaştığını ve artık kendisiyle görüşmekle ilgilenmediğini söyledi. Draco bunu iyi bir haber olarak kabul etti ama Viking ve Granger'a olan ilgisi hâlâ üzerinde baskı yaratıyordu. Larsen'in eşkalini seherbazların İlgilenilen Kişiler listesine, bu kişinin İngiliz topraklarında görülmesi halinde doğrudan kendisiyle temasa geçilmesi notuyla birlikte gelişigüzel ekledi.

Draco, Şey'in aslında hiçbir şey olmadığından emin olmaya başlamıştı - bir anlık karar hatası, unutulabilir bir yaz aşkı.

Kendinden o kadar emindi ki -ya da belki de bunu kendine kanıtlamaya hevesliydi- Granger ona bir sonraki yıldız işareti gezisini haber verdiğiğinde, ona eşlik etmeye karar verdi.

Gerçekten mi? dedi Granger. Hogwarts'tan bahsediyoruz. Bu bir proje işi, dedi Draco.

Pekâlâ. Ama canınız sıkılırsa beni suçlamayın. 1 Ağustos Pazartesi, saat 16:00'da, Hogsmeade'de.

Draco kendi kendine bu buluşmayı beklemesinin tek nedeninin, Pazartesi gününün programının güzel ve kolay bir şekilde sona ermesi olduğunu söyledi; aksi takdirde programda St. Mungo's'a gidip hastanenin üst düzey yetkilileriyle Janus Thickey Koşuşu'nu gezmek ve ardından bir parça Necromancer avlamak vardı.

Böylece Temmuz'un son günleri geçti ve Ağustos'un ilk günü geldi çattı: Lughnasadh.

Pazartesi gibi bir gündü. Günlerden Pazartesi'ydi ama bu kadar iğrenç olması gerekmiyordu. Her halükârda, Draco'yu St. Mungo'da, saat dokuz gibi iğrenç bir saatte Janus Thickey Koğuşu'nu gezmeye hazırlanırken buldu.

Ona, hepsi de Bay Draco Malfoy'un Önemli Bir Hediye'ye hazırlık için yapacağı ziyaretin haberini almış olan bir grup St. Mungo's yöneticisi ve Yönetim Kurulu üyesi eşlik ediyordu. Hastanenin dördüncü katına çıkan merdivenleri tırmanırken kalabalık telaşla koğuşu ziyaret etmenin heyecanını anlatıyordu.

Draco, aralarında Hippocrates Smethwyck (yumuşak huylu bir Şifacı ve St. Mungo's'un başına yeni atanmıştı) ve Yönetim Kurulu'nun birkaç üyesinin de bulunduğu sürünün daha önemli üyeleriyle tanıştırılmıştı.

McLaggen olarak bilinen pislik bile onları varlığıyla onurlandırmayı uygun görmüştü. Draco elini sıktı ve yaşlı limonun nasıl olduğunu sordu - beyin sarsıntıları ciddi işlerdir, bilirsiniz. McLaggen biraz soğukkanlıydı ve genel durum hakkında bilgi edindiğinde daha da soğukkanlı oldu.

Draco'nun bağışının Şifacı Granger'ın olağanüstü çalışmasından kaynaklandığı konuşuluyordu.

"Evet," dedi Smethwyck. "Bazı yaklaşımlarında gelenekçi değildir - ve bunun için şükürler olsun, değil mi Bay Malfoy? Şifacı Granger hastanemiz için bir kazançtan başka bir şey değildir."

"Nasıl geleneksel olmayan?" diye sordu bir Yönetim Kurulu üyesi. Draco onun adının Penlington olabileceğini düşündü.

Smethwyck, "O hem bir doktor hem de bir Şifacı," dedi.

"Yani şu Muggle şirin tiplerinden biri mi?" diye sordu Penlington, bıyıkları telaşla kabarmıştı.

"Evet," dedi Smethwyck. "Ama aynı zamanda tam nitelikli bir Şifacı tabii ki. Son sınav puanları Gummidge'inkileri bile geçti-"

"Doktor mu dediniz? St. Mungo's'ta doktorluk yapmalarına izin veriyor muyuz? Hiç bilmiyordum," dedi bir başka Yönetim Kurulu üyesi.

"Baktığı hastalar onun hakkında bunları biliyor mu?" diye sordu bir başkası. "Bilgilendirilmeleri gerekmez mi?"

Kalabalık arasında genel bir tedirginlik hışırtısı vardı. Draco birkaç aşağılayıcı yorumun kaynamakta olduğunu hissetti - ama incelikli olanlar, bilirsiniz. Şok etkisi yaratacak türden; ama tabii Şifacı Granger'ın burada kalmasına izin verildiyse sorun yok demektir. Tabii ki. Bu onun Muggle doğumlu olmasıyla falan ilgili değildi, sadece personel arasında Muggle bir doktorun bulunmasının büyücülüğe aykırı olduğuna dair bir endişe ve şaşkınlık ifadesiydi. Tam nitelikli bir büyücü şifacısı olması bir dipnottu.

Draco incelikleri biliyordu. Eskiden bu tür şeylerin söylenmediği ama sessizce ima edildiği çevrelerde bu konuda oldukça ustaydı.

"Şifacı Granger'ın geleneksel olmayan yaklaşımları sayesinde bugün hayattayım," dedi Draco, sesi mırıldanmaları keserek. "Eğer o gelmeden önce beni gören üç Şifacı gibi bizim iyileştirme yöntemlerimize bağlı kalsaydı, tedavi panzehir yok diye çılglık atmaktan ibaret olurdu. Ve ben ölmüş olurum."

"Çok doğru, çok doğru," diye başını salladı Smethwyck.

Draco Kurul üyelerine döndü. "Hediyemi St. Mungo's'a yönlendirmemi isteyen Şifacı Granger'dı. Böyle bir niyetim yoktu; fonları Cambridge'deki araştırma girişimine aktaracaktım. Umarım onu bir dahaki görüşünüzde teşekkür edersiniz."

Bir onay gürültüsü ve çok sayıda baş sallama sesi duyuldu. Bazı Kurul üyeleri utanmış görünüyordu, bazıları ise Muggle bağları olan bir Şifacının Draco Malfoy tarafından kategorik olarak savunulmasına tamamen şaşırmış görünüyordu.

McLaggen düşünceli bir şekilde Draco'yu izliyordu. Tehlikeli bir takip.

Başka mırıldanmalar varsa da susturuldu. Kurul üyelerinin hepsi işadamı ya da politikacıydı; Draco'nun parasının kokusunu alabiliyorlardı ve ona göre davranacaklardı.

Sonunda dördüncü kata geldiler. Granger uzun süreli bakım koğuşunun ne kadar pis olduğunu abartmamıştı. Kapıdan içeri girerken, Draco

tozlu bir şekilde ilan eden tabelada J ve T harflerinin eksik olduğunu fark etti:

anüs hickey Ward

Draco ciddiyetle ona baktı.

Kurul üyeleri tedirgin görünüyordu.

Smethwyck onlara koğuğu gezdirdi, ilerlemelerinin arasına yatak sayısı, hasta başına düşen Şifacılar, ortalama kalış süresi ve muhtemelen Granger'ı büyüleyecek diğer bilgiler serpiştirdi (Draco onu düşündüğünden değil, çünkü Quashing yapıyordu).

Hepsi kirli kumaş bölmelerle ayrılmış otuz tel çerçeve yatak vardı. Tuvalet ve duşla donatılmış iki yorgun ama temiz banyo vardı. Zemin, insanların en çok geçtiği yerlerde sığ çukurların olduğu iyi aşınmış karolardı. Koğuşun en ucunda, altında birkaç telli bitkinin cesurca mücadele ettiği tek bir pencere vardı.

Tüm katta unutulmuşluk kokusu vardı; artık kullanılmayan ama tam olarak atılamayan şeyler için bir depolama alanı gibi bir şey.

Hastalar karışık bir gruptu - bazıları çok yaşlı, bazıları gençti. Yaklaşık yarısı savaş mağduruydu ve tedavi edilemeyen hastalıklarla mücadele ediyorlardı. Draco bile bu sonuncuları görünce bazı Do- Gooding düşüncelerine kapıldı: Creevey oğlanı (şimdi küçük, halsiz bir adam), Lavender Brown'ı (neredeyse tanınmayacak hale gelmişti), Michael Corner'ı (kayışlara karşı mücadele ediyordu), Hufflepuff'tan Mitchell bilmem neyi (bir duvarla kısık sesle konuşuyordu) ve adını söyleyemediği diğerlerini gördü.

Diğer yatakların etrafına perdeler çekilmişti. Birinin arkasından yumuşak, hüzünlü ve tanıdık bir ses yükseldi, ama Draco tam olarak çıkaramadı. Bir çocuk cevap verdi.

Hüzünlü yüzlü bir Şifacı ve yardımcıları bir yataktan diğerine geçiyordu. Hastalardan birkaçının ziyaretçileri vardı. Draco'ya ve etrafındaki alışılmadık derecede büyük ve gürültülü kalabalığa şaşkınlıkla baktılar. Draco

Nedenini anladı; bu koğuşun genellikle sessiz, terk edilmiş bir yer olduğuna dair bir his vardı içinde.

Granger bir piyano istemişti.

Grup turunu bitirdi ve kolayca en az kasvetli nokta olan pencerede toplandı.

Smethwyck bir tür dehşetle Draco'ya bakıyor, onun vereceği kararı bekliyordu. Ne var ki, kesenin ağzını tutan Smethwyck değil, Yönetim Kurulu'ydu. Draco'nun kınamasından nasibini alan da o bıyıklı adamlar topluluğuydu.

Sesini alçak tuttu ama soruları keskindi: Görünüşe göre 1903'ten beri Yönetim Kurulu'nun bu koğuşa kaynak aktarmayı uygun görmemesinin bir nedeni var mıydı? Bakım ve onarım için ayrılan fonlar neden buraya yönlendirilmemişti? Başka yerlere mi aktarılmıştı? Belki de Seneca'da çok fazla Yönetim Kurulu öğle ve akşam yemeği vardı? Yönetim Kurulu hastaneye düzenli ziyaretler yapmıyor muydu? Bu koğuşu kabul edilebilir buluyorlar mıydı? Neden buraya ilk gelişleri gibi görünüyordu? Neden bu koğuştaki sadece 1,5 Şifacı için yeterli para vardı da üst kattaki kafe

Porcelana sıcak ikolata? Büyük savaştan sağ kurtulan yiğitlerin neden tek bir penceresi vardı ve küvetleri yoktu? Merlin aşkına, neden n kapıdaki lanet olası 'J' harfini değiştiremediler?

Grup şimdi çeşitli şekillerde alçak gönüllü ve suçlu pozlarda duruyordu. "Doğru," dedi Draco. "Daha iyisini yapabiliriz." Smethwyck'e döndü. "Size önemli miktarda nakit para vereceğim. Anladınız mı?"

"Evet," dedi Smethwyck.

"Bu, hastanenin bu büyüklükteki ilk hediyesi olacak." "Pekâlâ."

"Dönüşümsel olacak." "Evet, Bay Malfoy, teşekkürler-"

"Bazı bağlar olacak." "Bağlar mı?"

"İpler. şartlar. İşe alma konusunda. Yenileme konusunda. Operasyonlarla ilgili. Ve olacak-" Draco Kurul yelerine karanlık bir ifadeyle baktı: "- Kurulun yontulmasını önleyecek güvenlik önlemleri mevcut."

"Evet, Bay Malfoy, elbette-"

"İşte," dedi Draco, Smethwyck'in eline kalın bir zarf tutuşturarak. "Ayrıntılar ve şartlar. Bana bir planla geri döneceksin."

"Oh, mükemmel - harika - Bay Malfoy, ben - size nasıl teşekkür edebiliriz-" "Bana teşekkür etmiyorsun. Granger'a teşekkür et. Bu onun için." Draco dışarı çıktı.

Şaşkın bakışlar onu kapıya kadar takip etti. Smethwyck'in zarfı açtığını duydu.

Bir soluk sesi ve ardından Smethwyck'in baygınlık geçirdiğini gösteren bir ses duyuldu.

Bölüm 22

Lughnasadh / Dünyanın Zirvesi

Pazartesi öğleden sonrası ağırlıklı olarak Slough'da bir Ölü Çağırın tarafından yetiştirilen karmakarışık cesetleri takip etmekle geçti. Draco zaman zaman cesetleri Slough'un iyi vatandaşlarından ayırt etmekte zorlanıyordu ama bu başka bir günün hikâyesi.

Granger'la buluşmak üzere tam saat dörtte Hogsmeade'e vardı. Köyü son derece sessiz buldu. Dükkân sahiplerinin çoğu tatildaydı ve kalan köylüler de sıcaktan korunmak için evlerine çekilmişlerdi.

Draco cüppesinin önünü aceleyle göğsüne tam oturacak ve güçlü göğüs kaslarını gösterecek şekilde düzeltti. Bir elini saçlarının arasından geçirerek, sert ve erkekçe şeyler yapan bir Seherbaz'a yakışır bir şekilde dağınık görünmesini sağladı.

Sonra Granger'ı beklemek için bir elektrik direğine yaslandı ve soğukkanlı, rahat, ilgisiz bir hava yansıtmaya niyetlendi.

Granger'ın neredeyse ona görünmesiyle mahvoldu.

Düştüler ve soluk soluğa birbirlerinden ayrıldılar.

Cüppesinin tozunu alan Draco huysuzca, "Işınlanmak için tam da bu santimetrekareyi seçmek zorunda mıydın?" diye sordu.

"Ana caddeden başka dinlenecek bir yer bulamadınız mı?! Gerçekten mi?" Granger kendini toparladı. "Sanırım ayağım dalağındaydı."

"Hissettim."

Yeniden ayağa kalktılar ve karşılıklı bir değerlendirme içinde birbirlerine baktılar. Birbirlerini son gördüklerinden bu yana neredeyse bir ay geçmişti. Granger

Yine o çok çalışmış görüntüsü vardi - gözlerinin altındaki derin leke, çekilmiş ağız.

Sanki iğrenç neşesi yorgunluğunu gizleyecekmiş gibi sarı bir güneş elbisesi giymişti. Ama yle olmadı.

"Berbat görünüyorsun," dedi Draco.

"Teşekkür ederim. Omzunuza attığınız göz küresi hakkında bilgi alabilir miyim?"

Draco yere baktı. En son uğraştığı ceset her neyse, bir gözünü ve kolunun arkasına kıvrılmış uzun bir optik siniri bırakmış, soğukkanlı ve rahat havasını oldukça bozmuştu.

"Doğru," dedi, onu yok ederek. "Bu sabahki görevden bir hatıra."

"Sahibi onu zlemeyecek mi?" "lmşt, o yüzden hayır."

Granger'ın gözleri adamın geri kalanını taradı, ama bulunması gereken başka serseri vücut parçası yoktu. Eliyle yolun aşağısını işaret etti. "Gidelim mi? Irma benimle 4.15'te buluşmayı kabul etti."

"Irma?" "Madam
Pince."

"Hâlâ bizimle mi? Merlin, o yaşlı kuşu tamamen
unutmuştum..."

Yürüdüler. Draco kendini kontrol etti ve onu
dehşete düşüren o kabarık saçmalıklardan hiçbirini
hissetmediği için memnun oldu. Sadece Granger'ın
yeterince normal olan bacaklarının görüntüsünü
takdir etti. Ish. Gerçekten de güzel bacakları vardı.

Draco kendisine yöneltilmiş bir bilgi akışı
olmadığını fark etti, Bak, Malfoy yoktu, bir yaprağı
işaret etmek için çalılıkların arasında dörtnala
koşturmak yoktu. Belki de Granger yorgundu - en
iyi tahminine göre yaz ortasından beri ilk kez izin
yapıyordu. Ve o tatil de pek dinlendirici
geçmemişti: Çok fazla ölüm rahibesi vardı.

Ama yorgunluktan daha fazlası vardı - ayrıca
ondan gelen bir tür çekingenlik de vardı.
Mesafesini koruyordu. Çılgınca, onun da bir Şey
fark edip etmediğini ve bunun kendisini korkuttuğu
kadar onu da korkutup korkutmadığını merak etti.

Belki o da bir şeyleri bastırıyordu.

Bu fikir aptalcaydı ve spekülasyondan başka bir şeye dayanmıyordu ama yine de rahatlatıcı bir yanı vardı.

Yaklaştıklarında açılan Hogwarts kapılarına geldiler. Eski kapılar ve kanatlı yaban domuzları Draco'nun hatırladığından çok daha az heybetli görünüyordu.

"N.E.W.T.'lerimizden beri buraya döndün mü?" diye sordu Granger, göz ucuyla onu izleyerek.

"Hayır," dedi Draco. "Sen mi?"

"Birkaç kez - çoğunlukla profesörlere merhaba demek ya da kütüphaneye gitmek için."

Hogsmeade'den okula yürüyüş gülünecek kadar kısa görünüyordu. "Bu kadar yolu kat etmek için gerçekten at arabası mı kullandık? On dakika bile sürmedi."

"Sanırım on iki yaşındaki bir çocuğun küçük bacakları için uzak," dedi Granger. "Her şey küçük görünüyor."

"Biliyorum."

Bir dönemeçten sonra kalenin kendisi görüldüğünde, Draco kalenin sihirli ve gizemli havasını koruduğunu görmekten memnun oldu - her ne kadar hatırladığından daha küçük görünse de.

Giriş Salonu'na girdiklerinde Draco, "Aynı kokuyor," dedi. Ahşap, eski taş, okul gibi.

"Daha doğrusu daha iyi," dedi Granger nefes alarak. "Yaz boyunca pis çocuk sürüsü yok. Geçen kış buradayken havada kesin bir ergen çocuk kokusu vardı."

Artık gerçek şatodaydılar. Draco nostaljik anıları yad etmeye pek yatkın değildi ama burada pek çok mutlu yıl (ve iki korkunç yıl) geçirmişti ve eski koridorlarda dolaşmak hoşuna gitmişti. Onlar da gençliğindekinden daha dar geliyordu. Üzerinde yükselen zırh takımlarını hatırladı; şimdi onlara aşağıdan bakıyordu.

Büyük Salon'a göz attılar; burada dört Ev'in masaları yıpranmış ve çıplak bir şekilde duruyor, ilk Eylül'ü bekliyordu. Oda her zaman çok büyük, masalar ise neredeyse bitmek bilmez gibi gelirdi. Şimdi Draco dizlerini kırmadan Slytherin sıralarından birine sıkışarak oturabileceğinden emin değildi.

Büyülü tavan yaz mevsiminin koyu mavisiydi.

Tebeşir ve yıllarca dökülmüş mürekkep kokan boş sınıfların önünden geçtiler. Güneş ışığı tozlu pencerelerden süzülüyordu.

Kütüphaneye yaklaştıkça Granger'ın heyecanı gözle görülür bir şekilde arttı, ama kendini tutmuş görünmek için elinden geleni yapıyordu. Ağır kapılara ulaştığında, avucunu yıpranmış kapı koluna sürtmek için durakladı.

Kapıyı açtı ve onları kütüphanenin kokusu karşıladı: eski kitaplar, parşömen, yıpranmış deri ve toz.

Etkileyiciydi. Draco kendini yeniden on dört yaşında hissetti. "Sanki bir iksir ödevim varmış gibi hissediyorum," dedi. A

Granger'ın yüzünde bir gülümseme belirdi.
"Benimki Biçim Değiştirme."

Madam Pince masasından onların yaklaşmasını izliyordu. Draco onun hâlâ öğrencilik yıllarındaki şapkasını ve sivri ayakkabılarını giydiğinden emindi. Konuştuğu için ondan azar işitmeyi bekliyordu.

O da küçük görünüyordu.

Granger, Madam Pince tarafından sıcaklığa yakın bir şeyle karşılandı - çimdikleyici, suskun bir sıcaklık. Draco şaşkınlıkla izledi, Granger'la birlikte olduğu için iki kat daha şaşkıncı.

"Tuhaf türden yatak arkadaşları," diye burnunu çekti Madam Pince. "İş," dedi Granger.

Pince, Granger'a bir kayıt kartı uzattı. "Ypres El Yazması. Nadir kitaplarla başa çıkabildiğinizi biliyorum Bayan Granger, ama buna özellikle dikkat edin. Sizin için korumaları kaldırdım."

Granger ona teşekkür etti ve Snape'in koleksiyonunun büyük bölümünü barındıran Kısıtlı Bölüm'e doğru ilerledi.

Kütüphanenin derinliklerine doğru ilerledikçe hava daha da havasızlaşıyor ve kulaklarına baskı yapıyordu. Kaleyi serinleten ilkel havalandırma, kütüphanenin iç kısımlarına ulaşmıyordu. Hava çok sıcaktı. Peki raflar hep bu kadar dar mıydı?

"Birinci sınıf öpüşme yığınları bunlar," dedi Draco sessizlikte. "Pince duyamadı."

"Hatırlıyorum," dedi Granger.

"Sen hatırlıyor musun?"

Granger ona bir bakış attı. "Bu kadar şaşırmana gerek yok."

"Daha ziyade merak uyandırıcı," dedi Draco. "Cesur bir delikanlı olmalı. Tabii Weasley değilse. O sayılmaz. Çoğunlukla sayılamaz."

"Kaba olma," dedi Granger. "Ama hayır - Ron benim ilk öpüşmem değildi. Bu onuru Viktor'a borçluyum." "Viktor mu?"

"Krum."

Draco alçak sesle ıslık çaldı. "Viktor için iyi oldu."

Granger yığınların arasındaki gölgeli bir yerde durdu. "Yanılmıyorsam tam burada. Şu raflar iyi bir el tutamağı oldu."

"Bu yığınlar ne hikayeler anlatabilir."

Granger ona alaycı bir bakış attı. "Eminim senin hakkında da aynı derecede müstehcen hikâyeleri vardır." Draco cevap vermek yerine ona sırtıttı.

Başka tarafa baktı.

Elbette haklıydı. Bu rafların arasında çok sayıda genç keşif yapmıştı. İlk oral seksini, diye düşündü, tabii bu ortak salonda olmadıysa? Hatırlayamıyordu. Ama burada kısa etekli kızlarla, onları kitaplara doğru iterek, dillerini ve parmaklarını oynatarak yaptığı pek çok koşturmayı hatırlıyordu.

Ve şimdi yine buradaydı ama kovalayacağı tek etek Granger'inkiydi. Önde yürürken gözleri Granger'ın sırtında ve bacaklarında dolaştı, ta ki kendini kitaplara yaslırsa nasıl görünürdü diye düşünürken yakalayana kadar. Hayır. Bunu yapmıyordu. Quashing yapıyordu.

Terlemeye başlamıştı. Önce kendine, sonra da Granger'a arkadan bir soğutma büyüğü yaptı. Kollarında tüyleri diken diken olan Granger şaşkınlıkla ciyakladı.

"Rica ederim," dedi Draco, onun karanlık bakışına karşılık olarak.

Kısıtlı Bölüm Snape koleksiyonunu sergilemek için genişletilmişti ama bunun dışında her zamanki gibi görünüyordu. Draco meraktan asasını salladı ve raflara yayılmış çeşitli iğrenç koğuşları ve uğursuzlukları aydınlatırken sııttı.

"Pince'in b u konuda yetenekli olduğunu kabul etmeliyim," dedi Draco. "Belki de rahibelik mesleğini özlemiştir." "Bunu ona önermelisin. Çok komik olur." "Gülmek mi? Sivri uçlu ayakkabısıyla taşaklarıma tekme atardı." "Kimin güleceğini belirtmemiştim."

Granger kitabını aramak için çömeldi. Kitabı bulduğunda, büyük el yazmasını okuma masasına doğru kaldırdı.

Nemli saçlarından bir tutamı alnından itmek için durakladı. Draco'nun beklediği gibi okumaya koyulmak yerine, cep telefonunu çıkarıp -eğer doğru anladıysa- ilgilendiği sayfaların fotoğraflarını çekmeye başladı.

Granger'ın sorunu her zaman yeni entrikalarla gelmesiydi. Onu hiç sıkılmıyordu. Neden onu sıkmasın ki? Granger tarafından sürekli uyarılmasaydı, her iki taraf için de daha kolay olurdu (tabii ki entelektüel olarak).

"Lanet olası Hogwarts'ta bu nasıl çalışıyor?" diye sordu Draco. "Hm? Oh," dedi Granger cep telefonunu çevirerek.

Sırtına anti-büyü disklerinden biri takılmıştı. "Bu şeyleri unutmuştum."

"Son derece kullanışlı. Cep telefonum olmadan hayatıma devam edemiyorum."

Granger fotoğrafları çekmek için okuma masasının üzerine eğildi. Draco ona bakmadı. Aslında ondan uzaklaştı ve bir ayna çağırarak saçlarını kurtarmaya çalıştı.

"Bu el yazmasını evde incelemek benim için çok daha uygun olurdu," dedi Granger, "ama Madam Pince onu kütüphaneden çıkarmama asla izin vermez. Bu yüzden bir sonraki en iyi şeyi yapıyorum - dijital fotoğraflar. Ona söylemeyin. Kitabın ruhunu çaldığımı falan düşünecek."

"Doğru. Kitap okumak için yerleşmediğine sevindim. Ter içindeyim," dedi Draco cüppesini çıkarıp yakasını açarak.

Granger önce ona, sonra da kendine bir soğutma büyüğü daha yaptı. Saçlarını tacının üzerinde bir sarmal haline getirdi ve arasını saçlarının arasından geçirdi.

Draco kendi saçını düzeltmek için elinden geleni yaptıktan sonra el yazmasını incelemek için onun yanına geldi. Tıbbi prosedürlerin ve çeşitli sıkıntılar içindeki ortaçağ hastalarının şemalarını içeriyordu.

Granger'ın kendisinden oldukça uzak durduğunu fark etti, ancak bu konuda rahat davranıyordu. Adam yaklaştığında, masanın diğer tarafına geçmek için bir neden buluyordu. Eğer adam da ona katılırsa, fotoğraflarını farklı bir açıdan çekmek için tekrar etrafından dolaşıyordu.

Kırılmalı mı? Sevinmeli miydi? Bilmiyordu. Gücenmiş hissediyordu ama bunun nedeni cadıların genellikle onun çevresinden kaçmamasıydı.

"Bir kadavra gibi mi kokuyorum?" diye sordu Draco. "Ne gibi?" "Ben. Çürüyen ceset kokusu. Evet mi, hayır mı?"

Granger ona hızlı bir bakış atarak, "Hayır," dedi. Fotoğraflarına geri döndü. "Güzel," dedi Draco. Adam ona tekrar yaklaştığında - görünüşte bir resmi incelemek için - kadın uzaklaşmadı. Demek istediğini anlatmıştı. Ne amaçla yaptığından emin değildi.

Granger birkaç fotoğraf daha çekti, bir süre bunları cihazında inceledikten sonra tatmin olduğunu söyledi. El yazmasını büyük bir dikkatle kapattı ve yerine koymak üzere yürümeye başladı.

"Bu kadar mı?" diye sordu Draco.

"Evet, sıkıcı olacağı konusunda seni uyarmıştım," dedi Granger, yığınlardan çıkarken yolu göstererek. "Gelme zahmetine girmemeliydin."

Draco omuz silkti. "Güzel bir değişiklik, bilirsin, yaşayanlarla arkadaşlık etmek. Karıştıran bir cesetten biraz daha fazla canlılığın var."

"Kelimelerle aran çok iyi," diye kuru bir yanıt verdi. "Bu beni oldukça rahatsız ediyor."

Draco bu ilginç sohbetin devamını getiremedi çünkü Pince bir rafın arkasından çıkageldi. "Bitti mi? Şimdiden mi?!"

"Evet," dedi Granger. "Şimdi kaldırdım; koğuşlarınız için hazır. Tatiliniz sırasında sırf benim için geldiğiniz için tekrar teşekkür ederim. Çok minnettarım."

"Her zaman bir zevktir," dedi Pince, ama bakışları son derece şüpheliydi. "En azından birkaç saat burada kalacağınızı düşünmüştüm."

"Evet, şey - gözden geçirmem gereken belirli bir bölüm vardı, daha fazlası değil."

"Oldukça terli
görünüyorsun." "Evet,
orası çok sıcak."

"İ Bak. Sen yapılmış çok hızlı iş .
onu. Yani el yazması."

"Evet. Dediğim gibi, yaklaşımım oldukça odaklıydı." "Hm," dedi Pince,
daraltma onu Gözler, ve
mümkünse daha da çimdiklenmeye başlamıştı.
Siyah bakışları ikisini de kaplayan ter pırıltısına,
Draco'nun görece soyunmuş haline ve
düğmesiz yakası ve cübbesinin üzerinden sarkan
Kol. "Kütüphane okumak içindir, biliyorsun."

Granger ona gözlerini kırpıştırarak, "Gerçekten de," dedi. "Okuma ve araştırma. Diğer faaliyetler değil."

Granger, Pince'in biraz delirdiğinden şüphelenmiş gibi görünüyordu. "Çok doğru. Sanırım gitsek iyi olacak."

"Sanırım öyle yapmalısın," dedi Pince. Bakışları şimdi Draco'nun yüzünde, saçlarında, yakasında ve sonra da fermuarında geziniyordu.

Onun bakışlarının ağırlığı altında kütüphaneden ayrıldılar.

Kapılar arkalarından güvenli bir şekilde kapandığında Granger, "Bu da neydi böyle?" diye sordu. "Tuvalete mi gitti?" diye sordu Draco. "Az önce şişkinliğime mi baktı?"

"O yaptı."

"Rahatsız oldum."

"Ben de. Ne olduğunu merak ediyorum-"

Ortak bir farkındalık anında Granger dönüp Draco'ya bakarken, Draco da dönüp ona baktı. "Bir şeyler yaptığımızı mı ima ediyordu?" diye irkildi Granger, dehşete düşmüştü.

Draco tekrar kütüphane kapısına baktı. "Sanırım ayaküstü sevişmek için geldiğimizi düşünüyor."

Granger o kadar hızlı döndü ki etekleri kalçalarının etrafında bir daire çizdi. "Onunla işleri yoluna koymak için oraya geri dönüyorum."

"Ya yanılıyorsak?"

Granger durakladı. "Yanılıyor muyuz?"

"Bilmem ki? Belki de sadece şişkinliğime bakmak istemiştir?"

Granger elini kaldırdı. "Bu kadar şişkinlik yeter. İlgilenmemiz gereken daha önemli şeyler var." "İzninizle."

"Ya biz haklıysak ve o... o birine söylerse?" diye sordu Granger dehşet içinde nefesini tutarak.

"Bu çok komik olurdu."

"Gülmek mi? Hayır. McGonagall'a söylediğini düşünsene." "Kimin güleceğini belirtmedim."

"Eğer beni taklit edeceksen, lütfen sesini bir oktav aşağı indir; bu deliciydi." Granger kütüphaneye doğru yürüdü. "Peki neden terli değildi?" diye omzunun üzerinden seslendi.

Olayların bu şekilde gelişmesi karşısında eğlenen Draco, Granger'ın 'işleri yoluna koymasını' bekledi. Sırtını soğuk taşa dayayarak, kambur duran bir zırhın yanına eğildi. Birkaç kurulama büyü en kötü kirlerden kurtulmasını sağladı.

koltuk altlarındaki nemi fark etti. Belki de kadavra gibi kokmuyordu, belki de sadece ter kokuyordu.

Granger geri dönmüştü. Koridorda yürürken adımlarında fırtınalı bir hava vardı. Draco'nun yanındaki zırhlı adam doğruldu ve selam verdi.

"Yani?" diye sordu Draco.

"Gitmiş," dedi Granger. "Onu bulamadım. Doğu girişinden ayrılmış olmalı."

"Ona bir mektup yaz," diye omuz silkti Draco.

Granger ona doğru döndü. "Mektup mu?! Gerçekten mi? Bu saçmalığı yazılı hale getirmemi mi istiyorsunuz? Sevgili Madam Pince, Malfoy'un şişkinliğine baktınız, bu yüzden hemen bir sonuca varıp varmadığınızdan emin olamadık ama lütfen kütüphanede onunla birlikte olmadığımı bilmenizi isterim. Saygılarımla, Hermione?"

Draco kahkahasını tutamadı. Onun önünde yürüdü, vuruş mesafesinin dışında olmanın daha güvenli olabileceğini düşünüyordu.

"Birimizin eğlenmesine çok sevindim," dedi Granger, ateşler içinde arkasından yaklaşarak.

Gözlerini. Draco aniden durdu. Granger ona doğru yürüdü.

"Ah - ne-"

"Benim ortak odam," dedi Draco, sağdaki taş merdivenleri işaret ederek. "Bu taraftan. Hadi gidelim."

"Hayır. Buraya kütüphaneyi kullanmak için açıkça izin alarak geldim, Draco Malfoy'u şatoda nostaljik bir manzara turuna çıkarmak için değil. Ya Filch bizi yakalarsa?"

"Ya Filch bizi yakalarsa?" diye tekrarladı Draco merdivenlerden inerken. "O zaman bizi doğruca cezaya gönderir herhalde."

Granger'ın bir elini kalçasına koyduğunu görmek için başını kaldırıp baktı. Şimdi yine on dört yaşındaydı. Sanki bir Kaymakam'ın uğramasını bekliyormuş gibi görünüyordu, böylece onu ispiyonlayabilir ve ev puanlarının silinmesini sağlayabilirdi.

Draco merdivenlerden inmeye devam etti. Onun kızgınlık dolu homurtularını duydu, sonra da arkasından takırdayan ayak seslerini.

Kalenin alt katları fark edilir derecede serindi. Tanıdık portrelerin sakinleri yanlarından geçerken irkildiler, sonra el salladılar ya da bir yorumda bulundular. "Hermione Granger ve Draco Malfoy! Artık gerçek birer yetişkin oldular!" diye bağırdı onları birkaç resmin arasından takip eden bir ortaçağ büyücüsü. "Şunlara bakın!"

"Biri Draco mu dedi?" dedi alaycı bir ses. Siyah saçlı, keçi sakallı bir adam kafasını bir çerçevenin kenarından uzattı.

"Merhaba Phineas," dedi Draco.

"Neden onunla buradasın?" diye sordu Phineas, başını Granger'a doğru sallayarak. "İş," dedi Draco. Şimdi bir şövalye geniş bir deniz manzarası boyunca dörtnala ilerliyordu. "Ah! Hermione Granger! İyi karşılaşmalar leydim! İyi karşılaşmalar!"

McGonagall ortaya çıkıp onu azarlayacakmış gibi sürekli omzunun üzerinden bakan Granger, şövalyeyi görünce gülümsedi. "Sör Cadogan!"

Şövalye kılıcıyla Draco'yu işaret ederek, "Bu serseriyle birliktesin, değil mi?" dedi. "Buraya baskı altında mı geldin?"

Granger Draco'ya baktı, evet deyip demeyeceğini ve 11 inçlik bir yağlıboya tablonun öfkesine maruz kalıp kalmayacağını merak eder gibiydi. "Hayır, buraya kendi isteğimle geldim. Görünüşe göre o iyi."

"Öyle mi?" diye sordu Sör Cadogan, vizörünü açıp Draco'yu gözlemleyerek. "Yürekli mi?"

"O bir Seherbaz, seni aptal herif," dedi Phineas. "Tabii ki yufka yüreklidir. Her gün embesiller için boynunu tehlikeye atıyordur, bahse girerim."

"Ben mi? Aptal bir herif mi? Bu ne cüret? Siz, efendim, huysuz bir ihtiyarsınız ve dilinizi koparacağım." Sir Cadogan vizörünü indirdi ve tablodan hızla çıkan Phineas'a doğru eğildi.

"Elveda leydim!" diye yankılandı Sir Cadogan'ın sesi, o da gözden kaybolurken.

İksir sınıfına geldiler. Kapı aralıktı. Draco içeri girdi. Her şey aynı görünüyordu, sadece daha küçüktü - iyi ovulmuş tezgahlar, sıra sıra dizilmiş lavabolar, arka duvar boyunca yığılmış kazanlar.

Draco yedi yıldır çalışma masası olan yere doğru ilerledi. Granger kapıda kararsızca durdu, sonra onu takip etti.

"Yeni İksir profesörünün kim olduğunu merak ediyorum," dedi kapının yanındaki kitaplığa bakarak. "Zaten oldukça modernler; Buxton'ın ve Keynes'in eserleri var. Snape 19. yüzyıl ustalarını tercih ederdi. Biraz gelenekçi." Draco'ya bakmak için döndü ve onun ortadan kaybolduğunu gördü. "Ee - ne yapıyorsun?"

Draco bu eski çalışma masasının altına çömelmiş ve altına bir Lumos göndermişti. "Hah!" dedi. Granger'ın önce dizleri, sonra da yanına çömelmiş olan yüzü göründü.

Draco masanın altına oyulmuş kaba saba horoz ve taşakları işaret etti. "Vay canına," dedi Granger.

"İzimi bıraktım," dedi Draco.

"Kalıcı bir miras olduğu kesin," dedi Granger. Dizlerinin üzerinde masanın altına doğru ilerleyerek Draco'nun baş harflerinden oluşan eserlerinin geri kalanını inceledi.

"Bu ne?" diye sordu, dikdörtgen bir kütleyi göstererek. "Bir kirpi mi?" Draco gizemli hiyeroglifi incelemek için yaklaştı.

"Kozalak mı?" diye sordu Granger.

Draco başını iki yana salladı ve ciddi bir sesle, "Sanırım on iki yaşındaki ben, kadın parçalarının böyle görüldüğünü sanıyordum," dedi.

Granger kahkahalara boğuldu.

"Bir kirpi," diye tekrarladı Draco abartılı bir alınganlıkla.

"Bir gözü var," dedi Granger, bir lekeyi işaret ederek.

"Conker avı artık heyecan verici yeni bir anlam kazanacak," diye düşündü Draco. "Umarım senin

kadın anatomisi bilgisi biraz gelişti."

"O zamandan beri bilgimdeki eksiklikleri giderdim."

"Yardıma ihtiyacın olursa sana ödünç verebileceğim birkaç anatomi kitabım var. Böylece kirpileri nereden dürteceğini bilirsin."

"Gereksiz ama cömert ruhunuz için teşekkür ederim."

Granger 'kirpiye' bakıyor ve tekrar gülmemek için ellerini ağzına bastırıyordu.

O an gerçeküstü geliyordu. Draco Hogwarts zindanlarında, Hermione Granger'la birlikte bir İksir çalışma masasının altına çömelmişti. Yedi yılını bu zindanda, Hermione'nin kafasının arkasına bakarak ve ondan nefret ederek geçirmişti. Ve şimdi, her nasılsa, neredeyse yirmi yıl sonra, geri dönmüşlerdi; saygın bir Seherbaz ve saygın bir Şifacı olarak diz çökmüş, yonik kozalaklarla ilgili kıkırdıyorlardı.

Bu kadar uzun sürdüğü için garip bir pişmanlık duydu - bu kadar çok zaman geçirdikleri için

birbirlerinden nefret ediyorlar.

Ve sonra çok geç olmadığına dair aynı derecede garip bir umut anı yaşadı. (Ne için çok geç? Tam olarak bilmiyordu.)

Dizleri birbirine değdi.

Granger geri çekildi. Ayağa kalktı ve hızlıca tozunu aldı. "Pekâlâ. Bu kadar kavramsal vulvalarınız yeter. Hadi ortak odana gidelim."

Draco masanın altından kalkıp ona katıldı.

Granger yolu göstermeye çalıştı ama kısa süre sonra Slytherin ortak salonunun nerede olduğuna dair genel bir fikirden daha fazlasına sahip olmadığı anlaşıldı.

"Şurada," diye seslendi Draco, kız yanlış bir dönüş yaparken. "Hiç gitmedin mi?"

Granger arkasını döndü ve ona yetişti. "Çok fazla Slytherin arkadaşım olmadı - yani, hayır." Sıradan bir duvarın önünde durdular.

Granger merakla etrafına bakındı. "Burası mı?"

"Evet. Bir sonraki soru parola olacak tabii," dedi Draco. "Burada durup tahmin etmemizi mi istiyorsun?"

"Hadi deneyelim. Beş dakikalığına, Granger. Senden önümüzdeki hafta boyunca Slytheriny tarzı şeyler söylemeni istemiyorum."

Granger kuşkulu görünüyordu. "Ne tür Slytheriny şeyleri ağızımızdan kaçırmalıyız?"

"Ünlü Slytherinler. Malzemeler. Etik açıdan sorgulanabilir büyüler. Aklınıza gelebilecek her şey."

Tahminlerini söylediler: bitkiler, iksirler, lanetler ve yaratıklar. Rafflesia. Vermiculus. Banshee. Imperata cylindrica. Et yiyen sümüklüböcek. Hebridean Black Dragon. Cuscata. Dağ trolü. Lokomotor Wibbly. Belladonna. Nargle. Kanlı Baron. Thestral. Basilisk.

Taştan bir titreme bile gelmedi. Granger bunu kişisel olarak algılamış görünüyordu ve egzersize ısınmaya başladı.

"Tacca chantirieri," dedi bir eli kalçasında.
"Entomorphis!" "Melofors," diye denedi Draco.
"Erkling? Parseltongue. Salazar'ın saçmalıkları."

Granger strateji değiştirdi ve havalı şeyleri sıralamaya başladı. "Tilki avı. Tüvit. Sabrage."
Draco çeşitlilik için biraz Latince denedi. "Oderint dum metuant. Non ducor, duco. Carpe noctem."
"Gilets," dedi Granger. "Regattas! Pimm's. Hardallı pantolonlar. Karaborsa organlar." "Puffskein? Kan emici böcek!"

"Kavun balığı!" diye bağırdı Granger.

"Godric Gryffindor tam bir kukla," dedi Draco büyük bir otoriteyle. Duvardan bir ürperti geçti.

Granger'ın nefesi kesildi. "Godric beleşçinin teki. Bir serseri!"

"Godric bir barda işemeyi bile organize edemez.

Godric işe yaramaz bir otuzbirci."

"Godric tam bir mankafa."

"Bir ahmak!"

"Çocukça bir aptal."

"Godric'in taşakları

sarkık."

"Godric salyaları akan bir salak."

"Godric tam bir hödük."

"Kalın kafalı!"

"Godric the Gormless."

"Oldukça."

Arkalarından genizden gelen bir kahkaha yükseldi.

Phineas dağlık bir manzara resminin içine kaymıştı.

"Bu çılgınca eğlenceli."

Granger havaya sıçradı ve suçlu görünüyordu. Eski okul müdürüne hitap ederken yanakları kızarmıştı.

"Ee - tekrar merhaba. Dilini hâlâ kullanabiliyor musun?"

"Belli ki," dedi Phineas. "O, iyi. Biz de tam-"

"Ortak salona zorla girmek," dedi Draco. "Ne amaçla acaba?" diye sordu Phineas.

Draco omuz silkti. "Geçmiş günleri anmak için."

"Sen mi? Anımsamak ister misin? Hermione Granger'la mı?" Granger parmağını kaldırdı.

"Aslında, ben-"

"Evet," diye araya girdi Draco. "Birbirimizle ilgili korkunç anılarımızı yeniden yaşıyoruz."

"Birbirinizden nefret ettiğinizi sanıyordum," dedi Phineas.

"Var," dedi Draco ve Granger aynı anda.

Draco, Phineas onları bir duvarın dibinde Godric'in taşakları hakkında bağırarak kıkırdarken yakalamasaydı bu iddianın daha inandırıcı olacağını düşünöü.

Phineas öfkeyle kızaran Granger'a, sonra da sırtarak onunla göz göze gelen Draco'ya baktı.

"Kokuşmuş ergenlik döneminizden bile daha az mantıklı konuşuyorsunuz. Tebrikler."

"Teşekkür ederim," dedi Draco.

"Parola Gurdyroot," dedi Phineas, gözden kaybolurken. "Sadece beni güldürmeyi başardığın için. Döşemeye vücut sıvısı bulaştırmayın."

Granger bu küstahlık karşısında tükürürken, Draco duvara döndü. "Gurdyroot."

Duvar açılarak Slytherin ortak salonuna açılan karanlık, cilalı kapıyı ortaya çıkardı. Draco

itererek açtım.

Okul burayı aydınlatmak için biraz çaba sarf etmiş gibi görünüyordu. Draco'nun zamanındaki yeşilimsi, soğanlı ışıkların yerini odaya sıcak bir parlaklık veren gaz lambaları almıştı. Mobilyalar Draco'nun gençliğindekilerle hemen hemen aynı görünüyordu - püsküllü deri kanepeler ve yüksek arkalıklı sandalyeler, süslü oymalı masalar ve dolaplar. Yıldızlı aynalar gölgeler içinde parlıyordu.

Özenle oyulmuş taş şömine yanmıyordu. Etrafındaki duvarlarda ünlü Slytherin'lerin portreleri sergileniyordu. Merlin bir şeyler okuyordu ve Draco'ya kaşlarını kaldırarak baktı. Salazar'ın sandalyesi boştu. Phineas yeniden ortaya çıkmadı. Portreler arasında iki yeni kişi daha vardı: Slughorn ve Snape. Slughorn kollarında bir şişe Ogden's Old ile uyukluyordu. Snape'in siyah cüppeli silueti portresinin arkasında gizlenmiş, bir şeyler demliyordu.

Draco elini bir kanepenin arkasında gezdirdi. Yedi yıl boyunca burada entrikalar çevirmiş ve planlar yapmıştı. Birçoğu artık ölmüş olan bir grup arkadaşına küçük bir lord gibi başkanlık etmişti. Kendini

Burada son derece önemli, son derece anlayışlı, bilge ve yetişkin.

Ve şimdi çocuk oyun odası gibi hissettiriyordu. Ev ödevleri için masalar. Ev kuralları panoya asılmıştı. Geçmişteki Ev Kupası zaferlerini kutlayan soluk pankartlar. Yıpranmış ders kitaplarının bulunduğu kitap rafları. Her şey çok küçüktü.

Granger burnunu çekti. "Halıları değiştirmeliler. Ayak gibi kokuyor."

Granger'ın duygusallığı bir kenara bırakacağına her zaman güvenilebilirdi.

Kısmen gölün altına uzanan zindanın en ucuna kadar gitti. Suya açılan pencerelere geldiğinde, "İşte bu ilginç," dedi.

"Yatakhanelerden daha iyi bir manzara var," dedi Draco. "Haydi gel."

Onu bir koridor boyunca takip etti ve yedi yıldır kendisine ait olan erkek yatakhanesine girdi. A

Göle açılan pencere batı duvarının tamamını kaplıyordu.

"Büyüleyici!" dedi Granger, ona doğru adım atarak.

"Dev Mürekkep Balığı ara sıra geçiyor. Merfolk da."

Draco onu gözlemleriyle baş başa bıraktı. Odanın geri kalanını kaplayan beş yeşil kanopili yataktan oluşan çembere doğru yürüdü. Goyle, Crabbe, Zabini, Nott. Ölü, ölü, canlı, canlı.

Sonunda yatağının olduğu yere geldi. Elbette, kesinlikle bu kadar küçük olamazdı. Her zaman çok geniş hissettirmişti.

Üzerine uzandı ve kıkırdadı. Ayakları kenardan sarkıyordu.

Granger onun kahkahasını duyarak yanına yaklaştı. "Dev Kalamar yok ama Dev Malfoy'un yataklardan birini ele geçirdiğini görüyorum."

"Bunun aynı yatak olduğuna inanamıyorum."

"Kimliğini doğrulayabilmemiz için cinsel organını oyduñ mu?"

Draco bir yatak direğini incelemek için döndü. "Biliyor musun, hiç bildiğimi sanmıyorum."

Granger, Nott'un yatağının kenarına tünedi. Ellerini ıplak kollarının üzerinde gezdirdi. "Burayı kasvetli bulmadın mı? Kışın ne kadar soğuk olduğunu hayal bile edemiyorum."

"Malik neden çok da farklı değildi," diye omuz silkti Draco. "Ateşimiz yanıyordu, ısınma bylerimiz, sıcak ikimiz ve ateş viskimiz vardı."

Bir grup Grindylows pencerenin önünde sürükleniyordu. Granger izlemek için döndü.

Draco yine o anın uyumsuzluğuyla sarsıldı. Hermione Granger, parlak bir güneş elbisesi içinde, çocukluğunun yatakhanesinde onunla birlikteydi. Genç Draco'nun tüm bunlar hakkında ne düşüneceğini merak ediyordu. şimdi Draco ona Granger'ın büyüyünce güzel, esprili ve korkunç derecede zeki olacağını söyleseydi ne derdi? Ona patronluk taslayacağını

ve bazen bundan zevk aldığını? Sırf bunu görmek için onu bilerek güldürdüğünü mü?

Ona sersem bir o t u z b i r c i olduğunu söylerdi. Katılmamak elde değil.

"Tatmin olacak kadar anımsadın mı?" diye sordu Granger. "Evet," dedi Draco.

Saçma sapan şeyler düşünmeye devam etmektense yolumuza devam etmek daha iyidir.

Granger ayağa kalktı. Eteklerinin yatağın üzerinden geçişini izledi. Sabun kokusu da onu takip etti.

Granger ve bu eski yatakla ilgili henüz tam olarak şekillenmemiş bir fikri, bir şekle ulaşmadan ve sonra - dehşet verici bir şekilde - zihninin gözünde yaşamaya devam etmeden önce bastırdı.

Yataktan çıkıp ortak salona doğru adımlarını tekrarladılar.

Draco etrafına son bir kez baktı. Bir on yıl daha buraya dönmeyebilirdi. O zaman daha da mı küçük gelecekti? Hayat acımasızca akıp giderken ve çocukluk anıları küçüldükçe küçülüp arkasında daha da küçük bir ışık zerresi haline gelirken?

Granger ona gülümsüyordu. "Ne?" diye sordu Draco. "Gerçekten de anılarını tazelemeye gelmişsin," dedi Granger. "Tamamen hüznünlendin." Draco omuz silkti. "Bence oldukça tatlı," dedi Granger, kendisi de hüznünlü görünüyordu.

Sonra kendini toparlamış gibi göründü, ciddileşti ve adımlarını hızlandırarak uzaklaştı. "Ortak odana gitmek ister misin?" diye sordu Draco.

Başını iki yana salladı. "Buraya senden daha sık geliyorum. Başka zaman."

Granger, İksir sınıfından geldikleri koridora doğru ilerledi. Draco onu dirseğinden yakaladı ve ona daha hızlı bir çıkış yolu gösterdi, doğruca Giriş Salonu'na çıkan dar bir merdivenden yukarı.

Neden onu dirseğinden yakalamıştı? Onu dirseğinden yakalamak için hiçbir nedeni yoktu. Sadece bir şey söyleyebilirdi. Bu aptalcaydı ve Quashing'in bir hatasıydı.

Önce onun dar merdiveni tırmanmasına izin verdi ve kıcı tam orada olduğu için yukarı çıkarken ayaklarına baktı.

Granger çıkarken Pince'i bulma umuduyla Büyük Salon'a tekrar baktı. Orada değildi. Granger kızgınlıkla birkaç kelime mırıldandı.

Şatodan çıktılar ve merdivenlerden Hogsmeade'e giden çakıllı yola indiler. Hava tatlı çimen ve gölü çevreleyen söğütlerin narin kokusuyla doluydu.

Tekrar dışarıda olmak güzeldi.

Hogsmeade'e geldiklerinde, Granger Üç Süpürge'ye doğru sürüklendi. "Çok acıktım. Sen bir şeyler yedin mi?"

"Hayır," dedi Draco. "Öğle yemeği de yok; cesetler beni soğuttu."

Granger burnunu kırıştırdı. "Bana katılabilirsin ama Malikâne'nin yemekleri kadar şık olmayacak."

Three Broomsticks'in kapısını denedi, ancak Eylül ayına kadar kapalı olduklarını belirten bir ilanla karşılaştı.

Aynı şekilde kapalı olan Madam Puddifoot'a doğru yürüdüler. Sonunda Hog's Head'e ulaştılar.

Granger kararsızca kapının önünde durdu. "Bu kadar çaresiz olduğumdan emin değilim. Aberforth emekli olduğundan beri işlerin epey kötüye gittiğini duydum."

"Ne var? Bir bira ve biraz pub yemeği için o kadar da kötü olamaz, değil mi?" Olabilir.

Draco ve Granger, çoğu Skrewt'tan daha çok Skrewt'a benzeyen bir adam tarafından karşılandı (eğer böyle neşeli bir terim kullanılabilirse). Ona iş vermeye cüret ettikleri için sinirlenmiş görünüyordu. Bu, bunun benzersiz derecede korkunç bir deneyim olacağına dair bir numaralı kırmızı bayraktı.

Bir bardak bira istediler; onlara tesiste bira kalmadığı söylendi. Bu iki numaralı kırmızı bayraktı. Bu noktada, daha akıllı bir çift kalkıp giderdi ama içlerinde bir tür merak vardı

ne kadar kötüye gidebileceğini görmek için yakıldı.

"O zaman sende ne varsa onu alalım, dostum," dedi Draco. "Ve mutfakta ne varsa ondan da biraz."

Bir zamanlar muhtemelen bir pencere olan, ancak şimdi kirle kaplanmış kirli bir masaya oturdular.

Skrewt iki lekeli bardağı masanın üzerine bıraktı ve mutfığa gitmeden önce içine berrak bir şey döktü.

Masanın üzerine güçlü bir terebentin kokusu yayıldı.

Granger bardağını kokladı ve gözleri yaşardı. "Aman Tanrım - bu tam bir sinüs temizleyici olacak."

"Affpuddle'ın Absinthe'inden daha kötü olamaz, değil mi?" diye sordu Draco. "Şerefe."

Granger endişeli bir bakışla kadehini Draco'nunkine uzattı. Kendi bardağından cömert bir yudum aldı; Draco

onunkinin yarısı kadar. İkisi de tükürdü ve öksürdü. "Yanıyor," diye boğuldu Granger.

"Bu birinci sınıf bir nektar," diye atıldı Draco.
"Kendimi hiç bu kadar canlı hissetmemiştim," diye burnunu çekti Granger.
O kadar kötü olduğunu teyit etmek için tekrar içtiler. Öyleydi. Granger ağlamaklı bir gülme ve öksürme karışımıydı. Draco sesinin çoğunu kaybetmişti.

"Bu şey de ne böyle?" diye sordu Draco boğuk bir sesle. "Tuvalette mi damıtılmış?" diye sordu Granger.

Skrewt şişeyi barın arkasındaki rafa yerleştirmişti. Draco şişeyi onlara doğru havaya kaldırdı. Trol votkasıydı.

Etikette sek tüketilmemesi ve lütfen sorumlu bir şekilde içilmesi konusunda bir uyarı yer alıyordu. Bu üç numaralı kırmızı bayraktı, ama hey-ho; bir Knut için içeride, Galleon için içeride.

"Yüzde 88 ABV," diye nefes nefese kaldı Granger.
"Harika. Ben de haftaya alkol zehirlenmesiyle başlamak istiyordum."

"Sorun değil," dedi Draco kırık sesiyle. "Yakında yemeğimiz olacak." Geriye dönüp baktığımda, bu düşüncede çok güzel bir pozitiflik vardı.

Skrewt elinde tabaklarla mutfaktan çıktı.

"Biftek," diye homurdandı Draco'nun önüne bir tabak koyarken. "Salata," dedi ve onu da Granger'ın önüne bıraktı. "Patates kızartması ve püre," diye bitirdi sözlerini, son tabağı da ikisinin arasına atıp hızla uzaklaşmadan önce.

Draco ve Granger bu teklifleri gözlemledi.

"Bu biftek radyatörde mi pişirildi?" diye sordu Draco.

Granger gri yumruyu inceledi. "Saç kurutma makinesinin altında en az beş dakikaya daha ihtiyacı vardı." Dikkatlerini Granger'ın salatasına çevirdiler. Salata yarım çiğ soğandan oluşuyordu. "Şok edici," dedi Draco.

Granger sang-froid'ini korudu. Patates kızartması ve püreyi bir tür acımasız iyimserlikle onlara doğru çekti.

"Ama sosis neden bu kadar... büzüşmüş?" diye sordu Draco. "Belki de soğuktur," diye önerdi Granger nazikçe.

"Ya da gergin," diye başını salladı Draco.

Granger dudağını ısırdı. "Prolapsus gibi görünüyor."

Draco güldü. Boğazını acıtmıştı.

"Peki bu ne?" diye sordu Granger, belli belirsiz bir yağ parçasını dürterek. "Domuz yağı Voldemort."

"Aman Tanrım."

"Püre... iyi görünüyor mu?"

"Sıcak kedi kusmuğu gibi kokuyor," dedi Granger, Draco'nun çatalını devirerek. "Sakın deneme. Bundan dehşet verici bir ishalden başka bir şey çıkmaz."

Akan bir serseri istemeyen Draco çatalını bir kenara bıraktı. Birbirlerine baktılar.

"Sanırım bu bir yardım çılgılığı olabilir," dedi Granger, kasvetli bir sesle. "Ona iyi olup olmadığını soralım mı?"

Draco sempati duymaya daha az meyilliydi. "Sanırım az önce apaçık ortada olan bir paravan keşfettik."

"O da var," dedi Granger. "Araştıracak mısın?"

"Bunu acemilerden birine havale edeceğim."

Granger oturduğu yerde biraz sallanmaya başlamıştı. Gözlerini kısarak neredeyse boş olan bardağına baktı. "Kanımızdaki alkol oranını tahmin edebiliyor musunuz?"

"İki... yüzde iki yüz, yaklaşık olarak," dedi Draco, kekelemiyordu ama yaklaşmıştı. İçki onu da etkilemeye başlamıştı.

Granger ayağa kalkarak, "Haydi, gerçekten yenebilecek bir şeyler bulmaya gidelim," dedi. Ayaklarının üzerinde sallanıyordu. "Oh, lanet olsun. Görünmez olamıyorum."

"Bunun için para ödemek beni rahatsız ediyor," dedi Draco eliyle dokunulmamış yemeklerini işaret ederek. Yine de masanın üzerine bir Orak bıraktı.

"Yapabilirim-" dedi Granger, bir cebi kavrayarak.

"Hayır," dedi Draco. "Burayı denemek için ısrar ettim. Bir sonrakini sen dene." "Peki."

"Ne de olsa haklıydın. Malikâne'nin yemekleri kadar seçkin değildi."

Bardan sendeleyerek çıktılar ve sokakta ilerlerken birbirlerine ve çeşitli nesnelere çarparak ilerlediler. Köşeyi döndüklerinde küçük bir bakkal vardı, akşam için kapanmak üzereydi. Son ekmek sepetini yağmaladılar ve yanına küçük bir tekerlek peynir aldılar. Granger biraz kiraz buldu. Draco kocaman, hafifçe ezilmiş bir böğürtlenli turtta keşfetti. Granger bir dilim almaları gerekip gerekmediğini sordu. Draco şahsen iki dilim istediğini söyledi. Turtaya baktılar ve sonra akılları ve iradeleri iki santim votkayla boğulmuş bir halde hepsini satın aldılar. Üstüne bir şişe de soğuk elma şarabı eklediler ve akşam yemeği hazırды.

Köyün biraz dışına çıkıp oturacak bir yer aradılar. Granger köy manzarasını seyretmek istediğini söyledi; Draco ise şatoya bakmak istediğini. Hem Hogsmeade'i hem de Hogwarts'ı görebilecekleri çimenli bir buruna çıkan küçük bir patikada uygun bir uzlaşma noktası buldular.

Granger Draco'dan bir mendil istedi ve onu bir battaniyeye dönüştürüp çimlerin üzerine serdi. Battaniye Draco'nunkinden daha üçgendi.

Kare şeklindeydi ama Granger ayık olmaktan çok sarhoştı.

Gevşek bacaklı ve sallantılı Granger kendini battaniyenin üzerine bıraktı. Draco onun yanına çöktü. Trol votkasının bir kısmını gecikmeli olarak emmesi umuduyla önce hafifçe çiğnenen ekmek parçalandı.

Granger bir ağız dolusu içkinin ardından, "Tamamen sarhoşum," dedi. Onda bir tür dinginlik vardı, tamamen saçmaladığını ve bunun böyle olacağını sakın bir şekilde kabullenmişti.

Ekmeğinin üzerine bir parça peynir koymakta büyük zorluk çekiyordu. Draco yardım etmeye çalıştı ama ekmek parçası ikiye, sonra dörde katlanmaya devam etti, ta ki Draco gözünü kırpana kadar ve tekrar bir oldu, hafifçe sallanıyordu.

"Kıpırdama," dedi Draco onun bileğini tutarak.

"Öyleyim," dedi Granger. "Sallanan sensin."

Draco özenli bir dikkatle ekmeğın üzerine bir parça peynir yerleştirmeyi başardı.

Granger hıçkırđı. Peynir düřtü, dizinden sekti ve çimlere yuvarlandı. Nazik bir hüžünle gidiřini izledi.

Draco ondan vazgeçti ve kendi ekmeğı ile peynirine odaklandı, bunları orta derecede iyi bir şekilde bir araya getirdi. Tek zorluğı kendi ağızını bulmaktı.

"Faschi... Fassi... Büyüleyici," dedi Granger onun çenesine vuruşunu izlerken. "Genelde çok zarif olursun."

"Öyle miyim?"

"Evet," dedi Granger. "Her şeyi zahmetsiz gösteriyorsun, biliyor musun?" "Bana iltifat edecek kadar sarhoşsun. Bu bir heyecan. Heyecan verici." Granger çiğnedi. "Bu bir gözlemdi. Ağızına bir sandviç koyabildiğın zaman arsızlaşabilirsin, daha önce değıl."

Draco bunu yapmayı başardı, sonra bir şey söylemek için nefesini tuttu, sonra da bir kırıntıyla boğuldu.

O öksürürken, Granger elma şarabı şişesini ona doğru uçurarak imdadına yetişti. Bunu her zamankinden daha az ustalık ve asa kontrolüyle yapmıştı. Muhtemelen onun elini hedeflemişti ama şişe onun yerine kasiğine saplandı.

"Sakin ol," dedi Draco.

"Özür dilerim," dedi Granger, şişeyi omzunun üzerinden fırlatıp şakağına vurduktan sonra yanındaki battaniyenin üzerine bıraktı.

"Vay canına," dedi Draco.

Granger sanki tehlikeli bir şeymiş gibi asasını bir kenara bıraktı. Sonra parmaklarını ağzına bastırdı ve bir kahkaha çılgılığını tutuyormuş gibi göründü. "Çok özür dilerim - çok özür dilerim - yapmak istediğim şey bu değildi-"

"Sorun değil," dedi Draco. "Elma şarabı şışesiyle biraz frottage - yeni bir deneyim..."

Trol votkasından sonra elma şarabı muhteşemdi - taze, ekşi, dilde kabarcıklı ve bitiminde ballı. Draco içti ve şışeyi Granger'a uzattı. Aroması ve notaları hakkında etkili bir yorum yapmaya niyetlenmişti ama onun yerine, içmekten zarar gelmeyeceğine dair geveleyerek bir gözlemde bulundu.

Granger'ın ihtiyacı olan tek destek de buydu zaten. O da içti ve geri verdi.

Granger'la bir şışeyi paylaşmanın ilginç bir yanı yoktu. Bir dakika önce dudaklarının olduğu yeri tatmanın. Hiçbir şey yoktu ve o da bunu düşünmeyecekti. Ve onun ağzına da bakmayacaktı.

"Bana bakmayı kes," dedi Granger, bir elini ağzının önünde tutarak, bu da Draco'nun onun ağzına baktığını fark etmesini sağladı. "Bir parça peynir bile yiyemiyorum."

"Sana bakmıyorum," dedi Draco, bir yalancı gibi.
"Manzaraya bakıyorum." "...Manzara senin
arkanda," dedi Granger.

"Ah," dedi Draco arkasını dönerek. "Doğru ya."

"Yüzde iki yüz BAC konusunda şaka
yapmıyormuşsun," dedi Granger, manzaraya da
bakmak için battaniyenin üzerinde ona yaklaşıarak.

Hogsmeade'in şirin sokakları, altlarında büyüyen
alacakaranlığa doğru kıvrılıyordu. Daha uzakta,
Hogwarts Kalesi bir silüet halindeydi, pencereleri
kızıl gün batımının son ışıklarını yansıtıyordu.

"Bunu çizmelisin," dedi Granger. "Ne? Ben çizmem
ki."

"Yalancı. Sanatsal bir yönün olduğunu biliyorum; o
muhteşem pipini gördüm." Draco karşı koymaya
çalıştı ama kıkırdadı.

Granger ona kocaman gözlerle baktı. "Bunun
sevimli mi yoksa korkunç mu olduğuna karar
veremiyorum."

"İkisi de. Tıpkı benim gibi."

"İkisi de değilsin," diye burnunu çekti Granger.

"Sakin ol." "Ama ben zarifim."

"Sarhoş bir salağın saçmalıklarını gerçek kabul edersen," dedi Granger. İlkel görünmeye çalışıyordu.

"Sarhoş zihin ayık kalple konuşur," dedi Draco. Kaşlarını oynatmaya çalıştı ama ne yapabildiğinden emin değildi; Granger sadece şaşkın şaşkın baktı.

"Biraz turta yiyelim mi?" diye sordu.

Draco asasını onlara doğru süzülen turtaya doğru sallayarak, "Konuyu değiştirmek gibi olmasın ama evet," dedi. "Siz de biraz frottage ister misiniz?"

Granger bacak bacak üstüne attı. "O bir kazaydı."

"Elbette. Bize çatal bıçak takımı yapar mısın?"

"Kendime pek güvenmiyorum."

Bu amaçla birkaç karahindiba yaprağı kopardı. Onları hafifçe yeşil olsalar da çok inandırıcı iki kaşığa dönüştürdü. Çatallar farklı bir konuydu; korkunç bir yaratım, Öklid dışı, doğaüstü. Onlara bakmak başlarını ağrıtıyordu. Draco ve Granger korktular ve onları uçurumdan aşağı attılar.

Her neyse, kaşıkları vardı. Draco turtayı aralarında gezdirdi, yediler ve üzerlerine kırıntılar döküldü.

Trol votkasının etkisi geçmeye başlamıştı. Artık sadece sarhoştular, Tamamen Lahanalı değillerdi.

Granger, Hogwarts Şatosu'na bakarken iç gözlemlere daldı. "Biliyor musun, bugün düşündüğümünden daha ilginç geçti."

"Mm?"

"Bırakın yatakhanelenizi, Slytherin ortak salonunu göreceğimi bile hayal etmemiştim."

"Seni orada görmek oldukça garip hissettirdi."

"İşlerin doğal düzenine karşı mı?"

Draco bunun hakkında düşündü. "Buna gerçekten doğal bir düzen diyebilir miyiz?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Bunlar oldukça yapay bölünmeler, değil mi? Slytherin ve Gryffindor meselesi." "Tanrım," dedi Granger dizlerini çenesine doğru çekerek. "Felsefeye mi giriyoruz?"

"Evet," dedi Draco. "Sarhoşum. Beni şımartın."

"Elbette - bu fırsatın boşa gitmesine izin vermemeliyiz. Ve haklısınız. Tamamen yapay. Ama okullar çocuk kitlelerini bir şekilde bölmek ve fethetmek zorunda."

"Sanırım bu onları idare edilebilir kılıyor."

"Bunu yapmanın sözde horoskopik bir yöntemden daha iyi bir yolu olabilir. kurumsal az gelişmiş karakter özellikleri ve konuşan bir şapka içeriyordu," diye düşündü Granger. "Benim ilkokulum evlerimizi rastgele atardı - ama o zaman Muggle'dı ve konuşan bir şapkaları yoktu."

Draco turtadan kalan son parçayı da bitirdi ve birkaç serçeye attı.

Görünüşe göre esasına güvenmeyen Granger kirazları getirmek için ayağa kalktı. "Eğer sistemi eleştireceksek... Bugünden sonra, sanırım tüm bu Evler arası gizliliğin bir dezavantajı olabilir."

"Ne demek istiyorsun?"

"Gizli ortak odalar, evler arasındaki izolasyon. Birini yatakta görmek son derece insani bir Şey."

"Geceleri  zerine salyalarımı akıttığım yastığı görseydiniz beni bu kadar korkunç bir yaratık olarak g rmeyeceğinizi mi söylüyorsunuz?"

"Aynen  yle," diye güldü Granger. "Ama gerçekten. Ciddiyim. Bir anda ortaya çıkan, korkunç Şeyler söyleyen ve sonra bir sonraki çatışmaya kadar ortadan kaybolan bir varlıktın."

"Tokattan kaçınmak için gerilla taktikleri uygulamak zorunda kaldım," dedi Draco.

"O bir kereydi," dedi Granger. Bir kiraz yedi. "Gizlilik, Meclis bölünmelerinin yarattığının ötesinde kırılmalara yol açtı. Benim görüşüm bu. Sen neden sırtıyorsun?"

"Pek çok cadının beni yatakta gördükten sonra pek çok fikir geliştirdiğini düşünüyorum, ama Ev sistemi üzerine bir inceleme tamamen yeni bir Şey."

"Kendini çok beğeniyorsun, biliyorsun," dedi Granger, eğlencesini gizlemek için gözlerini kaçırarak. "Elbette öyleyim. Beni gördünüz mü?"

"Hayır, yapmadım. Ayakların hep engel oluyor."

Burnun kayalık kenarına çoktan yaklaşmış olan Draco döndü ve bacaklarını kenardan sarkıttı. "İşte."

Granger da ona ayak uydurdu. Görünüşte onu gözlemlemek için yanına oturdu. Draco onun günün erken saatlerindeki çekingenliğinin kaybolduğunu fark etti. İçkiden mi? Sohbetten mi? Onun yüzünden mi?

Bu da kendisinin Quashing olmadığını fark etmesini sağladı. Ve şimdi kız onun yanındayken, bir şeyler yeniden olmaya başlıyordu - damarlarındaki o tatlılığın başlangıcı, nabzının vızıltısı.

Uzaklaşmalıdır. Rasyonel benliğini bulanık düşünce ve duygulardan gizlemeli ve ayırmalıdır.

Yapmalı.

"Pekâlâ. Şimdi seni doğru dürüst görebildiğime göre bir bakalım," dedi Granger. Analitik bakışlarını onun yüzünde gezdirdi.

"Kendimi bir ders kitabı gibi hissediyorum," dedi Draco.

"Artık görüşüm engellenmediğine göre belki de sizi bir okur gibi okuyabilirim."

"Okumuyorsun, yutuyorsun. Korkuyorum."

"Olman gerektiği gibi."

"Hiç marjinalim var mı?"

Granger'ın ağzını eğlence kapladı. "Bazen beni dinliyorsun. Marginalia'nın insani karşılığı nedir? Belki de bu?" diye sordu, parmağının tersini gün sonu kirli sakalında gezdirerek.

Parmağını çene çizgisinde hafifçe, gelişigüzel bir şekilde gezdirdi. Kalbinin gümbürdeyerek verdiği cevap tamamen orantısızdı.

"Bu durumda, evet," diye devam etti Granger.

"Ama en iyi tahminime göre sadece bir günlük marjinal. Hayır.

Vahiyler'in yarısı kadar büyüleyici."

Draco bir şekilde aynı anda hem olduğu yere çakılıp kalmış hem de havada süzülüyordu. Sinirleri gerilmişti. Tamamen gergindi. Nabızı yükselmişti. Bu çok kötüydü. Occlude yapıp ondan uzaklaşmalı ve aynı zamanda uçurumdan atlamalıydı.

Bunun yerine, zayıf iradeli bir ahmak gibi devam etti. "Peki ya aydınlatmalar?" diye sordu. "Onlar bende var mı?" Sesi boğuk çıktıysa, bunun nedeni votkaydı.

"Ah, bu ilginç bir soru," dedi Granger. Onun yüzünü incelerken düşünceli bir hal aldı. Elma şarabından gelen bal notaları gibi kokuyordu.

"Gözleriniz demek zorundayım," dedi sonunda. "Çok mu basmakalıp oldu?"

"Öyle," dedi Draco. "Seni affediyorum; şair ruhlu biri değilsin. Bunlar görkemli illüstrasyonlar mı?"

"O, evet. Görkemli. Gümüş varaklarla ve her şeyle ışıltılı ışıltılar."

"Kendimi baş kütüphaneciye hediye etmeliyim."

"Seni çok iyi kullanırdı."

"Yine de... belki de Granger özel koleksiyonunda kalmayı tercih ederim."

Granger teatral bir şekilde küçük bir nefes verdi. "Cesur. Şiddetle küratörlük yapıyor. Ben olsam senin seçileceğinden o kadar emin olmazdım."

"Yine de aydınlatmalarım."

"Mm. Çok cazipler."

Gözleri buluştu. Ve yine onun karanlık bakışlarından bir çekim vardı - kendine doğru çeken, çağıran, içine girmeye davet eden. Bu onda yumuşak bir özlem uyandırdı. Uzanma isteği ve düşme isteği. Garip ve nazik bir baş dönmesi.

Bunu bilerek yapmadığını biliyordu. Bunu yapmak için yola çıkmadığını biliyordu. İçinde hiçbir hesaplama yoktu. Ona ne yaptığını bile bilmiyordu.

Ve yine de, işte buradaydı, düşüyordu, düşüyordu... Gözlerini kırptırdı ve başka tarafa baktı.

Gözlerini dikmiş bakıyordu.

"Peki, vardığınız sonuç nedir Profesör?" diye sordu, sesinin normal çıktığından emin olmak için araya bir Granger İrritanı sıkıştırarak. "Değerlendirmenizi tamamladınız mı?"

Eğer bir kızgınlığı varsa bile, bunu eğlenceyle bastırdı. "Hogsmeade'de ailen var mı?" diye sordu rahat bir tavırla.

Draco onun geldiğini gördü. "Eğer daha önceki barmenimize benzediğimi söyleyeceksen..." "Mm. Bir siğil, kendini ifade etme özlemi."

"Oî."

"Ayaklarınızı resimden çıkardığınız için teşekkür ederim. Bu bana gerçek bir açıklık getirdi." Sonra onun kızgınlığını görünce gökyüzüne baktı. "İltifat için balık avlamayı bırak. Son derece yakışıklı olduğunu biliyorsun."

"Bunu duymaktan asla bıkmam."

"Yağlı küçük bir gelincik olmaktan kurtuldun. İşte: bir iltifat. Mutlu musun?"

"Evet. Bir tane daha alayım, lütfen."

"Hayır. Sen
dayanılmazsın."
"Sıradaki saçımı yap."
"Hayır."

"Evet."

Gözlerini eleştirel bir şekilde kıstı. Sonra
parmakları bir anlığına adamın saç uçlarında
gezindi.

Draco saçlarına dokunulmasına izin vermiyordu.
Bunu deneyecek kadar aptal olanları ise titreyen
bir kıyma yığınınına dönüştürüyordu. Ama Granger...

Onun kısa dokunuşu bugün içtiği tüm içkilerden
çok daha sarhoş ediciydi.

Nabızı yine orantısız bir heyecanla yukarı doğru
fırladı. "Orta halli," dedi Granger.

Draco burnunu çekti, sanki bu sözün yüce bir
soğukkanlılıkla geçip gitmesine izin veriyormuş
gibi. Gerçekten de umurunda olmayacak kadar
uçuyordu.

Granger dudaklarını büzdü ve parmaklarını tekrar
onun saçlarının arasından geçirerek

diğer taraf. "Yeterli, bilirsin. İyi. Bir gün, bunun ötesine bakabilecek birini bulacaksın."

Kendini gülümsemekten alıkoyuyordu.

Göz kapakları ağırlaştı; vücudu hafifledi.

Bir tür alaycı iltifata karşılık vermek istedi ama - yapmamalıydı. Ona votka gibi olduğunu söylemek istedi - en küçük ölçülerde bile sarhoş edici ve muhakeme hatalarına yol açıcı. Kirazları nasıl yediği konusunda onunla alay etmek istedi - kim kirazları ikiye böler ki? Küçücük ağzı yüzünden olmalı. Ona, eğer kendisi yağlı gelincik dönemini geride bıraktıysa, onun da ürkek sincap günlerini çoktan geride bıraktığını söylemek istedi. Asasının neden kasıklarına bir şeyler soktuğu hakkında varsayımlarda bulunmak istedi.

Ama bu, sataşma ile flört arasındaki zaten belirsiz olan çizgiyi daha da bulanıklaştıracaktı ve onun flört etmesi gerekmiyordu. Quashing olması gerekiyordu. Soğukkanlı bir şekilde tarafsız, etkilenmemiş, mesafeli kalması gerekiyordu. Profesyonel. O onun müdürüydü.

Ona bir bakış attı. Kadın saçlarıyla her zamanki savaşına devam etmek için arkasını dönmüştü. Saçlarını gevşetmiş - şampuan kokusu almıştı - ve sonra atkuyruğu yapmıştı. Küçük buklelerin kaçıştığı ve cildin en hassas ve öpülebilir olduğu ensesine bakmıyordu. Elbisesinin kürek kemiklerinin arasına daldığı taraklı kenarına bakmıyordu. Fermuarına bakmıyordu.

Doğru, ama ya sadece - sadece arkasına geçip elbisesinin bir parçasını omzundan çekse ve ağzını o noktaya bastırsa?

Draco ellerini kucağında birleştirdi. Onlara güvenemezdi. O onun müdürüydü.

Felakete doğru gittiğinin belli belirsiz farkına vardı.

Granger, boynunun arkasında yarattığı kargaşanın farkında olmadan, son bir tokayı

yer.

Sonra küçük kiraz sepetini Draco'yla arasına koydu ve bacakları Draco'nun bacaklarının yanına sarkacak şekilde burnun kenarına, onun yanına oturdu.

Konuřtular. Kadının kiraz gibi kızarmış ağzına bakmamaya çalıştı. Elden ele dolaştırdıkları elma şarabı şişesinin ıslak kenarını dűřűnmemeye çalıştı. Omuzları ara sıra birbirine değiyordu. Rűzgâr kızın buklelerini ara sıra kendine doğru çektiğinde, kızın buklelerinin fıralandığını hissetti. Esinti, elma şarabının, şampuanın ve yaz sıcağında tenin tuzunun ipuçlarını ona doğru getirdi.

şimdilik bastırmamak gerçekten o kadar korkunç olur muydu? Ne de olsa haftalarca bastırmıştı. Bunu tekrar yapabileceğini biliyordu. Sadece řu anın tadını çıkarabilir ve daha sonra bastırmaya geri dűnebilirdi, değil mi? Sorun olmazdı, değil mi? Her řey kontrol altındaydı.

Burnun altındaki çalılıklara kiraz çekirdekleri attılar. Granger onların bir gűn gűzel bir kiraz ađacı korusu oluřturacađını sűyledi. Draco ukurları Herbivicus bűyűleriyle kovaladı. Amacı dođruydı; orada burada, altlarında, çukurlar yarıldı ve kűűk, yumuřak yapraklar çıkardı. Granger çok sevinerek birkaç Aguamenti yaptı.

Akşam ışığı narin ve ele avuca sığmaz bir hal aldı.

Granger ellerinin üzerine yaslandı ve iç çekti. İçinde bir hoşnutluk vardı. Hatta mutluluk. Draco onun bakışlarını üzerinde hissetti.

"Ne?" diye sordu. "Hiçbir şey," dedi Granger. "Anlat bana."

"Bu duygusal, votkayla beslenen bir duygusallık."

"Daha da iyi."

Kelimelerini dikkatle seçti ama sonunda konuştu.

"Koruma görevini kabul etmene sevindim."

Şimdi alay etmiyordu, şimdi samimiydi.

Draco yüzünde beklenmedik bir gülümsemenin belirttiğini hissetti. Göğsünde yeni ve alışılmadık bir sevinç kabardı. "Biliyor musun, ben de öyleyim," dedi Draco.

Ona yandan bir bakış attı. Yanaklarında bir kızarıklık vardı ya da gün batımının son kızılığı da olabilirdi.

"Maudlin."

"Korkunç bir şekilde."

Kalbinin atışlarında bir şey dans ediyordu.

İkisi de aynı anda kiraza uzandı. Parmaklar birbirine dolandı. Dokunuş kısa sürdü, aceleliydi. Başka bir şey çok tatlı olurdu.

Akşam havası yazdan kalma bir esintiydi - ezilmiş otlar ve yoncalar. Bir curlew şarkı söyledi.

Granger'ın yanında oturmak, kolunun Granger'ın kolunu okşaması, şu anda dünyanın tepesindeymiş gibi hissettiren burnun tepesinde oturmak çok güzeldi.

Bölüm 23

Draco Malfoy, Azılı Seherbaz

Draco'nun Granger sonrası sarhoşluğu bütün gece sürdü. Malikâneye döndüğünde iç çekerek ve pencerelerden dışarı bakarak etrafta dolaştı. Hiçbir şeye belli belirsiz gülümsemedi. Onun ensesini ve ağzını en çok nereye koymak istediğini düşündü. Jotter'daki eski notlarından bazılarını okudu. Onu kütüphanede, yığınlara yaslanmış bir şekilde hayal ederek nefis bir hayale daldı.

Kendini gece yarısı gezintisi için gül bahçesine doğru süzülürken bulduğunda -bu onun için eşi benzeri görülmemiş bir etkinlikti- Draco aşık bir embesil gibi davrandığını fark etti. Yine.

O aptal pofuduk bulutların arasında sürüklenip giden beyni yere çakıldı ve bir kez daha kafatasına yerleşti, ama huysuz bir şekilde, sanki onu yarıda kesmiş gibi

önemli bir şey. Sanki kirazlar ve güneş elbiseleri hakkında uzaktan yakından önemli bir şey varmış gibi ve koruma görevini sürdürdüğünüze sevindim.

Gül bahçesinin girişinde Draco topuklarının üzerinde döndü ve hışımla Malikâne'ye geri döndü. Kendini çalışma odasına kapattı ve orada tedirgin bir halde dolaşmaya başladı.

Onun nesi vardı böyle? Onu görmek kötü bir fikirdi. Temmuz ayı boyunca Granger'ı aklından çıkararak çok iyi iş çıkarmıştı. Aşkı neredeyse tamamen yok olmuştu. Ama sonra, onun varlığında, bu bastırma sadece bir saat sürmüştü. Bir saat!

Bu rahatsız ediciydi. Ağırlaştırıcı. Theo'yu ve onun yokluğun kalbi daha da büyüüttüğü saçmalığını siktir et; ondan uzaktayken çok daha iyiydi. Onu göremediğinde, onunla dalga geçemediğinde ve onun tarafından dalga geçilmediğinde, onu koklayamadığında, ensesine bakamadığında...

Draco kendini tekrar yakalamadan önce yarı yarıya başka bir hayale daldı.

Doğru. Bu düzeltilebilirdi. Granger'ın bir sonraki yıldız bayramı Mabon'a kadar değildi - bu da Eylül sonuydu. Bu şeyin etkisinin geçip kaybolması için yeterli bir süreydi.

Draco yanmayan şömineye yaslandı ve parmaklarını şömineye vurdu. Kız onun lanet olası müdürüydü. Ve -daha da önemlisi- o Draco Malfoy'du. Son derece uygun, sürekli bekâr. Kendini kaptırmış embesillerle işi olmazdı.

Not defteri çaldı. Draco kontrol etmeden önce tam on dakika bekledi, bu süre boyunca tedirginlik içinde volta atarken kendi kendine sakin davranmaya çalıştığını söyledi.

Granger Jotting değildi zaten. Ve hiç de hayal kırıklığına uğramamıştı. Arayan Goggin'di ve ertesi sabah için bir eğitim seansı planlıyordu. Bu da boğuşmakta olduğu çılgın, sinirli enerjiler için mükemmel bir çıkış yolu olacaktı.

Draco, Goggin'in aklını başına getirmesini sağlamak için asa yok, diye cevap verdi.

~

Ertesi gün, Draco ve Goggin birbirlerine o kadar çok laf saktular ki, ikisi de oldukça saygıdeğer filozoflar haline geldiler. Bu küçük bir hıçkırıkla gölgelendi: kimse onları şişman dudaklarından anlayamadı. Dünya onların unutulmaz bilgeliği olmadan da idare etti.

Draco'nun bastırma açısından harika işler çıkardığı birkaç gün geçti. Granger çeşitli acil durumlar, görevler ve acımasız eğitim seansları arasında sonradan akla gelen bir şey haline geldi.

Draco bir kez daha kendinden memnun oldu. Her şey yoluna girecekti.

Granger'la ilk teması onun tarafından başlatılmıştı ve bir hakaretle başlamıştı ki bu umut vericiydi.

Sen delisin, Granger'ın açılış konuşmasıydı.

Soğukkanlı davranan Draco, cevap vermeden önce iki saat bekledi: ? Az önce Hipokrat'la konuştum, dedi Granger.

Draco cevap verdi, Kim?

Hippocrates Smethwyck. St. Mungo'nun başkanı. Bana mektubunu gösterdi. O kadar çok sıfır mı koymak istedin?

Draco yüzünde bir sırıtış belirlediğinde soğukkanlı davranmakta zorlanıyordu. Büyük tanımım beklentilerinizi karşıladı mı?

Aşmanın E'si. Tam anlamıyla şaşkına döndüm.

Yüzme havuzu istemişsin, dedi Draco. Bu bir sıfır daha alır.

Bu boş bir hayaldi! diye yanıtladı Granger. Draco onun sesinin giderek tizleştiğini duyabiliyordu. Delilik konusunda bana cevap vermediniz.

Cevap vermedi, çünkü ilk dürtüsü doğruyu söylemekti; onun boş hayallerini gerçeğe dönüştürmek ona gerçek bir zevk veriyordu.

ama bu - bu çok - eurgh idi. Gerçek, sakarin bir karmaşaydı.

Jotter yine çaldı. İşte oturmuş ağlamamaya çalışıyorum. Üst dudağını sert tut, dedi Draco.

Bunu yaptığınız için teşekkür ederim, dedi Granger. Pek çok hayatı daha iyi hale getirecek.

Bu Draco'ya güçlü bir son söz gibi geldi ve daha fazla cevap vermemeye karar verdi. Konuşmaya bir göz attı ve kendinden memnun oldu: büyük ölçüde tarafsız bir konuşma olmuştu.

Belki 'büyük tanımı' dışında, ama bu sadece spor olsun diye flört etmektir. Kız bu durum karşısında şaşkına döndüğünü söylediğinde, adam çılgın atacak kadar açık bir şaka bile yapmamıştı.

Gördün mü? Her şey yolunda gidiyordu. Her şey kontrol altındaydı. Burada ezilme falan yoktu.

O gecenin ilerleyen saatlerinde Granger bir not daha gönderdi, bu kez teşekkür etmek için onu yemeğe davet ediyordu; iyi bir Fransız lokantası biliyordu, gelmek ister miydi? Draco daveti aptalca bir özlemle okudu. Ne var ki, yüz yüze bir teşekkür Quash'a zorluklar çıkaracaktı ve ayrıca, hiç şüphesiz,

onun sarılmalarından birini daha garantiledi. Bunlardan ne kadar azını alırsa, o kadar az ahmaktı.

Başka planlarım olduğunu söyledi. Bana teşekkür etmene gerek yok, hediye benim sana teşekkürümdü. Granger birkaç dakika sonra cevap verdi: Pekala. Fikrini değiştirirsen bana söyle. Hayır. Onunla akşam yemeği konusunda fikrini değiştirmeyecekti.

Bütün akşam bunun hayalini kuracaktı, teşekkürler.

Günler geçti. Smethwyck, Draco'ya talimatları doğrultusunda Janus Thickey Koğuşu'nun kapsamlı bir şekilde yenilenmesi için planlar gönderdi. Planlar son derece detaylı ve eksiksizdi. Koğuşu yeniden tasarlamak ve uzun süreli bakım hastaları için son teknoloji ürünü bir sığınak yaratmak üzere, Draco'nun onayını bekleyen mimarlar ve danışman mühendisler önceden seçilmişti. Danışma süreçlerinin yanı sıra uzman Şifacı ve hemşire eğitimi planları da ana hatlarıyla belirlenmişti. Disiplinler arası işbirlikleri ve uzun vadeli rahatsızlıklara odaklanan araştırmalar için yeni bir yapı önerildi.

Draco, sayfadan yayılan genel yetkinlik kokusunun St. Mungo'nun yönetimine özgü olmadığını biliyordu. Granger gibi kokuyordu.

Ona sorabileceği aklına geldi, ama hayır - iletişimi minimumda tutmak daha güvenliydi. Planları onayladı ve fonların transferi için gerekli düzenlemeleri yaptı.

Hediye şerefine St. Mungo's'ta yapılacak bir duyuru ve şenliğe katılması için yapılan daveti reddetti; kadın da orada olacaktı. Bu nedenle dikkat çekmemek istediğini ve odak noktasının kendisi değil yeni Koğuş olduğunu belirtti. Lütfen onun şerefine şampanya patlatın.

Granger olaydan sonra ona bir Jot göndermiş ve onu orada görmeyi umduğunu söylemişti, neden gelmemişti? Draco meşgul olduğunu söyledi - Castle Combe'da turistleri yiyen yamyam büyücü, bilirsiniz. Granger tabii ki anladığını söyledi.

Granger'ın koğuşlarını yeniden ayarlama zamanı geldiğinde, Draco kasıtlı olarak onun A&E'de birinin bağırsaklarına dirseklerini soktuğu anları seçti.

Takip eden haftalarda Draco giderek artan bir çaresizlikle randevulara bile çıktı. Gittikleri yere kadar iyiydiler - ki bu da çok uzak değildi. Cadılar, beyninin eskiden tetikledikleri ilkel kısmını tetiklemiyordu. Bu da Draco'nun mükemmel bir centilmen gibi davranmasına neden oluyordu, çünkü kimseyle yatmak, hatta öpüşmek için kesinlikle bir hamle yapmıyordu, ama sandalyeleri çekip kapıları açıyordu (böylece onlar da gidebiliyordu).

Memelere dokunulmadı.

Theo ona, erdemli davranışlarının tanındıkları tarafından Olgunlaşma olarak okunduğunu ve artık herkesin Draco Malfoy'un ciddiyetle bir eş aramaya başladığına ikna olduğunu söyledi.

Bu iktidarsızlıktan daha iyiydi, diye düşündü Draco. Kendini keşiş gibi bir varoluşa (avec wank) bıraktı çünkü görünüşe göre dünyadaki hiçbir cadı onun siki için yeterince iyi değildi, belki biri hariç, ama onu düşünmüyordu. Kalbi ara sıra yüzük aracılığıyla onu çağıran, uzaktan koruma altındaki bir Müdür dışında var olmamıştı.

Ama her şey kontrol altındaydı. Her şey yolundaydı.

Granger onun geri çekildiğini fark ettiyse de bir yorum yapmadı. İletişimi onunkini yansıtıyordu - kısa ve öz.

Böylece Ağustos, Granger'sız geçen uzun günlerle Eylül'e karıştı.

Sonbahar, özellikle soğuk bir gecenin ardından aniden geldi ve Malikânenin yapraklı bahçelerini muhteşem bir renk cümbüşüne dönüştürdü.

Seherbaz Ofisi meşguldü. Bir cadı Northamptonshire'da bir Eldritch iğrençliği çağırdı. Eylül ayındaki hasat ayının üç gecesini boyunca, tek amacı büyücü nüfusu arasındaki enfeksiyonları artırmak gibi görünen bir kurt adam saldırısı patlak verdi. Tonks bir Kurtadam Görev Gücü (WTF) oluşturdu. Görev Gücü'ne liderlik eden Potter

Draco'ya göre bu isim çok yerindeydi çünkü toplantıları, yeni saldırı haberleri geldikçe "Ne oluyor lan?" demekten ibaretti.

Kısacası, her zamanki gibi bir iş oldu.

Ay ilerledikçe Draco'nun gözü Not Defteri'nde olmaya başladı. Eylül'ün sonuyla birlikte Mabon, yani sonbahar ekinoksu geldi.

Granger dakikti. Mabon'dan birkaç gün önce Draco'nun not defteri çaldı. Onun gönderdiğini gördüğünde son derece sakindi - hatta sıkılmıştı - ve kalp atışları en ufak bir hızlanma göstermedi.

Kopuk bir bıkkınlıkla mektubu okudu:

Mabon'dan önce yapmam gereken ayak işlerinden hiçbirini yapmadım. Gün boyunca İngiltere'de gezip mantarlara bakacağım. Katılımınızı kendi takdirinize bırakın.

Cadı ya da rahibe olma ihtimali var mı? diye sordu Draco.

Granger'ın dediğine göre, yok denecek kadar az. Mantarları incelemek için megalitik mezarları - sadece dış mekanları- ziyaret etmek. Tehlikeyi çekmeye olan eğilimin göz önüne alındığında, karanlık yaratıklardan oluşan bir tufan bekliyorum.

Granger, tek tufanın, adına layık olmayan bir yağmur lekesi olacağını söyledi.

Tamam, dedi Draco. Gitmeyeceğim, ama hazır olduğunda güzergahı gönder. Ve kısa bir süre için, hepsi bu kadar.

Ta ki kıyamet kopana ve Granger daha gezip tozmaya başlayamadan tüm Yalnız Ayrıcalıklarını kaybedene kadar.

~

Bir Çarşamba gecesi kıyamet koptu. Draco, asası Granger'ın laboratuvarının alarmını çaldığında Malikâne'nin Quidditch sahasındaydı ve şiddetli yağmur altında Snitch'in peşindeydi.

Aynı anda, not defteri Granger'dan gelen bir notla vızıldadı: Burada biri var.

Bu da Draco'ya sadece birinin Granger'ın laboratuvarının koşuollarını gözetlediğini değil, aynı zamanda Granger'ın kanlı laboratuvarda olduğunu da haber veriyordu. Hem de gece yarısı. Tek başına.

Parmağındaki yüzük korkuyla yankılandı. Draco, Snitch'i yakalamak yerine neden lanet olası not defterini kontrol ettiğini kaba bir şekilde sorgulayan şaşkın takım arkadaşlarına açıklama yapma zahmetine girmedi.

Draco tam Kaybolmak için asasını çıkardığında yüzüğü yandı. Granger yardım sinyalini aktif hale getirmişti.

Granger daha önce hiç tehlike sinyalini etkinleştirmemişti. Lanet olsun.

Draco'nun içinden, yüzükte hissettiğine eşdeğer bir adrenalin ve korku şoku geçti. Sahadan Malikâne'ye Görünmez oldu ve Floo ile Cambridge'e gitti. Kral Salonu Görünme'ye karşı korumalıydı, bu yüzden kapılarının hemen dışında tekrar Göründü ve sihirli bir şekilde gizlenmiş bina görünene kadar asasıyla bronz levhaya vurdu. Yüzük artan bir aciliyetle yanıyordu. Granger'ın kalbi hızla çarpıyordu.

Draco'nun süpürgesi hâlâ elindeydi ve Granger'ların laboratuvarına giden üç katı tırmanmak için uygun bir araç sağlıyordu. Son merdiveni dönerken

Son hızla köşeyi dönerken, damarlarında dehşet dolaşıyordu, bir Hayal Kırıklığı ve kendine bir dizi koruyucu büyü yaptı.

Önce davetsiz misafiri yine kaçırdığını düşündü. Kapıdaki kişisel olmayan işaret - GRANGER. Dikkat için zili çalın - gözünde büyüyordu. Sonra kapının hemen dışındaki seslerin ve hareketlerin farkına vardı. Draco süpürgeyi ve nefes alıp verişini durdurdu ve sözsüz ifşa büyüleri yaptı.

Üç Hayal Kırıklığına uğramış figür ortaya çıktı. İkisi çömelmiş, saldırıya sorunsuzca direnen koğuşlarda çalışıyordu, biri de nöbet tutuyordu. Nöbetçi Draco'nun süpürgeyle sessizce, görünmez bir şekilde yaklaştığını fark etmedi.

Granger içeride güvendeydi - önemli olan da buydu. Şimdi Draco'nun korkusu yerini rahatlamaya ve bu adamların her birini sistematik olarak parçalama arzusuna bırakmıştı.

King's Hall, duvarları içinde Görünme veya Kaybolmaya izin vermiyordu. Bu da şu an için ideal bir durumdu. Draco omzunun üzerinden sessiz bir Caeli Praesidium fırlattı.

jeodezik, kafes benzeri bir koğuş, koridoru arkasından kapattı. Bu adamlar buradan kendi güçleriyle ayrılamayacaklardı.

Bir Draco'ya karşı üç kötü adam. Onlar için biraz üzölmek zorundaydınız.

Nöbetçi rolü oynayan büyücüye bir Sersemletme büyüü yaptı, ardından diğerlerinin Hayal Kırıklığı'nı gidermek için bir Sonlu yaptı ve oyun ciddi bir şekilde başladı. Kendisine doğru yönelen büyülerin patlamasına bakılırsa, kalan iki büyücüden uzun boylu olanı daha tecrübeli bir düelloçuydu, kel olanı ise seğıren, panikleyen bir serseri mayındı.

Hâlâ Hayal Kırıklığına uğramış olan Draco kendini bir duvara yasladı ve uzun boylu olanın savuşturduğu iki Sersemletici daha gönderdi. Kel olanla göz teması kurarak bir Legilimency noktası yakalamayı başardı ve bu da ona öldürücü bir lanetin yaklaştığını haber verdi. Süpürgeyi yuvarladı ve lanet bir dakika önce bulunduğu yerde yeşil renkte parlarken tavana doğru süzöldü.

Oyunun bu kadar başında bir öldürme laneti alışılmadıktı - ve aynı zamanda korkunç derecede sportmenlik dışıydı. Bahisleri yükseltti.

Artık iyi davranmak yok. Artık sersemletmek yok. Draco küstahlığı yüzünden kel adamın asa kolunu kesti. Çığlıklar ve kan fışkırmaları arasında uzun boylu büyücüyü tarttı. Oradaki Legilimency denemesi acemi seviyesindeki Oklüzyon tarafından engellendi - büyücünün bir sonraki hamlesini bu mesafeden anlamasını engellemeye yetecek kadar.

Uzun boylu olan koridora atlatılamayacak kadar büyük bir Confrigo gönderdi ve Draco'yu bir Protego ve yaklaşık yerini göster.

"İşte buradasın, seni piç kurusu," diye tısladı Tall ve bir tane daha gönderdi.

Koridorun sonunda Draco'nun koğuşuna doğru patladı. Tall bu manzara karşısında, "Bizi içeri kilitledi," diye soluk soluğa kaldı.

Kel büyücü kanlı kütüğünü göğsüne bastırdı, diğer eliyle asasını kaptı ve yeniden ayağa kalktı. Zihnine bir bakış Draco'ya bir başka Avada Kedavra'nın yaklaşmakta olduğunu haber verdi.

Draco'nun ikinci kesme laneti Bald'ı çift ampute bıraktı.

Çıglıklar yeniden başladığında Draco, "Yerinde olsam kopan uzuvlara soğutma büyüğü yapardım, biliyorsun - böylece yeniden takılabilirler," dedi.

Uzun boylu olan paniğe kapıldı ama kendini tekrar Hayal Kırıklığına uğratacak kadar da akıllıydı. Bald'ın çıglıkları arasında, Draco'yla her biri diğerinin kalkanında bir zayıflık arayarak, çeşitli iğrençlikte ve yasallıkta büyüleri değiş tokuş ettiler.

Uzun boylu büyücü savunma büyüleri ve saptırmalar konusunda yetenekliydi. Draco daha yakın mesafeden bir büyü yapmayı umarak ona doğru yaklaştı.

Draco bir Sonlu daha sokarak rakibini Hayal Kırıklığı'ndan kurtarıırken, kendisine de başka bir Legilimency denemesi için yeterli göz teması sağladı. Bu daha yakın mesafeden ve daha güçlü bir itiş gücüyle, yaklaşmakta olan Bombarda'yı bir an için görebildi.

Nöbetçinin sersemlemiş bedenini, darbenin şiddetini yakalamak için kendi önünde

havaya kaldırdı. Asil

düelloocular ölü düelloocuları - ve Draco bunların hiçbiri olmak niyetinde değildi.

Uzun boylu büyücü, meslektaşını yakarken kendisini izlerken küfür etti. Bu sırada Bald'ın acı çığlıkları koridorda yankılanıyor ve açıkçası dikkat dağıtıyordu.

"Şşş," dedi Draco, arkasında durup gırtlığına yakın mesafeden bir susturma büyüğü göndererek.

Kel olan, çırpınan boğazını tutarak yere yığıldı.

Draco bir Sonlu ile vuruldu. Bu da sorun değildi - işlerini kimin bitirmek üzere olduğunu bilmelerine aldırılmıyordu.

Uzun boylu olan Draco'yu geçip çıkışa doğru koşmaya başladı. Koğuş tarafından geri püskürtüldü ve Draco'ya doğru savruldu.

Artık Affedilmeyenler'e dönecek kadar paniklemiş olan Draco, gözlerinde öldürücü bir lanetle asasını kaldırdı. Draco

bir Immobulus tükürdü ve adamın asa kolunu yukarı doğru yörüngesinde dondurdu. Ölüm laneti tavanda yeşil renkte parladı.

Nefes nefese, "Seni-" dedi ama Draco'nun boğucu laneti boynuna isabet etti. Boğazını tutarak dizlerinin üzerine düştü.

Draco cüppesini düzeltti. Koğuşlar sağlamdı ve Granger güvendeydi ve şimdi bu, bazı lanet olası cevaplar almak için uzun zamandır beklenen bir fırsat gibi geliyordu.

Draco genellikle standart Seherbaz sorgulama protokollerine aşağı yukarı uyardı ama bu gece onlara ayıracak vakti yoktu. Boğulmakta olan büyücünün başını saçlarından tutup geriye çekti, gözlerini zorla açtı ve zihnine daldı.

Adamın okkluzyonu yarı bilinçli haliyle yetersiz bir direnç gösterdi. Draco anılarını zorlayarak onu bu gece Granger'ın kapısına getiren düşünce akışını takip etti. Bu adam, her kimse, bir piyonda - karanlık bir odadaki karanlık bir figürden emir almıştı ve talimatlarının ötesinde hiçbir şey bilmiyordu. Yapması gereken

Granger'ın laboratuvarına girip kızın ne yaptığını doğrulamak." Draco o anı hatırlayarak uzunca bir süre geçirdi, boğuk sesi anlamaya çalışıyordu.

Kel olan talimatları uzun olandan almıştı ve bu yüzden daha da işe yaramazdı.

Nöbetçi en işe yaramaz olanıydı, oldukça ölüydü ve yanmış domuz eti kokusu yayıyordu.

Lanet olası işe yaramaz. Draco hayatta kalan iki kişiyi gereksiz bir şiddetle doğrudan göğsünden sersemletti. Kel olanın kopan uzuvları bir durağanlık büyüsünün altına yerleştirildi.

Draco, Goggin, Tonks ve Mediwitch Servisi'ne birer Patronus gönderdi. Uzun boylu ve gümüş rengi üç aristokrat Borzoi, asasından fırlayıp koşarak uzaklaştı.

Laboratuvarın kapısına döndü ve korumaları kesip attı. Birkaç adım sonra Granger'ın ofisinin kapısına geldi ve kapıyı yumrukladı.

"İçeride misin? Cevap ver yoksa kapıyı kırarım."

Granger'ın titrek sesi duyuldu: "Tyntesfield'da ne tür bir pasta yedin?"

Draco'nun gerçekten Draco olup olmadığını kontrol edebilecek kadar iyi olması ona güven veriyordu. "Poppyseed."

Granger kapıyı açtı, elinde asası, ucunda bekleyen bir Protego'nun beyaz ışıltısı parlıyordu. Solgun görünüyordu ama başka bir yara almamıştı. Gözleri kocaman ve stresten kararmıştı.

Draco onu kaldırıp sıkmak için duyduğu ani ve vahşi dürtüyle savaştı. Belli ki adrenalindi.

"Vardı-" diye başladı Draco.

"Biliyorum," dedi Granger. Cep telefonunu kaldırdı. "Her şeyi izledim." Draco'nun sorgusu rotasından sapmıştı. "Ne?"

"Kapı ziline bir kamera var," dedi Granger. Cep telefonunun ekranı ona doğru parladı. Artık sessiz olan koridoru gösteriyordu, kan sıçramış bir yay

duvar boyunca. Süpürgelik tahtalarına y a s l a n m ı ş
yanmış ceset görülebiliyordu.

Granger iri gözlerle Draco'ya bakıyordu. "Ah," dedi
Draco.

"Onlar - hepsi öldü m ?" "Sadece bir tanesi. Bir
Bombarda yakaladı."

"Benden ne istediler?" Granger'ın sesi kısıktı.

Sarsılmıştı. Aşırı yığılmış masasının önünde kırılğan
görünüyordu, kolları göbeğinin etrafına sarılmıştı,
dudakları solgundu.

Draco ona tekrar sarılmak istedi.

"Ne yaptığınızı onaylamak için talimatları vardı,"
dedi Draco.

Granger onun gözleriyle karşılaştı. Onun
gözlerinde alarm, şok ve endişe vardı. Adamın
bakışları da muhtemelen ona uyuyordu.
"Kahretsin," diye nefes aldı.

"Evet," dedi Draco. "Shacklebolt her ne için
endişeleniyorsa, sonunda gerçekleşiyor. Hadi
gidelim."

"Ama nasıl?!" Granger bilgisayar parçaları da dahil olmak üzere birkaç şeyi ceplerine dolduruyordu. "Peki nereye gidiyoruz?"

"Buradan çıkın. Koğuşlar tutuldu. Ama bir daha asla burada yalnız olmayacaksınız. Konuşmamız gerek." "Benim evimde mi?" "Tamam - bu gecelik. Ama nerede yaşadığını biliyorlar."

Goggin, Tonks ve medyum cadılar birkaç dakika içinde geldiler. Ayak sesleri Granger'ın laboratuvarına çıkan üç kat merdivenden yukarı yankılanarak çıktı ve koridora daldılar.

"Merhaba, merhaba, merhaba," dedi Tonks, katliamı gözlemleyerek. "Quidditch'ten sonra küçük bir gece yarısı düellosu, değil mi?" diye sordu Draco'nun takımını gördüğünde.

"Bu yüzden pastırma kokusu aldım," dedi Goggin, botuyla nöbetçinin bedenini dürterek.

Baş sağlık görevlisi yüzünü buruşturdu ve bunun için yapabileceği fazla bir şey olmadığını, ancak otopsi için alacağını söyledi. Diğer ikisi sedyeyle dışarı çıkarıldı ve Goggin

Uyanırlarsa, oldukça kötü kayışlar ekledi. Onları dışarı kadar takip etti.

Tonks Granger'ı gördü ve ona doğru uçararak omuzlarından tuttu ve iyi olup olmadığını sordu.

"Evet - iyiyim - Malfoy bir dakika içinde geldi -" dedi Granger, yüzü ve elleri Tonks tarafından dönüşümlü olarak kavranıp sıkılırken.

"Emin misin? Vurulmadın mı? Kimse girmedi mi?"

"Hayır - koğuşlar çok iyi dayandı - ben iyiyim, gerçekten, Tonks-"

"Güzel. Harika. Mükemmel." Tonks son bir kez Granger'ın yanaklarını okşadı ve Draco'ya döndü. "Biraz göz atma fırsatın oldu mu?"

Kesin konuşmak gerekirse, Seherbazlar gözaltındaki şüpheliler üzerinde belirli prosedürleri izlemeden sorgulama yapamazlardı. Ancak, Legilimency uygulayıcılarının bunu bir çatışma sırasında kullanmalarına izin verilirdi. Eğer çatışma sırasında işe yarar bir şey öğrenirlerse, bu büyük bir şanstı.

"Sadece bir anlık," dedi Draco. "Granger'ın ne üzerinde çalıştığını doğrulamak için talimat almışlardı. Daha derin bir araştırma yapmaya değer. Uzun boylu olan biriyle konuşuyordu - sesinde bir şey vardı - çok tanıdıktı ama çıkaramıyorum..."

"Onları bizzat ben sorgulayacağım," dedi Tonks, saçları uğursuz bir kan kırmızısı mohawk'a dönüşürken. "Bir şey öğrenir öğrenmez size haber veririm. Hermione - Tanrım, düşmek üzere gibi görünüyorsun."

"Malfoy beni eve götürmek üzereydi," dedi Granger.

"Ev mi?" Tonks burnunu kırıştırdı. "Evi sevmiyorum. Zaten orayı kurcaladıklarından şüpheleniyoruz, değil mi?"

"Bu gece onunla kalacağım," dedi Draco. "Sonra başka düzenlemeler yapabiliriz." "Başka düzenlemeler mi?" diye sordu Granger, Tonks'la birlikte onu merdivenlerden aşağı süpürürken.

Tonks, "Neler olup bittiğini anlayana ve sorumluları içeri tıkana kadar bir güvenli ev, diye düşünüyorum," dedi.

"Ama ben-"

"İş ve yaşamın en az kesintiye uğraması için çaba göstereceğiz," diye araya girdi Tonks. Ses tonu dostça olsa da tartışmaya yer bırakmıyordu.

Granger boyun eğmiş görünüyordu. Kendisine zarar vermek isteyen kötü adamların kanıtları duvara kanlı bir şekilde sıçramışken itiraz etmek zordu.

Tonks Draco'ya döndü. "Artık harekete geçtiklerine göre, onun üzerinde yirmi dört saat seherbaz koruması istiyorum, bizzat. Müsait olmadığın zaman ayarlamaları yap. Gerektiğinde Weasley'i yedekte tutabilirim. Goggin ve Humphreys'i de."

"Anlaşıldı."

King's Hall'dan çıktılar. Trinity'nin avlusu azalan Eylül ayının altında çiğle parlıyordu.

"Sonunda kartlarını göstermeye başladılar," dedi Tonks dudağına vurarak. "Bakalım ne yapabilirim?"

Bu gece No-Hands ve Friend'i keşfedin. Hermione, bir fincan çay ya da daha sert bir şey lütfen. Sanırım sen Şifacısın - şoku nasıl tedavi edeceğini biliyorsun."

Tonks asasını kaldırdı, topuğunun üzerinde döndü ve Kayboldu. Draco dirseğini Granger'a doğru uzattı. "Haydi gidelim."

Gözleri hâlâ kocaman açılmıştı. Bir an tereddüt etti, sonra onun koluna girdi. Adam Kayboluş'a doğru dönerken birlikte itişip kakıştılar. Adam onun titrediğini hissettiğini sandı.

Granger'ın karanlık mutfağında cisimlendiler. Ocağa bir Incendio fırlattı ve bazı Muggle ışıklarını yaktı.

Sonra mutfağın ortasında durdular ve birbirlerine baktılar. Bu konuda gergin bir şeyler vardı.

Draco'nun anlatmak istediği pek çok şey vardı - onu sağ salim görmenin çok rahatlatıcı olduğunu, bir daha asla yalnız çalışmayacağını, Tonks'un sorgusundan bir sonuç çıkmazsa, Tonks'u bizzat sıkıştıracağını

Hayatta kalan adamların yeni bir bilgi damlası bulup.

Granger'ın bir eli diğeriyle kenetlenmişti, bu onun da söyleyecek bir şeyleri olduğunu işaretiydi. "Teşekkür ederim-" diye başladı Granger, tam Draco "Ben-" derken.

İkisi de sessizliğe gömüldü ve diğerinin konuşmasını bekledi. Granger, "Sen-" dedi ve Draco, "Sen-" dedi.

Yine birbirlerinin sözünü keserek sessizliğe gömüldüler. Granger yine ellerini ovuşturdu ama bunda bir bıkkınlık vardı. "Tanrı aşkına. Konuşun!"

"Şok için tedavi protokolünüz nedir?"

"Şey, tabii ki birkaç çeşit şok var, yani-"
"Psikolojik."

"Büyülü mü yoksa Muggle deneği mi?" "Büyülü."

Granger parmaklarıyla sayarak bir liste hazırladı: "Acil olarak: şoka neden olan uyaranın ortadan kaldırılması. Bir demlik opimum tranquillitas - duygusal sıkıntı, psikomotor ajitasyon, panik bozukluklar için mükemmel. Ve tabii ki güvence."

"Doğru," dedi Draco. "Bununla başlayalım, sonra konuşabiliriz. Hiç opimum tranquillitas var mı

"Benim için mi?" "Benim için mi?"

"Evet," dedi Draco, pencere pervazındaki büyümüş bitkileri karıştırarak. "Geniş yapraklı olan. Ama ben iyiyim."

"Hayır, değilsin. Yine Veela kadavrası olmuşsun, saçların yok."

Granger parlak bir tencerenin kenarına baktı ve yansımasını görünce bir nefes aldı. "Aman Tanrım. Ben - ben çaydanlığı koyayım, olur mu?"

Elleri titriyordu.

"Ya sen?" diye sordu Granger su kaynarken. Bakışları adamın yüzünde gezindi: "Sanırım hiç etkilenmemişsin - bu tür olaylar seni hemen atlatıyor olmalı."

Quidditch eldivenlerini çıkaran Draco sahte bir kayıtsızlıkla omuz silktili. Aslında onun yanına çılgınca koşuşunun derin bir korku ve dehşetle işaretlenmiş olduğunu ona anlatmaya hiç niyeti yoktu.

panie yaklaşan bir şey. "Bir Sonlu dışında bana vurmayı başaramadılar. Daha kötülerini de gördüm."

Demlemesi için ona birkaç yaprak uzattı. Sıcak suya düştüklerinde güçlü bir nane kokusu aldılar.

"Sana bir fincan ikram edeyim mi?" diye sordu Granger.

"Devam et o zaman," dedi Draco, koku kendisine doğru gelirken.

Granger tisanı iki bardağı a doldurdu ve mutfak masasına oturdular. Kız hâlâ o geniş gözlerle ona bakıyordu.

Draco'nun ağızından kaçırmak istediğı onca şey arasında, ona bu konuda soru sormak en az riskli olanı gibi görünüyordu. "Neden bana mide bulandırıcı bir yan gözle bakıyorsun?"

Granger nereye bakacağını bilemiyor gibiydi. "Sanırım seni o adamlara karşı savaşırken gördüğüm için biraz rahatsız oldum. Siz-" bir an için bir kelime aradı "- oldukça acımasızdınız."

"Birisi açılış olarak engellenemez bir öldürme laneti kullandığında, Sersemleticilerle uğraşmazsınız."

Granger doğruldu ve başını sallayarak, "Ah evet," dedi. Gergin bir tür açıklayıcı gevezeliğe başladı. "Sanırım demek istediğim - seni hiç böyle görmediğim. Seni daha çok - istenmediği zaman ortaya çıkıp laf soka bir baş belası olarak tanıdım. Kavramsal olarak mükemmel bir düelloocu olduğunu biliyordum ama bunu görmek başka bir şeydi. Anlıyor musunuz? Bu - bu noktayı eve götürdü. Etkileyiciydi. Korkutucuydun. Ama çok minnettarım. Yüzüğü çevirdim ve gelip gelmeyeceğin hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sonra sen oradaydın. Ve her yerde kan vardı. Ve ben güvendeydim. Bu yüzden - teşekkür ederim. Artık konuşmayacağım. Biraz daha opimum ister misin? Sanırım daha fazla opimuma ihtiyacımız var. Bize bir parti daha yapayım, olur mu?"

Granger onun cevabını beklemedi ve bitki ve çaydanlıkla uğraşmak için ayağa kalktı. Telaşlı ve keyifsizdi. Süzgeci devirdi.

Granger'ın protokolündeki son adım güvence vermektir. Draco deneyebileceğini düşündü.

Tezgâhta onun yanına geldi ve ellerini kendi elleriyle sabitledi. Granger bu dokunuş karşısında irkildi ve şaşkınlıkla ona baktı.

"Şimdi Yeniden Güvence vermeye çalışacağım," dedi Draco.

Söylenecek en doğru şey buydu. Granger küçük, beklenmedik bir kahkaha attı. Bu kahkahanın sesini nasıl da özlemişti.

Garip gerginlik, mesafeli duruşun kepenkleri gevşedi.

"Devam et o zaman," dedi Granger, ağzının kenarında şaşkın bir gülümseme belirmişti.

"Bu gece yakaladığımız kötü adamların zihinleri, bilinçli ya da bilinçsiz olarak içerdikleri her zerre bilgi için didik didik edilecek."

Granger başını salladı.

"Ve sonra onları kimin gönderdiğini bulacağız ve onları yakalayacağız. Ve siz de araştırmanıza hiçbir engelle karşılaşmadan devam edebileceksiniz."

"Teşekkür ederim."

"Koğuşlar tutuldu ve sen güvendesin." Tekrar başını salladı.

Orada bitirebilirdi. Ama söyleyecek başka bir şeyi vardı. Ellerini kavrayışı seğıirdi. "Ve - bir şeyi bilmeni istiyorum."

"Evet?"

"O yüzüğü çevirdiğinde her zaman sana geleceğim." Sesi ona ihanet etti; hafifçe boğuklaştı.

Granger bu samimiyeti beklemiyordu, hatta bu durum onu yıkmışa benziyordu. Gülümsemesi gitmişti. şimdi ağlamak istiyormuş gibi görünüyordu.

Adamın tutuşunu kırdı ve elinin tersini ağzına bastırdı. "Üzgünüm, ben - sadece-" Bir sessizlik oldu. Sonra büyük bir koklama. Granger tavana baktı.

Sonra ona döndü ve kollarının arasında eridi.

Oh, bunu istemişti. Beyninin uzak bir kısmı, "Sonunda" dedi. Bu sefer gariplik yoktu; kolları tam olarak ne yapacağını biliyordu. Onu yakaladı, sıktı ve göğsüne yasladı. Gözyaşlarıyla savaşıırken onun titreyen nefeslerini duydu ve hissetti. Bir şeyler mırıldandı - ağlamanın normal olduğunu, laboratuvarının şiddetli bir saldırıya uğradığını ve bunun üzücü ve korkunç olduğunu, şok ve korkunun son derece normal tepkiler olduğunu söyledi.

Kalbinin göğsünde güm güm attığını duyabiliyor muydu? Hâlâ Quidditch takımını giyyordu. Muhtemelen kokuyordu. Neden bu kadar kırılgan hissediyordu? Nefesi sıcaktı. Kolları kaburgalarının etrafında tatlı bir baskı oluşturunuyordu. Başını ona yaslaması tarif edilemeyecek kadar değerliydi. Nefes aldıkça göğsünün kollarına doğru genişleyip daralması, nadir bulunan ve değer verilmesi gereken bir şeydi.

Granger'ı o kucakta tutmak hem zevk hem de ıstıraptı. Son bir ay içinde oluşturduğu tüm tahkimatları kristal gibi paramparça etmişti. Bir şeyler söylemek, ağzından kaçırmak, onu özlediğini söylemek istemesine neden oldu ve

Onunla daha fazla birlikte olmak istiyordu, bu ne anlama geliyorsa. Bir şeyleri bastırıyordu çünkü o şeylerin bir parçası olmak istemiyordu ama onlar hâlâ vardı, iç içe geçmiş, kaynayan, tarifsiz bir karmaşa. Bu şeyler gecenin küçük saatlerinde, dünya sessizken ve düşünceleriyle baş başa kaldığında ona eziyet ediyordu. Bunların hiçbirini dile getirmiyordu, çünkü şu anda sahip oldukları şeyi riske atmaktan çok korkuyordu - bir dayanak noktasının ucundaki bu dansı, bu dengeyi.

Ona söyleyemezdi. Bunun zamanı değildi. Ayrıca bunu riske atamazdı. Bu her şeyi değiştirebilirdi. Ve şu anda bu her neyse, yeterli olmadığı hissinden nefret ettiğinden daha çok seviyordu.

Zevk ve sefalet. Zevk ve sefalet. Atışları nabzıyla birlikte değişiyordu; biri neşe, ikisi keder, biri neşe, ikisi keder için.

Granger'ın nefes alış veriş i yavaşladı. İçindeki gerginlik dağıldı. Granger ona doğru iç çekti ve kolları Granger'ın kaburgalarının etrafından gevşedi ve elleri Granger'ın göğsüne doğru sokuldu; Granger acı çekti ve uçmak istedi.

Draco ona sarılarak bir asır boyunca mutlu bir şekilde orada durabilirdi. Her şeyi bitiren Granger'dı, Tanrı onu korusun ve lanetlesin.

Ağlamamıştı. Yine de, gergin bir sesle ve ona bakmadan, "Bir dakikaya ihtiyacım var," dedi ve mutfaktan çıktı.

Draco bir musluk sesi duydu. Kafasını toparlamak için adımlarını hızlandırdı, tedirgin ellerini saçlarında gezdirdi.

Artık ılık olan tisane'yi birkaç kadeh viskiyle güçlendirilmiş olmasını dileyerek içti. Boğazından aşağıya ve uzuvlarına hoş bir uyuşma hissi yaydı. Yeterince yakındı. Sakinleşmişti. Bu iyiydi.

Granger geri döndü. Banyoya gittiğı için yüzünde birkaç damla su kalmıştı. Topuzu yeniden yapılmıştı, daha yüksek ve daha sıkıydı.

"Doğru," dedi Granger, yeni bir canlılıkla yerine oturarak.

Sanki o günkü duygu kotasını doldurmuş ve verecek başka bir şeyi kalmamış gibi görünüyordu ve ayrıca konuşulması gereken şeyler vardı.

Tisane'sinin yarısını içti, bardağı yere vurdu ve sonra sordu: "O adamlar beni nereden biliyordu? Neden benim laboratuvarım? Hiçbir şey söylemedim. Yayınladım.

Hiçbir şey. Ben, tüm gözlemcilere göre, abartılı araştırmalarla kendi kışını kurtarmaya çalışan, son derece ilgisiz bir akademisyenim. Peki nasıl?"

"Bir cevabım yok," dedi Draco. "Benim bilmek istediğim kim olduğu. Shacklebolt'un o kadar endişelendiği nüfus kim? Çünkü kapıdaki kesinlikle onlardı."

"Önemli olmamalı," dedi Granger. Sinirli görünüyordu, bu da kendini daha iyi hissettiğinin mükemmel bir göstergesiydi. "Bilmemeleri gerekir. Nereden biliyorlar?"

"Nasıl olduğu önemli değil. Onlar bilir. Bana elini uzat."

"Sana söz veriyorum, daha fazla Güvenceye ihtiyacım yok," dedi Granger elini uzak tutarak. "Gizlilik Yemini," dedi Draco.

"Ama-"

"Size başka bir olay olursa bilmem gerektiğini söylemiştim. Ve bu bir olaydan daha fazlasıydı - küstahça yapılmış kanlı bir haneye tecavüzdü. Bu artık Shacklebolt'un aşırı tepkisi değil. Bu gerçek."

Granger'ın bakışları endişe, öfke, güçsüzlük ve hayal kırıklığının kaynayan bir karışımıydı. Draco elini tekrar uzattı.

İç çekti. "Pekâlâ. Ama - ama Tonks'un dediğini yapacağına söz vermelisin. En az kesinti konusunda. Kilit altında tutulup işimden uzak tutulmayacağım. Bu çok önemli."

"Söz veriyorum."

"Her şeyi - her şeyi - alacağını biliyorum."

"Neyi?" diye sordu Draco, kız cümlelerin sonunda takılıp kaldığında. "Bilmiyorum." Granger endişeli görünüyordu. "Kendini kaptırmış. Gayretli." "Saçmalık. Ben ölçülü olmanın tanımıyım. Bana elini ver."

"...Az önce bir adamı canlı canlı yaktın." "Onu ben yakmadım." Granger sinirli bir ses çıkardı. "El," dedi Draco.

Granger korkuyla elini ona uzattı. Üzerinde yüzük olan eldi bu. Onu kendi eliyle kavradı. Narin ve sıcaktı.

Draco asasını birleşmiş ellerine doğrulttu ve Yemin için gerekli büyüü mırıldandı.

Asasından altın iplikler yayıldı ve hipnotik spiraller halinde ellerinin etrafında dolandı. Büyünün boğazında ve avuçlarında bir tür baskı oluşturduğunu hissetti, gelen sırrı dünyaya aktarmaya çalışırsa büyüü bir bastırma vaat ediyordu.

Granger'la göz göze geldi: Zamanı gelmişti.

Bir nefes aldı. Ve Draco'yu şaşırtacak şekilde, bakışlarındaki endişenin arasında sessiz, istikrarlı bir güven gördü.

"Hazır mısın?" diye sordu Granger. "Evet."

Granger nefes aldı. "Lycanthropy'yi tedavi edeceğim."

Bölüm 24

Draco Malfoy, Edebi Otuzbirci

Granger her zaman yaptığı gibi gayet net bir şekilde telaffuz etmişti. Yine de Draco onun cümlesini anlamakta güçlük çektiğini fark etti.

Ve henüz bitirmemişti. "Başlangıç olarak likantropi, sonuçların en umut verici olduğu yer burası. Ama sonunda vampirlik de. Ve son kurbanlarda Ruh Emici'nin Öpücüğü'nü tersine çevirebilirim."

Draco ağzının açık kaldığını hissetti. Sonra kapattı.

Granger endişeyle ona bakıyordu. "Yani - yani pek de her derde deva sayılmaz." "Lanet olsun, Granger."

"Oldukça," dedi Granger. "Açıkla."

Granger her zamanki profesör havasını takınamayacak kadar yorgun görünüyordu. Bir nefes aldı ve düşüncelerini toparlıyor gibi görünüyordu. "Bu hastalıklar

yüzyıllar boyunca şifacıların baş belası olmuştur. Tedavi edilemez. Genellikle ölümcüldür. Muggle tıbbı son yıllarda kendi 'tedavi edilemez' hastalıkları için hedefe yönelik tedavilerde inanılmaz ilerlemeler kaydetti. İmmünoterapi denen bir şey geliştirdiler - belirli koşullarla savaşmak için hastanın kendi bağışıklık sistemini kullanmak. Oxford'da bu konuda bir sunum yapmıştım, hatırlıyor musunuz? Çok basitleştirmek gerekirse, ben bu konsepti büyüğü hastalıklara uyguluyorum. Tedavim antikorların etkisini taklit ederek belirli büyüğü hastalıkları hedef alacak."

Granger, Draco'nun asısından yayılmaya devam eden altın ipliklere bakarak ayrıntıları açıklamanın hâlâ güvenli olup olmadığını kontrol etti. "Esasen, hastanın bağışıklık sisteminin enfekte hücrelere karşı kendi tepkisini oluşturmaya yardımcı olacağım. Bu uzun bir tedavi süreci olacak - iki ya da üç yıl boyunca her iki haftada bir infüzyon yapılacak - ama sonunda hastanın vücudu hastalıkla mücadele etmeyi öğrenecek. Ve umarım tamamen ortadan kaldırır. Bir gün, remisyonda olan likantropi hastaları olacak. Artık Kurtboğan yok. Artık dönüşümler olmayacak."

Draco arkasına yaslandı ve gözlerini kafasının içinde tutmaya çalıştı. Granger büyücülük dünyasını yüzyıllardır rahatsız eden bir hastalığı tedavi ediyordu. Çok zekiydi. Olağanüstü biriydi. Tam anlamıyla bir efsaneydi. Merlin, Cerridwen ve Kirke'nin yüce arkadaşlarındandı. Çikolata Kurbağa Kartı'nda olmalıydı.

"Çikolata Kurbağası Kartı'nda olmalısın," dedi Draco, düşünceleri arasında en az gülünç olan buydu.

Granger, "Ben zaten Çikolata Kurbağası Kartı kullanıyorum," dedi.

"Doğru." Draco ona baktı. "Peki o zaman bütün bu gezip tozmalar neyle ilgiliydi?"

Granger ne derece basitleştirmesi gerektiğine karar verircesine onu inceledi. "Tedavi hastalıklı hücreleri hedef alıyor ve işlevlerini bozarak aç kalmalarını ya da ölmelerini sağlıyor. Ama bunu hücrelere ulaştırmak ve onları bağlamak için bir tür seruma ihtiyacı var. Sanitatem bu serum için mükemmel bir temel oluşturdu. Ayrıca hastaları bazı zor yan etkilerden korumaya da yardımcı olacaktı - tedavi özellikle

endokrin sistemleri ve sitokin fırtınalarını da tetikleyebilir. Ancak standart Santitatem tek başına yeterince güçlü değildi. Son bir yıldır yeniden yaratmak için uğraştığım bir tür proto-Santitatem var. Aynı içerik sınıfları, sadece bin kat daha sihirli. Imbolc'ta kutsal su yerine Yeşil Kuyu'nun suyu. Normal ejderha kanı yerine Ostara'da toplanan Yaşlı Ejderha kanı. Yalnızca insan kemiği yerine Gündönümü'nde alınan kemikleşmiş bir aziz emaneti..."

Granger hâlâ birleşmiş olan ellerini masanın üzerine koyacak şekilde kaydırđı; kolu yorulmuş olmalıydı. Bu da şu anda bir masanın üzerinde el ele tutuştukları anlamına geliyordu. Bu iyiydi ve hiçbir şey ifade etmiyordu.

Draco dikkatini tekrar büyülu bir şekilde talep edilen Yemin'e ve Granger'ın entelektüel olarak talep edilen sözlerine verdi.

"Proto-Sanitatem formülünü içeren orijinal metin çağlar boyunca kaybolmuştur, ancak burada ve orada ona atıflar mevcuttur. Vahiyler en çok parçayı içeriyordu. Ancak bunlar korkunç derecede belirsizdi.

Bir Herbolog-filozof tarafından yazılan ve bir yerlerden üçüncü el versiyonu olduğu anlaşılan bu kitapta, kutsal alanların bitki örtüsü ve mantarlarına odaklanılmış ve bu alanların yerini tespit etmeme yardımcı olacak çok az açıklama yapılmış. Dolayısıyla ülkenin dört bir yanında boşa kürek çekiyorum. Mabon tatilim Agaricus aureum ve Agaricus silvaticus kolonilerinin kaydedildiği dolmenleri ziyaret etmekten oluşacak, çünkü onun en çok ilgisini çeken şey buydu, sağ olsun."

Granger artık soğumuş olan tisane'ini bitirdi. "Tünelin ucunda ışık görüldü, geriye sadece Mabon ve Samhain kaldı. Tedavinin ilk dozlarını sentezlediğimde, üretime geçmeye hazır olacağım. İşte bu noktada Larsen ve laboratuvarı devreye girdi. İmmünoterapi ilaçları ürettiyor ve hastalıkların biyomekanizmalarını mükemmel bir şekilde anlıyor ve seri üretim için gerekli tesislere sahip. Ama artık tamamen ortadan kayboldu. Sahip olduğum yığınla boş zamanla başka bir işbirlikçi aramam gerekecek. Kendi laboratuvarımda daha küçük ölçekli sentezler yapabileceğime inanıyorum - belki klinik deneyler için yeterli olabilir..."

Granger, Yemin'in altın ipliklerinin ellerinin arasındaki girdabını izleyerek sözünü kesti. "Sanırım - sanırım çoğu bu kadar," dedi, eli Draco'nunkine doğru seğirirken.

"Doğru," dedi Draco. Bir an Granger'a şaşkın şaşkın baktıktan sonra, "Secretum finitur," dedi.

Asasından son bir altın ışık şeridi yayıldı, ellerinin etrafını sardı, sonra Draco'nun koluna ve dudaklarına doğru ilerleyip kayboldu. Dili ağırlaşmıştı ve ellerinde yeni bir kısıtlanma hissi vardı. Birkaç saat içinde kaybolacaktı ama artık büyüyle bağlı olduğunu fiziksel olarak hatırlatıyordu.

Derin bir nefes aldı ve esasını yere bıraktı.

Granger ona bakarak, "Çok yorulmuş olmalısın," dedi. "Bu büyüü uzun süre sürdürmek zordur."

"Gerçek bir baş belası." "Yenileyici iksir mi?"

"Pekâlâ," dedi Draco, kabadayılığı bir kenara bırakarak. Granger bugün aktif bir hedefken sihirli bir şekilde yorulmamak daha akıllıca görünüyordu.

Süpürge'nin arkasına sıkıştırılmış şişelerden oluşan bir depodan Draco'nun eline bir şişe tutuşturdu. Draco acı karışımı tek bir yudumda içti.

Granger'ın araştırma girişiminin gerçek doğasını keşfetmenin ilk şoku geçtiğine göre, artık daha acil kaygılara yönelebilirdi.

Shacklebolt'un sevinç ve panik karışımı duygularını şimdi anlıyordu - ve o sırada ortada bir kurt adam dirilişi bile yoktu.

Draco aniden, davetsiz misafirin hafızasında duyduğu hırıltılı sesi yerleştirdi. On beş yıldır bu sesi duymamıştı.

"Kahretsin," dedi, arkasına yaslanıp bir elini saçlarında gezdirerek. "O adamlara talimatları kimin verdiğini biliyorum. Lanet olası Fenrir'di."

Granger bembeyaz kesildi. "Greyback mi?!" "Evet."
"Hayır! Hayır - olamaz. On yıldır ölü."

"Öldüğü varsayılıyor. Ara sıra görüldüğüne dair raporlar var... Arjantin, Bolivya, Peru... Hepsi asılsız. Ama bugün büyücünün hafızasındaki kesinlikle oydu. Kahretsin. İngiltere'de kurt adam saldırılarında artış var. DMLE biz araştırırken bunu gizli tutmamızı istedi."

"Ne oldu?!" dedi Granger, koltuğunda öyle bir sıçradı ki dizleri birbirine çarptı. "Bu ne zamandır devam ediyor?"

"Hasat ayı ne zamandı? Bir hafta önce mi? Bir de birkaç ay önce Göller Bölgesi'nde bebeklerde görülen enfeksiyonlar vardı, ama sorumlu kişiyi yakaladık. En azından yakaladığımızı sanıyorduk."

Granger'ın elleri endişeyle ağzına bastırılmıştı. "Greyback'in geri döndüğünü ve bir şekilde projemi duyduğunu ve bir tür karşı önlem olarak kasıtlı olarak daha fazla insana bulaştırdığını mı düşünüyorsunuz? İntikam mı? Uyarı mı?"

Draco ayağa kalktı ve yürümeye başladı. "Hastalığını mümkün olduğunca çok masuma yaymaktan her zaman hastalıklı bir zevk almıştır. Eğer o yaşlı kurt, likantropi için iyi niyetli bir tedavi üzerinde çalıştığınızdan şüpheleniyorsa ve İngiliz topraklarına geri döndüyse, endişelenmek için gerçek bir nedenimiz var demektir."

Bununla, Granger'ın sağlığının devamı konusunda gerçekten endişelendiğini kastediyordu. Granger'ın beti benzi atmıştı. "Shacklebolt saldırılardan haberdar mı?"

"Bu Potter'ın dosyası, ama ben öyle düşünmüyorum. Robards - DMLE'yi o yönetiyor - bunun Göller Bölgesi'ndeki bebek ısırın gibi tek seferlik bir olay olup olmadığını görmek istedi. Shack titreyecek."

Granger inledi ve parmaklarını alnına bastırdı. "Öyle. Tedavi varsayımsalken ve kurtadamlar ne yaptığım hakkında hiçbir fikri olmayan, dağınık, var olmayan bir tehditken güvenliğim konusunda zaten aşırı endişeliydi. Şimdi biliyorlar ve Greyback geri mi döndü? Shacklebolt çılgına dönecek. Saçma sapan koruma önlemleri isteyecektir - beni kilit altına almak isteyecektir."

Sesi gergin ve endişeliydi. Draco'ya bir sonraki bakışı, onun da kendisini hapse attıracağına dair uzun zamandır beslediği korkuyu yansıtıyordu. Şimdi onun kendisine bir şey söyleme konusundaki çekingenliğini anlıyordu. Çünkü ne yaptığına dair bu yeni bilgiden kaynaklanan dürtüler vardı - onu saklanmaya zorlama ve evet, onu kilit altına alma dürtüleri. Onu buradan kilometrelerce, kıtalarca uzakta tecrit etmek ve Greyback'in ona zarar verme fırsatını asla bulamayacağından emin olmak.

Önemli olan her zaman onu güvende tutmaktı ama şimdi bunun hayati önemi bir sızı, bir korku gibi üzerine çökmüştü. Mide bulandırıcıydı.

Laboratuvarındaki üç adam, olacakların sadece bir ön göstergesiydi. Ve o zaman bile, yakın bir şeydi - ya gece yarısı laboratuvarın boş olacağını düşünerek koğuşları kırmayı başarsalardı ve orada Granger ile karşılaşısalardı? O göt herif öldürme lanetini istediği gibi kullanırken ve Granger gidecek hiçbir yeri olmayan o küçük ofise tıklmışken? Bir anda ölmüş olabilirdi.

Evet. Draco da onu kilit altında tutmak istiyordu.

Adamın gözlerinde bir parıltı görmüş olmalıydı, çünkü ayağa kalktı ve endişenin yerini ani bir ateş aldı. "Beni kilit altında tutmak bir seçenek değil. İşimi bitirmeliyim. En az kesinti sözü vermiştin."

"Ne dediğimi biliyorum. Ama senin güvenliğin her şeyden önce gelir. Greyback olduğunu bilmiyordum."

"Greyback'ın amacı tedavime enfeksiyonlarla karşılık vermekse, buna tedaviyle karşılık vermeliyiz. Kesintisiz devam etmeliyim. Potansiyel olarak binlerce masumun zararına olacak şekilde güvenliğime öncelik vermeyi reddediyorum. Reddediyorum."

"Sen ölürsen, onlar zaten boku yer."

Granger bile bu noktayı kabul etmek zorunda kaldı ve iç çekerek başını ellerinin arasına aldı.

"Tedavinin geliştirilmesi ne kadar sürecektir?" diye sordu Draco.

"Her şey tahmin modellerime göre giderse, klinik deneylere başlamaya hazır olmalıyım."

Aralık."

"Üç lanet dolunay daha var," dedi Draco.

Granger acımasız görünüyordu. "Bu Greyback için üç aylık bir organizasyon demek. İşleri neden erteleyemediğimi görüyorsunuz - o yakalanana kadar bırakıp saklanamam. O kadar çok zarar verebilir ki..."

"Anlıyorum," dedi Draco.

Şimdi o da iç çekip başını ellerinin arasına almak istiyordu, çünkü Fenrir ve yardımcıları tutuklanana kadar Granger'ı uzaklaştırmak çok daha kolay olurdu. Ama Granger haklıydı; Greyback yakalanana kadar projesini ertelemek potansiyel olarak onlarca dolunay anlamına gelebilirdi. Adam 15 yıl boyunca yakalanmaktan kurtulmuştu.

"Potter'a söylememiz gerekecek," dedi Draco. "Ve Tonks'a."

Granger daha da ciddileşerek, "Katılıyorum," dedi. "Tonks için biraz endişeleniyorum. Bu onun için eve oldukça yakın bir yere denk gelecek."

"Lupin yüzünden mi?"

"Evet. Lycanthrop'lar orantısız bir erken ölüm riski taşırlar ve o da - hasta. Ama kocasına yardım edebileceğim konusunda ona boş umutlar vermek istemiyorum. Klinik deneylerin bir sebebi vardır, bilirsiniz. Başarısızlık olağan bir durumdur. Elimdeki veriler başarılı olduğunu gösteriyor ama bu yeni bir terapi - daha önce hiç kimse immünoterapiyi büyülü yöntemlerle birleştirmediydi ya da büyülü bir hastalığı tedavi etmek için kullanmadı. Bu klinik açıdan tamamen keşfedilmemiş bir bölge."

"Bunu yapabilecek biri varsa, o da sensin. Senin sihirli ve Muggle bilgilerinin birleşimine sahip bir cadı ya da büyücü hayatta kalmadı. Sen - sen-" Draco sözünü kesti ve karanlık pencereden dışarı bakmak için döndü. "Lanet olsun. Likantropinin tedavi edildiğini göreceğim kadar yaşayacağıma inanamıyorum."

Zaten Granger'a karşı bir şeyler besliyor olmasaydı, Draco o anda ona tüm kalbiyle entelektüel bir aşk beslemeye başlardı.

Ama daha acil konulara dönelim.

"Greyback'in adamları bu gece geri gelmediğinde, yakalandıklarını anlayacak," dedi Draco. "Bir laboratuvara zorla girilmesi üçünün de yakalanmasıyla sonuçlanmamalıydı - laboratuvar son derece iyi korunmuyorsa tabii. Ve olağanüstü bir şeyi saklamak için değilse, neden olağanüstü iyi korunmuş olsun ki? Greyback muhtemelen bunu, onun düşündüğü şeyi yaptığınızın bir teyidi olarak okuyacaktır. İşler tehlikeli bir hal alacak. Öncelikli hedefi sizi öldürmek olacak."

Granger dudaklarını mutsuz bir çizgi halinde birbirine bastırdı. "Sanırım gerçekten burada kalamam?"

"Bu gece tamam. Başka bir şey deneyeceklerini sanmıyorum. Sonrasında mı? Hayır. Birisi zaten bir kez burada koğuşlarınızın etrafını kokladı. Muhtemelen onlardı. Laboratuvarınızın daha değerli bir hedef olduğuna karar vermiş olmalılar. Bulutların ve diğer şeylerin sayesinde orada bir şey bulacaklarından değil. Herhangi bir noktada orada değerli olan tek gerçek şey sensin. Bu gece orada tek başına geçireceğın son gecendi. Ve toplum içindeki hareketlerini kısıtlaman gerekecek."

"Ama yapacak o kadar çok işim var ki," dedi Granger, bir tür çaresizlik içinde parmaklarını yanaklarına bastırarak. "Peki ya Mabon?"

"Ben de seninle geliyorum."

"Ya öğretmenlik? Ve A&E? Ve - diğer her şey?"

Draco söz verdiği gibi ölçülü olmaya ve ona bir daha asla yalnız kalmayacağını kesin bir dille söylememeye çalıştı. "Greyback'i ve onunla birlikte çalışan her kimse onu yakalayana kadar her yerde yanında bir seherbaz olmasını bekleyebilirsin. İşinizin devam etmesi gerektiğine katılıyorum." Draco bu sözleri söylerken Granger rahatlamış görünüyordu "-ama Greyback acımasızdır. Eski sürüsünün tüm ağını buraya getirecek ve onları çılgına çevirecek. Senin likantropiyi tedavi ettiğini görmektense ölmeyi tercih eder. Büyük Granger'ın ne üzerinde çalıştığını öğrendiğinde muhtemelen altına sıçmıştır - Tanrım, tepkisini görmeyi çok isterdim..."

"Nasıl öğrendi, bilmek istediğim de bu. Sence - Shacklebolt?"

Draco başını salladı. "Hayır. Neden bu kadar erken bir zamanda Seherbaz koruması için ısrar etsin ki? Ve sen de onu bir Gizlilik Yemini'yle bağladın."

"Tabii öğrencilerimden biri-? Ama onlar benim için yaklaşık on iki projenin parçaları üzerinde çalışıyorlar. Büyük resmi bilmiyorlar. Olamaz."

"Sızıntılar olur. Nasıl ve nerede olduğunu bulmaya çalışacağız - ancak benim asıl endişem sizi nasıl güvende tutacağımız ve çalışmaya devam etmenizi nasıl sağlayacağımızdır."

"Vampirler konusunda endişelenmeli miyim?" diye sordu Granger.

"Kan cehennemi," dedi Draco elini yüzünde gezdirerek. "Bilmiyorum. Hiçbir zaman kurtadamlar kadar yayılmacı olmadılar. Dönüşmekten çok beslenmeyle ilgileniyorlar. Ama ya bir tedaviden haberdar olurlarsa? Nasıl tepki vereceklerini bilmiyorum. Bir de Ruh Emiciler mi dedin?!"

Granger dudağını ısırды. "Evet. Belki. Eğer kurban yeterince çabuk getirilirse." "Hadi oradan."

"Ben ciddiylim."

"'İmmünoterapi' bir ruhu nasıl geri getirebilir?"

Granger elini gösterişli bir reddetme hareketiyle salladı. "Ruh emme diye bir şey yok. Bu tipik bir büyücü süslemesi. Bu beyin ölümü. Ruh Emici'nin Öpücüğü kurbanı saldırgan bir çürütücü bakteri aktarır. Vücudun yanı sıra beyne de saldırır. Son derece öldürücüdür."

"...Ciddi misin?"

"Evet," dedi Granger. "Rasmussen ve Vestergaard'ı okumalısın."

Draco'nun boş bakışları karşısında ekledi, "Danimarkalı Nekrologlar mı? Hayır mı? Sanırım tıp dergilerini takip etmiyorsunuz. Son on yılda Ruh Emiciler üzerine yapılan çalışmalarda etkileyici ilerlemeler kaydettiler. Bu durum, likantropi ve vampirizm gibi büyü bir hastalık. Dakikalar içinde çürümeye ve saatler içinde beyin fonksiyonlarında geri dönüşü olmayan kayıplara neden oluyor. Her neyse - laboratuvarımda yüksek verimli küçük molekül taramasına başladık ve

iyi ön sonuçlar gördük. Kurban hızlı bir şekilde getirilirse potansiyel olarak tedavi edilebilir."

Draco ona baktı.

Granger koltuğunda kıpırdandı. "Ama - tekrar ediyorum, bu tıbbın en deneysel hali. Haritanın sınırlarındayız - burası canavarlar bölgesi olabilir, biliyorsunuz."

Bu cadı Draco'nun aklını başından alıyordu. "Yaptığın şey - eğer başarırsan - tam anlamıyla bir güç gösterisi olacak. Tamamen devrimsel."

"Mm. Bu terimi Jotter'lardan daha çok kabul ediyorum."

"Pekâlâ. Bu ifşaatlarla işin bitti mi? Bir tane daha kaldırabileceğimden emin değilim." "Seni çok mu şaşırttım?" diye sordu Granger yarım bir gülümsemeyle.

"Gözleri faltaşı gibi açılmış, zırvalayan bir ahmağa dönüştüm ve bunu fark etmemiş gibi davranma."

"Her zamanki saçmalamanın ötesinde bir şey yok, hayır."

"Bu kırılgan halimde bana karşı nasıl bu kadar acımasız olabiliyorsun?"

Granger'ın yarım gülümsemesi tam bir gülümsemeye dönüştü. "Bize bir doz daha opimum yapacağım."

"Merlin," diye mırıldandı Draco, yerine oturarak. Granger'ın sırtına gözlerini dikerek bakmaya devam etti. Bu cadı bambaşka bir şeydi.

Draco genellikle kendisinin etrafındakilerden daha iyi olduğunu düşünürdü - onlarda yanlış bir şey olduğundan değil, ama o sadece daha iyiydi, bilirsiniz - daha zeki, daha hızlı, daha yakışıklı, daha keskin, daha zengin. Granger'la birlikteyken, her zaman kendisinden çok daha büyük bir zekânın huzurunda olduğunu hissetmişti. Ama şimdi - şimdi kendini birçok açıdan kendisinden daha iyi birinin huzurunda hissediyordu - gerçekten de onun için fazla iyiydi.

Oturdu ve yabancı ve tuhaf bir şeyin, bastırıcı bir şeyin kıpırtılarını hissetti. O kadar yabancıydı ki, ne olduğunu anlaması bir anını aldı.

Alçakgönüllülüktü.

1992'nin yazında birinci sınıf sınav sonuçları açıklandığından ve bir Muggle doğumlu öğrencinin Hogwarts'taki her derste sınıf birincisi olduğunu öğrendiğinden beri -hatıralarına uzandı- kendini hiç bu kadar aşağılanmış hissetmemişti.

Yine iş başındaydı. Ama şimdi çok önemli birine dönüşmüştü.

Ve o da onun Seherbazıydı. Sorumluluğun ağırlığı henüz deneyimlemediği bir şekilde üzerine çökmüştü. Sinir bozucu bir angarya olmaktan çıkıp -buna; dünyayı değiştirmeye gelmişti.

Sorumluluk ona o kadar ağır geliyordu ki, Granger'ın uzattığı taze opimum bardağını kabul etmek için elini zorlukla kaldırabilirdi.

"İşte buradasın," dedi Granger. "Saçmalamaya bir çare."

"Yanıma birkaç doz almak istiyorum. Bunu uygulamak istediğim blitherer'lar var." "Kime?"

Draco verdi a belirsiz Dalga. "Arkadaşlar, aile, iş arkadaşları." "Etrafınız aptallarla mı çevrili?" "Şimdiki şirket hariç."

Granger dudağını ısırdı. "Bunu yapmamalısın, biliyorsun." "Neyi yapmamalıyım?"

"Bana iltifat et. Egom konusunda şaşmaz bir şekilde tetikte olmanız gerekiyor."

"Bu gece bunu hak ettin. Beni oldukça şaşırttın. Uyanıklığıma yarın devam edeceğim."

Granger memnun görünüyordu. Genel olarak da daha iyi görünüyordu - yanaklarına yeniden renk gelmişti ve kilere doğru ilerlerken elleri titremiyordu. "Kahvaltıdan beri bir şey yemedim - sanırım vücuduma iki doz opimum dışında bir şeyler almalıyım. Aç mısınız?"

"Evet," dedi Draco, Quidditch ve ölümlü düelloları genellikle mükemmel iştah açıcılar olarak görürdü.

Dolapların tıka basa yiyeceklerle dolu olduğunu fark etmekten memnun oldu.

Granger'ın kendi çabalarıyla mı, yoksa elflerin aşırı hevesliliğinin kalıcı etkileriyle mi, emin değildi.

"Küçük, arsız bir soğan salatasına ne dersin?" diye sordu Granger etrafı karıştırırken. "Ancak Skrewt'un bize servis ettiği gibi bir sarkma ile birlikte gelirse."

"Bu ayarlanabilir."

Granger peynir, kraker, humus ve elindeki prolapsusa en yakın şey olan buruşuk kahverengi bir torba sosisli börek hazırladı (çok lezzetliydi).

Skrewt'in soğan salatasını yeniden yapmaktan kaçındı, ki bu en iyisiydi, çünkü Draco zaten odaya koltuk altı kokuları yayıyordu ve rekabetten hoşlanmıyordu.

Maltesers adlı nefis bir Muggle icadıyla bitirdiler.

Granger'la geçirdiği sakin anlar çok azdı ve yemeğini bitirdiğinde

Ayağa kalktı, eşyaların çoğunu el sallayarak uzaklaştırdı ve koşuşturmaya başladı. "Bu gece kalacak mısın?"

"Evet. Fazla uyumayacağım - ama uyursam, kanepenizde uyuyabilirim." "Tamam. şunu temizleyeyim." Granger taşındı için ve n Oda, nerede etrafını kitap ve kâğıtlardan oluşan bir girdapla çevreledi ve bunlar düzgün yığınlar oluşturdu.

Tabii ki onun kanepede önerisini sorgulamayacaktı. Tabii ki yatağını paylaşma teklifine de karşı çıkmayacaktı. Ki yatak kesinlikle iki kişi için yeterince büyüktü.

Draco zaten kabul etmezdi. O bir profesyoneldi.

Bu sadece bir düşünceydi. Bir şey olursa ona çok daha yakın olacaktı.

Draco bu verimsiz düşünceleri bir kenara bırakarak Quidditch takımını çıkarmaya başladı, bu da ona pis koktuğunu hatırlattı. "Duşunuzu kullanabilir miyim?"

"Ee - tabii ki. Üst katta."

Granger onun göğüs zırhını yerinde tutan düğümlü deri bağlarla boğuşmasını izledi. "Bir oyunun ortasında mıydın?"

"Evet. Snitch'ten birkaç santim uzakta, tabii ki."
"Özür dilerim." Draco küstah bir kahraman gibi omuz silkti. "Kötüleri yakalamak biraz daha heyecan verici."

Koltuk altının altında ona şeytanca direnen garip kravatla savaşmaya devam etti. Elbette, seyirci bulduğu tek an, o şeyi sırlıslamak ıslatıp sonra da kurumaya bıraktığı andı ve bu da düğümün bu sert, korkunç karmaşasıyla sonuçlanmıştı. Elbette, Granger'ın beceriksizliğine tanıklık etmek için orada olduğu bu ana kadar, gerçek hayatında Quidditch takımından kurtulma konusunda hiç sorun yaşamamıştı.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu Granger. "Ben hallederim." Granger onu, pek de anlamamış gibi davranmaya devam ederken izledi.

Ellerini dizlerinin üzerine koyarak oturdu ve onun çabalarını izledi.

"Peki," diye tükürdü Draco bir an sonra, tüm kayıtsızlığı gitmişti. "Bana yardım et. Sakın kesme; bu Wyvern derisi."

"Pekâlâ," dedi Granger. Yüzü ciddiye ama dudakları kahkahayı bastırıldığını düşündürecek şekilde birbirine bastırılmıştı.

Draco'nun savunmasına göre, o da mücadele etti ve sonunda asası ve tekrarlanan çözme tılsımlarıyla ona saldırdı.

Sonra göğsünü ve sırt plakalarını çıkarmasına yardım etti, tıpkı bir savaştan sonra şövalyesine yardım eden güzel bir bakire gibi, eğer güzel bakireler eşsiz araştırmacılar ve şövalyeler işe yaramaz ahmaklar olsaydı.

Granger onu duşa götürdü ve havlu uzattı.

"Ayna konuşmaz," dedi Granger, Draco dağınık yansımasına bakarken. "Güzel," dedi

Draco. "Şu anda onun fikrini almak istemiyorum."
Granger banyodan çıktı, kapıyı kısmen kapattı ve kolunu aralıktan içeri soktu. "Giysilerini bana ver. Onları yıkamaya atacağım."

Granger'ın eli tam oradayken çırılçıplak soyunmak ilginç bir duyguydu. Granger'ın eline koymak istediği başka şeyler de vardı ama o parçalar kokuyordu ve yıkanmamıştı ve ayrıca, Tanrı aşkına, Granger travmatik bir şey yaşamıştı. Onun nesi vardı ki?

Lavabonun yanında, Granger'ın saç tokalarının yuvalandığı yeri, bu şeylerle dolu bir kavanoz şeklinde keşfetti. Hepsinin üzerine bir izleme büyüğü yaptı.

Duşa girerken Draco asasını kolunun erişebileceği bir yere koydu. Kulübenin koğuşlarından biri tetiklenirse dışarı fırlayıp çıplak kurtadamlara saldırmaya oldukça hazırды.

Duş, Granger'la ilgili güzel kokan her şeyin şişelere damıtılmış haliydi. Draco'nun sabun ve şampuanı tanıması bir anını aldı.

yağlar, saç maskeleri ve vücut yıkamaları gibi birçok gizemli kadınsı ürün var.

Onun sabununu ve şampuanını kullanmak - ilginç - çekici - erotik - hissettirdi.

O zaman siki uyanmaya karar vermeden önce Quash'ın zamanı gelmişti. Granger'ın duşunda masturbasyon yapmayacaktı. Yapmıyordu.

Tamam, öyleydi ama hızlı ve kirliydi ve dövüş sonrası adrenalinden kaynaklanıyordu. Sadece işi bitirmek ve sistemindeki rastlantısallığı atmak içindi.

Kendini okşarken Granger'ın kapının diğer tarafında bir yerlerde olduğunu bilmek, hesaplanamayacak kadar tahrik ediciydi. Bir elini fayansa dayamış, bir eliyle de kendini okşuyordu ve Granger'ın buharı ve kokusu onu Granger'ın ve ağzının, narin ellerinin aşağı yukarı okşadığı ve emdiği favori fantezisine götürdü-

Keskin bir nefesle boşalırken elini duvara yumruk yaptı.

Başını koluna dayamış, ağır ağır nefes alıyor, sersemlemiş bir halde kanıtların kanalizasyona akmasını izliyordu.

Lanet olsun.

Ama tamam. Bitmişti. Sisteminden çıkmıştı. Her şey kontrol altındaydı.

Soğutmak için suyu soğuğa çevirdi.
yüzündeki ve göğsündeki kızarıklığı giderdi.

Muggle su tesisatı hiç karışık değildi - buz gibiydi. Draco nefesini toparlayınca sersemce düşünceler yerini titremelere bıraktı.

İyiydi. O iyiydi.

Granger kapıyı çaldı ve onun ödünü patlattı. "Ne?" diye sordu sinirlenerek.

"Bitirdin mi?" (Evet, bitirdi, teşekkürler.) "Çok uzun sürdü." "Kesinlikle çok kirliydim." (Bu da çok doğru.)

"Tamam. Kıyafetlerini aldım."

Draco duştan çıktı ve kapıyı Granger'ın yeni temizlenmiş giysilerini sokmasına yetecek kadar açtı. Granger'ın bu kadar becerikli olması çok kötüydü; gösteriş olsun diye havluya sarınıp çıksa çok mutlu olurdu.

"Beklediğimden çok daha hızlı," dedi Draco.

"Hızlı yıkama makinemde sadece çeyrek saat sürüyor. Ve geri kalanı için kurutma cazibesi. Pantolonunu beğendim."

Draco hangi pantolonu giydiğini hatırlamıyordu. Endişeyle onları yığının içinden çıkardı. Üzerlerinde küçük ejderhalar vardı.

"Tanrılar," dedi Draco.

"Her şey yolunda," dedi Granger. Kapıyı kapattı. Kapının ardından bastırılmış kahkahaların uğultusunu duyabiliyordu. "Üzerinde küçük kediler olanlardan var."

"Göster bana."

"Ölmeyi tercih ederim."

Draco pantolonunu çekerken kısı kısı güldü. Ardından Quidditch takımının altına giydiği bol siyah pantolonu ve uzun kollu bluzu geldi. Ayrıca Granger gibi kokuyorlardı - makinesinde hangi sabun kullanılıyorsa artık.

Aynada saçını düzeltti, konuşamadığı ve Granger'a tanık olduklarını anlatamadığı için son derece memnundu.

Banyodan çıkarken onunla göz göze gelemediğini fark etti ama Önemli Seherbaz Güvenliği Amaçları için pencereden dışarı bakıyormuş gibi davrandı. Az önce onun ne yaptığını hayal ettiğini bilmesine gerek yoktu.

Onun ağızına bakmıyordu. Kahretsin, bu çok ateşliydi. Doğru.

Alt katta Draco'ya, bir tür gündüz yatağına dönüştürölmüş kanepeler olan geçici yatağı sunuldu. Yanında bir bardak su ve bir paket bisküvi vardı.

Granger yorulmaya başlamıştı - ve haklı olarak, çünkü artık saat sabahın ikisine geliyordu. Yastıkları ve battaniyeyi çağırıp yatağın üzerine atarken esnedi.

Saatlerini geçirmesi için ona okuma materyali sağlamayı bile uygun görmüştü: Rasmussen ve Vestergaard'ın en yeni makalesinin bir kopyası. İğrenç, hece hece yazılmış bilimsel jargona bir kez bakınca gözleri kamaştı.

Danimarkalılar onu uyutmadan önce, "Daha uyarıcı bir şeyiniz var mı?" diye sordu.

"Daha teşvik edici mi?" diye tekrarladı Granger, sanki ona insanlık tarihi boyunca yazılmış en teşvik edici eseri zaten vermiş ve o da bu konuda kıymetli davranıyormuş gibi kırgın görünüyordu.

"Evet. Porno dergiler falan mı?" diye sordu Draco genel bir el hareketiyle. "Fantastic Teats and Where to Find Them'in birkaç eski sayısı mı?"

Boşalmak için porno dergilere ihtiyaç duyduğundan değil - onu içeren, beyninin arkasına dikkatlice yerleştirilmiş yirmi senaryosu varken değil. Öyleydi,

Bununla birlikte, Granger'ın odanın etrafındaki kitap yığınlarına düşünceli bir şekilde bakmasını izlemek eğlenceliydi.

"Hmm. En son çıkan Cinsel Sağlık ve Üreme Sağlığı Dergisi var bende." Yığınlardan birinden bir cilt çıkardı ve bir diyagram bulana kadar sayfaları çevirdi. "Ooh, işte bir resim."

Draco ona baktı ve açıklamayı okudu. "Şekil 11: Anormal oviduktal duvarın lüminal kalibresi." "Bu sizin için yeterli mi?"

"Hayır. Spermimi kesiyor."

Granger aldı ve dergi geri ve çevrilmiş başka bir sayfaya. "Bunu dene."

"Şekil 23," diye okudu Draco. "Fallop tüpü - Tüp lümeninin enine kesiti. Subepitelyal endometriyal stromaya dikkat edin."

"Uyarıcı mı?"

"Evet. Subepitelyal endometriyal stromalar benim için özel bir fetiş."

"Stromata çoğuldur."

Draco ona uzun ve sabırlı bir bakış attı. "Doğru."

"O zaman eğlenmeniz tamamdır." Granger kitabı onun ellerine bıraktı. "Ben yatmaya gidiyorum - içimde yarın uzun bir gün olacakmış gibi bir his var."

Granger Muggle aydınlatmasını kapattı ve odayı aydınlatmak için sadece ocaktaki ateşi bıraktı.

Merdivenlerin dibinde durdu ve Draco'ya döndü. "Bugün yaptığın her şey için teşekkür ederim."

Draco el sallayarak onu başından savdı. Az önce onun düşünde berbat bir haldeyken masum bir minnettarlığın muhatabı olmak garipti. "Sadece işimi yapıyorum."

"Doğru," dedi Granger. "Bu işi iyi yapıyorsun ve sana minnettarım. Muhtemelen hayatımı kurtardın."

"Git uyu," dedi Draco.

Granger bu küstahça reddetme karşısında sinirlenmiş görünüyordu ama Draco'nun Draco olduğuna karar vermiş gibiydi. "Peki. İyi geceler. İyi geceler."

~

Draco gecenin bir vakti uykuya dalmıştı. Hafif bir sesle uyandı, o kadar sessizdi ki rüyasında görmüş olabilirdi.

Asasını kavrayıp bir lanet okuyarak başını çevirdi ve gelenin kedi olduğunu gördü. Aynı anda kanepede onu fark etti.

Draco, saatlerce Granger'ın evinde bulunmaya cüret ettiği için kedinin ona tıslamasını bekliyordu. Bunun yerine kedi kuyruğunu havaya kaldırarak ona doğru koştu ve bir kedinin sıcak bir yer bulma içgüdüleriyle üzerine atlayıp göğsüne yerleşti.

Draco başını okşamak için elini hareket ettirdi ama büyük bir pençe parmak eklemlerine çarparak elini aşağıda tuttu. Pençeler kılıflıydı ama mesaj açıktı: Draco bir ısı kaynağıydı ve küstahlaşıp daha iyi bir şey olduğunu düşünmemeliydi.

"Noli me tangere, öyle mi?" diye mırıldandı Draco.
"Anlıyorum. Ben de insanların saçıma dokunmasından hoşlanmıyorum. O hariç, ama bunu bildiğine bahse girerim."

Kedi sarı gözlerini ona kırpıştırdı.

"Beni senin boğuculuğun konusunda uyardı, o yüzden deneme bile," dedi Draco.

Kedinin bakışları Draco'ya, eğer ölmesini isteseydi ölmüş olacağını hiç çekinmeden bildirdi. "Pekâlâ," dedi Draco.

Kedi başını eğdi ve gözlerini kapattı. Bıyıkları Draco'nun çenesini gıdıkladı ve sonra derin bir gümbürtü duyuldu.

Karanlıkta, mırıldayan kedinin sıcaklığının altında yatarken, Granger tehlike işaretini çalıştırdığında hissettiği korkunun artçı şoklarıyla kalbi hâlâ titriyordu. Görmekten korktuğu şeyi ona anlatması için bir Böcürt'e ihtiyacı yoktu.

Draco o akşam fevkalade bir şekilde paramparça olan öz kontrolünün parçalarını bulmaya çalıştı. Kendini gizledi ve toparladı

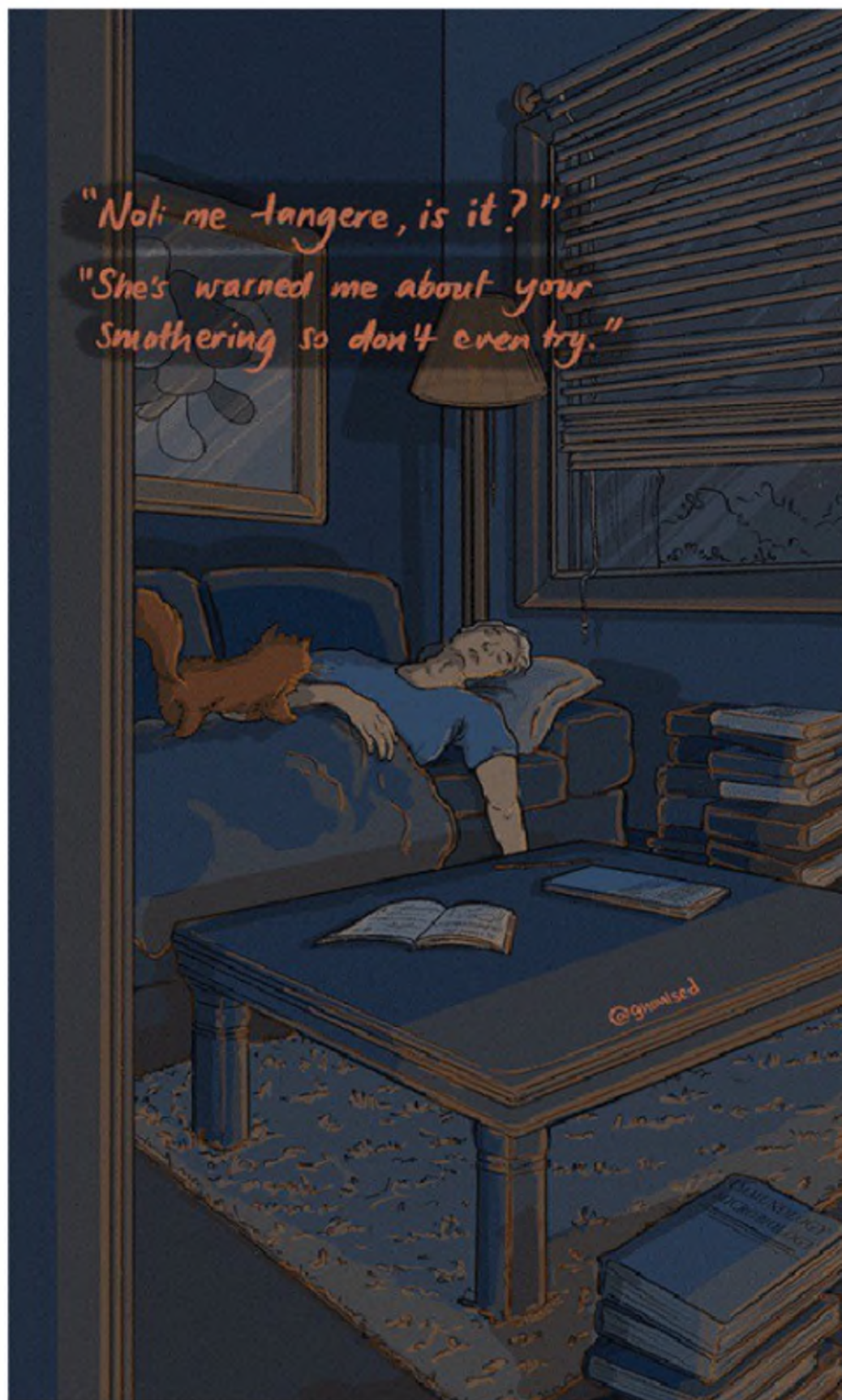
disiplini, profesyonelliği ve gururuyla bir kez daha Quashing Seddi'ni inşa etti.

Teoride faydalı bir alıştırmaydı.

Pratikte her şey, Granger ona bir daha gülümsediğinde tüm kırılgan yapının yeniden parçalanacağına dair özel bir korkunun gölgesinde kalıyordu.

"Noli me tangere, is it?"

"She's warned me about your
smothering so don't even try."

Bölüm 25

Granger'ın Yakınlığı, Tehlikeleri

Draco sersemlemiş ve küçük gözlerle bir soluk sesiyle uyandı.

Granger merdivenlerdeydi, parmak uçları korkuluktaydı, bir ayağı bir basamağın üzerinde havada donmuştu.

Ona ve yeni aksesuarı olan, boynuna tüylü bir atkı gibi kıvrılmış uyuyan kediye bakıyordu.

Granger gözetlendiğini görünce, "Günaydın," dedi.

Kedi onun sesiyle kıpırdandı. Yüzünü bir fırlatma noktası olarak kullanarak Draco'nun üzerinden sıçradı ve sahibesine doğru yürüdü.

Granger, Draco'ya kahvaltıda ne istediğini sordu. Kedi ayağının keskin tadını bastırmak için bir fincan kahve istedi.

Granger çok iyi bir fincan kahve yaptı.

Sabah bir dizi toplantı telaşıyla geçti. İlki, sorgulamaları sırasında neler keşfettiğini öğrenmek için Seherbaz Karargâhı'nda buluştukları Tonks'laydı.

"No-Hands'in ellerinin başarıyla yerine dikildiğini öğrenince çok sevineceksiniz," dedi Tonks.

"Çok kötü," dedi Draco.

"Ben de öyle dedim." Tonks ofisinin kapısını kapattı ve masasına oturdu. "Katil küçük piç. Pekâlâ. Oturun yerinize. Robards dün gece arkadaşlarımız üzerinde Veritaserum kullanılmasını onayladı, biz de biraz sohbet ettik. İki adam da onlara talimatları veren kişinin kimliğini bilmiyor. Ancak oldukça ilginç bir şey keşfettim. Her iki adam da kurtadam ve her ikisi de Hasat Ayı saldırılarına katılmış."

Tonks masanın üzerine bir parşömen kâğıdı koydu. "Medyumun otopsisı diğerinin de bir kurt adam olduğunu doğruluyor."

Tonks Granger'dan Draco'ya baktı ve tekrar geri döndü. "Düşünceleriniz? Benden önceki iki aydınlıktan gelen tepkiler?"

Aydınlar birbirlerine baktılar.

Granger kıpırdandı. "Sanırım sana ne üzerinde çalıştığımı söylemenin zamanı geldi. Malfoy, Gizlilik Yemini'ni sen eder misin?"

Yemin edildi. Granger Tonks'a çalışmalarını ve bulgularını özetledi ve Draco da Fenrir Greyback'in geri döndüğünü ve eski sürüsünden bir şeyleri yeniden bir araya getirmiş gibi görüldüğünü aynı derecede ilginç (ve üzücü) bir keşif olarak ekledi. Granger'ı hedef almalarının yanı sıra dolunay saldırılarından da muhtemelen onlar sorumluydu.

"Çılgınlar," diye soluk soluğa kaldı Tonks. "Hem de hepsi birden."

Granger sözlerini, bir gece önce Draco'yla konuşurken kullandığı, keşfedilmemiş sular ve klinik deneylerin belirsiz sonuçları hakkındaki aynı uyarıcı dille bitirdi.

Tonks, Lupin'in durumu göz önüne alındığında, Granger'ın likantropi tedavisi haberini övgüye değer bir tarafsızlıkla karşıladı. Sadece mohawk'ı ona ihanet etti ve kan kırmızısından birkaç ton daha soluklaştı.

Granger'a uzun, hayranlık dolu bir bakış attı, "İnanılmaz," diye fısıldadı ve sonra hızlıca döndü. "Potter ve Weasley'i Yemin konusunda bilgilendir. Robards ve Shacklebolt'u da bilgilendirmemiz gerekecek. Sanırım şimdilik bu kadar. Gerektiğinde başkalarını da dahil edeceğiz. Konferans odasını al. Birazdan size katılacağım."

Tonks onları ofisinden kovdu.

Onlar çıkarken Draco geriye dönüp ona bir göz attı. Tonks masasında oturuyordu, ellerini önünde kavuşturmuş, parmak eklemlerini ağzına bastırmıştı.

Gözleri alışılmadık derecede parlaktı.

Toplantı odasında Potter ve Weasley Yemin'in altındaki durum hakkında bilgilendirildiler. Tepkileri tahmin edilebilirdi ama Granger'a sarılmalarında, göğüslerini kabartarak onu güvende tutacaklarını söylemelerinde ve masaya vurarak yapacakları son şey olsa bile Greyback'i bulacaklarına dair söz vermelerinde rahatlatıcı bir şeyler vardı. WTF'nin lideri olan Potter, kurtadamları yakalamak için yeni bir kararlılık bulmuş gibi görünüyordu. Gözlerinde tehlikeli bir yeşil ışık vardı.

Weasley, Draco'nun bir gece önce likantropi için bir tedavi potansiyeli konusunda olduğu gibi gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Tepkileri çoğunlukla "Vay canına!" ve "Lanet olsun!" ve "Harikasin, Hermione!" tekrarlarından oluşuyordu.

Granger ona hızlı bir gülümseme verdi. Ardından o ve Draco'ya haneye tecavüz girişimi soruldu. "Elimde bir kayıt var," dedi Granger ve cep telefonunu çıkardı.

Görünüşe göre kamera görüntülerini bir tür mini film halinde saklamayı başarmıştı. Kendine rağmen meraklanan Draco, Potter'a katılmak için ayağa kalktı ve

Weasley, Granger'ın etrafında toplanmış küçük ekranı izliyordu.

Potter'ın bir dirseğini Granger'ın kolçağına dayayıp ona yaklaşması ve Weasley'nin kendini rahatça Granger'ın sandalyesinin arkasına atması karşısında kıskançlık duygusunu bastırdı - tüm bunlar olurken, Draco süslü ve sert bir kol mesafesi uzakta duruyordu.

Granger filmi oynadı. Çatışmanın büyük bölümünde Hayal Kırıklığına uğramış olan Draco sonuna kadar büyük ölçüde görünmezdi, neredede olduğu sadece büyü patlamaları ve bunların rakipleri üzerindeki etkilerinden anlaşılıyordu - kopan kollar, Bombarda tarafından tüketilen nöbetçi. Çatışma Draco'nun kafasında bir asır sürmüştü ama gerçek zamanda bir dakikadan az sürmüştü.

Weasley onu omzundan alkışladı. "Onlara cehennemî yaşattın. Aferin dostum." Potter onun elini sıktı. "Hatırlat da seninle asla düello yapmayayım."

"Tekrar çal," dedi Weasley.

Tekrara Potter ve Weasley'nin yorumları eşlik etti. "Hemen öldürme laneti - o lanet herif - içeri girdiklerini hayal edebiliyor musunuz? Hermione'nin hiç şansı olmazdı. Oh! Kana bak! Ha! Görkemli bir sıçrama! Silahsızlandırmak Harry'nin işi olmalıydı, ama sen buna yeni bir yorum getirdin, Malfoy. Silahsızlanma. Ha ha! Tuzağa düştüğünü anlayan adamın yüz ifadesi! Güzel Quidditch takımı, ömür boyu Arayıcı fobileri olacak... Bu en yeni Étincelle mi?"

Draco onları tekrar tekrar izlemeleriyle baş başa bırakarak masanın diğer tarafındaki yerine oturdu.

Granger'a baktı ve onun cep telefonuna değil, kendisine baktığını gördü. Yüzündeki ifadeyi yorumlaması biraz zaman aldı - ciddi, çalışkan, dalgın bir ifadeydi.

Bulmaca çözüyordu. Patlama.

Onunla göz göze geldiğinde başını çevirdi. Draco onu izlerken yakalamaya devam etmeye, düşünce sürecini kesintiye uğratmaya ve kendini güvenli bir şekilde çözülmemiş tutmaya kararlıydı.

Tonks, savaş botlarının koridor boyunca çıkardığı sesten önce geldi. Her zamanki gibi telaşsız görünüyordu ve tüm hızıyla odaya girdi. Dirseği Potter'ın başının arkasına şiddetle çarptı.

"zr dilerim," dedi Tonks. "Boşuna söylemedim - bu bir iltifat, Potter. Hepimiz hızlandık mı?"

Granger cep telefonunu bir kenara bıraktı. "Emredersiniz patron," dedi Seherbazlar.

Tonks masanın başına oturdu. "Konuşacak çok şeyimiz var ama en nemlisiyle başlayalım: Hermione'nin güvenliği."

Potter ve Weasley, sanki Granger'ı yakalayıp bir daha hiç görmemek üzere uzak bir kuleye götürmeye hazırmış gibi öne doğru eğildiler.

"Doğru," dedi Weasley. "Onu buradan çıkarmalıyız. Ne istersin, Hermione? Madagaskar mı? Grönland? Tibet mi?"

Draco verdiği tepki için adamı suçlayamazdı - kendisi de tam olarak aynı refleksi göstermişti. Granger

Çenesini sıkıca kavradı. "Kesinlikle hiçbir yere gitmiyorum."

Tabii ki patlayıcı bir tartışma başladı. Potter ve Weasley, Granger'ın derhal tahliye edilmesi için bastırdılar, ne kadar uzak bir yer olursa o kadar iyiydi. Gerçek bir endişe ve Draco'nun Greyback'ın nefret edilen adını duyduğunda yaşadığı kaygıların aynısı onları da motive ediyordu. Draco, daha önce bu tartışmayı başarısızlıkla sonuçlandırmaya çalışmış olduğundan, şimdi Granger'ın tarafındaydı. Onun araştırmasına bağlı olan çok fazla şey vardı - eğer Greyback bildikleri kadar kurnaz olmaya devam ederse, Granger'ın tedavisi üzerindeki çalışmalar dururken, sayısız dolunay boyunca binlerce olmasa bile potansiyel olarak yüzlerce yeni enfeksiyona bakıyorlardı.

Tonks yüzünde aziz bir hoşgörü ifadesiyle tartışmanın dört dakika boyunca sürmesine izin verdi. Sonra ellerini çırpı. "Düşüncelerinizi paylaştığınız için teşekkürler çocuklar. Neyse ki, görüşlerinizin hiçbir önemi yok."

Draco, Potter ve Weasley ego ölümünü deneyimledi.

Onlar ruhlarının parçalanmış kalıntılarına tutunurken Tonks devam etti. "Seherbaz Ofisi

Sayın Profesör Granger'a neyi yapıp neyi yapamayacağını söyleme yetkisine sahip değiliz. Bizim görevimiz, Bakan'ın istediği gibi projesini yürütürken onu korumak. Bu yüzden. İlk işimiz programlama ve barınma."

Potter ve Weasley'nin kadavraları bazı argümanlar öne sürdüler ama Tonks'un dudakları her geçen dakika daha da büzülüyordu ve akıllıca vazgeçtiler. Beşi birlikte, Granger nereye giderse gitsin yanında Draco ya da başka bir seherbazın bulunmasını sağlayacak bir program taslağı hazırladılar.

Granger halkın önüne çıkmayı azaltmayı kabul etti. Ayrıca, Greyback yakalanana kadar Muggle dünyasındaki görevlerini - Muggle muayenehanesindeki vardiyalarını ve Muggle Cambridge'deki derslerini - askıya almayı da kabul etti. Büyülü olmayan yerleri korumak çok zordu.

Büyülü yerler doğaları gereği çok daha güvenliydi, ancak bir Seherbaz daha önce laboratuvarında ve St. Mungo's A&E'de ona eşlik ediyordu.

Tartışma barınma konusuna döndü. Granger, laboratuvarına Flooing mesafesinde olduğu sürece bir güvenli eve taşınmayı kabul etti. DMLE tarafından yönetilen düzinelerce güvenli evden bahsedildi ve her birinin artıları ve eksileri (konum, seyahat kolaylığı, savunulabilirlik) tartışıldı. Tonks ve Draco, güvenli evlerin pek çok Seherbaz ve DMLE personeli tarafından mutlaka biliniyor olması konusunda belli bir endişeyi paylaşıyorlardı.

Diğer seçenekler tartışıldı. Yeni bir güvenli ev oluşturmak mı? Karmaşık ve zaman alıcı ama bir seçenek.

Potter ve Weasley, Granger'ın kendi evlerinden birinde kalmasını önerdiler. Draco, Granger'ı en yakın arkadaşlarından birinin evine taşımanın bir sonraki hamlenin bariz bir şekilde ortada olduğuna dikkat çekti. Her halükârda Granger bu seçeneği kesin bir dille reddetti: ailelerini tehlikeye atmayacaktı. Aynı itirazı Potter'ın Hogwarts önerisine de yöneltti - çocuklar potansiyel ikincil hasar olarak kabul edilemezdi.

Weasley başparmağını Draco'ya doğru sallayarak, "Onu Malfoy'un lanet malikânesine atın," dedi. "Hiç kimse

onu orada arayacak."

Granger, "Hah!" dedi.

Potter güldü ve sonra düşüncelere daldı.

Tonks bu öneriyi şaşırtıcı bir ciddiyetle karşıladı. Bir parmağını çenesine bastırdı ve, "Weasley haklı," dedi.

Granger gözlerini kırptırdı.

Draco şaşkın bir bekleyişin kabardığını hissetti.

"Kasa dairelerine ve kulübesine sahte Hermiones'ler yerleştirebiliriz," diye düşündü Tonks. "Tuzaklar," dedi Draco.

"Tuzakları severim," diye başını salladı Potter. "Ve pusuları." "Ben çok zekiyim," dedi Weasley.

Tonks başıyla onayladı. "Zekice, gerçekten."

"Hayır," dedi Granger başını sallayarak. "Harry ve Ron'la aynı itirazım var - Malfoy'un ev halkını tehlikeye atmayacağım. Malikâne saldırıya uğrarsa ve annesine ya da ev cinlerine bir şey olursa-"

"Malikâne neredeyse aşılmaz," dedi Tonks. "O eski mülklerin çoğu gibi. Savaşta o son saldırı sırasında yirmi koğuş kırıcının içeri girmesi üç gün sürmüştü. Bizim en güvenli sığınağımızdan on kat daha güvenli."

"Doğru," dedi Draco. Sesini özellikle hevesli çıkarmamaya çalıştı. "Ayrıca annem sezonu kıtada geçiriyor. Malikânede değil."

Granger gözlerini kocaman açarak ona döndü. "Bu fikre katılıyor musun?"

Draco dünyanın en umursamaz omuz silkişini yaptı. "Bence bu düşünmeye değer bir seçenek."

Ki bu yetersiz bir ifadeydi. Çok sevmiştii. Mükemmeldi. Yüzyıllık büyülerle korunacaktı, ikincil gözetim olarak ev elfleri olacaktı ve o da her gece orada olacaktı. Bundan kesinlikle çok memnundu.

Kendini beğenmiş bir şekilde bakan Weasley, Draco'nun gözünde bir santim daha yükseldi.

Bu sırada Potter Granger'a bakıyordu. "Malikâne pek de mutlu anıların mekânı sayılmaz, değil mi? Bu senin için sorun olmaz, değil mi Hermione?"

Granger hâlâ şaşkınlıkla Draco'ya bakıyordu. "Hm? Oh - hayır, sorun olmazdı. O zamandan beri geri döndüm. Narcissa Malfoy'un davetlerinden biri." (Draco onun akşam yemeğinden bahsetmediğini fark etti.) "İiydi. Tarafsız konuşmak gerekirse, geçici bir önlem olarak mantıksız bir öneri değil. Sadece gerçek bir dayatma gibi geldiği için tereddüt ediyorum."

"Bir dayatma mı? Saçmalık - Malikânede yaklaşık elli oda var," dedi Tonks, her türlü gerçek ya da

Kuzeninin evinde rezervasyon yaptırdığını hayal etti. "Malfoy orada olduğunu bile bilmeyecek."

Granger'ın bakışları Draco'ya kaydı. Tonks da meraklı gözlerle onu süzdü.

"Hadi yapalım," dedi Draco, ifadesinde tarafsızlık sağlamaya çalışarak. "Kısa vadeli kolay bir çözüm. Her zaman yeniden ziyaret edebiliriz - ya da bu arada kayıt dışı, düzgün bir güvenli ev yaratabiliriz."

Tonks ellerini birbirine sürttü. "Harika. Weasley kesinlikle haklı - Malfoy Malikânesi Hermione Granger'ı bulmayı umacakları en son yer."

Toplantının geri kalanı lojistik, zaman çizelgeleri ve pusu tartışmalarıyla geçti.

Tonks Robards'ı ve -iç çekerek- Shacklebolt'u güncellemeye başladı. "Hasat ayı saldırılarını gizli tutmamızdan memnun olmayacaktır. Bunu Robards'la konuşması gerekecek. Ama en azından Hermione'yi güvende ve iyi tutmak için bir planımız var."

Draco, Granger'ın Malikâne'de "umarım çok kısa sürecek" dediği kalış için toparlanmak üzere ona kulübesine kadar eşlik etti.

Bayan Dab Hand'in Uzatma Büyülerinde taşınmasıyla ilgili mükemmel olan şey, bunun neredeyse acısız bir süreç olmasıydı. Meslektaşı Şifacı Granger hazır olduğunu bildirdiğinde Draco'nun elflere misafir odalarından birini hazırlamaları için haber göndermeye vakti olmamıştı.

Vazgeçilmez saydığı eşyaları (Vahiy'in iki kopyası da dahil) sihirle uzatılmış bir Muggle çantası içindeydi.

Kedisi tıslayarak ve tırmalayarak bir taşıyıcının içine sokuldu.

Kulübenin ön kapısına doğru ilerlerken Draco, "Elflere kalışınızı tamamen gizli tutmaları talimatını veriyorum," dedi. "Biz bir şey söylemenin güvenli olduğuna karar verene kadar annemin bundan haberi bile olmayacak."

Granger tedirgin görünüyordu. "Ne zaman dönecek?"

"Sanırım Mart ayında. İngiliz kışını tamamen atlamaya karar verdi."

Granger'ın tedirginliği devam ediyordu. "Doğru. Güzel. Ama elflerin kendileri - ya biri bana Malikâne'den ulaşmaya çalışırsa ve elflerden biri yaralanırsa? Ya da öldürülürse? Bu düşünce beni hasta ediyor."

"Tonks'u duymadın mı? Endişelenmeyi bırak. Akli başında hiç kimse seni orada aramaz. Eğer ararlarsa da iki düzine koğuş kırıcının günlerce uğraşması gerekir ki bunu fark edeceğime emin olabilirsin. Bu Weasley'nin parlak fikirlerinden biriydi."

Granger sustu ama kaşlarını çatarak Draco'ya endişelenmeyi kesinlikle bırakmadığını söyledi.

Malikâneye vardıklarında Henriette onları büyük kapıda karşıladı ve Granger'ı bahçelere bakan bir misafir süitine götürdü.

Granger'ın kedisi süite bırakıldı ve burada durumu onaylamadığını şu şekilde gösterdi

yatağın altına giriyor ve yaklaşan herkese tıslıyordu.

Henriette Granger'a malikâneyi gezdirirken Draco onu uzaktan takip etti. Yaşlı ev cini durumun ciddiyetini anlamıştı. Draco'ya nazlı nazlı bakmadı ya da güllerle oynamadı. Henriette tamamen iş başındaydı. Meslektaşşı Şıfacı Granger rahat ettirilmeli ve güvende tutulmalıydı.

Draco önünden yürüyen ikiliyi izledi - Henriette'in küçük bedeni ve Granger'ın ince vücudu, konuşurken dikkatle elfe doğru eğilmişti. Henriette sol tarafındaki Mösyö'nün çalışma odasını işaret ederek fısıltıyla Mösyö'nün orada yalnız bırakılması gerektiğini, zira sık sık huysuzlanıp beceriksizlik ve benzeri şeylerle uğraştığını söyledi. Granger ciddiyetle başını salladı, sonra Henriette tekrar devam edince Draco'ya eğleneni bir bakış fırlattı.

Kütüphanenin kapısı işaret edildi, ardından Henriette kış bahçesine doğru ilerledi. Granger kapalı kütüphane kapısında bir süre oyalandı.

yetişmek için acele ediyordu ve eğlenme sırası Draco'daydı.

Beraberinde gelen sevgi kabarması onu gülümsetemedi bastırıldı.

Granger yerleşip oryantasyonunu sağladığında ve Draco ile elfler kendi huzuru için Malikâne'nin kapsamlı koşullarını tekrar ziyaret ettiğinde akşamın ilk saatleriydi.

Draco'nun o gece iki kişilik sakın bir akşam yemeği umudu varsa da Granger tarafından yok edildi. A&E'de kaçırmayı kesinlikle reddettiği bir nöbeti vardı, çünkü nöbetçi tek Şifacı oydu ve yedeği Spattergroit hastasıydı.

Bugün uzun bir gün gibi gelmişti ama Draco büyük merdivenin dibinde Granger'ı beklerken daha yeni başladığını da hissediyordu. Uzun kanlı günlere alışması gerektiğini düşündü. Ne de olsa bu Granger'dı.

Yeni giydiği Şifacı c ü p p e s i arkasında dalgalanarak merdivenlerden indi. "Ben hazırım. I

Kan görünce bayılıp bayılmadığınızı sormama gerek yok sanırım. İç organların çıkarılmasıyla aran iyi mi?"

"Evet," dedi Draco.

"Güzel. St. Mungo'da neyle karşılaşacağınızı asla bilemezsiniz."

Draco, bir Seherbaz'ın neden Şifacı Granger'ı takip ettiğine dair soruların önüne geçmek için en güçlü Beni Fark Etme ve Hayal Kırıklığı büyüsünü kendi üzerine yaptı.

A&E'de Granger'ın yanında geçirecekleri birçok nöbetin ilki için St. Mungo'ya uçtular.

Draco, kimsenin kan kaybından ölmek dışında şeytani planları olmadığından emin olmak için bekleme odasındaki her zihne Legilimency uyguladı.

Bu iş bittiğinde, ameliyathanenin dışında bir köşeye yerleşti ve telaffuzu mümkün olmayan hastalıklar, göğsünün tam ortasından çıkan bir Muggle trafik konisiyle gelen bir büyücünün de dahil olduğu gecenin eğlencesi tarafından orta derecede rahatsız edilmeye devam etti,

ve gerçekten ilham verici sayıda hasta, Şimdi çeşitli deliklere sıkışmış olan belli belirsiz fallik nesnelerin üzerine 'düştü'.

Draco korku ve kahkaha dolu soluklarını bastırmak için susturucu büyüler yaptı. Ancak hiçbir Şey Granger'ı sarsamadı. Onun aptal hemşerileriyle Draco'nun hayranlık duymaktan kendini alamadığı, amansız bir profesyonellikle başa çıkıyordu.

~

Eğer Draco ertesı gün Granger'la uzun ve rahat bir kahvaltı yapma düşüncesine kapıldıysa, bu da daha en başından suya düşmüştü. Saat dokuz gibi (ona göre çok saygıdeğer) bir saatte aşağı indiğinde Granger yoga işini yapmış, duş almış, giyinmiş ve yemeğini yemişti.

Floo salonunda onu uğurlamak için tam zamanında gelmişti. Günü, Weasley'nin Granger görevinde olduğu laboratuvarda geçirecekti. Draco'nun Elsiz'in (artık sadece Eller) ve Arkadaş'ın zihinlerini çözmesi planlanmıştı.

Draco, Granger'ın yakınlarından boğuk bir vızıltı geldiğini duydu. Bu onun not defteriydi.

Ellerini o endişeli hareketiyle birleştirmek yerine bunu görmezden geldi. "Greyback'in bu kadar kısa sürede laboratuvara birini gönderecek kadar aptal olacağını sanmıyorum," dedi, sanki Draco'yla konuşmaktan çok kendini rahatlatıyormuş gibi bir sesle. "Geçen sefer koşuşlar çok iyi dayanmıştı. Endişelenmeme gerek yok."

Not Defteri'nden boğuk bir vızıltı daha geldi.

"Her şey yolunda gidecek," dedi Draco. "Güpegündüz bir şeye kalkışacak kadar aptal olamazlar. Weasley de seninle olacak. Yüzük de sende. Onu kullanmak için bir tehdit olduğundan emin olmayı bile bekleme - sadece kullan."

"Doğru."

"Tereddüt yok. Çok geç kalmaktansa postacıyla kavga etmeye hazır bir şekilde gelmeyi tercih ederim." "Evet. Elbette. Teşekkür ederim."

Granger'ın not defteri tekrar çaldı.

Draco sinirlenerek, "Bu saatte seni kim Jotting'liyor?" diye sordu.

Granger not defterini çıkarıp bakmadan önce tereddüt etti. "Herkes." "Neden?"

"Önemli bir şey değil," dedi Granger, belli ki bir şeyi ne kadar göz ardı ederse Draco'nun o şey hakkında o kadar çok şey bilmek istediğini hiç öğrenememişti.

"Anlat bana."

Granger kızgınlık ve utangaçlığın ilginç bir karışımı gibi görünüyordu. "Bugün benim doğum günüm."

"Ah," dedi Draco.

Uzun bir sessizlik oldu.

"Doğum günün kutlu olsun, sanırım," dedi Draco.

Gerçekten mi? Yapabileceğinin en iyisi bu muydu? Neden en çok ihtiyaç duyduğu anda süse olan düşkünlüğü vücudunu tamamen terk etmişti? Granger'ın nesi vardı? Kibarlığın katiliydi.

"Teşekkür ederim," dedi Granger. "Ama doğum günlerinden daha önemli sorunlarımız var, değil mi?"

"Oldukça."

Granger ateşe Floo tozu attı. "En ufak bir provokasyonda yüzüğü çevireceğim, söz veriyorum. Cambridge."

Ve sonra o gitti ve Draco, Er'in zamansız parlaklığını düşünmekle baş başa kaldı - mutlu yıllar, sanırım ve kendi kendine acı çekti.

Draco ofise Floo'yla girmeden önce Henriette'ten, Granger uygun bir saatte dönerse o akşam bir kurtarma operasyonu düzenlemesine yardım etmesini istedi.

Aptal bir doğum günü pastası yiyecekti, malikânede gafil bir aptalla kapana kısılmış olsa bile.

Draco gününü yakalanan iki büyücüye Legilimency uygulayarak geçirdi, bunun için yetkili makamlardan özel izin almıştı. O gün

Gerçek değeri olan tek anı, zorla girildiği gece bulduğu anıydı. Özellikle Friend'in beyinde uzun saatler geçirmiş, haftalar ve aylar boyunca birikmiş anıları taramıştı. Greyback dikkatli davranmıştı. Draco'nun toplayabildiği tek şey Greyback'in kurtadamlarının olası buluşma yerleri hakkında birkaç bilgi kırıntısıydı. Onları Potter'a verdi.

O akşam, beyni gerçek bir beyinden çok midesi bulanmış, guruldayan bir lapa karışımına benzeyen Draco eve gitmek üzere yola çıktı.

Draco ve Granger büyölü ulaşım araçlarını kullanırken çarpışma konusunda uzmanlaşıyor gibiydiler. Granger, Cambridge'den Malikâne'ye neredeyse Londra'dakiyle aynı anda Floo'yla geri döndü. Tek uyarısı, yanından hızla geçmekte olduğu ocakların arasından kendisine doğru gelen cadı biçimli bir bulanıklıktı; bulanıklık ona doğru savruldu (Granger olduğunu doğrulayan bir çığlıkla) ve ikisi de Malikâne'nin Floo salonunun küllü kaldırım taşlarına tükürdüler.

Siyah cüppelerin arasında yeşil cüppeler birbirine karıştı ve çok fazla is öksürdü.

Tiz bir kıkırdama Floo salonunda yankılandı. Draco'nun başı Granger'ın eteklerinden kurtulduğunda Tupey ortadan kaybolmuştu ve küçük röntgenci hemen azarlanamadı.

Draco bir iniltiyle tekrar yere düştü. Devasa bir Legilimency baş ağrısının başlangıcı kafatasının arkasında karıncalanıyordu.

Granger yinelenen çarpışma sorununu felsefi olarak kabullenmiş görünüyordu ve Draco'ya karşı hiçbir kin beslemiyordu.

Bunun yerine, "Doğru" dedi ve ayağa kalkmaya çalıştı. Cübbesine bastı ve tekrar yere düştü. Draco, "Tonks bunu çok iyi becerdi," dedi.

Granger bıkkın bir ses çıkardı ve çoktan pes etmiş olan Draco'nun yanına, yere uzandı. Birbirlerine baktılar. Granger iç çekti. Draco dumanın tadını aldı.

Yorgun görünüyordu. Malikânedeki ilk gecesinde nasıl uyuduğunu soracak vakti bile olmamıştı - bu kadar erken kalkmak onun hatasıydı.

"Legilimency'den bir şey çıktı mı?" diye sordu Granger.

"Sadece küçük bulgular. Potansiyel buluşma yerleri. Potter'a verdim."

"Lanet olsun."

"Laboratuvarda sorun yok mu?"

"Hayır. Ron'la da sadece bir kez tartıştık." "Ne hakkında?"

"O tuvalete giderken beni beş dakika yalnız bırakmak yerine çişini bir şişeye yapmak istedi."

Draco homurdandı. "Kendini adamış bir adam." "O her zaman biraz doluydu."

"Bunu takdir edebilirim." "Kalkalım mı?"

"Hayır," dedi Draco, başının arkasını serin taşa bastırarak. "Ölüm beni alana kadar burada yatmak hoşuma gidiyor."

Granger bu dramatik açıklama karşısında istediğinden daha rahat bir tepki verdi. "Hı? Sorun nedir?"

"Baş ağrısı."

"Legilimency'de çok zorlandık, değil mi?" "Ben cevaplar istedim."

"Baş ağrın için sana yardım edebilirim. Önce banyo yap - terli bir gün geçirdim."

"Henriette bizi odalarımıza ışınlayabilir."

Granger abartılı bir ses tonuyla, "Odalarımız," diye tekrarladı. Bu ona kendini yukarı itmesi için gereken cesareti vermiş gibiydi. "Kendi gücümle kendi odama gideceğim."

"İleri git ve fethet," dedi Draco. O da öyle yaptı.

Akşam yemeği sakın bir olaydı. Resmi yemek masasında başladı, sonra Granger Henriette'e yorgun bedenlerini kanepelere uzatmak için daha fazla alan sunan salonlardan birinde yemek yemelerinin bir sakıncası olup olmadığını sordu.

Henriette onları ağırlamaktan mutluluk duydu. Çok geçmeden onları evin arka tarafındaki en küçük salona, yiyeceklerle dolu alçak bir masanın etrafına rahatça yerleştirdi. (Draco küçük bir vazoda tek bir kırmızı gül olduğunu fark etti ama sadece bir tane olduğu için bunun tamamen dekoratif olduğuna karar verdi).

Granger bir yerlerden Muggle ve büyücülük kitaplarından oluşan karışık bir yığın çıkardı ve Mabon'a sadece iki gece kaldığı için Draco'ya sonbahar ekinoksu planları hakkında bilgi vermek için bu andan yararlandı. Araştırmasını on iki potansiyel kutsal alana kadar daraltmıştı. Amaçları Vahiyler'de bahsedilen dolmenleri tespit etmektir.

"Bu işi tamamlamaya çok yaklaştık," dedi Granger, bu düşünceden yeni bir güç almış gibiydi. "Oldukça heyecan verici, gerçekten."

"Biz" mi? Saçmalık. Hep siz varsınız."

Granger başını kaldırdı. "Evet, biz. Başından beri bu konuda benimle birlikteydin. Mütevazı olma - bu sana yakışmıyor."

"Pekâlâ. Yansıyan zafer ne olursa olsun kabul ediyorum," dedi Draco elini durgun bir şekilde sallayarak.

Uzanana kadar koltuğuna kaydı ve başını ağrıtan ışığı engellemek için kolunu gözlerinin üzerine sardı. Yatağa gitmek istiyordu ama

saat daha sekizdi. Granger'ın çalışma saatleri onu etkilemeye başlamıştı ve Granger sadece bir gündür oradaydı.

Granger onu gözlemledi. "Doğru. Baş ağrın. Bir bakalım. Yarım saat boyunca beynine daha fazla şey sokmama izin vermek yerine neden bir şey söylemedin?"

Draco cevap vermeyince (maçoluk zayıf bir tepki gibi görünüyordu), Granger asasını çıkardı ve onun kanepesinden onunkine doğru ilerledi. Draco, Granger'a yanına tünemesi için yer açacak kadar kımıldadı.

Bir teşhis büyüsü yaptı, ortaya çıkan resmi inceledi ve dudak büktü.

"Bu büyük bir migrene dönüşecek," dedi. "Solamentum'u deneyeceğim. Çok hassas. Kıpırdamadan yat."

Draco gözlerini kapadı. Kadının asasının ucunu şakağında hissetti. Bu his normalde bir stres tepkisi başlatırdı. Granger'a ne zaman bu kadar güvenmeye başladığından emin değildi ama gözünü bile açmadı.

Kadın bir büyü fısıldadı ve Draco'nun harap olmuş beynine hafif bir yatıştırıcı akmaya başladı. "Muhteşem," diye mırıldandı Draco.

"Şşş. Konsantre olmalıyım."

"Mm."

"Sus."

"Mmm."

"Bir dakikalığına inlemeyi keser misin?" "Bu kadar güzel hissettirirken olmaz - mff."

Granger'ın parmak ucunun sıcaklığı dudaklarına değdi.

Gözleri şaşkınlıkla açıldı. Yukarıda, Granger konsantre bir şekilde kaşlarını çatıyordu ve ona uyarıcı bir bakış fırlattı. Gözlerini tekrar kapattı.

Şimdi diğer duyuları daha da hassaslaşmıştı. Yan tarafında Granger'ın kalçasının itişini ve poposunun kıvrımını hissedebiliyordu. Şakağında büyü'nün serinliğini hissediyordu. Antiseptik bir şey kokuyordu, bu kadar baştan çıkarıcı olmamalıydı ama yüzünü ona gömmek ve içine çekmek istedi.

Dilini dudaklarına bastıran parmağa doğru fiske vurursa ne olacağını merak etti.

Belki de bir şey düşüncesine ihanet etmişti. Granger parmağını onun dudaklarından çekip çenesinin altına bastırdı ve başını ona doğru eğdi.

Asasını diğer şakağına götürdü ve adam büyüünün fısıltısını tekrar duydu: "Solamentum."

İyileştirme büyüü kramplı ağırlığı ışınlayarak yok etti. "Nasıl yani?" diye sordu Granger.

Draco artık yapmaktan hoşlanmaya başladığı şeyi yaptı, ona gerçekten kendisinden bahseden cevaplar verdi. "Muhteşem," dedi Draco.

"Öyle değil mi?"

"Cennet gibi."

"Güzel."

"Yüce."

"Şimdi de beni kışkırtmaya çalışıyorsun." "Hayır. Bu doğru."

Granger hafif bir öfke hareketiyle tavana baktı ve ayağa kalktı. Draco'nun karşısındaki koltukta oturmaya devam etti, bu da Draco'nun yanında belirgin bir eksiklik hissi uyandırdı.

Onun yanında devam etmesinden ve kulağına tatlı sözler yerine karmaşık iyileştirme büyüleri fısıldamasından son derece mutlu olurdu.

Doğru ya. Bastırması gereken aşk.

Kalbini bağıladı, ağzını tıkadı ve onu derin bir psişik uçuşuma itti.

Henriette yemeğin en önemli parçası olan, üzerinde tek bir mum bulunan küçük bir çikolatalı mus kekle çıkageldi.

"Oh, merci! C'est trop gentil! " diye haykırdı Granger, bir elini köprücük kemiklerine bastırarak.

Draco, Granger'ın kendisi ve elfler tarafından kendisine Mutlu Yıllar şarkısı söylenmesinden kesinlikle nefret edeceğini hissetmişti (her ne kadar

olurdu), bu yüzden Henriette'e şarkı söylemeyi bırakması talimatını vermişti.

Henriette sadece dedi, "Joyeux
Yıldönümünüz kutlu olsun, Matmazel!"
dedi ve reverans yaparak dışarı çıktı. "Siz
gerçekten yapmadı ihtiyaç için
yap herhangi bir şey," dedi Granger
Draco'ya, gerçekten uygulanmış görünüyordu.
"Yoksa berbat bir doğum günüydü, Malikâne'de
sıkışıp kaldım. ile Ben, ile a
hordeof Kurt adamlar etrafta dolaşp sizi
öldürmeye çalışıyor."

Granger mumu pastadan çekip çıkardı ve üfleyerek
söndürdü. (Draco'nun kaşlarını kaldırması
karşısında, "Daha hijyenik," dedi.)

"Ne diledin?"

"Söyleyemem."

Draco elini saçlarının arasından geçirdi. "Hiçbir
şey, bahse girerim. Bana zaten sahipsin. Başka ne
isteyebilirsin ki?"

Beklendiği gibi güldü (sefil bir duygu) ve pastayı
kendine doğru çekti. "Biraz ister misin?"

Onun başını sallamasıyla Granger ikisine de köpüklü pastadan birer dilim kesti. "Ron eve dönerken kulübede benim için paket olup olmadığını kontrol edeceğini söyledi. Onları yarın bırakacak."

"Aferin ona."

"Mm."

Pastanın tadı çıkarılırken bir sessizlik oldu.

"Ne oldu arasında sen ve Weasley, her neyse?" diye sordu Draco.

Genel bir kural olarak, Granger'la kişisel sorular sormazlardı - Seherbaz ve Müdür arasında geliştirilmesi gereken sağlıklı bir alışkanlık. Provence'ta Granger onun eğitimi hakkında ağzından bir soru kaçırmıştı - ve şimdi o da çok da boş olmayan bir merakla kendisine bir soru sormasına izin veriyordu.

Belki de bu Granger'ın düzenli olarak karşılaştığı bir soruydu. O sadece omuz silkti. "Farklı şeyler istiyorduk. Nişanlandığımızda gençtik - savaştan yeni çıkmıştık. Burrow II'yi inşa etmeyi ve bir sonraki Weasley hanedanını ortaya çıkarmayı içermeyen pek çok planım vardı. Ama sonunda dostça ayrıldık. Ben şanslıyım. Ron hala benim

sevgili dostum. O ve Luna bir süredir birlikteler -
artık çok daha mutlu bir çift oldular."

Draco bir kaşık dolusu kekin etrafında mırıldandı.

"Ya sen?" diye sordu Granger. Bakışlarında
dizginlenmiş bir merak vardı. "Greengrass'ın küçük
kız kardeşiyle nişanlandığınızı duymuştum."

Omuz silkme sırası Draco'daydı. "Sanırım seninle
aynı. Farklı planlar. O bir sonraki Bayan Malfoy
olmak ve her şeyi düzgün yapmak istiyordu,
bilirsin işte - sosyete olayı, partiler, akşam
yemekleri, 25 yaşına kadar dört çocuk ve iki dadı.
Bense Fransız profesörlerden düzenli dayak
yemek-" (Granger başını salladı ve "İnsanın yaptığı
gibi" dedi) "-ve Barselona'da pis hafta sonları
geçirmek istiyordum."

"Annen çok üzölmüş olmalı." "Yıkılmıştı.

Kağıt üzerinde mükemmeldik." "Pek çok
şey öyle."

Bir süre sessiz kaldılar. İkisi de birbirlerine bakmadılar.

"Pasta için tekrar teşekkür ederim," dedi Granger.
"Beklenmedik bir jestti."

"Henriette'e teşekkür ederim," dedi Draco.

Granger'ın pastayı bitirdiğini anladı ve kendine bir parça kesme zahmetine girmeden, bir ısırık daha almak için çatalını pastaya doğru uzattı.

"Yapısal bütünlüğü bozacaksın," diye soludu Granger. "Sakın buna cüret etme!" "Yoksa ne olur?" diye sordu Draco, yumuşak köpüğün ortasına nişan alarak.

Granger onun çatalını kendi çatalıyla devirdi. "Bir vatandaş tutuklaması gerçekleştireceğim." "Biliyor musun, seni tutuklarken görmeyi çok isterdim-"

Granger'ın asasının bir hareketiyle Draco'nun gümüş kol düğmeleri, ortalarından düzgünce tutturulmuş dar kelepçelere dönüştü. Biçim Değiştirme inanılmaz derecede hızlıydı - şok edici bir şekilde.

Draco bu yeni durumu gözlemledi. Ellerini birbirinden ayırdı. Kelepçeler birbirine çarptı ve sıkıca tutundu.

Islık çaldı.

Granger, "Ellerinizin yakınında geçiş metalleri bir Seherbaz için en akıllıca karar olamaz," dedi. "Kötülerin çoğu Biçim Değiştirme alanında yüksek lisans yapmamıştır."

"Ve sanırım çikolatalı mus da dikkatinizi dağıtmıyor."

"Doğru."

"Yine de," dedi Granger. Gözlerinde neşe vardı. "O kadar da zor değilmiş."

"Tekrar söylüyorum, çığlık atmasaydın senden iyi bir Seherbaz olurdu."

Granger, "Beynimi başka yerde kullansam daha iyi olur," dedi. Haklı olarak da.

"Beni bırakacak mısın, yoksa yeni bir sapkınlık geliştirmemin ne kadar süreceğini mi göreceğiz?" diye sordu Draco.

"Sanırım daha iyi olur. İş yerinde fazla heyecanlanmanı istemeyiz." Granger asasını salladı ve kelepçeler bir kez daha kol düğmelerine dönuştü.

Ama artık çok geçti - kelepçeler artık Draco'nun kafasına yerleşecek bir şey'di. Bu kadar çabuk alt edilmenin verdiği bir coşku vardı. Asası da ulaşamayacağı bir yerdeydi. Her türlü ilginç şeyi yapmaya devam edebilirdi - ve onu istekli bir katılımcı olarak bulabilirdi.

Ama hayır. Elleri kelepçeli Seherbaz'ıyla kanepede sevişmek yoktu. O Granger'dı. Asla çizgiyi aşmazdı. Kontrollü ve profesyoneldi. Etikti. Doğru.

Lanet olsun ona.

Draco kendine cömert bir kadeh şarap doldurdu ve bitirdi.

O da aynı şeyi yapmalı ve aynı şekilde doğru davranmalıydı. Ama kışını ona bastırırken, parmaklarını ağzına sokarken ve onu kelepçelerken bu oldukça zordu. Ve bu sadece bir akşamlık bir faaliyetti. Ve birlikte daha pek çok şey olacaktı.

Draco, elleri ve ayakları bağlı kalbinin derinliklerinde bir endişe kıpırtısı hissetti.

Bölüm 26

Mabon / Rahatsız Edici Olmak Bir Sevgi Dilidir

Söz verildiği gibi, ertesi gün Weasley, Granger'ın kulübesine gönderilen doğum günü hediyelerini bırakmak için Floo'yla Malikâne'ye gitti. Granger çoktan laboratuvarına gitmişti, bu yüzden onu alma ayrıcalığına sahip olan Draco'ydu.

Weasley Uzatma Büyüsü'nde pek de becerikli değildi, bunu da Draco'nun kollarına yüklediği bir çuval dolusu paketle gelerek gösterdi.

Weasley nefes nefese kaldı. "Bunları toplamak on dakikamı aldı." "Popüler cadı," dedi Draco, hantal şeyi tutarak.

"Evet." Weasley terli ellerini pantolonuna sildi ve etrafına bakındı. "Hermione burada kalarak iyi idare ediyor gibi görünüyor. Ne tuhaf.

Bunca yıldan sonra burası onun için en güvenli yer oldu."

"Sanırım."

"Bunu onun için yaptığın için teşekkürler. Sen gerçekten iyi bir adamsın - sonuçta sadece biraz dangalaksın."

Draco tam Weasley'ye teşekkür edip defolup gitmesini söylemek için ağzını açmıştı ki Weasley, "Senden hoşlanıyor, biliyorsun," diye ekledi.

"...Benden hoşlanıyor mu?"

"Gerçekten," dedi Weasley. "Senin son derece yetkin, son derece saygın, genel olarak harika biri olduğunu düşünüyor." Yüksek, Grangery'vari bir ses tonuna büründü, "Oldukça zeki, biliyorsun Ron, onu kızdırmamalısın. Düzeltilmeden senden 'Gelincik' diye bile söz edemiyor."

Bu Draco'nun üzerinde muazzam bir sevinç etkisi yarattı ama yüzünü nötr tuttu. "Talihsiz davaları ele almayı seviyor."

"Evet. Sanırım yakında Son Derece Saygın Malfoy'u Koruma Derneği'ni kuracak. SPERM. Sana yakışıyor."

Draco'nun keyfi o kadar yerindeydi ki bu küstahlık pek de hoşuna gitmedi. Weasley'ye çilli piç dedi, ama kin gütmeden.

Weasley, "Henüz bir ev-elf isyanı başlatmadı mı?" diye sordu.

"Hayır, ama yakında ajitasyona başlamasını bekliyorum. Sadece iki gece oldu."

"Evet. Zarar vermek için bir sürü zamanı var." Weasley kaşlarını sallayarak etrafta sinsice elf aradı. "Gitsem iyi olacak. Daha sonra laboratuarda mısın?"

"Bu sabah Humphreys ve Başbakan'da Goggin. Ben Potter'la birlikte sığınaklardayım."

Weasley Floo tozunu ocağın içine attı. "Doğru - tuzaklar. Onları şeytani ve sınırdan yasadışı yap, olur mu?"

"Belli ki." "Güle
güle." "Siktir git."
Weasley Floo ile
çıktı.

Draco'nun kollarındaki çanta Granger'ın arkadaşları ve hayranlarından gelen sevgi ifadeleriyle doluydu. Kitapların köşelerini ve giysilerin ezilmişliğini hissetti. Çuval bezinin arasından tarçınlı bir şey yayılıyordu.

İçinde lanetli ya da zehirli bir şey olmadığından emin olmak için birkaç tespit büyüsü yaptı ve eşyayı Granger'ın süitine götürmesi için Tupey'i çağırdı.

Granger için tüm bu teklifleri gölgede bırakacak bir hediye düşünerek karamsar bir şekilde tek bir an bile geçirmedi.

Gün, Draco ve Potter'ın meraklı kötü adamları Granger'ın varlığına dair sahte göstergelerle içeri çekmeyi umdukları güvenli evlere yapılan bir dizi ziyaretle geçti. Çeşitli odalar arasında hareket etmesi için büyülenmiş sahte Granger'lar yarattılar ve geceleri açılıp kapanması için ışıkları ayarladılar. Mülklerin etrafına çeşitli koğuşlar ve

tuzaklar gizlediler.

Ve evet, Draco'nunkiler Potter'inkilerden daha acımasızdı. Potter bir Horklump'ın hayal gücüne sahipti.

Granger'ın kulübesiyle birlikte beş kasa dairesini böylece tuzağa düşürdükten sonra, Shacklebolt'la konuşmuş olan Tonks'la buluşmak üzere Ofis'e döndüler.

Potter, "Tam bir tanty mi yaptı?" diye sordu.

Tonks başını salladı. "Hayır - Kingsley'i bilirsin. Sessiz bir hayal kırıklığıydı. Beni ya da Robards'ı kovmakla tehdit etmedi, yani bu olumlu bir şeydi."

"Yapma," dedi Draco. "Bunun için seni asla kovmaz."

"Greyback'ın yeniden dirilmesi biraz şok etkisi yarattı," diye yüzünü buruşturdu Tonks. "Mutlu değildi. En kötü azarı Robards yedi; bebek enfektöründen sonra işleri gizli tutmaya çalışmamalıydı. Her neyse - Hermione'nin güvende olduğu ve işine devam edeceği konusunda ona güvence verdim. Bir sonraki dolunay için WTF'nin planlarından haberdar edilmek istedi - bir sonraki toplantıya katılmak isterim Potter, sakıncası

yoksa..."

Cebinden gelen bir vızıltı Draco'nun dikkatinin başka yöne kaymasına neden oldu. Masanın altına bakınca Granger'dan gelen bir mesaj gördü.

Humphreys çok konuşkan, dedi Granger.

Biraz öyle, dedi Draco.

Senden daha kötü.

Herkes benden daha kötü. Ben en iyisiyim.

Granger, tüm geniş ailesinin rahatsızlıkları hakkında bilgilendirildiğini söyledi.

Ya Goggin?

Çok iyi bir adam.

Güzel, dedi hiç kıskançlık göstermeyen Draco.

Yüksek sesle nefes al, dedi Granger.

Adam birkaç kez burnunu kırmış. Nefes verirken biraz ıslık çalıyor, değil mi? Sana bir melodi söylemesini iste.

Zaten öyle. Hangi şarkı?

Granger, muhtemelen Goggin'i dinlemek için durakladığı için bir gecikme oldu. Auld Lang Syne, sanırım. Şenlikli, dedi Draco.

Üç saat daha böyle giderse delirebilirim. Seni çok özledim. Sana bir daha asla kötü davranmayacağım.

Draco'nun kalbi Miss you'yu görünce fena halde durdu. Sonra rahatsız edici bir şiddetle yeniden başladı. "Malfoy? Şu anda bize katılır mısın lütfen?" diye seslendi Tonks.

Draco başını kaldırdığında Tonks ve Potter'ın kendisine baktığını gördü. Yüzündeki belli belirsiz gülümsemenin farkına vardı ve onu kaşlarını çatarak değiştirdi.

Tonks onun dikkatini bu kadar hoş bir şekilde çeken şeyin ne olduğunu sormak için ağzını açtı ama Draco kapının çalınmasıyla daha fazla açıklama yapmaktan kurtuldu.

"Malfoy burada mı?" diye seslendi genç seherbazlardan biri olan Brimble. "Ne oldu?" diye

sordu Draco.

"Sana göstermek istediğim bir şey var, vaktin var mı?"

Tonks, hayalperest gözlü aptaldan kurtulmak için bir bahane bulmuş gibi, Draco'yu canlı bir hareketle kovdu.

Seni çok özledim.

Bu ona neden bu kadar hoş bir duygu verdi? Bu his bastırılmayacak kadar güzeldi.

Tamam. Brimble.

Brimble Muggle doğumlu genç bir cadıydı ve Draco'ya genellikle korkulu bir huşu ile bakardı. Uzmanlık alanı gözetleme ve casusluktu. Draco masasında ona katıldığında, endişeyle bir yığın kâğıdı karıştırdı ve tüy kalemini elinden bıraktı.

"Böldüğüm için özür dilerim," dedi. "Önemli olabileceğini düşündüm. INTERPOL'ün bildirimlerini izliyordum ve sizin ilgilendiğiniz Kişilerden biri az önce ortaya çıktı."

"Hangisi?"

"Gunnar Larsen. INTERPOL az önce onu bir dizi saldırıyla ilişkilendirdi - adamınız araştırmacılara karşı bir tür uluslararası saldırı halinde. Sonunda onu kameraya yakaladılar."

Draco'nun eline bir yığın hareketsiz Muggle fotoğrafı tutuşturdu. "İşte. Bunlar Hollanda'daki bir laboratuvar da çekildi. Larsen baş bilim adamını boğarak öldürdü."

Draco bulanık, siyah beyaz ve ne olduğunu anlamayı zorlaştıran yüksek bir açıdan çekilmiş fotoğraf dizisini inceledi. İlk fotoğraflarda Larsen'in iri cüssesi beyaz kaplı bedeninin üzerinde geziniyor, ardından bilim adamının başını birkaç kare daha ellerinin arasında tutuyordu - şüphesiz Legilimency uyguluyordu. Bilim adamı kendini savunmak için bir kolunu kaldırır gibi oldu ve ardından Larsen'in elleri boğazındaydı.

"Bilim adamı hayatta mı?"

Brimble daha fazla belgeyi karıştırdı. "Yaşıyor ama durumu kritik. Rotterdam'da hastaneye kaldırıldı."

"Kim o?"

"O, şey - bekle, bir yerde buldum - bir onkolog. Bu bir tür Muggle şifacı-" "Onkoloğun ne olduğunu biliyorum."

Brimble ona şaşkınlıkla baktı. "Doğru ya. Adı Dr. Johann Driessen." Hay sikeyim. Oxford'daki etkinlikte Granger'ın yardımcı konuşmacılarından biriydi.

"Hollanda Ulusal Polis Teşkilatı ve Hollandalı Seherbazlar soruşturma yürütüyor. Bizim de Larsen'le ilgilendiğimiz konusunda bilgilendirildiler. Diğer saldırılarla ilgili olarak Japonya ve Amerika'daki meslektaşlarıma ulaştım - gördüğüm raporlara göre, onlara Legilimency uyguluyor ve onları ölüme terk ediyor gibi görünüyor."

Draco dosyayı Brimble'dan aldı. "İyi iş çıkardın. Başka bir şey olursa hemen bana söyle. Ülkeye girip girmediğini de bilmek istiyorum - liman anahtarlarını ve uluslararası Floos'u takip edin."

Draco uzaklaşırken Brimble başını salladı.

O akşam Granger yemek masasında bir yığın fotoğraf ve Brimble'in bulgularının yeniden anlatılmasıyla karşılandı.

Bir dizi saldırıyı öğrendiğinde yüzü kızardı ve Dr. Driessen'in fotoğraflarını görünce dehşet içinde nefesi kesildi.

Draco, "Sana söylemiştim," demek istemedi ama yüz ifadesinden bu düşüncüyü anladığı belliydi, çünkü Granger nadir görülen bir itirafta bulundu: "Larsen konusunda haklıydın."

Bu Draco'ya hiç zevk vermedi. Şey, belki biraz zevk. "Ben her zaman haklıyım."

Her zaman haklı olmak muazzam bir yükü ama o her zamanki zarafetiyle bunun üstesinden geldi. "Larsen ne halt etmeye çalışıyor?" diye sordu Granger. "Nesi var bunun?!" "Ben de bilmek istiyorum. Bu göt herif ne arıyor?"

Granger'ın kaşları endişeli bir çizgiye dönüştü. "Eğer benim alanımdaki araştırmacıları hedef alıyorsa, bunların çoğu Muggle. Kendilerini savunmaktan tamamen aciz olacaktırlar."

"Bana muhtemel hedeflerin bir listesini verin. İlgili Seherbaz karargâhlarını bilgilendireceğim."

"Pekala."

Granger, Driessen'in boğazının sıkıldığı fotoğraflardan birine baktı. Hasta görünüyordu. Draco fotoğrafı çekip aldı ve dosyaya geri koydu. "Bu senin suçun değil."

Sessizce oturdular.

Tupey tatlı (tarte tatin) servis etmek için ortaya çıktı ve bu da ikisini de düşünceli sersemliklerinden kurtardı.

Granger, başka konulara geçmeye çalışan ama zorlanan biri gibi uzun bir nefes aldı.

"Doğru," diye iç geçirdi. "Mabon hakkında konuşmamız gerek. Yarın ve ziyaret etmemiz gereken o kadar çok yer var ki, bu konuda korkunç derecede organize olmamız gerekiyor."

Sanki Granger başka türlü nasıl düzenli olunacağını biliyormuş gibi. Şimdi Draco'nun önüne bir yığın kâğıt koyma sırası ondaydı. Sandalyesini yaklaştırdı ve dizini Draco'nun kalçasına değdirdi, bu çok hoş bir histi ve onunla birlikte seyahat programını gözden geçirdi.

Ziyaret edecekleri dolmenlerin vahşı, kadim isimleri dilinde çınliyordu: Bodowyr, Henblas, Ty Mawr, Pentre Ifan, Cehennem Taşı, Goward, Annadorn...

Draco bir ürpertiği bastırdı. Bu isimlerde sihir vardı.

Toplamda on iki tane vardı. Granger'ın güzergâhında Floo noktaları ve Görünme noktaları da vardı; bunlar genellikle doğrudan Görünmek için fazla sihirli olan ana ley hatları üzerine inşa edildiklerinden, mekânların kendilerinden biraz uzaktaydılar.

Granger, bir arada kalmak ve Birleşik Krallık'ta tekrarlanan çok sayıda Görünüş ile büyü'nün tükenmesini önlemek için Flooing yapmadıkları zamanlarda Yan Yana Görünüş'ü kullanmalarını önerdi.

Kimin kimi Apparate edeceği konusunda tartıştılar - Granger, Draco'nun gerektiğinde tespit ve düello için sihrini korumasını istiyordu; Draco ise onunkini kendini savunmak için saklamasını ve belki de bir çatışma durumunda uzuvlarını yeniden takmasını istiyordu.

Dönüşümlü olarak uzlaşmaya karar verdiler, bu da her ikisini de tatmin etmedi ve her ikisi de hayatlarında hiç bu kadar kanlı bir aptalla uğraşmamış gibi diğerine baktı.

Granger dudağını ısırıldı. "Yarın erken ayrılmamız gerekecek. Çok heyecanlanacağını biliyorum."
"Kesinlikle sevinçten uçuyorum."

"Harika." "Köpürüyor."

Granger saat yedi gibi iğrenç bir saat önerdi. "Ne? Lanet olsun."

Granger'ın gözlerini devirmesi muhteşemdi.
"Zavallı sevgilim. O kadar da kötü değil."

"Aşâğılık, işte bu." Draco dramatik bir iç çekti ve sandalyesine gevşekçe oturdu. "Trol pornosunu almalıydım."

"Ne?" diye sordu Granger. "Hiçbir şey. Boş ver. Turtanı ye."

"Turtanı ye."

"Başka bir şey istemiyorum."

"Güzel."

Draco önündeki tartı yedi ama yanındakini yemeyi tercih ederdi. Yine başka bir

Draco Malfoy'un zorlu hayatında bıktırıcı bir ironi.

~

Draco ertesi gün hazırlanmak için saat altı gibi korkunç bir saatte uyandı. Bu zorluğa büyük bir metanetle katlandı ve bunun için övülmesi gerektiğini düşündü.

O sabah tuvaletine özellikle dikkat etmiş, o günkü gezintisi için belli bir görünüm elde etmek istemişti: gösterişli ama zarif; maceraperest ama bien mis; gözü pek ama suave.

Saçlarını çapkınca ve nazik görünecek şekilde düzenlemişti. En sevdiği botlarını giymişti ve bu botların ona kabadayı havası verdiğini düşünüyordu.

Draco aynada saçını düzeltirken, bütün bir günü Granger'la mantarlara bakarak geçirme ihtimalinin kızgınlık ve gerçek bir bıkkınlık yaratması gerektiğini düşündü. Ama yine de

- korkunç saate rağmen - Draco kendini bu geziyi dört gözle beklerken buldu.

Sabah 6.55'te, bakışından memnun olan Draco, Granger'ı bulmak için giriş holüne doğru ilerledi.

Merdivenlerin dibindeydi, saçlarını at kuyruğu yapmış, yürüyüş botlarını sıkıca bağlamıştı, gözleri parlıyordu.

Onu yürüyüş kıyafetlerini giymiş bir halde beklerken görmek güzeldi. Draco'ya macera ve tartışma için hoş bir beklenti hissi veriyordu. Ormanlarda yürüyüşler, kazara nişanlar ve deli rahibelerden kaçmak için, hepsi de iyi bir arkadaşlık içinde.

Bunu kaçırmıştı.

Draco iki kahve ve dört yumurtayı mideye indirdikten sonra işe koyulmaya hazırdılar.

Granger Floo salonuna giden yolu gösterdi. O da bu yeni gezintiyi zevkle bekliyor gibi görünüyordu. Gülümsemesi sıcacıktı.

"Bu günü yaşayalım mı?" "Evet."

Granger alevlere Floo tozu attı ve ilk yol noktalarının adını söyledi. Granger içeri adım attı, hemen ardından Draco geldi ve yola koyuldular.

Granger'ın güzergahı boyunca ilerlerken keyifli bir ritme girdiler. Her durakta, Draco'nun tespit büyüleri yalnız olduklarını doğruladı (inekler ve koyunlar hariç) ve sonra Granger işe koyuldu, kanlı koordinatlar gibi yararlı bir şey yerine, Herbolog filozofunun üzerinde durmaya karar verdiği belirli mantarları ve diğer bitki maddelerini aramaya başladı.

Dolmenler, zaman zaman yıkılmış olmalarına rağmen hâlâ etkileyici olan büyük yapılardı. Granger her zamanki tarihi yorumunu yaparak, anıtların tipik olarak mezar odalarını barındırdığını ve binlerce yıl önce tamamen toprak bir hykle örtülmüş olabileceğini açıkladı.

Granger'ın listesinde ilerlerken akla gelebilecek her mevsimi deneyimlediler. şiddetli yağmur

Bodowyr, Ty Mawr'da muhteşem Eylül güneşi, Henblas'ta yoğun sis.

Manzaralar nefes kesiciydi. Sabahleyin, yabani kekik kokan budaklı ağaçlardan oluşan eski ormanlık alanları, milyonlarca mor çiçekle kaplı geniş bozkırları ve puslu bir gökyüzünde kaybolan kilometrelerce uzanan yeşil çimenleri keşfettiler.

Öğleden sonra burası çalılıklarla kaplı uçsuz bucaksız tepeler, evcilleştirilmiş otlaklar ve dünyanın sonunda denize dökülen uçurumlardı.

Draco'nun en sevdiği şey Kayboluşlar'dı - Granger'ın kolunu onun koluna doladığı ve ona sarıldığı, Granger'ın büyüünün onun üzerinde gezindiğini hissettiği ya da onu kendi büyüyle sarmaladığı ve Kayboluş'un dönüşünün onları birbirlerine çarpıp sıkıştırdığı anlar.

Onun da aynı şeyi hissedip hissetmediğini anlayamıyordu - her seferinde neşeyle yanına zıplıyordu, ama bugün neşeyle kendi halindeydi ve her şeyi neşeyle yapıyordu. Yanakları oldukça pembeydi ama yine de rüzgâr Anglesey Adası'nı kırbaçlıyordu ve County Down'da hava buz gibiydi.

Ama kesin olan bir şey vardı: Granger mutluydu. Draco, bu antik bölgelerde hoplaya zıplaya dolaşan daha mutlu bir mantar avcısının olamayacağını hissetti. Onda, bunun projesinin sondan bir önceki adımı olduğu bilgisiyle beslenen bir sevinç ve umut vardı. Sona yaklaşılmıştı ve dünyayı değiştirmeye yakında başlanacaktı.

Karaçalıların ve sonbaharın tatlı havasının arasında, ölümcül kurtadam sürüsü ve cani Larsen ona çok uzak görünüyor olmalıydı - bugünün değil, yarının Granger'ının sorunları.

Onu bu kadar mutlu görmek ona tarifsiz bir zevk veriyordu.

Granger başını sallayarak ona yaklaştı. "Burada olmaz. Sırada Goward var. Doğrudan Görünüş - benim sıram. Hazır mısın?"

"Hadi gidelim."

Dönüş, sıkışma, onun sıcaklığı. Draco garip, kaygan bir iniş yapmayı umuyordu.

Böylece rahatça onun üzerine düşebilecekti, ama ne yazık ki iniş yerleri Granger tarafından seçilmişti ve bu nedenle, zorunlu olarak, birinin isteyebileceği kadar düzdü.

Bir sonraki dolmen, yakın zamanda sürülmüş puslu bir çiftçi tarlasındaydı.

Draco'nun tespit büyüleri tarlanın ormana dönüştüğü yerde küçük bir geyik sürüsünden başka bir şey göstermedi. Granger çamura bata çıka devasa dolmene doğru ilerledi.

Draco bir dizi kurutma büyüsünü bir metre karelik bir çamur parçasına yöneltti ve çamurun en kötüsünü botlarından uzak tutmak için üzerine bastı. Sonra gözlerini Granger'dan ve ufuktan ayırmadı.

Draco'nun tespit ettiği geyik sürüsü ağaçların arasından onlara doğru sürükleniyordu. Adımları sessizdi. Yaklaştıklarında Draco postlarının Oisín geyiklerinin altın beyazı renginde olduğunu gördü - kızıl geyiklerin büyülu kuzenleri. Sadece İrlanda'nın bu bölgesinde yaşayan nadir yaratıklardı. Draco daha önce hiç canlı bir tane görmemişti.

Öndeki geyik Draco'yu görünce durakladı, muhteşem boynuzları yukarı doğru fırladı ve dalların arasında kayboldu. Geyiğin değerlendirmesi Draco'nun bir tehdit oluşturmadığına karar vermesiyle sonuçlanmış olmalı ki, o da başını yere eğip burnunu yere doğru uzattı, tıpkı arkasındaki hindiler gibi.

Draco bu geyiklerin Granger'a saldırmak için son derece özel Animagi'ler geliştirmiş kötü adamlar olmadığından emin olmak için birkaç tespit büyüsü yaptı.

Değildiler.

Paranoyak değildi, sadece dikkatliydi. (Belki biraz paranoyak.)

Draco Granger'a doğru baktı ve onun da arkadaşlarını fark ettiğini gördü. Kıpırdamadan duruyordu, bir elinde bir parça parşömen, diğerinde asası vardı.

Güneş sisi delip geçmeye başladı ve çamurlu tarlayı altın buğday anızları ve geyiklerin parlayan postlarıyla bezenmiş ışıltılı bir çiy alanına dönüştürdü.

Geri çekilen sis, geyiklerin siperlerini kaybettikleri anlamına geliyordu. Ağaçların güvenliğine doğru geri döndüler ve ormanın içinde kayboldular.

Bir tanesi, ufak tefek, genç bir arka ayak, sürüyü takip ediyordu ve kötü bir şekilde topallıyordu.

"Ah!" diye seslendi Granger, Draco'ya onun da yarattığı fark ettiğini söyledi. "Onun nesi var?"

Sesi sürüyü ürkütüp kaçmaya zorladı. Yaralı arka ayak, elinden geldiğince hızlı bir şekilde topallayarak onu takip etmek zorunda kaldı.

"Sanırım yaralanmış," dedi Draco. "Ona yardım etmeliyiz."

"Ona yardım etmek mi? O vahşi bir hayvan. Bırakın doğa kendi akışına bıraksın."

Granger, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bu mantıklı hareket tarzını izlemek istemiyordu. "Ben hiç kan görmedim. "Kan görmedim.

Bacağını sallama şekli - sanırım sadece bir çıkık."

"Yani iyi olacak."

"Hayır. Onu kendi başına yerine koyamaz. Yavaş ve korku dolu bir şekilde ölecek ya da korkunç bir şey tarafından öldürülecek."

Draco'nun büyük öfkesine rağmen Granger ağaçlara doğru ezilmeye başladı. "Granger," diye seslendi Draco, büyük bir otorite ve tehdit dolu bir sesle.

Belli ki fark etmemiştir.

"Onu sersemletelim ki ben de bakabileyim. Çok nadir bulunurlar - postları yüzünden neredeyse soyları tükenmek üzere. Ölmesine izin veremeyiz."

"Kesinlikle yapabiliriz," dedi Draco. "Birlikte hazırladığınız canavarca güzergahı unuttunuz mu?"

"Tabii ki hayır. Olası durumlar için fazladan zaman ayırdım."

"Ve bu bir olasılık, öyle mi?"

"Evet."

"O lanet bir geyik."

"Üç yüzden az yaşayan örneği kaldı! Eğer bir şey yapmazsak ölecek."

Yaşının en sinir bozucu cadısı olan Hermione Granger ormana doğru ilerlemeye devam etti.

Draco küfretti ve suçsuz bir hayat sürmüş olan ve bunu hak etmeyen masum bir mantarı tekmeledi.

"Bunu onaylamıyorum," dedi Draco, Granger'ın peşinden ıslak ormana dalarak.

Granger'ın sesi cilveli çıkmaya başlamıştı. "Senden onay istemediğimi çok net hatırlıyorum. Hiç mi empati yapmıyorsun?"

"Yeni çıktım. Hayatında bir gün olsun lanet olası bir iyiliksever olmayı bırakabilir misin?" "Yapabilir misin?"

Ruh dediğiniz o mayalanmış lapada bir gram bile merhamet bulabilir misiniz?"

"Bir sűrű merhametim var. Botlarım için."

"Botlarınız mı?!" diye cevap geldi. "Bu bir iyilik!"

"Bu korkunç bir zahmet!"

Granger'ın saçları ve cűbbesi için gűsterdiđi řefkat neredeydi acaba? Neden bir bataklıkta yűzűyorlardı?

İlerideki ağaçların arasında, altın renkli arka ayak parıldıyordu. Zavallı yaratık kaçmak için elinden geleni yapıyordu, ama ű bacaklı koşusu onu yormuştu ve Draco ile Granger kısa sűrede yerlerini aldılar.

Granger'ın Sersemleticileri peşlerinde uçuyordu. "Stupefy! Stupefy!"

"Seni tuzađa dűřűrmek çok kolay olurdu," diye soludu Draco, yetiřerek. "Kűtűlerin tek yapması gereken ayađı yaralı bir tavřan bulmak-"

"Bana yardım etseydin, bu iş daha çabuk biterdi!" "Tamam. Stupefy!"

Draco'nun Stunner'ı arka tarafa isabet etti - kesinlikle hiçbir etkisi olmadı. "Doğru," dedi Draco. "Büyü emici postlar."

"Kahretsin," dedi Granger. "Bu kadar etkili olacaklarını düşünmemiştim."

Granger taktik değiştirdi ve çamurlu zemini birkaç metrelik gerçek bir bataklığa dönüştürdü; bu bataklık arka tarafı yarı yarıya yuttu, ta ki sıkışana kadar.

Üç metre kadar uzaklaştıklarında Draco ve Granger sırasıyla bir Immobulus ve bir uyku tılsımı ateşlediler ama bu kadar yakın mesafeden bile ikisi de etkili olmadı.

"İnanılmaz," dedi Granger, sanki bu Draco'nun Bakışı için feci bir ölüm fermanı değil de ilgi çekici bilimsel bir olguymuş gibi.

Arka ayak, paniğin verdiği güçle kendini çamurdan çıkardı ve hantal insanların arasından kaçmayı umarak ikisinin arasına daldı.

Atletizm ve aptallığın ustaca bir gösterisiyle Draco ona doğru sıçradı. Birini yakalamayı başardı

ince toynak - sonra elinden kaydı. Dizlerinin üzerinde bataklığa düştü.

Saçındaydı. Onun saçında. Saçında. İkisini de öldürecekti. Akşam yemeğinde geyik eti, tatlı olarak da tart yiyecek ve hayat yeniden basitleşecekti.

Granger geyiğin peşinden yılan gibi kıvrılan bir ip yarattı ama ip onun postuna değdiği anda sihirli bir şekilde geri püskürtüldü.

"Sadece size yardım etmek istiyoruz!" diye seslendi Granger.

"Kıpırdama, seni aptal dört ayaklı!" diye bağırdı Draco, daha az nazik bir şekilde. Yaratık, ekstra hızına bakılırsa, İngilizce konuşmuyordu.

Granger asasını sallayıp bir büyü yaptı ve topraktan bir duvar üçünü çevreledi.

"İşte," dedi Granger. "Artık kaçmak yok."

Arka ayak yeni çevresini görmeye başladı. Dairesel bir toprak ağılın içindeydi. Draco bacaklarını altından çekip almak umuduyla tekrar üzerine atladı.

ve onu muayene etmek için yere yatırdı. Arka ayak kaçtı. Granger kollarını açarak ona doğru atıldı. Arka ayak yana doğru kaçtı.

Bu noktada, yaratık onların tamamen amatör olduğu sonucuna varmış gibi görünüyordu. Sarkan bacağı ve diğer her şeyiyle onların peşinde koşmalarından zevk alıyor gibiydi. Draco ya da Granger ona yaklaşıp kadar bekledi ve sonra tekrar fırlayarak yüzlerine çamur sıçrattı.

"Onun derisini kendim yüzüp kanlı bir pelerin yapacağım," diye hırladı Draco çamurun içinden.

Granger'ın asasının bir hareketi toprak duvarları daha da içeri çekti. Kısa süre sonra, üzerine basılabilecek sadece iki ya da üç metre karelik bir alan kalmıştı - hepsi bataklık.

Onu yakaladılar. Draco yaratığı yere yatırdı ve üç sağlam bacağını çift yumruğuyla kavradı, tüm ip ya da zincir denemeleri boşa gitti. Yaralı bacağı arkasından doğal olmayan bir açıyla dışarı çıkmıştı.

Arka ayak korkudan yürek parçalayan melemeler çıkarıyor ve sanki ellerinde korkunç bir son bekliyormuş gibi titriyordu.

"Sorun yok, sorun yok," diye sustu Granger. Her nasılsa, çamura bulanmış ve üstü başı dağılmış olmasına rağmen, melek gibi görünmeyi başarıyordu. "Sana zarar vermeyeceğiz. Kötü adam şaka yapıyordu. Onu bir pelerin yapsam daha iyi."

Draco'nun verecek tutarlı bir cevabı yoktu, çünkü çamur tkryordu.

Granger geyiğin arka tarafını yokladı ve uyluk kemikleri hakkında mırıldandı.

Geyik bir bacağını serbest bıraktı ve Granger'ın saçlarını bol miktarda çamurla kapladı. Granger gözlerini kapadı ve nefes aldı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Draco. "Pişmanlık mı? Umarım yledir."

"Sorun yok," dedi Granger, sırlıklam saçlarını omzunun üzerinden atarak. "O korkuyor. Bu onun suçu değil."

Yaratık gerçekten de acınası görünüyordu. Draco'nun hayatında pek de yer almayan vicdanı onun korku dolu siyah gözlerini görünce sızladı. Düşüncesizce bir nezaket hatasına düştü ve hayvanın narin başını okşadı.

Granger bir teşhis büyüsü yapmadan önce ona şaşkınlıkla baktı. "Bu bir çıkık. Harika. Onu uyutmamız gerekecek - tamamen rahatlamış olması gerekecek - ve sonra biraz halat çekme savaşı yapacağız."

Granger'ın asasını gören yaratık içini çekti, ölüme hazırlanırken yüzünde mutlak bir acıma ifadesi vardı.

Geyiğin büyülü postu tarafından örtülmemiş bir deri parçası bulana kadar onu kurcaladılar - çenesinin hemen altında kadifemsi pürüzsüz bir nokta.

Granger onu hayrete düşürdü. Teşhis şemasına baktı ve sonra onun talimatları doğrultusunda halat çekme savaşına başladılar. Draco'ya kollarını yaratığın leğen kemiğine dolaması ve onu elinden geldiğince sabit tutması talimatı verildi. Granger bacağıyla boğuşuyor, yaratığın başının gireceği büyülü açığı bulmaya çalışıyordu.

femur asetabulumun kenarından geri kayar.

Granger uzun bir dakika boyunca bacağı çekiştirdi, katladı, bükte, çekti - ve sonunda yumuşak bir klik sesi duyuldu.

"Evet," dedi Granger. "Sen mi yaptın?"

"Sanırım öyle." Granger arka bacağını esnetti; bacak artık doğal olmayan bir açıyla değil, yumuşak bir şekilde bükülüyordu.

Granger bir teşhis büyüğü daha yaptı. "Mükemmel."

Granger, titreyerek ayaklarının üzerinde duran arka ayağı sakınleştirdi. Ağırlığını dört ayağının üzerine eşit bir şekilde vererek onlardan uzaklaştı.

Yine sağladı.

Toprak duvarları indirdiler.

Yaratık arkasına bile bakmadan dörtnala uzaklaştı ve veda yerine üzerlerine son bir kez pislik sıçrattı.

Draco'nun ağızına ve Granger'ın burnuna gitti.

"Lanet olası bir minnettarlık var," dedi Draco, her kelimesinde tükürerek.

Granger hapşırdı.

Onlar baktı at her biri Diğer,
Gözlerini kocaman açmış, çamurlu, iğrenç
kokan bir yüz. "Yüzün."
"Saçın! I-"

Histerik bir şekilde yere yığıldılar ve nefes alamayana kadar güldüler.

~

Bir sonraki yer olan Şeytan İni'ne gitmek üzere
h a v a l a n d ı k l a r ı n d a Granger hâlâ
kıkırdamaktan titriyordu.

Ve onu yüksek ruhlar katlandım,
Çünkü orada, yumuşak mavi bir
gökyüzünün altında uzun otların arasında, o

Aradığı mantar ve bitki örtüsünün büyülü kombinasyonunu buldu.

"Nihayet!" dedi Granger. "Evet!"

Bir mantarı öptü (mantarlar Draco'dan daha fazla aksiyona sahipti; sorun değildi) ve bir telaş başladı. Cebinden gizemli gereçler çıkardı ve dolmenin büyük taşlarının arasına bir şeyler yerleştirmeye başladı.

Draco'ya gelince. Bir kez kaybedilen saygınlığı tekrar bulmak zordur ama Draco kendi saygınlığını geri kazanmak için elinden geleni yaptı.

Bakışının mahvolduğunu kabul etmek zorunda kaldı. En azından artık yürüyen bir kaka olmayana kadar Scourgify ve Aguamenti kullandı.

Sonra da Granger koşuştururken ona birkaç Aguamenti fırlattı, hem spor olsun diye hem de onun yerine bir mantarı öptüğü için.

Kızın ciyaklamaları çığlık çığlığa olunca ve "Malfoy!" diye hırlayınca durdu, çünkü kızın öfkesinden onu gerçek bir kakaya dönüştürmesini istemiyordu.

"Burada ne topluyoruz?" diye sordu Draco, Granger'ın ortaya koyduğu aletlere doğru yürürken.

"Işık," dedi Granger, bir tür sekstantı gökyüzüne doğru tutarak. "Işık mı?"

"Evet. Standart Sanitatem bir kilise bahçesinde güneş ışığına maruz kalmayı gerektirir. Proto-Sanitatem içinse çok daha eski bir mezarda, güneş tam gök ekvatorunu geçerken yakalanan sonbahar ekinoksu ışığına ihtiyacımız var."

Aletlerin arasında sığ, aynalı bir kâse parıldıyordu. Kenarlarına rünler kazınmıştı.

Granger sekstant ve bronz pusulayla oynadı ve kâseyi daha da eğerek yukarıya, ama batıya doğru yöneltti.

Elinde tıkırdayan bir tüp vardı. "Tıkırdayan tüp şey de ne?"

"Bir Deluminator," dedi Granger. "Ron onu bana ödünç verdi, sağ olsun."

Granger gümüş kâsenin yanında yere uzandı ve sekstantı tekrar kullanarak kâsenin yönü üzerinde küçük ayarlamalar yaptı.

Sonra ayağa kalkıp dolmenin devasa taşlarından birinin üzerine tırmandı ve oraya tünedi. "Şimdi ne olacak?" diye sordu Draco.

"Şimdi bekleyeceğiz," dedi Granger. "Bu yıl sonbahar ekinoksu akşam 6.20'de gerçekleşecek."

"Oh. Çok zamanımız var."

"Öyle. Şansımız yaver gitti, gerçekten, altıncı denemede bulduk."

Kayanın üzerinde piknik yaptılar - Henriette tarafından hazırlanan kalın yumurta ve tere sandviçleri.

"Şeytan İni," dedi Draco, tepelerindeki devasa sütun taşına bakarak. "Bunun nesi bu kadar şeytani?"

"Yerel geleneğe göre, bunlara su dökülerek bir iblis buraya çağrılabilirmiş." Granger kayadaki çanak şeklindeki girintileri işaret etti. "Gece yarısı bir şeyler içmek için ortaya çıkarmış."

"Sadece su mu? Güzel bir iblis türü. En azından bebeklerin kanını içmesini beklerdim." "Belki ona biraz bırakabiliriz. Su yani. Bebek kanı değil - bende hiç yok."

Pikniklerini bitirdiklerinde Granger yüzünü ovuşturdu. Draco'nun ara sıra gösterdiği çabalara rağmen yüzü hâlâ çamur içindeydi. Kir, yanaklarına savaş boyası gibi bulaşmıştı.

Scourgify ve Evanesco'yu kendine doğrulturken biraz ilkel bir tavırla "Sanırım insan tıbbını tercih ederim," dedi. "Hastaların peşinden koşturmak daha az. Yine de eğlenceliydi."

"Eğlenceli. O, evet. Bataklıklarda kış üstü yatmaya bayılıyorum."

Granger dudak büktü, sonra eğilip yakasını düzeltti. "Biraz kir seni şık gösteriyor." Draco

Şaşkın.

Granger'ın yüzünde bir eğlence belirdi ve bu sevgi dolu bir ifadeydi. Draco bununla ne yapacağını bilemedi.

Granger, "Ama saçların bugün tam bir ümitsiz vaka," dedi. "Kendi adına konuş."

Gecenin geri kalanını konuşarak geçirdiler. Birkaç kez birbirlerine hakaret ettiler ve birkaç kez birbirlerine hırladılar, ama sorun değildi, çünkü adamın hakaretleri kadını güldürüyordu ve kadının gözlerindeki sıcaklık onunkilerin kenarlarını yumuşatıyordu ve tartışıyorlar mıydı yoksa flört mü ediyorlardı, gerçekten?

Ekinoks yaklaştıkça Granger kıpırdanmaya başladı. Kayadan sıçradı, gümüş kaseinin konumunu tekrar kontrol etti, Deluminator'ı çıkardı, Deluminator'ı yerine koydu, kaseyi tekrar kalibre etti ve adım atmaya başladı.

"Özür dilerim," dedi Draco'nun onu izlediğini fark edince. "Bunu defalarca denedim, biliyorsun, ama bu gerçek ve eğer atlarsam tüm proje bir yıl geriye gider - ama atlamayacağım - ama eğer atlarsam-"

"Yapmayacaksın," dedi Draco. "Yapmayacağım."

Saati söylemek için bir büyü yaptı.

18.15'te.

Granger gümüş kâsenin yanında diz çöktü. Rüzgâr uzun otların arasında dans ediyordu. Saka kuşlarının cazibesi uçuştı.

18. P.m.

Sonbaharın kokusu, taze kesilmiş samanların ağırlığıyla dolmenin etrafına nefis bir şekilde yayılıyordu.

19. P.m.

Hava büyü ile yoğunlaştı.

20. P.m.

Ekinoks vurdu.

Güneş ışınları aynalı kâseye çarparak binlerce kez kendi üzerlerine yansıdı ve saf ışıktan bir küre oluşturdu.

Kâsenin yanında diz çökmüş olan Granger, Deluminatör'ü tıkladı. Işık topu aletin içine çekildi.

Güneş battı.

Ve böylece, iş bitmişti.

Granger Deluminator'ı dikkatlice cebine soktu.

Sonra ayağa kalktı, başını yukarı kaldırdı, kollarını iki yana açtı ve "Evet!" dedi.

Büyük bir gökyüzünün altında küçük bir figür olarak bir daire çizdi ve mutluluğunu göklere güldürdü.

Dönüşü onu Draco'ya doğru savurdu ve çarpışmayı, parmak uçlarında tüm neşesini ve rahatlamasını içine bastırdığı bir kucaklaşmaya dönüştürdü.

Şımarttı. Ona, bu en sevdiği eski düşmana, bu zeki iyiliksevere, bu aptal aşka aynı sıklıkla sarıldı.

Adam aşağı bakarken kadın da yukarı baktı. Yanakları ıslak, çamurlu bir baskıda buluştu. Ve sonra, dudakları da öyle.

Draco'nun şimdiye kadar karşılaştığı en masum, en naif öpücüktü. Sistemine bir litre endorfin boşaltmıştı.

Birbirlerinden ayrıldılar ve soluk soluğa özür dilediler, çünkü belli ki bu bir kazaydı.

Hiçbir şey olmamış gibi yollarına devam ettiler. Çünkü adam onun Seherbaz'ı, kadın da müdürüydü ve ikisi de mükemmel profesyonellerdi.

Ama bir şey olmuştu.

Ve Granger ığlık atarak kaçmamıştı. Ağzını silmemiş, tükürmemişti. Sadece - sıcak hissetti ve bir kez nefes aldı ve şimdi kızardı ve kendini toparlamakla meşgul etti.

Draco'nun beyni yeni bir anıya, rüzgârın atlattığı dudaklara, tuzun ve toprağın tadına kavuşmanın sevincini yaşadı.

Granger enstrümanlarını topladı.

"Mabon halledildi," dedi, sesinde rahatlama vardı.

"Buna inanmakta güçlük çekiyorum."

"Bir zafer," dedi Draco ve bunda ciddiydi.

"Küçük bir zafer."

"Büyük bir şey için çalışıyorsun." "Evet."

Son Mabon güneşi, kırmızı ve altın rengi bir parıltıyla uzaktaki ağaçların tepelerini okşuyordu. Titreyen otların ve inişli çıkışlı tepelerin çok üzerinde ay yükseldi.

Granger eşyalarını toplamayı bitirdi ve dolmenin devasa taşlarının arasına kık üstü düştü.

Uzun bir süre orada oturdu, elleri arkasındaki toprakta, yüzü gökyüzüne dönük, rahat bir nefes aldı. Sonra adamın gözlerine takıldı ve ona gülümsedi.

Bu Harika Duvar. Quashing oldu yok edildi. Kalbinde büyük ve isimsiz bir şey kabardı. Bu cadı - bu cadı - bunu ifade edecek kelimeleri bilmiyordu ama onu etkilemişti. Onu yutmak istiyordu.

Işık küresi hâlâ parlıyordu. Ama Deluminator'da değildi. Onun içindeydi.

Bölüm 27

Theo'nun Partisi

Yani. Durdurma. Objektif olarak iyi gitmiyordu.

Draco sorunları için kendisinden başka kimseyi suçlamayı tercih etmediğinden, suçu doğrudan Granger'a attı; Granger'ın ona gülümsemeye hiç hakkı yoktu. Açıkçası, bu ne cüret. İğrenç bir davranış.

Düşüncesiz. Kaba, gerçekten.

Granger suçluluğuna dair neşeli bir cehalet içinde yoluna devam etti. Günler geçtikçe, Malikâne'deki hayata şaşırtıcı bir kolaylıkla alıştı - belki de aslında nadiren orada olduğu için. Çoğu gece geç bir akşam yemeğini içine çekmek için zamanında geliyor ve ertesi gün yine erkenden uyanıyor, dünyayı kurtarmak için koştururken arkasından kan çanağına dönmüş gözlerle Draco'yu sürüklüyordu.

Potter ve Weasley Granger'ı sık sık ziyaret ederlerdi. Üçü bir salonda ya da başka bir yerde üst üste yığılmış halde uzun gece sohbetleri yaparlardı. Draco sadece Granger tarafından özel olarak davet edildiğinde onlara katılırdı - ofiste o iki sersemle yeterince zaman geçirmişti ve daha fazla arkadaşlık etmelerini istemiyordu. Ayrıca onları fazla dikkatli buluyordu - özellikle de Potter'ı. Burada görülecek bir şey olduğundan değil.

Draco gerçeğe en çılgınca yaklaştığı anlarda bile Granger'ın Malikâne'deki -kabul etmek gerekir ki tek tük- arkadaşlığından ne kadar hoşlandığını asla itiraf etmezdi. Onun varlığı büyük odaları sıcaklıkla dolduruyordu. Akşam yemeğindeki şakalaşmalardan aldığı zevk. Bir koridorda yürürken burnuna gelen sabun kokusundan az önce oradan geçtiğini anlamak.

Kedisi bile eve iyi bir katkı sağlıyordu. Bir gece geç saatlerde Draco'nun yatağının dibinden gelen bir "Mraa?" sesi, yaratığın bir şekilde odasına girdiğini ve ağlamaklı bir şekilde onu çağırdığını haber verdi. Sonra yaratık kendine acıyan bir tavırla ona baktı ve Draco onun kaybolduğunu anladı. Kediye Granger'ın süitine götürdü, kapıyı çaldı ve ona, "Sanırım bu senin," dedi.

tanıdık bir bölgeye girdi. Granger yoga yapıyordu, üzerinde o kıyafetler vardı, terli, nefessiz ve ısıt ısıldı, tuz ve mum dumanı gibi kokuyordu. "Ah! Crooks, sevgilim, fazla ileri gitmemelisin," diye soludu ve Draco'nun bakmadığı göğüslerinin arasından bir ter damlası aktı.

Her neyse, kedi iyiydi.

Draco bunu kendisine hiçbir zaman açıkça itiraf etmedi ama ruhunun gizli, aptal, duygusal bir parçasında, A&E'deki acı çığlıkları ya da laboratuvardaki ukala yüksek lisans öğrencileri tarafından kesintiye uğratılmadan birlikte daha sessiz anlar paylaşabilmeyi diledi. Ama belki de böylesi daha iyiydi - belki de başka bir şey çok fazla olurdu.

Birçok arkadaşını evliliğe ve aile saadetine küçüklüğüne iten şeyin ne olduğunu sık sık merak etmişti. Ama bazen, Granger eve geldiğinde, gülümseyerek merhaba dediğinde ve masada yanına oturduğunda, bazen kısa bir an için de olsa anlıyordu. O anlar, isteyebileceğini bilmediği bir şeyin bir anlık görüntüsüydü ama kısa süreliydi,

Kız yatağa girdiğinde bu his kayboldu ve onu en başta hiç sahip olmadığı bir şeyi kaybetme duygusuyla baş başa bıraktı.

Yağmurlu bir Ekim gününde böyle bir an yaşadı. Bir Pazar günüydü ve mucizelerin mucizesi, hem o hem de Granger izinliydi. Draco yemek odasına vardığında Granger öğle yemeği yiyordu, ama onu bir sandalyeye oturtmak için el sallarken nazikçe brunch diyordu.

Draco mutfaktan yulaf lapası (mayalanmamış) istedi. Granger sandalyesinde bağdaş kurmuş, bir eli çatalında, diğer eli gümüş disklerle çevrili bilgisayarındaydı.

Draco sessizliğin ve arkadaşlığın tadını çıkarmak için tam yerleşmişti ki Theo'nun baykuşu masanın üzerine, biri Granger'ın kucağına, diğeri de doğrudan Draco'nun yulaf lapasına olmak üzere birbirinin aynı iki zarf bırakarak anı böldü.

Granger kendininkini açtığında Theo'dan gelen bir davetiyeyle karşılaştı. Davetiyeyi Draco'ya gösterdi, o da Theo'nun büyük bir özenle hazırladığını gördü: yazı çok güzeldi, parşömen en yüksek kaliteye sahipti, mürekkep lüks bir şekilde parıldıyordu.

Sevgili Şifacı/Profesör/Doktor Granger,

Anladığım kadarıyla sevgili Draco'muzun bu dünyadaki varlığının devamı için size teşekkür edilecek/suçlanacaksınız (?). Draco'nun birkaç arkadaşı ve ben, tıbbi güç turunuzu şahsen kutlama fırsatını çok isteriz. (Şaşırtıcı gelebilir ama bazı arkadaşları var. Bununla birlikte, sadece altı arkadaşı olduğu için samimi bir toplantı olacak).

Eğer bize katılmayı kabul ederseniz, bu Cumartesi saat yedide Nott House'da bize eşlik etmenizi rica ediyoruz.

Davetiyenin alt köşesinde bir not vardı: Elbise - Siyah kravat.

Draco'nun ıslak zarfının içinden Theo'nun her zamanki okunaksız eliyle ve Biro kalemiyle yazılmış, oldukça keskin bir tezat oluşturan bir not çıktı.

Sevgili sikik,

Kayıp benim Jotter, Dolayısıyla
MEKTUP aracılığıyla Antik anlamlar.
Bu Cumartesi benim evimde içkiler ve lezzetler,
7. Granger'ı davet ettim.

Gel yoksa seni öldürürüm.
Öptüm, Theo

Not: Eğitiminiz için davet listesi ektedir.

A buruşuk Peçete vardı olmuştur itilmiş
içine Zarfın üzerine aşağıdaki bilgileri
yazın:

Granger
Pansy + Longbott Blaise
Davies + eşi

Luella (yurt dışında)
Flint Draco sanırım

Draco notu ve peçeteyi Granger'a fırlattı, o da
Theo'nun okunaksız yazısını kaşlarını kaldırarak
okudu. "Tanrım. Bunu deşifre ettirmek için
neredeyse Bletchley Park'a göndermemiz
gerekecek. Arkadaşlarınızla yazışmalarınız
genellikle ölüm tehditleri mi içeriyor?"

"Evet, yılda bir ya da iki kez cinayete teşebbüs ediyoruz; bu bir tür gelenek."

Granger bu hiç şaşırtıcı değilmiş gibi başını salladı ve konuk listesini incelemek için döndü. "Burada tehlikeli bir geçmiş var mı?"

"Sadece sonuncusu."

"Mm. Onun hakkında her şeyi biliyorum. Peki ya gizli kurtadamlar, onlardan herhangi biri?"

"Umarım öyle değildir. Eğer gitmeye karar verirsen, önce ben gider ve kafalarını kurcalarım."

"Gitmeme izin mi vereceksin?" diye sordu Granger.

"Ben senin gardiyanın değilim," dedi Draco. "Nott Malikânesi de en az Malikâne kadar iyi korunuyor. Ve tüm bu süre boyunca seninle birlikte olacağım."

Ayrıca Theo dans etmeye ve sarılmaya söz vermişti.

Ve işte buradaydı: Seherbazlar ve Müdürler arasındaki bazı şeylerin neden

yasaklanmıştı. Tüm güvenlik analizini sarılıp yatma potansiyeli üzerine kurmuştu.

Draco bir kez daha düşününce Granger'ın muhtemelen gitmemesi gerektiğini söylemek için ağzını açtı ama Granger şimdi dudağına vuruyordu. "Siyah kravat. Elbise konusunda düşüneceğim."

Draco ağzını kapattı.

~

Draco ve Granger, her biri kendi evindeymiş gibi davranmak için Nott Evi'ne ayrı ayrı Floo ile gitmeye karar verdiler. Draco önce gidip evi inceleyecek ve binada haydut kurtadam olmadığından emin olacaktı. Bu iyi bir fikirdi çünkü Henriette partiden haberdar olmuş ve bütün öğleden sonra ve akşama kadar Granger'la birlikte gizlenmişti.

Draco gitmeye hazır olduğunda ne cadı ne de elf misafir odasından çıkmıştı.

Draco'yu tüm o siyah kravatlı ihtişamıyla uğurlamak için sadece Tupey vardı.

Draco yedi buçukta Nott House'a uçtu. Üzerindeki isi silkelediğinde, Theo saygıdeğer konuğunu selamlamak için belirdi. "Geldiğin için teşekkürler, Draco. Bunun çok fazla yaptığın bir şey olmadığını biliyorum."

Draco ve Theo salona girdiklerinde küçük bir misafir grubu sohbeta dalmıştı bile. Draco onları selamlarken göze batmayan bir Legilimency gösterisi yaptı. Hızlı bir sevişme için تنها bir banyo bulmaya niyetlenen Longbottom ve Pansy dışında kimsenin yaramaz bir niyeti yoktu.

Draco, "Merhaba," yerine, "Tanrılar," diye mırıldandı. "Pardon?" dedi Longbottom.

Pansy bir kaşını kaldırdı. "Yok bir şey. Sen nasılsın?" Kısa bir sohbetten sonra Draco, Davies ve karısı Audrielle'in yanına gitti. Davies en yeni süpürgesini karısından nereye saklayacağını düşünüyordu; karısı yirmi yaşındayken bıraktıkları bebeği özlüyordu. ve ne kadar erken gelebileceklerini merak ediyorlardı. kibarca eve kaçmak.

Zabini'nin akli fikri zeki bir esmerdeydi. Ancak Draco adamı oturduğu yerde parçalamadan önce Zabini'nin artı-birini fark etti: Padma Patil, turkuaz elbisesi içinde ışı ışıldı.

Zabini, Draco'ya dayanılmaz derecede kendini beğenmiş gülümsemelerinden birini verdi.

Patil'in Zabini'yle ilgili yüzeysel düşünceleri vardı - çoğunlukla biraz aptal olduğu yönündeydi, ama aynı zamanda komik ve yatakta iyi olduğu için ona katlanacaktı.

"Zabini için fazla iyisin," dedi Draco Patil'e. "Ah - biliyorum," dedi Patil geniş bir gülümsemeye. Zabini güldü.

Flint bardaydı. Akli fikri Theo'nun en değerli şişelerini getirmeleri için ev cinlerini kandırmaktaydı.

Bu Draco'nun konukları incelemesini tamamladı. Granger'ın toplantıya katılabileceğinden emindi.

ve ona bu yönde bir not gönderdi.

Granger'ın cevabı bir an sonra geldi: Orada
10. Henriette bir kabadayı.

Draco kendini yarı gergin (neden?!), yarı keyifli bir bekleyiş içinde bulmaya başladı. Flint, Draco'yu kendisine doğru çekti. "Ne içiyorsun?"

"Bir G&T, ve sert olsun."

Barın arkasındaki ev cini ciyaktadı, "Evet, efendim!"

"Ona Theo'nun en iyi mallarından ver," dedi Flint, Draco'nun omzuna vurarak. "Bu gece Draco'nun hayatta kalmasını kutluyoruz."

Theo yaklaştı ve Flint'i dirsekleyerek yolundan çekmeye çalıştı ama pek başarılı olamadı. "Pipsy, bu adamın seni azarlamasına, ikna etmesine ya da kasayı açmaya zorlamasına izin verme."

"Elbette hayır, efendim," dedi elf, Flint'e güvensiz bir bakış atarak.

Theo, Draco'ya, "Geçen sefer koleksiyonumla iğrenç bir şekilde oynadı," dedi. "Korkunç bir adam." Flint hiç utanmadan içkisini aldı ve Davies'e katılmadan önce Theo'ya bir öpücük kondurdu.

Ev cini Pipsy, Draco'ya içkisini sundu - çok sertti. O da onayladı.

"Koruyucu meleğinizi ne zaman bekleyebileceğimize dair bir fikriniz var mı?" diye sordu Theo, Floo ocağının titreştiği salonun dışındaki oyuğa doğru bakarak. "Geleceğini söylemişti."

"Hiçbir fikrim yok," diye omuz silkti Draco.

Kanepelerde diğerlerine katıldılar. Draco fena sayılmayacak bir sohbet sürdürüyordu ama dikkati sürekli Floo'ya kayıyordu.

Gergindi. Neden gergindi?

Sonunda alevler yeşile döndü ve Granger'ın formu içinde dönerek var oldu ve ocak taşlarının üzerine bırakıldı.

"Ah!" dedi ateş i aynı dikkatle izlediği anlaşılan Theo. "Onur konuğumuz!"

Granger'ı salona sokmak için ayağa fırladı. Longbottom (sarılmalar), Padma (daha fazla sarılma), Pansy (yanaktan öpücük) ve Zabini (sıkı bir el sıkışma) tarafından kuşatılmıştı.

Kalp atışları kesinlikle hızlanmayan, soğukkanlı ve soğukkanlı bir tip olan Draco sadece kadehini koltuktan ona doğru kaldırdı. Kadın ona küçük bir gülümseme verdi.

Draco adamın söylediği hiçbir şeyi duymadan bakışlarını tekrar Flint'e çevirdi, çünkü hayır, Granger siyah bir elbise giymişti, elbisenin arkası açıktı ve kalçasına kadar bir yırtmaç vardı, saçları yana doğru taranmıştı ve boynunun en lezzetli görünen kısmını gösteriyordu ve Flint az önce ona bir soru sormuştu ve neler olup bittiğine dair hiçbir fikri yoktu.

Saçında bir gül vardı.

"Ne?" dedi Draco. "Üzgünüm - buzun sesinden seni duyamadım. Bardağımdaki." "Saçmalık," dedi

Flint. Başını Granger'a doğru eğdi. "Dikkatin dağılmış."

Draco ona bir V işareti yaptı ve içkisini yudumladı.

"Bana cilve yapma," dedi Flint. "Konuşmanın ortasında aptallaşan ve nemli gözlerle bakan ben değilim."

"Ben mi? şaşkın gözlü mü? Kesinlikle çürümüş. Ben sadece - meşgulüm."

"Başınızı sallayın ve ona düzgün bir merhaba deyin o zaman, Bay Meşgul." "Siktir git." Draco ayağa kalktı ve bara doğru yürüdü. "Yeniden doldurmam gerek."

Açılış selamlaşması ve sohbetin ardından Granger, Longbottom ve Patil küçük bir grup oluşturdular ve bitkiler hakkında konuşmaya başladılar. Heyecan verici. Pansy, Longbottom'ın sandalyesinin koluna tünedi ve kocasının saçında bir parmağını döndürerek sevecen bir sıkıntıyla baktı.

Draco birisinin saçlarını döndürmesini istiyordu ama Draco'nun elleri bir çeşit mantarın heyecanlı bir tarifiyle meşguldü.

Davies'in yakın izleyicilerine Perşembe günü Cannons'ın Puddlemere tarafından hırpalandığını görüp görmediklerini sormasını tek kulağıyla dinledi.

"Quidditch konuşmak yok," diye seslendi Pansy odanın öbür ucundan. "Beni boğuyor." Granger eğlenmiş görünüyordu.

Flint kaba bir el hareketiyle, "Sen kocanı parmaklamaya devam et," diye karşılık verdi. "Bunu fısıltıyla konuşacağız."

Flint her zaman klasın zirvesindeydi.

Pansy gülümseyerek Longbottom'ın kafasına daha kuvvetli bir masaj yapmaya başladı.

Ev cini Pipsy ordövrleri servis etti ve herkesin içkilerini doldurdu. Flint ve Zabini bir konuda bilek güreşi yaptı (Flint kazandı). Davies, Gizemler Dairesi'ndeki Aşk Odası'nda gerçekte neler olup bittiğine dair yeni bir skandal da dahil olmak üzere birkaç Bakanlık skandalını paylaştı. Theo, Granger, Patil, Flint ve Zabini de dahil olmak üzere evli olmayan herkesle çirkin bir şekilde flört ediyordu. (Draco'nun ümitsiz vaka olduğuna uzun zaman önce karar vermişti ama yine de ara sıra sportif tekliflerde bulunuyordu).

Konuşmada bir durgunluk olduğunda Theo ayağa kalktı ve bardağına vurdu.

"Kadeh kaldırmak istiyorum," dedi Draco'nun gözüne yaramaz bir sırtışla takılarak.

Herkes ayağa kalkıp çeşitli şekillerde eteklerini ya da içeceklerini toplayarak Theo ve Draco'nun etrafında bir daire oluştururken bir kıpırdanma oldu. Granger bir taraftan Longbottom, diğer taraftan da Patil tarafından öne doğru itildi.

Bu arada, Longbottom'ın saçları artık bir felaketti ve Draco neredeyse kadınsı parmakların kıvrımlarına dair dileklerini yeniden gözden geçirecekti.

"Bildiğiniz gibi," dedi Theo, ciddi bir ifadeyle, "Draco'muz kronik bir aptallık hastalığına yakalanmış durumda-

"Trajik", "Yürek parçalayıcı" ve "Zavallı zavallı" gibi ciddi mırıltılar vardı.

"-Bilinen bir tedavisi olmayan kronik bir aptallık türü. En son nüksettiğinde

Bir Nundu ile teke tek dövüş, ardından zehirinin içine doğru rahat bir gezinti."

Herkes bu dokunaklı hikâye karşısında başını salladı. Draco Theo'nun cinayetini düşündü.

"Hermione Granger'a buyurun," dedi Theo, kadehini telaş ve memnuniyetin hoş bir karışımı gibi görünen söz konusu cadıya doğru tutarak. "Sanırım on bir yaşından beri aptalların kurtarıcısı ve moronların şampiyonu (Potter'la o zaman tanışmıştın, değil mi?). Onun hızlı düşünmesi, bilgisi ve -anlamadığım için değil ama siz anlamayacağınız için açıklamaya çalışmayacağım- oldukça karmaşık Muggle bilimiyle ilgili şeyleri sayesinde Draco hâlâ bizimle ve hayatının geri kalanında (ne kadar kısa olursa olsun; umarız çok kısa değildir) pervasızca aptallık etmeye devam etmekte özgür. Bu yüzden kadehimi modern tıbbın zaferine, eski düşmanlara ve yeni dostlara, hayatta olduğu için Draco Malfoy'a ve hayatını kurtardığı için Hermione Granger'a kaldırıyorum."

Yankılanan, kahkahalarla dolu bir "Şerefe!" sesi duyuldu.

Draco kendini itilip kakılırken, omzuna tokatlar atılırken, kaburgalarına yumruklar yerken buldu ve ahmaklığın en derin halkalarından bir hödük saçlarını karıştırdı. Bu sırada Granger'ın etrafı, kadehlerini nazikçe onunkilere vuran narin bir insan kalabalığıyla çevriliydi.

"Aptallığa bir çare bulunduğunda bize de haber ver," dedi Pansy. "Haber veririm," diye sırttı Granger. "Söylesene, onu biraz tanıdıktan sonra Draco hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu Theo. "İyi bir hasta mıydı?"

"İnsana ısınıyor," dedi Granger gizli bir şefkatle, sanki Draco onun bedenine yerleşmiş ve kendini sevdirmeye başlamış bir tür parazitmiş gibi.

"Bize yara izini göster, dostum," dedi Flint.

Draco, kahraman olduğu için bunu yapmaya tenezzül etti. Papyonunu çözüp yakasını açtı ve bu manzara karşısında sevindirici bir "Oooh!" korusu oluştu.

"İyi kalpli Profesör neye baktığımızı açıklayabilir mi?" diye sordu Zabini, Draco'nun boynunu inceleyerek.

Omzunun üzerinden yarı gözcülük yapan Granger doğruldu ve Profesör oldu. Draco'nun yanında durdu (bu arada topuklu ayakkabıları yüzünü Draco'ya çok ilginç bir mesafede tutuyordu) ve söze başladı. "Elbette. Bu, yara kontraktürünün güzel bir örneğine dönüşüyor. Şurada yanlarda dokuların bir araya gelişini görüyor musunuz? Bu tipik bir görünümdür - yaranın kenarları hasarlı derinin etrafında büzülür ve yakındaki dokuları içeri doğru çeker. Malfoy şanslı - bu küçük ve hareket kabiliyetini etkilemeyecek, daha büyük olanlar bu tür zorluklarla birlikte geliyor..."

Granger'ın parmakları boynunu okşayıp durduğu için şu anda yıldızlar arası yolculuğun tadını çıkarmakta olan Draco gerisini anlamamıştı.

Theo başını Draco'ya doğru salladı. "Sen tam bir manyaksın. En iyi içkilerimi içip ortalıkta dolanmak şöyle dursun, hayatta olduğun için bile şanslısın."

Longbottom Granger'a zehrin özelliklerini, Patil'e tedaviyi, Zabini'ye de

Nundu zehrinin nereden temin edilebileceğini açıklayamadı.

Granger'ın konuşması sona erdi ve genel olarak kaynaşma, içki doldurma ve yemek yeme vardı.

Draco kravatını düzeltme zahmetine katlanmadı. Bağlanmamış bir papyon, bir yara izi ve açık bir yaka insana şeytana pabucunu ters giydiren bir görünüm veriyordu ve Draco bunun kendisine çok yakıştığını düşünüyordu.

Salonun uzak ucunda bir topluluk oluşmaya başlamıştı. Draco elinde viskisiyle (Flint, Theo'yu bir şişe Laphroaig 25 açması için ya zorlamış ya da baştan çıkarmıştı) yaygaranın ne olduğunu görmek için oraya doğru yürüdü.

Duvarda süslü, yaldızlı bir çerçeve vardı. Ve çerçevenin içinde? Draco'nun bir ay önceki köpüklü mızızlanmasından sıçrayan şarap.

Theo çerçevenin yanına küçük bir yazı eklemişti:

"Ruhun Türbülansı" 21. yüzyıl Karışık teknik
Sanatçı bilinmiyor

Theo ona sevgiyle baktı. "Beğendin mi?"

"Bir zarafeti var," dedi Patil başını yana eğerek.
"Çok modern," dedi Pansy. "Bu yüzden anlamıyorum." "Sen ne düşünüyorsun Hermione?" diye sordu Theo.

Granger eserleri inceledi. "Çok dışavurumcu."
"Kandinsky, ama sarhoş?" diye önerdi Patil.
"Dizginlenmiş tutkuyu hissedebiliyor musun?" Theo onun göğsünü kavradı. "Kafa karışıklığını? Hayal kırıklığını?"

"Bu konuda hoşuma giden bir şey var," dedi Granger. "Bir tür sıkıntı."

"Bir tür kendini inkâr, sanırım," dedi Theo, parmakları çenesinde. "Ya sen, Draco? En yeni kazanımım hakkındaki düşüncelerin?"

Draco, gelmiş geçmiş en küstah dangalak olan Theo'ya ters ters baktı. "Sanatın bu kadar hamisi olduğunu fark etmemiştim."

"Dehayı gördüğümde onu cesaretlendirmeyi seviyorum. Bu genç sanatçıların çoğu kendi potansiyellerinin farkında değil."

Theo birkaç dakika daha eğlendi, hanımlara eserle ilgili yorumlarını ve sanatçının malzeme seçimiyle ilgili görüşlerini sordu (boyanın oldukça pahalı olduğunu ve uygulanmadan önce 30 yıl eskidiğini anlamıştı).

Sinirlenen Draco Davies, Flint ve Quidditch'in güvenliğine çekildi. "Biri çaydanlığına sıçmış gibi görünmenin sebebi ne?" diye sordu Flint. "Şunu taşımama yardım et," dedi Draco, ona bir şişe uzatarak. "Memnuniyetle."

Flint ve Davies'in yardımıyla Draco, intikam almak için Theo'nun çok sevdiği Laphroaig 25 şişesini boşalttı.

Theo hanımlarla olan eğlence kaynağını tükettiğinde, odanın geneline seslendi: "Dans edelim mi?"

Alkışlar ve bir evet korusu vardı. Yer açmak için asalar havaya kaldırıldı ve odayı müzik doldurdu; Theo ışıkları karartırken Zabini yukarıdaki avizenin dönmesi için büyü yaptı.

Dans Draco'nun kafasında planladığı gibi gitmedi.

Başlangıçta, kaderin bir cilvesi -ya da söze dökülmemiş karşılıklı bir anlaşma, bilmiyordu- Granger'la birbirleri dışında herkesle dans ettiler.

Patil, Audrielle ve Pansy, Draco'yla birlikte birer tur attılar. Bu arada Granger'ı Flint'in kollarında görmek Draco'nun adamı kendi papyonuyla boğmak istemesine neden oldu. Onu Zabini'nin pençelerinde görmek, koltuk minderlerinden biriyle boğulma düşüncelerini davet etti. Ve Theo - Draco'nun aklının bir köşesinde bardağını bir sustaliya dönüştürüp onu bıçaklamak vardı.

Ancak Longbottom iyiydi.

Dönme vardı, daldırma vardı, yarı sarhoş erkekler tarafından kadınların tedbirsizce kaldırılması vardı ve bir keresinde çok sarhoş bir kadın (Pansy) tarafından bir erkeğin (Theo) kaldırılması vardı, kahkahalar vardı.

O sırada görüldüğünden çok daha ayık görünen Theo, Draco'nun kurtarıcısıyla doğru düzgün bir dans bile etmemiş olmasına dikkat çekti, ki bu kabul edilemezdi. Draco'nun

Granger'la birlikte itilip kakıldıklarında ve herkes toplanıp onlarla ve etraflarında dans ettiğinde bu hiç de Draco'nun hayalini kurduğu gibi samimi bir görüntü değildi.

O ve Granger birbirlerine sertçe sarıldılar. Granger gülümsemesinin altında sinirli görünüyordu. O Granger'ın ayağına bastı, Granger da onunkine. Birbirlerine hırladılar. Draco onun ayaklarının çok küçük olduğunu, eğer Granger onun ayağına basıyorsa, bunun Granger'ın kendi ayağını onunkinin altına bilerek sıkıştırmasından kaynaklandığını söyledi. Granger, eğer onun ayağına basıyorsa, bunun nedeninin, yüzey alanları göz önüne alındığında, Draco'yla aynı odada bulunan birinin onun ayağına basmaktan kendini alamaması olduğunu söyledi.

"Peki kravatın neden takılı değil?" diye sordu Granger huysuz bir fısıltıyla.

"Çünkü beni gösterin için bir numune olarak kullanıyordun," diye mırıldandı Draco. "Düzelt şunu." Draco, Granger'ın onun bu şeytani görünümünü onaylamadığını ima etmesini kişisel bir hakaret olarak algıladı.

"Sen düzelt," dedi Draco, aynı derecede huysuz bir şekilde. "Papyon nasıl bağlanır bilmiyorum."

"Bu zorbalıktan kurtulduğumuzda sana göstereceğim. Belki bir kez olsun bir şeyler öğrenebilirsin."

"Ben mi? Bir şey öğrenmek mi? Bir kez olsun?"

Danslarının geri kalanı da aynı ahenkle devam etti.

İki ya da üç şarkıdan sonra çemberden kurtuldular ve gruptan biraz ayrı durup içkilerini yudumlayarak her şeyden rahatsız olmamış gibi davranabildiler.

Granger bir samosa'yı sanki ona kişisel bir haksızlık yapmış gibi ısırdı. Draco bir kokteyl karidesiyle ateşli bir mücadele verdi.

"Doğru," dedi Draco kravatına uzanarak. "Madem bu kadar önemsiyorsun."

Granger, düğümü gösterirken onu bir tür kızgınlıkla izledi. "Sende var mı

Öyle mi?" diye sordu
Draco. "Evet."

Draco tekrar çözdü. "Göster bana."

Granger bardağına tükürdü. "Ne? Bana bir sınav olacağını söylememiştin." "On üzerinden işaretlendi."

"Bir test mi?" Draco'nun yanında Theo adında bir felaket belirdi. "Ooh. Bakalım nasıl yapacaksın, Hermione."

"Ama ben izlemiyordum - yani izliyordum ama izlemiyordum - neyse, tamam, bir deneyeyim." Granger sendeleyerek yaklaştı ve bir deneme yaptı. Draco bunun tadını bile çıkaramadı, çünkü Zabini ve Longbottom adında iki aptal daha gelmişti. "Burada neler oluyor?" diye sordu Zabini. "Düğüm atıyor," dedi Theo. "Kiminle?"
"Draco'yla."

"Ooh."

"Neler oluyor?" diye sordu Pansy. "Düğüm atıyorlar," dedi Zabini. Patil geldi. "Ne yapıyoruz biz?"

"Draco ve Hermione evleniyorlar," dedi Theo. "Ben de düğüm atıyorum, Nott," dedi Granger.

Patil şaşkın görünüyordu. "Bir Nott Nott mu?"

Granger büyük bir sabırla, "Papyon," dedi. Bu tür bir düğüm. Nott değil." Flint geldi. "Düğümü kim atıyor?"

"Hermione öyle. Draco'yla birlikte." "Ben değilim," dedi Granger. "Hayır, ben Nott'um," dedi Theo.

Draco onlara hepsinden nefret ettiğini söyledi.

Granger geri çekildi ve alaycı bir tavırla el işine baktı. "Bunun bir pas olduğundan pek emin değilim." Draco yakındaki bir aynada papyonu inceledi. "On üzerinden altı."

"Hermione'ye karşı nasıl bu kadar acımasız olabiliyorsun?" diye sordu Theo. "O da denedi."

Granger, "Sanırım onun üzerinde daha fazla çalışmam gerekecek," diyerek Draco'nun ruh haline önemli bir olumlu katkıda bulundu.

Draco papyonunu her zamanki standartlarında düğümledi ve Granger'a kendini geliştirmesi için fırsatlar sunulmasını sağlamayı bir kenara not etti.

Dans pistinden daha fazla içki için bara doğru bir göç yaşandı. Herkes seçtiği içkiyle hoş bir şekilde sarhoş oldu. Draco'nun damarlarındaki pahalı viski onu rahatlatmış ve gevşetmişti. Pansy ve Longbottom uzunca bir süre ortadan kayboldular ve sadece biraz dağınık görünerek geri döndüler. Davies ve karısı Floo'dan çıkışlarını yaptılar.

Barda Theo kokteyllerle uğraşmaya başladı. Asasını beyaz ve köpüklü bir şeyin üzerinde döndürüyordu. "Pekâlâ. Hanginiz en yeni eserimi denemek ister?"

Ev cini Pipsy heyecanlı bir ifadeyle kristal şampanya kadehlerini ortaya koydu. Her birine bol miktarda roze şampanya doldurdu.

"Ne tür bir kokteyl?" diye sordu Pansy, gelişmeleri izlerken.

"Ben buna aşk şampanyası diyorum," dedi Theo.
"Bunun İtalyanca bir yanı yok - sadece kulağa seksi geldiğini düşündüm."

Pansy izlemek için dirseklerini bara dayadı ve Patil de ona katıldı. Granger meraklı ve alaycı bir ifadeyle baktı ve mesafesini korudu.

Theo küçük bir şişe çıkardı ve havaya kaldırdı.
"Gizli madde. Bakalım iksirlerinizi ne kadar iyi hatırlıyorsunuz."

Şişeyi beyaz köpük kâsesinin içine boşalttı. Buhar zarif spiraller halinde yukarı doğru cızırdadı. "Bu Amortentia!" diye soluk soluğa kaldı Patil.

"Kontrollü maddelerle uğraşıyoruz, öyle mi?" diye sordu Draco. "Sen arsız küçük bir şeysin, Theo," dedi Flint.

"Mm. Amortentia ona belli bir-" Theo'nun ağzı Fransızca konuşmak üzere olan bir İngiliz gibi büzüldü "-Je ne sais quoi. Elbette gerçek bir Amortentia dozu eşiğinin çok altında - sadece tadı pozitif olarak lezzetli olacak kadar."

Granger kaşlarını kaldırarak, "Amortentia ile mikro doz mu alıyoruz?" diye sordu.

"Eğer isterseniz," dedi Theo. Her bir şampanya kadehine beyaz köpükten bir topak ekledi. "Merak etmeyin Doktor - bu küçük konsantrasyonlarda bana aşık olmayacaksınız. Bu sadece bir lezzet arttırıcı."

"Sana zaten aşık olmadığımı düşünmen büyük aptallık," dedi Zabini. Theo ona bir öpücük gönderdi.

Sıra sıra dizilmiş şampanya kadehleri pembe beyaz parlıyordu. Theo, konsantre olurken dilini dişlerinin arasından çıkararak her birine bir çeşit narenciye garnitüründen bir kıvrım ekledi. "Voilà!"

"Ooh," dedi Pansy, onunkini alıp diğerini Longbottom'a uzatarak.

Zabini kaşlarını oynattı, o ve Patil de onlarınkini aldı. Bardaklara dokundular. Flint kendininkini bir dikişte yuttu. "Mmm. Bir tane daha içelim."

"Tadına varmak içindir, seni koca hödük," dedi Theo. "Ne? Şampanyayı karneye mi bağlıyoruz?" Flint'e sordu.

"Neden şampanyayı karneye bağlıyoruz?" diye soludu Pansy. "Savaş mı var?"

Flint barın üzerine eğildi ve yüksek sesle fısıldayarak, "Bana bir tane daha yap, benimkinin tadının nasıl olduğunu sana söyleyeyim," dedi.

Theo telaşlandı. Pipsy kalan şampanya kadehlerini dağıttı.

Draco'nun viskiden kaynaklanan rehaveti yerini felç edici bir kadercilikle karışan endişeye bıraktı. Olacaklardan duyduğu endişe ve kadercilik, çünkü bastırılmış kalbinin derinliklerinde olacakları biliyordu.

Pipsy, Draco'ya aşk şampanyası flütünü verdi. Bardan uzaklaştı ve kendini Flint'in elverişli kara kütlesinin arkasına gizledi.

Yavaşça fokurdayan karışımına baktı. Saçma bir şekilde kalbi hızla çarpıyordu.

Onu neyin karşılayacağını keşfetmek için koklamasına gerek yoktu. Kadercilik ağırlaştı; bunun kaçınılmazlığı yavaş bir dehşetti.

Narin kadehi yüzüne tuttu ve burnunun ucunda şampanyanın köpüğünü hissetti.

Bir nefes aldı. Ve işte oradaydı: kahve, tuzlu su dolu hava, antiseptik. Ve şimdi daha karmaşık alt akımlar vardı - şampuan, macera tozu, Sauternes. Yeni yanmış bir mumun kokusu.

Bardakta Granger.

Hay sikeyim.

Draco boğazını temizledi, etrafına bakındı ve Endişesiz görünmek için.

Granger şimdi onunkini ev-elfinden almak için öne doğru adım atıyordu. Yüzünde giyotine doğru yürüyen bir kraliçeninki gibi asil bir korku ifadesi vardı.

Flütü aldıktan sonra bel hizasında, yüzünden uzakta tuttu ve Patil ile sohbet etmek için döndü.

Patil'in dikkati Flint ve Theo arasındaki ağız dalaşıyla dağılmıştı. Granger gözle görülür bir şekilde kendini toparladı. Draco onun bardağı yüzüne doğru kaldırışını izledi.

Nefes aldı ve sanki az önce korkunç bir şey doğrulanmış gibi çarpılmış gibi baktı. Pansy ona döndüğünde kendini toparlayacak zamanı bile olmamıştı. "Seninkini denedin mi?" Çenesi gergin olan Granger, Pansy'ye kısıtlı bir gülümseme verdi ve bir yudum aldı.

"Ve?" diye sordu Theo.

Granger boğuk bir sesle, "Lezzetli," dedi.

Grubun dikkati başka bir yöne kaydığında Granger, içindekileri yere dökmeyi düşünüyormuş gibi flüte baktı.

Draco'ya bakmadı.

Longbottom şampanyasını burnunun altında tuttu ve iç çekti. "Karım duştan sonra." Zabini onunkini kokladı. "Ben - mm. Ginger."

"Duygusal istikrar," dedi Patil, gülerek onunkini içine çekerek. "Ve bergamot." "Nemli çimen," dedi Pansy. "Kışın sonlarında bir ateş," diye düşündü Theo.

"Deri," dedi Flint. "Oooh," dedi herkes.

"Sloe cini," dedi Granger ama yalan söylüyordu. "Taze toplanmış lavanta."

"Nane. Ve - ezilmiş fesleğen."

"Portakal kabuğu," diye yalan söyledi

Draco. "Masala chai." "Nugat."

Theo onlara biraz daha şampanya doldurdu ve kalabalık dağıldı. Hanımlar barda oyalandı. Pipsy parmaklarını şıklattı ve salonun şöminesinde ateş yaktı, erkekler de etrafında toplandı. Rahatça felsefe yapmak için birkaç sandalyeyi yakınlarına çektiler.

Draco, Granger'ın ona bakma ihtimaline karşı, umursamaz bir zarafet ve erkekçe bir atletizmi çağrıştıran bir tavırla kendini bir sandalyenin üzerine attı.

Seyahat hakkında konuştular. Draco içkisini

yudumladı. "Draco o yapıyor o Doğru."

dedi Theo ile onaylayan bir

bakış attı. "Neyi doğru yapıyorsun?" diye sordu

Draco. "Tadını çıkarıyorum."

Bu doğruydu; öyleydi. Şampanya kadehteki mutluluktı. Amortentia'nın dozu o kadar hafifti ki, dilinin üzerinde tattan ziyade anılar varmış gibi hissetti. Duyguları bastırmanın arkasından çekip çıkarıyor ve onların tadını çıkarmak istemesine neden oluyordu.

Mutluluğa eşlik eden yavaş bir mutsuzluk vardı. Bir şeyler istediğinin farkına varmasını sağladı. Sadece Granger'a özgü şeyler değil, daha derin şeyler.

Konuşma seyahat planlarına geri döndü ve Draco'ya tadını çıkarmak kaldı.

Longbottom'a baktı ve hayatında ilk kez bu adamı kıskandığını fark etti. Bu salağın sahip olduğu şeyi istiyordu. İstenmek istiyordu. Adı, parası ya da görünüşü için değil, düzgün, bazen de aptal bir adam olduğu için. Birinin saçını döndürmesini ve papyonunu takmasını istiyordu. Birinin elinden tutup onu dans pistlerine, ayaküstü sevişmek için banyolara ve hayat yoluna çekmesini istiyordu.

Bu acı verici olduğu kadar lezzetli bir özlemdi.

Kendini kaptırmış, kendine acıyan umutsuzluğa çok fazla düşmeden gizlendi. (Carthusian'lara ve onların sinsî işkencelerine ihtiyacı yoktu; bir kadeh Amortentia şampanyasıyla kendine yeterince işkence edebilirdi).

Konuşma şimdi Theo'nun üzüm bağı planlarına döndü.

Zabini, "Draco bize her zamanki tuz tanesini vermedi," dedi. "Bence bu tam bir başarısızlık olacak."

"Draco bu gece meşgul," dedi Flint. "Tadını çıkarıyorum," dedi Draco.

"Bırak tadını çıkarsın," dedi Theo, Draco'nun göğsüne koruyucu bir kol atarak.

Theo'nun üzüm bağı için ideal yerler tartışılıyordu; bazıları Fransa'yı, bazıları İtalya'yı tercih ediyor, bazıları da uzak Kaliforniya gibi egzotik yerleri savunuyordu. Draco, duygusal çalkantıları yatıştırırken Oklüzyon bariyerini serbest bıraktı.

Üç cadı, kolları birbirlerine dolanmış bir şekilde ateşe doğru yürüdüler.

Patil parmağını Granger'ın buklelerinin arasından geçiriyordu. "Saçlarınızla parasosyal bir ilişki kurabilir miyim? Çok uzadı."

Granger, Patil'in örgüsünü avucuna dolayarak, "Seninkiyle yapabilirsem," dedi. "Kesinlikle bayıldım."

"Hanımlar, bize katılın," dedi Zabini.

"Şşşt," dedi Flint, ilgiyle öne doğru eğilerek. "Sözümü kesme. Bu işin nereye varacağını görmek istiyorum."

Ama artık çok geçti. Granger ve Patil birbirlerinden ayrıldılar ve nereye gittiği trajik bir gizem olarak kalacaktı.

Pansy kollarını kavuşturmuş, kalçasını eğmiş, toplanmış büyücüleri izliyordu. "Size katılayım mı? Beş düzgün kışınıza yetecek kadar sandalye çekmişsiniz."

"Ben-" diye başladı Longbottom.

"Hayır," dedi Theo. Ateşin etrafındaki çeşitli beyefendilerin kucaklarına doğru işaret etti. "Orada

bir sürü alan."

Pansy kalçalarında abartılı bir salınımla Longbottom'a doğru yürüdü ve yılların aşinalığını anlatan bir rahatlıkla onun üzerine çöktü.

Küçük, kıskanç bir diken Draco'nun yüreğini sızlattı. Patil, Zabini'nin dizinin üzerine kaydı.

Ya Granger? Granger اساسına davranıp bir sandalye getirmesine ramak kalmıştı ki Theo cesaretini sorgulayarak, "Draco'dan korkmamalısın, biliyorsun. O oldukça evcildir. Isırmayacağına eminim."

Granger'ın Theo'ya attığı bakış yakıcı bir nitelik taşıyordu. "Korkuyor musun? Ondan mı?"

Sonra sarhoş ve kabadayılıkla dolup taşarak Draco'ya doğru yürüdü, kendini onun kucağına bıraktı ve eteklerini düzeltirken şampanyasını ona tutturdu.

Granger onun kucağındaydı. Granger onun

kucağındaydı. Draco ölmek istiyordu.

Ayrıca, o akşam Theo'yu üçüncü kez öldürmeye karar verdi. Elde ettiğinde Zabini'den Nundu zehrini isteyecekti.

Granger bacaklarının arasına oturmuş, poposunu Draco'nun kalçalarına dayamış, ayaklarını da bileklerinden yana doğru çaprazlamıştı. Bu, Draco'ya kadının profilinin mükemmel bir görüntüsünü sunuyordu; siyah kumaşla sarılmış, tam göz hizasındaki bir göğüs de buna dahildi. Draco bakacak daha güvenli bir şey bulmak için gözlerini kaçırdı. Bakışları daha aşağıya, elbisesinin yırtmacının kalçasını açıkta bıraktığı yere, tam kasıklarının yakınına indi.

Güvensiz. Onun yerine Longbottom'ın ayakkabılarına baktı. Granger - sıcaktı. Hatta sıcaktı.

"Isırır mısın?" diye sordu Granger.

"İstek üzerine," dedi Draco yavaş bir gülümsemeyle.

Biraz eğlence amaçlı flört etmekte yanlış bir şey yok. Yapmasaydı arkadaşları garip bulurdu, gerçekten.

Bu onu şaşırttı. Draco bunu Granger'ı rahatsız

etmenin yeni bir yöntemi olarak bir kenara koydu,
ancak keşfi

Botheree için olduğu kadar Botherer için de tehlikelerle dolu görünüyordu.

Granger içkisini Draco'nun elinden aldı. Theo düzenlemelerden memnun, başka bir yerde baş belası olmaya devam etmek için arkasını döndü.

Granger, "Theo anestezinin yol açtığı fantezi uçuşlarından haberdar mı, yoksa bu bir tesadüf mü?" diye sordu.

"Tamamen tesadüf - sizi temin ederim ki bu düşüncelerimi sınıfla paylaşmadım." "Hayaller gerçekten gerçek oluyor."

"En beklenmedik şekillerde," dedi Draco, daha güvenli bir bölgeye çekilmeden önce. "Henriette korkunç bir zorba mıydı?"

"Evet. Siyah konusunda çok ısrarcıyım."

Olurdu, işgüzar küçük haylaz.

Draco Granger'ın şampuanının kokusunu alabiliyordu ama bu kokunun ondan mı yoksa ellerinde fokurdayan Amortentia şampanyasının kadehlerinden mi geldiğini bilmiyordu.

Bu iyiydi.

Sırf bir kadın dizinin dibinde diye sertleşmeyecekti.
O bir yetişkindi.

Theo şimdi de Zabini'nin şarap zevkini
aşağılıyordu. Patil de sevinçle katıldı; anlaşılan bu
konu daha önceki tartışmaların da kaynağıydı ve
Patil'in hazırda bekleyen bir espri cephaneliği
vardı.

Granger gözlerinde tehlikeli bir parıltıyla Theo'yu
inceliyordu. "Onu bir hamamböceğine dönüştür,"
diye önerdi Draco.

"Olabilir."

"Ne var Bu hakkında horozlar?"
sordu Flint. "Hamamböcekleri," dedi
Draco.

"Kim o konuşmak hakkında horozlar?"
sordu Pansy. "Draco," dedi Flint.

"Tipik," dedi Pansy.

"Granger Theo'yu bir hamamböceğine
dönüştürecek," dedi Draco. "Bunu yapabilir misin?"
diye sordu Zabini. "Elbette," dedi Granger.

Theo, Granger'a temkinli bir bakış atarak kadehini kaldırdı. "Şerefe - tam da istediğim şey: yeni bir fobi." "Çok Kafkaesk," dedi Patil. "Bu deneyiminiz hakkında bir kitap yazmanız gerekecek."

"Bu cahiller bu göndermeyi anlamazlar," diye burnunu çekti Theo. "İzninizle; gidip içkimi yeniden doldurmam ve bu arada Hermione'nin çevresinden kaçmam gerekiyor."

Draco, Theo'nun geri çekilen sırtına, "Menzilde yapabilir," diye seslendi.

Theo'nun adımları hızlanırken Granger'ın bastırduğu kahkahasının sarsıntısını hissetti. Konuşma tekrar şaraba döndü. Zabini Vermentino'nun oldukça sağlam bir savunmasını yaptı. Granger onun kucağındaydı.

Draco bunu düşünmemeye çalıştı. Tanenler hakkında bir fikir verdi.

Yakasının altının sıcak olduğunu hissetti. Papyonunu gevşetti.

Odanın karşısındaki bardan Theo bağırdı: "Doğru! Alıştırma!" Draco'nun istediği hiç de bu değildi ama olsun.

Granger başladı. "Oh! Sanırım her şeyi çoktan unuttum."

Çakırkeyif bir odaklanmayla Draco'ya yaklaştı. Gözlerinin etrafına dumanlı bir şey sürmüştü, bu da onları daha da fally-inny yapmıştı. Draco bu yüzden ona bakmadı. Tavanı hayranlıkla seyretti. Granger papyonunu kurcalarken boynunun orasında burasında hafif bir çekiştirme hissetti.

"Bekle," diye mırıldandı Granger, "bu - hayır - yanlış yol."

Granger az önce her ne yaptıysa çözerken parmakları yara izinin etrafında dikkatle dolaşıyordu. Draco kısa bir hayal kurdu; Granger düğmelerinin geri kalanından başlayarak bir şeyleri çözmeye devam ediyordu, sonra da onu.

Aleti olaylara ilgi duymaya başladı ve ona doğru seğirdi. Harika.

Granger papyon düğümüne baktı ve iç çekti. "Lanet olsun. Nerede olduğuma dair hiçbir fikrim yok." Draco da bilmiyordu, yani sorun yoktu.

Granger hıçkırdı, kucağına daha da gömüldü ve baştan başladı. Beyninin komik bir açıklama yapmasını bekledi ama beyninin önerdiği tek şey suydı: glurkk.

Draco buna çok memnun oldu.

Eğer biraz daha yaklaşır ve biraz daha kıpırdanırsa, Granger'a çok arzuladığı Sert Kanıt'ı sunacaktı.

Uzaktan, Longbottom'ın Granger'a söylediği cesaretlendirici sözleri kaydetti. "Bitti!" dedi Granger. Longbottom onu inceledi ve bu kez düzgün bir papyon olduğunu söyledi. Granger, Draco'nun kararını vermesi için bir ayna yarattı.

Tek gördüğü kendi yansımasıydı; koyu renk gözlü, elmacık kemiklerinin üst kısmında pembe bir kızarıklık vardı. Ayrıca, saçının bir telinin yerinde olmadığı.

"On üzerinden sekiz," dedi Draco. "şunu benim için orada tut sevgilim, bunu düzeltmem gerek."

Granger sevimli biri değildi. Ona kesici bir bakış attı. Adam tam zamanında saçını düzeltti; kadın aynayı onu Skrewt'e benzeten içbükey bir ucubeye dönüştürdü.

Zabini Theo'yu bulmaya gitti, onu Patil izledi.

"En azından kendimi geliştirdiğimi sanıyorum," dedi Granger, ama en yüksek notları alamamış olmasının onun ezik ruhunu sızlattığı açıktı.

"Değişiklik olsun diye sana bir şeyler öğretmek oldukça eğlenceli."

"Bana öğretmeni istediğim bir sürü şey var." "Oh?"

"şu sihirli tespit büyüsü," dedi Granger alçak sesle. "Benim kulübemde kullandığın büyü."

Draco aynı derecede alçak bir sesle, "Ancak bana oklarda kullandığın o rünik komutu öğretirsen," dedi.

Granger parmağını dudağına götürerek düşündü. Sonra yaklaştı, nefis kokuyordu ve fısıldadı: "Tamam. Ama karşılığında bana jeodezik koruma büyüünü öğretmek zorundasın."

Jeodezik koruma büyüünde iç gıcıklayıcı hiçbir şey yoktu ama yine de Draco, kelimeler dökülürken ürpertisini bastırmak için çenesini sıkarken buldu kendini

kulağından geçip doğruca kasıklarına gitti. Yarı sertti.

Draco'nun son bir isteği vardı, o kadar özeldi ki Granger'a daha da yaklaşmasını işaret etti. Granger eğilirken saç buklelerinden biri Draco'nun ağzına değdi.

"O zaman bana Bilgisayar'ı öğretmek zorundasın," dedi Draco.

Granger'ın nefesi kesildi. "Seni haraççı." "Biliyorum."

"Daha iyi bir pazarlık kozu üretmeniz gerekecek; Bilgisayar'ın sırları çok güçlü."

"Öyle mi? Başka bir şey teklif etmek için düşüneceğim."

Granger ran a el aşağı onu Kolunu. O tüylerim diken diken oldu.

Bu fena halde tatmin ediciydi ama aynı zamanda potansiyel olarak bir sorundu.

Bu pedagojik meseleler görüşölüp karara bağlandıktan sonra herkes şampanyasından bir yudum aldı.

Draco etrafına bakındı ve kimsenin onlara dikkat etmediğini görünce memnun oldu. Flint Longbottom'a Fortescue'ya girmesinin yasaklandığını açıklıyordu. Draco normalde ilgisini çekebilecek olan hikâyenin geri kalanını dinleyememişti ama bunlar sıradan zamanlar değildi. Pansy, Longbottom'ın omzunda uyukluyordu.

Flint bir kesik için çaresiz olduğunu mırıldandı ve ayağa kalktı. Longbottom Pansy'yi kanepelerden birine taşıdı.

Granger şampanyasının kalanını çevirdi ve pembe sıvının köpürmesini izledi. "Portakal kabuğu," dedi dalgın bir ifadeyle.

"Ne olmuş ona?" diye sordu Draco.

"Şekerleme ve kahvene ne oldu?" "Pahalı kolonyana ne oldu?"

"Yalan söylüyordun."

"Sen de öyle."

"Neden?"

"Neden oradaydın?"

"Sanırım bu - oldukça özel."

"Evet."

Draco'nun kucağında biraz sallanan Granger şampanyasının geri kalanını içti. Yutkundu. Dudağında bir damla kaldı, onu da parmağının ucuyla sildi.

Glurkk.

Draco güvenli olana kadar uzaklara baktı ve sonra tekrar geri döndü.

Şimdi yüzü onunkine yakındı. Bakışları yumuşak, çakırkeyif ve hülyalıydı.

"Tadının bu kadar güzel olmasından nefret ediyorum," dedi Granger. Bu durum karşısında yıkılmış görünüyordu. Seksi bir şekilde yıkılmış. Parmak ucunu dudaklarının arasına bastırdı.

Draco dikkatini dağıtmak için kendi şampanyasını bitirdi. Granger'ın bakışları onun ağzına kaydı ve tekrar yukarı baktı.

"Ben benimkinden kesinlikle nefret ediyorum. Eğer bu beni rahatlatacaksa," dedi Draco. "Garip ama öyle."

Draco -daha rahat ediyormuş gibi yaparak ya da öyle bir şey yaparak- kımıldadı. Sonuç olarak Granger daha yakına kaydı.

Kadının göğsündeki kabarıklığı hissedebiliyordu. Kadının saçları ikisinin arasına sıkışmış ve boynunu gıdıklıyordu.

Ve Granger'ın çekim gücü vardı - yaklaşma, kendine çekme. Ağzı onunkinden on santim uzaktaydı. Gözleri sıcacıktı. Bir elini boynunun arkasına atabilirdi ve - Tanrım, kızın eğilme şekline bakılırsa, onu kendine çekmesine bile gerek kalmazdı, kız sadece içine düşerdi ve bu - bu - olurdu.

Granger gözlerini kırptırdı, nefes verdi ve geri çekildi. Bu kötü bir fikir olabilirdi. Evet.

"Çok fazla içtim ve sağlıklı düşünemiyorum," dedi Granger, ama bunu Draco'ya değil de kendi kendine söylüyormuş gibiydi.

"Hayatımda hiç bu kadar net düşünmemiştim," dedi Draco.

Granger daha dik oturdu. Gözlerindeki sıcaklık sönmişti. Gizleniyordu.

Draco da aynı şeyi yaptı. Muhtemelen yapılacak en doğru şey buydu. En azından Theo'nun partisinin ortasında öpüşmekten daha doğrudu.

Etraflarına baktıklarında yalnız olduklarını gördüler. Bütün sandalyeler boştu. Granger en zayıf bahanelerle onun kucağına oturmuştu ama şimdi bunun için hiçbir neden yoktu.

Salonun hemen dışındaki Floo ocağından sesler geliyordu. İnsanlar gitmeye hazırlanıyordu.

Granger ani bir panikle Draco'nun kucağından fırladı. Bara doğru yürüdü ve Pipsy'den bir buzlu su istedi, o da hemen içti. Sonra bardağı bardağın üzerine bıraktı ve kaskatı kesilmiş bir halde hiçbir şeye bakmadı. Pipsy her şeyin yolunda olup olmadığını sordu, Bayan? Granger gergin bir sesle her şeyin yolunda olduğunu söyledi.

Draco somut kanıtların dağılmasını sağlayacak kadar uzun bir süre bekledikten sonra Floo'daki gruba doğru yürüdü. Oklüzyon şu konuda yardımcı oldu

Vedalaşmalara katılırken yansıtmak istediği genel kayıtsızlık havası.

Granger da onlara katıldı, nispeten sakin görünüyordu ve teşekkür edip vedalaştı. Pansy'yi taşıyan Longbottom Floo'da kayboldu, onu Zabini ve Patil, sonra da Flint izledi.

Draco bir bahaneyle Theo'yu salona geri çekti, böylece Granger duyulmadan Floo'yla malikâneye gidebilecekti.

"Bu gece her zamankinden daha az sefil bir piç kurusuydun," dedi Theo. "Sen her şeye burnunu sokan küçük bir dangalaksın," dedi Draco.

"İyi vakit geçirdiğine sevindim."

"Her anından nefret ettim."

Theo sırttı. "Evine siktir git, Draco."

Draco ona el salladı ve Floo'ya doğru yürüdü.

Theo'yla konuşurken Granger'ın doğruca yatağa kaçmamış olmasını umuyordu. Bitmemiş bir işleri vardı.

O lanet dansı alacaktı.

~

Draco Floo'dan çıktığında Henriette'in Granger'ın elbisesinin tozunu almasına yardım ettiğini gördü.

Henriette de Draco'nun üstünü başını temizledikten sonra gözlerinde sinir bozucu bir parıltıyla ikisine de iyi geceler diledi.

"Doğru," dedi Draco papyonunu düzelterek. "Hâlâ burada olman güzel." Granger temkinli görünüyordu. "Neden...?"

Draco onun koluna girdi ve Floo salonundan dışarı çıktı. "Neredeyiz-" diye soluk soluğa kaldı Granger.

"Balo salonu."

"Ama ne-"

"Düzgün bir dans istiyorum." "Ama biz-"

"Hayır. Bu saçmalıktı."

Granger daha fazla itiraz etmedi ama sarhoş haliyle kibarca şaşkın görünerek çekilmesine izin verdi.

Draco balo salonunun devasa çift kapısını iterek açtı. Elfler Malikâne'deki her odayı her an kullanıma hazır tutuyordu ve görkemli balo salonu da bir istisna değildi. Yarımkürede beyaz mermer zemin parlıyor ve duvarları kaplayan çok sayıda ayna ışıldıyordu. Güney ucunda, tabandan tavana pencereler gölgede kaybolana kadar yukarı doğru uzanıyordu.

Draco asasını tonozlu tavanlara doğru salladı. Sekiz devasa kristal avize canlandı, alçaldı ve tavan boyunca yavaşça dönmeye başladı. Işıkları parlak mermerden ve aynalardan ıslıl ıslıl yansıyor.

Bir asa dalgası daha ve bir orkestranın sesleri balo salonunda yankılandı.

Granger, Draco'ya büyük zevk veren o keyifli, soluk soluğa, dudaklarını ayırmış bir şekilde soludu.

Yüzüne bir sırıtış yerleştğini hissetti. "Oldukça görkemli, değil mi?"

"Öyle!"

Draco Granger'ın bir elini tutup diğerini beline koydu ve Grangery'nin delirip delirmediğı gibi bir sürü soru sormasına fırsat vermeden onu bir valsle yönlendirmeye başladı.

Birkaç temkinli adımla dans ettiler. Adam delinin yanından kaçmayı planlayıp planlamadığını anlamak için kıza baktı ama kız onu takip ediyor, temkinli ama meraklı görünüyordu. Ona daha önce de böyle bakmıştı, Oxford'daki barda bir grup Muggle doktoru büyülediğinde. Bu hoş bir sürprizdi ve sen de kim oluyorsun, hepsi bir arada.

Provence'ta olduğu gibi, kadının beli avucunun altında sıcacıktı. Kadının eli adamınkinden nazikti. Hareket ettiklerinde kadın hafifti ve bu kez birbirlerinin ayaklarına basmıyorlardı.

Draco aynalarda danslarını izledi - kızın vücudunun onunkine nasıl da sımsıkı oturduğunu, elbisesinin

Hareketlerine ayak uydurarak çırpınıyor, döndüklerinde bacaklarına srtnyorlardı. Bu aıllar kaleydoskopundan zevk almak için pişmanlık duymadan şımarttı. İleriye baktığında aynadaki çıplak kürek kemiklerinin arasındaki çukur, sola baktığında arka tarafının kıvrımı, aşıağıya baktığında ise koyu kirpikler, kızarmış yanaklar ve pembe dudaklardı.

Döndüklerinde daha da yaklaştı ve ona doğru bastırdı ve bu muhteşem bir histi. Adam onun tekrar çekilmesine izin vermedi; eli sırtının alt kısmına kaydđ ve onu orada tuttu. Karanlık bir merakla ona baktı, sonra aşıağı baktı, dudağı dişlerinin arasındaydı.

Müzik yükseliyordu. Etraflarında balo salonu dönüyor, pencerelerdeki yıldızlar parlıyor, avizeler kendi yumuşak çınlama danslarını yapıyor ve odaya ihtişam saçıyordu.

Büyüleyici, ahenkli ve ısıltılı bir hayal anıydı. Gözleri ısıklarla, kulakları kemanların kreşendosuyla ve kalpleri birbirleriyle doluydu.

Bu, istediği Şey buydu.

Adam kolunu kaldırdı ve kadın ondan uzaklaştı, sadece parmakları birleştı ve sonra kadın ona doğru döndü, o kadar yakındı ki bir sonraki nefesini aldığını hissetti.

Işık yeniden damarlarındaydı - Mabon güneşı, akkor halinde, görkemli, kalbinin etrafında şişiyor ve içindeki havayı sıkıyordu.

Tekrar döndü ve bu sefer sırtı adama dönük olarak içeri girdi, göğsüne bastırdı, kalçasını kasıklarına dayadı. Aynalardan birinde gözleri kilitlendi, ama devam edemeyecek kadar yoğundu ve tekrar başka tarafa baktılar.

Şimdi biraz tedbirsizce kaldırma işine katılma sırası ondaydı ve bunu yaptı, ellerini kızın beline dolayarak onu havaya kaldırdı. Havadayken onu döndürdü, soluk soluğa kalışından, omuzlarına tutunuşundan zevk aldı. Kız şaşkın bir kahkaha çıղlığı atarak onun üzerinde uçtu.

Onu aşağı indirdiğinde, gözlerinde gerçek bir sevincin parlaklığıyla gülerek ona sarıldı. Adam

daha önce hiç hissetmediği bir sevinç hissetti.
İçindeki hafiflik yüceydi.

Kolları onun boynuna dolanmıştı. Ona o kadar yakındı ki patlamak istiyordu.

Bu nadir, değerli ve yürek parçalayıcı bir duyguydu. Işıl ışıldı. Adamın nefesini kesmişti. İstediği her şey ondaydı.

Işıklar söndü. Müzik sustu.

Hareket etmeyi bıraktılar ve bu sevgilinin kucağında durdular, nefes alıyorlardı, kara gözlülerdi, birbirlerinin üzerindeydiler, bekliyorlardı.

"Granger, ben-" Yukarı baktı.

Başka bir şey söylemedi. Düşüyordu.

Kalbinin hızla çarptığını söylemek için yüzüğe ihtiyacı yoktu. Kalbinin nabzını göğsünde hissedebiliyordu. Kendi kalbi de aynı hızla çarpıyordu, çok hızlı, canını acıtacak kadar hızlı.

Endorfin ve çok fazla iyi içkiyle sarhoş olmuştu ve çok az sağduyusu vardı. Dudakları ayrılmıştı. Sanki onu öpebilecekmiş gibi bakıyordu. Bu imkansızdı. Böyle bir şey olamazdı.

Şimdi parmakları adamın çenesindeydi.

Ona doğru eğildi; çekim çok tatlıydı. Öpücüğü yumuşak bir soruydu.

Adamın cevabı, onu yukarı ve içine doğru sıkıştırmak oldu. Adam da onu öperken, kadın adamın dudaklarına doğru nefes nefese kaldı. Nihayet. Sonunda.

Ağızları özlemin, çok fazla şampanyanın, bunun tadının bu kadar güzel olmasından nefret ediyorumun baskısıyla buluştu.

Ancak şimdi tattığı Amortentia değildi; o güzel kokulu, uydurma kokular değildi - oydu. Gerçektir. Ve şampanya kötü bir taklitti, şimdi karşısında gerçek bir şey vardı, ağzına doğru kesik kesik nefes alıyor, parmaklarını gömleğinin içine sokuyordu. Amortentia dudaklarının yumuşaklığından, titremesinden, yakasına yapışmış parmaklarından, lezzetli, al yanaklı, kararsız bir cadının gülümseyen ağzını onunkine bastırmasından bahsetmedi.

Adrenalin, sinir ve kısıtlamadan oluşan coşkulu bir karmaşayla hafifçe titredi, tıpkı onun gibi.

Uzaklaştı ve yüzünü onun boynuna bastırdı. Bu yakınlık kalbini yeni bir çılgınlığa sürükledi. Kolları ona sarıldı. İnce kemikli, narin ve lezzetli bir şekilde titriyordu.

"Hâlâ sağlıklı düşünemiyorum," dedi, sesi alçak ve alaca, sözleri adamın yara izine değiyordu.

"İçkiden olduğunu söyleyelim mi?" diye sordu Draco yarı fısıltıyla. "Evet," diye rahatlayarak nefes aldı Granger. "Hadi. Biz - çok içtik."

"Ve her türlü akılsızca davranışın suçlusu kesinlikle budur." Kahkahasının altın rengi sesi duyuldu. "Belli ki."

Birbirlerine baktılar.

Dudakları onunkileri tekrar ıslatırsa mutlu ölebileceğini düşündü.

Ve sonra yaptılar.

Bölüm 28

Viking, Utanç Verici Davranışlar / Şifa, Zevkler

Dans, ışıklar, müzik, kollarındaki kadın - Draco'nun en güzel anılarından biri olacak ve yıllar boyunca şaşırtıcı derecede güçlü Patronus'lar üretecek, göz kamaştırıcı bir neşe anıydı.

Nefes nefese, sarmaş dolaş bir pişmanlıkla ayrıldılar. Önce Granger uzaklaştı, sonra Draco onu tekrar öptü; gerçekliğin yaklaşmakta olduğunu hissediyordu ve sadece bir tane daha istiyordu.

Sonra adam geri çekilmeye çalıştı ama kadın ayak parmaklarının ucuna kadar yükseldi ve ağzını adamın çenesinin kenarına bastırdı. Adamın eli kadının ensesine kaydı, gül yaprakları adamın parmak eklemlerine sürtündü, kadın adamın yanağına doğru iç çekti.

O anın hayali solmaya başlamıştı. Draco onu hissetmeyi unutmamak için parmaklarını kızın yan taraflarında gezdirdi ve tatlı ağzının hatırasını mühürlemek için onu son bir kez öptü.

Birbirlerine baktılar, ıslak dudakları, şaşkınlıkları, sarhoşluktan ne yaptıklarını nihayet anlayabilmişlerdi.

Gerçeklik soğuk ve inatçıydı ve sertçe çarptı. Draco'nun bütün akşam yok olan beyni geri döndü. Şiddetle, ne halt ettiğini sandığını sordu. Bir Seherbaz Müdürüyle öpüşmezdi.

Granger da aynı derecede şaşkın görünüyordu. Bir adım geri çekildi. Bu harekette kendini suçlama, pişmanlık ve korku vardı.

Birbirlerine giderek artan bir endişe ve hiçbir şey olmadığını iddia etmek için çaresizlikle baktılar.

Granger, şaşırmış bir halde, önce dilini buldu. "Bunu yapmamalıydık."

"Hayır - yapmamalıydık," dedi Draco, sesinin soluk soluğa çıkmasından nefret ederek.

Granger yere, aynalara, onun dışında herhangi bir yere baktı. "Biliyorum ki biz - ee - biliyorum ki - tabii ki, biliyorsun-"

"Evet, tabii ki-"

"Ve ayrıca - biz değiliz-

" "Evet."

"Aramızda bir iş ilişkisi var," dedi Granger. "Ve bu tür şeyler hakkında katı kurallar var. Çok iyi nedenlerden dolayı."

"Var. Evet, var. Kurallar. Ve bu tür konularda açık ve net olan bir Davranış Kuralları." "Doğru. Tabii ki var."

"Bir anlık bir hataydı," dedi Draco.

"Evet. İkimiz de - ikimiz de etki altındaydık. Bu bir daha olmayacak. Hiçbir şeyi ihlal etmek ve bunu tehlikeye atmak istemem. Seherbazım olarak seni ve her şeyi."

"Doğru."

"Doğru," diye tekrarladı Granger.

Draco soğukkanlılığını korumaya çalıştı. "İçkiler yüzünden. Sadece içkiler."

"Açıkçası, evet. Daha fazlası değil."

"Başka bir şey yok," diye tekrarladı Draco. "Güzel," dedi Granger.

"Yatağa gidelim mi?" diye sordu Draco. "Evet."

"Ayrı ayrı demek istedim tabii ki. Yataklara gidin. Çoğul. Yani birlikte gidebiliriz ama ayrı yataklara gideriz."

"Doğru," dedi Granger, bu kritik açıklama karşısında şiddetle başını sallayarak. "Evet."

"Çünkü biz asla aynı yatağa girmeyiz, belli ki-"

"Tabii ki hayır."

"-Bu delilik olur." "Evet."

"Biz kızgın değiliz."

"Hayır. Aklımız tamamen başımızda."

Akıl sağlıklarının yerinde olduğundan emin olduktan sonra kapıya yöneldiler.

Onları bir araya getiren şeyler hâlâ devam ediyordu; dirseklerini birbirine sürttüler, sonra yanmış gibi birbirlerinden uzaklaştılar ve daha fazla özür dilediler.

Balo salonundan çıkış, kapıyı kimin açacağı ve kimin diğerine dokunmadan ilk gideceği konusunda garip bir jigleydi.

Draco Granger'ı büyük merdivene kadar yürüttü ama onu takip etmedi. "Sen-?" diye sordu Granger. "Hayır," dedi Draco. "Düşündüm de, kendimi göle atmaya karar verdim."

Granger bunun gerçekten de mükemmel bir sonraki adım olduğunu düşünüyordu. "Gidip bir yastığın içine çığlık atacağım."

"Güzel. Harika. Keyfini çıkarın." "Teşekkür ederim."

Granger arkasına bakmadan aceleyle merdivenleri çıktı. Draco onun kapısının kapandığını duyana kadar bekledi.

Sonra sessizce ama ruhundaki tüm çalkantılarla birlikte şöyle dedi: "Siktir."

~

Dolunay çok yakındı.

Sihir Bakanlığı, kamu güvenliği ile kamu histerisini dengelemeye çalışarak, kurt adam faaliyeti şüphesi nedeniyle büyücü topluluğunun avcı ayının üç gecesi boyunca evlerinden çıkmamalarını isteyen bir tavsiye yayınladı.

Potter, WTF ve müsait olan tüm Seherbazlar avcı ayını bizzat avlanarak geçirdiler ve en çok insanı enfekte edebilecekleri yerde dönmek için kendilerini konumlandırmış olan otuz kurtadamı yakaladılar. Yedi kurtadam zamanında yakalanamadı, on beş kişiye virüs bulaştı, beşi de yaralarına yenik düştü.

Granger'ın işi yeni bir aciliyet kazandı. Draco'nun Legilimency'si hiç bu kadar talep görmemişti. Ama

Fenrir Greyback dikkatliydi. Tutsakların zihinlerinde işe yarar hiçbir şey yoktu.

Güvenli evlerdeki ve Granger'ın kulübesindeki tuzaklarda dört kişi yakalanmıştı: Bir cadı, üç büyücü, hepsi Greyback'in emri altında çalışıyordu ve hepsi de sinir bozucu bir şekilde onun nerede olduğundan habersizdi.

King's Hall'daki güvenlik sıkılaştırıldı. Şaşkın akademisyenler ve öğrenciler, artık DMLE görevlileri tarafından korunan girişte kimliklerini ibraz etmek zorunda kaldılar. Granger'ın laboratuvarının bulunduğu üçüncü kata erişim engellendi. Diğer Bursiyerler başka bir yere yerleştirildi. Granger laboratuvar çalışanlarını tehdit hakkında bilgilendirdi ve durum çözülene kadar onlara ücretli olarak işlerine ara verme seçeneği sundu. Hiçbiri kabul etmedi.

Günler gergin, endişeli bir bulanıklık içinde geçti. Granger'la birlikte olmadığı zamanlarda, Draco'nun dikkati saplantılı bir şekilde yüzüğün üzerindeydi, kalbinin panikle yükselişini ya da tehlike işaretinin tiz çağrısını hissetmeyi bekliyordu.

Tabii ki bir sonraki olayda ikisini de hissetmedi.

Onu bir sorun olduğu konusunda uyaran Goggin'in iri ko Patronus'u oldu.

Draco, Granger'ın kulübesinde yakalanan bir kurtadamı sorguya çekiyordu ki gümüş ko hücrenin içine daldı.

"King's Hall," diye homurdandı Goggin'in sesiyle. "Çabuk olun!"

Draco, Trinity'nin avlusu boyunca koşuşturan panik içindeki büyücüler ve Muggle'larla karşılaşmak için Cambridge'e gitti. Goggin'in göğüs kafesinden aşağı doğru kesilmiş ve kanlar içinde yattığı King's Hall'un girişine doğru savaşarak ilerledi.

Yanında, nöbet tutan DMLE ajanlarının cansız bedenleri ve kimliğı belirsiz beş büyücünün cesedi vardı. Daha ileride, dağınık bir kitap yığını. Granger'dan iz yoktu.

Korkunç bir deja-vu hissine kapılan Draco, üç Borzoi'yi Seherbaz Bürosu'na ve Medyum Servisi'ne gönderdi.

Kendini hayal kırıklığına uğrattı ve yüzüğe Apparated. Neden yardım çağrısını etkinleştirmemişti ki? Ona ne yapmışlardı?

Neredeyse karanlıkta, yıkık dökük bir evin oturma odasında belirdi. Görünüşünün çatırtısı gelişini ele verdiğiinde yarım düzine adamın silueti şaşkınlıkla sıçradı.

Granger'ı göremiyordu ve bu yüzden patlayıcı bir şeyle aralarına dalmaya cesaret edemedi. Kendini toparlarken üçünü taşılaştırmayı başardı, iki laneti savuşturdu - sonra savuşturamayacağı kadar çok büyüünün çapraz ateşi altında kaldı ve bir Sonlu Büyü, dizine gelen sarsıcı bir şey ve bir Sersemletme ile vuruldu.

Sersemletici darbe bir bakışta omzuna isabet etti. Asası sinirsiz ellerinden düştü.

Draco, asasının rakibinin ayaklarına doğru savrulduğunu görünce, sanki Sersemletici tam isabet etmiş gibi bir çöküş taklidi yaptı.

Geriye dört adam kalmıştı. Draco şimdi yerde yattığı yerden, çatlak bir duvara yaslanmış olan Granger'ı görebiliyordu. O da sersemlemiş görünüyordu. Belirgin bir kanama yoktu. Bu küçük bir rahatlamaydı.

Draco'nun asası adamların arasındaki en iri adam tarafından alındı ve şimdi elinde üç tane vardı: Draco'nunki, Granger'ınki ve kendisinininki.

"Bu lanet olası bir Seherbaz mı? Bu göt herif burada ne arıyor?" diye sordu adamlardan biri. Draco'nun pelerininin üzerindeki ambleme bir Lumos tuttu.

"Bunun üzerinde bir iz sürücü olmalı," dedi bir diğeri, Granger'ı tekmeleyerek. Yüzüğü ortaya çıkaramayacak kadar basit bir ifşa büyüü yaptı. "Hadi onu soyalım."

Gereksiz bir şiddetle Granger'ı yerden kaldırdı ve sallanan başını geriye doğru çekti. Kazağının önünü yırtmaya başladı ve bir elini kot pantolonunu çıkarmak için kazağın altına soktu.

Bugün ölecekti.

"Onu arayacağım," dedi en büyük figür.

O hafif aksanlı gümbürtü. Sakalın kızıl-sarı parıltısı.
Bu Larsen'di.

"Eğlenceli kısımları hep sen yapıyorsun," dedi
burnu havada olan, el yordamıyla Granger'ın
fermuarını yoklarken. "Ben gitmek istiyorum-"

Larsen adamı ensesinden yakaladı. "Moore.
Yapacağımı söyledim."

"Çek o lanet ellerini üzerimden" dedi Moore,
Granger'ı bırakıp Larsen'in tutuğuna karşı
kıvrınmaya başladı.

İtişip kakıştılar. Draco izledi ve adamlardan birinin
ona çok yaklaşacağı ve bir asa çalabileceği bir anı
bekledi.

Diğer fidyecilerden biri, ikisinin arasına girerek
barışı sağlamaya çalıştı. "Oi oi oi. Siz ikiniz
saçmalamayı keser misiniz? Kim bilir kaç Seherbaz
daha yolda?

"Evet," dedi sırık gibi dördüncü adam. "Ondan ihtiyacımız olanı alalım ve gidelim."

Moore dikkatinin dağılmasından yararlanarak Larsen'in yüzüne bir darbe indirdi. "Bırak beni, seni lanet olası-"

Larsen darbeye iyi tepki vermedi. Moore'u elinin tersiyle duvara çarptı. Moore kendini duvardan itti ve öfkeyle bağırarak Larsen'e saldırdı. Diğer ikisi araya girmeye çalıştı, asalarını kaldırıp her iki dövüşçüyü de Sersemletmekle tehdit ettiler.

Draco fırsatını kolladı - sadece bir fırsatı olacaktı. Şu anda Granger'a ondan daha yakındılar ve Larsen'in yumruğundaki asalardan birini ele geçiremeyeceği kadar uzaktaydılar.

Başarısız Stunner Draco'nun kolundan çıkmaya başlamıştı. Elini, en sevdiği bıçağının bağlı olduğu uyluk kılıfına kaydırды.

Çemberin içinden kalp atışlarının hızlandığına dair bir ses geldi - ve ardından bir korku çırpıntısı. Granger uyanıyordu.

Onu kaçıranlar birbirleriyle boğuşurken, ellerinden biri cebine doğru kaydı. Onu tuttu

Baş1 hâlâ baygınmış gibi sallanıyordu.

Şimdi, tartışan adamların tepinen botları arasında, Draco onun avucunda parlayan bir şey görebiliyordu. Bir yığın anti-büyülü diskte bu.

Oh. Oh.

Granger oyun alanını eşitlemek üzereydi. Draco bekledi.

Granger bileğinin sıklatmasıyla diskleri odanın köşelerine, çürümüş mobilyaların altına ve karanlık kuytulara doğru savurdu.

Adamlardan biri hareketi fark etti. "Az önce ne halt etti?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Az önce onu gördüm - bilmiyorum - seğirdi - sanırım bir şey fırlattı." Granger'ın etrafında toplandılar.

Larsen onu çenesinden yakaladı ve asasını şakağına bastırdı. "Legilimens!"

Ama artık çok geçti. Draco, çevre tamamlandığı anda değişimi hissetmişti.

Bir tür sönme, içinde derinlerde. Ani bir eksiklik.

Bu odada Legilimency diye bir şey olmayacaktı.

"Neler oluyor?" diye sordu Moore.

Sırık gibi olan, sanki nefesi kesilmiş gibi elini göğsüne bastırdı. "Ne-?"

Draco onlara bunu çözmeleri için zaman tanımadı.

Ayağa fırladı, gruba doğru üç adım attı ve bıçağını ilk mevcut boynun yan tarafına sapladı.

Sonra, onur duygusundan yoksun olmanın verdiği mutlulukla, sıradaki adamı sırtından bıçakladı. Sırık gibi olan ve barış muhafızı yerdeydi.

Larsen ve Moore dönüp duvara yaslandılar, asalarını kaldırdılar. "Expulsis visceribus!" diye tükürdü Larsen, asasını Draco'ya doğru savurarak. "Confrigo!" diye bağırdı Moore, asasını ona doğru da savurarak. "Crucio!"

Hiçbir şey olmadı.

Şaşkın görünen Larsen, Draco'nun asasına geçti - "Decapio!" - sonra Granger'inkine geçti - "Stupefy!" - Hiçbir etkisi olmadı.

"Ne oluyor lan?" dedi Moore, işe yaramaz asasını Draco'ya doğrultarak.

Draco asayı Moore'un elinden kaptı, o da uygun bir şekilde ona uzatıyordu. Kabzasına kadar Moore'un gözüne sapladı.

Vitröz jel fışkırdı. Moore boğuk bir çığlıkla öne doğru savruldu. Draco adamın kafasının arkasına bastı ve asanın ucunun adamın kafatasını delip botunun altına değdiğini hissedene kadar ağırlığını kaldırmadı.

Bu Granger içindi.

Onun üzerinden geçti ve Larsen'e döndü. O ve Viking birbirlerini ölçtüler.

Draco'nun dövüştüğü en büyük adam Goggin'di. Bu adam Goggin'i ergenlik çağındaki bir çocuk gibi gösteriyordu. Draco fiziksel olarak rakipsiz olduğunu bilecek kadar akıllıydı. Başka bir durumda olsa geri çekilirdi. Doğru hamle

takviye çağırarak kadar uzun bir süre için bile olsa kaçmaktı. Mantıklı hareket. Bariz hamle.

Ama kaçmayacaktı. Granger'ı bu adamla baş başa bırakacaktı.

Seherbazlar ve Müdürleri arasındaki bazı şeylerin sorunu buydu. Draco'nun bıçağı vardı. Larsen ise üstün boy ve kilonun tüm avantajlarına sahipti. Bu ilginç olacaktı.

Larsen yarı gölgedeki Draco'ya göz kırptı. "Pilot...?" Doğru ya. Driessen'in anıları.

"Benimle dövüşme," dedi Larsen ellerini kaldırarak. "Gitmene izin vereceğim. Sadece ona ihtiyacım var. O sana yapacaklarıma değmez."

"O kesinlikle sana yapacaklarıma değer."

Larsen işe yaramaz asalarını bıraktı ve içeri daldı. Tehlikeli bir dansa başladılar; Draco yakalanmamak için elinden geleni yaparken, Larsen onu yakın mesafeye getirip üstün kütlesiyle alt etmekten başka bir şey istemiyordu.

Draco kendini Larsen ile bir köşeye büzülmüş, kalbi ringin içinde hızla atan Granger'ın arasına yerleştirdi.

Larsen çok yaklaştı. Draco onun yüzünde güzel bir çizgi çizdi. Draco'nun boğazına yönelik bir yumruk göğsüne isabet etti. Bir şeyin çatladığını hissetti.

Bıçakla saldırdı. Larsen son anda eğildi ve hayatı yerine bir kulağını kaybetti.

Ayrıldılar. Draco nefesini tutmakta zorlanıyordu - göğüs kafesinde bir şeyler doğru oturmuyordu. Larsen başının yan tarafına dokundu ve şaşkınlıkla kanlı eline baktı. Kulağı olan et parçası yerdeydi.

Birbirlerine baktılar. Draco Legilimency'sini fena halde özlemişti.

Larsen hırladı ve kendini tekrar Draco'ya doğru fırlattı. Draco onun göğüs kafesine öyle bir tekme indirdi ki, dizlerinin üzerine çökmesi gerekirdi.

Öyle olmadı. Bu onu bir an için yavaşlattı, sonra taktik değiştirerek Draco'nun elindeki bıçağı almaya odaklandı. Draco temiz bir kroşe için bir açıklık gördü ve onu yakaladı, yumruğu adamın gözüne çarptı. Larsen'in göz çukurunun kesin hatlarını parmak eklemlerinde hissetti, bir tür gıcırdama hissetti.

Bu yumruk başka herhangi bir adamı kışının üstüne fırlatırdı ama Viking'i değil. Sıyrıldı ve bıçağı doğru tekrar hamle yaptı. Draco onun el yordamıyla uzanan elini bıçağın ucuyla karşıladı ve avucunun içine doğru itti.

Larsen elini çekti ve diğer eliyle Draco'nun sadece kısmen savuşturabildiği bir aparkat savurdu.

Draco'nun çenesine çarptı. Yıldızlar gördü.

Larsen tek bir sağlam yumruk indirirse, bu dövüş biterdi. Viking bir canavardı.

Birbirlerinden ayrıldılar. Larsen delinmiş avucunu yana doğru tuttu. Draco beynini tekrar yerine oturtmak için başını salladı. Görüşünde siyah noktalar yüzüyordu.

Göğüs göğüse dövüşmek çok yorucuydu. Bu uzun altmış saniyelik dövüşten sonra Larsen'in de Draco gibi nefes nefese kalmış, efordan titriyor olması gerekirdi. Neredeyse nefes nefese kalmıştı.

Tekrar bir araya geldiler. Draco Larsen'in ağzına bir yumruk indirdi. Viking rotasından çıktı ve dönerek uzaklaştı.

Şimdi öfkeliydi. Dişlerini tükürdü. Bir hamle yaptı - bu kadar iri bir adam için son derece hızlıydı- ve bıçağı Draco'nun elinden tekmeyle almayı başardı.

İkisi de ona atladı.

Draco, Larsen onu yere yatırırken adamın bıçağı istemediğini fark etti. Draco'nun devasa cüssesine ulaşmasını istiyordu.

Draco sıkışmıştı. Larsen onun üzerindeydi, bir eli boynundaydı ve iğrenç ağırlığının her kilosunu boynuna bastırıyordu.

Draco'nun gözleri kaymaya başladı. Larsen yumruğunu kaldırdı. Draco ölmüştü.

Bir tür ağır çekimde, Larsen'in kalçasının yanında küçük bir elin belirdiğini gördü. Küçük elin içinde bir neşter parlıyordu.

Larsen'in yumruğu aşağı doğru inmeye başladı. Zaman yavaşladı. Neşter sevgi dolu bir hassasiyetle Larsen'in uyluğunun üst kısmına saplandı ve uyluk atardamarı boyunca aşağı doğru sürüklendi.

İnen yumruk durakladı. Larsen'in pantolonu kesik boyunca yırtıldı. Muhteşem bir kan fışkırması oldu. Zaman yeniden hızlandı. Larsen bir hırıltıyla döndü ve Granger'ı yere düşürdü. Kadın y u v a r l a n d ı .

Hasar oluşmuştu. Larsen sendeleyerek ayağa kalktı - bir hataydı. Uzun yaradan bir litreye yakın kan fışkırmıştı.

Draco'nun görüşü netleşti. Granger dizlerinin üzerine çökmüş, asalardan ikisini göğsüne bastırmıştı. Üçüncüsüne uzanıyordu.

Larsen onu tekmeleyerek uzaklaştırdı ve kalan asayı kaptı. Sonra onu kolundan tutup havaya kaldırdı. Draco'nun kalbi durdu - ayaklarını bulmadan önce sallanırken o kadar kırılğan, o kadar kırılabilir görünüyordu ki.

Viking sendeleyerek kapıya yöneldi, kanlar içindeydi, Granger'ı da peşinden sürüklüyordu, belli ki kaçmayı planlıyordu.

Draco, Larsen'in planına katılmadığını, elinde bıçakla ona doğru atılarak ve aptalca kalın Aşıl tendonlarını önce sol, sonra sağ tarafından kopararak gösterdi.

Adam dizlerinin üzerine çökerken Granger kolunu Larsen'in elinden çekti.

Viking omzunun üzerinden bıçağa, neştere ve kirli zemindeki kırmızı-siyah kendi kanının uzun lekesine baktı.

Yarı sürünerek, yarı düşerek kapıdan çıktı. Bunu bilmiyordu ama bu onu Granger'ın çevresinin hemen dışına çıkarmıştı.

Draco hâlâ elleri ve dizleri üzerinde, bıçağı fırlattı.

Kanlı eliyle asasını kavrayan Larsen, Kaybolmak için ağzını açtı.

Bıçak omzuna isabet etti. Homurdandı, asasını tekrar zayıfça kaldırdı - ve sonra çenesi gevşedi. Sonunda kan gölünün içinde baygın düştü.

Draco ve Granger ayağa fırlayıp ona çevrenin dışında katıldılar. Draco, Larsen'in asasını elinden çekip aldı; Granger da kendi asasını ona uzattı.

"O ölmemeli," diye bağırdı Granger, Larsen'in yanında diz çökmüş, asasının ucunda şifa büyülerini parlıyordu. "Nedenini bilmem gerek."

Draco kelepçeleri adamın üzerine fırlattı ve hiç acımadan sıktı.

Patronus'lardan oluşan küçük bir hayvanat bahçesini dışarı gönderdiler ve mediwitch'leri, Potter ve Weasley'i çağırdılar,

Seherbaz karargahında kim varsa ve Tonks.

Granger adamı dengede tutarken, Draco onu sakalından yakalayıp başını geriye attı, gözlerini açması için asasını ona doğru salladı ve "Legilimens," diye tükürdü.

Yarı ölü haliyle, Viking'in Okklumans'ı yumuşadı. Draco bulgularını soluk soluğa Granger'a anlattı.

"Pekâlâ - bu şerefsiz senden ne istiyor - iki şey - birincisi, sihirli bağışıklık tedavisi üzerinde çalışan başka herhangi biri, hatta sihirli araştırmacılara yardım edebilecek Muggle'lar hakkında bilgi almak için beynini taramak istiyor. Ve ikincisi-"

Draco daha yoğun bir Tıkayıcı bariyerle karşılaştı. Ona karşı mücadele etti, sonra da Larsen'in boğazını sıkarak kestirmeden gitmeye karar verdi. "İkincisi, sizin likantropi için bir tedavi geliştirdiğinizi duyduğunda, önce buna inanmadı - bu imkânsızdı - sonra da bu hastalığı nasıl izole ettiğinizi anlamak istedi.

ilk etapta onu hedef almak için virüs - onu izole edemedi, kendisi-"

"Bunu nasıl duydu?" diye sordu Granger. "Ve neden onu izole etmeye çalışıyor?"

"Bize bir dakika ver," dedi Draco, cevapları bulmak için anıların birbirinden kopuk parçalarını karıştırırken. "Seni okumak ve bunu nasıl yaptığını anlamak için seninle yalnız bir yerde buluşacak kadar güvenini kazanmak istedi. Sen çok dikkatliydin - çok korunaklıydın, bu yüzden o - perde arkasına girebilmek için seninle çalışmayı teklif etti. Kafede onu okuduğumu hissetti - yüzleşmek istemedi - sana geri dönmeden önce diğer araştırmacıları ayıklamaya karar verdi. Koruma önlemlerinizin arttığını keşfetti - haftalardır King's Hall'u izliyordu - sizi kaçırmak için bugünkü grubu topladı - virüsü nasıl izole ettiğinizi öğrenmek için Legilimency'yi kullanacaktı ya da size işkence edecekti - ve sonra - lanet olası pislik - sonra sizi öldürecekti."

"Ama neden?"

"Oraya varıyorum." Draco Larsen'in zihninin derinliklerine daldı, burada istemsiz Oklüzyon

Adamın bilincinin neredeyse kapalı olmasına rağmen, en yoğun şekilde oyalandı. "Bu alanda çalışan herkesi öldürmek istiyor çünkü - bir tedavi istemiyor. Likantropi için."

Larsen'in beyninin en derin yerinde, en değerli sırlarının saklandığı yerde bir bariyeri daha parçaladı. "Lanet olsun, o bir - o lanet olası bir kurt adam. Lanet olsun! Greyback ile çalışıyor - Greyback ona senden bahsetmiş."

"Ne?!"

"Virüsü nasıl hedeflediğinizi anlaması gerekiyor çünkü - size karşı bir tür önlem geliştirmeye çalışıyorlar - Larsen'in laboratuvarı - sadece dolunayda değil, her zaman başkalarına bulaşmak için kullanılabilecek bir likantropi türü üretmeye çalışıyor. Bu yüzden bunu nasıl yaptığınızı anlaması gerekiyordu. Onlar - onlar bunu silah haline getirmeye çalışıyorlar."

Draco, Larsen'in zihninden çıktı. O ve Granger birbirlerine baktılar.

Görünüşlerin çatırtıları etraflarında yankılandı. "Hiç sanmıyorum," dedi Tonks'un sesi.

Hâlâ yarı felçli olan Taşlaşmış adamlardan biri, bir eliyle asasını tutmuş, kendini evden dışarı sürüklüyordu. Tonks'un savaş botu yumruğunu yere çarptı.

"Onu buradan çıkarın," dedi Tonks.

Granger disklerini toplamakta ısrar etti. Sonra kol kola girerek Malikâneye doğru yola çıktılar.

~

Malikânede Draco ve Granger yüzlerindeki kanı silerek bir zirve toplantısı yaptılar

Tonks, Shacklebolt, Potter ve Weasley ile birlikte. Granger'a sarılanlar ve Draco'nun omuzlarını alkışlayanlar çoktu (o sarılmalardan kaçtı).

Beklenen tartışma ve yaygaradan sonra, altısı bir tencerenin etrafına yerleşerek olay hakkında bilgi aldılar.

Larsen ve Greyback'in planları herkesi şok etmişti. Greyback'in her zamanki kindar delilik hali vardı, bir de bu vardı - zalim bir hastalığı büyük ölçekte yaymak ve uzaktan bir tedavi bulabilecek araştırmacıları öldürmek için ortak bir çaba. Bu, onun yapabileceğini düşündüklerinin çok ötesinde bir şeydi.

"Aralık ayına kadar bana zaman kazandır," dedi Granger, solgun yüzüyle.

Draco, Granger'ın Kral Salonu'ndan çıkar çıkmaz sersemletildiğini öğrenmişti; bu da yüzükten Granger'ın durumu hakkında neden en ufak bir ipucu alamadığını açıklıyordu. Goggin ve DMLE ajanları, rakiplerinin sayısına yenik düşmeden önce beş adamı yere sermişlerdi. Goggin St. Mungo's'daydı ve Larsen'in Draco üzerinde denediği aynı kötü iç boşaltma lanetinden kurtulmaya çalışıyordu.

Granger'ı kaçıranlar, Kral Salonu'ndan çıkarken ona saldırarak, onun tek gerçek zayıf noktasını, yani etrafının koğuşlarla çevrili olmadığı ve Kaybolmak için Salon'dan dışarı adım attığı tek anı kullanmışlardı. Shacklebolt, Kral

Granger'ın laboratuvarına bir Floo ocağı yerleştirilmesi için Sihirli Taşımacılık'la anlaştı, böylece Granger bir daha asla Kral Salonu'nun koruyucu duvarlarını terk etmek zorunda kalmayacaktı.

Greyback şimdi tamamen yeni bir oyun oynuyordu. Shacklebolt ve Tonks'un vahşi bakışlarının ağırlığı altında Granger, St. Mungo's A&E'deki vardiyalarını bırakmayı bariz bir acıyla kabul etti. Eğer Larsen Trinity'de gündüz vakti adam kaçırarak kadar cüretkâr olduysa, şimdi Greyback'in de A&E'de bir şeyler yapacak kadar cüretkâr olma ihtimali vardı.

Tonks Danimarka Seherbaz Bürosu'na Larsen'in saldırısını, laboratuvarını ve iğrenç planlarını bildireceğini söyledi. O, Potter ve Weasley, Larsen'e Veritaserum pompalamak ve Greyback'in en son konumu hakkında sahip olabileceği her türlü bilgiyi almak için ayrıldılar.

Draco onlara katılmak için ayağa kalktı ama Tonks bunu kesinlikle yasakladı, oturması için tersledi ve şehit olmamasını söyledi - bir gün için yeterince şey yapmıştı.

"Bir yere gideceksen St. Mungo's'a git," dedi Draco'nun çeşitli yaralarına bakarak. "Onunla ben ilgilenirim," dedi Granger.

Zirve toplantısı dağıldı.

~

Draco ve Granger duş alıp daha küçük salonlardan birinde yeniden bir araya geldiler, ikisi de biraz yıpranmıştı. Draco topallıyordu ("O devasa sikik o kadar ağırdı ki, sanırım bir taşağım yırtıldı").

Henriette ve Tupey, nazikçe kovulana kadar çay, biraz daha opimum ve çikolata ikram ederek endişeyle etrafta dolandılar.

Granger ve Draco yaralarını gözden geçirdiler. Granger'ın yaralarının çoğu, savrulduğu, tutulduğu ve tekmelendiği yerlerdeki çürüklerdi. Bilekler, kollar, çene.

İşaretleri görmek Draco'nun ani bir öfke patlamasının eşiğinde bocalamasına neden oldu.

Yüzüne bir şeyler yansımış olmalıydı. Granger ona şaşkın bir bakış attı ve asasının birkaç hızlı hareketiyle kendini iyileştirdi.

Çürükler gitmişti. Öfke kalmıştı. Draco onu sıkıca bağladı ve sakladı.

Şimdi Granger onu incelemeye başladığında kendini teşhis büyülerinin yeşil ışıltısıyla çevrelenmiş buldu.

Şifreli anlamlarla dolu resim yazılarına baktı. "Etrafta olması faydalı bir cadısın," dedi Draco. "Siz de iyi bir b ü y ü c ü s ü n ü z , " dedi Granger. "Teşekkür ederim. Bugün için. Tekrar." "O diskleri çıkarmak kesinlikle harika bir hareketti." "Bıçağın olmasına son derece sevindim. Sana neşteri atacaktım."

Granger teşhisleri incelerken bir süre sessiz kaldı. Sonra, "Başı dertte bir genç kız olmaktan pek hoşlanmıyorum," dedi.

"Sen de bu işte pek iyi değilsin. Uyluk atardamarını böylesine yüce bir titizlikle açan birini hiç görmemiştim."

"Bunun için çok iyi konumlanmıştı."

Bir sessizlik oldu. Birkaç teşhis büyüğü daha yaparken elleri sabitti.

"Kendini iyi hissediyor musun?" diye sordu Draco. "Ne hakkında? Bir adamı doğramak konusunda mı?" "Evet. Ve - her konuda."

"Şu anda her şeyden çok öfkeliyim. Opimum geri kalanını hafifletiyor. Ya sen?" "İyiyim. İntikam için hevesliyim. Onu sorguladığımda Larsen'in kazara ölümünü planlıyorum. Greyback'in benim ellerimde vahşice öldürölmesini hayal ediyorum. Bilirsin işte. Güzel."

Granger verdi onu a sidelong Bak. "Hayal kurmak hakkında Cinayet zayıflatmak birinin Ahlaki değeri?" "Konuşacak tek bir ahlaki değerim bile yok." "Yok mu?"

"Hayır. Hepsini yetimlere verdim."

Granger durakladı. Arkasını döndü, ellerinin içine doğru güldü, sonra nefes aldı ve tekrar onunla yüzleşti. "Saçmalamayı bırak. Yapacak işlerimiz var."

Hayır. Aptalca davranmayı bırakmayacaktı. Onu gülerken görmek hoşuna gidiyordu. Bu ona heyecan verici bir his veriyordu. Ayrıca adrenalin sonrası azgınlığı da uyanmaya başlamıştı ve Granger'ın neden olduğu bu çırpınma hissi kasıklarına kadar inmek istiyordu.

Sakin ol, eski dostum.

Granger, Draco'dan ve onun çırpınan kasıklarından mutlu bir şekilde habersiz, birkaç şemayı bir kenara bırakıp rahatsızlıklarının envanterini çıkardı.

Bunlar morarmış bir göz, iki kırık kaburga, burkulmuş bir diz (tabii ki kötü olan) ve kırılmış bir çeneden oluşuyordu.

Draco'ya taşaklarından birinin yırtılmadığını bildirmekten memnuniyet duydu.

Ellerini yıkamaya gitti. Sonra geri geldi ve Healer'yı aldı - ciddi ve odaklanmıştı, duruşunda belli bir otorite vardı. "Pekâlâ. Hadi seni düzgünce iyileştirelim. Kaburgalarınla başlayacağız. Gömleğini çıkar."

Draco bu fırsat karşısında çok sevinmiş görünmemeye çalıştı.

Kanepeye uzanması söylendi ve o da bunu mutlulukla yaptı. Ellerini başının arkasına koydu (çünkü rahattı ama aynı zamanda Granger için bir bonus olarak göğüs kaslarını da ortaya çıkarıyordu). (Ayrıca, dalgalı bir karın kasları vardı. Granger bunu da fark etmekte özgürdü).

Granger önündeki Apollonca mükemmelliğin tadını çıkarmaktan çok, büyü sözler arasında Kışlı Lars hakkında mırıldanmakla ilgileniyordu. Draco onun asasının baskısını yanında hissetti ve çatlamış kaburgaları boğuk bir çatırtıyla birbiri ardına yeniden bütünleşti.

Granger ona gömleğini uzattı.

Profesyonelliği ve verimliliği açıkçası iğrençti.

Draco gömleğini tekrar giydi, çünkü Granger gömleği iki parmağının arasında sallayarak sabırsızca ona doğru sallıyordu.

Sırada yaralı dizi vardı. Draco pantolonunu çıkarmayı teklif etti. Hayır, dedi Granger, pantolonunun paçasını kıvırabilirdi.

Canavar gibi.

Draco pantolonunun paçasını kıvırdı. Dizini iyileştirdi. Sırada morarmış gözü vardı, bu da bir dakika sürdü.

Draco düşündü. Belki de Granger'a daha fazla sorun çıkarmak ve onu soymak için daha fazla neden vermek için kendisinin eşek sudan gelinceye kadar dövülmesine izin vermeliydi.

Deliliğe bir adım daha atarak, belki de bir taşak kırması gerektiğini düşündü. Sonunda Granger kırık çenesine geldi.

Draco'nun kafatasının parlayan bir tasviri aralarında havada süzölüyordu. Çok yakışıklı ve düzgündü, elmacık kemikleri Magdalene'inkiler kadar güzeldi.

Alt çene kemiği boyunca kırmızı bir çatlak parlıyordu. Granger derin bir nefes aldı.

"Düşündüğümde de büyükmüş," dedi Granger.

"Nazik olacağım," dedi Draco.

Granger güldü, sonra kendine geldi ve ona hiç etkilenmemiş gibi bir bakış attı.

Şemayı çeşitli açılardan inceledikten sonra, düzgün bir şekilde yeniden hizalandığından ve ısırmaı etkilemediğinden emin olmak için bu şemayı iyileştirirken özellikle dikkatli olmak istediğini söyledi.

Güzel. Son olarak. Dikkatli ol. Yavaş ol. Yakın ol.

Granger, Draco'nun oturması için yan masalardan birini temizledi.

"Güzel," diye yorumladı süslü bir kum saatini yolundan çekerken. "Sence de öyle mi? Bu benim büyük büyük amcam Snodsbury."

"Pardon?"

Draco göstermek için kum saatini ters çevirdi. "Yakılmak ve hâlâ işe yarar olmak istiyordu." "...Büyüleyici."

Draco yan masaya oturdu. Granger onun dizlerinin arasında durdu ve yüzünü ellerinin arasına aldı. Bu iyiydi, diye düşündü Draco ona bakarken. Çok iyiydi. Granger bunun çok zor olacağını bildiğini ama Draco'nun ağzını altı dakika boyunca kapalı tutmasına ihtiyacı olduğunu söyledi.

Bu Draco için sorun değildi. Onun yerine keyif çatacaktı.

Granger teşhis görüntüsünü büyüttü ve asa hareketleriyle yavaş ve hassas bir şekilde çalışmaya başladı. Hem parmakları hem de asası Draco'nun çenesinde sıcacıktı. Draco gözlerini kapadı ve iç çekti, sanki sadece iç çekiyormuş da Granger'ı duştan yeni çıkmış gibi solumuyormuş gibi. Sabun, gıcır gıcır temiz bir cilt. Ne yazık ki öne doğru eğilip yüzünü Granger'ın göğüslerinin arasına bastıramıyor ve içine çekemiyordu.

Draco'nun vicdanı, Granger'ın travmatik bir kaçırılma olayı yaşadığını ve şu anda onu iyileştirmekte olduğunu belirtmek için sinir bozucu bir şekilde parıldadı ve tek düşünebildiği onun göğüsleri miydi? O bir hayvandı. O bir utanç kaynağıydı.

Draco, Granger'ın cazibesiyle iyi davranma zorunluluğunu tarttı.

Kendisinin gerçekten de bir canavar, bir rezil olduğuna karar verdi ve iyi halin canı cehenneme, istediği kadar memeler hakkında düşünecekti.

Granger ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırdı. Dizinin iç kısmında bir hareket hissetti.

İçinden yavaş yavaş bir zevk akıyordu.

Asasının ucunu çenesi boyunca kasıtlı çizgilerle çizdi ve çene kemiği boyunca her şeyi daha sıkı hissettiren bir büyü mırıldandı.

Ayrıca, pantolonunun içinde bir şeyler daha sıkı hissediyordu.

Muhtemelen bu konuda bir şeyler yapmalı.
Matematik falan düşünmeli.

Granger bir görüntüleme büyüsü daha yaptı. "Bu kadar yavaş olduğu için üzgünüm. Herhangi bir dış hizasızlığını önlemek için büyük çaba sarf ediyorum."

Draco boğazının arkasından anlayışlı bir "Mm" sesi çıkardı. O da büyük bir çaba harcıyordu.

Bir seherbaz müdürüyle yatmaz. Korkunç derecede uygunsuz davranıyordu. Sakinleşmesi gerekiyordu.

Granger'ın kulağının dibinde büyülü sözler mırıldandığını duymak heyecan vericiydi. Ağzını konsantre bir şekilde büzmesi, tam orada, korkunç derecede baştan çıkarıcıydı. Asasını çenesinin altına doğru itmesi, tehdit ve seksiliğin fevkalade tahrik edici bir hormonal kombinasyonunu tetikledi. Kadının odaklanmış, ciddi bakışları onu taşaklarına kadar heyecanlandırdı.

Her şey seksiydi. Bunlar Draco'nun hayatının en seksi altı dakikasıydı. Onu kapmak ve-

"Sırtımayı kes," diye tersledi Granger. Oops.

"Eğer bu çarpık iyileşirse, dişlerinin yarısı sadece boş hava çiğneyecek," diye azarladı Granger. "Sıvı bir diyetten hoşlanacağını sanmıyorum."

Draco, uygun olsaydı ona birkaç damla sıvı diyet verebileceğini söyleyecekti ama ne yazık ki konuşamıyordu.

"Neredeyse bitti," dedi Granger, artık uslu durduğuna göre (en azından ona göre) sesinde çok daha az huysuzluk vardı.

Son bir tanıyı var etmek için elini salladı ve parmak uçlarını adamın yanağında gezdirerek başını önce sola, sonra sağa eğerek inceledi.

"Mükemmel," dedi bariz bir memnuniyetle. "Yeni kadar iyi. Konuşmaya devam edebilirsin." Çenesini nazikçe okşadı.

Yıllardır hissettiği en nazik dokunuştı bu.

Tamamen sertleşmişti.

Tam bir rezaletti.

Granger ellerini yıkamaya gitti.

Madam Pince'in aksine, onun şişkinliğini gözlemlemeyi alışkanlık haline getirmemişti. Bu mükemmeldi, çünkü şu anda oldukça şişkindi.

Draco aşağı bakınca, kıvrılmamış gömleğinin en kötüsünü kamufle ettiğini gördü. Bir asa sallayarak kendini oradan uzaklaştırdı ve kendini dünyanın en ayıplanacak adamı gibi hissederek orada, yan masada oturmaya devam etti.

Normalde bu onu rahatsız etmezdi.

Ama Granger o kadar saf ruhluydu ki. Granger salona hızlı ve kararlı adımlarla geri döndü.

"Doğru," dedi. "Bir grup suçlu işimi bölmeye kafayı taktığına göre, tekrar yolum kesilmeden önce Samhain için hazırlıklara başlasam iyi olur. Benimle bir şeye bakmak için vaktin var mı?"

Draco, Granger'ı merdivenlerden yukarı (evet, onun poposuna baktı) ve misafir süitine kadar takip etti. Süitin ön odası, tıpkı kır evininki gibi kitaplar tarafından ele geçirilmişti. Küçük bilgisayar bir masanın üzerinde parlıyordu.

Kedisi yüksek bir rafta kendine gözde bir tünec bulmuştu ve oradan Draco'yu, bir köylünün kraliçeyle görüşmek üzere kutsal mekâna girmesine izin veren bir sadrazam gibi buyurgan bir iyilikseverlikle izliyordu.

Vahiyler tekrar kaidesinin üzerindeydi. Etrafında, Granger'ın üzerine notlar karaladığı sarı kâğıt kareleriyle dolu Anglo-Norman sözlükler ve referans metinleri yığınları vardı.

Granger her zamanki özeniyle eski kitabı açtı ve son bölümlerden birine göz attı.

"Doğru," dedi Granger, kaşlarını çatarak sayfaya bakarken. "Vahiyler'in bu kopyasını bulmana yardım eden arkadaşının arkadaşı hakkında bir sorum var."

"Leydi Saira. Ne olmuş ona?"

"Diğer nadir bulunan, sonsuza dek kaybolduğu iddia edilen eşya veya eserlerle ilgili ayrıntılara vakıf olduğunu düşünüyor musunuz?"

"Muhtemelen," dedi Draco. "Son derece iyi bağlantıları var."

Granger ona döndü. Elleri önünde kenetlenmişti. Yüzünde, Mecdelli Meryem'in kafatasını çalmak için ona katılmasını ilk istediğinde takındığı o endişeli ifade vardı.

"Yani - onsuz da yapabilirim. Yapabilirim. Ama eğer bu işi düzgün bir şekilde yapmak istiyorsam..." "Ne oldu?" diye sordu Draco.

"Eğer var olduysa, çağlar boyunca kaybolmuş olması gereken başka bir nadir eşyanın yeri hakkındaki söylentiler hakkında bilgi alabilir misiniz?"

"Ne eşyası?" Granger dudağını ısırды. "Söyle bana," dedi Draco.

"Delirdiğimi düşüneceksiniz."

Draco alay etti. "Senin sinir bozucu akıl sağlığını zaten tespit ettik. Söyle bakalım." Granger

nefes aldı.

"Pandora'nın kutusunu arıyoruz."

Bölüm 29

Gece Karşılaşması / Granger

Mantıklıdır

Sabahın ilk saatlerinde Draco'yu çalışma odasında buldu. Leydi Saira'ya bir mektup göndererek - kendini biraz deli gibi hissederek- Pandora'nın kutusuyla ilgili duymuş olabileceği söylentileri sordu.

Bu görevi tamamladıktan sonra masasına bir düzen getirdi ve bir bardakla birlikte bir şişe Macpherson's Rare Oak'ı kendisine doğru uzattı.

Sonra gömlek kolları ve pantolon askılarıyla bacaya yaslandı, elinde Firewhisky, dans eden alevlere baktı.

Günün olaylarının şokunu atlatmaya çalışıyordu, artık opimum onun elinde değildi.

köreltmek için.

Granger güvendeydi. Kıl payı kurtulmuştu ama güvendeydi.

Genelde Müdürlerle yaşadığı kıl payı kazalardan sonra hissettiği duyguların hiçbirini hissetmiyordu. Bazen birini imkansız bir durumdan cesurca çekip çıkarmış olmanın verdiği bir ukalalıktı bu. Bazen de, eğer ucuz atlatılan olay önlenebilirse, bir dahaki sefere daha iyisini yapmak için suçluluk duyuyordu. Çoğunlukla ise sadece rahatlamaydı.

Bu gece bunların hiçbirisi olmayacaktı. Görüntüler zihninde kendini tekrarlardı ve hissettiği tek şey mide bulantısıydı. Kadının duvara yığılmış hali. Moore onu tutuyordu. Larsen'in kocaman eliyle sıkılan yüzü. Onu kapıya doğru çeken Larsen'in kolunda çaresizce sallanışı.

Rahatlama yok. Sadece bu - bu tür bir kalp ağrısı. Neden?

Draco ateşe baktı ve uzun bir süre nedenini kelimelere dökmeyi reddetti. Söylediğinde ise dehşet içindeydi.

Çünkü Tanrılar yardımcısı olsun, bu Müdür onun için çok değerliydi. Ve bu Amortentia'nın cazibesinin ötesinde bir şeydi. Onun için önemliydi. Ona değer veriyordu.

Bir Seherbaz'ın hissetmemesi gereken her şey. Daha da kötüsü, Draco'nun nefret ettiği tüm zayıflıklar tek bir pakette toplanmıştı.

Kendi kendine bunun aşk olmadığını söyledi - bu bir teselliydi. Aşk güzel bir şey olmalıydı. Kelebekler, şiirlerle oylanmak ve bu tür çürümeler. Bu şey? Onu boğazından tutan bu şey mi? Korkunç bir şeydi. İçini acıtıyordu.

Onun için değerli olmamalı. O sadece bir Müdür olmalıydı. Bir şey olmaları gerekmiyordu. En iyi ihtimalle iş arkadaşı olmaları gerekiyordu.

O cephede muhteşem bir şekilde sığıp batırmıştı. Muhteşem bir şekilde. Asırlık bir hata.

Onun için değerli olmamalıydı. Ama yine de öyleydi. Onunla birlikte olmak ilahi bir şeydi. Bu onu dehşete düşürdü. Zavallıydı. Takıntılıydı. Mahcup olmuştu. Çıldırmıştı. Tiksindi. Bağımlıydı.

Ondan nefret ediyordu. Bunun bir parçası olmak istemiyordu. Bunu o istememişti. Granger'ın ya da Amortentia'nın neden olduğu zayıflık anları dışında, ne istediğini biliyordu. Bağlanmamış, fethedilmemiş ve özgür kalmak istiyordu. Kendi adamı.

(Bu arada bu bir tür korkaklıktı. Bir şeyi kaybetmekten çok korkmak ve bu nedenle ilk etapta denememektir. Gururdur. Açılmaya ve incinmeye karşı bir isteksizliktir. Ona kırabileceğı bir parçasını vermekten. Yalnız kalmak ve buna özgürlük demek çok daha iyiydi.)

Bir çıkış yolu vardı. Protokolleri biliyordu. Tonks'la konuşmalı ve bu görevden istifa etmeliydi. Bırakalım bu iş unutulup gitsin ya da kendi kendine sönsün.

Belki de diğer tarafta barış olacaktı.

Bunu düşünürken bile bunu yapmayacağını biliyordu. Operasyonel açıdan, böyle bir istifanın zamanlaması tek kelimeyle dehşet verici olurdu. Ama bunun ötesinde - protokolleri siktir et. Onu kendisinden daha da uzaklaştıracak her şeyin canı cehenneme. Bu şeyi kaybetmek istemiyordu. Çok

bencildi. Çok bağımlıydı. Çok bağımlıydı.

bu devam eden, sonsuz dikkatli, farouche tarzı dansı sürdürmek istiyordu. Olmamış gibi davranan flörtler. Çabucak alkole bağlanan ve halının altına süpürülen kaçamaklar.

Tonks'a bir denge olduğunu söylemişti.

Bu doğrudu. Gergin bir statüko. Sürdürmek istediği şey buydu. Mutluluğa yakın bir şeydi.

Ama bu yeterli değildi, değil mi?

Draco yeni bir hayal kırıklığıyla şömineden uzaklaştı. Ateşi esasının bir darbesiyle söndürdü ve huzursuz adımlarını yönlendirecek gerçek bir amaç olmadan çalışma odasından çıktı.

Malikânenin görkemli koridorları karanlıktı. Soğuk bir Ekim rüzgârı pencerelere vuruyor ve dalları eve çarpıyordu.

Draco gölgelerin arasında kendisine doğru gelen bir hareket fark etti.

Beyaz bir siluet koridorun sonundaydı. Yürürken Lumos'u önündeki zemini aydınlatıyordu.

Ayak bileklerinde yüksek kuyruklu turuncu bir bulanıklık vardı. Granger kedisini dışarı çıkarıyordu. Provence'ta sözünü ettiği sabahlıklardan birini giymişti.

Draco olduğu yerde dondu kaldı. Bir yanı dönüp kaçmak ve başka bir eziyetli karşılaşmaya maruz kalmamak istiyordu. İki saat boyunca kara kara düşünmek sikine o öğleden sonra yaşananları unutturmamıştı. Bu hızla giderse, muhtemelen yanağına bir parmak ucunu değdirse bile sertleşecekti.

Bir yanı bu sabahlığı bizzat incelemeyi ve Muggle modasını öğrenme ve takdir etme yolculuğuna devam etmeyi çok istiyordu.

Ona bir bakın. Az önce saatlerce kendi kendine söylenip durmuştu ve işte, apaçık ortada olan doğru şeyi yapmak yerine bocalayıp duruyordu.

O umutsuz bir zavallıydı.

Granger onu fark ettiğinde elini göğsüne götürerek sıçradı.

"Oh - sensin. Rahatsız mı ettim?" diye sordu fısıltıyla. "Üzgünüm - Crooks'un çişe ihtiyacı var."

"Ben de tam bitiriyordum," dedi Draco aynı derecede alçak bir sesle. Elfleri uyandırırırlarsa yaygara kopacak, gece yarısı atıştırmalıkları teklif edilecek ve başka sıkıntılar yaşanacaktı.

"Beceriksizlik belası sana nasıl davranıyor?" diye sordu Granger. "Berbat. Kediye nereye bırakıyorsun?"

"Tam şuradan," dedi Granger.

Elinin tersiyle esnedi, onu salonlardan birine götürürken yarı uykulu görünüyordu. Adam onun peşinden sürüklendi. Karanlıkta bacakları solgun bir parıltı gibiydi. Saçları bir omzunun üzerine dökülmüş, kısmen çözülmüş bir örgü karmaşasıydı.

İpeksi sabahlığı kalçalarına, poposuna ve göğüslerine yapışmıştı. Yalınayaktı. Muhteşemdi. Baştan çıkarıcıydı. Her şeyiyle.

Bir seherbaz müdürüyle yatmaz.

Ama lanet olsun, arkadan hayranlıkla bakar mıydı?

Kalçalarının salınışını, kumaşın aynı şekilde salınışını, baldırlarının şeklini izledi. Parmaklarının altında çok uzun zaman önce hissettiğı ayak bileklerinin inceliğini, şimdi - ve yine de hissi, her kenarın ve eğimin detayını hatırlıyordu.

Antiseptik ve kibrit kokusu almıştı. Dönüp kaçmalıydı.

Granger teras kapılarından birine ulaştı, şeffaf perdeleri kenara çekti ve camı kaydırarak açtı. Kedi tırıs tırıs dışarı çıktı.

"Buraya bir kedi kapağı taktıracağım," dedi Draco.

"Eğer bu yolu biliyorsa."

"Oh, buna gerçekten gerek yok."

"Geceleri tek başına dolaşmanı istemem."

"Tsk. Malikâne tamamen güvenli, ya da bana öyle söylendi. Son zamanlarda karşılaştığım en büyük tehdit sensin.

tüm gece gezintilerim."

"Öyle miyim?"

"Evet. Az önce korkunç derecede sinirli görünüyordun."

"Beni kötü bir gecemde yakaladın."

"Öyle mi? Sabahın üç buçuğunda genellikle neşeli misinizdir?"

"Acımasızca."

"Mm," dedi Granger, dudaklarında uykulu bir eğlenceyle.

Tekrar ellerinin içine doğru esnedi, sonra kedinin nereye gittiğini görmek için kapıyı açtı.

Yapraklarından sıyrılmış, çıplak kollarını siyah gökyüzüne uzatan ağaçlarda bir büyücülük vardı.

Rüzgâr perdeleri hayaletimsi bir dansla savuruyordu. Beraberinde sonbaharın melankolik kokusu da geldi - ıslak, ağır ve tekinsiz bir şey.

Samhain yakındı. Dünyalar arasındaki perde giderek inceliyordu. Granger ürperdi ve kapıyı kaydırды.

Kapa çeneni.

Draco aşağıya bakmadı. Geceliğin ince ipeğinden meme uçlarının görüneceğinden yüzde yüz emindi ve Granger'ın göğüsleri hakkında oradan buradan edindiği bilgiler dışında tek bir şey bile bilmek istemiyordu.

Bilmek istemedi. Hem de hiç. Daha fazla detay yok, teşekkürler.

Draco ona iyi geceler dilemekle -bu en güvenli, en akıllıca, en doğru şey olurdu- kalmak istemek arasında kalmış, bir belirsizlik içinde duruyordu. Bu mazoşistçe, pervasızca ve aptalca olurdu.

Elbette ikincisi kazandı. Kamçılanan Draco olduğu yerde kaldı. Dengeyi koruması gerekiyordu - hepsi bu.

Söyleyecek bir şeyler aradı. Göğüsleriyle ilgili yorumlar dışında hiçbir fikir gelmedi. Harika.

Draco işe yarar bir şey çıkana kadar beynini salladı ve sonunda şöyle dedi: "Sabahlık piknik halısından daha üstündür."

Granger'ın neşeli nefesini duydu. "Piknik halısı yıkanıyor." Geceliğe baktı. "Onaylamanıza sevindim - korkunç derecede Muggle işi."

Draco onunla göz teması kurdu - normal miktarda göz teması kurdu ve aşağı bakmadı - ve sonra tekrar başka tarafa baktı. "Muggle modasını takdir etmeye başladım."

"Gerçek bir kişisel gelişim anı," dedi Granger ciddi bir onaylamayla. "İnsan boş durmamalı, biliyorsun - büyümeye devam etmeli." "İleriye doğru ve yukarı doğru." "Genişleme." "Dönüşüm."

Draco şimdi gözlerini kaçırmakla göz teması kurmak arasındaki uygun orana o kadar konsantre olmuştu ki konuşmayı takip etmekte zorlanıyordu.

Ayrıca penisler hakkında konuşuyor olabileceklerini de hissetti. Yine. Granger'ın ağzının kenarında bir gülümseme belirdi.

Kaçırılma girişimlerine rağmen, Malikâne'de onunla geçirdiği zaman ona iyi geliyordu. O artık

Yüzü daha dolgun, yanakları daha pembe. Gamzesi geri gelmişti.

"Piknik halısı yetimler için mükemmel bir bağış yemi olur," dedi Draco. "Sen her zaman yetimlerin iyiliğini düşünürsün, değil mi?"

"Ne kalbi?" diye sordu Draco.

"Bir tane var - küçük, siyah, pörsümüş bir şey olabilir, ama orada."

"Sanırım. Ve evet, bu konuda özveriliyimdir."

"Draco Malfoy, dünyanın tuzu."

(Kadının dudaklarında onun adı küçük bir ürperti yarattı. Ona tekrar tekrar söyletmek, iç çekmek, inlemek, dudaklarından öpmek istiyordu).

Draco karanlığa doğru baktı. "Bir kedinin çişini yapması ne kadar sürer?"

"Yakında dönecek. Yaşlanıyor - bazen biraz zaman alıyor."

"Kaç yaşında?"

"Emin değilim. Onu üçüncü sınıfta aldığım da muhtemelen birkaç yaşındaydı."

"Üçüncü yıl mı? Vay canına. O herif uzun zamandır sendeymiş."

"Ben yaşadım. Kneazlelar esaret altında elli yıla kadar yaşayabilir ve o bunun yarısı - birkaç güzel yılı kaldığını ummak istiyorum."

Granger terasın diğer tarafına açılan pencereye doğru sürüklendi ve dışarı baktı. "Oh - avlanıyor. Yani, avlanmaya çalışıyor. Zavallı sevgilim."

Granger izlemek için dirseklerini pencere pervazına dayadı.

Ve Dünya Şampiyonu Aptal Draco da etrafı kolaçan etmek için onun arkasına doluşmaya karar verdi.

Çünkü belli ki bu harika bir fikirdi. Ona yakınlaşmak hiçbir zaman komplikasyonlara yol açmazdı.

Kedinin hantal bacaklı formu dışarıdaki çimenlerde alçakta duruyor, bir yaratığa ya da başka bir şeye tekrar tekrar başarısız ataklar yapıyordu.

"Sence bir fare mi?" diye sordu Granger.

"Ya da bir fare, ya da bir cüce. Eğer bir şey yakalarsa, haşere kontrol hizmetleri için benden ücret almalısınız." "Ancak burada kaldığım için benden ücret alırsanız." "Kesinlikle olmaz."

"Ara sıra hayat kurtarma hizmetleri ve yatak ve yemek." Granger iç çekti. Nefesi soğuk pencere camında bir buğu oluşturdu. "Ben mide bulandırıcı bir dayatmacıyım."

Aslında, Malikâne'deki hayata büyük bir keyif katan, çok sevilen bir varlıktı. İğrenç bir şekilde sakarın.

"Bunlar Granger'ı güvende tutmanın kapsamına giriyor," dedi Draco. "Sen tedavi edilemez olanı iyileştirmeye çalışırken, benim işim de bu."

"Haklısın. Ama sana borçlu hissetmekten hoşlanmıyorum-" Granger nefesini keserek "-Ah! Sanırım yakaladı - bak!" dedi.

Draco onun hemen yanındaki pencereden dışarı bakabilirdi. Ama hayır - aptal beyni şuradakine bakmak istedi. Kızın durduğu pencereden. Açıkça görülüyordu.

Onun yanındayken ne kadar az direnç gösterdiğini görmek mide bulandırıcıydı.

Perdeyi kenara itti ve dışarı bakmak için omzunun üzerinden eğildi. Kadının saçlarının çenesine değdiğini hissetti.

Kedinin ağzında bir şey vardı. "...Bu bir yaprak," dedi Draco.

Granger güldü. Kedi, ödülünü havada tutarak çimenlikte gururla ilerledi. Sonra başka bir yaprakla dikkati dağıldı ve ilkini bırakıp çömeldi.

"Oh - tekrar deniyor. Kalmanıza gerek yok - bu biraz zaman alabilir."

"Benim için fark etmez. Bu çok eğlenceli."

Granger omzunun üzerinden ona baktı. "Gerçekten mi? Pekâlâ."

Rüzgâr evin etrafında inilti çıkararak esiyordu. Ağaran ay, ağaçların siyah çizgisinin üzerinde ince gümüş bir hilal gibi parlıyordu.

Granger'ın pürüzsüz omzu çok yakındaydı. Draco kendini ona bakarken buldu, geceliğini tutan ince kayışa, teninde oynayan rüzgârla savrulan gölgelere.

"Bana hiçbir şekilde borçlu değilsin," dedi Draco, konuya dönmek için.

Granger, "Böyle söylemeniz çok nazikçe, ama bu doğru olduğu anlamına gelmez," dedi. "Çetele tutmak için bir liste yapmamızı ister misiniz?"

"Bu alıştırmayı zaten yapmadığımı mı sanıyorsunuz?"

"Tabii ki var."

"Biliyorum - çileden çıkıyorum," dedi Granger.

"Teşekkür ederim, evet, öylesiniz. Sonuç ne oldu?"

"Bugüne kadar, yakın ama sizin lehinize; Talfryn liderliği için kendime sadece yarım puan verdim. Ancak bugünkü hayat kurtarıcı olayla önemli ölçüde öne geçtiniz."

"Öyle mi? Mükemmel. Kazanmayı severim."

"Mm. Birazcık hayati tehlike arz eden bir şey yapmaya gidebilir misin?" diye sordu Granger.

Elini belli belirsiz salladı. "Cheesy Wotsit ya da başka bir şeyle boğulmak mı?"

Draco güldü. Bir sonraki nefesi onun şampuanının kokusunu burnuna taşıdı.

Yaprağı aşırı bir kedi şiddetiyle öldüren kediye (belli ki) bakmak için yaklaştı.

"St. Mungo'dayken ve o halüsinasyonları görürken, onu Nundu'yla savaşırken gördüm," dedi Draco.

Şimdi ondan gelen sıcaklığı, o ince ipekten, gömleğinden ve göğsünden hissedebilecek kadar yakındı.

Granger oldukça hareketsizleşmişti. "Öyle mi?"

"Evet. Tekrar tekrar, daireler çizerek. Çok vahşiydi. Sonunda o kazandı." Kedi köşeye doğru kaçtı.

Granger asasını cama bastırdı ve bir Lumos göndererek çimenliği aydınlattı.

İkisi de bir sonraki avı gözlemlemek için öne doğru eğildi. Şimdi onun geceliğinin ipeğinin gömleğinin kumaşında kaydığını hissedebiliyordu. Şimdi kadının arka tarafının pantolonunun ön tarafına sürtündüğünü hissedebiliyordu. Fermuarının düğmesi kadının sırtının küçük kısmına takıldı.

Dengeyi koruyun. Lanet dengeyi koru. Bir elini pencere kenarına koydu.

Granger'ın nefesi biraz daha hızlı geliyordu - pencereye vuran belli belirsiz lekeler onu ele veriyordu.

Onu hissetmek çok zevkliydi, baştan çıkarıcıydı. Bu cadıda ne vardı?

Neden yasaklanmış şeyler en tatlısıydı?

"O-" diye başladı Draco, sonra boğazını temizledi, çünkü sesi boğuklaşmıştı. "St. Mungo'da bana verdiğin şu nörotransmisyon kokteyli."

"Ne hakkında Bu mu?" sordu
Granger, a nazik Sesi nefes
nefese çıkıyordu. "Çekingenliği azaltıyor mu?"
"Evet."

"Yani - insanlar gerçekleri konuşurlar, üzerinde olduklarında?"

"Bir çeşit. Serebral kortekste ki bazı inhibitör internöronları etkiliyor." Bu nefes nefese profesör sesi yeniydi - Draco bundan hoşlanmıştı. "Olağan filtreleri ortadan kaldırıyor. Çoğu insan kendini iyi hissettiği bir disinhibisyon durumuna girer."

"Yani seni öpmek istediğimi söylediğimde, bunun doğru olduğunu biliyordun. Bu sadece bir hezeyan değildi." Granger omzunun üzerinden ona baktı. Gözleri karanlıktı.

Aralarındaki bir bakış ne zamandan beri bu kadar ağırdı? Başını salladı.

"Sanırım alkole benzer bir etkisi var," dedi Draco. "Farklı bir mekanizma ama evet."

"Üç tane Firewhiskie içtim," dedi Draco.

Bununla nereye varacağı hakkında en ufak bir fikri yoktu. O biliyordu.

"Peki," dedi Granger, "hâlâ beni öpmek istiyor musun?" Dünya dönmeyi bıraktı.

Cevap vermek için bir an bekledi - sanki özlem dolu bir cevaptan başka bir cevap olabirmiş gibi

Olumlu.

Parmak ucuyla omzuyla boynunun birleştiği yere dokundu. "Evet. Tam burası."

"Yap."

Dünya dönmeye devam etti. Çok hızlı. Beyni bulanıklaşmıştı. Ne dengesi? Bu kelimeyi hayatında hiç duymamıştı.

Açılmakta olan saç örgüsünü yoldan kaldırdı. Bir parmağının boynunun yanından omzuna, sabahlığın askısının teninde nazikçe uzandığı yere kadar okşamasına izin verdi. Parmak ucu askının üzerinden geçti, ama asıl isteği askıyı altından kaydırıp omzundan çekmekti.

Lumos'unun ışığı önce azaldı, sonra da söndü.

Yüzünü ona doğru eğdi, teninin sıcaklığını hissetti, onu içine çekti - uyku hali ve yeni yanmış bir mumun kokusu.

Ağzını, çok bakılan, çok özlenen noktaya değdirdi. Onun titrediğini hissetti

ona karşı, onun sessiz, soluk soluğa nefesinin soğuk pencereye doğru dağıldığını gördü.

Boynunun yan tarafına bir öpücük kondu. Dudaklarının altında, bahçedeki gecenin bir anısı - gl yapraklarının yumuşaklığı.

Diğer eli pencere pervazını buldu. şimdi onun kolları arasında nefis bir şekilde sıkışmıştı. Artık hiçbir yere gidemeyecekti.

Kaçmak istediğinden değil. Kendini ona doğru bastırıyordu, başı omzuna, kalçası - sık sık hayal ettiği ama henüz hiç hissetmediği - kasıklarına. Bir elini kasıklarına doğru uzatıp sıktı ve kızın şaşkınlıkla sıçradığını hissetti.

Boynunun yan tarafını tekrar öptü, sonra kulağının hemen altına kadar -lezzetli, lezzetli- ilerledi. Oradan aşağıya bakıp köprücük kemiğini ve göğüslerinin kabarıklığını görebiliyordu - tam şeklini ve evet, meme uçlarının ipeğin altındaki itiğini ve göğüslerinin birbirine bastırdığı ince gölge çizgisini ve köprücük kemiklerinin arasındaki çukurda nabzının atiğını. Henüz yüzük parmağında yankılanacak kadar hızlı değil ama orada, derinin altında çırpınıyor ve

Eğer onu kendine doğru çevirirse, dudaklarının altında hissedebilirdi.

Buradan nereye gideceğini bilmiyordu - buradan tam olarak nereye gideceğini biliyordu - gitmesi gerekip gerekmediğini bilmiyordu - gitmemesi gerektiğini biliyordu - endorfinle sıırıslıklamdı, ten bağımlısıydı, kalbi çarpıyordu, zihni coşkuluydu -

İçini çekti ve kendini adama daha da yasladı, kıcını adama bastırdı, adam sertti, belli ki, adam onu itti ve kadın boğazının arkasından memnun bir ses çıkardı, ama yapmamalıydılar - yapmamalıydılar.

Kadın uzandı ve parmaklarını omzundaki korsenin kayışının altına kaydırđı. Bir kolunu beline doladı ve onu kendine doğru çekti, ensesine sert öpücükler kondurdu ve omzuna öpücükten çok ısırık olan öpücükler kondurdu ve onun ürpermesi ve nefesi en tatlı şeydi. Diğer elini başının üzerine kaldırıp parmaklarını adamın saçlarına geçirdi ve kendini adamın ereksiyonuna sürttü.

"Yine on dört yaşımdayım ve böyle devam edersen pantolonumun içinde bitireceğim," diye mırıldandı boynuna doğru.

Granger soluk soluğa bir inilti çıkardı ve poposunu tekrar adamın sikine sürttü. "Ben - Tanrım - ama biz - biz gerçekten-"

"-Yapmamalı mıyız?" diye dişlerinin arasından mırıldandı Draco. "Hayır. Yapmamalıyız."

"Yapmamalıyız," diye tekrarladı Draco, kendinden nefret ederek. "Bence bu akıllıca olur." "Ben akıllı olmak istemiyorum. Aptal olmak istiyorum."

"Sen Granger'sın. Bu bir çelişki."

Elini adamın saından çekti - trajikti. "Haklısın. Bana ne oldu bilmiyorum-"

(En azından Draco'ya değil, ne yazık ki.)

"Biz vardır içinde ve ortasında . a kanlı Kurt adamların yeniden dirilişi," dedi Granger. "Evet."

"Aktif olarak beni öldürmeye çalışıyorlar." "Evet."

"Bugün kelimenin tam anlamıyla
kaçırıldım." "Evet."

"Bugüne kadar üzerinde çalıştığım entelektüel
açıdan en zorlu proje üzerinde çalışıyorum -
muhtemelen hayatım boyunca üzerinde
çalışacağım en zorlu proje."

"Evet."

"Ayıracak bir beyin hücrem bile yok - başka bir
şeye ayıracak fazladan zihinsel kapasitem yok-"

"Evet. Elbette. Zaten sıkıntılı olan bir durumu daha
da karmaşık hale getirmemeliyiz." "Evet," dedi
Granger. "Bu işleri çok daha zorlaştırabilir."

"Evet."

"Yani -
yapmamalıyız."

"Yapmamalıyız."

Granger avuçlarının içine doğru inledi. "Neyim var
benim..."

"Bunu çözdüğünde bana da söyle," dedi Draco.

"Ben de aynı hastalıktan muzdaribim."

"Dizginlenemeyen aptallık benim geçici teşhisim."
Granger hâlâ nefessizdi. "Peki. Tamam. Pekâlâ,
tamam. Bu bir rüyaydı ve gerçekleşmedi."

"İyiyim. Hayatımda hiç bu kadar uyanık
hissetmemiştim ama iyiyim."

"Sen uyuyorsun, ben de uyuyorum."

"İyi. Böyle bir şey olmadı." Boğuk bir miyavlama
duyuldu.

Lanet kedi sonunda eve geri dönmeyi uygun
görmüştü. Teras kapısının dışında oturmuş, onlara
bakıyordu.

Draco ne kadarını gördüğünü merak etti.

O ve Granger birbirlerinden uzaklaştılar. Yeni
mesafe acımasız ve soğuk görünüyordu. Draco'nun
siki kelimenin tam anlamıyla ağlıyordu.

Granger kediye içeri aldı. Yüzü kızarmış, gözleri
kocaman ve karanlıktı. Odadan çıktı ve arkasına
bakmadı.

Draco gitmek için döndü, sonra dondu kaldı. Orada,
her zamanki yanık mum kokularının arasında

Granger, kadın uyarılmasının kusursuz kokusuydu.

Draco g n h işlemeye gitti.

~

Yatak odasının kapısını kapatıp ona yaslandı, fermuarını   tı ve damlayan sikini serbest bıraktı. Her zamankinden daha yakındılar ve kanında Granger'ın neden olduğu endorfinler fanteziyi o kadar kolay, o kadar erişilebilir kılıyordu ki - onu koklamıştı, ıslakken nasıl koktu unu biliyordu.

Fantezi, alt kattaki sahnenin kolay bir devamıydı - onu kendisine doğru  evirdi ini, pencere pervazına oturacak şekilde kaldırdığını ve sabahlı ın kayışlarını a a ı çekerek güzel g  slerini nihayet kendisine gösterdiğini hayal etti. A zı, yumuşak alt kısımlarından, ipe in içinden onu tahrik eden meme uçlarına kadar her yerlerinde olacak, onları da diliyle ve parmak uçlarının baskısıyla tahrik edecekti. Ve kadın  ne doğru

Pencerenin pervazına çıkıp sabahlığın ipeksi eteklerini kaldıracak ve kendini ıslak bir şekilde ona sunacaktı; o da önce yavaş, sonra daha hızlı bir ritimle öpücükler, dil ve parmaklarla bu teklifi kabul edecekti. O uyarılmanın geldiği yeri tatmak istiyordu, çenesinin her yerinde olmasını istiyordu. Ve sonra onun en çok sevdiği açıyı bulacak ve bir talimat verecekti - durma ya da evet, ve onun parmaklarına ve ağzına karşı seğirmesini ve kasılmasını hissedecekti.

Bu görüntü onu uçurumun kenarına getirdi. Nefes nefese kaldı ve son bir sıkmayla sikini geri çekti ve orgazmı bir, iki, üç, dört hamlede onu buldu.

Birkaç milyon Malfoy varisi yere saçıldı. Oops. Kalbi gümbür gümbür atıyordu. Nefesini yeniden kontrol altına almak için mücadele etti. Ringde bir kalp atışının yankısı vardı. Onunmuş.

O gece günahkâr olan tek kişi o değildi.

Bölüm 30

Samhain

Larsen'in yakalanması Greyback için büyük bir darbeydi ama henüz son darbe değildi. Adamın kendisini bulmaları gerekiyordu.

Okklumentliğine rağmen, Larsen Tonks tarafından Veritaserum ile öylesine marine edilmişti ki, mükemmel bir dizi ipucu üretti. Ertesi gün, avcı av haline geldi. Potter ve WTF, Greyback'ı Göller Bölgesi'ndeki bir kulübede ve sonra da Shetland Adaları'ndaki bir sığınakta köşeye sıkıştırarak iki kez yaklaştılar. İki seferde de ellerinden zor kurtuldu. Potter öfkелendi. İşin iyi tarafı, Larsen'in yarım düzine yeri tehlikeye atması nedeniyle Greyback'ın güvenli sığınaklarının tükeniyor olmasıydı. Bu umut ışığı, Seherbazlar arasında onun giderek daha da umutsuzluğa kapılacağı ve olayları tırmandıracağı yönündeki endişeyle hafifledi.

WTF başka neler bulabileceğini görmek için avlanırken Draco'ya bir gün sürecektir bir sorgulama seansında Viking'in beynini didik didik etmesi için izin verildi.

Tonks da Brimble'la birlikte sorgu odasında ona katıldı. Elleri ve ayakları bir sandalyeye bağlı olan Larsen onlara ters ters bakıyordu.

Tonks, Larsen'e korkutucu bir parlaklıkla, "Günaydın," dedi. "Dünkü sohbet çok güzeldi, tekrar teşekkür ederim. Bizimle paylaşmak istediğin başka şeyler var mı? Konumlar? Planlar? Şifacı Granger'a karşı bilmemiz gereken herhangi bir entrika var mı?"

Larsen taş gibi bir sessizlik içinde ona baktı.

"Aksi takdirde," diye devam etti Tonks, "bir parça Legilimency ile devam etmek için Bakanlık izni aldık. Eğer isteyerek vereceğiniz başka bir bilgi yoksa, Seherbaz Malfoy bu bilgiyi doğrudan kaynağından alacaktır."

"Getir o zaman," dedi Larsen.

"Brimble, Larsen'in işbirliği yapmayı reddettiğini not et," dedi Tonks. Larsen bakışlarını Draco'ya çevirdi ve ayaklarına tükürdü.

Bu meydan okuma Draco'yu memnun etti: Larsen mücadele edecekti.

"Bunu bir daha yaparsan doğrudan boğazına bir Dessicatus atarım," dedi Draco, Larsen'e doğru bir tabure çekerek.

Asasını Larsen'in alnının ortasına tuttu ve "Legilimens" dedi.

Larsen kibirliydi. Legilimenler nadirdi ve iyi olanlar daha da nadirdi. Artık kanaması durduğuna göre, çünkü Veritaserum'un kalıntı etkilerinin kenarlarda yumuşattığı yerler dışında, gelişmiş Okklumans bariyerleri yerlerine sağlam bir şekilde geri dönmüştü.

Kibirli olmak için iyi bir nedeni vardı. Draco zihnini zorlarken, Larsen'in savunmasının etkileyici olduğunu kabul etmek zorunda kaldı - uçsuz bucaksız, neredeyse aşılmaz bir duvar.

Direnif Draco'ya kaba ve zalim olmak için bir bahane verdi ve o da kaba ve zalim oldu. Kırdı. Yırttı. Paraladı. Her türlü avantaja sahipti - asasının büyülü itifif, Larsen'in kalıcı Veritaserum'u, saldırısını körükleyen bastırılmış öfke - ve bunları kullandı.

Larsen direndike Draco onun canının daha çok yakıyordu. Çok geçmeden Draco, Granger'ın vücudunda bıraktığı yaralara eifdeğer yaralar amıftı Viking'in zihninde.

Sorgu odasının sessizliğinde, irade savaşı fiddetlendi. Draco, Larsen'in darbenin fiddeti karşısında faşkınlıkla sersemlediğini hissedebiliyordu. Konu bu olduğunda Draco'nun hem Legilimency'sini hem de katıksız irade gücünü hafife almıftı. Bunun bedelini dedi.

Larsen'in burnu kanamaya başladı. Brimble seğıirdi. Tonks hiçbir şey söylemedi.

Larsen engellerinin azaldığını hissederek Draco'ya imgeler sunmaya başladı - dikkat dağıtıcı şeyler, uydurmalar. Draco bunları istemiyordu. Onları sprd ve duvara vurdu.

Bir yarık buldu. Açtı ve içeri girdi.

Larsen anılarını daha karanlık girintilere çekti.
Draco onları dışarı sürükledi.

Draco anıları karıştırdı, Larsen bir engel
oluşturmaya çalıştığında ara sıra durakladı ama
çabasının karşılığı giderek azalıyordu.

Aylar önce bir keşif için Granger'ın kulübesinin çok
yakınında dolaşan kişi Larsen'di.

Draco, Greyback ve Larsen arasında geçen
konuşmaları buldu. Larsen, Greyback'i asabi, yaşlı
bir aptal olarak görüyordu ama onun ve sürüsünün
sunduğu insan gücü için kullanışlıydı.

Granger hakkında tartışmalar buldu. Greyback,
Granger'ın tedavisiyle ilgili söylentileri
öğrendiğinde, sadece onu öldürmek istemişti. Daha
büyük planları tasarlayan kişi Larsen'di.

Lycanthropy virüsünün bir varyantını yaratma fikri Greyback'i zevkten çılgına çevirmişti. Granger'ın virüsü gerçekten izole ettiğini doğrulamak için o kadar hevesliydi ki, elini kolunu sallayarak içeri girme emrini vermişti. Bu durum Larsen'i çileden çıkarmış ve Greyback'in beyinsiz serserilerinin İngiltere'nin en önde gelen büyü araştırmacısı tarafından yönetilen bilimsel bir laboratuvarı ne keşfedeceğini düşündüğünü öfkeyle sormuştu. Şimdi güvenlik önlemlerini artıracaklardı - şimdi her şey daha zor olacaktı. Neredeyse kalıcı bir anlaşmazlık yaşayacaklardı - neredeyse birbirleriyle düello edeceklerdi - ama her birinin diğerine onu öldürmek istediğinden daha fazla ihtiyacı vardı.

Draco bastırıp araştırdı ama Larsen, Greyback'i Granger'ın projesinden kimin haberdar ettiğini bilmiyordu. Greyback orada yeterince dikkatli davranmıştı. Ve Larsen, tasarım ve karşılıklı anlaşma gereği, Greyback'in saklandığı yerlerden sadece birkaçını biliyordu; bunların çoğu da bir gün önce Tonks tarafından keşfedilmişti. Ne yazık. Draco bulduğu birkaç yeri daha Brimble'a yazdırdı.

Sonra Draco kendi anılarını buldu - önce barda Granger'a düşkün pilot olarak, sonra da

Seherbaz bıçaklı kavga sırasında onun için hayatını tehlikeye atmıştı. Larsen'e, "O kesinlikle sana yapacaklarım değer," dediğinde kendi gözlerindeki vahşeti gördü ve bunun sonraki her darbeyi ve bıçağı nasıl beslediğini gördü.

Larsen, Draco'nun Granger'ın bir tür deli gözlü aşığı olduğu sonucuna varmıştı. Bu düşünceye bağlı olarak, Larsen'in özellikle Draco'dan saklamak istediğı, keşfedilme korkusuyla örtülü başka anılar da vardı. Draco onlara yaklaştıkça Larsen paniğe kapıldı.

"Yapma," dedi Larsen, son bir çaresizlikle engel olmaya çalışarak. Draco yaptı.

Larsen ve Greyback arasında geçen, Granger'dan istediklerini aldıktan sonra ona ne yapacaklarını sarhoşken tartıştıkları konuşmaların anılarını buldu. Bunlar açık seçikti. Alçakçaydılar.

"Seni lanet domuz," diye tükürdü Draco.

Sonra Larsen'in hayalleri geldi, konuşmaların anılarının ötesinde. Draco kontrolünü kaybetmeye çok yaklaşmıştı.

Larsen'in gözyaşı kanallarından kan sızıyordu.
Tonks elini Draco'nun omzuna koydu.
Sorgu odasından çıkarılan Larsen, odaya giren
Larsen kadar akli melekelerle sahip değildi.

Hiçbir zaman tam olarak iyileşemedi.

Takip eden günlerde Viking Danimarka'ya iade edildi. Larsen'in planlarından haberdar olan Danimarkalı Seherbazlar hiç oralı olmadılar. Kendisi de bir lycanthrope olan Baş Seherbazları, Larsen'in iğrenç projesine karşı derin bir kişisel rahatsızlık duydu. Larsen'in laboratuvarı basıldı, kanıtlar toplandı, içindekiler belgelendi - ardından Danimarkalılar her yeri havaya uçurmak şeklinde cesur bir yenileme projesine giriştiler.

~

Lady Saira, Pandora'nın kutusuyla ilgili sorduğu soruların genel olarak dudak bükmeyle karşılandığını belirtmiştir - ta ki Ekim ayının sonlarında bir gün bir not gönderene kadar

le Marquis d'Artois adında İspanya'da yaşayan bir Fransız olan münzevi bir koleksiyoncu hakkında bir söylenti.

Draco adımlarında bir parça neşeyle, iyi haberi iletmek üzere Granger'ı aramaya koyuldu.

Granger laboratuvardan kaynaklanan kabin ateşinden kurtulmak için Malikâne'nin bahçesinde uzun yürüyüşlere çıkmıştı. Draco onu Hipokampus çeşmesinin yanında buldu, soğuktan korunmak için üzerine ısıtıcı bir büyü yapmıştı.

Onu gördüğünde gülümsedi. Kendi kendine glurkk dedi.

Draco onun yanına çöktü ve konuşurken sadece yarı yarıya dinledi. Beyninin diğer yarısı kızın ağzının şekli ve saçlarındaki güneş oyunlarıyla meşguldü.

Bugün, Floo ocağı laboratuvarına kurulmuş ve sadece Malikâne ile laboratuvar arasında iki taraflı seyahat için açılmıştı. Floo teknisyeni Granger'ı tanımamıştı - genç ve hoş bayanın yüksek lisans öğrencisi olduğunu düşünmüştü - ve onun Floo hakkındaki keskin sorularından çok etkilenmişti

yaratma sürecinde ona stajyer olarak bir iş teklif etti.

"Reddetmek zorundaydım," diye içini çekti Granger hüznle. "Ama çok cazipti. Dokuzdan beşe düzgün bir işim olsa nasıl olurdu merak ediyorum, yani normal bir iş."

"Çok kötü," dedi Draco. "Dünyayı kurtarmayı yarıda bırakamazsın. Bu hiç de sportmence olmaz."

Ona Leydi Saira'nın notunu verdi. "Pandora'nın kutusuyla ilgili bir ipucumuz var." Granger mektuba göz gezdirdi.

Granger okurken Draco, "Kayda değer birkaç ayrıntı," dedi. "Marki asla bir şey satmaz, müzelere asla ödünç vermez ve koleksiyonunu asla sergilemez. Sadece ara sıra bir şeyler satın alır - ve satın aldığında da en nadide büyülü eserlerden başkası ilgisini çekmez."

"Hiç bir şey satmaz mı? Tabii ki satmaz. Neden bu kadar basit olsun ki?"

"Koleksiyoncu çevrelerinde bu yönüyle tanınıyor - aslında bu yönüyle pek sevilmiyor. En büyük koleksiyonculardan birine sahip."

Gezegendeki gizemli nesnelerin koleksiyonları ve satın alındıktan sonra tek bir tanesi bile onun mülkiyetinden çıkmadı. Satış yok, başka kutsal emanetlerle takas yok. Açgözlü bir herif olduğu her halinden belli."

Granger yapraklarla kaplı patika boyunca düşünceli bir şekilde yürüdü. "Bu bize fazla seçenek bırakmıyor, değil mi? Bir kez daha kötülük yapmak zorunda kalabiliriz, böylece iyilik peşimizden gelebilir."

"Ooh. I inanmak o sen hakkında için yaramaz bir şey öner."

Granger gülümsemesini tutarak, "Gıdıklanmış gibisin," dedi.

"Öyleyim."

"Hırsızlık konusundaki ahlaki duruşunuzun Provence'tan bu yana değişmediğini rahatlıkla varsayabilir miyim?"

"Bu iştahımı kabartmaktan başka bir işe yaramadı." Granger'ın bakışında rahatlama ve sitem karışımı bir ifade vardı. "Sen bir Seherbaz'sın. İki kere düşünsen iyi olmaz mı?"

"Sevgilim, bir kez bile düşünmedim." Draco saçlarını savurdu. "Ben tam bir başına buyruk

biriyim, biliyorsun. Seherbazlık mesleğini bırakıp bir
büyücü olmayı

Centilmen hırsız. Hadi kutuyu çalalım - bu benim için büyük bir başarı olur."

"Pandora'nın kutusunu gerçekten istemiyorum. İçindekini istiyorum."

"İçinde ne var?"

"Umut."

"...Hesiod'un efsanesini bu kadar harfi harfine mi alıyoruz?" diye sordu Draco kaşlarını kaldırarak.

Granger başını salladı. "Vahiyler beni henüz yanıltmadı. Sanitatem'i mayalarken son adımı hatırlıyor musun?"

"Hayır. Hiç demlemedim."

"On dakikalık bir karıştırma ve buna öncü tarafından kazan üzerinde yapılan bir tür meditasyon eşlik ediyor. Speramus bir büyüdür - 'umut ediyoruz'. En güçlü Sanitatem, bu son aşamada en güçlü umut infüzyonu ile yapılır. Pandora'nın kutusu onu en saf haliyle içerecektir. Diğer her elementte olduğu gibi, aynı içerik sınıfı, ancak

büyülü güçleri yüzlerce kat daha güçlü olacaktır."

"Peki. Peki plan nedir?"

Granger dalgınlaştı. "Bu Marquis d'Artois son derece nadir şeyleri mi seviyor?"

"Öyle. Magdalene'in kafatasını iade etmemiz çok yazık oldu - eminim bu adamı cezbederdi. En azından bir dinleyici bulabilirdik - ve çiftliği hakkında bir şeyler söyleyebilirdik."

Granger başını salladı. "Eğer onu geri getirmemiş olsaydık, sanırım şimdiye kadar ölmüş olurduk. O rahibeler kana susamış olurdu. Marki'nin bizimle görüşmesine izin verecek kadar ilgisini çekebilecek eski bir aile varlığınız var mı? Yüzükler?"

"Bunların versiyonları birçok eski aile arasında mevcut. Yeterince nadirler ama Marki gibi birinin ilgisini çekecek kadar eşsiz değiller."

"Snodsbury Amca'nın kum saatinin sihirli bir özelliği olduğunu sanmıyorum."

"Bazen gaz çıkarıyor."

Granger bir kahkaha attı, sonra yeniden vakarını toplamaya çalıştı. "Gerçekten mi?"

"Bu doğru."

"Doğru. Marki'nin borborygmus'a özel bir ilgisi yoksa, bunun pek işe yarayacağını sanmıyorum."

Ağağ gövdeleri ve kırmızı-altın yaprak yığınları arasından geçerken Granger sessizleşti ve düşüncelere daldı.

Draco, Malfoy ailesinin yadigârlarının zihnindeki envanterini gözden geçirdi; mücevherler, silahlar ve çeşitli eşyalar vardı ama hiçbirisi Marki kadar seçici bir koleksiyoncuyu etkileyecek türden değildi.

Granger bir vahiy patlamasıyla onun hayalini yarıda kesti: "Mürver Asa'nın nerede olduğunu biliyorum." Draco bir ağaca doğru yürüdü, unutulmuş bir tırmağa takıldı ve devasa bir yaprak yığınının içine düştü.

"Ne?" dedi, kafasını yaprakların arasından çıkarırken, bir yandan da

Saha görevlisi.

Granger düşünceli bir tavırla bir ağaca yaslandı ve durumu değerlendirdi. "Orada yaptığın şey, Malfoy, kışını memenin üzerine koymaktı."

Ardından, aylardır intikamını almak için bekleyen birinin kendini beğenmişliğiyle, bahçe aletlerinin altına büyük ayaklarını sıkıştırmamanın önemi de dahil olmak üzere, tam olarak doğru uygulamadığı çeşitli fizik kurallarını açıkladı.

Ancak kritik bir hata yapmıştı: Provence'taki bir çukurda Granger'ın aksine, Draco'nun asası vardı. Asasını ona doğru salladı ve onu da kendisiyle birlikte yaprakların arasına sürükledi.

Öfkeli çığlığı, ardından gelen her şeyi değerli kılıyordu - onun üzerine inmesi ve solar plexusuna dirsek atması (bunun kazara olduğundan yüzde doksan emindi), yüzüne ittiği bir avuç yaprak, saçındaki kir ve dallar.

Draco kendini onun yapraklarına karşı kendi avuç dolusu yapraklarıyla savundu, yapraklar Draco'dan uzaklaşmaya çalışırken Draco'nun saçlarına takıldı.

"Bu ne cüret - saçımı daha yeni yıkadım-!" diye bağırdı Granger.

Draco'nun üzerinden yuvarlanmaya çalıştı ve onun yerine taşaklarına diz çöktü. "Grkqp," dedi Draco bacaklarını içeri kıvrarak.

Sessiz, yumak yumak bir paroksizme kapıldı.

Granger bir solukla donakaldı. "Aman Tanrım - Malfoy, çok özür dilerim - öyle demek istemedim-" Endişeyle onun üzerinde kanat çırpı.

"İyiyim," dedi Draco. "Emin misin?"

"Evet."

Granger oldu bakıyor at onu ile geniş gözlü merhamet.

"Anneme neden asla torun sahibi olamayacağını açıklayabilirsin." Belki de onları yere bu kadar bolca sıçratmamalıydı.

Birkaç nefes daha aldıktan sonra kendini daha iyi hissetti. Acı azaldı. Taşak yırtılmamıştı. Muhtemelen.

Belki de emin olmak için Granger'a kontrol ettirmeliydi.

Ayrıca, bu arada, Granger, onun üzerinde durmuş, ellerini başının iki yanındaki yapraklara dikmiş? Şarap kırmızısı meşe ağacından taç giymiş bir periydi. Sonbaharın güzelliği, soğuk akşamlara karşı bir ocak ateşinin sıcaklığı, altın güneşle kaplı yazın son vedasının ele avuca sığmazlığıydı.

Büyüleyiciydi. Onu üstüne çekme, öpme isteği yakıcıydı. Ama insan perilerle oynasırken kendini tehlikeye atıyordu. Draco sadece güzelliği içti.

İstek ruhunu parçaladı. İyiydi.

Su perisi ayağa kalkarken neredeyse yine taşaklarına vuracaktı. Ayaklarını buldular.

"Lanet olası Mürver Asa mı?" diye sordu Draco, Evanescence'yu kışında ezilmiş bir solucanın kalıntılarının üzerine atarak.

Granger saçındaki yaprakları topladı. "Evet. Tabii ki onarılamayacak kadar kırık - Harry onu ikiye ayırdı - ama böyle bir şey Marki'nin ilgisini çeker mi?"

"Ölüm Yadigarları'ndan biri mi? Besbelli. Kırık ya da değil, o bir Eser."

"Bunu pazarlık kozumuz olarak kullanmak için Harry'den izin istemem gerekecek. Eğer evet derse, bunu elde etmek çok da zor olmayacaktır. Bildiğim kadarıyla korumasız."

"Mürver Asa" mı? Korumasız mı? Sen ciddi misin?"

"Evet." Granger ona baktı. "Daha büyük bir soygun için küçük bir ısınma turu olarak bir mezara baskın yapmak ister misin?"

"Hadi," dedi Draco, çılgınca bir merakla.

Malikânede Granger, Mürver Asa'nın kalıntılarının kullanılması için onay veren Potter'a Floo yaptı ve açıkçası onunla ne yapacaklarını umursamadığını, sadece Granger'ın kanlı projesini, Tanrı aşkına, hepsi kurt adama dönüşmeden önce bitirmelerini söyledi.

O gece Draco ve Granger Hogsmeade'e uğradılar, oradan Hogwarts arazisine geçtiler ve hayal kırıklığına uğramış bir halde Dumbledore'un mezarı başında dindarca yaşam ve ölüm üzerine düşündüler.

Draco sakar bir büyücü olduğundan yanlışlıkla mezarın tüm korumalarını söktü, ayağı takıldı ve mezarı örten devasa mermer levhayı itti. Sonra Mürver Asa şans eseri Granger'ın eline düşmüş, o da beceriksizliğinden asanın mükemmel bir kopyasını yaratmış ve tamamen tesadüf eseri kopyayı mezara düşürmüştü ve Mürver Asa'nın düştüğünü fark etmeden cebinde olduğu halde oradan ayrılmışlar.

Biraz düşündükten sonra, Draco'nun Leydi Saira aracılığıyla Marki'yle tanışma talebinde bulunmasına karar verdiler. Malfoy adının, Mürver Asa'nın kalıntıları tekli etmesiyle birlikte, Marki'nin ilgisini çekecek kadar itibar ve güvenilirlik taşıyabileceğini umuyorlardı.

İşe yaradı. Marki, Draco'ya muhteşem bir lir kuşu tarafından iletilen kısa bir mektup yazarak onu Malaga'ya davet etti. Marki, Malaga'da bir otel önerdi.

buluşma için su kenarı. Draco, yanında taşıyacağı nesnenin değeri göz önüne alındığında kişisel güvenliğiyle ilgili endişelerini dile getirdi ve Marki'yi malikâneye davet etti. Umdukları gibi, Marki İngiltere'ye gitmeyi reddetti ama eğer Bay Malfoy orada buluşmaya daha sıcak bakarsa, buluşma yeri olarak kendi villasını önerdi. Tek isteği, Bay Malfoy'un güvenlik önlemlerine uyması ve yalnız gelmesiydi.

Granger son kısmı okurken dudaklarını büzdü, Draco'nun omzunun üzerine eğildi. "Olumlu cevap ver. O pisliği atlatmanın bir yolunu bulacağız. Bunu kesinlikle tek başına yapamazsın, başına buyruk ya da değil."

"Yapamaz mıyım?"

"Hayır."

"Ne iğrenç bir inanç eksikliği. Ne düşünüyorsun o zaman?"

"Birkaç fikrim var," dedi Granger.

Şimdi Draco'ya spekülatif bir şekilde bakıyor, asasını parmaklarının arasında döndürüyordu. Draco ondan hoşlanmamıştı.

bir his.

Mürver Asa'yı, ortasından kopan ipeksi bir kurdeleyle birlikte, saten ve Grenadil ağacından yapılmış muhteşem bir kutuya yerleştirdiler.

Asa Draco'nun elinde hareketsiz dururken Draco onu kutunun içine yerleştirdi. "Çıra, gerçekten. Bir kıvılcım bile kalmadı."

Granger, "Hâlâ son bir iyilik yapma gücüne sahip olabilir," dedi.

~

Malaga'ya giden Uluslararası Floo altı dakika sürdü. Granger oradan genç bir kuşkonmazın yumuşak yeşil tonuyla çıktı.

Sıkılmış bir göçmen bürosu büyücüsü onu izledikten sonra Draco'ya doldurması için formlar verdi. esposa ve bir de hasta çantası.

Draco kendi mesleği için "Ne yapacağını bilmez / Mutlak Başına Buyruk," Granger'ınki içinse "Kundakçı," yazdı. Fark edemeyecek kadar huysuzdu.

Marki İspanya'nın güney sahilindeki Pueblos Blancos'un hemen dışında yaşıyordu. Draco ve Granger soygun hazırlıklarını tamamlamak için birkaç kilometre ötedeki bir köyde bir oda tuttular.

Belirlenen saatte Draco ve Granger d'Artois'nın villasına giden yolda ilerliyorlardı.

Granger yürüyordu. Draco onun yanında tırıs gidiyor, uzun tüylü kuyruğu arkasında zarifçe sallanıyordu.

Çünkü, evet. Draco bir Borzoi'ye dönüşmüştü. Ve Granger da Draco'ydu.

Granger-Draco'yu yeni boyundan, tam belinin hizasından izleyen Draco kendi kendine bu kadar kalçayla yürümesinin mümkün olmadığını söyledi.

Poposunu çok güzel gösteriyordu. Mükemmel bir k1ç1 vardı.

Yolun sonuna gelmişlerdi. Marki'nin evi aslında bir villa değildi - açıkçası Endülüs tepelerine yerleştirilmiş başka bir Elhamra'ydı.

Yaklaştıklarında devasa kapılar açıldı. Asalar ve törensel kılıçlarla donanmış muhafız çiftleri, düzenli aralıklarla yolu çevreliyor ve onlar geçerken sözsüz bir şekilde onları izliyorlardı.

Granger-Draco, Draco'ya, "Çok neşeli," diye mırıldandı.

Badem ağaçları, limon bahçeleri, çağlayan fısıkiyeler ve her renkten göz kamaştırıcı çiçeklerle dolu görkemli bahçelerden geçtiler. Tavus kuşları, sülünler, demoiselle turnaları gibi egzotik kümes hayvanları ortalıkta caka satıyordu.

Villanın ön kapısına geldiler. Granger-Draco'yu siyah cüppeli bir uşak karşıladı - uzun boylu, yapılı bir uşaktı, yürüyüşü ve omuzlarının genişliği uşaktan çok bir korumayı andırıyordu. Asası ön kolunda kılıfındaydı ve Granger-Draco'ya stratejik bir bakış atarak Draco'ya onun ne hakkında olduğunu bildiğini söyledi.

Kâhyayı bir dizi avlu boyunca takip ettiler ve altın koi balıklarıyla parıldayan havuzların üzerinden geçtiler.

Granger-Draco, Mürver Asa'nın kutusunu kolunun altında tutarak yürürken, Malfoyvari bir şekilde hiçbir şeyden etkilenmemiş görünmek için mükemmel bir iş çıkarıyordu. Draco onun burnunu çektiğini duydu.

tarafından purpl3suit

Sonunda yarı saydam bir duvarın parıldadığı bir antreye vardılar - bir tür büyü kalkan.

Duvarın hafifçe çarpıttığı küçük bir figür belirdi. Aristokrat, aksanlı bir sesle konuştu: "Bay Malfoy, hoş geldiniz. Umarım seyahatleriniz sizi yormamıştır. İçimin rahat etmesi için François olağan kontrolleri yapabilir mi?"

Granger-Draco başını eğdi ve Fransızca cevap verdi. "Mösyö le Marquis. Memnun oldum. Lütfen devam edin. Konuşmamıza başlamak için sabırsızlanıyorum."

Uşak, Granger-Draco'ya bir dizi silah ortaya çıkarma büyüsü yaparak esasını ve Draco'nun genellikle kalçasına bağladığı bıçağı ortaya çıkardı.

Uşak bir tepsi uzattı ve Granger-Draco bu eşyaları tepsiye yerleştirdi.

Draco'nun asası bir kimlik belirleme büyüüne tabi tutuldu ve bu büyü asanın sahibinin Bay Draco Lucius Malfoy olduğunu parlak bir şekilde doğruladı.

Uşak Granger-Draco'ya kalçasındaki şişede ne olduğunu sordu. Granger-Draco şişeyi incelemesi için ona uzatarak, "Sadece su," dedi.

Kâhya şişenin içindekilerin zararsız olduğuna ikna olana kadar şişe beş kez büyüye tabi tutuldu.

Mürver Asa'nın kutusu açıldı ve benzer şekilde tespit büyülerine tabi tutuldu, ancak hiçbir etkisi olmadı.

"Sanırım François'nın asanızı ve bıçağınızı elinde tutmasına bir itirazınız yoktur? Elbette sadece sohbetimiz süresince," dedi Marki kalkanının arkasından.

Granger-Draco'nun onay işaretinden sonra François asa ve bıçağı cüppesinin içine yerleştirdi.

Marki, "Benim zaaflarıma karşı gösterdiğiniz sabrı takdir ediyorum," dedi. "Köpek hakkında bilgi alabilir miyim?" Granger-Draco, Draco'nun zarif başını okşayarak, "Tanıdığım," dedi. "İsterseniz burada bekleyebilir."

"Oh, hayır. İnsanın değerli eşyalarını yanında tutma dürtüsünü herkesten daha iyi anlıyorum. Yaratık iyi huylu mu? François'ya onun üzerinde birkaç büyü yaptıracağım, sonra devam edebiliriz."

François, Draco'ya aralarında Sonlu İnkantatem ve bir Animagus tespit büyüsünün de bulunduğu birkaç büyü yaptı. Hiçbir şey olmadı.

Draco kuyruğunu salladı ve dilinin ağzından dışarı sarkmasına izin verdi.

"Mükemmel," dedi Marki. "Köpek köpektir. Bırak geçsinler, François."

Draco köpek gibi rahat bir nefes aldı. Oisín'in arka postundan esinlenen Granger, anti-sihirli disklerinden ve bazı kablolardan 'bir tür Faraday kafesi' adını verdiği bir düzenek kurmuştu. Teçhizat şimdi vücuduna bağlanmış ve kalın kürküyle örtülmüştü. Uzun uzun test etmişlerdi. Ciddi büyüleri saptırmıyordu.

Ancak uzaktan yapılan daha hafif büyüler çevreye yayılınca etkisiz hale geliyordu.

Uşak parıldayan duvarı indirerek Marki'yi ortaya çıkardı. Draco koşarak Granger-Draco'nun yanına gitti ve adamı inceledi. Hafif yapılıydı ve kesimi neredeyse antika gibi görünse de zevkli bir şekilde dikilmiş menekşe rengi bir takım elbise giymişti. Bir çift parlak mavi göz, garip bir şekilde hem yaşlı hem de genç görünen bir yüzde zekâyla parlıyordu.

Draco'nun aşırı hevesli burnuna iyi puro -ve altın-kokusu geliyordu.

"Bir Borzoi, değil mi?" dedi Marki, Draco'ya bakarak. "Asil bir hayvan. Alışılmadık bir cins. Adı ne?"

Granger-Draco kaşlarını kaldırarak Draco'ya baktı. "Adı ne? Krrotche." "Krrotche?" diye tekrarladı Marki güçlü bir Fransız aksanıyla.

"Evet. Zeki demek, Mermiş. Ona isim vermedim. "

"Onunla nasıl tanıştınız?"

"St. Petersburg'daki arkadaşlarım."

"Oh? Ne arkadaşı? Orada bazı bağlantılarım var."

"Mikhailovlar."

"Mm. Onlarla tanışma zevkine erişemedim."

Draco öne doğru sıçrayıp başını Marki'nin elinin altına sokarak adamın dikkatini daha fazla meraklı olmaktan uzaklaştırmaya çalıştı.

Marki memnun görünüyordu ve onu birkaç kez okşadı. "Oldukça mutlu bir çocuk, ha? Evet. Sen iyi bir çocuksun."

Draco koşar adımlarla ilerledi, etrafı kokluyor, daha fazla gerçeklik için bir şeyin üzerine işemesi gerekip gerekmediğini düşünüyordu.

İnce ahşap sütunlarla düzenli aralıklarla delinmiş yeni bir avluya geldiler. Her şeyin ortasında zarif bir mobilya düzeni vardı.

Marki elini kaldırdı ve görünmeden gizlenmekte olan François içkilerle birlikte ilerledi. "Krotche bisküvi ister mi?" diye sordu Marki.

"Hayır, sorun değil. Özel bir diyet uyguluyor."

"Oh?"

"O - kabız." "Ah.

Zavallı adam."

Draco, sanki hiçbir şey ona kabızlıktan daha fazla keyif vermiyormuş gibi kuyruğunu salladı.

Granger-Draco, François'dan bir kadeh şarap aldı ve mağrur bir hareketle şarabı yuvarladı. Draco o kadar da kibirli değildi.

Draco tadına baktıktan sonra Marki, "Nasıl buldunuz?" diye sordu.

Granger-Draco burnunu çekerek, "Şaraplarımı daha dolgun tercih ederim," dedi. "Ama bu mükemmel."

Marki'nin kaşlarından biri bu hafif övgü karşısında seğirdi. "Anlıyorum." Kendi kadehini inceledi. "Korkarım fazla oyalanamayacağım. Bu akşam oldukça meşgulüm."

Granger-Draco mükemmel bir samimiyetsiz gülümseme üretti. "Lafı daha fazla uzatmamaktan memnuniyet duyarım. Size ne getirdiğimi göstereyim mi?"

Bir kanepeye yerleşti. Draco onun ayaklarının dibine uzandı.

Mürver Asa'nın parlak kutusunu açtı ve Marki'ye doğru tuttu. "1998 yılının Mayıs ayının ikisinde Harry Potter tarafından ikiye bölündü."

Marki eğilip bakarken gözleri parlıyordu. "Bu çok tesadüfi görünüyor - Tüm Cadılar Bayramı arifesinde bana bir Cadılar Bayramı getirmişsiniz."

"Gerçekten."

"Bunu nasıl buldun?"

"Potter'ın bana oldukça büyük bir iyilik borcu vardı." "İyilik mi?"

"Daha fazla ayrıntı veremem."

Marki başını salladı. "Elbette. Burnumu sokmak istememiştim. Sakıncası yoksa-?"

Granger-Draco evet anlamında başını salladı ve kutuyu Marki'ye uzattı. Asayı aldı ve önce çıplak gözle, sonra gümüş bir büyüteçle, daha sonra da altın bir büyüteçle inceledi.

"Çok güzel. Çok güzel. Üzerine birkaç büyü yapabilir miyim?" Granger-Draco kayıtsız bir el sallayarak onayladı.

Draco'nun tavırlarını neredeyse saldırgan bir doğrulukla yakalamıştı - sadece Draco'nun kendisinin ikna olması için biraz fazla etkilenmişti. Bu kadar gösterişçi değildi elbette.

"On beş inç, mürver ağacı, Thestral kuyruk kılı," dedi Marki, Mürver Asa'nın gerçekliğini onaylarken çeşitli büyüler arasında gezindi. "Büyüleyici. Elinizdeki tarihin büyük bir parçası, Bay Malfoy. Ben efsanevi büyülü eşyalara bayılırım ve Mürver Asa da kutsal kâselerden biridir, bilirsiniz. Ne yazık ki kırılmış. Eminim ki Bay Potter'ın

sadece büyücülük dünyasının çıkarlarını düşünüyoruz, ama..."

Draco ayağa kalkıp kendini silkeledi, Granger-Draco'nun üzerinde beyaz bir tüy buğusu bıraktı ve olabildiğince sıkılmış görünerek avluda dolaşmaya başladı.

François'nın gizlendiği yeri bulana kadar orayı burayı koklayarak dolaştı. Yakınlarda başka bir ev personeli ya da muhafız izi bulamadı. Köpekçe geliştirilmiş işitme duyusu, muhtemelen sağ taraftaki mutfaklara benzeyen sesleri yakaladı - ev elflerinin yüksek sesleri. Daha ötede, ciyak ciyak bağırان sesler duyabiliyordu - maymunlar mı?!

Granger-Draco'ya döndü ve kendini sfenks gibi onun ayaklarının dibine bıraktı. Bu onun harekete geçmesi için bir işaretti - Marki'nin koleksiyonunu görmek için bir talepte bulunacaktı ve eğer yanıt hayır olursa, işler karışmak üzereydi.

"En küçümsediğim kısma geçelim. Bu bedelsiz şey için ne kadar istiyorsunuz?" diye sordu Marki.

"Bana kendim için satın alamayacağım ne sunabilirsin?"

Marki'nin kaşları kalktı. "Karşılıklı konuşmalarımızdan satışla ilgilendiğinizi anlamıştım. Koleksiyonumdaki parçaları takas etmem, eğer önerdiğiniz buysa."

Granger-Draco omuz silkti. "Açıkçası, her şeyden çok bu tarih parçasına layık bir ev bulmakla ilgileniyorum. Bana satın alamayacağım ne teklif edebileceğinizi söyleyeyim: efsanevi koleksiyonunuzda küçük bir tur."

Marki'nin yüzü kapandı. "Kesinlikle hayır."

Granger-Draco içini çekti. "Doğru. Senden biraz esneklik bekliyordum. Aslında bunun oldukça cömert bir teklif olduğunu düşünmüştüm - birkaç dakikanıza karşılık Mürver Asa. Kararınıza saygı duyuyorum elbette."

Granger-Draco Mürver Asa'yı kutusuna geri koydu ve kapağını bir çırpıda kapattı. "Yine de teşekkür ederim-"

"Bekle."

Marki kutuya açgözlü bir özlemle bakıyordu.

"Sadece koleksiyonumu gezmek mi istiyorsunuz?"

d i y e sordu. "Asa karşılığında mı?"

"Evet."

"Neden?"

"Çünkü bu da bedeli olmayan bir şey olurdu," dedi Granger-Draco. "Bir görüşe izin verdiğinizi hiç sanmıyorum."

Marki ciddi bir ifadeyle, "Gerçekten de görmedim," dedi.

Belirgin bir şekilde mutsuz görünen François'ya baktı. Sonra tekrar kutuya baktı.

Granger-Draco'ya geri döndü. "Bir tur atacağız. Bir çeyrek saat. Talimatlarıma uyacaksınız - ve tabii ki hiçbir şeye dokunmayacaksınız."

"Tabii ki."

"Ve turun sonunda, Mürver Asa benim olacak."

"Bu doğru."

Marki ciddi görünüyordu. "Ne kadar sıra dışı bir olay."

François, "Mösyö le Marquis, emin misiniz?" diye sordu.

Marki'nin gözleri Grenadil'in ahşap kutusuna takılmıştı. İçsel bir mücadelenin içinden çıkmaya çalışırken yanağında bir kas oynuyordu.

Sonunda, "Bay Malfoy'un asası sende François - çok fazla zarar verebileceğini sanmıyorum. Karakterinize böyle bir iftira attığımdan değil, Bay Malfoy. François sadece dikkatli davranıyor."

"Anlıyorum. Daha fazla huzur için yapabileceğim başka bir şey varsa - köpeği geride bırakayım mı?"

"Hayır, Bay Krotche gelebilir," dedi Marki, Draco'ya doğru eğilip dilini şaklatarak. "O iyi bir delikanlı."

Draco ne kadar iyi bir çocuk olduğunu göstermek için Marki'nin bacaklarının etrafında bir süre oynadı. "Evet, doğru, sen iyi bir çocuksun. Evet, öylesin. Evet. Öpücük veriyor mu?"

Ani bir dehşetin etkisindeyken oyun oynamak zordu. Draco öpücük vermek istemiyordu.

Granger-Draco'nun ağzı seğirdi. "Hayır. Onu ben eğittim." "Oh?"

"Nefesi çok kötü kokuyor."

Draco, Granger-Draco'ya açıkça "Pardon?" diyen bir bakış attı.

Marki kulaklarını kaşıyordu. "Yaramaz! Dişlerini daha sık fırçalamalıyız, değil mi? Evet. Zeki bir çocuksun, neredeyse anlıyormuş gibi görünüyorsun. Mermish'te daha çok kasıklı bir çocuk diyebilirim, değil mi? François, yolu göster lütfen."

Uzun kemerleri ve süslü bir şekilde oyulmuş tavanı olan geniş bir odaya geçtiler.

İki tarafında iki ifadesiz büyücünün nöbet tuttuğu, ağır korumalı bir kapıya geldiler.

yan.

Marki, Granger-Draco'nun dikkatini kasıtlı olarak tavana çevirdi. "Bu işçiliğe hayran olmak için bir dakikanızı ayırın: ölümden sonra ruhun yükselmesi gereken yedi İslami cennetin bir temsili."

"Çok güzel."

Bu sırada François kat kat korumaları el sallayarak uzaklaştırdı. Draco uslu bir çocuk gibi biraz uzağa oturdu ve dikkatle etrafı izledi. Köpek kulağı işe yaramıştı: adamın büyülerini bile duyabiliyordu.

Ağır korumalı kapı açıldı. Şimdi tur başladı.

Marki ilk başta oldukça gergin ve kaskatı kesilmişti. Ancak Granger-Draco onu pohpohlayacak kadar soluk soluğa ve (muhtemelen gerçek) ooh'ladı ve tura ısındı. François, esasını Granger-Draco'nun sırtına doğrultmuş, kaşlarını çatarak uzaktan takip etti.

Nefes kesici eserlerle dolu odalardan geçtiler. Marki eşyalar hakkında sürekli yorum yapıyordu: "Bunlar Huginn ve Muninn'in tüyleri - Odin'in kuzgunları. İlk bonsai - Han Hanedanlığı. İncil'deki Magi tarafından İsa'ya sunulan tütsü.

Moctezuma'nın asası - çok huysuz, onunla sadece bir kez oynadım, uşağımı tortillaya dönüştürdü. Samson'un saçından bir tutam. Lakshmi'nin lotusu, Kolhapur'dan almıştım. Başmelek Sandalphon'un arpı..."

Başka bir odaya geçtiler ve Marki devam etti. "Ah, sizin bölgenizden birkaç nadir

Dünya. Bu Annwn'ın Tazılarından birinin postu - çok yakından bakma Krotche, seninkine oldukça benziyor, değil mi zavallı çocuk. Güzel Excalibur'a aşinasınızdır elbette. Bana güzel bir Knut'a mal oldu. Ve işte, Cerridwen'in kazanı, eğer onun efsanesini biliyorsan..."

"Bir şeyler duydum," dedi Granger-Draco boğuk bir sesle.

Kitaplarla dolu bir odaya açılan bir kapıya geldiler, raflardaki kitaplar, kaidelerdeki kitaplar, vitrinlerdeki kitaplar.

Marki el sallayarak kapının önünden geçti. "Oraya girmeyeceğiz; çok uzun zaman harcayacağız ve oyalanmamalıyız. Kütüphaneye en son eklediğim şey Nostradamus'un Les Prophéties'inin orijinal el yazması. Büyük bir başarı, çok memnun oldum. İyi adam, Nostradamus, aslında şahsen oldukça komik. En azından öyle diyorlar."

Granger-Draco özlemle odaya baktı ve kalbini tutarak büyük bir acı çektiğini gösteren bir ses çıkardı.

"İyi misiniz Bay Malfoy?"

"Evet. Bir parça hazımsızlık. Mide yanması."

Sol tarafta kafeslerle dolu bir avluya açılan başka bir koridordan ilerlediler. Marki'nin bir hayvanat bahçesi vardı. Bu maymunları açıklıyordu.

Elini o yöne doğru salladı. "Yurt dışından birkaç ilginç örnek. Arkada bir kuşhane ve bir kelebek bahçesi var. Ama biz hızlıca ilerleyelim."

Kemerli geçit üç yöne daha ayrılıyordu. Birinin sonunda Draco karanlık bir odada mor bir alevin parladığını gördü.

Marki onlar geçerken asasını gelişigüzel sallayarak kapıyı kapattı ve Granger-Draco'nun dikkatini taşlaşmış bir chimaera'ya çekti.

Sonunda antik dünyaya ait objelerden oluşan koleksiyona geldiler. Koleksiyon, devasa bir merkezi kubbeyi destekleyen Dor sütunlarıyla bir Grek tapınağı şeklinde tasarlanmış bir odada yer alıyordu. Duvarlar mermerdi ve mitolojik sahnelerin hareketli oymalarıyla dalgalanıyordu.

"Bakalım en ilginç parçalar hangileri," dedi Marki, Granger-Draco'yu cam bir vitrine götürmeden önce, her şeyin ortasında durarak. "Bu Anemoi - orijinal pusula. Ve bu - bundan ne anlıyorsun?"

Granger-Draco cam bir kubbenin altındaki küçük nesneyi inceledi. "Ee - kurutulmuş bir meyveye mi benziyor?" "Öyle: Persephone'nin yediğı orijinal narın kalıntıları."
"İnanılmaz."

Marki tavana kadar uzanan, durağanlık tılsımlarıyla ışıldayan kadim armalarla gerilmiş geniş bir kirişı işaret etti. "Argonot'un direğı. Altın Post'un peşindeyim - uzun yıllardır peşindeyim - bence yeniden bir araya gelmeliler, sizce de öyle değil mi?"

"Oh, evet. Tabii ki."

"Mm. İşte Pandora'nın kutusu - gördüğünüz gibi bir kutudan ziyade bir kavanoz. Bir pithos doğru terim olurdu. Ve işte, Delphi'deki Kahin'den omphalos. Hephaistos'un örsü - saçma bir şekilde ağır, onu getirmenin nasıl bir yaygara olduğunu size anlatamam bile..."

Draco, ilgi isteyen hafif sıkılmış bir köpeğın yapabileceğı gibi Granger-Draco'nun bacaklarına yaslandı. Kutuyu bulmuşlardı - bir sonraki adıma geçme zamanı gelmişti.

Marki, Draco'nun eğildiğini görünce, "Umarım alınmazsınız - onun sizin tanıdığınız olduğunu biliyorum - ama köpeğinizden ayrılmayı düşünüp düşünmediğinizi bana söylemelisiniz. Çok iyi huylu bir örnek. Hayvanat bahçeme güzel bir imparatorluk sofistikeliği katardı."

"Ee - hayır - ne yazık ki benim için oldukça değerli." Granger-Draco Draco'nun başını okşadı. "Gitmesine izin veremeyecek kadar ona düşkünüm."

"Elbette. İstemeye değer - her zaman öyledir. Şimdi, bu bir buluntuydu: Typhoeus'un kafatası..."

Draco ve Granger farklı senaryolar için çeşitli planlar yapmışlardı. Granger şimdi Draco'nun sol kulağını tırmalayarak eğlenceli olanı işaret ediyordu.

François kapıda düşünceli bir şekilde duruyordu, asası dışarıdaydı ama yere doğrultulmuştu.

Draco ani bir oyunculuk numarası yaparak adama doğru sıçradı ve kışını havaya kaldırıp kuyruğunu salladı.

"Krotche ne istiyor?" diye sordu Marki. Sonra Draco'nun selamını görünce nefesi kesildi. "Oh, François, elinde bir sopa olduğunu sanıyor! Aptal çocuk, o bir asa."

Draco sıçradı ve François'nın elinden 'sopayı' kaptı. Gamboll oynayarak uzaklaştı - gamboll oynamada oldukça uzmanlaşmıştı - ve sonra asa ağzındayken François'ya doğru geri fırladı.

François ona doğru hamle yaptı. Draco hızla uzaklaştı, sonra tekrar ona doğru atıldı. "Seninle köşe kapmaca oynuyor, François!" diye kıkırdadı Marki.

Draco ve Granger bu numara üzerinde saatlerce çalışmışlardı. İşin sırrı, bunu kasıtsız ve zararsızmış gibi göstermekti.

Draco başını salladı ve asadan rastgele bir kıvılcım yağmuru çıktı. Sonra asayı kendine doğru fırlattı ve yakalamak için hızla uzaklaştı, o sırada asanın içinden küçük bir kuş sürüsü fırladı.

François ciddiyetle kovalamaya başladı. Draco asasını savurup ona bir Aguamenti ile vurdu, kuyruğu köpek sevinciyle dönüyordu.

Marki gülüyordu. François hiç eğlenmiyordu. Granger-Draco, Krotche'yi yola getirmek için nfile girişimlerde bulundu.

Draco, François'nın hamle yapmasını ve ona bir Lokomotor Wibbly ile vurmasını bekledi - şakacı, kumarbaz bir şekilde.

François kafa üstü duvara çarptı. Marquis bir Stunner ile vuruldu.

Granger-Draco hemen harekete geçerek Draco'nun asasını almak için François'nın yanına diz çöktü, Faraday teçhizatını Draco'dan dikkatlice çıkardı ve onu kendine dönüştürdü.

"Sonunda," diye nefes aldı Draco, yeniden iki ayağının üzerinde olmanın mutluluğuyla.

Granger iyi bir önlem olarak François'yı sersemletti ve etraflarına susturucu büyüler yaptı.

Pandora'nın kutusuna doğru koşular (insanın kendi yanında koşması tuhaf bir histi). Draco asasını

Granger ve pithos'u çevreleyen koruyucu kalkan üzerinde çalışmaya başladı.

"Çok Özlü ilaç dozumun bitmesine on yedi dakika kaldı," dedi Granger.

Draco ter içinde, kavanozu çevreleyen koruyucu katmanları soyarak çıkardı. "Pekâlâ. Bunlar çok kötü değil - sanırım en kötülerini ilk kapıdaydı - bana iki dakika daha ver..."

Granger kendi hazırlıklarını yaptı, su şişesini çıkarıp içindekileri Draco'nun Aguamenti'sinin su birikintileri bıraktığı yere boşalttı.

"Hazır," dedi Draco.

Granger-Draco'nun eli pithosun üzerinde duraksadı. "Aman Tanrım."

"Ne? Birdenbire vicdan azabı duymaya başladığını söyleme bana."

"Gerçekten Pandora'nın kutusunu mu açacağız?"

"Bunu zaten bir kez yaptı; en kötüsü dışarıda, değil mi?" "Evet."

Birbirlerine baktılar. "Hadi yapalım," dedi Granger. Birlikte ağır kapağı kaldırdılar. Kapak gıcırdayarak yerinden çıktı.

İkisi de geri adım attı, yarı yarıya dünyanın geri kalan belalarının yüzlerine salınmasını bekliyorlardı.

Ama hayır: kavanoz Umut'la dolup taşıyordu.

Saf fiziksel haliyle Umut, aynı anda hem kendi içine kıvrılan hem de güven, inanç ve iman titreşimleriyle genişleyen bulutsu, ısıltılı bir maddeydi.

"Ne kadar güzel," diye iç geçirdi Granger-Draco.

"Al da yola koyulalım," diye dürtükledi Draco, asasını tekrar ona uzatarak.

Granger-Draco asayı maddenin içine nazikçe bastırdı ve şişesine sifonladı.

Bu, Pandora'nın kutusundaki Umut'ta önemli bir çukur bıraktı - ama sadece bir an için, sonra kendini yeniden şekillendirdi ve kavanoz yeniden doldu.

"Doğru," diye nefes aldı Granger-Draco. "Umut sonlu değildir. Sonsuzdur."

Umudun doğası üzerine nefes nefese felsefe yapacak zaman yoktu. Draco, Granger-Draco'yu dirsekleyerek yolundan çekti, Pandora'nın pithosunun kapağını geri kaydırđı ve koğuşları yeniden kurdu.

Matara Granger-Draco'nun pelerininin içine gizlenmişti. "Hazır mısınız?" diye sordu Granger-Draco, asayı Draco'ya doğrultarak.

"Lanet olsun. İşte başlıyoruz. Evet. Bana bir daha kabız dersen, seni ısırırım."

Granger-Draco sırtarak onu tekrar bir köpeğē dönüştürdü. Anti-büyülü diskleri ona geri taktı ve onları derin kürküne bağladı. Draco'nun asasını François'nın cebine geri soktu.

Sonra Marki'nin yanına koştı ve asasını kullanarak onu ve François'yı etkisiz hale getirdi.

"Oh! Mösyö le Marquis - iyi misiniz? Çok üzgünüm - Krotche size bir şeyle vurdu, aptal köpek. Sadece bir sersemletici, sanırım. Onu köşeye koydum. Cezalandırıldı."

Marki şaşkın bir kızgınlık ifadesiyle ayağa kalktı.

François ise gözlerinde derin bir şüpheyile ayağa kalktı. Asasını kaptı ve Draco'ya doğrulttu.

Draco bir köşeye oturdu, aşağıya baktı ve acınası bir şekilde kuyruğunu salladı. "O lanet olası bir köpek değil," dedi François. "Finite Incantatem!" Büyüyü tam olarak Draco'nun kabarık göğsüne doğrulttu. Hiçbir şey olmadı.

"Açıkçası François, bunu zavallı yaratığa bir kez yaptın bile - şimdi ürküyor." Marki tozunu alıyordu. "Lütfen hayvanı korkutmayı bırakın."

Granger-Draco, François'ya sert bir bakış atarak, "Teşekkür ederim," dedi. "Talihsiz bir kazaydı. Bu tura bir son verelim - zamanınızı daha fazla almayayım."

François, ağızını acı bir yüz ifadesiyle aşığı çekerek, odanın etrafında vahiy büyüleri yaptı. Tüm koğıuşlar tamamen sağlamdı.

"Bu konuda size katılıyorum Bay Malfoy," dedi Marki. "Size çıkışı göstereyim."

Marki'yi takip ettiler. François arkalarından mırıldandı ve ona nefes nefese bir samimiyetle bakan ve bir parça daha oynaşan Draco'ya kara kara baktı.

Sonunda ilk antreye geldiler. Marki, "Sizi burada bırakmak zorundayım," dedi.

Granger-Draco'nun elindeki kutuya önemle baktı.

Granger-Draco kutuyu ona uzatırken, "Anlaştığımız gibi bunu size vermekten büyük mutluluk duyuyorum," dedi.

Marki asayı aldı ve sanki asanın bir el çabukluğuyla içinden kaybolmadığından emin olmak istercesine tekrar açtı.

"Hayatta bazı şeylerin bedeli yoktur," dedi Granger-Draco. "Bu akşamki tur bir keşif oldu. Hayatımın en büyüğü anlarından biri olduğunu söyleyebilirim. Bu koleksiyoncunun chef-d'oeuvre'ü ile gurur duymalısınız. Gerçekten eşsiz."

Marki başını eğdi. "Uzun yıllara dayanan sevgi emeğim. Elveda, Bay Malfoy. Krotche ile ayrılma konusunda fikrinizi değiştirirseniz bana söyleyin."

"Söylemeyeceğim ama Altın Post'un nerede olduğuna dair bir şey duyarsam size haber veririm," dedi Granger-Draco. Marki içini çekti. "Öyle yap."

Asasını salladı ve yarı saydam duvar parıldayarak yeniden var oldu. François, Draco'nun asasını ve bıçağını Granger-Draco'ya geri verdi.

Sonra Draco'ya mutlak bir nefretle bakarak onları kapılara kadar götürdü, bahçelerden geçirdi, taş suratlı muhafızların önünden geçirdi ve iyi geceler diye mırıldandı.

Kapılar arkalarından gıcırdayarak kapandı ve öfkeli kâhyanın attığı yeni bir dizi korumayla ürperdi.

Granger-Draco sırtarak kolunu Draco'ya doladı ve Kayboldu.

~

Otelde, Draco ve Granger-Draco odalarının etrafına susturma büyüleri yaptılar ve az önce başardıkları şeye inanamayarak çılgınca zıplamaya başladılar.

Granger-Draco yüzünü tutuyor, volta atıyor ve aşırı nefes alıyordu. Draco döndü ve gülerek yatağın üzerine düştü. "Başardık amına koyayım."

"Buna inanamıyorum," dedi Granger-Draco. "Tanrım, ne telaş ama," dedi Draco.

"İçindeki gizli kleptomani hastalığını tetiklemeden önce bir şeyler çalmayı bırakmalıyız."

"Gerçekten bir kariyer değişikliği yapmayı düşünüyorum."

Granger-Draco dairesel adımlarına ara verdi ve yüzünü buruşturdu. "Doğru - umutsuzca işemem gerekiyor." "Git öyleyse," dedi Draco tuvalete doğru el sallayarak.

Granger-Draco saate bakarak, "Ama ben senin - dokuz dakikan daha var," dedi.

"Ah." Draco yüzünde bir sırıtış belirdiğini hissetti.
"Sorun nedir? Pipimi tutmak istemiyor musun?"

"Yani-"

"İstersen içeri girip senin için tutabilirim, böylece gözlerin kapalı işeyebilirsin?" "Kesinlikle olmaz," dedi Granger-Draco.

"Emin misin?"

"Evet. Hızlıca halledeceğim. Oturayım mı yoksa ayakta mı durayım? Oturacağım - her yere sıçramak istemiyorum-" "Saçmalama. Erkek olmanın tüm amacı ayakta durmaktır."

Granger-Draco sırtı oldukça dik bir şekilde tuvalette kayboldu.

Draco, kendisi orada olmadan Granger'ın penisine dokunmasının ilginç ve sinir bozucu hissini deneyimlemek zorunda kaldı.

Odaya döndüğünde yüzündeki ifade ilginçti. "Pekâlâ," dedi Granger-Draco tuvaletten çıkarken. "Bu ayaklarını açıklıyor." "Şu "lar" tanımını hakkında-

Granger-Draco ona sert bir işaret parmağı doğrulttu. "Yapma." Draco kıkırdadı. Çok Özlü İlaç dozunun son birkaç dakikası geçtiğinde, Granger-Draco arasında bir tür erime oldu ve Granger elbiselerinin içinde yüzer gibi göründü.

Draco onun üstünü değiştirebilmesi için yatağın üzerinde döndü. "Ben olmakta oldukça iyiydin - gerçi bazı tavırların biraz abartılıydı."

"Olağanüstü ikna edici bir Borzoi yapıyorsun."

"Ben saçımı öyle savurmam - o sizin kendi icadınız."

"Sonunda François'nın yüzünü gördün mü?" "Bir şeylerden şüphelendi, biliyorum."

"Diskler işe yaradı - neyse ki size sadece uzaktan vuruyordu ve daha kötü bir şey denemedi..."

Granger, şimdi üzerinde küçük, hoş bir yazlık elbise vardı ve yatakta ona katıldı. Draco onun yara izini kapatmadığını fark etti.

"Marki'nin koleksiyonlarını gördün mü?" diye sordu Draco.

"Evet! Rezalet. Hayatımda hiç böyle bir şey görmedim ve bir daha da görmeyeceğim. Bu eşyaların herhangi biri bazı ülkelerin GSYİH'sinin tamamına bedeldi."

"Açgözlü piç kurusu, değil mi?"

"Kitap odası," diye iç geçirdi Granger, göğsünü tutarak. "Excalibur onda!"

"Argonot'un direği!" "Persephone'nin kanlı narı!"

"Cerridwen'in kazanı! Nasıl?! Kim o?"

"Sanırım biliyorum," dedi Draco. "Ve eğer haklıysam-" "Kim?"

"Alevi gördün mü? Mor olanı?"

"Gördüğümü sanmıyorum."

"Biz geçerken kapıyı kapattı - karanlık bir odada mor bir ateş. Sanırım - sanırım bu Menekşe Alevi'ydi."

Granger'ın nefesi kesildi. "Menekşe Alevi mi?"

"Evet. Bu Bir. Biri bir o oldu sadece
bir simyacı tarafından ustalaştırılmıştır."

"Hayır."

"Evet." Draco inanamayarak güldü. "Hayır."

"Granger."

"Hayır - öyle olamaz."

"Evet. Öyle olmalı. Sanırım az önce yaşamış en büyük simyacılardan biriyle tanıştık. Sanırım az önce Comte de St. Germain ile tanıştık."

Granger kekeledi. "Hayır! Hayır. Nasıl?"

"Bu koleksiyonu başka nasıl açıklayabilirsiniz? Yüzyıllar ve yüzyıllar boyunca bir araya getirilmiş olmalı? İşin içindeki parayı?"

"Yüzü tuhaf bir şekilde yaşlanmıyordu."

Draco'nun avuç içleri şakaklarına bastırdı. "Az önce St. Germain'i soyduk."

"Aman Tanrım," dedi Granger, yeniden nefes nefese kalarak. "St. Germain'i sersemlettim."

"Şarabına hakaret ettim!"

"Aziz Germain benden öpücük istedi!"

"En azından senin iyi bir çocuk olduğunu düşünüyor." "Kasıklı bir çocuk-"

"Kötü nefesle-" Granger kıkırdamalar arasında nefes nefese kaldı "-Senin kabız olduğunu düşünüyor!"

Draco nefes alamıyordu. "Sen - o adam bir efsane! Ve sen-! Lanet olsun, kabızlıktan başka bir şey düşünemedin mi?"

"Dur - altıma işeyeceğim-"

Granger yatakta Draco'nun yanına sırt üstü düştü ve daha fazla gülemeyecek hale gelene kadar neşe içinde güldüler.

Draco ve Granger, mümkünse o gece İngiltere'ye dönmek için belli belirsiz planlar yapmışlardı - gerçi ikisi de her ihtimale karşı yanlarında gece çantaları getirmişlerdi.

'Ne olur ne olmaz' gerçekleşti. International Floos akşam saat yedide kapanıyordu, ancak ne olduysa oldu, tapas ve dolgun gövdeli şaraplarla çok uzun süre oyalanarak zamanın nasıl geçtiğini anlamadılar.

Tapas bardan çıktıklarında Granger, "Sanırım İspanya'da bir gece geçirmek o kadar da zor olmayacak," dedi.

Köyün Muggle kısmında dolaştılar ve Endülüs atmosferinin tadını çıkardılar - pişmiş toprak saksılarında her yerde bulunan sardunyalılar, inanılmaz derecede dar sokaklar, birbiri üzerine yığılmış beyaz evler.

Draco'nun dikkatinin kolayca dağıldığı ve bir trombon, lav lambası denen bir şey ve şişme bir bot da dahil olmak üzere çeşitli Muggle nesneleri almaktan vazgeçirilmesi gereken bir gece pazarına geldiler.

"Tekneye ihtiyacın yok," dedi Granger, Draco'yu çekiştirerek ve öfkeli bir ifadeyle. "O kadar kızgın bakma; bana düşkün olduğunu biliyorum."

"Öyle miyim? Emin misin?" "Bugün öyle dedin."

Granger umursamaz bir tavırla el salladı ama gülümsemesini de bastırıyordu. "Dil sürçmesi." "Dil sürçmelerinden hoşlanıyorum."

"Sen yapardın."

Arnavut kaldırımlı dolambaçlı bir sokaktan köyün doğu ucundaki bir mirador'a tırmandılar; buradan karanlık Endülüs kırsalını, hafifçe dalgalanarak uzanan Malaga'yı ve onun ötesinde mürekkep siyahı denizi görebiliyorlardı.

Draco'ya göre burası biraz etrafa bakmak ve belki de parmaklıklar boyunca kazara bir yakınlaşma için iyi bir yerdi. Ancak Granger, İspanyol Engizisyonu sırasında sapkınlara uygulanan bazı dehşetlerin seksi olmayan bir muhasebesini yapmaya karar verdi ve o an geçti.

Granger keşiflerine devam etmek için köyün büyüclük mahallesine giden yolu gösterdi. Burası tek ve dar bir sokaktan oluşuyordu.

bir kemere dönüşen beyaz badanalı bir duvara doğru uzanıyordu.

Köyün büyüğü sakinleri içeride gerçek bir parti düzenliyordu. Sokaklar oyulmuş şalgamlar, balkabakları ve gerçek insan kafataslarına benzeyen şeylerle ısıt ısıldı.

"İspanyolların Samhain'i kutladıklarını bilmiyordum," dedi Draco.

Granger büyük bir ilgiyle etrafına bakındı. "Hayır - onları dinle - bu İspanyolca değil. Bu Gallego. Galiçya'dan gelen bir grup olmalılar."

Draco'nun boş bakışları karşısında ekledi, "Kuzey İspanya. İber yarımadasının o kısmı bir zamanlar Kelt kabilelerinin hakimiyetindeydi. Hâlâ Samhain'i kutluyorlar. Evet - bakın! Queimada'ları var!"

Queimada neydi? Draco ilk başta bunun lav lambası şeysiyle aynı maddeden yapıldığına ikna olmuştu. Turunçgil kabukları ve kahve çekirdekleriyle aromalandırılmış bir tür alevli punçtu.

Cadde boyunca yürürken, içkinin çeşitli versiyonlarının ii boşaltılmış balkabaklarında, tencerelerde ya da kazanlarda hazırlandığını gördüler. Beyaz giysili Galiyalı druidler Queimada'nın üzerinde ilahiler söylüyor ve içkiyi ateşe vererek muhteşem mavi alevler yaratıyorlardı. İnsanlar bardaklarını geriye doğru devirirken üçe kadar sayıyorlardı.

Druidlerin bazıları Gallego dilinde, bazıları da İspanyolca ilahi söylüyordu. Draco ikincisinden bazı cümleler yakalayabiliyordu - kara büyü, kötölükten kurtulma ve arınma ile ilgili büyüler.

Dost canlısı bir druid onları fark etti ve şaşkın görünen yabancılara el salladı. Draco ve Granger'a birer küçük espresso fincanı uzatarak ödeme tekliflerini elinin tersiyle itti.

Üç parmağını havaya kaldırdı. "Üçte bitirmelisin!"

Draco ve Granger birer yudum aldılar. Baş döndürücü bir ikiydi - sıcak brendi, karamelize şekerler, ağızda kalan zengin bir kahve tadı.

Druid başını salladı. "İlki kötülüğü kovar. Tekrar için." Tekrar içtiler.

"İkincisi zihinden önyargıyı kaldırır," dedi druid, başının yan tarafına dokunarak. "Bir tane daha."

Fincanlarını bitirdiler.

"Sonuncusu ruhtaki tutkuyu uyandırır," dedi druid, ellerini göğsüne bastırarak. Sonra "Samhain kutlu olsun!" dedi ve kazanını yeniden ateşe vermek için arkasını döndü.

Müzik çalmaya başladı ve parti gürültülü bir hal aldı.

"Tutkuların uyandı mı?" diye sordu Draco müzik eşliğinde.

"Ah, evet - bu her türlü sefahatin önünü a ç ı y o r , " dedi Granger. Draco ona sırttı. Granger güldü ve yanakları kızarmış bir halde başka tarafa baktı.

Otel odalarına geri döndüler. Draco, keşke yemek tarifini sorsaydım dedi.

Kahve çekirdeklerinin eklenmesi harikaydı. Granger daha çok duydukları büyülü sözlerle, bu sözlerin kökeni ve tarihiyle ve bu sözlerin de eski Keltlere dayanıp dayanmadığıyla ilgileniyordu.

Otelde her ikisi de duş aldı (Draco hâlâ köpek koktuğunu düşünüyordu; Granger ise hâlâ Draco'nun kolonyası koktuğunu ve bunun dayanılmaz olduğunu söyledi; Draco alınganlık gösterip ona bir yastık fırlattı).

Gece yarısı yaklaşırken, Granger'ın esnemeleri arasında uyku kıyafetlerini giydiler.

Draco yatağa girdi.

Ayrıca, bu arada, sadece bir yatak vardı. Çünkü, belli ki. Granger sabahlık giyiyordu.

Her şey yoluna girecekti.

Granger elinde asasıyla yatağın ayak ucunda duruyordu. Son derece odaklanmış görünüyordu, sanki uzun bölme işlemlerini hesaplıyordu.

Sonra Draco, birinci sınıf, A sınıfı, 24 karatlık, asil bir ahmak olduğu için, "Yatağı paylaşmamın sakıncası yok," dedi.

Granger çelişkili görünüyordu. "Bunun mantıklı olacağına ikna olmadım."

"Burası bir başkasını Dönüştürmek için çok küçük." "İşe yaramasını sağlayabilirim."

"Battaniyeleri çalmayacağıma söz veriyorum." "Beni duraksatan şey bu değil." "O zaman seni duraksatan ne?"

Granger aldı a an için Cevap ver.
"Queimada."

"Oh? Hangi ahlaksızlıklardan korkuyorsun?"

Kabadayılığı her zaman güvenli bir bahisti. İşe yaradı. Granger gözlerini ona dikti, sonra yanındaki yatağa tırmandı ve beyaz çarşafın arasına girdi.

Draco aşağıya bakmadı, çünkü bunu yaparken sabahlığı yukarı kalkmıştı ve bakmaması daha iyiydi. Bunun yerine ona baktı.

"Ne?" diye sordu Granger.

"Birini yatakta görmek son derece insani bir şey," dedi Draco, çenesini elinin üzerine koyarak. "Senin başka bir şey olduğuna ikna olmuştum."

"Başka bir şey mi?"

"Bilmen gerekiyorsa, bir su perisi." Granger eğlenmiş görünüyordu. "Öyle mi?"

"Kindar biri. Hatalı bir adamı mantara ya da başka bir şeye dönüştürebilecek biri."

Granger alay etti ve ışıkları kapatmak için asasını salladı. "Artık yaramaz adamları dönüştürmekten daha büyük ve daha iyi şeyler hedefleyebilirim."

"Oh?"

"Mm. Cerridwen'in kazanının tam olarak nerede olduğunu biliyorum."

"Tehlikeli."

"Evet. Aynı şekilde sen ve Menekşe Alev de." "Bir sonraki soygun için hazır olduğunuzda bana söyleyeceksiniz."

"Belki de tüm bunlar sona erdiğinde, Post'u aramaya çıkmalıyız."

"Tamamen sizin emrinizdeyim," dedi Draco.

Granger'ın karanlıktaki sesinde bir gülümseme vardı. "Zekice." Sessizlik çöktü.

Draco köpek olmadığı zamanlarda bile iyi bir çocuktur. Yatağın kendi tarafında iyi durdu. Ne zihninin ne de ellerinin yanındaki yumuşak sıcaklığa doğru kaymasına izin vermedi. Mükemmel bir keşiş gibi davranıyor, kıpırdamadan yatıyor, gözlerini tavana dikeyor ve Granger'ı düşünmüyordu.

~

Uzun bir gün olmuştu ve heyecan ve alkol yerini yorgunluğa bırakmıştı. Bir ya da iki saat uyuduktan sonra panjurların açılıp kapanma sesiyle uyandılar. Soğuk bir rüzgâr pencerenin etrafında oynaşuyordu.

Draco'nun yanındaki bir hışırtı ona Granger'ın da uyandığını söyledi. Doğrulup pencereye döndü, yarı uyukulu ve meraklı gözlerle.

Rüzgâr arnavut kaldırımlı sokaklarda cadı fısıltılarıyla esiyordu. Gece gökyüzü bulutların baskısıyla ağırlaşmıştı. Köyün ötesindeki deniz köpürüyor, yüksek dalgalar halinde kabarıyor ve havada sessiz saniyeler boyunca beyaz, doğaüstü şeyler halinde asılı kalıyordu.

Samhain gecesi idi. Ölüler uyandı. Ruhlar dolaştı. Alametler parıldadı.

Dünyalar arasındaki perde inceldi. Sınırlar gözenekli hale geldi. Eşikler kayboldu. Şeyler boşlukları aşabilir. Şeyler arasında olabilir.

Granger yan yattı ve Draco'ya baktı. Geceliğinin askılarından biri uykusunda aşağı kaymıştı. Draco tek parmağıyla uzanıp askıyı geri çekti. Parmak ucunun uzun bir dokunuşa dönüşmesine izin verdi. Gözleri berraktı. Queimada'yı istedikleri kadar suçlayabilirlerdi ama ikisi de tamamen ayıktı.

Narin eli adamın yüzüne doğru ilerledi ve saçının bir tutamını yerine itti.

Samhain gecesi idi. Dünyalar arasındaki perde inceldi. Bu gece, korkunç uyumsuzluklar daha az önemliydi. Şiddetli kutuplar yumu adı. Evrenler  arpı abilir ve birbirlerinin içinden geçebilir, birinin yıldı ları diğerinin ışığında sevgiyle kalabilirdi.

Belki de arada buluşabilecekleri bir yer vardı.

Kız elini  ekemedenden adam onun elini yakaladı. Kadın merakla onu izledi. Adam kızın parmak eklemlerine, sonra açık avucuna, sonra da  n kolunun iç kısmına bir öpücük kondurdu.

Oradaki ince deride kalp atı larını hissetti, y z  n n yankılanması için çok yava tı ama dudaklarının hissetmesi için yeterliydi. Kızın yara izindeki dile getirilmemiş şeyleri öptü - pi manlıklar, üzüntüler, itiraflar.

Gözleri karanlık ve yumu aktı. Parmakları M hr n n kalıntılarını belirleyen sert eti buldu. Gözleri kapalıyken yana ını ona doğru itti. Kalbi dolmuştu. Kadının nefesini hissetti, sonra da sıcak dudaklarının baskısını.

Kadın mı yaklaştı, yoksa adam mı, bilmiyordu. Tek bildiği, ağzının şimdi orada, onunkinden birkaç santim uzakta olduğuydu. Çekim vardı, düşme isteği vardı. Bir dirseğine yaslandı ve kızın çenesini kendisine doğru kaldırdı.

Bilinen ile bilinmeyen, asla ile henüz olmayan arasındaki o denge yerinde asılı kaldılar.

Artık hava seyrekleşmişti. Artık solumaya değer tek nefes diğerininkiydi.

Dudaklarını onunkilere değdirdi. Eğer onun isteği bu olsaydı, meselenin orada kalmasına izin verirdi.

Sonra kendi öpücüğünü onun ağzına bastırdı. Tekrar buluştular, bu sefer birlikte ve nefes alışları hızlandı. Kadının eli adamın ensesine doğru kaydı. Adam aradaki mesafeyi kapatmak için onu kendine doğru çekti.

Konuşmadılar. Konuşmak her şeyi gerçek yapardı ve bu gerçek değildi.

Samhain gecesiydi. Birçok gezgin ruhun arasında, teselli ya da bir anlık mutluluk arayan gezgin ruhlardı.

Kadının bacağının sıcaklığı adamın kalçasına yayıldı. Eli kalçasının tenini okşadı, avucunun altındaki ipek teni parmak eklemlerinin üzerindeki sabahlığın ipeğinden ayırt edemedi. Kadın yumuşacıktı, her şeyini veriyordu. Eli, onunla defalarca alay etmiş olan kığını kavradı. Sahiplenici parmaklarını içine soktu.

Yavaşça, o arada, yavaşça, o tekinsiz gecede, isteklerini birbirlerinin dudaklarına bastırdılar.

Düşük ateşte yanan şeyler canlandı. Öpücük üzerine öpücük yığdılar, sıcak, açık ağızlı, dokunaklı diller ve dişler. Adam onu üstüne çekti - uzun zamandır hayalini kurduğu rüya. Kadın onun boynundan aşağıya doğru öptü. Sonra tatlı bir coşku içinde dünyayı tamamen terk etti. Geri döndüğünde, pijamasının düğmeleri boğazından aşağıya, aşağıya, aşağıya doğru ustaca bir sırayla çözülüyordu.

Draco onun elinin ereksiyonuna değdiğini hissetti ama henüz bunu istemiyordu - onu istiyordu. Onu tekrar kendine doğru çekti ve omuzlarındaki askıları gevşetti. Sabahlık ipeksi bir su birikintisi halinde kalçalarına düştü.

Bayılıyordu. Bir göğsünün pürüzsüz alt tarafını, sonra diğerini öptü, ardından meme uçlarını diliyle ve ağzının sıcaklığıyla ıslattı. O ilerledikçe ve kızın nefesi hızlandıkça, karnına yaslandığı yerde de aynı nemi hissetti ve bir diğer de pijamasının içinde gerilen sikinin olduğu yerde.

Draco'nun parmakları artık geceliğin altındaydı. Kızın külotunu çeğiştirerek çıkardı. Sabahlık da onu izledi - ve sonra işte oradaydı, su perisi, çıplak ve onun üstündeydi ve Draco'nun bunun ötesinde bir şeye ihtiyacı yoktu, onun üstünde bittiğini görmek dışında.

Başını bir yastıkla duvara dayadı ve ısrarlı elleriyle k1ç1na bastırarak onu yüzüne yaklaştırdı. Bir elini duvara, diğerini adamın omzuna koyarak öne doğru tırmandı ve kendini, muhteşem, ıslak ve yumuşak bir şekilde adamın ağzına dayadı. Kadının kokusu adamın kendisini çekip çıkarması için yeterli olacaktı.

Üç vuruşta, eğer isteseydi. Onun tadına baktı, bir parmağını içine kaydırđı, sıktığını hissetti. İkinci bir parmak ilkin e katıldı. Adamın emdiği ve öptüğü, kadının da kalçalarını parmaklarına ve diline doğru salladığı bir ritme girdiler; bir eli duvara dayanmış, diğeri adamın saçındaydı.

Nefesleri ağırlaştı - ve sonra, Draco'nun parmak eklemlerini birbirine kenetleyen uzun bir inilti ve uzun bir titremeye o da inledi.

Elindeki yüzük canlandı ve kadının hızla atan nabzının sesini yankıladı.

Bir eli duvara dayalı, bir eli de adamın omzunu sıkarak titreyen bir an boyunca kendini tuttu, sonra da soluklanmak için adamın üzerine düştü. Adam elini pijamasının içine soktu ve kadın üzerine uzanırken kendini okşadı, parmakları ıslak, yapış yapıştı ve kadın kokuyordu. Gözleri mutluluk dolu ve karanlıktı.

Pijamalarını çekiştirdi. O da tekmeleyerek çıkardı. Bir dizini onun kalçalarının iki yanına koydu. Adam kendini yukarı ve onun içine doğru iterken, kadın da ağzını adamın ağzına dayadı. Adam yarıya kadar içine girdi. Sıcaklık ve

Rahatlık onu çözmek istiyordu. Titredi - kısıtlama, istek.

Dizlerini daha geniş açtı. Birleşmelerini, onu nasıl açtığını, telaşsız iniş çıkışlarla onu nasıl içeri soktuğunu, onu nasıl pırıl pırıl bıraktığını izledi.

Yine bir ritim buldular, ıslak öpücükler ve soluk soluğa nefeslerle dolu bir girip çıkma. Üstünde, yukarıya doğru eğilen kadının muhteşem görüntüsü, göğüsleri, ayrılmış dudakları. Kalçalarının her yuvarlanması onu daha yakına, daha yakına, daha yakına çekiyordu, ta ki adam nefes nefese kalana kadar.

Kadın aşağı indi, adamın etrafında kenetlendi ve adam üzerine gitti ve elleri kadının kalçalarını kavrayarak sarsıntılı bir şekilde içine boşaldı.

Uzun bir an boyunca, ne orada ne de burada, hazzın ve seğirmenin artçı şoklarının ve halkalar arasında yarışan birleşik nabızların olduğu bir yerde, ikisinin arasında bir yere savruldu.

Başını onun omzuna yaslayarak yanına uzandı. Oradan, yükselişi ve alçalışı gözlemleyebiliyordu.

Göğüslerinin düşüşünü ve karnına doğru inen yolu ağzıyla takip etmek istiyordu.

Bunların hiçbirisi olmamıştı ve gerçek değildi.

Uykulu bir el saçlarını okşadı. Parmaklarını onun kalçasında gezdirdi. Hafif bir uykuya daldılar.

Draco belki bir saat sonra tekrar sertçe uyandı ve onu dürttü, onu alıcı buldu ve ağzıyla göğüslerinin arasındaki o yolda ilerledi.

Samhain gecesi idi. Ölümler yaşıyordu ve yaşayanlar tekrar tekrar küçük ölümlerine gidiyorlardı.

Bölüm 31

(J)anüs (T)hickey Koğuşu

Ertesi sabah şafak gri doğdu. Yağmur pıt pıt pencereye vuruyordu.

O nemli sessizlikte Draco "Quash" Malfoy ve Hermione "No Capacity for Complications" Granger tavana bakıp yaptıklarını düşündüler.

Her birinin üzerinde diğerinin vücut sıvılarının buharlaşmanın çeşitli aşamalarında olduğu düşünüldüğünde, ne olduğunu inkar etmek zordu.

Yastık sohbeti kısa ve özdü. İspanya'da olanlar İspanya'da kalacaktı. Onlar profesyoneldi. Birbirlerinin profesyonelliğine saygı duyan profesyonellerdi ve kendilerine atanan profesyonele karşı asla profesyonelce davranmayacaklardı. Şu kelimeyi tekrarladılar

anlamsal doygunluğa ulaştı, kafası karıştı ve eve gitmek üzere ayrıldı.

Draco'nun otuzbir bankası yeni eklemelerden yararlandı, yani her şey kaybolmadı.

Granger'ın daha önce boşa harcayacak tek bir beyin hücresi bile yokken, şimdi Pandora'nın kutusundan Umut'un çıkmasıyla birlikte tüm varlığını projesine adamıştı. Takip eden günlerde, proto- Sanitatem'in son demlenme aşamasına ulaştı ve uyanık olduğu her saati laboratuvarda geçirerek mucizesini sentezlemeye ve klinik deneyleri başlatmaya hazırlandı.

Kasım ayının dolunayı onlara doğru yaklaşıyordu. Greyback ve Granger şimdi tehlikeli bir silahlanma yarışına girmişlerdi - enfeksiyona karşı tedavi.

Granger'ın laboratuvardaki hummalı çalışmasını izleyen Draco, Seherbaz'ıyla yaptığı yasadışı faaliyetlerin -İspanya'da yaşanmamış bir gece de dahil olmak üzere- aklındaki son şey olduğunu biliyordu. Dolunay yaklaşırken, tedaviyi tamamlama dürtüsü manik sınırlara dayanmıştı. Temposu çılgıncaydı. O

Sadece hatırlatıldığında yemek yedi ve çoğu zaman eve yatmaya gitmesi için zorlanmak zorunda kaldı.

Bazen Draco'ya baktığında gözlerinde bir boşluk oluyordu ama bu Oklüzyon değildi. Zihni saplantılı bir şekilde, hararetle Başka Yerdeydi.

İçindeki ateş tehlikeli bir şeydi - onu çok parlak yapıyordu ama aynı zamanda onu tüketmekle de tehdit ediyordu. Onu çok özlüyordu.

Granger'la birlikte King's Hall'da olmadığı zamanlarda Draco, Greyback'i aramak için Potter, Weasley ve ekibine katılıyordu. Potter'ın takibi de Granger'ın laboratuvar çalışması kadar çılgınca ve çılgıncaydı. Draco'nun Larsen'den çıkardığı her ipucunun peşine düştüler. Bunlar bazı yakalamalar sağladı ama kanlı Greyback'i değil.

Shacklebolt İngiltere'deki en büyük vampir klanından bir elçi aldı. Bay Dragavei adındaki bu kadavra adam Bakan'a, Greyback'in davasına katılmaları için birçok klana başvurduğunu, çünkü Granger'ın tedavisinin sonunda vampirliği iyileştirebileceğine dair söylentiler olduğunu bildirdi. Dragavei, genel olarak vampirlerin Granger ya da onun tedavisiyle bir sorunu olmadığı konusunda kararlıydı. Vampirlikten vazgeçmek isteyecek kadar aptal olanlar

Vampirliğin "enfes zevkleri" bunu yapmakta özgürdü - klanlar Granger'a karşı hiçbir eylemde bulunmayacaktı ve çatışmanın dışında kalmak istiyorlardı. Eğer Shacklebolt onların peşine Seherbazları göndermezse, "Çok memnun oluruz, teşekkürler Bakanım."

Shacklebolt hikâyeyi ürpererek anlattı. Dragavei içki teklifiyle sözlerini bitirmiş ve Shacklebolt'a çok güzel koktuğunu söylemişti.

~

Kasım ayıyla birlikte Janus Thickey yenileme projesi tamamlandı. Malfoy'un hediyesiyle güçlenen St. Mungo's hiç boş durmadı. Yıkım ve inşaa sürecini hızlandırmak için en iyi büyölü mimar ve mühendisleri istihdam ettiler ve sonuçta üç ay içinde tamamen yenilenmiş bir tesis ortaya çıktı.

Mungo's yeni koğuşun tamamlanması münasebetiyle bir kutlama düzenledi.

Hem Draco hem de Granger elbette onur konuğu olarak davet edilmişlerdi. Granger katılmak için laboratuvarından bir (1) saatliğine çıkmayı kabul etti. Draco, Smethwyck'e şıfacı Granger'ın bizzat orada olmasını istiyorsa uyması gereken sıkı güvenlik önlemlerinin bir listesini verdi.

Kutlama koğuşun içinde gerçekleşti. Katılmak istemeyen hastalar özel odalarına çekildiler - çünkü evet, artık özel odaları vardı.

Draco koğuşa vardığında, görevli Seherbazların ve DMLE ajanlarının yerlerinde olduğundan emin oldu ve katılımcıların Legilimency araştırmasını yaptı.

Granger her şeyin yolunda olduğuna dair Jot'unu aldıktan kısa bir süre sonra geldi. Draco, Granger'ın yumuşak pembe cüppesi içinde çok güzel göründüğünü yeni fark edebilmişti ki, etrafı bir kalabalık tarafından sarıldı ve gözden kayboldu.

"Bay Malfoy, hoş geldiniz," dedi Smethwyck, elinde bir G&T ile Draco'nun dirseğinde belirerek. "Size bir tur teklif edebilir miyim? Tıbbi tesislerle başlayalım.

Burada ana katta: bir muayene odası, üç tedavi odası ve - benim favorim - bir ameliyathane..."

Draco onlar giderken gördüklerinden memnun olmuştu. Yeni tesis etkileyiciydi ama daha da önemlisi, Granger'ın çok sevineceğinden emindi.

Koğuş sihirli bir şekilde genişletilmiş ve iki kata bölünmüştü. Büyük bir giriş fuayesi, Hogwarts'a özgü, günün havasını (bugün gri bir Kasım gökyüzü) yansıtan büyülu bir tavana açılıyordu. Üst katta otuz süit ve bir salon bulunuyordu. Alt katta ise bir egzersiz stüdyosu, küçük bir kütüphane ve şu anda konuklara içecek ve yiyecek servisi yapan bir kafeterya bulunuyordu.

Koğuşun en ucunda, bir zamanlar birkaç cılız bitkinin var olma mücadelesi verdiği yerde, Londra'ya bakan geniş pencerele bir duvar vardı. Orada bir kapalı bahçe inşa edilmişti. Küçük bir grup, Longbottom ve ailesinin sevinç sesleriyle bahçeye adım atıyordu. Pansy arkadan geliyor, Frank Longbottom'ın sırtını eliyle destekliyordu.

Bir koridor, büyüü bir mimari harikası olarak ana binadan dışarıya doğru uzanan bir hidroterapi havuzuna açılıyordu. Her tarafı pencerelerle çevriliydi ve tropik bitkilerle çevriliydi. Rahatsız edici derecede küçük bir mayo giymiş bir adam, peşinde uzun süredir acı çeken bir hemşireyle dolaşıyordu. Draco ağarmış olsa da gür saçlarını tanıdı: Lockhart.

Bahçenin yanında bir piyano vardı. Hastalardan biri piyanoda hafif bir şeyler çalıyordu. Ailesi yüzlerinde gülümsemeyle onun etrafında kümelenmişti. Lavender Brown'dı.

Onu görmek Draco'yu sarstı. Bu ona Greyback'ın yıllardır masumları kurban ettiğini ve bunu hâlâ yapmakta olduğunu hatırlattı. Granger'ın tedavisinin yaralarına bir şey yapıp yapamayacağını merak etti.

Arkasını döndüğünde kendini bir başka Greyback kurbanına, Remus Lupin'e bakarken buldu.

Zayıf görünen Lupin, elinde bastonuyla Tonks'un koluna yaslanmıştı. Tonks kutlama için özel dikim bir erkek takım elbisesi giymişti ve açıkçası bunu çoğu erkekten daha iyi başarmıştı.

Tonks özel hayatı konusunda son derece korumacıydı. Lupin'in burada hasta olduğundan hiç bahsetmemişti. Draco'nun koğuşu ilk ziyaretinde duyduğu yumuşak ses onunkiydi.

Granger'la konuşuyorlardı. Üçü de büyülü tavanı işaret ediyor ve gülümsüyorlardı.

Lupin Draco'yu gördü ve ona el salladı.

Draco yıllar boyunca Lupin'le birkaç kez konuşmuştu - ara sıra düzenlenen Seherbaz Noel partilerinde ve diğer etkinliklerde. Lupin'le konuşmaktan hoşlanmıyordu. Lupin ona her zaman hüznü bir nezaketle bakardı - kötü seçimler yapmanızı ve neredeyse hayatınızı mahvetmenizi izleyen ama yine de çocukluğunuzu hatırlayan bir öğretmenin nezaketi. Draco'nun midesi bulanırdı, bu hak edilmemiş, dile getirilmemiş şefkat.

Ancak bugün, Lupin'in zayıf yüzünü bölen gülümsemede samimi bir neşe vardı. "Günün adamı."

"Onu fazla pohpohlama," diye burnunu çekti Tonks. "O zaten başa çıkılamaz biri." "Yönetilemez mi? Draco mu? Buna inanamıyorum," dedi Lupin, Draco'nun elini sıkarak. Granger gülümsemekten kendini alamıyordu. Draco, Granger'ın bu konuda kendine ait birkaç fikri olduğundan emindi. yönetilebilirliği.

Havuz, piyano, sütler ve bahçeyle ilgili ünlemler birbirini izledi. Granger her şeyden çok memnundu ve Draco'nun üzerine atlamak ister gibi bir hali vardı. Draco kendini uygun bir yarıçap içinde konumlandırdı ama Granger ilerlemedi.

Tonks ve Lupin, piyanoda çalmak isteyen çocukları tarafından uzaklaştırıldı.

"Bu çok güzel bir şekilde bir araya geldi," dedi Granger, olumlu bir şekilde titreyerek. "Canını sıkmak isterdim ama - çok fazla tanık var."

"Yazık. Gitmek için iyi bir yol olurdu." "Sonunda o lanet tabelayı tamir ettiler."

"Öyle mi?" Draco yeni tabelayı inceledi. "Anüs hickey Koğuşu'nu özleyeceğim." "Belli bir kaşesi vardı."

"Bu anüs çürükleri de neyin nesi?" diye bir ses geldi. Theo'ydu.

"Bizce öyle görünüyorsun," dedi Draco.

Granger güldü. Görmek güzeldi - hâlâ orada bir yerlerde, iş ateşinin altındaydı.

"Siktir git, Draco. Hermione, merhaba - büyüleyici görünüyorsun." Theo, Granger'ın elinin üzerine eğildi ve bir öpücük kondurdu.

Bu doğruydı, öyleydi ama bunu söylemek Theo'nun haddine değildi. Draco, çenesi sıkı sıkıya kapalı, gözleriyle onu kazığa oturtarak bunu Theo'ya iletti.

"Soneler nasıl gidiyor, Draco?" diye sordu Theo. Draco ters ters baktı. "Sana bir tane okuyayım mı?" "Hayır."
"Korkak."

Granger kibarca şaşkın görünüyordu.

"Burada ne işin var senin?" diye sordu Draco.

"Maud Teyze." Theo omzunun üzerinden, uzun önlüklü bir hastanın garsonlardan birine baştan çıkarıcı bir şekilde baktığı yeri işaret etti.

"Maud'la akraba mısınız?" diye sordu Granger. "Bu çok şeyi açıklıyor." "Öyle mi?"

"O doyumsuz bir çapkın."

"Aileden geliyor. İkinize de aferin demek istedim. Burası harika bir yer. Havuzu gördünüz mü? Aynı şeyi Nott House'da yaptırmayı düşünüyorum."

Theo, Draco'nun tabağından bir sigara böreği aldı. Sonra bir mantar dolması çaldı. Sonra Draco'nun peçetesini elinden aldı, kullandı ve geri verdi.

"Defol git, seni lanet martı," dedi Draco elini ona doğru sallayarak. "Git teyzene bak." Theo arkasını döndü. "Olamaz - ne yapıyor?"

Maud Teyze kokteyl sosis yiyordu, ama uygunsuz bir şekilde.

"Gitmeliyim," dedi Theo. "Yine aferin. Dünyada iyi bir şeyler yaptığını görmek ne kadar güzel, Draco. İçinde böyle bir şey olduğunu hep biliyordum." Granger'a döndü ve ellerini onunkilere bastırdı. "Tüm o sık kafalılığının altında iyi bir adam o, biliyorsun."

Theo gitti ve Draco'nun ona bir serseri olduğunu söylediğini duymamış gibi yaptı.

Tekrar yalnız kaldıklarında Draco, Theo tarafından gösterilmeyi reddettiği için Granger'a bir iltifat hazırlıyordu. Ancak bir şey pantolonunun paçasını çekiştirerek sözünü kesti.

Yeni yürümeye başlayan bir çocuk, Maud'a ait olduğu şüpheli nemli bir kokteyl sosisini incelemesi için ona doğru tutuyordu.

"Alo?" diye seslendi Draco odanın geneline. "Burada gözetimsiz bir cenin mi var?"

Granger etrafına bakınarak, "Bu Bay Belford'un torunu," dedi. "Oh - aile bahçede."

Granger ellerini dizlerinin üzerine koydu ve sosise iltifat etti. (Bu arada Draco'nun sosisine iltifat etmemişti - sadece adaletsizlik üzerine bir not. Belki o da hafif nemli bir şekilde gşsteriş yapmalıydı).

Granger şocuğu ailesine geri gştşrmek için sşpşrdş ve Draco'yu boş bir tabak, kirli bir peçete ve dile getirilmemiş bir iltifatla baş başa bıraktı.

Bir sonraki ziyaretçisi, yani McLaggen'ın mutlak zonklaması ruh halini iyileştirmede. Bu partide çok fazla biçimsiz sosis vardı.

McLaggen takım elbisesi ve kravatıyla oldukça yakışıklı gşrşnşyordu. Draco onun bir Muggle takımını seçtiğini fark etti. Bu onu rahatsız etti.

"Aferin dostum," dedi McLaggen, Draco'nun elini sıkarken. "İnanılmaz bir hediye."

Draco çok az kişiyle 'dost' ilişkisi içindeydi ve McLaggen onlardan biri değildi. Adama bu ismi hak etmeyen bir gşlşmseme verdi. Bu sadece dudakların sıkılaşmasıydı - en iyi ihtimalle bir gşlşmsemeydi.

McLaggen ziyaretinin asıl sebebine gelmeden önce bir süre koğuş hakkında gevezelik etti. "Size kişisel bir şey sorabilir miyim?" diye sordu.

"Ne?"

"Sen ve Hermione...?" "Ne yapıyor muyuz?" "Birbirinizi görüyor musunuz? Birlikte mi?"

Birbirimizi görmek mi? Her gün. Birlikte mi? Her zaman. Birlikte mi? Saçma. Sadece karşılıklı paranoya ve nedenlerden dolayı karmaşık bir denge kurmuşlar, Pagan bayramlarında sevişmişler ve hiç olmamış gibi davranmışlar, adam hiçbir şey söylememiş çünkü duygularla işi yokmuş ama yine de duygulara sahip olduğu için acı çekmiş ve adam onu kalbinden söküp atmaya çalıştıkça kadın orada, karanlık yerlerde parlak bir şey olarak yaşamaya devam etmiş ama sorun yokmuş ve her şey kontrol altındaymış.

"Hayır," dedi Draco, kısaca özetlemek için. "Ah. Biriyle görüşüyor mu? Sen biliyor musun?"

"Bilmiyorum ve açıkçası umurumda da değil," dedi Draco derin bir endişeyle. "Doğru. Sadece sormak istedim çünkü siz ikiniz arkadaş canlısı görünüyorsunuz." "Dostça."

McLaggen etraflarındaki koşuşu işaret etti. "Tüm bunları yaptın ve onun için olduğunu söyledin, dostum."

"Öyleydi. O benim hayatımı kurtardı." "Doğru."

İçkilerinden birer yudum aldılar ve birbirlerine üstü örtülü bir hoşnutsuzlukla baktılar. "Şimdi size kişisel bir şey sorabilir miyim?" diye sordu Draco. "Pekala."

"Onun için yeterince iyi olduğunu düşündüren ne?"

McLaggen ona baktı. Suçunu yavaşça anladı. Draco'yla yüzleşmek için ayağa kalktı, omuzları dikleşti, yüzü kızardı. "Bununla tam olarak ne demek istiyorsun?"

"Hangi kelimeyi anlamadın? Boş ver - başka şekilde ifade edeyim. Onun için yeterince iyi değilsin."

McLaggen hakareti değerlendirmeyi bitirmişti ve sözlü bir çözüm için beyni olmadığından

Bir sonraki aşamaya geçiyormuş gibi görünüyordu - ya büyüleri değiş tokuş edeceklerdi ya da yumruklaşacaklardı.

"Bu kadar alınmana gerek yok," dedi Draco umursamaz bir omuz silkmeye. "Kimsenin onun için yeterince iyi olduğundan emin değilim."

Bu McLaggen'in duraksamasına neden oldu. Yanı başında yumruğunu sıkmış olan McLaggen gevşedi. "Kimin onun için yeterince iyi olduğuna o karar verebilir."

"Katılıyorum."

"Ama elde edilmesi zoru oynamayı seviyor. Hogwarts'tan beri öyle. Sadece biraz dürtölmeye ihtiyacı var."

"Dürtmek mi?"

"Elimde koz var."

"Öyle mi?" diye sordu Draco. "Ne tür bir koz?"

"Stratejik kurullarda stratejik koltuklar."

"Tam bir fiyakalı hareketti bu."

McLaggen omuz silkti. "Her zamanki cazibeler onun üzerinde işe yaramıyor - para, görünüş. Senin de keşfetmiş olabileceğin gibi."

"Yapmadım."

"Hm."

Draco'nun bir sonraki sorusu son derece sıradan bir soruydu. "Bugün Smethwyck'le konuştun mu?"

"Hipokrat mı? Hayır. Neden?"

"Sanırım size bir haberi var." "Ne haberi?"

"Sanırım bunu sana şimdi söylememde bir sakınca yok," diye düşündü Draco. "Artık St. Mungo's Yönetim Kurulu'nun bir üyesi değilsin."

"Ne?"

Draco baktı özür dileyerek. "I vardı sen kaldırıldı. Üzgünüm dostum."

McLaggen kekeledi. "Sen - ne? Sen kim olduğunu sanıyorsun? Benim olup olmadığımı sen karar veremezsin-"

"Evet. Şartlarımdan biri buydu. Bu büyüklükte bir hediye için, memnuniyetle kabul ettiler. Görünüşe göre bir süredir itibar riski olarak görülüyormuşsunuz.

Birkaç yıldır kadınların, özellikle de Granger'ın etrafındaki davranışlarınızla ilgili bir Şey. Bu endişeyi MNHS'ye de taşıdılar. Sanırım oranın mtevellilerinden birisiniz. O koltukta ne kadar kalacağınızdan da emin değilim.

Bunu dostça bir uyarı olarak kabul edin - belki istifa edebilir ve itibarınızı kaybetmekten kurtulabilirsiniz."

Fuayenin ortasında Smethwyck bir bardağa vuruyor ve herkesin dikkatini çekmeye çalışıyordu.

"Bu benim için," dedi Draco. Tabağını ve kirli peçetesini McLaggen'in ellerine bıraktı. "Tut Şunları - iyi bir delikanlı. Benim gitmem gerek."

Smethwyck, MNHS temsilcileri ve Şıfacı Crutchley birer konuşma yaptı. Crutchley'inki açık ara en dokunaklı olanıydı; onlarca yıllık ihmalin birkaç ay içinde tersine döndüğünü görmüştü ve tüm bunların bir rüya olduğuna yarı yarıya ikna olmuş görünüyordu. Draco ve Granger eŐitli Şekillerde kalabalığın önüne çekildi, birkaç kelime syletildi, kalabalığın içine geri çekildi, tekrar ne itildi, kadeh kaldırıldı, fotoğrafları çekildi ve tekrar kadeh kaldırıldı.

Ardından gelen kaynaşma sırasında Draco, Granger'a Kurul üyelerinin yaklaştığını gördü. Çoğu ona temkinli bir saygıyla yaklaşıyordu. Bazıları ise endişeyle yaklaşıyordu, sanki Granger şirinlik yapıp onlara bir neşter fırlatacakmış gibi. (Bu konuda endişelenmelerine gerek yoktu; o bunu sadece Seherbaz'ın beyni bir Viking tarafından yere saçılmak üzereyken yapmıştı).

Narcissa, Draco'ya birkaç saatliğine İngiliz rutubetine katlanıp kutlamaları izleyeceğini söylemişti. Konuşmalar için tam zamanında geldi, bronzlaşmıştı ve hâlâ Sevilla'da hangi terasta oyalanıyorsa onun gibi kokuyordu.

Granger'ı fark ettiğinde Narcissa onu Draco'nun beklediğinden çok daha sıcak bir şekilde karşıladı - belki de Sevilla'nın sıcaklığı onun da içinde kalmıştı.

Draco, kendisine teşekkür etmek ve Bay Belford'un uzun süredir devam eden Bubotuber hemoroidinin tedavi edildiğini açıklamak ve yürümeye başlayan çocuklarının kokteyl sosisini yüzüne tutmasını sağlamak için etrafında toplanan Belford ailesinin pençelerindeydi.

Draco onları Granger ile annesi arasında konuşulanları duymaları için Granger'a doğru çekti

Granger koğuşun genelini işaret ediyor ve o tutkulu üslubuyla minnettarlığını ifade ediyordu.

Narcissa Granger'dan oldukça etkilenmiş görünüyordu. Granger'ın ellerini kendi ellerinin içine bastırdı. "Lütfen bana minnettarlıktan bahsetme. Oğlumu yaşayanların dünyasına geri getirdin. Bu sadece bir jest. Ailemin sizin için yapabileceği başka bir şey varsa bana söylemelisiniz. Kileriniz nasıl?"

"Erm - onlar iyi - ve siz de gereğinden fazlasını yaptınız, gerçekten de her şeyin ötesine geçtiniz-"

"Sadece para," dedi Narcissa, el sallayarak ve sadece gerçekten varlıklı olanların yapabileceği bir endişesizlikle. Büyülü tavana baktı. "Draco'nun normalde hayır işlerine ayıracak ne vakti ne de sabrı vardır - onun akıllı işin yatırım tarafında, biliyorsun, hayırseverlik faaliyetlerini ben yönetiyorum - ama bu olayda oldukça iyi iş çıkardı."

"O yaptı."

"Onda yeni bir tür odaklanma geliştirmeyi başardınız."

"Evet, bir odaklanma." Granger, Narcissa'ya o sert gülümsemelerinden birini verdi. "Mutlu görünüyor. Gerçekten sadece onun mutlu olmasını istiyorum, anlıyor musun?" "Elbette."

"Onu mutlu edecek bir şey -birini- bulmasını istiyorum."

Narcissa anlamlı anlamlı Granger'a baktı. Granger kızarmış bir halde, sanki tüm varlığı cin gazozunun esiri olmuş gibi ona bakıyordu. Draco kendini Narcissa'nın üzerine atıp onu yere sermeyi düşündü.

"Annelik gevezeliğim için beni bağışlayın," dedi Narcissa. "Ne olursa olsun, beni etkiledi. Belki de her şeye rağmen bu görevi üstlenebilir. Her zaman böyle şeylerle daha fazla ilgilenmesini istemişimdir, biliyorsun. Küçük bahçeyi gördünüz mü? Ben olsam krizantemleri zambak çimenlerine bu kadar yakın koymazdım, biraz kayboluyorlar ama onun dışında..."

Yürümeye başlayan çocuk tekrar kaçtı ve Granger'a kokteyl sosisini göstermeye geldi. "Oh!" dedi Narcissa. "Yetim mi?"

"Hayır, o Belfordlar'a ait," dedi Granger, çocuğu tekrar kaldırıp odaya bakarak. "Üzerine basacaklar."

"Emin misiniz? Yetim gibi görünüyor. Çok kirli. Belki de bir sokak çocuğudur. Neden elinde bir sosis var? Yankesicilik mi yaptı? Dadılar nerede?"

Belfordlar sürüsü serseri çocuklarını almak için yanlarına uğradı. Granger, Narcissa'nın ince eli onu dirseğinden yakalayıp sohbetlerine devam etmek için girdaptan çıkarana kadar, teşekkür, tebrik ve hemoroid güncellemelerinin girdabında aile üyeleri arasında savruldu.

Draco da onlara katıldı.

"Ah, Draco, işte buradasın. Ben de tam Şifacı Granger'a bu ölçekte bir hayırseverlik faaliyetini yönetme becerinizle beni etkilediğinizi söylüyordum."

"Tek yaptığım fonların transferini onaylamaktı. Planlama tamamen hastanedeki başka birinin işiydi."

"Ah? Şey. Oldukça zeki biri olduğunu tahmin ediyorum," dedi Narcissa. "Çok iyi düşünülmüş. Sadece krizantemler."

Draco Granger'a baktı. O da başını hafifçe salladı. Pekâlâ. Parlak Biri'nin tam burada olduğunu söylemeyecekti.

"Konuşmalarında iyiydin, Draco," diye devam etti Narcissa. "Çok ayrıntılı değil. Bir dahaki sefere biraz gülümsemeye çalış. Kibirli görünmek istemeyiz. Bizler halkın adamlarıyız, vesaire."

"Tabii ki."

Narcissa hafifçe ürperdi ve şalını ince omuzlarına daha sıkı doladı. "Cereyan mı var? Sanırım cereyan var. Biri pencere mi açtı? Sanırım sadece ben - Sevilla'daydım, Şifacı Granger, ve geri döneceğim.

doğrudan oraya. Artık İngiliz rutubetine tahammül edemiyorum. Sanırım yaşlılıktan..."

Granger, Prophet'tan muhabirlerle konuşmak üzere çağırılmıştı. Narcissa parmağını kıvrarak Draco'yu yanına çağırdı. "Draco," dedi komplocu bir fısıltıyla.

Nefesinde Rebujito vardı - şeri ve limon. İçinde kalan Sevilla'nın sıcağı değildi - annesi güzelce çakırkeyif olmuş ve harika vakit geçiriyordu. Bu da uçarılığını açıklıyordu.

"Ne?"

"Düşünüyordum da," dedi Narcissa. "Olamaz."

"Evet. Şifacı Granger'ın bekâr olup olmadığını biliyor muyuz?" "Anne."

"Ben sadece merak ediyorum. Olasılıklar üzerinde düşünüyordum. Bu kadar savunmacı olma. Isırgan otu yalamış gibi görünüyorsun. Ondan hoşlanıyor musun? Bence ondan hoşlanmalısın. Sıradan biri değil. Bana hala hangi sıfatla birlikte çalıştığınızı söylemediniz."

"Bunu size tam anlamıyla söyleyemem. Gizlilik yemini ettim."

"Öyle mi? Hm. O zaman önemli olmalı. Bekâr olup olmadığını öğren. Proaktif ol, Draco." "Anne." "Ben sadece bir öneride bulunuyorum. Pasiflik sadece acı doğurur, canım. Bunu uzun bir yaşam boyunca öğrendim. Benim gibi olma. Oh - arkana dikkat et - o yetim geri döndü - ceplerinize dikkat edin - hayır, çocuğum, ben sosis istemiyorum-"

Narcissa vizitelerine devam etmek üzere daldı ve Sevilla'ya döndüğünde Draco'ya bir Jot göndereceğine belli belirsiz söz verdi.

Prophet'ın röportaj sırası Draco'daydı. Annesinin Granger'a olan yeni aşkı karşısında sarsılırken, uzun süreli bakımın ve Giving'in önemi hakkında çeşitli güzel şeyler söyledi.

Haydut çocuk saldırısına devam etti. Longbottom'ın pantolonunu şiddetle çekiştirirdi. Draco tam da yanlış zamanda başını çevirdi. Pantolon aşağı kayd ve önünde Longbottom'ın uzun poposunun muhteşem bir panoramasını açtı.

Şifacı Crutchley, Draco ve Granger'a kocaman sarıldı ve her birini sırayla geniş göğsünde boğdu.

Granger hava almak için geri döndüğünde hafifçe rahatsız görünüyordu. Yüzündeki memelere daha alışkın olan Draco sadece saçını düzeltmekle yetindi.

Crutchley'nin dolgun göğüslerinden kurtulduklarında Granger, Draco'yu yana çekti.

"Smethwyck az önce bana McLaggen'in Yönetim Kurulu'ndaki koltuğundan bahsetti. Bunu sen mi yaptın?" diye sordu. "Ben mi? Hayır. Ben hastane yönetimiyle ilgili işlere karışmam."

"Sana inanmıyorum."

"Söylememekte haklısınız. Smethwyck size boşalan koltuğun kime gideceğini söyledi mi?"

"Hayır...?"

"Ben," dedi Draco.

Granger'ın kaşları kalktı. "Tebrikler. Yepyeni bir beceriksizlik salgını sizi bekliyor."

"Hayır. Seni bekliyor." "Ne?"

"Seni koltuk için delege olarak atadım. Umarım sorun olmaz." Gülümseme, tanrılar, gülümseme.

Granger, "Bu - çok doğru," dedi.

Gözlerindeki parlaklık, dudaklarını ısırması, aşağı bakması. "Onları şekle sok, Granger."

"Benim için büyük bir zevk olacak."

İçkilerini yudumladılar. Şimdi ona uzun ve meraklı bir bakış atıyordu. "Ne?" diye sordu Draco. "Hiçbir şey. Şey - bir şey. Ernie'ye katılıyorum." "Öyle mi?" "Bu Malfoylar her şeye rağmen iyiler."

Draco en Malfoyvari sırıtışıyla bardağını onunkine dokundurdu.

Kutlama sona erdi. Vedalaşmaların ardından Draco, hayal kırıklığına uğramış bir Granger'a Floo ocaklarının titreştiği Aziz Mungo'nun fuayesine kadar eşlik etti.

Mekânı alışılmadık derecede kalabalık buldular. Etrafta bir yığın insan dolaşıyordu ve

Karışıklık. Her yerde parşömen parçaları uçuşuyor, tavana yapışıyor, pencerelere sabitleniyor, etrafa savruluyordu.

Görevli seherbazlardan biri olan Montjoy, Draco ve Granger'a doğru ilerledi. "Çıkarın onu buradan," diye mırıldandı yaklaştığında.

"Neler oluyor?"

Draco, Granger'ın görünmez benliğini ateşlere doğru çekerken Montjoy insanları yoldan itmek için düşük seviyeli bir Depulso kullandı.

"Fuayenin her yerinde bunlardan yüzlerce, binlerce var," dedi Montjoy, bir parça parşömen kaparak. "Humphreys az önce bana not bıraktı - Bakanlığın her yerinde olduklarını söylüyor."

Parşömenin üzerinde bir Gemino Laneti vardı - Montjoy onu tutarken bile kopyaları ortaya çıktı ve yere döküldü.

Parşömenin üzerinde Granger'ın bir fotoğrafı vardı. Altında da kaba ve düzensiz bir elle yazılmış şu satırlar vardı:

Bana Granger'ı verin ve saldırılar dursun.

~

Greyback'ten bir tırmanış bekliyorlardı ve işte oradaydı.

Bu ona yönelik başka bir doğrudan saldırı şeklinde değil, çok daha sinsi bir şey şeklinde gerçekleşti. Tüm büyücü nüfusunun gözlerini üzerine çeviren ve Greyback'ın ona ulaşmasına yardımcı olmak için korkunç bir teşvik sunan bir şey. Birleşik Krallık'taki önemli büyülü yerler de St. Mungo's ile aynı muameleyi görmüştü.

Bakanlık, Granger ile işbirliği içinde, buluşun niteliği hakkında bir açıklama yayınladı. Likantropi için bir tedavinin klinik deneylere başladığının duyurulmasıyla birlikte Greyback'ın kendi çıkarını düşünen korkaklığı ortaya çıktı.

Ancak Kasım ayındaki dolunay yaklařtıķķa fısıltılar da artmaya başladı. Deřet dolu iki dolunay gećmiřti ve bir diğeri yaklaşıyordu. Halk diken üstündeydi. Bazıları çoktan kaybetmişti. Bazıları kaybetmekten korkuyordu.

Olan olmuştu. Granger artık insan içine çıkamıyordu. Tüm niyet ve amaçlar için, Malikâne ve laboratuvara hapsedilmişti.

Draco'nun umabileceğı kadar iyi karşıladı bu zorluğı. Greyback onu yalnızlaştırmayı amaladıysa, bunu başaramamıştı. Not defteri durmadan destek mesajlarıyla dolup taşıyordu. Kulübesinin yarısı mektuplara gömülmüştü. Cambridge'deki posta kutusuna dünyanın dört bir yanından klinik deneylere katılma talepleri yağıyordu. The Prophet'ın ön sayfası, Greyback'ın zorlama girişiminden duydukları tiksintiyi dile getiren halkın mektupları ve editoryal öfkeyle doluydu.

Narcissa, Draco'ya Şıfacı Granger'ı o deliden uzak tutması için telaşlı bir Jot gönderdi; Malikâneyi ona teklif etmeli miydi? Draco ona notu gösterdiğinde Granger günlerdir ilk kez gülümsedi.

Kasım ayındaki dolunay sırasında Danimarka Seherbaz Karargâhı, bir sonraki saldırı turuna yardımcı olmaları için kendi Seherbazlarından oluşan otuz kişilik bir müfreze gönderdi. Bu ve artık tehdidi ciddiye alan bir nüfus arasında sadece sekiz kişi enfekte oldu, hiçbiri ölmedi.

Kasım, Aralık'ın içinde kayboldu. Kötü anların yanında iyi anlar da vardı. Granger'ın ateşi Greyback tarafından söndürülmek şöyle dursun, daha da etkileyici bir şekilde alevlendi.

Laboratuarda Draco'nun tanık olmaktan onur duyduğu bir zafer anında, likantropi tedavisinin ilk parti dozlarının sentezini tamamladı. Laboratuvar çığlıklar, zıplamalar ve alkışlarla çalkalanırken, Granger'ın ekibinin tamamı onun üzerine yığıldı. Sonra hepsi yere oturdu ya da uzandı ve biri şampanya açtı ve şişeyi elden ele dolaştırdılar çünkü kadeh kaldıramayacak kadar yorgundular. Granger bir konuşma yapmaya çalıştı ama sesi kısıldı, yüzünü ellerinin arasına aldı ve sessiz hıçkırıklara boğuldu. Bu, tüm ekipte zincirleme bir ağlama reaksiyonu başlattı.

ancak üç ya da dört şişe daha şampanya tüketildikten sonra durdu.

Saatler sonra Draco kendini gece yarısı sessiz bir laboratuvarda, herkes ayaklarının dibinde yerde uyurken buldu.

Granger'ı Floo aracılığıyla eve taşıdı.

Granger, Kanunlar, Yetkiler, Standartlar ve araştırma ve etik inceleme kurullarından oluşan korkunç bir labirentten geçerek başvuruları tamamladı ve klinik denemelerine başladı.

Lupin doz alan ilk hasta grubu arasındaydı. Draco, Hayal Kırıklığına uğramış bir Granger'a dozu vermesi için St. Mungo'ya kadar eşlik etti. Lupin'in ailesi etrafındaydı. Tonks bir elini, genç oğlu da diğer elini tutuyordu. Kızı dizlerinin üzerindeydi.

Granger infüzyonu uygularken nazik bir profesyonellik sergiliyordu. Lupin'in ince yüzünde bir gülümseme ve gözlerinde damarlarına itilen Umut'la eşleşen bir umut vardı.

Draco Tonks'un ilk kez ağladığını gördü.

~

Draco ve Granger o öğleden sonra Malikane'ye döndüklerinde, Granger gözleri parlayarak yürüyüş yapmak istediğini söyledi, Draco da gelmek ister miydi?

Yapardı. Tabii ki.

Üzerlerine ısıtıcı büyüler yaptılar, sonra buzdan eğretili otları ve gıcırdayan huş ağaçlarıyla çevrili, beyaz üzerine gümüş rengi buzlu bir patikada ilerlediler. Nefesleri arkalarından akıyordu.

Bir süre hiçbir şey söylemediler. Granger donmuş su birikintilerinin yanından geçerken düşünceliydi. Draco onun küçük adımlarına ayak uydurdu, bazen hemen arkasında, bazen de yanında.

Yolun sonuna geldiler. Ayna gibi durgun bir göle açılan patikanın kenarları yeni ışıklarla parlıyordu.

Don.

Hava soğuk ve temiz kokuyordu, o kadar soft ki çok derin bir nefes almak baş döndürücüydu.

Granger setin üzerinde durdu ve eldivenli ellerini birbirine kenetledi. Draco gelip onun yanında durdu.

Sessizce durdular.

Dirseğiyle onu dürttü. Kız ona baktı.

"Başardın," dedi Draco.

Granger eldivenlerini ağzına bastırdı, inanamayarak gülümsedi.

"Ben - evet. İlk birkaç infüzyondan sonra rakamların nasıl geri geldiğini görmemiz gerekiyor. Ama - evet."

Rüzgârın savurduğu gökyüzüne baktı. Gök kubbenin masmavi bir parlaklığa büründüğü Aralık günlerinden biriydi. Beyaz puf

İç çekişinin sesi bir rüzgâr tarafından yukarı taşındı ve içinde kayboldu.

Onda sevimli, titrek bir neşe vardı - uzun çabalardan sonra bir şey başarmış ve yavaş yavaş bunun sevincini yaşamaya başlayan birinin bitkin, inanamayan neşesi.

Gözlerinde yaşlar vardı. Titrek bir nefes aldı.

Draco ona sarılmak yerine bir mendil verdi. "Bunların mutluluk gözyaşları olduğunu belirtmek isterim," dedi Granger burnunu çekerek. "Belli ki öyle."

Granger gözlerini sildi, sonra mendili göğsüne götürdü. Boğazını temizledi. "Çalışmalarım artık halka açık olduğuna göre bu proje hakkında bir makale yazacağım. Hatta belki de bir kitap. Ve uzun bir ithaf ve teşekkür listesi hazırlayacağım. Bu birçok elin ve birçok zihnin işi oldu. Elbette laboratuvardaki herkes ve çalışmalarını dahil ettiğim pek çok meslektaşım ve benden önce gelen araştırmacılar ve..."

"Ve?"

"Sizi de eklemek isterim," dedi Granger.

Draco'nun içinde beklenmedik bir mutluluk kıvılcımı çaktı. "Sen ister miydin?" "Evet."

"Onur duyarım," dedi Draco, yüzüne yayılan keyifli sırıtışa engel olamayarak.

"Bunu nasıl ifade edeceğime henüz karar vermedim. Kimliğinizin gizli kalmasını mı tercih edersiniz? Bir tür lakap kullanabilirim - yanımdaki dikene teşekkür etmek isterim?"

"The RahatsızlıkSeherbaz mı?" önerdi
Draco. "Fırsatçı hortlak mı?"

"Beceriksizliğin gerçek vebasası mı?" "Kasık?"

"O zaman Hormon olarak imzalamalısın."

"Bunu editöre açıklamak zor olabilir."

"Sizce 'Belirsiz Suçlarda Ortak' suçun kabulü anlamına gelir mi?"

"Bilmiyorum - sen Seherbaz'sın."

"Mm. Olmasa daha iyi."

"Belki de sadece Draco Malfoy'a en içten teşekkürlerimi sunmalıyım-"

"Hoşuma gitti."

"-saçları bu uğurda defalarca feda edilen."

"Bu gerekli ciddiyeti katar."

"Anlaştık o zaman. Teşekkür ederim."

"Bunu kutlamalıyız. Bu gece malikaneye birini davet etmek ister misin? Bir şişe 1972 Beaujeu-Saint-Vallier şarabım var."

"1972?! Tanrım, hayır. Bunu özel bir güne sakla."

"Sen özel bir durumsun."

Granger güldü, sonra dalgınlaştı. En sonunda, "Açıkkçası, bu gece hiçbir şey yapmamayı tercih ederim," dedi.

Durgun göle baktı. Paltosunun altında omuzları gevşedi. İlk infüzyonların tamamlanmasıyla üzerindeki muazzam baskı kalkmıştı.

Yangının çılgınlığı azalmıştı. Tekrar kendi kafasına dönmüştü.

Gözleri buluştuğunda Draco değişimi hissetti. Artık ateş gibi bir sıcaklık ve işinden başka bir şey düşünemeyecek kadar yüklü bir zihin tarafından itilmiyordu. Şimdi her zamanki sıcaklık onu yeniden içine çekiyordu. Sessiz bir çekim. Çekim.

Dirseğini ona doğru uzattı. "Hadi gidip hiçbir şey yapmayalım. Kimsenin bunu daha fazla hak ettiğini sanmıyorum."

İspanya'dan beri birbirlerine gerçekten dokunmamışlardı.

Hızlı bir gülümsemeyle ona baktı. Dirseğini kavradığını ve sıcak parmaklarının pelerininin içinden geçtiğini hissetti.

Geri dönmüştü.

Kalbi rüzgârla birlikte yükseldi ve gökyüzüyle buluşmaya gitti.

Bölüm 32

Pedagojik Bir Değişim

Malikânede, en küçük salonda onları hızlı hızlı yanan bir ateş bekliyordu. Perdeler kararan gökyüzüne karşı çekilmişti. Henriette, peynir kareleri, tapenade ve küçük lorraines kişilerinden oluşan küçük bir goûter hazırladı.

Kışlık giysilerini üzerlerinden çıkardılar. Draco gömlek kolları ve diş telleriyle bir koltuğa yerleşti. Granger kendini kanepelerden birine attı, ellerini göğsünde kavuşturdu ve tavana bakarak gülümsedi.

Sevinci gözlerinden okunuyordu. Draco da derin bir sevinç duydu - hem büyücülük dünyasının geneli için, hem de bu kadar çabadan sonra bu kadar anlamlı bir şey başardığı için kendisi için. Aylar uzun, tehlikeler çok, pes etme durumları sayısız olmuştu.

Ve pes etmemişti. Zorlamıştı. İleri gitmiş ve fethetmişti. Hayranlıkla dolup taştı.

Bu gl duyguyu iletmek için Draco bir küp peyniri Granger'ın yüzünün üzerinde uçurdu.

"Yardımcı olabilir miyim?" dedi Granger peynire.

"Yemek yememişsin. Henriette çok kızacak."

şimdi de peyniri kızın ağzına sokmaya çalıştı. Burnuna ve çenesine çarptı. Granger peyniri iterek uzaklaştırdı. Draco başka şeylerle ağızları hedeflemekte daha iyi olduğunu belirtmek istedi.

Granger doğruldu ve birkaç krakeri kendine doğru çekti. Uzun zamandır ilk kez birlikte yemek yiyorlardı. Draco onun küçük lokmalar halinde lorraines kişlerinden birini yemesini izledi.

"Ne?" diye sordu Granger. "Cüce bir puf gibi yiyorsun."

Granger kışkırtılmış görünüyordu. Sonra burnunu çekti. "Seni başka bir yaratıkla karşılaştırmak isterdim ama adil olmalıyım. Kötü sofra adabı pek çok kusurunuz arasında yer almıyor."

Draco aynı anda hem gururlandı hem de gücendi.

"Benim birçok kusurum mu?" Granger şimdi ilkel görünüyordu.

"Ben ne yaptım?" diye sordu Draco. "Ne yapmadım ki?"

"Tutulmayan bir söz daha," dedi Granger, Draco Malfoy tarafından erkeklere olan güveni bir kez daha yok edilen birinin yapacağı gibi hafifçe.

"Oh, bunu tekrar yapıyoruz, değil mi?"

"Evet."

"Hangi söz?"

"Bana Caeli Praesidium'u hiç öğretmedin."

Draco meraklanmıştı. "Sen de bana yapman gereken şeyleri hiç öğretmedin." Granger gülümsemekten kendini alamıyordu. "Sanırım ikimiz de biraz meşguldük."

"Biraz."

"Bu gece işin var mı?" diye sordu Granger. "Hiçbir şey yapmaman gerekiyordu."

"Biliyorum."

"En karmaşık koğuşumu öğrenmek hiçbir şey değil."

"Bu savurganlığa izin verin."

"Peki. Ama bana runik komutları öğreteceksin."

Granger ayağa fırladı ve hevesli görünüyordu.

"Pekâlâ." On dakika boyunca hiçbir şey yapmamayı başarmıştı.

"Çalışma odama gidelim," dedi Draco. "Bazı şeyleri açıklığa kavuşturmam gerekecek. Biraz teorik oluyor."

"Ooh," dedi Granger, onu salondan çıkarken takip ederek. "Teoriyi severim."

Draco çalışma odasının kapısını açtı ve onu içeri almak için kenara çekildi. Etrafına bakındı, mobilyaları, ağır perdeleri, parlayan kümeler halinde yüzen mumları inceledi. Ateş fokurduyor ve mırıldanıyordu.

Bir duvarda büyükbabasının değerli Abraksanlarından bazılarının resmi vardı. Kanatlı atların kulakları Granger'ı görünce diken diken oldu. Bir tanesi ona meraklı bir şekilde kişnedi.

Draco masasının arkasına oturdu. Granger'ın masanın karşısındaki iki misafir koltuğundan birine oturacağını tahmin etmişti. Ancak onun parşömen ve hokkayı kendine doğru çektiğini görünce

masanın kendi tarafında ona katıldı ve sandalyesinin geniş kolçaklarından birinin üzerine tündü.

Draco kişisel alanının bu şekilde işgal edilmesine hiç aldırmadı. Ona tekrar sahip olmak harika bir duyguydu.

"Yani. Caeli Praesidium." Draco tüy kalemını mürekkepledi ve birkaç satır çizdi. "Sanırım jeodezik polihedronun ne olduğunu biliyorsundur?"

"I yap. Bazıları virüsler var kapsidler
şekillendirilmiş jeodezik polihedra gibi,
aslında."

"Kapsidler mi?"

"Proteinden yapılmış bir tür kabuk." Granger elini ona doğru salladı. "Devam edin."

"Doğru. Bu koğuyla amacım gelen büyülü güçleri yapı boyunca dağıtmaktı. Geleneksel koğuşların çoğunda, sarsıcı veya sıkıştırıcı büyülerle zorlanabilecek bir zayıflık noktası vardır - özellikle de genellikle konutların üzerinde kullanıldığını gördüğümüz parabolik koğuşlar. Elbette hiçbir koğuş kırılmaz değildir, ancak Caeli Praesidium'un kırılması için daha uzun bir süre boyunca çok daha fazla büyülü baskı gerekir."

Draco birkaç çokyüzlü daha çizdi. "Özünde, küreyi kesen ne kadar çok köşe varsa - bunun gibi - o kadar güçlüdür. Koğuşun istenen ölçeğini ve gücünü belirledikten sonra, yüzünü bölmek ve gücünü hesaplamak için biraz aritmetiğe ihtiyacınız var. Örneğin bu dodekahedronda -" diye taslağını çizdi "- bu beşgenleri üçgenlere ve oradan da daha küçük üçgenlere bölebilirim. Bu bize çok daha fazla köşe sağlar. Buna büyütme denir."

Seyircisini kaybedip kaybetmediğini anlamak için başını kaldırdı ama hayır; Granger ellerini kucağında kavuşturmuş, pür dikkat kesilmişti.

Kendi kıyafetlerinden hâlâ kış kokusu geliyordu ama o salondan gelen ateşin kokusunu alıyordu. "Şimdi sıra aritmetikte. Bu formül-" diye yazdı, "- bize bir küpün köşelerinin sayısını verir.

polihedron olacak var ve onun potansiyel büyümlü güç. Elbette ne kadar karmaşık olursa, büyü yapmak da o kadar yorucu olur ama o kadar uzun sürer."

"Ooh," dedi Granger, formüle bakarak. "Bu çok katlı aritmetik. Üniversiteden beri bunu yapmamıştım. Bir deneyebilir miyim?"

Draco üzerinde çalışması için bir örnek not etti ve tüy kalemi ona uzattı. Bir dirseğine yaslandı. alışırken içinde sessiz bir zevk vardı - tüy kalemi parşömene bastırırken, düşünürken.

Yarım dakika içinde çözdü, açıkçası bu çok seksiydi. Draco'nun içinden küçük bir zevk sızısı geçti.

Daha zorlayıcı bir örnek üretti ve tüy kalemini tekrar ona verdi. Onu gözlemlemek için arkasına yaslandı. Yeni problemi düşünürken tyn ucunu dudağına değdirdi.

Seçkin bir bekâr ve apkın olarak geçirdiği uzun yıllar boyunca Draco pek çok baştan çıkarma taktiğine maruz kalmıştı. Granger'ın dikkatsizce dudaklarını fırçalaması bunların en kışkırtıcıları arasındaydı.

Biraz daha çalıştıktan sonra ikinci rneği de çözdü. Draco gıdıklanmıştı.

Kadının kol dayanağından kaymasını ve kucağına düşmesini diledi. Bu, bu sapyofilin ıslak rüyası olan şeyin zirvesi olurdu.

Granger kucağında, belirsiz aritmetik üs alma işlemlerini çözüyordu.

Bir sonraki meydan okuması adil değildi. Granger bunu denedi, şaşkınlıkla durdu, sonra ona suçlayıcı bir bakış attı ve aritmetiği tersten bozdu.

"Tss. Başlangıç noktanız beşgenlerdi. Bunun kare yüzleri var."

"İyi tespit." Draco tüy kalemi geri vermesi için elini uzattı. "Peki ya onu büyütürsek ne olur?" diye sordu Granger, tüy kalemi alıkoyarak. "Sanırım evrenin dokusunu bozmuş oluruz."

"Bakalım."

Hesaplama üzerinde çalıştı. "Oh. Dik açılı üçgenlerle sonuçlanan jeodezik bir alt bölüm, eşkenar olanlarla değil. Sanırım o kadar güçlü değil."

Draco, Granger'ın ilginç eserine baktı. "Ben de öyle tahmin ediyorum."

"Bunun bir güzelliği var, değil mi?"

"Var," dedi Draco, belli ki geometriden bahsetmiyordu. "Bir tane daha ister misin?" Granger kuşkulu görünüyordu. "Pekâlâ."

"Bu sefer hile yok, söz veriyorum - sadece karmaşıklıklar."

Kadının bir dakikadan daha uzun süre meşgul olmasını sağlamak için son bir örnek, oldukça kötü bir örnek üretti, böylece bu deneyimin, kalçasının koluna itilmesinde, topuğunun kaval kemiğine sürtünmesinde kendini şımartabilirdi.

"Hm," dedi Granger. "Köhler yasasını kullanmam gerekiyor." "Köhler'i biliyor musun?" "İstiyorum."

"Vay canına. Bu iş tahrik edici bir hal aldı."

Granger dudaklarını birbirine bastırdı. "Ancak hepsini hatırlayıp hatırlayamayacağımı..." İki dirseğini masaya dayadı ve Köhler'in belli belirsiz hatıralarını mırıldandı. Evet. Uyarıcı. Aleti uyluğunun iç kısmına doğru bir selam verdi.

Granger hantal kazağını çıkarmış ve ince bir Muggle bluzu giymişti. Draco onun kalçalarındaki genişliğe baktı - çok tutucu, bilirsiniz, çok güzel

Bir kadın birincil köşeleri hesaplarırken bir erkek pis düşünceler içindeyse, bir erkeğin elleri için şekillendirilmiştir.

Tamamen ereksiyon olmadan önce gözlerini kaçırmaya karar verdi. Masasının karşısındaki pencere dikkatini dağıtmaya yaramadı. Dışarısı karanlıktı ve tek görebildiği mum ışığıyla aydınlatılmış çalışma odasının yansımasıydı. Granger eğilmiş, göğüs dekoltesini ve sütyeninin üst kenarını güzel bir şekilde görüyordu.

Harika. Müdürünün üzerine bir otuz bir çekse miydi? Dikkati dağılmıştı ve muhtemelen bir dakikasını alırdı? Tanrım.

Granger bir atılım yaptı ve bir şeyler karalamaya başladı. "Bitti!" dedi ve tüy kalemi yere fırlattı.

Draco parşömeni ve onun zarif çözümünü incelemek için öne doğru eğildi. Evet. Başardı.

Ve çok erotikti.

Masasının üzerindeki hokka patladı. Granger sıçradı. "Bu da ne-?!"

Kontrolsüz bir sihir atağı. Harika. Pantolonuna boşalmanın bir adım ötesindeydi. "Özür dilerim," dedi Draco, erken mürekkep boşalmasının kanıtlarını ortadan kaldırarak. "Sen iyi misin?" "Aşırı uyarılmışım."

"Aşırı uyarılmış mı?" diye tekrarladı Granger, onun açıklaması sırasında olduğundan çok daha şaşkın görünüyordu.

Draco boğazını temizledi. "Devam edelim mi? İlk birkaç seferden sonra bu hesaplamaları kafanızda yapacaksınız. Asa hareketi Salvio Hexia'ya benziyor, sadece yukarı doğru kesimlerin c3'e eşit olmasını istiyoruz. Bu da tahmin edebileceğiniz gibi uzun zaman alabilir. Döküm amacı koruma değil, güçlendirme. Buna dikkat edin, nüans önemlidir. Büyü Caeli Praesidium'dur, bir kez, başlangıçta. Hepsi bu kadar."

"Doğru," dedi Granger. "Bir deneyeyim." "Kapıyı koğuşlayın."

Draco onun değişen dikkatinden yararlanarak pantolonunun paçasını dikkat çekmeden çekti, böylece şişkinlik kumaşta zararsız bir kıvrım gibi görünecekti. Aşağı yukarı.

Granger büyüü birkaç kez yaptı, aralara birkaç aritmetik karalaması daha serpiştirdi. Büyüü yavaşça yapıyordu ve koğuşu küçüktü ama işin özünü anladığı açıktı. Beşinci denemesinde, oldukça inandırıcı gümüşi bir ağ kapının üzerine yayıldı, parıldadı ve kayboldu.

"Aferin," dedi Draco, 'şu anda çılgınca tahrik oluyorum' yerine.

"Pratik yapmam gerekecek. Ne kadar ilginç bir koğuş - aritmetiğin büyü işine bu şekilde uygulandığını görmemiştim, sanmıyorum."

"Yararlı bir şey. Diğer Seherbazlara öğretmeye çalıştım ama çoğu aritmetiksel notasyonları görür görmez hiç ilgilenmedi."

Granger dudak büktü. "Onların kaybı."

Ayağa kalkmak ister gibi yaptı ama Draco parmaklarını onun koluna dokundurdu. "Ne?"

"Karşılığımız Profesör. Runik komut."

"Doğru." Granger yüzünü ona dönmek için koltuğunda kaydı. Bacaklarından biri kolçağın üzerine tünediğı yerde altına sıkışmıştı, diğeri ise hafifçe onunkinin arasında duruyordu.

Çok iyi.

Granger esasını kaldırdı ve dört altın rün çıkardı. "Hverfðar vif inn laguz." Mumlar söndü ve ocaktaki ateş bir kor parıltısına dönüştü.

"Tüh," dedi Granger ani karanlıkta.

Asasını salladı ve mumlar yeniden yandı. "Bu apotropaik bir sözdizimi. Rünler Meginrunar hecesinden, ama ben Rúnatal'dan prozodikler ekledim. Genel olarak 'söndürmek' anlamına geliyor. Önce büyüyü deneyin - tonlama biraz zor."

Draco denedi. Granger başını salladı ve eski heceleri yavaşça tekrarlardı. Tekrar denedi. Granger dudak büktü. "Damaktan çıkarılan harflere takılıyorsun." "Neyi?"

"Bu kadar havalı konuşmayı bırak. Eski runik dilinde konuşuyorsun, Seneca'da kaz ciğeri sipariş etmiyorsun." Draco konuşmasına biraz İskandinav sertliği katarak tekrar denedi.

"Daha iyi. Keşke Fransızca yerine Almanca konuşsaydın." Granger içini çekti ve hüzünlü görünüyordu. "Sürtünmeleri için ölmek gerek. Şimdi, rünler."

Granger tüy kalemi aldı ve mürekkep kabının parçalanmış kalıntılarına daldırdı. Parşömenin üzerine dört rün çizdi.

Draco onları kopyaladı. Odaklanmak ona iyi gelmişti - görünüşe göre aynı anda hem rünlere konsantre olup hem de ereksiyonunu sürdüremiyordu.

Granger onun kaligrafisini eleştirmekten büyük ve alaycı bir zevk alıyordu. "Oh, hayır - laguzu çok yumuşak yapmışsın. Düzelt şunu. Güzel. Aşağı doğru vuruşta biraz daha güven. Tamam. Tekrar dene. Burada neler oluyor? Çatı Hverfðar'ın üzerine mi çöktü? Böyle mükemmel çokyüzlüler çizip sonra da bunu bir rune'a nasıl yaparsın? Dört çizgisi var. Bu sergiye gelince, bu bir Cheesy Wotsit mi? Ya bu? Başka bir kirpiniz mi? Ya bu? Hiperbolik geometrinin bir noktası mı?

Bu gidişle evrenin dokusunu parçalayacaksınız."

Draco evrenin dokusunu parçalamadı ama çok fazla güldü ve parşömende bir delik açtı.

Granger geri çekilmiş bir gülümsemeyle inceledi ama kınamadı: "Ne de olsa rünler oyulmak içindir."

Birkaç deneme çalışmasından sonra Granger memnun olduğunu belirtti.

Asa hareketlerine geçtiler. Evreni sona erdiren ya da başka bir sıkıntıyı önlemek için, Granger elini onun elinin üzerine koydu, o da rünleri havaya doğru çekti.

Eli onunkinin üzerinde nazikti, avuç içi parmak eklemlerinin üzerinde yumuşaktı.

Draco'nun ilk birkaç denemesi, berbat telaffuzuyla birleşince, başarısız sapmalardı. Sonra Granger onunla birlikte runik komutu söyledi ve

Bu, rehberlik eden eliyle birlikte, sadece bir an için havada asılı duran altın r nlerin parlamasıyla sonuçlandı.

Mumlar titredi.

Granger elini Draco'nun elinden çekti, böylece Draco kendi başına devam edebildi. Draco beceriksiz numarası yapması gerekip gerekmediğini düşündü ama onun önünde aptal gibi görünmek de istemiyordu.

 a lar boyu sürecek bir ikilem. Gurur kazandı. Tekrar denedi ve rünler daha uzun bir süre parladı ve çalışma odasındaki mumların yarısı söndü.

Ancak ateş ne eyle yanmaya devam ediyordu. Anlamsız bir şey.

"Bu çok adil bir giri imdi," dedi Granger. " yi içti."

Kız ona memnuniyet ve hayranlık karışımı bir ifadeyle bakıyordu ve bu Draco'yu memnun etti.

hem egosuna hem de kasıklarına hoş küçük çırpınışlar gönderdi.

Granger -üzölerek- onun sandalyesine tünemeye son vermeye karar verdi. Bir iniltiyle ayağa kalktı ve bir elini kışına bastırdı. "Kıçım uyuştı."

"Masaj yapayım mı?" diye sordu Draco.

"Sorun değil," dedi Granger gülerek. Şaka yapmıyordu ama olsun.

Granger gerindi, esnedi ve kapıya baktı.

Draco onu bırakmaya henüz hazır değildi, sanki ona daha yeni kavuşmuş gibi hissediyordu. "Hiçbir şey yapmamaya mı gidiyorsun?"

Granger kaşlarını kaldırarak onu izledi. "Aklınızda zorlayıcı bir alternatif varmış gibi görünüyorsunuz."

"Bilgisayar için yeni bir pazarlık kozu düşündüm. Ama bekleyebilir."

"İşte şimdi ilgimi çektin."

"Öyle mi? Oh hayır."

"Ne oldu?"

"Benimle gel."

Çalışma odasından çıktılar. Granger, Draco'nun yanında adım attı, adımlarının göreceli uzunlukları göz önüne alındığında, orada burada fazladan birkaç sıçrama daha yaptı. "Nereye gidiyoruz?"

"Önce bir doğum günü hediyesi olacaktı, çünkü sana ne alacağımı bilmiyordum, çünkü sen bir kralsın ve kendine ne istersen alabilirsin ve korkunç pijamalar ve diğer daha az uygun şeyler dışında hiçbir fikrim yoktu - her neyse - Mabon geldi ve geçti ve anı kaybettim. Sonra Greyback iğrenç posterlerini Londra'nın her yerine astığında seni neşelendirmek için kullanmak istedim ama sen işine gömülmüştün ve neredeyse uyumaya bile vaktin yoktu."

Bir çift kapının önüne geldiler. "Şimdi, tüm fırsat pencerelerimi kaçırdığım için, bu konuda tam bir alçak olmaya ve bunu Bilgisayar için bir koz olarak kullanmaya karar verdim."

Granger kapıları fark ettiğinde yumuşak bir oh çekti. Draco'ya döndü.

dudaklarında bir gülümsemenin başlangıcı.
"Stratejik. Onaylıyorum."

"Asa," dedi Draco elini uzatarak.

Granger onu avucunun içine yerleştirdi. Draco onu kapıya doğru tuttu ve asasını birkaç kez sallayarak Granger'ı Malfoy kütüphanesine girmesine izin verilen çok kısa bir listeye ekledi.

Kapılardan birini iterek açtı. Granger heyecanla ileri doğru bir adım attı ama kolunun yolu kapattığını gördü.

Başını kaldırıp ona baktı. "Evet?" "Bilgisayar mı?"
"Küçük siyah kalbinin arzuladığı her şeyi öğrenene kadar senin kişisel öğretmenin olacağım."

Draco sıırttı. El sıkıştılar. Granger onu bırakmadı, arkasından kütüphaneye çekti ve etrafı keşfederken onu da yanında sürükledi.

Malikânenin bütün bir kanadını kaplayan kütüphaneyi keşfederken onunla birlikte olmak memnuniyet vericiydi.

Burası kısmen devasa bir okuma odası, kısmen geleneksel yığınlar, kısmen de kişisel bir müzeydi. Uzun pencereler ormana ve arazinin batı kenarı boyunca uzanan göle açılıyordu. Bir ateş çıtırdıyordu. Okuma masaları ve büyük boy koltuklar, büyüğü fenerlerle aydınlatılmış, özenli düzenlemelerle oraya buraya yerleştirilmişti.

Granger'ın nefes alışları muazzam bir zevk kaynağı olmaya devam etti. Bir tur istedi. Draco bunu sağladı. Kitap yığınları ve vitrinler arasında dolaştılar. Granger Draco'ya sınıflandırma sistemi, Malfoylar'ın satın alma felsefesi ve ayıklama planları hakkında sorular sordu.

Gözlerinde yumuşak bir ışık vardı.

Draco, onun bakışlarının odaklanmadığını fark ettiğinde, satın almalarına ve ayıklamalarına rehberlik eden ilkeleri çok ilginç ve akıllıca açıkladığını düşündü.

"Hâlâ benimle misin?" diye sordu Draco. "Evet," dedi Granger gözlerini kırıştırarak.

Draco devam etti. Tekrar daldı.

"Alo?" dedi Draco, sinirlenerek. "Özür dilerim. Evet, buradayım. Buradayım."

Draco dersi yeniden planlamaya karar verdi, zira sandığı kadar etkileyici olmadığı açıktı. Granger'ın yüzünde belli belirsiz bir gülümseme vardı.

Kitapların, süreli yayınların ve küçük bir baskı ve çizim koleksiyonunun önünden geçtiler. Ona haritacılık koleksiyonunu gösterdi. On yedinci yüzyıldan kalma bir haritanın üzerinde "Here there be monsters" (Burada canavarlar var) yazılıydı. Draco deniz canavarlarının arasındaki küçük bir lekeyi işaret ederek onun Granger olduğunu söyledi.

Camın altında sergilenen nadir kitaplar koleksiyonunun önünden geçtiler. Granger oradaki eski büyü kitaplarını ve el yazmalarını incelerken iç geçirdi.

"Din Eidyn'in Kitabı'nı kurgusal olmayan kitapların altına koymaya kim karar verdi?" diye soludu ve bir rafın önünden geçerken aniden durdu.

"Ben," dedi Draco. "Tsk," dedi Granger. "Savaş oldu."

"Bu yoruma açık," dedi Granger, azımsanmayacak bir ukalalıkla. "O ozanın varlığı bile kanıtlanamaz. Bence bunu şiirin altına koysanız daha iyi olur."

"Fikrinizi paylaşmanız büyük incelik, ama bu kütüphanede, l'État, c'est moi," dedi Draco. Granger devrim düşüncelerini körüklüyor gibi görünüyordu.

Turlarını bitirdiler. Granger şömineye en yakın kanepeyi bulup üzerine kıvrıldı ve kütüphaneye, güzel bir manzaraya hayranlıkla bakan biri gibi baktı. "Burası tüm bu malikânedeki en sevdiğim yer olabilir."

"Olabilir mi? Başka kimler senin sevgini kazanmak için yarışabilir?"

Granger parmaklarının ucunda sıraladı. "Evin arka tarafındaki küçük salonu seviyorum - bugün içinde bulunduğumuz salonu - Henriette ateş yaktığında çok rahat oluyor. Yaz boyunca yemek yediğimiz teras çok güzeldi. Gül bahçesi tam bir rüya tabii ki..."

Draco onun yanına oturunca sözlerini yarıda kesti. "Peki ya belli bir pencere çıkıntısı?" diye sordu Draco.

Biraz zaman aldı ama Granger onun ne demek istediğini anladı ve yanakları pembeleşti. "Bunu hatırladığımdan emin değilim."

"Hayır mı?"

"Hayır."

"Doğru. Sanırım rüya görüyordun."

Kütüphaneye oldukça gergin bir sessizlik çöktü.

İlk çatlayan Granger oldu. Ayağa fırladı. "Sana bilgisayarı öğreteyim mi? Gidip getireyim."

"Ama biz de tam hiçbir şey yapmadan duruyorduk," dedi Draco.

Granger hiçbir şey yapmamanın tehlikeli bir uğraş olduğuna karar vermiş gibi görünüyordu. "Biz de yapabiliriz, biliyorsun. Aslında hiçbir şey - en azından benim için. Çok kolay."

Onun onayını beklemedi ve cihazı almak için ortadan kayboldu. Kollarında bilgisayar ve bir yığın diskle geri döndü.

Onun yanına otururken, "Heyecanlı görünüyorsun," dedi.

"Yıllardır bu eşyanın gizemleri üzerine kafa yoruyorum." "Herhangi bir Muggle doğumluya da sorabilirdin, biliyorsun."

"Hayır. Ben seni istedim."

Granger makinedeki birkaç düğmeye basarken ona sorgulayıcı bir bakış attı.

Bilgisayarı öğrenmek çok güzeldi, çünkü Granger bacakları birbirine değene kadar ona yaklaştı ve cihazı aralarında dengeledi, sonra da 'dokunmatik yüzeyin' nasıl çalıştığını göstermek için elini onunkinin üzerine koydu. Her şey çok güzeldi. Ona bilgisayarın işlevlerini gösterdi - yazmak, araştırma yapmak, başkalarıyla iletişim kurmak, 'internette gezinmek'.

İnternet Draco'nun anladığından pek emin olmadığı bir şeydi, ama Granger bir kutuya 'kedi', 'ev' ya da 'onkoloji' gibi şeyler yazabiliyordu ve o şeylerle ilgili bilgiler, hatta resimler bile çıkıyordu. Olağanüstü kullanışlı görünüyordu. Anlık bir ansiklopedi. Granger kütüphanelerin tüm içeriğinin bunun içinde olduğunu söyledi.

İnterneti deneyebilmesi için bilgisayarını ona uzattı. Uzun uzun yazarak aradığı ilk şey "memeler" oldu.

Granger kelimenin belirmesini izlerken bir kıkırdama sesi çıkardı. "Malfoy!" Draco çabasının sonuçlarını gözlemlerken kısık bir ısıklık çaldı.

"Şimdi bana bulutun ve Hacker'ların ne olduğunu söyle," dedi Draco, ekranda oldukça güzel beş çift meme bulunan bilgisayarını ona geri verirken.

Granger memelerden kurtuldu (ne yazık ki) ve bulut ile Hacker'ları açıkladı. Bulut kavramsal olarak ilginçti. Hacker'ların balta ya da diğer vahşi silahlara sahip olmaması onu hayal kırıklığına uğratmıştı. Granger genellikle kan dökülmediğini doğruladı. Genel olarak anticlimactic.

Draco bilgisayarını kurcalamayı bitirdiğinde ("serseriler" ve "Draco" internetteki turunu tamamlamıştı) bilgisayarını Granger'a geri verdi, o da ayağa kalkıp eşyalarını yerleştirmeye başladı.

"Bu bilgilendiriciydi," dedi Draco. "Artık tüm sırlarını biliyorum." "Mm. Elimi fazla zorlamış olabilirim - seninkilerin hepsini bilmiyorum." "Öyle mi?"

Granger kapıya doğru ilerledi. "Ama yine de aydınlatıcı bir akşam oldu. Kütüphaneye girmeme izin verdiğiniz için teşekkür ederim, bu-"

Draco da ayağa kalkmış ve kapı koluna ulaşmadan onu engellemişti. "Hangi sırrım ilgini çekiyor?"

Granger başını salladı. "Bu çok aptalca. Sana söylemeyeceğim." "Şimdi bilmem gerek."

Granger ondan uzaklaşarak, "Bilmene gerek yok," dedi. Yüzünde bir gülümseme belirmeye başlamıştı.

"Yaşıyorum. Benim evimde yaşıyorsun. Beni çırılçıplak gördün. Kelimenin tam anlamıyla ben oldun. Hangi gizem devam ediyor?"

Granger güldü. "Küçük bir tane." Bir adım daha uzaklaştı. "Bu çok aptalca." Granger'ın geri geri gittiği yığınlara doğru onu takip etti. "Anlat bana." "Hayır."

Draco, "Seni bir köşeye sıkıştırıp hex'le onu senden çıkaracağım," dedi.

Tehdidinin ilk kısmını yerine getirdi. Geriye doğru birkaç adım daha attıktan sonra Granger köşeye sıkışmıştı.

Sahte bir öfkeyle nefesi kesildi. "Buna cüret edemezsin."

Yığınlara doğru küçük bir kovalamaca onu beklenmedik bir endorfin dalgasıyla doldurdu. Nefes alış veriş hızlandı.

"Yapardım," dedi Draco. Daha da yaklaştı.

Granger, "Sana gerçek bir taşak yırtılmasının nasıl bir his olduğunu öğretirdim," dedi. "Taşaklarımla ne istersen yapabilirsin."

Ona doğru bir adım daha attı.

"Tutamayacağın sözler verme," dedi Granger.

Şimdi yığınların karşısındaydı ve gidecek hiçbir yeri yoktu. Ateş kokusu aldı. Ona baktı. O da ona baktı. Gelecekteki mutluluğunun büyük bir kısmının bu parlak gözlerde yattığını hissetti.

"Ne sırrı?" diye tekrar sordu, çünkü ağızını sorularla meşgul etmezse, ona sonsuz bağlılığını ilan etmek gibi aptalca bir şey yapabilirdi.

Sanki bir kaçış yolu hesaplıyormuş gibi yana baktı. Draco yolu kapatmak için bir kolunu kaldırdı.

Diğer tarafa baktı. Draco tek parmağını çenesinin altına koyup onu kendisine doğru çevirdi.

"Çok ısrarcısın," dedi Granger. "Ben istediğimi alırım," dedi Draco.

Granger ona muhteşem bir göz devirme hareketi yaptı. Sonunda yumuşayarak raflara yaslandı ve onu daha yakına çağırdı.

Zevkle yaklaştı. Eğildiğinde saçlarından bir parça Granger'ın gün sonu kirli sakalına takıldı. "Krem şanti," diye fısıldadı Granger onun kulağına. "Ah," dedi Draco. Sırıtmaya sırası ondaydı. Sırıtmaktan da öte. Alnını Granger'ın omzuna yasladı ve Güldü.

"Cevabını bekliyorum," dedi Granger, nefesi Draco'nun ensesinde gezinirken. Draco başını kaldırdı ve "Sanırım bunun için uygulamalı bir gösteri gerekecek," dedi.

"Gösteri, en etkili pedagojik yöntemlerden biridir," diye başını salladı Granger. "Ne yazık ki bu pek centilmence olmaz. Ya da uygun. Ya da akıllıca."

Granger şaşkınlıkla görünüyordu. "Ne yazık."

"Bunun trajedisi varlığını paramparça ediyor," dedi Draco, pek de abartmadan.

Granger elini onun kolunda gezdirdi ve dudak büktü. "Hâlâ gümüş kol düğmeleri takıyorsun. Geçiş metallerinin tehlikeleri konusunda dersimizi almadık mı?"

"Belki de tekrarlanmasını umuyorduk."

"Tekrarlama da mükemmel bir pedagojik yöntemdir," diye başını salladı Granger. "Talimat bekliyorum," dedi Draco, sesinde saçma bir umut vardı. "Oh, hayır. Bunun için de uygulamalı bir gösteri gerekir."

"Oh?"

"Kadınsı değil. Uygunsuz. Akılsızca."

"En iyi şeylerin hepsi öyledir."

Granger ona en sevimli, en tehlikeli sırıtışını yaptı.

"Sen bana krem şantiyi gösterdiğinde belki ben de sana gösteririm."

"Sen sinsi ve zalimsin."

"Teşekkür ederim. Hazır sizi yakalamışken başka bir küçük sırrınızı sorabilir miyim?"

"Evet." (O kadar çok anlamda ona sahipti ki, bu biraz gülünçtü).

"O korkunç pijamalardan başka bana almayı düşündüğün diğer şey neydi? Şu uygunsuz şey?"

Draco dayanak noktasının kenarında sallanıyordu.

Muggle Londra'sında bir iç çamaşırı mağazasını ziyaret ettiğini ve günlerce bunun hayalini kurduğunu belirtmek yerine, "Bu - hiçbir şeydi," dedi.

"Hiçbir şey mi? Seni yığınların arasına itmeli ve bir cevap vermen için zorlamalıyım." Evet. Onu yakalamıştı.

Kalbi, o aptal ve işe yaramaz organı dolmuştu.
"Lütfen yap," dedi Draco.

Tek parmağını göğsüne koyup onu geri çekti.
Arkasındaki yığınlar çarpmadan önce fazla uzağa
gitmesine gerek yoktu, en fazla yarım adım
atabilirdi.

Sırtına bir raf saplandı. Parmak ucu ön tarafına
hafifçe bastırdı. Kalbini hissedebiliyor muydu?
Muhtemelen.

"Söyle bana," dedi Granger. "Mm - hayır."
Granger bir parmağını onun yakasına geçirdi ve
ayak parmaklarının ucuna kadar yükseldi. "Söyle
bana," diye fısıldadı onun çenesine doğru. "Yoksa."

Sadece birkaç tatlı söz, tatlı tehditler ve zar zor
dokunuş ve tekrar baş dönmesinin içindeydi. Hafif
bir coşku kaplamıştı içini.

Granger'a aşık olmuş bir aptaldı. "Yapma," dedi
Draco.

Ne hakkında konuşuyorlardı ki?

Parmaklarını adamın çenesine koyma sırası ondaydı. Adamın yüzünü kendisine doğru çekti.

"O zaman bize en ufak bir ipucu ver," dedi, bunu yaparken nefesinin en ufak ipuçlarını adamın ağzına değdiriyordu.

"Çok ısrarcısın." "Ben de istediğimi elde ederim."

"İstediğin şey kendini sana vermeye bu kadar istekliken hâlâ istiyor musun?" diye sordu Draco.

"Yığınların arasında derin felsefeler," dedi Granger.

"Dikkatimi dağıtmaya çalışmayı bırak."

"Dikkatimi dağıtan sensin," dedi Draco. Burunları birbirine değdi. "Ne hakkında konuştuğumuz hakkında hiçbir fikrim yok."

"Uygunsuz hediyeler." "Doğru."

"Bu bilgiyi açıklamam için seni neyle tehdit etmem gerekiyor?" diye sordu Granger, gözlerini onun gözlerine dikerek, sesinde bir gülümseme vardı.

Draco alnını onunkine dayadı. "Şu anda benimle dalga geçtiğin her neyse ondan uzak duruyorum."

"Bir muamma." Parmağını adamın çenesinde gezdirdi. "Vermeyi çok istediğim halde esirgemek zor." "Keyif ve merak uyandıracak daha fazla felsefe."

Bir süre daha adamın ağzına doğru nefes aldı. Elini ensesine atıp onu kendine çekmemek için nefis bir özdenetim egzersizi yaptı.

Granger bir iki santim geri çekildi. "Çekiniyorum. Konuş." "Kalpsiz," dedi Draco.

"Merakımı giderin, ben de bunları gidereyim-"

"Bunlar ne?"

"Felsefi Soruşturmalar."

"Ne hoş bir rüşvet."

"İşe yarayacak mı? Seherbazlar buna karşı eğitildiler, değil mi?"

"En prensip. Fakat benim profesyonel Bütünlük bir kez daha önünüzde parçalanıyor."

"Oh, hayır," dedi Granger.

"Bu kadar kendini beğenmiş görülmene gerek yok."

"Anlat bana."

"I basitçe aranıyor içinsatın al sen -
daha az korkunç gece kıyafetleri."

"Düşünceli. Bunda çok uygunsuz bir şey yok." "Bir
Muggle iç çamaşırı dükkanıydı."

"...Oh."

"Muggle'lar gece kıyafetleri konusunda çok
yaratıcıdır, bilirsiniz. Büyücü eşdeğerlerimizden
çok daha fazla. Bir sürü askılı şey - dantel
jartiyerler - kombinezonlar - güzel eşleştirme setleri
- yaramaz küçük takımlar - bunların hepsi daha
sonra düşüncelerimi çok uzun süre meşgul etti."

Granger'ın yanaklarında bir kızarıklık vardı.

"Sana bunun uygunsuz olduğunu söylemiştim," dedi
Draco.

"Dehşet verici," dedi Granger. "Buraya gel de sana
rüşvetini vereyim." Draco eğildi.

Dudaklarına bir öpücük kondurdu ama adam aynı
şekilde karşılık veremedi geri çekildi. Bu yeterli
değildi. Bunların hiçbirisi yeterli değildi.

Onu yavaşça öpmek istiyordu. Onu o yığınlara
yaslayıp kaldırmak ve tüm arzusunu içine
sıkıştırmak istiyordu.

"Bu rüşvetin süresi ve yoğunluğu için parametreler üzerinde pazarlık yapmalıydım," diye düşündü Draco. "Muhtemelen - bu şekilde daha akıllıca," dedi Granger.

Bakışları tekrar adamın ağzına kaydı. Sonra büyük bir çabayla gözlerini kaçırdı. Adamın kol düğmelerinden birini boş boş çevirdi. Narin parmak uçları bileğini okşadı.

"Bana malikânedeki en sevdiğim yerin neresi olduğunu sormadın," dedi Draco. "Ah...? Peki nerede?" "Burada."

"Çok güzel bir kütüphane."

"Hayır. Burada - seninle."

Kol düğmeleriyle oynayan kızın elini yakaladı ve parmaklarını onunkiyle birleştirdi.

Onu uçuran o gülümsemeyeyle gülümsedi. Gölgelemin arasında bir ışıktı o. Dudak gözlü, al yanaklı, altın ruhlu.

Kalbi onunla doluydu. Onun aklı, zekâsı, büyü, hırsı, güzelliği, kaosu. Kendini düşün kuyusunda hissetti.

Onu sevebilirdi. Tanrım, onu sevebilirdi.
Parmağını yanağında gezdirdi.

Onu şimdiden seviyor olabilir, gizli kalp atışlarında,
çalıntı dokunuşlarda ve yavaş bakışlarda.

Bir yırtılma ve uyumsuzluk vardı - zihni kalbinin
zaten bildiği şeyi kabul etmek için gerilirken zevkli
bir acı.

Onu çoktan sevmiştı.

Yırtıldı. Sessizlik içinde acı çekti. Kadın, onun çektiği
çileden habersiz, yüzünü onun eline çevirdi.
Avucunun içinde, yanağının yumuşaklığı,
gülümsemesinin baskısı. O kadar özlem doluydu ki
canı acıyordu. Perişan haldeydi, perişan.

"Seni özledim," dedi Draco. Sesi sınırlarda takılıp
kalmıştı. Bu korkunç, yürekten gelen samimiyet onu
dehşete düşürmüştü.

O da, sağ olsun, aynı şekilde karşılık verdi. "Ben de
seni özledim." Kelimelerde bir solukluk, bastırılmış
duyguların kararsızlığı vardı. "Je reviens de

loin. Yaşayanların dünyasına geri dönmüş gibi hissediyorum."

Hâlâ onun elini tutuyordu. Başparmağını yüzüğünün üzerinde gezdirdi. "Komplikasyonlara karşı kapasiteni geri kazandığında bana söylemelisin."

Dudakları ayırık ve gözleri merak rengine ona baktı. Onun parmak eklemlerine tekrar dokunduğunu hissetti.

"Bugünden sonra, biraz kıpırdama alanım olabilir."

"Peki ya biraz aptal olsaydık?" "...Hadi biraz aptal olalım."

Parmaklarını, omuzlarına yaslandıkları yerden, diş tellerinin altından geçirdi ve onu kendine doğru çekti.

Onu kitaplara doğru geri itti.

İsteddiği gibi onu yavaşça öptü ve istediği gibi onu yığınlara doğru kaldırdı ve tüm arzusunu içine sıkıştırdı.

Dudakları onunkilere gülümsedi.

Öpücüğü tatlıydı ve tanrım, aşk gibi hissettiriyordu.

Gölgeli yığınların arasında aptal gençler gibi öpüştüler. Kitaplara yaslanmış halde hayal ettiği kadar güzeldi.

Saçları çözüldü. Onu ciğerlerine çekti, içine çekti. Küçük parmaklar tutacak bir şey aradı, pazusundan kayd, omzuna gitti, sonra yakasını buldu.

Her şeyde öyle bir sevimlilik vardı ki -ağzının onun yavaş öpücüklerine ayak uydurması, kollarındaki hafifliği, nefes alışları. Bu bir coşku, bir sihirdi. Ona sahip olduğunu, onun olduğunu söylemek istiyordu. Onu kendine ait görmek istiyordu.

Onu seviyordu. Bu farkındalığı onun boynuna öpücükler kondurdu. Başını dönüyordu, midesi bulanıyordu, ayakları yerden kesiliyordu.

Yemek gongu çaldı.

Aptallıklardan sonra - muhteşem, parlak, ısıltılı aptallıklar - Draco yaptığı her şeyde aşk olduğunu fark etti. Kütüphaneden çıktıklarında onun için açık tuttuğu kapıda, koridorda omzunu onunkine değdirmesinde, onu yemek odasına götürmesinde.

Yakasını düzeltmesi için hareketsiz durduğunda umutsuz bir aşk vardı. Sandalyesini çekerken şefkatli bir aşk vardı. Ona bir kadeh şarap doldururken acı veren bir aşk vardı. Bir aptal gibi, saçının bir buklesini kulağının arkasına itmek için uzandığında, bu aşkla harap olmuştu.

Küçük lokmaları için onunla alay etti çünkü onu seviyordu. Onu sevdiği için son profiterolünü çalmakla tehdit etti. Bu yüzden onu mahzenlere kadar takip etti - bu yüzden bataklıklarda sırtlanlarla güreşti - bu yüzden onun yarasını öptü.

Ve bu çekim - bu çekim gücü - l'appel du vide - tekrar tekrar aşka düşmektir.

Merdivenlerin dibinde, yemekten sonra, "İyi geceler"inde korkmuş bir aşk vardı, kendini geri çekiyor, kendini gizli tutmaya çalışıyordu.

"İyi uykular" sözü "Gel ve beni tekrar öp" gibi geldi.

Kadın merdivenlerden yukarı çıkarken ve adam onun çıkışını izlerken, ondan uzaklaştığı her adım yürek burkuyordu.

Elini saçlarının arasından geçirdi ve boş merdivenlere baktı.

Onu seviyordu. Her kucaklaşmada, yıldızların altında uçuşlarda, kılıçların çekilişinde, gizli balo danslarında, bir şeyler vermede, hayat biriktirmede, mendillerin el değiştirmesinde, kazara dokunuşlarda, tireli soyadları hakkında tartışmalarda, sarhoş pikniklerde, paylaşılan çay bardaklarındaydı. Onu seviyordu.

Kelimeyi anlamasını sağladı.

Bölüm 33

Kahramanlık, Tehlikeleri

Azılı Seherbaz Draco Malfoy Müdürüne aşıktı. Her şey kontrol altında değildi ve her şey yolunda değildi.

Draco'nun üzücü farkındalığı işleri iki cephede savunulamaz hale getirdi. Bu yüzden ertesi sabah yataktan iki hedefle kalktı, ikisi de onu farklı türden korkularla dolduruyordu.

İlk olarak, bu durum artık Quashable, Equilibriumable ya da uzaktan kontrol altında olmadığına göre, Tonks'la konuşması ve Granger görevinden resmen istifa etmesi gerekiyordu.

İkincisi, profesyonel ilişkilerinin prangalarından kurtulduktan sonra Granger'a gidecek ve ıstırap dolu ruhunu ona açacaktı.

Ve eğer bu iyi giderse, onu hayatının bir santimine kadar öpmeyi içeren belirsiz bir üçüncül hedef oluşturdu.

(Ayrıca onu canı çıkana kadar becermek. Ama önce öpüşme. O bir beyefendi idi.)

Draco o sabah ofise vardığında Potter'ı WTF güncellemesi yapmaya hazırlanırken buldu. Toplantıdan sonra Tonks'a onunla konuşup konuşamayacağını sordu. Tonks ona meraklı bir bakış fırlattı, başını salladı, sonra da oturmasını işaret etti - Potter başlamak üzereydi.

Potter WTF'nin o haftaki sınırlı başarılarından birkaçını sıralarken, Draco da Tonks'a yapacağı konuşmanın provasını yapıyordu. Granger işini bırakması için daha önce yaptığı teklifi kabul ettiğini söyleyecekti. Yüzüğün Granger'da kalmasında ısrar edecek ama kendisini resmi görevden çekecekti. İstifa ettikten sonra Granger'ın Malikâne'de kalmasını önerecekti, çünkü Granger için en güvenli yer orasıydı.

Tonks'un bu durumda kenara çekilmenin ne kadar akıllıca olduğu konusunda ona baskı yapmaya hakkı vardır.

ve eğer yaparsa, soğukkanlı davranacaktı. Önemli bir şey değildi aslında. Sadece küçük bir sorun, bahsetmeye bile değmez. Ne sorunu? Sadece Hermione Granger'a aşık olması. Muhtemelen birkaç aydır öyleydi. Şu anda bu konuda müthiş acılar içinde kıvranıyordu. Tonks'un ofisinde bir çöp kutusu var mıydı? Hasta olabilir.

Potter ve Weasley şimdi şüpheli sürü üyelerinin sabıka fotoğraflarını gösteriyorlardı. Draco'nun dizi titredi. Bu iğrenç itirafı hızlandırıp karanlık ve ıssız bir yere sürünerek bir hayvan gibi ölebilmesi için bu işi halledebilirlerse harika olacaktı.

Birden yüzük parmağında canlandı. Granger'ın kalp atışları yeni bir zirveye ulaştı - yankılanan bir panik dalgası vardı - sonra tehlike işaretinin yanması oldu.

Herkes, elinde asasıyla ayağa fırlamış olan Draco'ya bakıyordu.

"Granger," diye nefes nefese kaldı.

Şimdi herkes ayağa kalktı - Tonks, Potter, Weasley, Humphreys, Buckley, Brimble. "Ne oldu? Nerede bu kız? Ne oldu?"

ne oldu?"

Ama Şimdi, yüzüğün içinden, Draco sadece boşluk hissediyordu. Işınlanma girişimi hiçbir sonuç vermedi - Granger'ın yüzüğünden cevap gelmiyordu; nereye gideceğini bilmiyordu.

Yavaş bir kavrayışla eline baktı. "Onu aldılar. Yüzüğe bir şey yaptılar - onu etkisiz hale getirdiler ya da yok ettiler-"

Draco küfrederek izleme büyüsünü yaptı. Önünde, üzerinde Granger'ın saç tokalarının parladığı bir harita belirdi. Endişeli seherbazlar etrafına toplanırken, Draco yerlerin üzerinden geçti. St. Mungo's, Trinity, kulübe, malikane-

"İşte," dedi Brimble, İskoçya açıklarındaki bir grup iğne deliğini göstererek. "Dış Hebridler." Draco o noktaya doğru Kaybolmak için asasını kaldırdı ama Tonks onun kolunu aşağı çekti.

"Kahramanlık yapma Malfoy. Apar topar İskoçya'ya mı gideceksin? Aptal olma. Ver bize

Hepimiz kanlı ölümlerimize atlamadan önce strateji geliştirmek için bir saniyemiz var."

Draco şu anda Granger'ınkı dışında hiçbir kanlı ölümü umursamıyor, gerekirse kendi ölümünü engellemeye çalışıyordu. Potter ve Weasley asalarını almak için itişip kakışıyor, onun hissettiğı kadar vahşi görünüyorlardı.

Tonks kafasını toplantı odasından uzattı ve Montjoy ile Goggin'i çağırdı. "Hazırlanın ve kışınızı kaldırıp buraya gelin."

Montjoy ve Goggin koşuştururken, "Hermione'yle birlikte laboratuarda kim görev yapıyordu?" diye sordu. "Fernsby," dedi Weasley.

"Humphreys - Montjoy'la birlikte laboratuara gidin - Fernsby'ye ne olduğına bakın. Brimble - mevcut tüm Seherbazları ve DMLE ajanlarını ağır. Hepiniz mümkün olan en kısa sürede bize katılın. Kurtadam inine girmek üzereyiz gibi bir his var içimde."

"Doğıru."

Brimble haritayı göstererek, "En yakın Floo Leverburgh," dedi.

Seherbaz Bürosu'nun Floo ocağına doğıru koridorda yığıldılar. Draco'nun kalbi gümbür gümbür atıyordu.

boğazında, ağzında.

Tonks'un ofisinin önünden koşarak geçerlerken, Düşman Camı'nda iri bir figür belirdi. Tonks Greyback'e bir V işareti yaptı.

Tonks asasıyla kafasına vurarak, "Hayal kırıklıkları açık," dedi. Herkes aynı şeyi yaptı ve Floo'ya adım attı.

Leverburgh'daki şaşkın bir hancı, bir grup Hayal Kırıklığına uğramış kişinin ocağından düştüğünü duydu. Onlara bir bira bile ikram edemedi, Kayboluşlarının çatlaklarıyla cam eşyalarını salladılar ve gittiler.

Seherbazlar Draco'nun haritasında parıldayan Dış Hebridler'deki küçük adaya ışınlandılar. Düz, yeşil bir kıyı şeridinde cisimlendiler. Görülecek kimse yoktu. Draco şaşırmamıştı - Uyanışının bir Uyanış Karşıtı Koğuş tarafından rotasından saptırıldığını hissetmişti.

Kafasının içinde çığlık çığlığa bir koro: Nerede o? Nerede o? Nerede o? Ringden hiçbir ses gelmiyor.

Seherbazlar kendilerini koruma ve saptırma tılsımlarıyla kuşanırken, o da adanın merkezine doğru tespit büyüleri yaptı.

İşler talihsiz bir hal aldı. "Görünüşe bakılırsa üç yüz kişiler, belki de daha fazla," dedi Draco, ötedeki figürler aydınlanırken.

"Lanet olsun," dedi Weasley, Potter'ın "Kahretsin," ve Tonks'un "Siktir," demesiyle aynı anda.

Draco izleme büyüsünü tekrar yaptı. Bu yakınlıkta büyü daha ayrıntılı bir harita çıkarabildi ve Granger'ın arazideki çanak şeklindeki bir çukurun ortasında olduğunu ve çevresinin yüksek bir sırtla çevrili olduğunu gösterdi.

"Koğuşlar mı?" diye sordu Tonks.

"Her zamanki gibi," dedi Draco. "Bu çukurun etrafındaki tüm sırt boyunca anti-parlama ve alarmlar. Tonks, o her şeyin ortasında - dikkat dağıtıcı bir şeye ihtiyacımız olacak."

"Koğuşlarla ilgilenin. Buckley, Goggin - siz dikkat dağıtın. Batı kenarından ateş açın."

Tonks bir şekilde odaklandı. Hayal Kırıklığı sayesinde Draco onun yüz hatlarının küçüldüğünü ve geniş omuzlarının daraldığını gördü. Şimdi Hayal Kırıklığına uğramış bir Granger'a bakıyordu.

"Bu tehlikeli bir oyun," dedi Goggin başını sallayarak. "Zekice," dedi Potter.

"Potter, Malfoy, Weasley - benimle gelin," dedi Tonks. "Tambling'in sızma protokolü. Hermione'ye gidiyoruz. Eğer onu birlikte çıkarabilirsek, çıkarırız. Eğer çıkaramazsak, onun yerini ben alırım. Onlar değişimi fark etmeden önce onu çıkaracaksın. Güvende olduğunda kıvılcımları gönder - o zaman biraz eğlenebiliriz."

Draco kendini sırtın tepesindeki koğuşların üzerine bıraktı. Seherbazların geçebileceği kadar büyük bir parçayı etkisiz hale getirdi.

Goggin ve Buckley'nin hayal kırıklığına uğramış halleri sola doğru koşmaya başladı.

Draco koğuşlardaki yeni konumundan onları bekleyen karmaşayı kolayca görebiliyordu.

Üç yüz kurt adam. Muhtemelen Greyback'in kalan sürüsünün tamamı - fanatikler, gerçek inananlar. Çeşitli şekillerde ayakta duruyor ya da çömeliyor, kalabalığın ortasındaki bir şeyi izliyorlardı.

Hepsinin ortasında, devasa bir kayaya yaslanmış olan Granger duruyordu. Hâlâ beyaz laboratuvar önlüğünü giyyordu.

Draco'yu içeri koşup küfretmeye başlama arzusu sardı. Hayal kırıklığına uğramış asa eli sarsıldı.

Tonks hareketi fark etti. Adamın kolunu dirseğinin hemen üstünden çimdikledi. "Neyin var senin?" diye fısıldadı. "Onu öldürteceksin. Beni ona götür."

Granger zar zor kendine geliyordu. Başını öne eğmişti. Weasley nefesinin altında küfretti.

Granger'a nasıl ulaşmışlardı? Laboratuardaydı. Draco umutsuzca ona burada olduğunu söylemek istiyordu. Yüzüğü çevirdiğinden beri beş dakika gibi bir süre geçmişti.

Dört Seherbaz kalabalığın arasından sürünerek ilerledi, Hayal Kırıklığına uğramışlardı, ağır Notice-Me-Not'ları kurtadamların onları algılama yeteneğini bastırıyordu. Biri bir şey fark etse bile - bir iki adım atsa, havayı koklasa bile - sessiz bir Confundus ya da Obliviate tarafından vuruluyordu.

Grubun merkezine yaklaştıklarında, Greyback'ın boğuk sesinin Granger'a böbürlenerek bir şeyler söylediğini duyabiliyorlardı. Tanrılara şükürler olsun - tanrılara şükürler olsun ki böbürlenecek kadar aptal, kibirliydi.

"Tedavi etmek için başka bir şey seçmeliydin, değil mi?" sesi savaş sırasında olduğundan daha da törpülenmiş bir şekilde geldi. "İyileştirilmeye ihtiyacım var gibi mi görünüyorum? Bana bak kızım. Bende bir sorun mu var? Bir şey söylemeyecek misin?"

Draco savaştan beri bir Affedilmez yapmamıştı. Şu anda, öldürme laneti makul bir seçenek gibi geliyordu. Greyback'ın pis eli Granger'ın çenesinin altındayken onun ruhu neden umurunda olsun ki?

Draco onu öldürecekti.

Menzile girmeden önce en az on metre daha gitmeleri gerekiyordu. Kalabalık daha da yoğunlaştı. Draco, Potter ve Weasley'nin hayal kırıklığına uğramış şekillerini gözden kaybetti. Tonks onun yanındaydı.

Greyback daha ne kadar kına yakacaktı? Şu an ile takas arasında herhangi bir noktada boynunu kırabilirdi.

Greyback Granger'dan uzaklaşmaya başladı - bu hem bir lütuf hem de bir lanetti. Her adım onu Granger'dan biraz daha uzaklaştırıyor ama aynı zamanda Draco'nun menzilinden de çıkarıyordu.

Zaferinin tadını çıkararak sürüsünün içinde yürüdü ve adamlarına tedaviye ihtiyaçları olup olmadığını sordu. Onların zevki için burada küçük bir Şifacı mı vardı?

Seherbazlar dikkatle, dikkatle ön safları yarararak Granger'ın bağlı olduğu kayaya yaklaştılar.

Dikkatim dağıldı.

Tonks incelik istememişti. Draco'nun ayaklarının altında bir deprem gürledi, sonra bir patlama sesi duyuldu. Draco bunun sıcaklığını hissetti, yüzünde yakıcı bir rüzgâr vardı. Sanki Goggin ve Buckley tamamen yeni, yanardağ ölçekli bir Bombarda icat etmiş ve bu süreçte olabildiğince çok kurtadamı ortadan kaldırmaya karar vermiş gibiydi.

Kurtadamlar şaşkınlık içinde dağılırken, Hayal Kırıklığına Uğramış Seherbazlar Granger'ı kuşattı.

Greyback, etrafındakilerden habersiz, bir grup adamı işaret etti. "Siz kıza göz kulak olun." Hırlayarak patlamaya doğru koşmaya başladı. "Nerede olduğumuzu nereden biliyorlar? O lanet yüzüğü yok ettim. Kaç kişiler?"

Potter ve Weasley'nin figürleri, gerekirse onları durdurmak için bekçilere doğru ilerlerken, Draco ve Tonks takası tamamladı.

Draco, sönmüş bir ateşin ıslak küllerine benzeyen bir yerde, Granger'ın yanında diz çöktü. Aceleyle yerleştirilmiş birkaç alarm kordonunu etkisiz hale getirdi.

Granger yarı açık gözlerle yaklaşık yerlerine baktı. Dudağı yarılmıştı ve yüzünde darbelere işaret eden izler vardı. Ellerinden birinde bir sorun vardı - kırık ya da çıkık parmaklar, diye düşündü Draco. Birinin yüzüğü şiddetle koparması yüzünden.

Öfkesi baş döndürücüydü. Onu kontrol etti.

Tonks kendini Granger'ın yanına oturttu. Granger'ın giysileriyle eşleştğinde Hayal Kırıklığı ürperdi.

Gözcülerin dikkati dağılmıştı, alanın diğer tarafındaki patlamalara neyin sebep olduğunu görmek için gerildiklerinden sadece ara sıra hücumlarına doğru bakıyorlardı.

Draco Granger'ın bağlarını kopardı ve onların yerine Tonks'un göğsüne bağlanmış hayali benzerlerini taktı. Tonks kendi Hayal Kırıklığını iptal ettiği sırada Granger'ı Hayal Kırıklığına uğrattı.

Granger kayadan uzaklaştı. Tonks onun yerine geçti, asasını bacağına dayadı.

Bekçilerden ikisi tam zamanında dönüp kadına bakmışlardı.

Granger.

Görünmez olan gerçek Granger, Draco'nun kollarında gevşek duruyordu. Draco Gravitass Penna diye fısıldadı. Asa kolunu serbest bırakmak için Granger'ın neredeyse ağırlıksız bedenini bir patates çuvalı gibi omzuna attı.

İki bekçi Potter ve Weasley için kayaya çok yaklaşmıştı. Draco, her birine birer Confundus isabet ederken gözlerinin odaklanamadığını gördü.

Başka bir bekçi onlara bir şeyler söyledi ve gurultudan başka bir cevap alamadı. "Hey," diye seslendi bir diğerine. "Bunun nesi var-?" Sersemlemişti.

"Git," diye fısıldadı Tonks keskin bir sesle.

Kalan bekçiler telaş içinde bağırdı.

Tonks'un talimatıyla Potter ve Weasley, Draco'nun yanında Granger'a eşlik ederek dikkatleri üzerlerine çekmemeye çalıştılar.

Mmkn. Draco, Potter'ın Beni Fark Etme büyüsünü yenilediğini hissetti.

Hepsi Tonks'a ters bir bakış attı, onu bu kadar açıkta bırakmaktan nefret ediyorlardı.

Anahtar işe yaramıştı. Kalan nöbetçiler asalarını kaldırarak Tonks-Granger'ın yanında yerlerini aldılar ama bir an bile bu kadının gerçek Şifacı Granger'dan başka bir şey olup olmadığını düşünmediler.

Bir başka patlama alanı sarstı. Büyüler şimdi gökyüzünde Goggin ve Buckley'e doğru vızıldıyordu.

"Hiçbirimizin Tonks'la kalmaması gerektiğinden emin miyiz?" diye sordu Weasley, koşuşturan kurtadamların arasında yavaşça, dikkatle yürürken.

"Asası hâlâ elinde - dediğini yapmazsak kıımıza Confrigo'yu yapıştıracak," dedi Potter.

Draco kesinlikle kalmayacaktı. Omzunda dünyanın en değerli yükü vardı,

Ve Şimdi tek amacı buradan fark edilmeden çıkmaktı. Greyback'in ani ölümü bekleyebilirdi.

Bek ilere doğru koşan bir grup kurtadam neredeyse onlara çarpıyordu. Potter ve Weasley bir Depulso atarak onları yoldan uzaklaştırdı, sonra da hepsini taŐlaŐtırdı.

Bekçilerin, kayadaki meslektaşlarını Sersemleten ve Konf ze eden kişiyi bulmalarını için bağırarak emir verdiklerini duydular.

"Kahretsin," diye nefes aldı Potter, omzunun üzerinden düşen yoldaŐlarını araştırmaya çalışan bir cadiya doğru bir Confundus daha göndererek.

"Neredeyse geldik," dedi Weasley.

Draco çok yaklaşan başka bir koŐucuya bir Flipendo fırlattı.

Tepenin yarısına gelmişlerdi. Oradan Goggin ve Buckley'i görebiliyorlardı - ve tanrılara Şükür, yeni gelen Humphreys, Montjoy ve

Fernsby ve onlarla birlikte bir düzine Seherbaz ve DMLE ajanı da kovuğun batı tarafındaki çatışmaya katıldı.

Ancak, üç Seherbazın Taşlaştırma ve Sersemletme izleri fark edilmişti. Artık kaosun içinde özgürce ilerleyemiyorlardı. Aranıyorlardı. Finite Incantatem ve Homenum Revelio patlamaları etraflarında dolaşüyor, kaçmak mümkün olmadığında da geri püskürtülüyordu.

Weasley vuruldu, tekrar hayal kırıklığına uğradı ve dört kurtadamlı bir kavgaya girdi. Patlama. Draco bundan hiç hoşlanmamıştı.

"Devam edin," dedi Potter. "O kendi başının çaresine bakabilir - biz onu çıkarmalıyız." Sırtın tepesinde bir sıra adam duruyordu.

Arkalarında bir cadı, Draco'nun yaptığı koğuştaki yırtığı yamalıyordu. Asık suratında tanıdık gelen bir şeyler vardı.

Potter'ın eli Draco'nun omzunu buldu. Draco hareket etmeyi bıraktı. Potter haklıydı: sayıca çok azdılar ve Draco burada doğrudan bir çatışmaya giremeyecek kadar değerli bir yük taşıyordu.

Bir başka Goggin-Buckley patlaması daha gerçekleşti.

Draco ve Potter d6nd6ler ve koğuşları tekrar açmak için daha ileride bir yer bulmayı umarak sırttan aşağı indiler.

Tonks'a doğru bakma hatasını yaptılar. Greyback onun yanındaydı, etrafı bir d6zine adamla çevriliydi ve onu kayadan koparıp - Tanrı bilir ne yapmaya - hazırlanıyor gibi g6r6n6yordu.

Bir Finite Incantatem onlara doğru uçtu. Potter vuruldu.

Draco Potter'a bir Depulso fırlatarak onu cızırtılı bir lanetin 6n6nden savurdu. şimdi Potter'a doğru yaklaşmakta olan kurtadamlardan uzaklaşarak tepeden aşağıya doğru koşmaya başladı.

Bu d6v6şte ciddi anlamda sayıca 6st6n olmalarının tek avantajı, kurtadamların d6şmanlarının etrafında d6nerken birbirlerine çarpma riski olmadan kendilerini Hayal Kırıklığına uğratamamalarıydı.

Potter tekrar hayal kırıklığına uğradı, gözden kayboldu ve ciddileşti. Reducto'su Greyback'in adamlarını uzuvlarıyla birlikte ya da uzuvları olmadan uzağa fırlattı.

Draco, Potter'ın da kendi başının çaresine bakabileceğine karar verdi ve umutsuzca Anti-Parlama Koğuşu'nun çevresinde, Granger'ı yere bırakıp yolunu kesebileceği sessiz bir yer aramaya devam etti.

Goggin'e ve yeni gelen takviye kuvvetlere doğru bir Patronus göndererek sahanın bu ucunda yardım istedi. Borzoi gümüş bir çizgi halinde koşarak uzaklaştı.

Granger onun omzuna yaslanarak kıpırdandı.

"Bir şeyin yok," dedi Draco. "Seni yakaladım - neredeyse çıktık."

"Asa," dedi Granger.

Draco onunkinden ayrılmaya hiç niyetli değildi. Taşlaşmış bir büyücü gördü ve "Accio asa," diye mırıldandı. Draco'nun eline sağlam bir asa uçtu.

"Beni yere bırak," dedi Granger. "Yürüyebilirim."

"Emin misin?"

"Evet."

Draco'nun Hayal Kırıklığı'nın altından görebildiği kadarıyla Granger sersemlemişti. Bağlı olduğu kayaya doğru baktı. "Oh - söndürdüler... Tabii ki söndürdüler, bu çok - çok kolay olurdu, değil mi?"

"Söndürmek mi? Neyi söndürmek?"

Granger sessizliğe gömüldü. Kendini iyileştiriyordu. Draco onun Hayal Kırıklığı'na uğramış elinin başına, eline ve ayak bileklerinden birine doğru büyüler yaptığını gördü.

Granger zayıf bir sesle, "Kaç kişi var?" diye sordu.

"Üç yüz. Takviye birlikler geliyor, sayımız çok az. Seni Anti-Apparasyon Koğuşu'ndan çıkaracak bir yer arıyorum. Akıllandılar - şimdi koğuşların etrafına adam yerleştirdiler. Seni güvenli bir yere götürmeden önce savaşmamız gerekecek."

"Onlardan çok fazla var," dedi Granger, Draco'nun kalbinde kabul etmeye cesaret edemediği umutsuzluğa benzer bir umutsuzlukla etrafına bakınarak.

Potter ve Weasley bir araya gelmişlerdi ve tepenin aşağısındaki kurtadamlar arasında oldukça gcl bir çalkantıya neden oluyorlardı. Bir lanet Draco ve Granger'a doğru fırladı. Savuşturmak için bir Protego fırlattı.

Protego fark edilmişti. Sırtın tepesindeki büyücüler Draco ve Granger'a doğru yavaşça yürümeye başladılar ve önlerindeki zemini büyülerle çaprazlama çizdiler.

Aşağıda, Seherbazlar ve DMLE ajanları onlara doğru ilerlemeye çalışırken tam ölçekli bir savaş sürüyordu.

Kapana kısılmışlardı. "Siktir," diye tısladı Draco. "Ateş yakmam gerek," dedi Granger.

"Hayır. Buradan çıkmanız gerekiyor, kanlı yangınlar çıkarmanız değil-"

"Nasıl çıkacağız? Etrafımız sarıldı." Granger'ın hayal kırıklığına uğramış hali yere diz çöktü. "Bana üç dakika verin, onları doğduklarına pişman edeyim."

Yukarıdan yaklaşan büyücüler artık rahat edemeyecekleri kadar yakın ve çok sayıdaydılar. "Lanet olsun," dedi Draco. "Üç dakika."

Ayrıca, onları önce doğduklarına pişman edecekti.

Granger'ın üzerine yoğun bir Caeli Praesidium attı, düşman ateşini kendine çekmek için Disillusion'ını iptal etti ve sonra işe koyuldu.

Gümüşi koğuşun altında Granger ateşini yaktı.

Draco'ya yaklaşan ilk üç kurt adamın boğazları parçalandı. Sonraki iki tanesine büyümlü bıçaklardan oluşan bir girdap saplandı ve Arcanist'in Okları bir sonrakinin göğsüne saplandı. Granger'a doğru kaldırılan her asa kolu bir Immobulus'la karşılandı ve Draco'nun vakti olsaydı, büyücüyü baş belası uzvundan kurtarmak için bir patlama patlatacaktı.

Potter ve Weasley ona doğru gelmeye çalışıyorlardı ama kurtadamlardan oluşan bir kalabalık tarafından evrelenmişlerdi.

Lanetler Draco'ya doğru savruluyor, savuşturuluyor ve boğma, parçalama ya da parçalara ayırma ile karşılık buluyordu.

İlk Affedilemez, tam ayaklarının dibinde bir ölüm laneti olarak kullanıldı. Sorumlu adamın kafası kesildi.

Draco dikkatleri üzerine çekmeye başlamıştı. Çok fazla rakip vardı ve daha fazlası geliyordu. Legilimency'sini kullanamıyordu - uzun Turncoat Uğursuzlukları yapamıyordu - strateji kuramıyordu. Sadece tepki vermek için zamanı vardı. Bir lanet gümüşi koğuşa ulaştı ve zararsızca sekti. Koğuşa asla ulaşmamalıydı. Draco onu saptırmalıydı.

Paniğın başlangıcını hissetti - kendisi için değıl, ama onun için. Oyuncu seğımi aceleye geldi, umursamazlaştı. Seherbazlar ve Müdürleri arasında bazı şeylerin yasak olmasının nedeni buydu.

Bir başka öldürücü lanet ona doğru parladı. Draco onun yerine bir kurt adam çağırdı ve sonra

saldırğını tepeden aşağı fırlattı.

Potter ve Weasley ortak bir Reducto ile düşman çemberini yarmayı başardılar ve Draco'nun yardımına geldiler.

"Ateşle bir şeyler yapıyor - Laceratio! Suffocatus! - Üç dakikaya ihtiyacı var-" "Ona üç dakika vereceğiz," diye soludu Potter. "Depulso!"

Bir çift kurt adam uçtu. Onların yerini üç tane daha aldı.

"Suffocatus! Scindo!" dedi Draco, boğucu bir lanet savurarak ve ikisinin boğazını keserek.

Weasley üçüncüye turuncu bir alev topuyla vurdu.

"Ateşle ne yapacak?" "Hiçbir fikrim yok - Expulsis visceribus! - Muhteşem olacağına inanıyorum-"

Bir düzine kurtadam aşağıdaki itiş kakıştan kopup onlara doğru tepeye tırmanmaya başladı. "Çok kalabalıklar," dedi Potter grubu fark ederek, "Çok yaklaşımadan sayılarını azalt," diye nefes nefese Weasley, Draco'ya seslendi.

Weasley ve Potter, Granger'ın gümüşi koğuşunun iki yanında savunma pozisyonu almışlardı. Draco onlara güvenmekten nefret ediyordu ama o kalabalık üzerlerine doğru gelirken başka seğeneği yoktu. Kendini hayal kırıklığına uğrattı ve sırttan aşağı tırmandı.

Grubu yumuşatmak için iki Bombardas attı ve sonra bir elinde asası, diğerinde bıçağıyla aralarına daldı. Asası boğazlara, bıçağı gözlere ve çenelerin altındaki yumuşak noktalara saplandı. O, geçişi sadece bağırsaklar ve kan fışkırmalarıyla işaretlenen bir Hayal Kırıklığı girdabıydı.

Tek bir tanesi bile tepeye çıkamadı.

Potter ve Weasley'nin yanına geri döndü. Yaklaşan büyü tükenişi yüzünden titremeye başlamıştı.

"Bir dakika," dedi Potter.

Potter ve Weasley'nin etrafında, Draco kasaplığıyla meşgulken küçük bir kurt adam cesedi suru oluşmaya başlamıştı.

Onların altında, hâlâ Granger kılığındaki Tonks, Greyback ve maiyetinin dikkatini çekiyordu. Dans ediyor, patlamalarla ortalığı kasıp kavuruyor, kendini onlardan uzaklaştırmak için yere Depulso fırlatıyor ve onları savaş alanında neşeli bir kovalamacaya sürüklüyordu. Draco onun geriye doğru takılıp düşmesini izledi, Greyback'ın korkuyla üzerine çullandığını gördü - sonra kız onun kasiğine bir savaş botu indirip büyülerden kaçarak ve kıkırdayarak tekrar kaçmaya başladı ve Draco onun bir Tonks olduğu kadar bir Siyah olduğunu da hatırladı.

Buckley Tonks'a katılmıştı ve onun artçısı olarak hareket ediyor, sözde Granger'ı var gücüyle savunuyordu.

Greyback tepeye baktı. Gümüşi koğuşu gördü. Asasını boğazına dayadı ve sihirle güçlendirilmiş bir sesle adamlarına "o şeyin altında ne halt ediyorlarsa yok etmelerini" emretti.

Yeni bir saldırgan dalgası sırtın tepesindeki üç Seherbaz'ın üzerine geldi.

Ŗimdi bir büyü fırtınasının içindeydiler. Koruma defalarca vuruldu, ama her büyüyü metalik bir pingle geri püskürttü. Draco onun altında Granger'ın uzun bir büyüyü soluk soluğa söylediğini duyabiliyordu. AteŖ okyzllerin arasında titriyordu.

Yeni saldırgan dalgası tazeydi ve sayıları yaklaşık iki dzineydi. Seherbazlar çaresizce duvara yaslanarak savunma pozisyonuna geçtiler ve Granger'ın etrafında bir üçgen oluŖturarak, saptırmaktan baŖka bir Ŗey yapamadılar. Önlerine çıkan öldürücü lanetleri emmek için kurtadamların bedenlerini kullandılar.

Potter'a sarsıcı bir Ŗey çarptı ve onu bir grup kurtadamın içine fırlattı. Yere dŖerken bir Bombarda yaptı. Hava yanık et kokuyordu.

Draco kesici bir lanetin boynunu yardığını hissetti. Boğazını tutarak koęuŖun yanında dizlerinin üzerine çöktü - sonra kesiğin açıldığı kadar hızlı bir Ŗekilde kapandığını hissetti.

Granger.

Yaklaşan beş kurt adam gözlerinin önünde yok oldu.
Durdukları yerde beş solucan vardı.
Draco üzerlerine damgasını bastı.

Bir Depulso'yu başka bir kurt adama fırlatırken
büyü yorgunluğunun titremesinin atışını tehdit
ettiğini hissetti.

Koğuşun içinden büyük, parlayan bir rün çıktı ve
yukarıdan yaklaşan bir kurtadam hattına doğru
süzüldü. Draco bir komut sözcüğü duydu. Tılsım ince
bir altın sisine dönüştü.

Greyback'ın adamları sisin arasında birbirlerine göz
kırdı - sonra Potter'ın yardımına koştular. Tersine
çevrilmiş etik.

Tonks-Granger altlarındaki Greyback'e karşı çok iyi
iş çıkarıyordu. Çok az kişinin başa çıkabileceği
acımasız bir düellocuydu - en son on beş yıl önce
aktif savaş görmüş bir Şifacı'nın kesinlikle başa
çıkamayacağı bir düellocuydu.

Büyüleri savuşturan ve yüzü kanlar içinde kalan
Greyback gümüş koğuşa, koğuşun etrafına dizilmiş
olan Draco, Potter ve Weasley'e baktı ve sonunda
peşinde olduğu Granger'ı fark etti,

Onun her küfürüne kendi küfürleriyle karşılık veren kişi Granger değildi.

Tonks'a doğru öldürücü bir lanet savurdu ama o lanetten kurtuldu. "O lanet Şifacı değil. Bitir işini."

Sonra öfke dolu bir çılgılık atarak tepeden onlara doğru tırmandı.

Granger'ın etrafındaki gümüş koruma titremeye başlamıştı. Draco Weasley'ye onu korumasını söyledi ve nefes nefese, o yorucu şeyi tekrar yapmaya hazırlandı.

Weasley aynı anda üç lanetin saldırısına uğradı. İkisini savuşturdu. Üçüncüsü isabet etti. Yere düştü. Çok fazla lanet vardı.

Granger'ın hayal kırıklığına uğramış figürü şimdi Weasley'nin üzerine eğilmişti. Draco bir şifa büyüsü duydu. Ona koğuşun güvenliğine geri dönmesi için bağırmak üzere döndü ama koğuş son kez göz kırpmıştı.

Şimdi, koğuşun olduğu yerde bir yangın vardı. Bu lanet olası ateşin özelliği neydi? Draco söyleyemiyordu. Tabanında bir rün çemberi parlıyordu -

Draco oradaki koruma büyüünü okuyabilecek kadar runik biliyordu - Söndürülemez.

Granger'ın üzerine tekrar koruma büyüü yapması gerekiyordu - henüz bir Sonlu tarafından vurulup keşfedilmemesinin tek nedeni buydu.

Onlardan çok fazla vardı. Zamana ihtiyacı vardı.

Potter, "Dikkat et!" dedi ve Draco'ya doğru bir Protego fırlattı. Bir laneti savuşturdu ama bir diğeri onu takip etti.

Potter vuruldu.

Onlardan çok fazla vardı.

Bir büyü Draco'nun asasını elinden fırlattı.

Bir lanet daha doğruca Weasley'nin üzerine diz çökmüş olan Granger'a doğru uçtu. Draco onu yolundan çekemeyecek kadar uzaktaydı. Asası yoktu.

Başka seçeneği yoktu - yapacak bir seçim yoktu. Doğrudan içine adım attı. Kadının nefes nefese "Hayır!" dediğini duydu.

Şimdi, Greyback topallayarak ve kanlar içinde tepeye tırmanırken, uzuvlarını felç eden bir lanetle, ağzından kan damlayarak, yaşayan bir kâbusun içinde yatıyordu.

Hâlâ tersine çevrilmiş etik rününün etkisi altında olan bir avuç kurt adam kendilerini

Greyback. Şaşkınlıkla geri çekildi, ardından arkasındaki adamların yardımıyla onları savuşturdu.

"Aşağıdakileri meşgul edin," diye havlayarak tarlayı işaret etti. "Ben bu işi bitireceğim. Lanet olası kız nerede - burada bu pisliklerle birlikte olduğunu biliyorum-"

Draco, Potter ve Weasley normalde yere düştüklerinde bir laneti hak edebilirlerdi ama Granger'ın ışığında Greyback'in ilgisini çekmiyorlardı. Bir Finite Incantatem patlaması etraflarındaki zemini çalkaladı.

Granger titreyen eliyle asasını tutarken ortaya çıktı.

Doğrudan Greyback'e doğru bir şey fırlatmayı yeni bitirmişti. Kolunu yanlara doğru salladığında bir izleme büyüsünü etkinleştirmiş gibi görünüyordu.

O da tükenmişti. Dizlerinin üzerine çöktü. Asa elinden düştü. Herkes bir şeyler olmasını beklerken ortalığa bir sessizlik çöktü.

İyi olacaktı. Felç olmuş, güçsüz Draco bunun iyi olacağını biliyordu. İyi olacaktı.

muazzam bir patlama olacak. Toplu bir Başkalaşım. Kanlı Voldemort'u çağırın. Cehennemin kapılarını aç. Herhangi bir şey. Herhangi bir şey.

Granger'ın arkasındaki ateş, sanki rastgele bir olayın yan ürünüymüş gibi neşeyle, zararsızca çıtırdıyordu.

Confrigo savaş meydanındaydı ve şimdiye kadar yakılmış en pahalı ateşi satın almamıştı. Kurtadamlar birbirlerine baktı.

Hiçbir şey olmadı.

Kurtadamlar teker teker gülmeye başladı.

"Bu... bu mu?" diye sordu Greyback, uzun sarı dişlerini keyifle göstererek. "Büyük Granger'ın yaptığı bu muydu? O kadar zeki ki - ateş mi yaktı?"

Daha fazla kahkaha vardı.

Greyback söndürmek için asasını ateşe doğru savurdu. Başka biri Aguamenti büyüü yaptı. Ateş çatırdamaya devam etti.

Greyback'ın aşığısında, bir çatışmanın sesleri tepeye doğru yükseliyordu. Draco Tonks'un, Goggin'in ve Buckley'nin sesini duydu. Daha hızlı, Tonks, tanrılar aşkına.

Greyback'ın daha fazla adamı ateşi söndürmeye çalıştı ama işe yaramadı. Greyback ona tükürdü. "Bırakın onu." Granger'a döndü. "Bütün bunlar bittiğinde ve aşağıdaki arkadaşlarının icabına baktığımda, kızım, senden geriye kalanları küçük ateşinde kızartıp yiyeceğim."

Aşığıdan daha fazla bağırış yükseldi.

Greyback omzunun üzerinden baktı, sonra Granger'ın etrafında dönmeye başladı. "Birlikte istediğimden daha az zaman geçireceğiz ama çığlıklarının her birinin tadını çıkaracağım."

Asasını ona doğrulttu. Draco bu duruşu biliyordu. Bir Crucio geliyordu.

Granger, kana bulanmış, büyü tükendiği için titreyerek ona baktı. Korkmuyordu. Küçümsemesi muhteşemdi.

Greyback bir şey söyleyemeden bir büyü ürpertisi duyuldu.

Granger'ın arkasındaki ateş yeşile döndü. Özel bir tür yeşile. Floo yeşili. Granger gülümsedi. Şimdi bir vınlama sesi vardı. Kurtadamlar ateşi söndürmek için yeniden çabaladılar ama ateş şimdi diğer uçtan besleniyordu ve önce ikiye, sonra üçe, sonra da beşe katlandı.

Siyah giysili figürler ateşin içinden fırlayıp yukarı doğru dönmeye başladı. Onlarca ve düzinelercesi süpürgelerin üzerinde, gürültülü bir şekilde kıkırdıyorlardı.

Granger'ın gülümsemesi tehlikeli ve kendinden memnun bir hal aldı - bir Nundu'nun bütün bir köyü yok etmeden hemen önce gülümseyebileceği türden bir gülümsemeydi bu.

Çılgın kahkahalar havayı doldurdu. Rahibeler gelmişti.

Bölüm 34

Deus Ex Machina

Gökyüzü siyah cüppelerin girdabıyla karardı. "Ne oluyor lan?" diye sordu bir kurt adam.

"Kim o?" diye sordu bir diğeri. "...Rahibeler mi?" dedi ilki.

"Şaka mı yapıyorsun?" dedi Greyback. Kurtadamlar şaşkınlıkla başlarını kaldırdılar. Sonra tekrar gülmeye başladılar.

Rahibeler, kahkahalarla ulumakla meşgul olmasaydı Greyback için bir uyarı olabilecek işbirlikçi bir akışkanlıkla havada birlikte hareket ettiler.

Birkaç kurtadam büyü gönderdi. Bu büyüler, büyü yapanların yüzlerinin büyük bir kısmını kaybetmelerine neden olan acımasız karşı lanetlerle karşılandı.

Biraz şok, biraz da bilişsel uyumsuzlukla boğuşmak gerekiyordu. Kurtadamlardan bazıları bağırmaya ve yeniden toplanmaya başladı. Greyback hâlâ alaycı bir tavırla soluk soluğaydı.

Rahibeler üstlerine dizildiler ve asalarını aşağı doğrultarak, herkesi durdukları yerde donduran bir tür alan etkili Petrificus Totalus'u grup halinde yaydılar.

Draco uzuvlarının lanetin ötesinde katılaştığını hissetti. Granger doğal olmayan bir şekilde hareketsizleşti. Greyback'ın kahkahası kanlı yüzünde donup kalmıştı.

Sessizlik çöktü.

Diğerlerinin üzerinde uçan küçük, beyaz saçlı bir rahibe alana bir tespit büyüü yaptı. Greyback kırmızı renkte aydınlatıldı.

Rahibe sessizlik içinde homurdandı. Asasının bir hareketiyle Greyback'ın kaskatı kesilmiş bedeni alanın ortasına doğru süzüldü ve kayanın yanındaki kan ve çamurun içine çıtırdarak düştü.

Elini sallayarak Fransızca "Masumları temizleyin," dedi.

Jestinde buyurganlık vardı - emretmeye alışkındı. O başrahibeydi.

Rahibelerden oluşan bir birlik uçarak aşağı indi ve savaş alanındaki figürleri havaya kaldırdı. Pelerinlerindeki işaretlere bakılırsa, bunlar Seherbazlar ve DMLE ajanlarıydı. Draco, Tonks-Granger, Buckley ve Goggin'in kaskatı bedenlerinin havalandığını gördü.

Sonra kendisi de havalandı ve Granger, Potter ve Weasley ile itişip kakıştı. Sırtın en tepesine yerleştirildiler.

Masumlar temizlendiğinde ve alanda sadece Greyback'in adamları kaldığında, Başrahibe daha yükseğe uçtu.

"Bir Çağırma yapalım mı?" diye sordu.

Rahibeler yeniden kıkırdayarak süpürgelerinin üzerinde savaş alanının üzerinde dönmeye başladılar. Menekşe rengi büyü iplikleri, havada süzülen bir pentagram oluşturana kadar aralarında parladı.

Başrahibe de kız kardeşleri gibi asasını kaldırdı. Latince alçak bir ilahi söylemeye başladılar. Havada okült büyüünün şokları dolaşıyordu - Karanlık, yasak, tehlikeli.

Büyü akımlarının alanın merkezinde yoğunlaştığı yerde bir şekil kemikleşerek var oldu. Sırıtan bir keçi kafatasıydı, sessiz ve hareketsizdi.

"Kurbanlık kuzu kim olacak?" diye sordu Başrahibe.

Bir rahibe, rahibelere saldırmaya başlayanlardan biri olan kanlı yüzlü bir büyücüyü havaya kaldırdı. "Bir günahkârım var."

Günahkâr keçinin kafatasına doğru havalandı.

Taşlaşmış dili ve kenetlenmiş çenesiyle boğuklaşan çığlıkları sessiz tarlada yankılandı.

Rahibe onun üzerinde uçtu ve alını kafatasının arkasına bastırana kadar onu yaklaştırdı.

Kırmızı bir ışık parladı. Adam gevşedi. Şimdi grotesk görünüyordu, büyük boy, boynuzlu bir kafası olan asılı bir kukla.

Rahibe havadaki pentagramdaki yerine geri döndü. Kafatası titredi, sonra ürperdi, sonra sallandı. Gölgelerle örtülü göz çukurları iki kırmızı alevle aydınlanmıştı.

Adamın vücudu uzadı ve yırtıldı. İçinden bir form büküldü ve kendini var etti - Fiendfyre ve karanlığın bir varlığı, dünyalar arasındaki dokuyu parçaladı.

Granger cehennemin kapılarını açmıştı.

Varoluşa doğru yol alırken, keçinin kafatasından yarı şeytani kahkaha, yarı acı olan bir ses kustu. Acı çekiyordu ama içinde iğrenç bir beklenti vardı.

Uzuvları şekillendi. Bu şey uzundu. Kafatası uzun bir boynun ucunda asılı duruyordu. Siyah ve iğrenç bir ölü doğumla damlayan telli kanatlar açıldı.

İki toynak toprağa uzandı ve o yeri kutsal olmayan bir yer haline getirdi.

O şeyin alev alev yanan gözlerinde hiç vicdan ışığı yoktu. Sadece ölüme karşı korkunç bir susuzluk vardı.

Rahibeler çığlık çığlığa kahkahalar atarak pentagramın sınırları içinde felç büyüünü serbest bıraktılar.

Kurtadamlara bir şans vermek için değildi. Spor içindi.

İblisin ruhları aydınlatan kahkahası rahibelerinkine katıldı. Gözlerindeki cehennemle kendini kurtadamlara doğru fırlattı.

Yarısı kaçmaya çalıştı, yarısı da büyüler fırlattı. Kıvrılan bir pençe beşine doğru savruldu ve ardında cesetler bıraktı. Sıvı ateş kusuldu ve bir düzinesini durdukları yerde yaktı. Bir kanadın yakıcı darbesi bir grup adamı önleri olmadan ayakta bıraktı - yüzleri, derileri yoktu, sadece bağırsakları ve kemikleri vardı. Islak bir sesle yere düştüler.

Kaçmaya çalışanlar kendilerini pentagram tarafından çevrelenmiş, püskürtülmüş ve iblisin toynaklarına doğru geri atılmış buldular.

Ezilen kafataslarının çıtırtısı ve yaratıktan gelen boğuk, doğaüstü bir kıkırdama duyuldu.

On öldürücü lanet yeşil renkte parladı ve aynı anda iblise isabet etti. Hiçbir işe yaramadılar. O şey canlı değildi - bir yeraltı dünyasının prensiydi ve onlar sadece onun ateşini körüklüyorlardı.

Büyücüler mahvoldu.

Rahibeler pentagramlarını tutuyorlardı. İblis ötesine geçmeye cesaret edemedi ya da geçemedi, ama bunun bir önemi yoktu - bu tanrısal olmayan sınırlar içinde zevkini buldu.

Saldırısı mide bulandırıcı, iğrenç ve mükemmeldi. Çığlıklar ve kahkahalar korkunç bir koro halinde birbirine karışıyordu. İblis ziyafetine doğru ilerledikçe çığlıklar azaldı ve azaldı. Artık sadece korkunç zevkinin sesi ve kemik kırıkları vardı.

Greyback'i sona sakladı.

Greyback pentagramın bir ucundan diğerine kaçıyor, umutsuzca küfürler savuruyordu. Rahibeler gülüyordu. Öldürücü lanetleri onlara doğru yöneltti. Onlar kaçtı ve daha da çok güldüler.

İblis son kurbanını gördü. Keçi kafatası eğildi. Siyah burun deliklerinden bir alev bulutu çıktı.

Greyback panik içinde çırpınıyordu. Pentagramın içine doğru ilerledi ve geriye doğru itildi.

İblisin ayaklarının dibine indi. Bir toynağını Greyback'in göğsünün ortasına dikti. Draco, Greyback'in parçalanışını, lime lime edilmesini ve yenişini izlemekten büyük zevk aldı.

Katliam tamamlanmıştı.

O pentagramda Greyback'ın iki yüz adamı vardı. şimdi ise iblis dışında hiçbir şey hareket etmiyordu. Hava kükürt, sülfür ve sıcaktan kavrulmuş kanla kokuşmuştu.

Rahibeler yüksek ve saf seslerle başka bir ilahiye başladılar - Rab'bin Duası.

Pater noster, qui es in caelis, Sanctificetur Nomen Tuum; Adveniat Regnum Tuum; Fiat voluntas Tua, Sicut in caelo, et in terra.

Dua devam ederken, rahibeler süpürgelerinin üzerinde öne doğru çekildiler. Pentagram küçüldü.

şimdi her bir rahibenin başının üzerinde ilahi bir hale parlıyordu. Haçları boyunlarından süzölüyor ve dindar bir ışıkla parlıyordu.

Pentagramın sınırları ona doğru yaklaşırken iblis tısladı ve cehennem ateşi püskürdü. Alan onun uyumsuz, cehennem çığlıklarıyla sarsıldı.

Kendini gölgeli bir top haline getirene kadar içeri ve tekrar içeri doğru zorlandı.

... ama bizi kötülükten koru. Çünkü krallık, güç ve yücelik sonsuza dek senindir, Amin.

İblis'ten geriye kalan tek şey keçinin kafatasıydı, sonra o da kırmızı bir parıltıyla yok oldu.

Rahibeleri çevreleyen kutsal auralar soldu. Pentagramı kırdılar ve Greypack'ın sürüsünün hâlâ kıpırdayan üyelerini lanetleyerek savaş alanının üzerinde yavaşça uçmaya başladılar.

Başrahibe asasını kaldırarak Draco ve Granger'ın üzerinden uçtu. Draco'nun Seherbaz nişanına ve Granger'ın laboratuvar önlüğüne baktı ve yoluna devam etti.

Hem fiziksel hem de mecazi anlamda ondan taş kesilmiş olan Draco, alakasız olduğu için hiç bu kadar mutlu olmamıştı.

Rahibeler mutlak zaferlerinden memnundular. Sürükleyici bir yağmur yarattılar - kutsal bir şey

Yaratılış'taki tufan gibi bir şey olan su, iblisin geride bıraktığı ateşleri söndürdü ve kutsal olmayan toprağı temizledi.

Savaş alanının geri kalanında felçlerini serbest bıraktılar.

Cadılar ve büyücüler soluk soluğa ve iniltiyle ayağa kalkmaya başlarken, rahibelerden biri Granger'ın ateşine bir teneke Floo tozu attı.

Yeşil renkte parladı. Rahibeler alevlerin içine uçtu ve yok oldular.

~

Savaştan sonra ortalık çamur, kan ve karmaşadan geçilmiyordu. Anti-Apparasyon Koğuşu düştü. Birisi medyum cadıları çağırdı, onlar da alan boyunca göründü ve en çok ihtiyacı olanlara iksir ve şifa dağıttı.

Bir çift, Draco ve Granger'ın stabil olduklarından emin olana kadar üzerinde çalıştı. Potter ve Weasley'e geçtiler, her ikisi de hayatta ve iyi olduklarını doğrulayacak kadar inliyordu.

Draco ve Granger birbirlerine baktılar - pis, kesik, yara bere içinde ve hırpalanmışlardı. Granger'ın yüzünde geniş bir kan püskürmesi vardı. Damlacıklar ince bir sis halinde Granger'ın yanaklarını süslüyordu, şimdi ise yağmur kanı yıkayıp götürürken dereler halinde akıyordu. Draco yüzündeki ıslaklığı hissetti ve kendisinin de benzer şekilde süslendiğini anladı; bazıları kendisinin, bazıları başkalarınınındı.

Ayağa kalktılar ve birbirlerinin ellerine, yüzlerine, omuzlarına uzanarak bir sürü soru sordular - yaralandın mı, lanet olsun, seni yakaladılar mı, iyi misin, ayakta durabilir misin, iyi olduğuna emin misin, vurulduğunu gördüm, yürüyebilir misin, oh, şükürler olsun, iyisin, iyisin, neredeyse ölüyordun, seni aptal, lanet salak-

Ayaklarını buldular. Adam kızın morarmış sevgili yüzünü ellerinin arasına aldı, kız da onunkini.

Onu sağanak yağmurun altında, usulca, yarılmış dudağından, usulca, gözyaşıları, yağmur ve kan arasında öptü.

Kollarını onun boynuna doladı ve parmak uçlarında yükselip onu öptü. Draco mutluluğun ne olduğunu biliyordu. Mutluluk onun hayatta olması, gözyaşılarıyla dolu gözlerinin dolması, kalp atışlarının göğsünde güm güm atmasıydı. En büyük tehdidinin ölüp gittiğini bilmekti, hayal etmeye bile cesaret edemediği gelecek günlerin güzelliğiydi, saçlarında parmaklarını hissetmekti, yarı ağlayıp yarı gülerken ürpermesiydi, ağzına karşı mutlak aptalsın diye fısıldamasıydı.

Yüzünü adamın göğsüne bastırdı ve rahatlama ve sevinç hıçkırıklarıyla soluk soluğa kaldı.

Etraflarında bir hareketlilik vardı. Potter ve Weasley ayağa kalkmıştı. Tonks yeniden kendine gelmiş gibi topallayarak onlara doğru geliyordu, Goggin ve Buckley de öyle.

Granger'ı kalbine bastırırken, Draco açıkçası meslektaşlarının fikirlerini zerre kadar umursamıyordu. Tek önemsediği şey oydu - bu

- Bu mükemmel felaket, bu güzel, aptal felaket.

Nefesler kesildi, sonra sırttılar, sonra Weasley kıkırdayarak, "Sakin ol, dostum," dedi ve Potter çılgınca kahkahalar atarak, "Sana söylemiştim, sana söylemiştim," dedi.

Granger yüzünü Draco'nun pelerinine saklamış, histerik bir kıkırdamayla titriyordu.

Bir gözü şişmiş olan Tonks, yumruğunu kalçasına koymuş, dudaklarını büzerek onları izliyordu. "Sanırım konuşmanın konusu bu olacaktı?"

"Evet," dedi Draco. "Ben - şey - artık objektif olamıyorum-"

Tonks, "Tuhaftır, bunu az önce, onun için bir lanete doğru yürüdüğünü gördüğümde anlamıştım," dedi. "Granger görevinden alındın, Malfoy."

"Zekice," dedi Draco, yüzünde geniş bir gülümsemeyle.

Tonks başını salladı ama yüzünde bir gülümseme de vardı.

Goggin gökyüzünü işaret ederek, "Sevişmeyi böldüğüm için özür dilerim ama biri şu lanet rahibeleri açıklayabilir mi?" diye sordu.

Şimdi tüm gözler Granger'ın üzerindeydi.

"Bana bir iyilik borçları vardı," dedi Granger.

"Bir iyilik mi?" dedi Potter, ona şaşkınlıkla bakarak. "Tam anlamıyla süvarileri çağırdın, Hermione." "İlham geldi," dedi Tonks. "Bence o iblis iyi bir Seherbaz olur."

Grup çamurlu savaş alanında dolaşüyor, çeşitli şekillerde meslektaşlarını, asalarını ya da - Draco'nun durumunda- aile mücevherlerini arıyordu.

Draco'nun asası Granger'ın ateşinin yanındaydı. Granger'ınki ise kayanın yanında, iblis tarafından çiğnenmiş insan etine benzeyen yapışkan bir yığının içindeydi.

Yüzünü buruşturarak kopardı. "Sanırım Fenrir Greyback'ten geriye kalan tek şey bu." Draco asasını yanmış kıyma yığınınına doğrulttu ve "Accio Malfoy yüzüğü," dedi.

Deforme olmuş bir gümüş parçası ona doğru vızıldadı - yığından değil, birkaç metre ötedeki bir noktadan.

Granger irkildi. "Oh, hayır - onu benden kopardı ve çevirdiğimi görür görmez paramparça etti-"

"Tamir edilebilir," dedi Draco hasarlı yüzüğü cebine koyarken. "Her şey tamir edilebilir." Kız hızlı bir gülümsemeyele ona baktı. "Her şey."

"Eve gidelim mi?"

"Evet, lütfen -
gidelim."

~

Malikânede duş aldılar ve birbirlerini evin arka tarafındaki küçük salonda buldular. Granger en berbat pijamalarıyla aşağı indi.

Henriette ve Tupey'e, histeriye kapılmamaları için o gün yaşananların düzeltilmiş bir versiyonu verildi. Şoku hafifletmek ve günün duygusal etkisini yumuşatmak için Opimum demlendi.

Granger kaçırılma olayını açıkladı. "Birisi laboratuvardaki Floo'yu kurcalamış." "Ne?!"

"Evet. Biliyorum. Sadece iki bağlantısı olması gerekiyordu - laboratuvar ve malikane. Buraya gelmek için içine girdim - ve sizi temin ederim ki Malfoy Malikânesi dedim - ve bir de baktım ki bir tarlaya doğru dönüyorum ve o canavar önümde duruyor. Yere indiğim anda beni etkisiz hale getirdiler.

Greyback yüzüğü çevirdiğimi gördü ve benden kopardı - parmaklarımı koparacağını sandım, çok sertti. Yardım çağırmaya çalıştığım için beni dövdü. Tam bir ülser adam. Ve tabii ki Fernsby beni Floo'ya kadar takip etmemiştii - doğrudan buraya geliyordum, bunu yapması için bir neden yoktu..."

Draco volta attı. "Lanet olası Floo'yu kim kurcaladı? Yapacağım - asamı bile kullanmayacağım, onları çıplak ellerimle boğacağım. Ya lanet rahibeler?"

Kollarını bacaklarına dolamış bir kanepeye kıvrılmış olan Granger yüzünü dizlerine gömdü ve güldü. "Bunun işe yaradığına hâlâ inanamıyorum."

"Nasıl?"

"Manastırda neler yapabildiklerini biraz gördükten sonra, kafatasını geri getirdiğimde, eğer yapabilirsem rahibeleri bizim yararımıza kullanmanın yararlı olabileceğini düşündüm."

"Tabii ki yaptın."

"Kafatasını geri gönderdiğimde, onu bir hırsız çetesinden satın almış bir koleksiyoncu gibi davrandım. İyi kalpli Rahibelere kafatasını onlara geri verdiğimi çünkü onun duyarlı olduğunu ve kendi evinde olmayı hak ettiğini söyledim - onu saklamak yanlış görünüyordu. Çeteden intikam almak istiyorlarsa onlara yardım edebileceğimi söyledim. Onlara hangi izleme büyüsüne dikkat etmeleri gerektiğini söyledim - intikamlarını almaları için doğru an geldiğinde büyüyü etkinleştireceğimi söyledim."

Granger yutkundu. "Bu kadar derinlemesine uygulayacaklarını beklemiyordum... Her neyse, bu konuda çalışıyordum."

Haftalarca kanlı Floo büyüü yaptım. Sonunda üç dakikaya indirdim. Portus kadar zor -belki daha da kötü- nefret ediyorum ve bir daha asla yapmayacağım. Laboratuvarıma gelen Floo uzmanı bana iyi bir eğitim verdi ve ben de geri kalanını çalıştım. Rahibelerin Kanal'ı Işınlanarak geçemeyeceğini biliyordum ama izleme büyüünü etkinleştirdiğimde nerede olursam olayım bir Floo bağlantısı açık olursa, o zaman bir şansımız olabilirdi..."

Draco herhangi bir yorum yapamayacak kadar şaşkına dönmüştü. Sadece, "Lanet olsun, Granger," dedi ve avucunu alnına sürttü.

"Biliyorum," dedi Granger. "Aramızdaki fırsatçıların en gulyabanisi ben olabilirim." Adam ona baktı. Kadın yine dizlerinin içine doğru güldü.

"Ama - iz sürmekten bahsetmişken - beni nasıl buldun?" diye sordu. "Greyback yüzüğü yok ettiğinde, işimin bittiğine ikna olmuşum - bana görünmeye çalışacak vaktin olmasına imkân yoktu."

"Saç tokalarınız," dedi Draco. "Benim... saç tokalarım mı?" diye göz kırptı Granger.

Draco onun saçlarına doğru genel bir hareket yaptı. "Her yerdeler ve sende hep varlar. İlk tanışmamızdan beri bunu yapıyorum. Bir ya da iki kez işe yaradılar."

Granger buklelerinin arasından bir toka çıkardı ve bir vahiy büyüü yaptı. Yeşil renkte parladı.

"Tabii ki," diye devam etti Draco, "Bayan Floo The Fucking Nuns In'in yanında oldukça yavan kalıyor, şimdi..."

"Bence harika bir fikir," dedi Granger, saç tokasına gülümseyerek. "En basit fikirler genellikle öyledir."

"Doğru." "Bu Uffington'ı açıklıyor."

"Evet."

"Sen kurnaz

birisin." "Sen de

öylesin."

Henriette birden ortaya çıktı. "Pardonnez-moi, Monsieur, Mademoiselle - Madam Tonks Flooing yapıyor. Eğer uygun bir zamansa içeri gelmek ister mi? Yanında Matmazel Brimble var."

"Onları içeri gönderin," dedi Draco.

Bir an sonra Tonks'un sesi Henriette'i sorgularken koridorda yankılandı. "Rahatsız etmiyoruz, değil mi? Bir şey yapmıyorlar mı? Biraz tokat ve gıdıklama?"

"Euh - hayır, Madam..." Granger'ın yanakları pembeleşmişti.

Tonks, daha birkaç saat önce yaşadıklarını düşününce, gülünç denecek kadar büyük bir canlılıkla odaya daldı.

"Hermione, ne kıyafet ama," dedi Granger'ın pijamalarını görünce. "Draco'nun ellerini senden uzak tutamamasına şaşmamalı."

Granger daha da pembeleşti. "Tonks!"

"Ne? Bu doğru değil mi?"

Brimble uysalca Tonks'un arkasından gitti ve bir yığın parşömene tutundu.

Bu Tonks'un dikkatini pijamalardan uzaklaştırdı. "Doğru. Brimble'in haberleri var. Bize ne bulduğunu söyle ki hep birlikte iyice öfkelenelim."

Henriette yeniden var oldu. "Çok üzgünüm - Mösyö Potter ve Weasley Floo'dalar ve onlar-"

Mösyö Potter ve Weasley içeri davet edilmeyi beklememişlerdi. Ayak sesleri ve "Hermione? Malfoy? Neredesin?" haykırışları ve ayak sesleri, Tonks başını salondan çıkarıp onları içeri buyur edene kadar Malikâne'de yankılandı.

Draco'nun sakin bir dinlenme ve iyileşme (ve Granger'la öpüşme) akşamı hayali hızla kayboluyordu. Henriette yeni gelenler kanepelere yerleşirken onlara opimum servis etti.

Brimble onlara bulguları hakkında bilgi verdi. Sonunda Seherbaz Bürosu gerçekten de yapabileceği her şeyi yapmıştı. Granger, önlenmesi zor olan iki göreceli bilinmeyen tarafından ihanete uğramıştı.

"İlk haber, bir tutuklama oldu," dedi Brimble. "Bay Terris adında biri az önce teslim oldu. Sihirli Ulaşım Departmanı'ndan Floo teknisyeni. Şifacı Granger'ın laboratuvarındaki ocağı kurcalayan kişinin kendisi olduğunu söylüyor. Greyback karısını kaçırmış ve

ve bunu yapması için ona on iki saat verdi, yoksa öleceklerdi."

"Hayır!" diye nefes nefese kaldı Granger.

"Aile iyi - elleri ve ağızları bağlı olarak bulunmuşlar, ancak başka bir zarar görmemişler. Bay Terris işbirliği yapıyor - aslında oldukça pişmanmış gibi görünüyor - oldukça fazla ağlıyor."

Granger Draco'ya baktı. "Boğmak yok."

"Evet, boğmak," dedi Draco, adamın yaptığı şey için bunu yeterli bir mazeret olarak görmüyordu.

Tonks dudaklarını büzerek onları izledi. "Yatak odası planlarınızı lütfen başka bir zaman tartışın - Brimble konuşuyor."

Granger kızardı. Weasley kahkahalarla güldü. Potter'ın gözlerinden biri seğirdi.

"İkinci haberime gelince," dedi Brimble, uzun bir parşömen tomarı çıkararak. "Bu bir liste

ölüler. En azından kalıntılarını teşhis edebildiklerimiz."

Listeyi kaldırdı. Üzerinde bir isim daire içine alınmıştı. Bayan Clotilde Fiddlewood.

"Kim?" dedi Granger. "Ne?" dedi Potter. "Hayır," dedi Weasley.

"Shacklebolt'un asistanı," dedi Tonks, dudaklarını mutsuz bir çizgiye bastırarak. "O yaşlı geveze mi?" dedi Draco.

Sahada tanıdık gelen cadı buydu - kaçışlarını engelleyen koğuşu yamalayan cadı.

Brimble başını salladı. "Onu sorgulayamayız - tabii ki - ama Şifacı Granger'ın Bakan'la yaptığı ilk konuşmanın bazı bölümlerine kulak misafiri olmuş olabileceğini tahmin ediyoruz. Koruma talebini tetikleyen konuşmayı. Greyback'e haber ulaştırması aylar sürerdi - Greyback o sırada derinlerde saklanıyordu. Elimizden geldiğince araştıracağız ve belki de hiçbir zaman kesin olarak bilemeyeceğiz - ama o her şeyi bilebilecek birkaç kişiden biriydi. Ve tabii ki, kaçarken onu bulmak

Greyback'ın sürüsüyle birlikte, daha sonra, oldukça lanetleyici bir kanıt..."

Sessizce oturdular. Granger şaşırmış görünüyordu. Draco başını salladı. Sonra Potter sessizlik içinde, "Greyback öldü," dedi.

Bunu söylemek onu gerçek yaptı.

Granger'ın elleri onun yanaklarını buldu. "Greyback öldü."

"Greyback öldü lan," diye tekrarladı Draco ve Tonks. "Göt herif öldü!" dedi Weasley.

Opimum fincanlarına birlikte dokundular.

"Doğru," dedi Weasley elindekini yudumladıktan sonra. Ellerini birbirine vurdu. "Buralarda gerçek bir içki içmek için bir adamın ne yapması gerekir?"

Bunun için uygun bir parti yapmaya karar verdiler. Patronuslar ve Jot'lar gönderildi. Kısa süre içinde salon aile ve dostlarla doldu - Lupin ve çocukları, Potter'ın karısı ve bebeleri, Luna Lovegood hayallere daldı, Granger'ın meslektaşları ve yıldız öğrencileri, Shackbolt (asistan seçimine çok kızılmasına katlanarak), Seherbazlar ve aileleri, bir dizi Şifacı. Zafer haberi ve

Parti dağıldı ve daha fazla insan gelmeye başladı, çoğu geç saat nedeniyle pijamalıydı - Longbottom ve Pansy, Zabini ve Patil, tüm Weasley klanı (Tanrılar Draco'ya yardım etsin), Macmillan ve diğer Bakanlık meslektaşları ve son olarak, gülünç derecede şeffaf erkek pijamalarıyla Theo.

Henriette, Tupey ve mutfak elfleri eğlenceye yardım etmekten çok memnundu. Tupey özellikle Weasley'e kilerdeki en sert malzemeyi yedirdi.

Şenliklerin bir noktasında, Potter ve Weasley, Granger'a doğru ilerleyen Draco'nun yolunu kesti. Draco kendini en sevdiği meslektaşları tarafından bir köşeye sıkıştırılmış buldu.

Hepsi iyice sarhoş olmuştu. "Ne?" dedi Draco. "Biliyordum. Bir şeylerin peşinde olduğunu biliyordum," dedi Potter, o kadar yaklaşmıştı ki içkili nefesi Draco'nun burnuna kadar geldi. "Ona nasıl baktığını gördüm."

Draco onu itti. "Geri çekil, seni benekli sikik." "Hermione'yle niyetin ne?"

"Niyetim mi? Viktorya dönemine geri mi döndük?
Siz onun babası mısınız?"

"Soruya cevap ver, Malfoy," dedi Weasley, muhtemelen tehditkâr bir tavırla. (Başını Draco'nun omzuna yaslayarak hareketi tamamladığında korkutucu olmaktan çok uzaktı).

"Öyle bir niyetim yok," dedi Draco. "Bırak beni."
Weasley'i kol mesafesinde tuttu.

"Güzel kokuyorsun," dedi Weasley. "Güzel kokuyor," diye tekrarladı Potter. "Öyle mi?"
Potter koklamak için geldi.

"Uzak d u r , " dedi Draco, şimdi Potter'ı da kol mesafesinde tutuyordu.

"Ona bir şey mi yaptın?" diye sordu Weasley, bir gözü kuşkuyla kısılmıştı (diğeri kapalıydı ve şekerleme yapıyordu). "Ona bir aşk iksiri mi verdin?"

"Tabii ki hayır - kadınlar bana her zaman aşık olur - bunun senin için yeni bir kavram olduğunu biliyorum-"

"Peki ya sen?" diye sordu Potter. "Ona aşık mısın?"
"Bu seni ilgilendirmez - ve neden ona bana ilaç verip vermediğini sormuyorsun?" "Çünkü o senin gibi bir alçak değil," dedi Potter.
"Bir ahlaksız," dedi Weasley.

Draco "Tsk," demeye çalıştı ama o kadar sarhoştuk ki sesi ahududu gibi çıktı. "İkiniz de onun mükemmel bir melek olduğu yanılgısına kapılmışsınız ama o benden on kat daha alçak ve bu yüzden ben-"

"Sen ne?" diye sordu Potter. "...Ondan hoşlanıyorum."
"Ondan hoşlanıyorsun." "Evet."

"Sen onun seherbazısın, biliyorsun," dedi Potter, Draco'ya belli belirsiz bir parmak doğrultarak. "Bu hiç profesyonelce değil. Buna izin yok."

"Profesyonelce değil - profesyonelce değil - profesyonelce değil," diye tekrarladı Weasley.

"Onun seherbazıydı. Ve ben asla - çizgiyi aşmadık - ya da aştıysak bile, bu gerçekten olmadı-" Potter

odaklanmamış gözlerini kırptırdı. "Oldu mu, olmadı mı?"

"Rüyalar. Bir pencere kenarında. Fanteziler. İspanya'da. Gerçek değil. Samhain'di, bilirsiniz. Ateşte sarhoş olduk - gerçekten - İspanyollara hayran olmalısınız, nasıl içki yapılacağını biliyorlar - yoksa Keltler miydi? Her neyse, hepsi - fanteziler - muhteşem fanteziler-"

"Bizimle fantezilerin hakkında konuşmayı kes," dedi Weasley, telaşlanmış görünüyordu.

"Yine de mükemmeller. Doğru, benim favorim onun-" "Hayır," dedi Potter, elini Draco'nun ağzına bastırarak. "Yapma." Draco onun elini geri itti. "Parmakların neden yapış yapış?"

Potter yoğun bir dikkatle parmaklarına baktı. "Pekmezli tart," dedi başını sertçe sallayarak. "Pekmezli tart diye bir şey yok."

Weasley yardımcı olmaya çalışarak Ateş Viski'sini Potter'ın eline ve Draco'nun ayakkabılarına döktü.

Potter elini cüppesine silerken Weasley'ye ciddi bir ifadeyle, "Teşekkür ederim," dedi. "Sen gerçek bir dostsun-"

"Seni aptal. Şimdi de ayak parmaklarım ısladı," diye tükürdü Draco.

"-Malfoy'un aksine, o bir sersem. Dinle, Malfoy - eğer onu kızdıracak bir şey yaparsan-" "Yurt onu?"

"-Ona zarar verirsen, seni öldürürüz. Seni öldürürüz."

"Seni soğukkanlılıkla öldürün," dedi Weasley.

"Evinizi ateşe verin. Elflerini serbest bırak."

"Onu kızdıracak hiçbir Çey yapmam," dedi Draco nadiren rastlanan, sarhoğça bir dürüstlikle.

"Yapmaz mıydın?"

"Hayır. O - ben - doğru, bu seni ilgilendirmez, az önce de söylediğim gibi-"

Weasley, Draco'nun yakasını kavradı ve bir tür ağlamaklı çaresizlikle, "Söz veriyorsun onu incitecek bir şey yapmazsın değil mi?" "Evet."

Weasley alnını Draco'nunkine bastırdı ve gözlerinin içine baktı. "Sanırım doğruyu söylüyor." "Kes şunu - bırak beni - sen bir Legilimens değilsin-"

"Onu kutsayacak mıyız?" diye sordu Potter kaşlarını çatarak. "Sizin kutsamanıza ihtiyacım yok," dedi Draco.

"Hermione için önemli olabilir," dedi Weasley.

"Onun da buna ihtiyacı yok," dedi Draco.

"Ona söyle, kıza zarar verirse onu öldürürüz," dedi Potter. "Zaten öldürdük," dedi Weasley. "Sanırım."
"Doğru."

"Sence onu şimdi öldürmeli miyiz?" diye sordu Weasley.

"Önlem olarak mı?" diye sordu Potter.

"Evet. Sanırım bu bizim için tam bir proaktiflik olurdu." "Bunu sevdim."

Draco Weasley'i iterek uzaklaştırdı. "Tanrı aşkına - bana nefes vermeyi kes Weasley - öf, neden bu kadar ıslaksın - neden her şey nemli ve yapış yapış - uzaklaş. Tamam, tamam. Ona asla zarar vermem. O benim için gerçekten önemli. Ona değer veriyorum. Hem de çok. Çok fazla, gerçekten. Aptalca bir dereceye kadar. Keşke vermeseydim. Ama - önemsiyorum ve bu - her neyse, bu siz salya sümük embesillerle yapmak istediğim bir konuşma değil. Ona zarar verirsem beni öldürebilirsiniz - ama yapmam - asla yapmam - bana zarar veren o olacak, eğer bir şey olursa - bu benim korkum - benim lanet Böcürt'üm - tamam mı? Burada işimiz bitti mi?"

Potter ve Weasley gözlerini kıstılar ama Draco'nun konuşmasını mı anladıkları yoksa sadece uykuya mı daldıkları belli değildi.

"Bence o iyi," dedi Weasley. Potter başını salladı ve "Ben memnunum," dedi.

"Öyle mi?" dedi Draco. "Öyle misin? Güzel. Şimdi defol git. Ayakkabılarımı değiştirmem gerek çünkü bir bardağı dik tutmaktan acizsin - Tupey! Yeni ayakkabılar ve çoraplar lütfen, Weasley kaza geçirdi."

Partiye yeniden katıldılar, daha da sarhoş oldular ve geceyi keyifle geçirdiler.

~

Draco kanepelerden birinde uyuyakalmıştı. Şafak vakti boynu tutulmuş ve başı ağrıyarak uyandı.

Ayağa kalktı ve çeşitli bilinç durumlarındaki bedenlerin üzerinden geçti. Granger'ı hiçbir yerde bulamadı.

Henriette salonda ilerliyor, horlayan her misafirin yanına bir kruvasan ve akşamdan kalma iksiri yerleştiriyordu.

"Matmazel nerede?" diye sordu Draco.

Henriette, "Sanırım biraz hava almaya gitti, Mösyö," dedi. "Onu çağırayım mı?"

"Hayır, hayır - onu bulacağım."

Draco akşamdan kalma iksirlerinden birini içti. Sonra pencerenin önünde durdu ve melodramatik bir iç çekti.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Henriette.

Draco alnını soğuk pencereye dayadı. "Hayır."

Henriette yaklaştı. "Sorun nedir?" "Henriette mi?"

"Oui?"

"Je suis - je suis ensorcelé."

"Ah!"

"Je l'aime de tout mon cœur, Henriette. De tout mon être." Henriette koy aşağı onu plaka .

kruvasanlar ve ellerini sıktı. "Henüz mutlu olma," dedi Draco.

"Hayır mı?"

"Hayır. Ona söylemedim. Ama gidip ona söyleyeceğim. Ruhumu açmaya gidiyorum, Henriette." Henriette gözleri yaşlı ve ellerini göğsünde kavuşturmuş bir halde onun gidişini izledi.

"İyi cesaretler, Mösyö," dedi fısıltıyla. Aralık şafağı doğu gökyüzünü aydınlatıyordu.

Draco, Granger'ı gümüş huş ağaçlarının ve yükselen sisin arasında, ağaçların arasından yavaş adımlarla yürürken buldu. Hava soğuktu.

Yol boyunca adımlarken solgun ve yorgun görünüyordu. Draco'nun Dönüşüm mendillerinden birine benzeyen bir tür şala sarınmıştı. Saçları sadece yarım tutturulmuştu ve sırtından aşağı dökülüyordu.

Uzaktan onu gördü. Durdu ve onun donmuş karaçalı ve çimen sazlarının arasından kendisine doğru gelişini izledi.

Onunla ilgili her şey belirgin ve keskin görünüyordu, tekinsiz bir şekilde. Ayrılmış dudaklarının arasından sızan nefes

Dudaklar. Parmaklar şalı kavrıyor. Parlak gözlerin etrafında koyu kirpikler.

"Erken kalkmışsın," dedi yumuşak bir şaşkınlıkla.

Draco ona aşk acısı çeken bir budala gibi bakmaya devam edince sordu. "Sen iyi misin? Bir sorun mu var?"

Bir tür aptal cesaretine kapılmıştı. Bir aptalın cesareti.

Tüm bunlara rağmen gerçek bir cesaretti. Bundan sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı. "Evet, bir sorun var," dedi Draco.

"Oh?"

"Çok önemli bir şey var. Sana bir şey söylemem gerekiyor. Aptalca ve muhtemelen kötü bir karar, ama söylemezsem beni öldürecekmiş gibi hissediyorum, o yüzden-"

Granger ona merakla, ciddi bir ifadeyle bakıyordu - bulmaca çözen bakışıyla.

Şalını kendi etrafında daha sıkı bir şekilde çekti.

Onun için bu kanlı bulmacayı hemen şimdi çözecekti.

"Dengeyi korumak istemiyorum," dedi Draco.

"Artık bastırmak istemiyorum."

"Denge... denge mi?" diye tekrarladı Granger. "Quash?"

"Bir ileri bir geri - daha fazlasını yapmaya cesaret edememek - çizgiyi aşmamak. Hatalarım için içkiyi suçlamak. Seni umursamıyormuşum gibi davranmak - senin için ölmeyeceğimi söylemek - sanırım o gemi çoktan kalktı. İnkâr etmek - bastırmak - kalbimi yavaşça boğmak - tüm bunlar."

Draco kendini toparlamak için bir an durdu.

Hiç sakinleşmeden devam etti. "Sen her şeyin ötesinde zeki ve güzelsin. Aslında tüm bu özelliklere tek bir kişinin sahip olması hiç de adil değil. Ve ben senin Seherbaz'ından daha fazlası olmak istiyorum ve senin de benim Müdürüm, Şifacım ya da -çok sayıda ve çeşitli- unvanlarından herhangi birinden daha fazlası olmanı istiyorum. Ne olursa olsun sana aşık oldum.

size yemin ederim ki en içten karşı çıkışımdı. Bunun yanlış - uygunsuz - tüm protokollere aykırı - tüm bu çürümüşlük olduğunu biliyorum. Bunları bastırmak için bir erkeğin yapabileceği her şeyi yaptım ama başarısız oldum. Sen çok fazlasın. Sana dayanamadım. Savunmamda çatlaklar buldun ve onları büyük kanlı yarıklara dönüştürdün ve sonra karanlık bir yerdeki bir tür ışık gibi kalbimde yaşamaya başladın. Ve en kötüsü de, bunu bilerek yapmadığını biliyorum. Bunu istemediğini biliyorum. Sadece kendin oluyordun, aptal, zeki, iyi niyetli kendin. Ama sen - ortaya çıktığı gibi - istediğim her şeysin."

Ona bakmaya cesaret etti. Gözlerinde yaşlar vardı.

"Doğru - şimdi seni ağlattım - harika-"

"Ben mi?" dedi Granger titrek bir sesle. "Çatlakları bulan ben miyim? Sana dayanamadım." "Ne?"

Granger nefes aldı. "Onu kontrol etmeye çalışıyorum ama o benden daha güçlü. Bunu istemiyorum - bunu ben istemedim - ne istediğimi bilmiyorum. Evet, istiyorum - seni düşünmeden bir gece geçirmek istiyorum. Sana dokunmazsam öleceğimi hissetmeden seninle aynı odada olmak istiyorum - eğer sana dokunursam. I

Kafamın ve kalbimin yeniden bana ait olmasını istiyorum. Ama sen ikisinin de içindesin, seni aptal - beni virajın etrafında döndürüyorsun-"

Bir damla gözyaşını sildi. "Sadece bilmek istiyorum - beynimde sen olmadan bir anlık huzur, ama görünüşe göre bunu istemek çok fazla."

"Peki ya ben? Seni aklımdan çıkaramıyorum. Sen - gülümsemen - aritmetik yapman - lanet olası İspanya-"

"Amortentia'mın nasıl koktuğunu biliyor musun?"
"Gecelerime ne kadar musallat olduğunu biliyor musun?"

"Bundan nefret ediyorum," diye burnunu çekti Granger. "Bu saçmalık. Kontrolün bende olmamasından nefret ediyorum - sana karşı bir şeyler hissetmemeliyim - bu senin hatan-"

"Benim hatam mı?"

"Neden böyle olmak zorundaydın-?" "Ne olmuş yani?"
Granger ellerini havaya kaldırdı. "Yani her şey! Senin kibirli, orta derecede yetkin bir Seherbaz olman gerekiyordu! Komik, sevimli ve kahraman olman gerekmiyordu ve -

Önemli olduğunda centilmence. Kelimenin tam anlamıyla donumu çekip çıkarman ve -daha da kötüsü- kalbime girmen gerekmiyordu."

"Kendi adına konuş," dedi Draco öfkeyle. "Kurtlu olan sensin. Varlığına katlanamadığım çekilmez bir hödük olman gerekiyordu, arkadaşlığına - kahkahalarına - öpücüklerine - her şeyine - büyülenmiş, aşk hastası bir aptal gibi can attığım biri değil. Seni kafamdan atmak için kaç lanet randevuya çıktım biliyor musun?"

"O aptal bahçıvanla çıktım!" "Ne?"

"Bana tuzak kurdun."

"Tanrılar."

"Sana nasıl aşık olabilirim? Sen Draco Malfoy'sun."

"Peki ya ben? Hermione Granger'a aşık olan? Hem de sırılsıklam? Ben aşık olmam. O kelimeyi söyleyemiyorum bile, ağzımda iğrenç bir his uyandırıyor."

"Bu anlaşmayı asla kabul etmemeliydim," dedi Granger gökyüzüne seslenerek. "Kabul etmeliydim

Bana atandığını söyleyen o aptal mektubun üzerinde senin aptal adını gördüğüm anda başka birinde ısrar ettim."

"Denedim," dedi Draco. "Granger konusunda kompleks yapmamam söylenmişti - işte buradayız-"

"Bir kompleks mi?"

"-Ve şimdi bir kompleksim var - evet, bir kompleks - Granger hakkında en çılgın beklentilerinin ötesinde büyük bir kompleks."

"Senin kompleksini istemiyorum."

"Evet, sizde var - ve çok daha fazlası."

Sessizlik çöktü. Granger bir damla gözyaşını sildi. Draco ona bir adım daha yaklaştı. Elleri birbirlerine uzandı.

"Sanki sana kırabileceğin bir parçamı vermişim gibi hissediyorum," dedi Granger. "Lütfen onu kırma-"

"Onu kırmayacağım. Asla kırmam. Potter ve Weasley sana zarar verirsem beni öldüreceklerini söylediler."

- Tehditleri bir şey ifade etmiyor. Ve sende benim bir parçam var. Bu beni hasta ediyor - onu kırmasan iyi edersin-

"Asla yapmam."

"-Ağlarken bile neden bu kadar güzel olmak zorundasın?"

"Akşamdan kalma bir vampir gibi görünmeyi nasıl bu kadar çekici kılabiliyorsun?"

"Seninle gün ışığında öpüşeceğim." Gülümsemesi gözyaşlarının arasından sıyrıldı, bir güneş parıltısı.

Damarlarında mutluluk ısıldıyordu. Onun küçük siyah kalbini bütünüyle ele geçirmişti.

Aralarındaki mesafeyi kapattı. Kadının yüzünü ellerinin arasına aldı. Nefesleri soğuk havada birbirine karıştı.

Güneş ciddi bir şekilde doğdu ve karı aydınlattı, çimenleri yeşillendirdi ve onları ışıkla süsledi.

Onu öptü.

Ve sonunda bunu kesintisiz, bahanesiz, kopmadan yapabilmek en tatlı, en yakıcı, en harikulade şeydi. Bunu, çektiği işkencenin paylaşıldığını ve bu nedenle başka bir şeye dönüştüğünü bilerek yapmak - bir rahatlama, gürleyen bir sevinç.

Adam kadından, kadın da adamdan bir parça taşıyordu ve bu çok güzel bir şey olacaktı. Bundan daha tatlı, daha mutluluk verici bir şey olabilir miydi?

Bölüm 35

Dinamik Akışkan Değişimleri: Pratik Bir Model

Draco Granger'ın canına okuyacağına dair verdiği sözü yerine getirirken, öpüşmenin masumiyeti daha ağır bir şeye dönüştü.

Parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. Adam onu bir ağaca yasladı. Yakasını yumruklarının arasına almıştı ve bunu ya onu daha yakına çekmek ya da kendini daha yukarı çekmek için kaldıraç olarak kullanıyordu.

Draco yüzüğün eksikliğini hissetti - Granger'ın kalp atış hızından haberdar olmasını sağlayan şeye alışmıştı. Sorunu, ağzıyla Granger'ın boğazındaki nabız noktalarını bularak çözdü, bu da ona Granger'ın duygularını çok daha hızlı ve dokunsal bir şekilde ifade etme imkânı verdi.

Gözleri kapalıydı. Saçları huş ağacı kabuğuna takılmıştı. Nabzı adamın dudaklarında narin, telaşlı bir çırpınıştı. Onu burada, ağacın dibinde de yakalayabilirdi ama o Granger'dı ve dünyada iyi ve harika olan her şey ondaydı ve daha iyisini hak ediyordu.

Şimdi bacaklarından biri ona sarılmıştı. Bir eli kışında, onu daha yukarı kaldırdı ve kendini ona doğru bastırdı.

"Sanırım -belki de- içeri dönmek istiyorum," dedi Granger, bir tür sorgulamayla, sanki evet, tanrılar, evet dışında bir şey söyleyecekmiş gibi.

"Seni istiyorum," dedi Draco onun ağzına. "Kelimenin tam anlamıyla."

"Hepsi mi? Biriyle başlayalım mı?"

"Evet, en düşük ortak payda," dedi Draco. Ne demek istediğinin tam olarak anlaşılmaması ihtimaline karşı sikini daha sert bir şekilde kızın içine soktu. "Odama kadar bana eşlik eder misin?"

"Odanızı kastetmiyor musunuz?" diye sordu Granger nefes nefese bir ses tonuyla.

Draco onun elini tuttu ve Köşk'e doğru çekmeye başladı. "Arsızlık etme, yoksa seni pişman ederim."

Granger ona gülümsedi.

Onu sertçe öpmek için durdu.

El ele, tökezleyerek malikâneye geri döndüler. Çok sayıdaki misafirleri tarafından görülmemek için yaramaz gençler gibi mutfakların yakınındaki arka merdivenlerden yukarı süzıldüler.

Granger üst katta Draco'nun odalarına merakla baktı, oturma odasından, giyinme odasından geçti, banyoya göz attı ve sonunda yatak odasına geldi.

"Neden gülümsüyorsun?" diye sordu Granger, omzunun üzerinden Draco'ya bakarak. Gülümsüyor muydu? Oh.

Draco yatak odasının kapısını arkasından kapattı ve birkaç koğuş açtı. "Sonunda seni şahsen burada görmek çok güzel."

"Başka durumlarda da burada bulundum mu?" diye sordu Granger, bu kadar kışkırtıcı olmaması gereken elini karyola direğinde gezdirerek.

Draco kendini yatağın üzerine bıraktı. "Birçok. Rüya versiyonlarınız, korkunç derecede yaramaz fantezi versiyonlarınız..."

"Bana ikincisinden bahsetmelisin."

Draco zekice ve seksi bir şeyle devam etmek istedi ama Granger şalını çıkarıp iğrenç pijamalarını ortaya çıkarmak için o anı seçti.

Draco zeki ve seksi olmak yerine, "Tanrılar," dedi.

"Sorun nedir?" diye sordu Granger. "Bunları sevmedin mi? Ben senin dölünü mü akıtıyorum?" "Sen bir hayal gibisin," dedi Draco.

Granger baştan çıkarıcı bir eli tartan astarlı kalçasında gezdirdi. "Öyle değil miyim? Al beni, seninim."

"Ciddi olmadığınız sürece böyle şeyler söylememelisiniz."

"Onları kastediyorum."

"Peki o zaman," dedi Draco. "Buraya gel. Daha ileri gitmeden önce seni o şeylerden kurtarmalıyım."

Granger yatağa tırmandı. "Biraz İskoç gösterişi kattıklarını düşünmüştüm-" "İskoçların gösterişi yoktur. Bu kelimeleri bir araya getirme-" "Çok gösterişliler."

"-Sana o kadar çok uygunsuz Muggle'yı sabahlığı alacağım ki, her gece giyecek yeni bir tane bulacaksın."

Düğmelerini çözmeye başladı.

"Aynı şekilde," dedi Granger, onun ilerleyişini gözlemleyerek. "Theo'nun pijamaları bana ilham verdi. Sana daha da iyi bir şey bulabiliriz. Penis kapağı olan bir şey."

"Penis kapağı mı?"

"Evet, erişim kolaylığı için - küçük bir açıklık-"

"Küçük mü?"

"Özür dilerim - büyük bir açıklık - gerçek bir uçurum - oh-"

Granger'ın penis kapakları hakkındaki monoloğu kesilmişti çünkü Draco onun göğüslerini iğrenç pijamadan kurtarmış ve şimdi ağzını onlara dayamıştı.

Draco'nun yanına uzanıp elini önünde gezdirerek fermuarını açtığında Draco'nun hazırladığı espriler yok oldu, beni bir karyola direği gibi okşaması dışında, ki bu da sınıfla paylaşılacak kadar güçlü görünmüyordu.

Ama bu iyiydi. Sınıfla bir şey paylaşmasına gerek yoktu. Yüzü Granger'ın memelerindeydi ve ağzı bir meme ucuyla meşguldü ve beyin gücü sıfıra düşmüştü çünkü tüm kanı şu anda Granger'ın pantolonunun içine kaymış, onu okşayan ve taşaklarını hafifçe sıkan elinin hissinin tadını çıkaran sikiyordu.

"Görünüşe göre," dedi Draco, "Malfoy'u cezbeden formül basitçe - sensin."

"Evet," diye nefes aldı Granger. "Bir penetrasyon testi yapmaya hazırmış gibi hissediyorsun." Bir kahkaha attı ve yataktan düştü.

Draco onu tekrar yukarı çekti. "Gerçekten." Kızın elini tekrar sikinin üzerine koydu. "Senin gibi, Granger."

Granger elini tekrar adamın pantolonunun içine sokarken, "Gördün mü?" diye nefes aldı. "İşte bu yüzden bir penis kapağına ihtiyacımız var. Lanet olası bir kramp girecek."

Draco pantolonunu tekmeleyerek, "İkimiz de kendimizi -her şeyden- arındırmalıyız," dedi. "Evet."

"Duş mu?" diye sordu Draco. "Banyo mu?" diye karşı çıktı Granger. "Öyle mi?"

Granger, Draco'nun düğmelerine doğru ilerleyerek, "Jetleri çok sevdim," dedi. "Oh."

Draco banyoyu yapmak için ayaklarını sürüyerek uzaklaştı, ayak bileklerindeki pantolona takıldı ve Granger gülünce kafasına fırlattı.

"Bu kez üzerlerinde küçük süpürgeler var," dedi Granger eğlenerek. Devasa küvet dolmaya başladığında Granger da ona banyoda katıldı.

Draco onun pijama altlarını çekiştirerek, "Seninkilere de bir bakalım," dedi. "Seni hayal kırıklığına uğratacağım - külot giymiyorum."

"Bu hayal kırıklığından başka bir şey değıl."

Onun arkasında durdu ve üzerindekiyi çıkarırken aynadan ikisini de izledi. şimdi o çıplaktı, kendisi de çıplaktı ve tek yapmak istediğı ellerini onun üzerinde gezdirmek ve tepkilerini izlemektir; bir meme ucunu sıkarken eğilmesini, boynunu öperken iç çekmesini. Tanrım, onun çıplak tenini sikinin üzerinde hissetmek.

Kıçını ona sürttü ve nefes aldığında aynadan ona gülümsedi. Bir elini arkasına gönderdi ve onu okşadı. Adam bir elini kızın ön tarafına, her şeyin en sıcak olduğı ve giderek ıslandığı yere kaydırđı ve kendi eliyle biraz ovmaya başladı. İkisi de daha sert nefes almaya başladı.

"Banyo mu?" diye soluk soluğına kaldı Granger. "Doğıru," dedi Draco.

İkisi de birbirlerinin cinsel organlarına odaklandıkları için, devasa küvete zarafetten yoksun bir şekilde tırmandılar.

Birbirlerini sabunladılar - birbirlerini ellemeye devam etmek için mükemmel bir bahane. Draco aslında temizlenip onu yatağa geri götürerek daha sonraki aktiviteleri gerçekleştirmeyi planlıyordu ama kız jetlerle ilgili ilginç bir şey söyleyince Draco'yu güçlü ve azgın bir merak sardı.

"Evet, fıskiyeler," dedi Draco, her birini açarak. Küvet köpüklü bir girdaba dönüştü. "Evet," dedi Granger.

"Göster bana," dedi Draco. "Katılmayı tercih etmez miydin?"

"Başlamak için izlemek istiyorum. Daha sonra katılabilirim."

Granger dudaklarını küçük bir gülümsemeyle bastırdı, sonra elleriyle etrafı yoklamaya başladı. Draco bir tür tahrik olmuş şaşkınlıkla izliyordu, çünkü Granger kendi küvetindeydi ve oraya koyduğu göğüslerinden sabun damlıyordu ve şimdi kendini boşaltmak için bir jet arıyordu ve bunun muhteşem bir erotik rüya olmadığından emin değildi.

"Burada seçeneklerim var. Ooh - bu," dedi Granger, küvetin ucunda yatay olarak fışkıran bir jet buldu.

Seçtiği jetin üzerine bindi. "İşin sırrı kendinizi öyle konumlandırmakta."

"Oh?"

"Açı oldukça önemli elbette-" "Tabii ki."

"Ve sonra gerisini - ısı ve - suyun yapmasına izin veriyoruz, bilirsiniz-"

"Doğru."

"-çok uzun sürmez-"

Draco onun açıklamasının daha az tutarlı hale gelmesini ve ilerleyen dakikalarda yanaklarıyla köprücük kemiği boyunca pembeleşmesini izledi. Dudakları ayrılmıştı. Aynadaki yansımasına dikilmiş olan gözleri şimdi karanlık ve davetkâr bir şekilde onunkilerle buluşmuştu. Bacaklarının arasındaki köpüren sıcaklık onu daha da yaklaştırıırken nefesi hızlandı.

Draco'nun eli sikinin üzerindeydi ama hafifçe, çünkü bu hızla giderse sadece görüntü ve seslerden bile bir dakika içinde boşalabilirdi.

Bir elini göğsünde gezdirdi ve kendi meme ucuyla oynadı.

"Lanet olsun, Granger."

Cevabı gülümseyerek "Mm." oldu.

Draco'ya arkasına geçmesini işaret etti - belli ki Draco da bunu büyük bir hevesle yaptı.

Şimdi aynada ikisini birden görebiliyordu. Granger eğildi ve parmaklarını küvetin kenarına geçirdi. Fıskiye onun önünde köpürürken, Draco'ya su çizgisinin hemen üzerinde, çok ıslak ve kaygan bir giriş yolu sunuldu.

Ellerini onun kalçalarına koydu. (Bu arada mükemmel tutamaklar yapmışlar.)

İçeri girerken rahattı. Kızın içi dolmuştu. Kendini ona girerken izledi, kendini içeri iterken başının onu nasıl açtığını, tekrar dışarı çekildiğinde kadının ıslaklığıyla kendi ıslaklığının nasıl karıştığını.

Kendini santim santim içeri iterken jet taşaklarına çarptı. "Ben gidiyorum

yaklaşık - kırk saniye sürer."

Cevabı soluk soluğaydı. "Önemli değil - bütün sabah-"

Draco aynada Granger'dan daha tahrik edici bir görüntü gördüğünden emin değildi, orgazmın eşiğindeydi, göğüsleri Draco'nun hamleleriyle aynı anda hareket ediyordu.

Onun boşalmasını izledi, ıslak elleri küvetin kenarını tutuyordu, amcığı uzun, sarsıcı bir sıkışma içinde sikinin etrafında kenetleniyordu. Yüzünü ön koluna bastırarak dişlerinin arasında bir solukla dışarı çıktı.

Aletinin başından taşaklarına kadar tüm sinir uçları kadının hissiyle, suyun sıcaklığıyla ve köpüren fıskiyeyle aşırı yüklendi. Draco bunların hiçbirine dayanamayarak onunla birlikte boşaldı, boşalabildiği kadar içine girdi.

Nefes aldılar. Granger şimdi yeni hassas bölgelerine baskı yapan jetten uzaklaştı. Draco'nun siki içinden kayarak çıktı ve suya meni ve yapışkan katkılarını damlattı.

Küvetin içine geri çöktüler, başlarını kenara yasladılar ve tavana bakarak nefes nefese kaldılar.

Granger önce toparlandı. Draco'yu gevşek ve aptalca sarkan dudaklarından öptü ve sonra sabun çeşitlerini keşfetmek için düğmelere basarak kendini eğlendirdi.

Granger, "Ben kendi adıma kendimi temiz ve çalışmaya hazır hissediyorum," dedi. "Kurutma cazibesi mi?"

Kan beynine geri dönmeye başladığında, Draco bir şeylerin içinde olabileceğini hissetmeye başladı. Belki de Granger her şeyi yaptığı gibi seksi de eksiksiz yapıyordu.

Bu ilginç olacaktı, çünkü o da bu konulardaki titizliğiyle gurur duyuyordu.

Küvetten çıktılar.

"Üzerinde yemek yiyebilecek kadar temiz mi?" diye sordu Draco, kurutma büyüsunü ona doğrultarak. "Biliyor musun, ben de tam kahvaltı etmediğimizi düşünüyordum."

"Mutfaktan bir şeyler göndermelerini isteyeceğim."

"Mükemmel."

"Çilek ve krema?"

Granger'ın gözleri eğlenceyle parladı. "Çilek isteğe bağlı." "Tamamdır."

Granger aynada saçını düzeltmeye çalışırken Draco ipek sabahlığını giyip emri verdi.

Banyodan havluya sarınmış bir şekilde çıktı, yanakları hâlâ pembeydi. Bir sepet kızarmış ekmek, yumurta, taze kesilmiş çilek ve gülünç büyüklükte bir kase krem şanti bekliyordu.

"Koca bir kova," dedi Granger, gözlerini o şeye dikerek. "Henriette ısrar etti. İçinde yüzelim mi?"
"O tekneyi almana izin vermeliydim."

Kayıklardan bahsetmişken, Draco kahvaltısını siki yarı direkte kahvaltı ediyordu ve bu durum Granger'ın dikkatini çekince onu çok eğlendirdi.

Çatalla Draco'nun kasıklarını göstererek, "Sarkan kısımlar kaçıyor," dedi. "Bunun sarkık sayılacağını sanmıyorum."

"Çok haklısınız. Diğer her şeyden çok daha turgid."

Draco yere baktı. "Bu parçalar seninle en son sabahlık giydiğimde kaçmak istedi ama sen Sovyet sulama projelerinin skandalıyla meşguldün."

Granger güldü. "Dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardı." "Oh? Neyden?"

Granger kendini bir çilekle meşgul etti.

"Benden duştan çıkarken mi?" diye sordu Draco.

"Öyle miydi? Söyle bana."

"Asla."

"Az önce banyoda yaptığın şeyden sonra bana karşı naz mı yapıyorsun?"

Granger burnunu çekerek, "Bu senin boğucu bir kendini beğenmişlik göstermenle sonuçlanmadı," dedi. "Demek benim sivri uçlarımla oynamak istedin."

Granger sinir bozucu bir kararsızlıkla çayını yudumladı. Draco arkasına yaslandı. "Yaptın. Yapmamış olsaydın bunu hararetle inkâr ederdin."
"Sadece bir varsayım." Granger ona ve onun sırtıtışına baktı. "Seni kendini beğenmiş - ugh - seni krem şantinin içinde boğacağım."

"Bu sabah bir ara yüzümü ona gömmek niyetindeyim," dedi Draco, sırtıtışı genişleyerek.
"Utangaç olmayacağım - seni o otel odasında üç ya da dört gün boyunca defalarca becereceğimi memnuniyetle itiraf edebilirim. Ama senin gidip dünyayı kurtarman gerekiyordu. Çekilmez."

Granger ay fincanına gülümsedi.

"Kendini beğenmişliğin artık boğucu olmaya başladı," dedi Draco. "Güzel," dedi Granger.
"Benimle sevişmek istediğini söyle," dedi Draco.
"Yap beni," dedi Granger.
"Gerçekten mi?"

"Evet."

"Güvenli kelime mi?"

"Neville."

"Tanrılar."

"Biliyorum."

"Yatağa gir."

Granger tembel bir hareketle kollarını ona doğru savurdu. Bunun yerine onu yatağa taşıdı ki bu daha da iyiydi. Gelinlik tarzı.

Gelin olmayı ya da onun memeleriyle evlenmeyi falan düşündüğünden değil.

Onu beyaz çarşafların ve kabarık yastıkların arasındaki yatağına yatırdı ve durup ona baktı - yastığının üzerindeki örgüsü, havlunun birbirine sıkıştırdığı göğüslerinin baskısı, yakında ortaya çıkarıp tadını çıkaracağı yarı gizli kalçaları.

"Ne?" diye sordu onun durup baktığını fark ettiğinde.

"Anın tadını çıkarıyorum," dedi Draco. Havluyu yukarıda tutan bükümü çözdü. "Bu daha çok

güzel bir hediyeı açarken."

Draco kendini tutamayarak eğilip Granger'ın köprücük kemiğine öpücükler kondurduğunda Granger, "Hediyeının daha çok kimin için olduğundan emin değilim," diye iç geçirdi.

"O halde ikimize de mutlu erken Noeller," dedi Draco.

Krem şanti kabını onlara doğru yüzdürdü, sonra da bir göz bağı yarattı. "Evet?"

"Ooh.

Evet."

"Mükemme

l."

Granger bir parmağının ucunu sabahlıktan dışarı fırlamış olan sikiinin alt tarafında gezdirerek, "Kabarık kısımlar kesinlikle kaçmayı başarmış," dedi.

Draco onun dokunmasına izin verdi, sonra elini aşağı çekti. "Bu ne kadar eğlenceli olursa olsun, bunun seninle ilgili olması gerekiyordu ve itirafları kandırmak."

Granger dudağını ısırdı ve "Cajole away" dedi.

Draco ipek gözbağın1 kızın başının etrafına bağladı ve başlamadan önce bir öpücük çaldı.

Niyeti sadece bir öpücük çalmaktı ama kızın dilini kendi diline değdirdiğini hissetti ve sonra kendini geri çekemedi, dirseğini yastığa dayadı ve kızın ağzı dikkatini iyice dağıttı.

Ancak bir elini onun kalçalarının arasında kaydırırken bulduğunda ayrıldı. "Doğru," diye nefes aldı. "Krem şanti."

"Egzersiz büt1n amacı bu," dedi Granger, kendisi gibi nefesi kesilmiş bir halde.

Krem şanti dolu kâsenin içinde gümüş bir kaşık dik duruyordu. Draco hafifçe damlatarak kaşığı doldurdu ve dönüp Granger'ı gördü, yatağında çıplak ve gözleri bağlı, elleri başının üzerindeydi. Dudakları şiş ve ıslaktı, bu da Draco'nun aklına başka şiş ve ıslak yerleri getirdi.

Draco bir parmağını krem şantiye batırdı ve Granger'ın dudaklarına doğru tuttu. "Dene bakalım. Yeterli olup olmadığını bana söylemelisin."

Dilinin parmağına değdiğini hissetti - oldukça zekice bir değme, ne yaptığını tam olarak bilen bir değme. Yumuşak emmeye gelince - bu his doğrudan penisine gitti.

"Mükemmel," dedi Granger.

Draco onun üzerine eğilip öptü ve kalan tatlılığın tadına baktı. "Çok yaramaz bir dilin var."

Onun cevabı da aynı derecede yaramaz bir gülümsemeydi.

Granger'ın öpmek istediğı her santimine bir topak yerleştirmeyi planlamıştı, ama ilerledikçe Granger'ın her santimini öpmek istediğini fark etti, bu da tüm kabı onun üzerine boşaltmayı gerektirecekti, bu da komik olsa da o kadar seksi olmayacaktı.

Bu nedenle itidalli davrandı ve önceliklerini belirledi. Krem şanti topakları belirli bir şekil oluşturdu. Soğuk krema sıcak tenine değdiğinde irkilen kızın seğirmelerinden keyif aldı.

Granger sustu ve ürperirken bile kesinlikle bunu çözmeye çalışıyordu. "Ne çiziyorsun?" diye sordu uzun uzun. "D harfi olmasa iyi olur-"

"Oh, hayır - çok daha iyi. Bu bir takımyıldızı." "Öyle mi?"

"Özellikle Draco takımyıldızı." "Sen-"

Draco onun ne olduğunu asla öğrenemedi - bir solukla sözünü kesti. Meme uçlarına takımyıldızlarla hiçbir ilgisi olmayan iki topak halinde krem sürmüştü.

"Buna şaşırdığını söyleyemezsin," dedi Draco.

"Hava soğuk."

"Hemen ısıtacağım," dedi Draco, kalçalarından yukarı, bacaklarının arasındaki birleşme noktasına doğru kremi çizgiler çizerek.

Kremayı bir kenara bıraktı ve başladı. Ağzı, kızın tatlı ağzından boynuna, köprücük kemiklerinin üzerinden göğüslerine doğru bir yol izledi. Soğuk krem ile sertleşmiş meme uçlarının sıcaklığı arasındaki tezat muhteşemdi.

"Lezzetli," dedi Draco.

Granger sırtını kamburlaştıracak bir tür anlaşma soluğu verdi. Elleri yanlarındaydı ve yatağa bastırılmıştı. Bacaklarından biri yukarı doğru seğirdi ve Draco'nun ereksiyonuna sürtündü. Draco'nun aklına ona karşı bir parça frikik vermek geldi ama bundan kaçındı.

Bunun yerine, karnından aşağıya doğru öptü ve yaladı ve sonra, tam ilginç kısımlara ulaştığında ve Granger oldukça hareketsizleştiğinde durdu ve sol uyluğundaki kremayı öptü.

Granger nefes verdi. Yumuşak teninde ve kreminde ilerleyerek uyluğunun en iç kısmına kadar ilerledi. Granger nefes aldı, parmak uçları şiltenin içine girdi.

Tekrar durdu ve dikkatini kızın sağ kalçasından yukarı çıkan krem çizgisine verdi. Ardından gelen iç çekiş hüsrandı.

"Sırıtişını hissedebiliyorum," dedi Granger, Draco tekrar yukarı çıkmaya çalışırken. "Oops," dedi Draco.

"Dayanılmaz - mm-" Draco tartının tadına bakmıştı.

"şimdi sorgulamaya başlıyorum," dedi Draco.

"Güçlü olmalıyım," dedi Granger.

"Bana Seneca'dan bahset," dedi Draco, bir parmak ucuyla ona takılarak. Onu kaygan buldu, daha önceki aktivitelerinin ve yeni uyarılmanın bir karışımıydı bu.

"Ne bilmek istiyorsun?" "Neden bana bakmadığını."

Parmağını kızın içine bastırdı, bir, iki boğum derinliğinde. Kadın onaylarcasına inledi ve sonra "Zaten biliyorsun" dedi.

"Bunu duymak hoşuma gidiyor."

"Çünkü sen - aptalca çekiciydin - hiç kimsenin bu şekilde kasıla kasıla dolaşmaya hakkı yok. Kafamı kaldırmak istemedim çünkü bilmek istemiyordum - kafamda o resimlerin olmasını istemiyordum - yine de baktım, tabii ki, lanet olsun sana-"

Draco parmağını çekip tadına baktı ve içine dalıp bunu hemen şimdi bitirme dürtüsüne direndi. Artık kimin kiminle dalga geçtiğinden emin değildi.

"Yani üç günü sevişerek geçirebilirdik," dedi Draco, konuşurken dudaklarını kızın ıslaklığına değdirerek.

Granger, "Profesyonel bir ilişkimiz vardı," dedi.

"Çok dürüstçe," dedi Draco, dilini parmağının olduğu yerde gezdirerek. "Onu senden yalayıp çıkaracağım."

O da öyle yaptı.

Granger'ın nefesi kesildi. "Ama -samimi olmak gerekirse-" "Evet?"

"Mahzendeki - yetkinlik muhtemelen daha da fazla külot-soaker-"

Draco bakımına ara verdi. "Sanırım ikimiz de bu eğilimi paylaşıyoruz. Sıradaki soru: bana pencere kenarındaki karşılaşmamızdan sonra neler olduğunu anlat."

"Yüzüğün içinden hissettin, değil mi?"

"Evet."

"Şüphelenmiştim. Aylardır bu kadar sert boşalmamıştım."

"Az önce fikrimi değiştirdim," dedi Draco. Kızın ellerinden birini yakalayıp içeri doğru çekti. "Bana söylemeni istemiyorum - bana göstermeni istiyorum."

Granger güldü. "Hedonist."

"Mm," dedi Draco, ona manevra alanı açmak için biraz geriye oturarak. "Birinci sınıf koltuklar. Kendimi okşadığımı bilmeni isterim."

"Çok fazla değil," diye tersledi Granger. "Bana oynayacak bir şeyler bırakmalısın, sonra-"

"Olacak - oynayacak çok şey var," dedi Draco, sikine bakarak.

Draco bir swot analizi yaptı. Kadının kendine dokunuşunu izledi, iki parmağıyla küçük daireler çiziyordu - kadın hafif dokunuşları tercih ediyordu, çok fazla doğrudan temas etmiyordu. Bir parmağını daha aşağı itti, ıslaklığı topladı ve ritmik dairelerine devam etmek için tekrar yukarı çıktı.

Draco elini sikinden çekti. Kendisi de neredeyse boşalmaya hazırды. Sikeyim.

Ve kendini de oraya getiriyordu. Yeni bir damlanın parmaklarının arasından aşığı inişini izledi. Kadının elini itti ve yatağı bastırdı. "Benim sıram."

Granger iç çekti.

Önce bir parmağını, sonra diğeriini soktu, parmak boğumları kızın rahatlığıyla sıkıştı. Kızın ona gösterdiğiyle aynı tempoda itti ve çekti. Dili tuzu ve tadı buldu ve onun o küçük dairelerini yeniden yarattı.

Kız kıvranmaya başladığında Draco yüzüğü fena halde özlediğini fark etti. Ama önemli değil - başka göstergeleri vardı.

O bir ıgıkçı değildi. O bir yakalayıcıydı. Elleri saçlarını buldu. Kalçaları adamın kulaklarına kenetlendi. Adamın parmakları içeri girip çıkarken ve dili ritmik bir sıcaklıkla öpüşürken kalçalarını adamın içine doğru itti.

"Aynen - böyle -" onun tek talimatı oldu ve Draco tarafından itaatkâr bir şekilde yerine getirildi.

Kalçalarının hareketi düzensizleşti. Draco onu ağzına bastırmak için k1ç1n1 tuttu.

Ona karşı sarsıldı, nefesi kesildi ve dilini ona karşı kullanırken parmaklarına karşı uzun kasılmalarla boşaldı, dört, beş, altı tane. Kendisinin seğirdiğini ve çarşafın içine damladığını hissetti.

Ateşli. Çok ateşli.

Bir ürperti duydu ve nefes nefese kaldı, boynundan göğüslerine kadar kızarmıştı.

Draco kendini dikkatle yukarı itti, açıkçası en ufak bir provokasyonda kendi orgazmını fışkırtmaya hazır hisseden sikine dokunmaktan kaçındı.

Gözbağını onun üzerinden kaydırды. Kızın gözleri karanlık ve hülyalıydı. "Çok güzelsin," dedi Draco. Kız gülümseyerek kendinden geçti ve onun parmaklarını yalamasını izledi. Draco yatağın üzerine düştü

onun yanına oturdu ve başını yumruğunun üzerine koydu. Granger yumuşak bir sesle, "Biraz kandırmaca," dedi.

"Beni pişman edecekmişsin gibi hissediyorum." Nundu gülümsemesiyle gülümsedi.

"Kahretsin," dedi Draco. "Endişeli görünüyorsun."

"Öyleyim. Ama - masturbasyon bankası malzemesi için buna değer." Granger ona bir yastık fırlattı.

Draco yastığı yakalayarak, "Devam etmeden önce bir ara vermeliyim, çünkü benim de inmemeye çok az kaldı," dedi.

Granger onun ereksiyonuna doğru eğildi, ağzını bir santim kadar yaklaştırdı ve sıcak nefesini üzerine üfledi. "Yumuşak bir esinti mi dedin?"

"Hey," dedi Draco. "Bu hiç sportmence değil."

"Durmamı ister misin?" diye sordu Granger, sözcükleri tüy gibi hafif nefes dokunuşlarıyla adamın şaftına değiyordu.

"Evet. Hayır. Siktir."

Granger ona mantıklı bir şekilde başını salladı. "Şu arayı değerlendirmeliyiz."

Onun üzerine tırmandı, kazara-amaçlı olarak kayganlığını ona sürttü ve yataktan indi.

Draco yatağa uzandı ve çenesini sıkarak tavana baktı.

Granger masada kendine bir bardak su doldurdu. Omzunun üzerinden, "Gelmiyor musun?" diye sordu.

"Yapmamaya çalışıyorum," dedi Draco.

Baktı - bakmadı - tekrar baktı - kıcına.

"Bunu ısırarak isterim," dedi Draco. "Buraya gel, olur mu?" "Bence fırsatın varken mola vermelisin," dedi Granger.

Kendini ısırma menziline sokmadı. Sırtıyı bastırarak, yapışkan lekelerinin en kötüsünü silmek için banyoya girdi. Draco içmek ve bir lokma tost yemek için ayağa kalktı. Penisi bu arayışı kabul etti ve aşağı doğru bir yörüngeye girdi.

Granger banyodan çıktı, Draco'nun ipeksi sabahlıklarından birinin içinde yüzüyordu. Draco kıyafet değişikliğini görünce, "Hayır," diye inledi. "Çıplak kal. Hayran hayran bakıyordum."

Granger elbisenin önünü biraz açarak, "İşte," dedi. "Bir Malfoy gibi davranıp senin için korkunç bir gösteri yapacağım."

"Bu korkunç olmaktan çok uzak," dedi Draco elini ona doğru sallayarak. "Daha fazla."

"Böyle mi?" diye sordu Granger, göğüs dekoltesini göstermek için mütevazı bir pencere açarak. "Hayır. Lütfen rahibe olmayı bırak."

Granger onunla biraz alay etti. "Bunu senden duymak çok zengin bir davranış."

"Tamamen aşağıya. Aslında, bırak çözülsün. Bana bakışlar sun."

"Daha iyi mi?"

"Evet. Seni Fantastik Tüyler ve Onları Nerede Bulurum'un bir sonraki sayısına almalıyız."

Granger'ın dikkati Draco'nun kasıklarındaydı. Draco konunun değişmesine itiraz etmedi. "İşler yine sarpa sardı mı?" diye sordu. "Devam edelim mi?"

"Bizi muayene edin Doktor," dedi Draco.

Elini adamın elbisesinin kıvrımları arasından geçirdi. "Mm. Tam olarak parlak değil ama iyi bir başlangıç noktası."

"Peki neye başlıyoruz?" diye sordu Draco.

Granger sendeleyerek komodine gitti ve Draco'nun asasını buldu. Asayı ona verdi. "Öğrenmek için üzerimde bir Legilimency denemesi yapmanı istiyorum."

Bu yeni ve heyecan vericiydi. "Oh?"

Granger onun önünde durdu. Draco kaşlarını kaldırarak, "Emin misin?" diye sordu. "Evet."
"Legilimens."

Ona sahip olmak için bu kadar istekli olan bir zihne girmek şaşırtıcı derecede samimi hissettirdi. Kadının sıcaklığını, zekâ akımlarını, karmaşıklığını ve bilgisini hissetti.

Ona bir düşünce sundu. Sahne uzun zamandır hayalini kurduğu bir zevkti. "Ooh," dedi Draco, kaşlarını kaldırarak onun aklından çıkarken.

"Var mısın?" diye sordu Granger. "Elbette."

"Güvenli kelime mi?"

"Prolapsus."

"Seni iğrenç adam."

Bir eliyle penisinin etrafını sararak onu yatağa doğru yönlendirdi. "Ve şunu da çıkar," dedi sabahlığını çekiştirerek.

Draco kendisine söyleneni yaptı. Şimdi yastıklara yaslanma sırası ondaydı, çırılçıplaktı. Rüyayı tam anlamıyla yaşıyordu.

Granger asasını onun soyunma odasına doğru tuttu ve "Accio kol düğmeleri," dedi.

Bir çift gümüş kol düğmesi uçarak odaya girdi, Draco'nun bileklerinin yanına süzüldü ve hızla kelepçeye dönüşerek yatak direklerinin arasına zincirlendi.

Draco'nun penisinde ne kadar sarkıklık kaldıysa tamamen yok oldu. "Gözbağı mı?" diye sordu Granger.

Draco önceden sersemlemiş gibi hissederek, "Siktir, hayır - izlemek istiyorum," dedi. "Pekâlâ," dedi Granger.

Onun yanına yerleşti, başını avucuna dayadı ve narin parmaklarını onun vücudunda gezdirmeye başladı, biraz durgun, biraz keşfedici.

"Sen gerçekten de Platonik bir erkek idealisin," dedi. "Seninle platonik bir şey olmak istemiyorum." Granger güldü. Asasını sallayarak krem şanti kabını kendine doğru kaldırdı ve üzerine bir soğutma büyüğü yaptı. "Bunun boşa gitmesine izin vermemeliyiz."

Granger asasıyla onun üzerinde krema topakları gezdirmeye başladığında Draco lezzetli bir ürperti geçirdi.

Kadınlarıinki ereksiyona çok odaklanmıştı ve büyük bir hassasiyetle şaft boyunca ve başın üzerine yerleştirilerek gülünç bir yığılmış penis külotu ihtişamı yarattı.

"Soğuk mu?" diye sordu Granger. "Evet."

"Belki de planım büzülmeye neden olmaktadır, böylece ağzımı daha iyi sarabilirim."

"Çok zekice," diye nefes aldı Draco, kız adamın karnını yalamaya başlarken, "ama endişeleniyorum ki

Ağzınızı yaklaştırmanız tam tersi bir etki yaratacaktır."

"Öyle mi? Bunu test etmem gerekecek," dedi Granger.

Şimdi saçlarını başının üzerinde topladı, asasını bir iş adamı edasıyla saçlarının arasından geçirdi ve işe koyuldu.

Göğsüne sürdüğü kremi öptü, meme uçlarına sürdüğü kremi yaladı (seğirdiğini hissettiğinde sırıtarak) ve boynuna gelip onu dudaklarından öptü.

Lezzetli. Adamın ellerinden biri, kızın ensesini yakalamak ve onu orada tutmak için öne doğru sarsıldı, sadece kelepçeler.

"Hayır," dedi Granger.

Draco onun yerine bir bacağını ona doladı, ama aynı şey değildi. Öpücüğü derin ve tatlı bir dilden, Draco'nun dudaklarının hemen üzerinden geçen tüy kadar hafif bir versiyona dönüştü.

Kız geri çekildiğinde hoşnutsuz bir ses çıkardı.

Kadın gittikçe alçaldı. Adam aşağı baktı ve kadın oradaydı, bir dirseğini uyluklarının arasındaki şilteye dayamış, kremanın şaftından aşağı doğru yavaşça erimesini izliyordu.

Böyle bir şeyin hayalini o kadar çok kurmuştu ki, bir kez daha bunun bir rüya olmadığına ikna olmamıştı. Bu gerçek olamazdı.

Çok gerçek bir parmak ucu, penisinin yarısına kadar eriyen bir damla krem şantiyi topladı, uzunluğundan en ucuna kadar kaydırды ve bir ağza bastırıldı.

"Siktir git," diye iç geçirdi Draco.

Granger, "Büyük tanımınızın beklentilerimi karşıladığını teyit edebilirim," dedi.

Draco'nun verecek tutarlı bir yanıtı yoktu, çünkü o anı seçerek Draco'yu öpmeye başladı.

nazik parmaklar taşaklarını çekiştirirken.

Bu konuda son derece titizdi - son derece bilimseldi - her çıkıntı, tümsek ve damar keşfedildi ve sıcak küçük bir dil hareketiyle tedavi edildi ve henüz kafasına bile gelmemişti ve adam kendini yakın hissetti. Onu saçlarından tutmak istedi, bir göğsünü kavramak istedi ama kelepçeliydi ve bunun yerine lezzetli bir şekilde acı çekti.

"Mm," dedi Granger. "Haklıymışsın."

"Oh?" dedi Draco içinde a boğulmuş ses. "Eğer varsa, büzülme devam etmedi."

"Ben her zaman haklıyım - bunu öğrenmelisin-"

Bir iniltiyle sözünü kesti. Dilinin fiskeleri yalamalara ve uzunluğu boyunca kadifemsi okşamalara dönüştü. Parmakları da ona katıldı ve yavaşça aşağı yukarı hareket ederek ağzını takip etti.

Draco başını geriye attı ve kelepçeli ellerine baktı. Şimdi onun avuç içini de hissediyordu, diğerini de - şimdi iki eli de onu yukarı aşağı hareket ettirirken, dili başının hemen altında küçük bir yarım daire çiziyordu.

Gözlerini kapattı. O anda onu tamamen ağzına alması için her şeyini verebilirdi.

Belli ki yapmamış. Ucuna dokunmadan bıraktı. Onu istediği yerde tuttuğunu biliyordu - her şey onu ele veriyordu, kapalı gözleri, ağır nefes alıp verışı, içinden geçen gerginlik, dokunulmamış kafasındaki kremanın arasından damlayan precome.

"Glurkk," diye yorumladı bilgece.

"Bana otuz bir bankası malzemesinden bahset," dedi Granger, bir avucunu taşaklarının etrafına koyarak. "Meraktan çatlıyorum."

"Bu - birkaç senaryodan biri," diye soludu Draco. "Ağzın üzerimde - ama - gerçek olan şey hayal edebildiğimden çok daha iyi-"

Kadın onu uzun bir dizi yalamayla ödüllendirdi. Elleri yavaşça aşağı yukarı hareket etmeye devam etti. "Aslında bunu sana söylemem gerektiğinden emin olmadığım bir anda düşündüm."

Elleri daha hızlı hareket etti - bir cesaretlendirme.

"-Bende kaldığın gece duşunda bir tane patlatmıştım. Biraz tehlikeli bir otuzbirdi o - korkunç bir adam olduğumu daha fazla onaylamaya ihtiyacın varsa diye-"

Elleri durakladı. Draco onun yanaklarında yeni bir kızarıklıkla kendisine baktığını görmek için aşağıya doğru bir bakış attı. "Gerçekten mi?"

"Evet."

"Bu çok saçma ama yine de çok ateşli. Devam edin."

"Sırt dekolte elbiseler - topuklu ayakkabılarla sizi arkadan çeker. Yetimlerle ilgili partiden beri bunu yapmak istiyorum-"

Kadının kahkahasının sıcaklığını sikinin üzerinde hissetti ve ardından dilinin ıslaklığını hissetti. "Başka ne var?"

"Kelepçelisin-"

"Beni tutuklamanız için size bir sebep vermeliyim."

"Güzel. Isırmak - belli ki bir diş yanlışlığını önlemek için bu kadar uğraşmışsınız-"

"Mm. Bunu iyi bir şekilde kullanmalıyız."

Draco konsantre olmakta zorlanıyordu. Dili - vay canına. "Profesör fantezileri - senin için uygun olup olmadığına karar veremiyorum-"

Dil durakladı. "Doğru adamla olabilirim."

Dil, emme eşliğinde yeniden başladı. Başı hâlâ hiç ilgi görmemişti. Kremanın altında kırmızı-mor görünüyordu.

"Doğru adam olsam iyi olur - doğru adam olmak için diğer tüm adamları öldüreceğim-" Güldü. Şaka yapmıyordu.

Kalçalarını kaldırdı, sanki kendini onun ağzına sokmanın bir yolunu bulabilirmiş gibi. Yanağına çarpmayı başardı. Dokunmaya aç kafasındaki yumuşak tenin kısa süreli hissi muhteşemdi.

"Başka?" diye sordu Granger, yanağındaki krem lekesini silerek ve ilgisini sürdürerek.

"Bir noktada bana iyi bir çocuk olduğumu söylemene ihtiyacım olacak-"

"Oh?"

"Hesap yapıyorsun - çalışma odamda - kucağımda - bana biniyorsun -"

"Vay be. Bunu sevdim."

Şimdi emiş şaftının alt tarafına, ucun hemen altındaki son derece hassas kısma doğru ilerledi. Tüm penisi yukarı doğru seğırdi. Bir topak krem ıslak bir şekilde çarşafın üzerine düştü. Penisi umutsuzca birkaç damla daha önsüt üretti ve kalan kremle karıştı.

"Tüh," dedi Granger. "Dilim sürçtü."

"Sana onları sevdiğimi söylemiştim," diye kekeledi Draco. Kadın güldü ve sonunda ona acıdı.

"Sorgum burada sona eriyor," dedi korkunç bir memnuniyetle. "Çok şükür."

Ağzını üzerinde hayal etmek bir şeydi, ama onu hissetmek, pürüzsüz dili, dudaklarının tatlı baskısı sonunda başını çevrelemek bambaşkaydı. Hızla emilen bir başkamenin daha seğırdiğini hissetti.

Kelepçelere karşı zorlandı. Yavaştan almak istemişti - onu dışarı çekmek istemişti. Ama şimdi dili yukarı aşağı hareket ederken başının etrafında sıcak daireler çiziyor ve onu olabildiğince derinlere alıyordu. Gerisini elleri hallediyordu.

Ağırdan almak istemişti. "Kahretsin - ben oradayım - eğer sen-"

Kadın geri çekildi. İşkence ve soluklanmanın eşit olduğu bir an yaşadı. Ona baktı, ıslak dudakları, parlayan başının yanındaydı. Bekledi.

Çözölmek istemişti. "Siktir et," diye nefes aldı. "Bitir beni."

Ağızı yine onun üzerindeydi. Aynı anda hem yumuşak hem de sert bir sıcaklıkla sarılmıştı. Dişlerinin hafifçe sıyrıldığını hissetti. Oluşum hızlıydı ve serbest bırakma geliyordu. Nefes nefese kalmıştı.

Kalçaları büköldü. Elleri sıktı. Dili en ucunda sıkı bir daire çizdi. Daha sert emdi. Belli belirsiz küfürlerle, dile, dişlere ve gerginliğe karşı uzun fışkırmalarla boşaldı.

Kadının yutkunmasının başının alt tarafına baskı yaptığını hissetti ve zincirleri zorlayarak son bir hamle yaptı.

Kelepçelere karşı gevşedi.

Sonrasında iki dakika boyunca hareket etmedi, sanki yaşam gücü taşaklarından çekilmiş gibi hissediyordu.

Bitmişti. Hem de çok. Gerçekten SPERM'i başlatıyordu.

Granger yatağa tırmandı, dudaklarına bir öpücük kondurdu - tuzun, kendisinin, krem şantinin ve kadının tadını aldı - ve onu kelepçelerden kurtardı.

"Sen iyi bir çocuksun," dedi Granger. "Çok geç."
Endişe ve eğlence karışımı bir hali vardı. "Sen iyi misin? Sersemlemiş görünüyorsun."

Aşırı uyarılma ve gülünç seviyedeki uyarılma nedeniyle hâlâ sert olan siki karnına doğru damlıyordu.

Yastıkların üzerine düşerken tek yapabildiği "Ghlph," oldu.

Granger telaşla ona su getirdi ve çarşafıya birkaç temizlik büyüğü yaptı. "Tsk," dedi krema fıçısını incelerken. "Neredeyse bir çentik bile atamadık." "Bağış - yetimler," dedi Draco, dilbilimsel parçalara bölünmüş bir halde.

Granger yatağın yanına geldi, üzerinde hâlâ büyük boy sabahlığı vardı. Ellerini önünde birleştirdi ve başını yana eğerek onu düşünmeye başladı.

Yapışkan beyni hormonlar ve kalan bir iki nöron tarafından gevşekçe bir arada tutulan Draco, "Ne?" diye iç geçirdi.

"Memnun oldum."

"Oh?"

"İspanya'dan sonra oldukça uyumlu olacağımıza dair bir his vardı içimde - ama insan birkaç deneme yapmadan emin olamıyor, bilirsiniz."

"Oldukça uyumlu," diye tekrarladı Draco. "Sence de öyle değil mi?"

"Beni gördünüz mü?" Granger sırıttı.

"Bulgularımı açıkladım," dedi Draco, "ama - az önce tüm idrakimi taşaklarımdan pompaladın."

Durgun bir elini ona doğru uzattı. Kadın yaklaştı. Adam elini sabahlığın kıvrımları arasından geçirdi ve kadının yan tarafına doğru uzattı.

"Sen - inanılmaz derecede - şu anda kelimeleri bir araya getiremiyorum bile, ama-" Onunla birlikte yatağa uzandı ve başını onun omzuna koydu.

Sıradan bir hareketti ama başını onun omzuna koyan Granger'dı. Nabızı yeniden hızlandı, uyarılmışlıktan değil ama sevinçten.

Onun başının üstünü öptü. Hayatında hiç kimsenin başının tepesini öptüğünü hatırlamıyordu ama işte oradaydı.

Granger da aynı şeyleri düşünüyor gibi görünüyordu. Gülümseyerek onun göğsüne doğru konuştu

Mırıldan. "Bu çok saçma. Sen Draco Malfoy'sun."

"İkimiz de delirdik mi?"

"Sanırım öyle. Birazcık."

"Az önce sana adımı söyletmek istediğimi hatırlattın bana."

"Hatayı düzeltmek için zamanımız var." Evet. Zamanımız olacak.

Tanrılara şükür, çünkü Draco bir liste yapıyordu. Bunu bir süpürge'nin üzerinde yapmak istiyordu. Bir profesör rolü oynamak istiyordu. Onu kütüphanede yakalayacaktı. Belki Hogwarts kütüphanesinde bile, eğer blöf yaparak içeri girebilirlerse. Yemek masasında. İş yerindeki odasında. Kesinlikle laboratuvar'da. Seneca'da, evet, elbette. Ve onu o pencere pervazına ve bu evdeki her lanet pencere pervazına oturtacaktı. Ve onun göğüslerine boşalacaktı. Ve kesinlikle onun otomatik boğulma cihazını çalıştıracaktı.

Zamanımız olacaktı.

Belki de bir ömür boyu sürecekti, yoksa bunu düşünmek çok mu çılgıncaydı? Yine de bunu düşündü.

~

Her Şeye rağmen güne iyi bir başlangıç olmuştu.

Birbirlerinin kollarına yerleştiler ve uykuya daldılar.

Güneşin açısına bakılırsa, Draco uyandığında saat sabahın onuydu. Sıcak ve yapış yapış hissetmekten alışılmadık, sersemletici bir zevk alıyordu, çünkü yanında sıcak ve yapış yapış hissettiği kişi Granger'dı.

Bornozu açılmış ve nefis görünen bir kalçasını ortaya çıkarmıştı. Kendini yukarı itti ve onu öptü.

Granger, çok uzaklarda, huzurlu bir rüyada, uyumaya devam etti.

Draco tam tekrar uzanmak üzereydi ki izlendiğini fark etti.

Granger'ın kedisi yatağının ayak ucunda durmuş ona bakıyordu.

"Nasıl oluyor da buraya girip duruyorsun?" diye fısıldadı Draco. "Korumalarım var." Kedinin göz kırpması bunun onu ilgilendirmediğini gösteriyordu. "Pekâlâ, gördüğünüz gibi işler ilerledi." dedi Draco, teşebbüs için Granger'ın kalçasını cübbesiyle örttü.

Kedinin uzun bakışları ona gerçekten de not aldığını ve Draco'nun büyük ölçüde işe yaramaz bir embesil olduğu göz önüne alındığında, herhangi bir ilerlemenin aslında onun işi olduğunu bildirdi. Draco kahvaltıda ringa balığı şeklinde ödeme teklif edebilirdi.

"...Bir keresinde gerçekten kaybolmamıştın, değil mi? Ve geçen gece - gerçekten bir yaprağı kovalamıyordun."

Hayır, dedi kedi. Tabii ki hayır. Draco beceriksizin tekiydi ve bir noktada bir kedinin sabrı tükenir. Kedinin kuyruğunun seğirmesi Draco'ya, bu işi berbat ederse sonuçlarının kendisi için korkunç olacağını haber verdi.

Aıkçası, kedi Draco'nun gözünü Potter ve Weasley'den çok daha fazla korkutuyordu. Kedi gerçekten de tehditlerini gerçekleştirecek cesarete sahipti.

Draco üzerine bir örtü çekti, eski sosis ve fasulyenin bu yakınlıktaki pençelerle fazla açıkta kaldığını hissediyordu.

"Her şeyi berbat etmeyeceğim," diye fısıldadı Draco. "Saçmalayamam. Ona çok fazla değer veriyorum - bu korkunç bir duygu-"

Sarı gözler ona baktı.

"Sana başka ne söylememi istiyorsun? O benim aptal kalbimin tamamına sahip, tamam mı? Ona zarar veremem - kendi ruhumu söküp atarım daha iyi-"

Bakışları hâlâ devam ediyordu.

"Onu seviyorum." Duymak istediği şey buydu.

Kedi yatağın üzerinde ona doğru ilerledi. Draco, kedinin aklına bir şey gelme ihtimaline karşı koruyucu bir elini kasıklarının önüne kaydırdı.

Kedi hareketi gözlemledi. Draco'ya bakışı ona, eğer intikamını alacak olsaydı, önce gözlerine saldıracağını söylüyordu. Sonra da meme uçlarına. Pençelerini bu amaç için keskinleştirmişti.

Ama şimdilik buna gerek yoktu. Arkadaş olabilirlerdi.

Başını göğsüne dayadı ve kuyruğunu çenesinin altına kıvrıldı.

Draco tek bir kedi tüyü tükürdü, muhtemelen yerini bildiğinden emin olmak için dilinin üzerine yerleştirilmişti.

Granger uyandığında Draco'yu kedisinin kulaklarını tırmalarken buldu.

"Oh," dedi.

"Beni onayladı," dedi Draco, "birkaç şartla."

"Provisos?"

"Onlar arasında onu ve Ben. Yapamam.
onları ifşa et."

"Pekâlâ." Granger genişçe gülümsüyordu. "Biliyor musun, tüm o sik kafalılığın altında senin iyi bir adam olduğunu duymuştum, ama şimdi..."

"Bu reddedilemez, değil mi?"

"Evet. Theo'nun bulguları hakem denetiminden geçti."

Kedi Draco'nun kalçasını yoğurmaya başladı, kasıklarına rahat edemeyeceği kadar yakındı - başka bir gözdağı taktiği olduğuna şüphe yoktu.

Granger, Draco'nun iri iri açılmış gözlerini gördü ve yardıma koştu. Kediye kucağına aldı ve kapıdan neşeli yoluna göndermeden önce çirkin kafasına bir öpücük kondurdu.

"Ben hâlâ içeri nasıl girdiğini bilmek istiyorum," dedi Draco.

"Bunu da provizyonlarına eklemeliydin," dedi Granger. "İyi geçiniyor olmanıza çok sevindim."

"Bunun en eşitlikçi buluşma olduğundan emin değilim."

"Sanki senin üzerinde korkunç bir etkisi varmış gibi konuşuyorsun."

"Seni herhangi bir şekilde rahatsız edersem meme uçlarımin peşine düşmekle tehdit etti."

Granger güldü ve söz konusu meme uçlarından birine bir öpücük kondurdu. "Seni güvende tutacağım." "Teşekkür ederim. Şu anda kedinin mi yoksa Başrahibe'nin mi beni daha çok korkuttuğuna karar veremiyorum." "Yeni Boggart, değil mi?"

"Pek sayılmaz," dedi Draco. Orada yepyeni bir dehşete kapılmıştı.

Granger esnedi. "Bir duş alıp diğerlerine bir yaşam belirtisi verelim mi?" "Hayır," dedi Draco bencilce. "Bence yapmalıyız, yoksa Harry ve Ron içeri dalabilir."

"Senin şu kriptonun içeri girmesi neyse de, o iki serseri korumalarımı aşabilseydi, elimden bir şey gelmeyeceğini anlardım."

"Onları atarken biraz dikkatin dağınıktı," dedi Granger.

Daha sonra banyoya doğru yürüyerek ve giderken bornozunu çıkarmasına izin vererek onun dikkatini tekrar dağıtmaya başladı.

Granger'ın çıplak poposunun peşinde koşarken diğer tüm meseleler önemini yitirdi.

"Yine mi?" diye soludu Granger, Draco onun peşinden koşup yarı sert halini ona doğru iterken.

"Belli ki. Eski çantada hâlâ çok fazla hayat var."

Banyoya girdiklerinde Draco aynada kendini gördü. Saçları ananas gibi görünüyordu.

Gerçek bir kişisel gelişim anında, umursamadığını keşfetti.

Diğer yaramazlıkların yanı sıra duş da aldılar. Sonra, Granger istediği için, gerekli yaşam işareti vermek üzere aşağı indiler.

O gece herkes, ama özellikle Potter ve Weasley defolup gittikten sonra Draco Granger'a odasında katıldı.

O zamana kadar, sistemlerindeki en kötü rastlantısallığı atmışlardı ve işi ağırdan alabiliyorlardı ve bu daha çok sevişmeye benzer bir şeydi.

İçinde büyük bir zevk vardı. Çiğ, cinsel bir zevk değil - o sabah birkaç kez bulunmuştu - ama samimi, yavaş ve tatlı bir şey. Birbirlerini özenle ve okşayarak soydular. Kadın yüzünde yumuşak bir gülümsemeyele adamın diş tellerini ve kol düğmelerini çıkardı. Adam onun saçındaki tokaları çıkardı - biri hariç hepsini, süregelen paranoyadan dolayı. Kadın adamın gömleğinin düğmelerini açtı; adam da kadının üstünü çıkardı.

İkisi de çıplak kaldığında, ağaran ayın ışığı altında onu etrafındaki o güzel saç karmaşasıyla yastıkların üzerine yatırdı. O, uzun zaman önce gözünün önüne gelen büyücü kadındı. Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve bunun imkânsızlığını, bu rüyanın gerçekliğini hissetti-

İmgelem. Ona çok güzel olduğunu söyledi. Kız da onu pmesini söylemiş.

pşmeleri sırları ortaya çıkardı. Ona Amortentia'sını anlattı, o da ona kendi Amortentia'sını anlattı ve birbirlerinin cevaplarında hoş sürprizler buldular; uçmaktan, denizden, gllerden, saçlarından, çöl kumlarından, sabunundan, kolonyasından, ballı elma şarabından, kirazlardan, onları bir araya getiren parçalardan, anılardan ve anlardan. Ona bir Patronus yaptığında ne düşündüğünü anlattı. Ona bulmacasından, artık zlmş olan paradokslardan bahsetti.

Aptallıkların ve kırılğanlıkların nazik bir sayıklamasıydı. İçinde seviştiler, birbirlerinin kulağına uzun zamandır dile getirmedikleri isteklerini fısıldadılar. Kalpleri gm güm atıyor ve kabarıyordu. Ağızları öpücükleri topladı ve hasat etti ve birlikte uçurumun kenarından döndüklerinde, her biri diğerinin adını soluk soluğa haykırdı.

Sonsöz

Yolculuklar Aşıkların Buluşmasıyla Sona Erer

Aralık ayının dolunayı geldi ve geçti. Başka kurt adam saldırısı olmadı. Büyücülük dünyası rahat bir nefes aldı - Greyback ve sürüsü tamamen ortadan kaldırılmıştı. Ve eğer onun gibi biri geri gelirse, artık bir tedavisi vardı. Likantropi artık eskiden olduğu gibi hayat değiştiren bir hastalık değildi.

Takip eden günler ve haftalar içinde Draco ve Granger'ın hayatları normale döndü. Granger kulübesine geri taşındı - Draco'nun son derece rahat bir şekilde, Granger'ın Malikâne'de daha uzun süre kalmasının bir sakıncası olmadığını söylemesine rağmen. Bununla açıkça hayatının geri kalanını orada onunla birlikte geçirmek istediğini kastetmişti ama Granger bu konuda anlayışsızdı.

Her neyse, Granger kulübesine geri taşındı. Muggle Cambridge'deki iyi işlerine geri döndü,

yerel muayenehanesinde ve St. Mungo's A&E'de. St. Mungo's Yönetim Kurulu'nda bir kırbaç sesi duyuldu.

Büyülü immünoloji alanındaki ilerlemeleri büyüçülük akademisini kasıp kavurdu ve onu akademik süper yıldızlığa taşıdı. Görünüşe göre dünyadaki her büyülü araştırma kurumu onu Cambridge'den kaçırmak için çabalıyordu. Oxford özellikle ısrarcıydı ve onu kendi araştırma enstitüsünün başına getirme vaatleriyle - ve en çılgın hayallerinin ötesinde bütçeler, personel ve kaynaklarla - işe almaya çalıştı. Cambridge, Granger'ın kalmasını sağlamak için karşı bir teklifte bulunmaya çabaladı. Sorbonne çirkinlik sınırında bir teklif gönderdi. Ağır siklet Amerikan üniversiteleri, Granger'ın kendisine gösterdiğinde Draco'nun bile oldukça cazip bulduğu, daha da abartılı tekliflerle mücadeleye girdi.

Granger kaşlarını kaldırarak bu teke tek mücadeleyi izledi, bunun çok gurur verici olduğunu söyledi ve Cambridge'de kalmaya karar verdi. Laboratuvarını genişletmesi için King's Hall'un üçüncü katının tamamını ona verdiler ve tedavisinin seri üretimi için yeni bir tesisi finanse ettiler.

Mozaigine eklemek için absürd miktarda ödöl kazandı. Bu arada, Muggle üniversiteleri, garip ve harika akademik niteliklere sahip aday öğrenciler tarafından immünoloji programlarına hesaplanamayan bir ilgi akını buldu.

Draco'ya gelince, savaş alanındaki çeşitli aptallık tezahürleri nedeniyle Üstün Cesaret Eylemleri için Birinci Sınıf Merlin Nişanı ile ödüllendirildi. Ayrıca, Müdürüne karşı uygunsuz davranışları nedeniyle bir Seherbaza Yakışmayan Davranışlar için bir kınama mektubu verildi. Mektup Tonks tarafından imzalanmış ve düğünün ne zaman olacağını soran bir yazı eklenmişti. Mektubu çerçeveletip odasının duvarına, Merlin Nişanı'nın yanına gururla astı. Granger'ın orijinal dosyadaki fotoğrafı da yanına iliştirilmişti. Geç geldiğinde Granger ona ters ters bakmıştı.

Draco her zamanki görevlerine geri döndü. Yaramaz cadı ve büyücülerle uğraşmadığı zamanlarda da hasarlı bir yüzükle uğraşıyordu. Üzerine kazınmış sözcükler -safılık her zaman fethedecek- şimdi farklı bir anlam ifade ediyordu.

Saflık fethetmişti, ama bu başka tür bir saflıktı - amacın, kalbin ve zihninin saflığı.

Draco ve Granger arasındaki şeye gelince, birbirlerini programları elverdiğince, belki de iki ya da üç günde bir görüyorlardı. Aralık ayı sona ererken, Draco her ne ise, bunun yeterli olmadığına karar verdi. Notlara geri dönmek istemiyordu, anlamları onun boynuna öpücükler kondurabilecekken değil. Ayrı yataklarda uyanmak istemiyordu. Program yapmak istemiyordu. Birlikte bir hayat istiyordu.

İlahi bir amaç gibi görünüyordu ve korkutucu bir amaçtı. Bu şeyi Granger'la birlikte denemek istiyordu - bir sonraki macerayı. Bu onu diğerlerinden çok daha fazla korkutuyordu. Gardiyanlardan da, rahibelerden de, Greyback'in çılgınlığından da daha fazla - ama bu her şeyi yeterli hale getirebilirdi.

Granger'la birlikte bir yaşam - her ne şekilde olursa olsun - mükemmel olmayacak, sürekli gün batımına doğru pürüzsüz bir yelken olmayacaktı. Bunu biliyordu. Sık sık kavga edeceklerdi. Birbirlerini yeni ve sansasyonel yollarla öldürmek isteyeceklerdi. Muhtemelen bazı günler buna hata diyeceklerdi. Ama sonunda

Anlayışlar. Belki de sonunda onunla birlikte Malikâne'de yaşamayı kabul edecek ve Malikâne'nin yüce salonlarını sıcaklıkla dolduracaktı. Ya da belki de onun kulübesine taşınacak ve ön odadaki kitap karmaşası için bir şeyler yapacaktı. Belki bir gün çocukları olur ve o çocuklar acı ve savaştan uzak bir çocukluk geçirirlerdi. Ya da belki sadece birbirlerinin tadını çıkaracaklar ve rüzgâr -ya da Granger'ın iyilikseverliği- onları nereye götürürse oraya gideceklerdi. Ya da belki de centilmen hırsızlar olurlardı. Ya da yetimleri evlat edinip onlara ahlak aşılayacaklardı.

Ama bu spekülasyonlarla kendini aşıyordu. Önce ona sorması gerekiyordu.

Draco annesiyle bir konuşma yaptı. O zamana kadar gizli tuttuğu pek çok şeyi açıkladı - yüzükler, Granger'ın Malikâne'de yaşaması, akılsızca, izin verilmeyen hisleri. Tüm bu konularda gösterdiği cüret karşısında öfke olmasa bile en azından kızgınlık duymasını beklemişti. Bunun yerine annesi gözyaşlarına boğuldu ve bir soru sordu.

"Ve sen - mutlusun, değil mi?" diye burnunu çekti.

"Evet," dedi Draco alışılmadık bir içtenlikle - ve geniş, geniş bir gülümsemeye. "O zaman ben de öyleyim."

Onu ince kollarının arasına aldı ve sarıldı.

"Ve," dedi Narcissa onun omzuna doğru,
"yanıldığımı memnuniyetle kabul edeceğim -
sonuçta o vardı." "Kim?"
"Beklediğiniz mükemmel cadı."

~

Noel'den birkaç gün önce Draco, Granger'ı akşam yemeği için malikâneye davet etti.

Grimsby'de bir lich'i kovalamakla meşgul olduğu için o akşam eve geç dönmüştü. Floo'dan çıktığında Malikâne'nin Noel süsleriyle süslendiğini gördü - ikiz gümüş ve altın cicili bicili süsler, beyaz mum kümeleri ve çam kokusu yayan çelenkler.

Tupey onun tozunu aldı. Henriette, kulağının arkasında bir tüy kalem ve elinde bir par  men tomarı, Draco'yu ak am yemeği menüsü için birkaç madde hakkında sorguladı. Draco'nun konuyla pek ilgisi yoktu - bağırsakları sinir düğümüne döndüğü için kesinlikle i tahı yoktu.

"Daha gelmedi mi?" diye sordu.

"Meslekta ım  ıfacı Granger y r y  e çıktı," dedi Tupey. "Ona geç kalacağınızı söyledik, efendim." "Meslekta ım  ıfacı Granger," diye tekrarladı Draco.

"Efendim?"

Draco elini cebine attı. "Umudum  u ki - umudum  u ki, o daha uzun süre Meslekta   ıfacı Granger olmayacak."

Her iki ev elfi de dönüp ona kocaman gözlerle baktı. Tupey'nin tüy silgisi titredi.

"Umarım başka bir şey olur - eğer beni kabul ederse," dedi Draco, kendini oldukça titrek hissederek.

Henriette elindeki parşömeni düşürdü. Küçük elleri kalbinde kenetlendi. Elfler ona doğru atıldılar. Her biri onun kalçalarından birine sarıldı.

Henriette bir adım geri çekilerek, "Üstünüzü değiştirmelisiniz, Mösyö," dedi. "Kadavra gibi kokuyorsunuz."

"Evet, şey - Grimsby'deki ölümsüzler, bilirsiniz-"

On dakika sonra Draco duşa girmiş ve yeni elbiselerini giymişti. Daha sonra Henriette'ten alçakgönüllü ve içten olmanın önemi gibi hayat öğütleriyle donatıldı, et surtout! Kesinlikle! Bunu beceriksizce yapmayın, Mösyö, yoksa kızar.

Sert sözlerine rağmen, pelerinini taşımasına yardım ederken gözleri yaşlarla doldu. Tupey kuş tüyü pardösüsünün içine hıçkırığa hıçkırığa ağladı.

Draco yakında onlara gülümsemeleri için bir sebep vereceğini umuyordu - aksi takdirde ağlayanlara o da katılacaktı.

Dışarı çıktı ve karda Granger'ın ayak izlerini buldu. Kendini daha çok görevdeki bir adam gibi hissederek onları takip etti. Muhtemelen en önemli

hayatının görevi. Nasıl bir duygu - ne kadar iğrenç, savunmasız, görkemli bir duygu.

Hava yeni yağmış kar kokuyordu.

Draco yürürken, birlikte geçirdikleri yılın anıları yumuşak bir kronolojiyle önüne serildi. Glastonbury'deki Şubat günü, Ostara'daki kavgaları, barbarlar gibi mideye indirilen banoffe turtası. Beltane ve onun denizleri ve dumanı. Çeşme başında çikolata. Gündönümü ve güneşle ıslanmış Provence.

St. Mungo's'da şifa ve kasıtsız ifşaatlar. Salkım söğüt altında çok uzun süre kalmak. Lughnasadh'ın hafıza şeridinde nazik gezintisi. Ağızlarında çamurla gülme krizleri ve Mabon'un büyüü. Çalıntı bir dans. Samhain ve İspanya'daki gece. Savaş alanında ateş ve kan arasında kazanılan zaferler. Kutsal yağmur altında bir öpücük.

Bir şeylerin bittiğine dair tatlı bir hüznü hissetti - ama içinde yeni ve harika bir şeyin başlamak üzere olduğuna dair bir umut da kabardı.

Akşam gökyüzünde garip bir sevimlilik vardı. Kar bulutları tehdit ediyordu ama güneş onların arasında dans ediyor, oraya buraya narin altınlar saçıyordu

grinin içinden. Zemin üzerinde açık ve koyu renkleri soluk, ışıltılı bir impasto ile yıkadı.

Granger'ın ayak izleri gül bahçesinin karla kaplı duvarlarına kadar uzanıyordu.

Soğuğa direnmek için büyülenmiş gül çalıları, ışığı donmuş parıltılara sabitleyen buz sarkıtlarıyla damlıyordu. Güllerin kendileri de karın altında her zamankinden daha da gösterişli görünüyordu. Ağır başları karın ağırlığı altında eğilmiş, beyazın içinden yakut, pembe ya da kızıl parıltılar saçıyordu.

Kar altındaki güllerde bir peri masalı var - buz tutmuş yapraklarda, eğilen saplarda, yara almamış çiçeklerde, taç yapraklarının aşıkların dudakları gibi birbirine değmesinde. Bir aşk hikayesi, sonsuza dek mutlu bir son.

Draco bir gül seçti - koyu kırmızı bir gül, romantizmin, kalp kanının rengi.

Gül bahçesinin heyecan verici güzelliği, içinde yürüyen kadın tarafından daha da güzelleştirildi.

Çeşmenin etrafında ayak izlerinden oluşan bir daire çizmişti. Burnu ve yanakları soğuktan pembeleşmişti. Adam yaklaşırken gülümsedi.

Kadının elinde bir tomar kağıt. Adamın elinde, bir gül.

"Neyin peşindesin?" diye sordu adam elindekiyle ona yaklaştığında.

"Her zamanki gibi yaramazlık," dedi Draco. Gülü kızın saçlarına yerleştirdi ve etkisini düşünmek için geri çekildi. "Zambağı yaldızlamak, gerçekten - güneşe bir fener tutmak."

Granger kızarıırken bile ona eğlence ve şüpheyile baktı. Parmak uçlarıyla yapraklara dokundu. "Teşekkür ederim. Çok güzelmiş."

"Peki sen neyin peşindesin?" diye sordu Draco.

"Sersemletici," dedi Granger. Elindeki kâğıtları ona doğru salladı. "Laboratuvardan yeni döndüm. Bazı ön sonuçlar aldık."

"İyi mi?"

"İyiden de öte, harika. Umduğumun da ötesinde."

Adamın yanına geldi ve ona sonuçları, onu çok mutlu eden anlaşılabilir veri satırlarını gösterdi. "Bak!" ve "Hayal edebiliyor musun?" ünlemleriyle serpiştirilmiş, şu ve bu rakamların ne kadar umut verici olduğunu, şu ve bu beklenen yan etkinin sadece minimum düzeyde gerçekleştiğini bir coşku telaşıyla anlattı.

Draco başını sallayıp anlamış gibi yaptı ve bunun çok iyi bir haber olduğunu söyledi, aferin, aferin amına koyayım.

Granger ısıldadı. Sonuçları göğsüne bastırdı, topuklarının üzerinde döndü, bir nefes aldı ve ılık bir buğu halinde dışarı verdi.

Yeni bir dinginlikle kâğıtlarını katladı ve paltosunun içine sıkıştırdı. Şimdi Draco'ya yumuşak, gülümseyen bir zevkle bakıyordu. Üzerine büyük bir huzur çökmüştü - yıllarca süren çaba ve ısrarın ardından gelen huzur, bu çabalar en sonunda

Sonunda meyve vermişti. İmkansızı başarmıştı. Bir hayali gerçekleştirmişti.

Draco, Granger etrafındayken çok tanıdık gelen o hayranlık ve şefkat telaşını hissetti - kalbindeki baskı, baş dönmesi. Olağanüstü cadı. İnanılmaz bir kadın. Sevgili, sevgili, sevgili.

Güneş bulutların arkasından parlıyordu.

"Bugün kış gündönümü," dedi Granger, başını kaldırıp ona bakarak. "Yule."

"Öyle mi? Ne yani, bir Pagan bayramı ve bizim de eğlenebileceğimiz bir maceramız yok mu?" "Garip, değil mi?"

"Akşam yemeğinden önce Orkney Adaları'na gidelim mi?"

Granger güldü. "Bu başlı başına büyüleyici bir astronomik olay. Solstitium'un kelime anlamı 'güneş durur' demektir - ve duracak da. Çok yakında, sanırım. Ve sonra günler yeniden uzayacak. Eski yöntemlere göre yeni başlangıçlar için bir zaman."

"Yeni başlangıçlar," diye tekrarladı Draco. "Bu - oldukça uygun." "Öyle mi?"

Draco kendini yine o aptalın cesaretine ve sinirlerinin sıkışmasına kapılmış buldu. "Senin için bir şeyim var," dedi Draco.

Sesi aniden titremeye başladı. Sesi asla titrek değildi. Kibar olmak istemişti. Ama bu Granger'dı, yani kibarlık yoktu. Hepsinin canı cehenneme.

Granger dikkatini gökyüzünden ona çevirdi. Odağı meraklı ve nazikti.

Draco biraz titreyen parmaklarıyla yüzüğü çıkardı. Avucunun içinde duruyordu, basit, gümüş bir banttı. "Tamir etmişsin," diye sevinçle haykırdı Granger. "Aferin sana!"

"Aldım. Senin almanı istiyorum."

Ona doğru baktı. "Tekrar giymek için

mi?" "Hayır. Şey, evet. Ama yani - sahip

olmak."

"Var mı?" Granger onun gözlerini aradı. "Ama - bunlar aile yüzüklerinizdir."

Doğru. Bu işi tamamen eline yüzüne bulaştırıyordu ve kalbi boğazını tıkamak için elinden geleni yaparken bile bunu ona açıklamak zorunda kalacaktı.

"Evet - tabii ki - haklısın. Bunlar benim aile yüzüklerim." Durdu, nefes aldı ve devam etti. "Ve ben - kötü bir şekilde söylemeye çalıştığım şey - ailemin bir parçası olmanı istediğimdir. Ya da benim senin ailenin bir parçası olmamı. Ya da birlikte yeni bir aile kurmamız - ya da istediğin herhangi bir yineleme. Sormaya çalıştığım şey - eğer bunu benimle denersen-"

Sesi takıldı. Şimdi anlamaya başlıyordu. Dudakları aralandı. Birkaç kar tanesi süzölüp saçlarına, güle takıldı ve yanağına eriyen öpücükler bıraktı.

"Potter ve Weasley bana seninle ilgili niyetimin ne olduğunu sordular," diye devam etti Draco. "Ve benim bir cevabım yoktu - bir cevabım olduğunu bilmiyordum. Ama var. Seninle birlikte olmak istiyorum - beni hangi sıfatla kabul edersen et."

Şimdi gözlerinde yaşlar vardı.

İlerlemeye devam etti - artık geri dönmek için çok geçti. "Seni seviyorum - sana tapıyorum - birlikte olmamızı istiyorum. Birlikte-birlikte. Açıkçası, hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istiyorum, ama önce aptalca randevular yapabiliriz, ya da düzgün bir flört, ya da - nişan (her ne kadar inkar etsen de Mart ayında nişanlandığımızı düşünüyorum) - ya da ne istersen."

Nefes nefese bir hıçkırık çıkardı ama bu aynı zamanda bir zevk sesiydi. "Bana evlenme mi teklif ediyorsun?"

"Evet - öyleyim. Eğer istersen - tabii ki - ama sadece seninle olmaktan da mutlu olurum - bu ne anlama gelirse gelsin - ne anlama gelmesini istersen. Bilmiyorum, bu konuda berbatım. Seninle ilgili bir şey beni aptal durumuna düşürüyor. Hayatımızın geri kalanını istemenin muhtemelen çok fazla, çok hızlı olduğunun farkındayım, bu yüzden-"

"Evet," dedi Granger.

"Evet?" diye tekrarladı Draco. "Sen - istiyor musun?"

Yaklaştı. Onun soğuk elini sıcak ellerinin arasına aldı ve yüzüğüyle birlikte kalbine doğru çekti. Gözyaşları yanağındaki kar eriyiklerine karıştı. "Evet, istiyorum - her şeye evet. Ne anlama gelirse gelsin. Aptal randevulara evet, birlikte olmaya evet, seninle evlenmeye, hayatımın geri kalanını seninle geçirmeye evet. Her saçma kelimeye evet."

"Emin misiniz? Ben - genel olarak erkeklerin - en kötüsüyüm."

Onu bir öpücükle kesti ve duygudan boğulmuş bir sesle dudaklarına "Seni seviyorum" diye fısıldadı.

Başı döndü. Ruhu uçtu. O da onu öptü, sonra dolup taşan kalbi nefes nefese bir diziyle onun ağzına doğru fırladı. "Seninle daha fazla zaman geçirmek istiyorum - aynı yatağı paylaşmamızı istiyorum. Her gün beni alt etmeni istiyorum. Tanrım, sana bir sürü şey vermek istiyorum. Banyolarda şipşak sevişmeler - danslar - madalyonlar içinde fotoğraflar istiyorum."

Gözyaşları ya da kar taneleri kirpiklerine yapıştı. Dudaklarına karşı bir evet daha çekti.

"Ben bu dünyada yürüyen en Şanslı aptalım," dedi Draco, yüzünü tutup alnını onunkine bastırarak.

Granger titreyen bir sesle, "Sizi temin ederim ki bu unvan bana ait," dedi. "Sen Granger'sın - terimlerin çeliŐkisi."

Gözyaşları arasında güldü. "Beni nasıl bu kadar mutlu edebiliyorsun-"

"Birlikte son bir büyük macera yaŐayalım mı?"

Daha fazla konuŐamadı. Başını salladı, sonra yüzünü adamın gĝsne bastırdı.

Evet demişti. Aĝzının içine evet öpücükleri kondurmuŐtu. Aĝlamak istedi, onu ezmek istedi, tek dizinin üzerine çökmek istedi, her Şeyi istedi, tüm bu aptal aşk Şeyini, kliŐelerle dolu olmasını istedi, başka bir öpücük, başka bir an, sonsuza dek ve sonsuza dek-

Pelerininin arasından onun nefesinin sıcaklıĝını hissetti. Küçük, titreyen avuçlarını onun etrafına doladı ve ciddi bir Şekilde onun canını sıkmaya çalıştı.

Ve -uzun listesine rağmen- bundan daha fazlasını istemiyordu. Kollarındaki bu cadı, kaburgalarını kırmak için elinden geleni yapıyordu.

Sonunda aradığını bulmuştu.

Güneş batıyordu. Yıldızlar güzel uyanışlarıyla parılıyordu.

Aylar önce tam da bu bahçede olduğu gibi, bir kez daha yeşil dallar ve hışırtılı bir esinti arasında sadece bir adam ve bir kadındılar.

Ancak bu kez, onları ayrı tutan şiddetli kutuplar onları bir araya getirdi. Ne de olsa ateş karanlığı sever. Ne de olsa günahkâr meleğini sever. Sonbahar, gülerek, yapraklarını kışın yüksek gökyüzüne doğru dans ettirir. Ay, sevgili güneşini kovalayarak girdaptan girdaba dönüyor.

Ancak bu kez, korkunç uyumsuzluklar önemsizleşmişti - ortadan kalkmıştı - hiçbir önemi yoktu. Onlar birbirine yaklaşmış iki ruhtu.

Diğerinin parıltısını hissedecek kadar, ama şimdi, sonunda, buluştular, dokundular, birbirine dolandılar.

Yüzüğü kızın parmağına taktı. Tüm eşikleri kaldırmıştı. Her şeyi hissedecekti. Yüzükler birleşti. Adam kadının kalbinin atışını hissetti ve kadın da bir nefesle onunkini hissetti.

Onu kendine çekti, kaldırdı ve güneşi yakalayan kar tanelerinin girdaplı bulutsuları arasında gülerek döndürdü.

Kadın onundu ve adam da tamamen onun.

Karla kaplı alacakaranlıkta, dökülen gökyüzünün, yıldız ışığının ve hareketsiz duran bir güneşin altında öpüştiler, söz verdiler, sevdiler. Evrenlerin çarpışmasından onlara ne? Bırakın çarpışsınlar. Birleşen kalp atışları takımyıldızları yararak ebedi yıldızları ürkütsün.

DRACO
MALFOY

HERMIONE
GRANGER

"RIFE WITH
HISTORICAL
INACCURACIES."
- S. SNAPE

"PURE SHIT."
- T. RIDDLE

Draco Malfoy
& THE MORTIFYING
ORDEAL OF BEING
IN LOVE BY ISTHISSELF CARE
ART BY CATHERINE7MK

SILVERNO PICTURES and REAMIRSKAUS PICTURES PRESENT A TRANCOSA/DALMADIA PICTURES PRODUCTION A DOV PODNY FILM ACILE NGHEKIL, KINA DINAWO, OJE RACKSR
BERIDIAS NINA, EXPLANDIS DREBY, JEFBRIDA, and POEFINANS, FRANK "TUMBLAVEIMOR" NEWA FINEMLAARAND ***BOWKA EXANTON, FIDUCIAL GABERON, and JEDYANORI
***OLKE, DALS, and KARAL, ***GARDLOH SMTH, JEDGAPPOPA CHLEFADOLIN, and JEDGOLANY EMERKON, MAI OLUE,SI ***BOWKA EXANTON, FIDUCIAL GABERON, and JEDYANORI
PRODUCED BY JENI INTRAWICI, OLIVAN NI ANTI, JERI ROYAN, DAVE, GABRES, ***DINA MANGEJE, and MATH HADON, ***BOLANWAFRAN, and JENI OALWARI, ***D SIDERIC HETSUP